Dragon Whispers

by Tess826

Category: How to Train Your Dragon
Genre: Adventure, Romance
Language: Czech
Characters: Astrid, Hiccup, OC, Toothless
Pairings: Hiccup/Astrid, Toothless/OC
Status: In-Progress
Published: 2015-12-28 13:20:45
Updated: 2016-04-15 14:42:33
Packaged: 2016-04-27 11:49:02
Rating: T
Chapters: 14
Words: 108,642
Publisher: www.fanfiction.net
Summary: Å kyÅ¥Ã¡k s Bezzubkou se vracejÃ- na mÃ-sto bitvy BewilderbeastÅ¯, ovÅ¡em neÄ•ekajÃ-, Å¾e tam najdou spoutanÃ©ho draka v bezvÄ›domÃ-. Je ten drak nebezpeÄ•nÃ½? Co se stane, pokud ho dopravÃ- na Blp? A proÄ• Drago na svÃ© lodi pÅ™echovÃ¡val NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa a neposlal ho do vÃ¡lky? OdehrÃ¡vÃ¡ se po Jak vycviÄ•it draka 2

1. Prolog

**NovÃ½ pÅ™Ã-bÄ›h ^^ UÅ¾ ho mÃ¡m dokonÄ•enÃ½, jen mi staÄ•Ã- doladit pÃ¡r detailÅ¯ **

Disclaimer: I don't own How to Train Your Dragon

* * *

><p>Nebylo poznat, jestli byl den nebo noc. Ani podle oblohy se to urÄ•it nedalo. Kolem nÃ- se tlaÄ•ily stovky tvorÅ¯, ale ona je nevnÃ-mala. Ne vÅ¡ichni zde byli bez vlastnÃ-ho rozumu.<p>

Pevnina nebyla nijak osvÄ›tlena a zÃ¡stupy se hrnuly ven z mohutnÃ½ch dÅ™evÄ›nÃ½ch lodÃ-, kterÃ© naprosto splÃ½valy s okolÃ-m. Vlny narÃ¡Å¾ely do pobÅ™eÅ¾Ã-. Kdyby se nÄ›kdo rozhlÃ©dl, spatÅ™il by na pevninÄ› pouze skÃ¡ly a hlÃ-nu. Nikde u oceÃ¡nu nebyla Å¾Ã¡dnÃ¡ zeleÅˆ, jen volnÃ© prostranstvÃ-, kterÃ© bylo vÃ-c neÅ¾ vhodnÃ© pro shromÃ¡Å¾dÄ›nÃ- drakÅ¯.

Draci se seskupili do nÄ›kolika Å™ad, nezÃ¡leÅ¾elo na tom, kde kdo stÃ¡l. To bylo naprosto nepodstatnÃ©. Ona stÃ¡la aÅ¾ na samÃ©m konci, nejdÃ¡l od lodÃ-. VÅ¡ichni kolem nÃ- byli v pozoru, ale ona byla uvolnÄ›nÃ¡ a mÄ›la zavÅ™enÃ© oÄ•i. Nemohla si dovolit promarnit svoji Å¡anci. PÅ™Ã-leÅ¾itost dostat se z tÃ©hle nicoty.

Nejen tenhle ostrov byl nic, bÃ½t na jednÃ© z tÄ›ch lodÃ-, kterÃ©

kotvily u pobÅ™eÅ¾Ã-, se rovnalo bÃ½t nikde. Nikdo z nich neznamenal pro vÅ¯dce naprosto nic, a to ji znechucovalo. ChtÄ›la proti tomu bojovat, ale jak mÃ¡ jeden ubrÃ¡nit ostatnÃ-, kdyÅ¾ se nedokÃ¡Å¾e ubrÃ¡nit sÃ¡m?

Sledovala, jak lidÃ© pÅ™edstoupili pÅ™ed zÃ¡stupy. NechtÄ›la je vidÄ›t. Jen jejich tvÃ¡Å™e byly odpornÃ©. BohuÅ¾el pro ni, musela pÅ™edstÃ-rat zÃ¡jem a hlavu mÃ-t zdviÅ¾enou.

Z vody kolem lodÃ- se vynoÅ™il dalÅ¡Ã- drak. PÅ™i pohledu na nÄ›j zavÅ™ela oÄ•i. UÅ¾ jen pÅ¯sobenÃ- mysli toho obÅ™Ã-ho Alfy, uÅ¾ jen to bylo nesnesitelnÃ© a nutilo ji to drÅ¾et hlavu vzhÅ¯ru a dÃ-vat se do tÄ›ch hypnotickÃ½ch oÄ•Ã-.

Ale ona nechtÄ›la! NechtÄ›la se podÅ™Ã-dit kontrole! MÄ›la prÃ¡vo na vlastnÃ- svobodnou vÅ¯li! Zoufale zatÅ™Ã¡sla hlavou ve snaze zbavit se myÅ¡lenek, kterÃ© ji nutily dÄ›lat vÄ›ci proti jejÃ- vÅ¯li.

â€žTy tam vzadu!" ozval se drsnÃ½ hlas a vzÃ¡pÄ›tÃ- se dostavila bolest. OtevÅ™ela oÄ•i a pÅ™ed sebou mohla vidÄ›t velkÃ©ho Å¡edÃ©ho draka - Alfu skupiny, do kterÃ© patÅ™ila. Pokud si dobÅ™e vzpomÃ-nala, jeho jmÃ©no bylo Lax. NevÄ›dÄ›la to pÅ™esnÄ›, na tomto mÃ-stÄ› nebyla jmÃ©na dÅ¯leÅ¾itÃ¡. Ani on nevÄ›dÄ›l, jak se jmenuje. Ale ona si pamatovala jmÃ©na vÄ›tÅ¡iny drakÅ¯, kteÅ™Ã- patÅ™ili do skupiny. BohuÅ¾el, pÅ™es Ãºprk Ä•asu si nevzpomÃ-nala, jak se sem vÅ¯bec dostala.

Lax se obrÃ¡til a odeÅ¡el, kdyÅ¾ posluÅ¡nÄ› zvedla hlavu a nutila se dÃ-vat na obrovskÃ©ho draka, nebylo lehkÃ© urÄ•it, zda byl Ä•ernÃ½, Å¡edÃ½ nebo bÃ-lÃ½. Od kaÅ¾dÃ© barvy mÄ›l kus, a jeÅ¡tÄ› mÄ›l na klech obÅ™Ã- Å™etÄ›zy.

NaÅ¡tÄ›stÃ- jÃ- bolest, kterÃ¡ byla na uchu naprosto nesnesitelnÃ¡, umoÅ¾nila soustÅ™edit se na nÄ›co jinÃ©ho. Doufala, Å¾e to dokÃ¡Å¾e. VÅ¡ichni ostatnÃ- uÅ¾ vzdali boj.

Bolest ale zaÄ•Ã-nala polevovat a ona s leknutÃ-m zjistila, Å¾e se na ni dokÃ¡Å¾e soustÅ™edit mnohem mÃ©nÄ›. Jakmile dospÄ›la k tomuto, uslyÅ¡ela vzadu v mysli tenkÃ½ hlÃ¡sek. Ne, uÅ¾ se tomu nedokÃ¡zala brÃ¡nit. ObÅ™Ã- Alfa ji opÄ›t dostÃ¡val pod kontrolu a ona nedokÃ¡zala vzdorovat jeho pohledu o nic dÃ©le.

â€žNedokÃ¡Å¾eÅ¡ udrÅ¾et bitvu," naÅ¡eptÃ¡val jÃ- zÃ¡keÅ™nÄ›. Zachvěla se, vÄ›dÄ›la, Å¾e mÃ¡ pravdu.

â€žNemÅ¯Å¾eÅ¡ vzdorovat," ozval se opÄ›t, mnohem silnÄ›ji a zaznÃ-vala z nÄ›j arogance. PevnÄ›ji zavÅ™ela oÄ•i.

â€žPÅ¯jdeÅ¡ s ostatnÃ-mi chytit zÃ¡soby," nakÃ¡zal jÃ-. JejÃ- oÄ•i se nÃ¡hle rozevÅ™ely a na okamÅ¾ik hlas vystÅ™Ã-dala zloba. Jejich zÃ¡soby vÄ›tÅ¡inou byla neÅ¡Å¥astnÃ¡ zvÃ-Å™ata, kterÃ¡ se jim dostala do spÃ¡rÅ¯. Oni je zabili a dotÃ¡hli zpÄ›t na lodÄ›. JenÅ¾e jak mÅ¯Å¾ou jÃ-t lovit zÃ¡soby, kdyÅ¾ je tenhle ostrov evidentnÄ› pustÃ½ a nic na nÄ›m neÅ¾ije? VÅ¾dyÅ¥ to jsou jenom skÃ¡ly!

HnÄ›v ji natolik zamÄ›stnal, Å¾e to bolelo, kdyÅ¾ jÃ- hlas v hlavÄ› opÄ›t zaburÃ¡cel. Byl naÅ¡tvanÃ½ a uÅ¾ jen to nebylo dobrÃ©.

â€žTy se opovaÅ¾ujeÅ¡ neposlouchat svÃ©ho Alfu?" kÅ™iÄ•el rozhnÄ›vanÄ›. UÅ¾ to nemohla vydrÅ¾et. DokÃ¡Å¾e vzdorovat uÅ¾ jen

pÃ¡r sekund, vÄ›dÄ›la to, zatmÃ-valo se jÃ- pÅ™ed oÄ•ima, nemohla tenhle souboj vyhrÃ¡t!

â€žNeposlouchÃ¡Å¡ Alfu, Rask?!" zaburÃ¡cel AlfÅ¯v hlas. Na rozdÃ-l od Laxe si pamatoval â€“ nebo spÃ-Å¡e vÄ›dÄ›l â€“ jmÃ©na vÅ¡ech drakÅ¯, kteÅ™Ã- patÅ™ili do armÃ¡dy. TeÄ• uÅ¾ se nemohla vytrhnout. JejÃ- jmÃ©no na ni mÄ›lo zajÃ-mavÃ½ Ãºâ•inek, prohrÃ¡la, kdyÅ¾ ho vyslovil. Bylo jako provaz svazujÃ-cÃ- myÅ¡lenky, a jÃ- se zatmÄ›lo pÅ™ed oÄ•ima.

TeÄ• byla stejnÃ¡ jako ostatnÃ- - bez vlastnÃ-ho rozumu, nemohla kontrolovat svÃ© pohyby. ProstÄ› jen hrdÄ› stÃ¡la s hlavou vztyÄ•enou a dÃ-vala se na Alfu. Ani vzdÃ¡lenost, kterÃ¡ je oddÄ›lovala, ji neochrÃ¡nila. Lax spokojenÄ› zavrÄ•el, kdyÅ¾ si vÅ¡iml, jak se zmÄ›nil jejÃ- postoj. Ani trochu nelitoval Å¡krÃ¡bance na uchu, kterÃ½ jÃ- uÅ¡tÄ›dÅ™il. Poznal, kdy drak nenÃ- pod kontrolou.

Rask se vydala spolu s ostatnÃ-mi. JejÃ- skupina byla opÄ›t vyslÃ¡na na nÄ›jakÃ½ Ã°kol. V poslednÃ- dobÄ› nic nedÄ›lali, a tak byla Å™ada na nich. Byla z nich vÅ¡ech rozhodnÄ› nejrychlejÅ¡Ã- a nejnebezpeÄ•nÄ›jÅ¡Ã- drak. NoÄ•nÃ- BÄ›si byli tÃ©mÄ›Å™ tak vzÃ¡cnÃ- jako Bewilderbeasti, ale byli vynikajÃ-cÃ- letci a skvÄ›lÃ- bÄ›Å¾ci. NemluvÄ› o dokonalÃ½ch smyslech. Proto ji vysÃ-lali na mise tak mÃ¡lo. Mohla se vytrhnout z kontroly a plÃ¡chnout.

Lax s nÃ- udrÅ¾oval krok. Jako Alfa a jeden z nejkrutÄ›jÅ¡Ã-ch drakÅ¯ nebyl pod vlivem hypnÃ³zy a mÄ›l svobodnou mysl. Ta jeho vÅ¡ak byla zkaÅ¾enÃ¡ a nepotÅ™eboval Å¾Ã¡dnÃ© pobÃ-dky, aby konal to nejhorÅ¡Ã- zlo. Jeho tÄ›Å¾kÃ¡ zbroj chÅ™astila. OstatnÄ› ani Rask nebyla bez zbroje. VÃ½zbroj, kterou mÄ›la, byla tÄ›Å¾kÃ¡, tak tÄ›Å¾kÃ¡, Å¾e ji zpomalovala, ale stÃ¡le se mohla pohybovat s lehkostÃ-. Pro ni by bylo obtÃ-Å¾nÃ© se s hlukem, kterÃ½ vydÃ¡vala, nÄ›kam nenÃ¡padnÄ› vytratit, ale na lovenÃ- zvÄ›Å™e nebyla zrovna nejlepÅ¡Ã-.

Draci se Å™Ã-tili po souÅ¡i. ÄŒÃ-m vÃ-c se vzdalovali od kotviÅ¡tÄ›, tÃ-m vÃ-c na nÄ› Lax Å™val rozkazy a vyuÅ¾Ã-val hrubou sÃ-lu, aby hubenÃ© a vyÄ•erpanÃ© draky dostal opÄ›t do plnÃ©ho tempa.

Rask se s kaÅ¾dÃ½m krokem zaÄ•Ã-nala vyproÅ¡Å¥ovat z kontroly. Bolela ji hlava, ale bÄ›Å¾ela a udrÅ¾ovala krok s ostatnÃ-mi. Bude tÄ›Å¾kÃ© najÃ-t potravu na tomto ostrovÄ›.

Pevnina byla mnohem vÄ›tÅ¡Ã-, neÅ¾ se na prvnÃ- pohled zdÃ¡lo. Od tÃ¡bora uÅ¾ byli nÄ›jakÃ½ch pÄ›t kilometrÅ¯ a stÃ¡le byli nuceni bÄ›Å¾et vytrvalÃ½m tempem vpÅ™ed. Rask cÃ-tila, Å¾e vÅ¡echna kontrola, kterou nad nÃ- Bewilderbeast mÄ›l, se vytratila. Byla z nÃ- uÅ¾ jen nepÅ™Ã-jemnÃ¡ vzpomÃ-nka a ona toho chtÄ›la nÃ¡leÅ¾itÄ› vyuÅ¾Ã-t. Je to jejÃ- poslednÃ- Å¡ance. Potom pojedou na sever a tam je jenom moÅ™e. AlespoÅˆ to tak nÄ›kde slyÅ¡ela. Na severu budou jen na lodÃ-ch a v blÃ-zkosti Alfy. Proto shÃ¡nÄ›li zÃ¡soby. Tohle je jejÃ- poslednÃ- Å¡ance.

BÄ›Å¾eli uÅ¾ dost dlouho a pÅ™ed nimi se opÄ›t zraÄ•il oceÃ¡n. Ostrov konÄ•il a oni nenarazili na nic Å¾ivÃ©ho. Nebyly tu ani stromy, jen pusto a prÃ¡zdno. Lax vyÅ¡tÄ›kl rozkaz, aby se odlepili od zemÄ›.

Rask to nedÄ›lalo problÃ©my. I s tÄ›Å¾kou zbrojÃ- byla silnÃ¡ a ve vzduchu letÄ›la rovnomÄ›rnÄ›. ZÃ¡hy se za nimi ozval skÅ™ek a jeden ze starÅ¡Ã-ch drakÅ¯ se zÅ™Ã-til zpÄ›t na zem. Rask zamrazilo u

srdce, kdyÅ¾ si uvÄ›domila, Å¾e prÃ¡vÄ› nabyl zdravÃ©ho rozumu. ChtÄ›la se pro nÄ›j vrÃ¡tit, pomoct mu, ale poznala, Å¾e pro nÄ›j by uÅ¾ bylo pÅ™Ã-liÅ¡ pozdÄ›. Byl ponechÃ¡n napospas osudu a draci ovlÃ¡dnutÃ- Bewilderbeastem letÄ›li stÃ¡le dÃ¡l, bez zbyteÄ•nÃ½ch zastÃ¡vek, a pokud chtÄ›la ona provÃ©st svÅ¯j plÃ¡n, musÃ- dÄ›lat to, co oni.

ZatÃ¡Ä•eli. V dohledu nebyla Å¡iroko daleko Å¾Ã¡dnÃ¡ dalÅ¡Ã- pevnina a trvalo by jim moc dlouho dostat se zpÄ›t. MÃ-sto toho mÃ-Å™ili k vÃ½bÄ›Å¾ku, kterÃ½ takhle z vÃ½Å¡ky vypadal, Å¾e by tam mohlo i nÄ›co bÃ½t. Byla vidÄ›t zeleÅˆ.

Rask se drÅ¾ela vzadu ve skupinÄ› a rychle dÃ½chala. PotÅ™ebovala, aby to vypadalo, Å¾e je vyÄ•erpanÃ¡. KdyÅ¾ se Lax nedÃ-val, snaÅ¾ila se vyprostit ze zbroje. V cinkÃ¡nÃ- kovu na ostatnÃ-ch dracÃ-ch to zanikalo. S jejÃ- smÅ¯lou to bylo dost dobÅ™e pÅ™ipevnÄ›nÃ© a ona zaÄ•Ã-nala panikaÅ™it.

V zoufalÃ© snaze otoÄ•ila hlavu a vypÃ¡lila na zbroj jednu plazmu. Kov se skÅ™Ã-pÄ›nÃ-m povolil, a kdyÅ¾ trochu naklonila hÅ™bet, sklouzl jÃ- z nÄ›j a spadl dolÅ¯ do oceÃ¡nu. TeÄ• byla vyproÅ¡tÄ›nÃ¡ z kovovÃ©ho vÄ›zenÃ-.

Lax obrÃ¡til hlavu. SlyÅ¡el vzdÃ¡lenÃ© cÃ¡knutÃ-, ale pÅ™es dalÅ¡Ã- draky nevidÄ›l, Å¾e Rask nemÃ¡ zbroj. Mohl vidÄ›t, Å¾e je stÃ¡le s nimi a to mu staÄ•ilo.

â€žDolÅ¯!" zakÅ™iÄ•el na skupinu. Draci se jako jeden zaÄ•ali snÃ¡Å¡et, naprosto bezmocnÃ- proti kontrole. Rask letÄ›la s nimi. UÅ¾ teÄ• vidÄ›la divokÃ¡ zvÃ-Å™ata. Jejich koÅ™ist. A aÄ•koliv mÄ›la hroznÃ½ hlad, sbÃ-haly se jÃ- sliny, vÄ›dÄ›la, Å¾e si nemÅ¯Å¾e dovolit zÅ¯stat ve skupinÄ› pÅ™Ã-liÅ¡ dlouho.

TeÄ• je jejÃ- Å¡ance. Lax letÄ›l vepÅ™edu a jeho pozornost se soustÅ™edila na lov. OstatnÃ- draci za nÃ-m a Rask mÄ›la cestu k lesu volnou.

Malinko zmÄ›nila smÄ›r letu a zamÃ-Å™ila do lesa. DÃ¡vala si pozor, aby se stÃ¡le drÅ¾ela na konci skupiny. OstatnÃ- ji nemohli vidÄ›t.

TÄ›snÄ› pÅ™ed dopadem roztÃ¡hla kÅ™Ã-dla a pÃ¡d vyrovnala. Trefila se pÅ™esnÄ› mezi stromy a tlapami dopadla lehce na zem. ZaÄ•ala bÄ›Å¾et. ÄŒÃ-m dÅ™Ã-v se dostane pryÄ•, tÃ-m dÅ™Ã-v mÃ¡ moÅ¾nost najÃ-t nÄ›jakou pomoc. Nebo zahynout, buÄ• jedno, nebo druhÃ©. MÄ›la ale jasno, Å¾e TADY zÅ¯stat nechce. Ta tyranie za to nestÃ¡la, moÅ¾nÃ¡ bylo milosrdenstvÃ-, Å¾e ten starÃ½ drak byl ponechÃ¡n na zemi. Mohl se zachrÃ¡nit a Rask zalitovala, Å¾e neudÄ›lala to samÃ©.

BÄ›Å¾ela mezi stromy. ObratnÄ› kliÄ•kovala a doufala, Å¾e si jejÃ- nepÅ™Ã-tomnosti nikdo nevÅ¡iml. Zvedla hlavu a v dÃ¡lce uvidÄ›la konec lesa. Trochu zrychlila, aÅ¾ byla na maximÃlnÃ- rychlosti.

UÅ¾ jen kousek! Jen pÃ¡r metrÅ¯ a bude volnÃ¡!

VybÄ›hla ven a strnula. Tohle nebylo z vÃ½Å¡ky vidÄ›t! Od Ãºtesu ji dÄ›lilo jeÅ¡tÄ› nÄ›jakÃ½ch dvÄ› stÄ› metrÅ¯. Rychle se vzpamatovala a vybÄ›hla znovu. ZrychlenÄ› dÃ½chala. UÅ¾ pomalu nemohla - mÄ›sÃ-ce v zajetÃ- bez dostatku jÃ-dla by vyÄ•erpaly i mnohem odolnÄ›jÅ¡Ã- draky. Ale musela vytrvat. TeÄ•, kdyÅ¾ uÅ¾ je tÃ©mÄ›Å™ na svobodÄ›,

to pÅ™ece nevzdÃ¡!

Jak se zdÃ¡lo, vÅ¡echna jejÃ- radost skonÄ•ila trochu pÅ™edÄ•asnÄ›. Jak bÄ›Å¾ela ke svobodÄ›, najednou ji nÄ›co svalilo k zemi. DobÅ™e, spÃ-Å¡e nÄ›kdo.

Rask zaÃºpÄ›la, kdyÅ¾ udÄ›lala pÃ¡r kotrmelcÅ¯ na zemi a koutkem oka vidÄ›la Laxe. Jak je to moÅ¾nÃ©? prolÃ©tlo jÃ- vydÄ›Å¡enÄ› hlavou, neÅ¾ se zapÅ™ela zadnÃ-ma nohama, coÅ¾ ji vymrÅ¡tilo a ona zase dopadla na vÅ¡echny Ä•tyÅ™i.

VelkÃ½ Å¡edÃ½ drak uÅ¾ byl ve vzduchu a Å™Ã-til se jejÃ-m smÄ›rem. Rask nemÄ›la Ä•as na nic jinÃ©ho. ProstÄ› uskoÄ•ila a na zadnÃ-ch se bleskovÄ› obrÃ¡tila. MÄ›la dojem, Å¾e tohle je pÅ™edem prohranÃ½ souboj, protoÅ¾e Lax dostÃ¡val na rozdÃ-l od nÃ- dostatek jÃ-dla a byl odpoÄ•atÃ½.

SkoÄ•ila a pÅ™istÃ¡la Alfovi na zÃ¡dech. Vycenila zuby a chtÄ›la se mu zakousnout do ramene, kde narazila na nepÅ™Ã-jemnou kovovou chuÅ¥. Rask potlaÄ•ila kletbu. MÃ-sto toho se snaÅ¾ila vyuÅ¾Ã-t drÃ¡py, ale byla svrÅ¾ena. Lax si lehl na zÃ¡da a pÅ™imÃ¡Ä•kl ji k zemi. Jeho brnÄ›nÃ- ji oÅ¡klivÄ› poÅ¡krÃ¡balo.

Rask se odkulila a podaÅ™ilo se jÃ- znovu vstÃ¡t. Bolest byla nesnesitelnÃ¡ a nutila ji soustÅ™edit se na to, jak ji potlaÄ•it, ne na boj.

Oba draci se dostali do pÅ™Ã-mÃ©ho kontaktu. Zasekli se drÃ¡py a chvilku soupeÅ™ili v sÃ-le. Rask vyjela zuby po Laxovi, ten se jim vyhnul.

Byla ztracenÃ¡. Lax mÄ›l jako silnÄ›jÅ¡Ã- samec vÃ½hodu a ona cÃ-tila, jak ji zaÄ•Ã-nÃ¡ pÅ™etlaÄ•ovat. Pokusila se zoufale odtrhnout, ale jeho ocas ji zadrÅ¾el na mÃ-stÄ›. DrÃ¡py pouÅ¾Ã-t nemohla a zubama to neÅ¡lo. Lax koneÄ•nÄ› vyuÅ¾il svoji sÃ-lu a pÅ™iÅ¡pendlil ji k zemi.

Rask zrychlenÄ› oddechovala. DÃ-vala se Laxovi do oÄ•Ã- a v tÄ›ch jejÃ-ch planula nenÃ¡vist. UÅ¾ podruhÃ© pÅ™ekazil jejÃ- Ãºtok a ona mu to nechtÄ›la darovat. JenÅ¾e kdo je ona v tomto krutÃ©m svÄ›tÄ›? Nikdo, nenÃ- absolutnÄ› nikdo. NemÃ¡ Å¾Ã¡dnÃ© pravomoci ani prÃ¡va.

Lax se narovnal a zaÅ™val. Na jednu stranu oznamoval svÃ© vÃ-tÄ›zstvÃ-, coÅ¾ Rask jen tÄ›Å¾ce nesla a na tu druhou volal draky ze skupiny. Nepochybovala, Å¾e to bude jejÃ- novÃ¡ ochranka.

Å edÃ½ Raincutter se zelenÃ½m Snafflefangem dorazili, v tlamÃ¡ch mÄ›li kusy zvÄ›Å™iny a v oÄ•Ã-ch prÃ¡zdnÃ½ vÃ½raz. DÃ-vali se pÅ™Ã-mo na Laxe a oÄ•ekÃ¡vali dalÅ¡Ã- rozkazy. A i kdyÅ¾ je Rask uÅ¾ teÄ• nenÃ¡vidÄ›la, musela si pÅ™ipomenout, Å¾e proti tÃ© vÅ¯li nemohou bojovat a pravdÄ›podobnÄ› to nenÃ- jejich rozhodnutÃ-.

â€žVracÃ-me se," odfrkl si Å¡edÃ½ drak nevrle. OstatnÃ- draci, kaÅ¾dÃ½ s nÄ›jakÃ½m kusem masa, se obrÃ¡tili a pÄ›Å¡ky se vydali na cestu. Rask byla zaseknutÃ¡ mezi nimi a zezadu po nÃ- chÅˆapal Lax. NechtÄ›l jÃ- dÃ¡t dalÅ¡Ã- pÅ™Ã-leÅ¾itost k Ãºtoku.

Po chvilce bÄ›hu uÅ¾ Rask nemohla. Nohy ji bolely a plÃ-ce doslova hoÅ™ely. Jen se modlila, aby to skonÄ•ilo.

Tohle utrpenÃ- bylo asi nejhorÅ¡Ã-. Cesta ubÃ-hala pomalu a trÃ½znivÄ›.

KotviÅ¡tÄ› uÅ¾ bylo na dohled. Draci s koÅ™istÃ- zamÃ-Å™ili na jednu stranu a ona osamÄ›la s Laxem. Rask se ho teÄ• uÅ¾ bÃ¡la. VelkÃ½ drak byl naprosto tichÃ½ a to ji dÄ›silo vÃ-c, neÅ¾ kdyby na ni Å™val.

VzÃ¡pÄ›tÃ- bohuÅ¾el pochopila, kam tohle povede. PoprvÃ© se setkÃ¡ s Bewilderbeastem tvÃ¡Å™Ã- v tvÃ¡Å™. Rask vytasila drÃ¡py a sama si zÃ¡mÄ›rnÄ› zpÅ¯sobila zranÄ›nÃ-. Doufala, Å¾e jejÃ- kontrola potrvÃ¡ dost dlouho, aby si dokÃ¡zala udÄ›lat hlubÅ¡Ã- a bolestivÄ›jÅ¡Ã- rÃ½hy.

Lax ji dovedl k mÃ-stu, kde se Bewilderbeast vynoÅ™Ã-. Cestou se k nim seÅ¡lo pÃ¡r drakÅ¯, vÄ›tÅ¡inou AlfovÃ© ostatnÃ-ch skupin.

Lax zaÅ™val a Rask se celÃ¡ rozechvÄ›la. ObrovskÃ½ drak se pomalu a vÅ¯bec ne majestÃ¡tnÄ› vynoÅ™il z vody, jeho oÄ•i uÅ¾ teÄ• plnÃ© hypnotizujÃ-cÃ-ho vlivu a Rask se musela hodnÄ› ovlÃ¡dat.

â€žAle ale, naÅ¡e malÃ¡ Rask nÃ¡m chtÄ›la plÃ¡chnout?" zeptal se Bewilderbeast posmÄ›Å¡nÄ› v jejÃ- hlavÄ›. Bylo aÅ¾ k nevÃ-Å™e, jak se jeho moc s krÃ¡tÃ-cÃ- se vzdÃ¡lenostÃ- zvyÅ¡ovala. A ji vydÄ›silo, Å¾e uÅ¾ vÃ-, o co se chtÄ›la pokusit.

â€žTo je podruhÃ©," ohlÃ¡sil Lax a rozhoÅ™Ä•enÄ› Å¡vihnul ocasem. Rask znovu zaryla drÃ¡py do hlubokÃ© rÃ¡ny, aby se soustÅ™edila na nÄ›co jinÃ©ho.

â€žNemusÃ-Å¡ si zpÅ¯sobovat dalÅ¡Ã- bolest," prohlÃ¡sil hlÃ¡sek a Rask by si ho asi nejdÅ™Ã-v pÅ™edstavila s ploutvÃ- v bok a naÅ¡pulenÃ½mi pysky. NeuvÄ›Å™itelnÄ› vtipnÃ¡ pÅ™edstava, kdyby se to tÃ½kalo kohokoliv jinÃ©ho. PÅ™ekvapenÄ› vzhlÃ©dla a zjistila, Å¾e jeho pohled na ni vÅ¯bec nepÅ¯sobÃ-. OtevÅ™ela tlamu v nÄ›mÃ© otÃ¡zce.

â€žNeposluÅ¡nÃ© draky nepotÅ™ebuju," Å™ekl drak v jejÃ- hlavÄ›. Rask tomu nemohla uvÄ›Å™it. To jÃ- teÄ• dÃ¡val volnost?

â€žSvaÅ¾te ji na hlavnÃ- lodi," vyslovil Bewilderbeast rozkaz a Rask spadly uÅ¡i nevÄ›Å™Ã-cnÄ› aÅ¾ ke krku. V oÄ•Ã-ch se jÃ- zraÄ•ila Ä•irÃ¡ hrÅ¯za.

AlfovÃ© jednotlivÃ½ch skupin ji zaÄ•ali nahÃ¡nÄ›t k lodÃ-m. ZezaÄ•Ã¡tku se snaÅ¾ila brÃ¡nit, ale byli v pÅ™esile a ona uÅ¾ nemÄ›la sÃ-lu. Byla naprosto vyÄ•erpanÃ¡ a prahla po odpoÄ•inku. KdyÅ¾ se ohlÃ©dla, mohla vidÄ›t, jak se Bewilderbeast noÅ™Ã- opÄ›t do chladnÃ© vody.

Lax po nÃ- chÅˆapl Ä•elistmi. Jen se Å¡tÄ›stÃ-m uskoÄ•ila, jenÅ¾e do cesty drÃ¡pÅ¯m dalÅ¡Ã-ho Alfy. OtrÃ¡venÄ› zavrÄ•ela, ale oni ji stÃ¡le hnali.

Ani nevÄ›dÄ›la, jak rychle se dostali k lodÃ-m. Jen si pamatovala, jak ji jeden z drakÅ¯ chytil za kÅ¯Å¾i na krku a tÃ¡hl ji na loÄ• a potom chodbou. JejÃ- kÅ™Ã-dla bolela, jak se otÃ-rala o stÄ›ny. Ocas mÄ›la zkÅ™ivenÃ½ v nepÅ™irozenÃ© poloze.

Hodili ji na podlahu do nÄ›jakÃ© mÃ-stnosti. Nemohla si pomoct, musela se uÅ¡klÃ-bnout nad zÃ¡pachem. RozhodnÄ› si dali prÃ¡ci s vÃ½bÄ›rem pÅ™Ã-bytku, to se musÃ- nechat.

Na zÃ¡da se jÃ- posadil nÄ›jakÃ½ drak. Rask nezajÃ-malo, kterÃ½ to byl, ale to, Å¾e byl neskuteÄ•nÄ› tÄ›Å¾kÃ½.

â€žTak co? UÅ¾ lituješ?" zeptal se Lax a pÅ™ed nÃ- vypadal jako obr. MÄ›l by z nÄ›j jÃ-t strach, ale ona zavrtÄ›la hlavou. Nelitoval naprosto niÄ•eho. MoÅ¾nÃ¡ Å¾e smrt, kterÃ¡ ji tady jistÄ› Ä•ekala, bude nejlepÅ¡Ã-m Å™eÅ¡enÃ-m.

Za nÃ- nÄ›co zachrastilo. Rask naÅ¡picovala uÅ¡i a zvedla hlavu. Dva draci tÃ¡hli po podlaze Å™etÄ›zy. To by ale znamenalo, Å¾e v tÃ©hle mÃ-stnosti nenÃ- prvnÃ-.

â€žUÅ¾ij si prÃ¡zdniny," odfrkl si Lax a sÃ¡m vzal Å™etÄ›z. ZaÄ•ali je na nÃ- hÃ¡zet. Ne dÃ¡vat, opravdu hÃ¡zet. Nebylo to nic pÅ™Ã-jemnÃ©ho, bolelo to a kov navÃ-c smrdÄ›l.

Rask mÃ¡lem zavyla bolestÃ-. ZavÅ™ela oÄ•i a doufala, Å¾e pokud to je nutnÃ©, smrt pÅ™ijde alespoÅˆ rychle.

Potom jÃ- na hlavu spadl Å™etÄ›z a bezvÄ›domÃ- ji mile vysvobodilo.

2. NÃ¡vrat

I don't own How to Train Your Dragon

* * *

><p>â€žMami, poÄ•kej!" vykÅ™ikl Å kyÅ¥Ã¡k, kdyÅ¾ Valka vyÅ¡la rÃ¡znÃ½m krokem z domu. Cloudjumper na ni Ä•ekal vedle v malÃ©m pÅ™Ã-stÄ›nku (zatÃ-m provizornÃ-m, i kdyÅ¾ jako drak mohl Cloudjumper spÃ¡t i pod hvÄ›zdami). Å½ena ve stÅ™ednÃ-ch letech se obrÃ¡tila na syna.<p>

â€žTy nejdeÅ¡. TeÄ• jsi nÃ¡Ä•elnÃ-kem, mÃ¡Å¡ svÃ© povinnosti," Å™ekla rozhodnÄ›. Å kyÅ¥Ã¡k na toto nemÄ›l Å¾Ã¡dnÃ½ argument, ale kdyÅ¾ se Bezzubka pÅ™iblÃ-Å¾il, aby dostal pohlazenÃ-, napadl ho rovnou Ä•Ã¡belskÃ½ plÃ¡n.

â€žJenÅ¾e Bezzubka je teÄ• Alfa, mÃ¡ taky svoje povinnosti," namÃ-tl. Valka chvilku stÃ¡la a tÄ›kala pohledem ze syna na NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. PÅ¯vodnÄ› mÄ›la v plÃ¡nu nepozorovanÄ› odletÄ›t, aby se naposled rozlouÄ•ila s mÃ-stem, kde strÃ¡vila dvacet let, jenÅ¾e nakonec si uvÄ›domila, Å¾e by o tom asi mÄ›la Å kyÅ¥Ã¡kovi Å™Ã-ct, aby si nemyslel, Å¾e ho opustila (znovu) a tÃ-m pÃ¡dem by zklamala jeho dÅ¯vÄ›ru, kdyÅ¾ zrovna pÅ™ed dvÄ›ma dny ho znovu naÅ¡la. Anebo on naÅ¡el ji? PoraÅ¾enÄ› svÄ›sila hlavu.

â€žDobÅ™e," Å™ekla, â€žale poletÃ-me rychle. Po tÄ›ch udÃ¡lostech by nebylo sprÃ¡vnÃ©, aby vesnice zÅ¯stala bez nÃ¡Ä•elnÃ-ka." Tohle Å kyÅ¥Ã¡k chÃ¡pal hodnÄ› dobÅ™e. KdyÅ¾ Bezzubka porazil Bewilderbeasta a osvobodil tÃ-m vÅ¡echny draky od jeho nadvlÃ¡dy, vesnice zÅ¯stala celÃ¡ poniÄ•enÃ¡ a pokrytÃ¡ ledem. V prÅ¯bÄ›hu vÄ•erejÅ¡Ã-ho dne sice vÅ¡ichni pomÃ¡hali opravovat Å¡kody, jenÅ¾e na celou vesnici by se potÅ™eboval minimÃ¡lnÄ› tÃ½den. NavÃ-c jeÅ¡tÄ›

stÃ¡le hrozilo nebezpeÄ•Ã-, Å¾e by se DragÅ¯v Bewilderbeast mohl vrÃ¡tit, aby se Bezzubkovi pomstil. A lidÃ© se bÃ¡li. MÄ›li strach, Å¾e znovu pÅ™ijdou o svÃ© rodiny, o svÃ© blÃ-zkÃ©. To sice Å kyÅ¥Ã¡k nehodlal dopustit, ale udÃ¡losti se mohly stoÄ•it jakÃ½mkoliv smÄ›rem. A nynÃ-, kdyÅ¾ stÃ¡l pÅ™ed svojÃ- matkou, jak se chce vrÃ¡tit tam, kde ta pohroma celÃ¡ zaÄ•ala, kde pÅ™iÅ¡la o manÅ¾ela a on o otce, cÃ-til nesnesitelnou vinu. To draci vÄ›dÄ›li. KaÅ¾dÃ½ z nich dokÃ¡zal v urÄ•itÃ©m mÄ›Å™Ã-tku vycÃ-tit lidskÃ© emoce. Bezzubka pÅ™itiskl nos na jeho dlaÅˆ. Ten dotek byl pro Å kyÅ¥Ã¡ka uklidÅˆujÃ-cÃ-. JemnÄ› draka podrbal na hlavÄ›. Valka se obrÃ¡tila a pÅ™eÅ¡la ke Cloudjumperovi. Stormcutter uÅ¾ byl pÅ™ipravenÃ½ a nedoÄ•kavÄ› poskakoval. V zÃ¡Å™i rannÃ-ho slunce se mu Å¡upiny s oranÅ¾ovÃ½m, tÃ©mÄ›Å™ zlatavÃ½m nÃ¡dechem, krÃ¡snÄ› tÅ™pytily. Bezzubka se takÃ© tÄ›Å¡il. Nikdo by sice nemohl Å™Ã-ct, Å¾e se jako Alfa nudil, ale i tak by rÃ¡d utekl na chvÃ-li od svÃ½ch povinnostÃ-, zvlÃ¡Å¡tÄ› kdyÅ¾ na nÄ› nebyl dosud zvyklÃ½. Å kyÅ¥Ã¡k se obrÃ¡til a zkontroloval NoÄ•nÃ-mu BÄ›sovi sedlo.

â€žTak co, brÃ¡Å¡ko, proletÃ-me se?" Jak to vyslovil, Bezzubka vyplÃ¡zl jazyk a netrpÄ›livÄ› se zavrtÄ›l.

â€žMÃ¡Å¡ pravdu," prohlÃ¡sil Å kyÅ¥Ã¡k, zatÃ-mco Valka uÅ¾ stÃ¡la Cloudjumperovi na hÅ™betÄ›. â€žTak s vÄ›trem v zÃ¡dech!"

Bezzubka koneÄ•nÄ› mohl uvolnit svÃ¡ kÅ™Ã-dla. ÄŒekal dva dny. Ten Ä•as byl jeÅ¡tÄ› Ã³mornÄ›jÅ¡Ã-, neÅ¾ kdyby byl nÄ›kde svÃ¡zanÃ½ a nemohl se hÃ½bat. A tak si tento pocit svobody, kdy se koneÄ•ky kÅ™Ã-del dotÃ½kal oblak, nÃ¡leÅ¾itÄ› uÅ¾Ã-val. BohuÅ¾el, byl asi jedinÃ½m z letÃ-cÃ- Ä•tveÅ™ice, kterÃ½ mÄ›l veselou nÃ¡ladu. Å kyÅ¥Ã¡k s Valkou byli zabrÃ¡ni, ve svÃ½ch myÅ¡lenkÃ¡ch, pravdÄ›podobnÄ› vzpomÃ-nali na KliÄ•ase. PÅ™i pomyÅ¡lenÃ- na nÄ›j cÃ-til Bezzubka vinu. Ano, byla i nebyla to jeho vina, Å¾e zemÅ™el. _No_, pomyslel si v duchu, _celÃ© to byla moje vina_. To on se nedokÃ¡zal ubrÃ¡nit Bewilderbeastovu vlivu a nechal ho, aby ho ovlÃ¡dnul a donutil udÄ›lat takovouhle vÄ›c. Bezzubka se za to nenÃ¡vidÄ›l. Ne, on nemÄ›l to prÃ¡vo bÃ½t Alfou. Drak se za sviÅ¡tÄ›nÃ- vzduchu kolem nÄ›j tÃ©Å¾ ponoÅ™il do myÅ¡lenek. MÄ›l prÃ¡vo bÃ½t nazÃ½vÃ¡n ohnivÃ½m potomkem blesku a samotnÃ© smrti. Jeho v ten moment ovlÃ¡dal jak oheÅˆ, tak smrt. Sice ho potom zpÄ›tnÄ› porazil, ale ani on nebyl kouzelnÃ-kem a nedokÃ¡zal vrÃ¡tit Ä•as. Ach, jak moc by si to v tuto chvÃ-li pÅ™Ã¡l. Jeho veselÃ¡ povaha se momentÃlnÄ› promÄ›nila na uzavÅ™enou. Cloudjumper by musel bÃ½t slepÃ½, aby si tÃ©to zmÄ›ny nevÅ¡iml.

â€žNemusÃ-te se tÃ-m trÃ¡pit, Alfo," Å™ekl a Bezzubka mÄ›l potÃ-Å¾e ho slyÅ¡et, ne kvÅ¯li Å¡patnÃ©mu sluchu nebo tomu, Å¾e mu kolem uÅ¡Ã-neustÃ¡le vÃ-Å™il vzduch. Bylo to jen proto, Å¾e toto oslovenÃ- upÅ™Ã-mnÄ› neschvaloval. ProtoÅ¾e pokud ho on nemÄ›l rÃ¡d, ba, hnusilo se mu, nemusel tak bÃ½t oslovovÃ¡n. VÅ¡e zÃ¡leÅ¾elo jen na jeho pÅ™Ã¡nÃ-. Draci vÅ¾dy uposlechnou svÃ©ho Alfu. JenÅ¾e Bezzubka nechtÄ›l, aby nÄ›kdo plnil jeho pÅ™Ã-kazy jen proto, Å¾e je Alfa. Ne, on chtÄ›l vÅ¡e zpÄ›t ve starÃ½ch kolejÃ-. PÅ™Ã¡l si, aby se tamta vÄ›c s KliÄ•asem, Dragem a jeho draky nikdy nestala. To by ho nedostalo do tak tÄ›Å¾kÃ© situace. HlavnÄ› mu v tÄ›chto dnech, kdy nemÄ›l nic, Ä•Ã-m by se mohl zabÃ½vat, vytanul na mysli fakt, Å¾e je vrah. NedobrovolnÃ½, ale je. Tato trhlina na duÅ¡i se nemÅ¯Å¾e smazat.

TisÃ-ce myÅ¡lenek mu plachtilo hlavou v tÄ›ch nÄ›kolika sekundÃ¡ch, co zpracovÃ¡val Cloudjumperova slova. Potom se nadechl a odpovÄ›dÄ›l:

â€žMyslel jsem, Å¾e jsem Å™Ã-kal, abys mÄ› tak neoslovoval, Cloudjumpere. Jsem jen Bezzubka." SvÄ›sil hlavu a zahledÄ›l se na oceÃ¡n pod sebou. Byla by to nÃ¡dhernÃ¡ podÃ-vanÃ¡, kdyby zrovna nemÄ›l dÅ¯leÅ¾itÄ›jÅ¡Ã- vÄ›ci na rozmyÅ¡lenou. Ano, hodnÄ› ho to trÃ¡pilo. A to Cloudjumper vÄ›dÄ›l.

â€žDobÅ™e," Å™ekl Stormcutter, â€žtak se tÃ-m netrap, _Bezzubko_." PoslednÃ- slovo jeÅ¡tÄ› zdÅ¯raznil. JenÅ¾e NoÄ•nÃ- BÄ›s vÄ›dÄ›l, Å¾e to je strojenÃ©. Å˜Ã-kal mu tak jen proto, Å¾e ho o to poÅ¾Ã¡dal. _Cokoliv pro Alfu_, uÅ¡klÃ-bl se otrÃ¡venÄ›. Zbytek cesty uÅ¾ ani jeden z nich nepromluvil - byli zabrÃ¡ni ve svÃ½ch pocitech.

Cloudjumper naopak zase v duchu Ãºpěl. Ano, ten malÃ½ drak po jeho boku je jeho Alfa. HorÅ¡Ã- je, Å¾e sÃ¡m ten titul neschvaluje. Jak _ho mÃ¡m donutit k tomu, aby pÅ™evzal svÃ© povinnosti, kdyÅ¾ je teÄ• vÅ¯dce?_ Cloudjumper se zamyslel. NejlepÅ¡Ã- by bylo oÄ•istit ho od viny. Ale jak? ProÄ• vlastnÄ›? Jeho chyba to nebyla, Å¾e nedokÃ¡zal Bewilderbeastovi vzdorovat. Ani on to nedokÃ¡zal. Sice se za to sÃ¡m stydÄ›l, ale ve skuteÄ•nosti nemusel. Å½Ã¡dnÃ½ z drakÅ¯ nebyl schopen vymanit se z jeho vÅ¯le. Byli pÅ™ekvapenÃ- a vydÄ›Å¡enÃ-. NejenÅ¾e DragÅ¯v pÅ™isluhovaÄ• zabil jejich Alfu, on musel dalÅ¡Ã- draky nutit dÄ›lat Å¡pinavou prÃ¡ci. A za vÅ¡echno mÅ¯Å¾e Drago. Ten malichernÃ½ Ä•lovÄ›k, proti kterÃ©mu bojovali celÃ¡ lÃ©ta. A teÄ•, kdyÅ¾ je pÅ™ekvapil, tak nebyli schopni vzdorovat. Za to se nenÃ¡vidÄ›l zase Cloudjumper. Jak si mohl jeho pÅ™Ã-chodu nevÅ¡imnout? KvÅ¯li nÄ›mu trpÃ- jeho jezdkynÄ›, kamarÃ¡dka, pÅ™Ã-telkynÄ›. Ta, se kterou uzavÅ™el pouto onÃ© noci na ostrovÄ›, kde draci s lidmi bojovali. Cloudjumper si na tu noc pÅ™esnÄ› vzpomÃ-nal. MÄ›l na pÅ™Ã-kaz Alfy prozkoumat, kam smÄ›Å™ujÃ- draci, kteÅ™Ã- nejsou z obrovskÃ©ho ledovÃ©ho hnÃ-zda. Tak se tam dostal on. KdyÅ¾ vidÄ›l, jak se lidÃ© urputnÄ› brÃ¡nÃ- drakÅ¯m, bylo mu Å¡patnÄ›. Oni je zabÃ-jeli! Ale v ten moment si vÅ¡iml i Å¾eny, mladÃ© Å¾eny, kterÃ¡ se stavÄ›la za prÃ¡va drakÅ¯. VÅ¾dyÅ¥ ona nemÃ¡ ani tuÅ¡enÃ-, jacÃ- ve skuteÄ•nosti jsme, myslel si tenkrÃ¡t.

MÃ½lil se. Jakmile se uchÃ½lil do jednoho z domÅ¯, aby se vyhnul tomu straÅ¡livÃ©mu pohledu, naÅ¡el tam kolÃ©bku, ve kterÃ© leÅ¾elo nemluvnÄ›. ZvÄ›davÄ› se pÅ™isunul blÃ-Å¾e, aby si mlÃ¡dÄ› mohl lÃ©pe prohlÃ©dnout. To ho zpozorovalo a natÃ¡hlo k nÄ›mu ruku. Cloudjumper tÃ© noci netuÅ¡il, Å¾e se s nÃ-m kdy setkÃ¡ znovu. Ale stalo se. TÄ›Å¾ko uvÄ›Å™it, Å¾e to lidskÃ© mlÃ¡dÄ›, se kterÃ½m si pÅ™ed dvaceti lety hrÃ¡l u kolÃ©bky, je teÄ• mladÃ½ muÅ¾ letÃ-cÃ- na NoÄ•nÃ-m BÄ›sovi vedle nÄ›j. VrÃ¡til se ke vzpomÃ-nkÃ¡m. ChvÃ-li si s nÃ-m hrÃ¡l, neÅ¾ se neopatrnÄ› opÅ™el o kolÃ©bku, ta se zhoupla a on mlÃ¡dÄ› nechtÄ›nÄ› Å¡krÃ¡bl. OdvrÃ¡til se, napÅ¯l v hrÅ¯ze, Å¾e ho zranil, a napÅ¯l ve strachu, Å¾e se objevÃ- jeho rodiÄ•e. Jakmile se otoÄ•il, spatÅ™il tu Å¾enu, pÅ™esnÄ› tu, kterÃ¡ hÃ¡jila draky tam venku. _To musÃ- bÃ½t jejÃ- mlÃ¡dÄ›_, pomyslel si Cloudjumper. Matka kÅ™eÄ•ovitÄ› svÃ-rala meÄ• a zrychlenÄ› dÃ½chala. JenÅ¾e jejÃ- vydÄ›Å¡enÃ½ vÃ½raz se brzy promÄ›nil ve zvÄ›davÃ½. Trochu sklonila meÄ• a Cloudjumpera si prohlÃ©dla. A on zase ji. TeÄ• mu to doÅ¡lo. LidÃ© nejsou ukrutnÃ© bestie, kterÃ© umÃ- jen vraÅ¾dit. Jsou to inteligentnÃ- a zvÃ-davÃ- tvorovÃ©, jen trochu vydÄ›Å¡enÃ-. OÄ•i se mu rozÅ¡Ã-Å™ily, kdyÅ¾ si to uvÄ›domil. ZvÄ›davÄ› se pÅ™iblÃ-Å¾il k Å¾enÄ›. A pak, pak se to celÃ© zkazilo.

Cloudjumper si Å¾ivÄ› vzpomÃ-nal, jak mu nos mÃ¡lem pÅ™erazila sekyra. V tu chvÃ-li se ozval jeho draÄ•Ã- pud; nemÄ›l kontrolu nad svou akcÃ-, oheÅˆ se mu prostÄ› vyÅ™Ã-til z tlamy. ZapÃ¡lil polovinu

domu, neÅ¾ ho cosi ztrhlo zpÄ›t do reality. Za rameno ho drÅ¾ela matka mlÃ¡dÄ›te, pro kterÃ© otec skoÄ•il, a s uslzenÃ½ma oÄ•ima kÅ™iÄ•ela: â€žNe!" Cloudjumperovi doÅ¡lo, co udÄ›lal. NejenÅ¾e mÃ¡lem zabil dva nevinnÃ© lidi, zapÃ¡lil jim dÅ¯m, ale to, co se teÄ• chystal udÄ›lat, bylo mnohem horÅ¡Ã-. Ta Å¾ena mÄ›la pro draky cit, i kdyÅ¾ to sama nevÄ›dÄ›la a dÃ-vala se na nÄ›j vydÄ›Å¡enÃ½ma oÄ•ima. A on ji musel dopravit k ostatnÃ-m. Aby jim mohla porozumÄ›t. A tak ji vzal s sebou. Rvala mu to srdce, kdyÅ¾ slyÅ¡el jejÃ- dechbrajÃ-cÃ-vÃ½kÅ™ik â€žKliÄ•asi!" A ze vÅ¡eho nejvÃ-ce mu vadilo, Å¾e musÃ- rozdÄ›lit matku a jejÃ- mlÃ¡dÄ›. V uÅ¡Ã-ch mu jeÅ¡tÄ› doznÃ-val kÅ™ik â€žValko!", kdyÅ¾ si pomyslel, co tenkrÃ¡t zpÅ¯sobil. A teÄ• to udÄ›lal znova. Zase provedl nÄ›co, co rozesmutnilo Valku. Cloudjumper zamÃ¡val kÅ™Ã-dly, aby udrÅ¾el rychlost, a obrÃ¡til svoji pozornost k obrazcÅ¯m, kterÃ© vytvÃ¡Å™ely mraky na obloze.

Netrvalo dlouho a oba draci dorazili na mÃ-sto. Bezzubka dostal krÃ¡tkÃ© pohlazenÃ- od Å kyÅ¥Ã¡ka, kdyÅ¾ sesedal.

Tohle bylo to mÃ-sto, kde se odehrÃ¡la bitva BewilderbeastÅ¯. _Tady_, pomyslel si NoÄ•nÃ- BÄ›s otrÃ¡venÄ›, _tady se to vÅ¡echno stalo_. LÃ©pe Å™eÄ•eno pokazilo. AÅ¾ moc dobÅ™e si pamatoval na udÃ¡lost pÅ™ed dvÄ›ma dny, a i kdyÅ¾ vÄ›dÄ›l, Å¾e rÃ¡ny se Ä•asem zahojÃ-, jizvy nikoliv.

â€žOh ne!" vykÅ™ikla Valka a seskoÄ•ila z Cloudjumpera, kterÃ©ho jejÃ- vÃ½kÅ™ik vytrhl z tichÃ©ho rozjÃ-mÃ¡nÃ-. Proto pÅ™ekvapenÄ› zamrkal a zaujal vÃ-cemÃ©nÄ› bojovÃ© postavenÃ-. KdyÅ¾ vÅ¡ak vidÄ›l, co se stalo, v duchu se napomenul za faleÅ¡nÃ½ poplach a zapsal si, Å¾e pÅ™Ã-Å¡tÄ› musÃ- dÃ¡vat pozor na svÃ© okolÃ-.

â€žMami!" volal za nÃ- Å kyÅ¥Ã¡k, ale ona jako kdyby ho neslyÅ¡ela. BÄ›Å¾ela k obrovskÃ©mu snÄ›hobÃ-lÃ©mu drakovi, Bewilderbeastovi, kterÃ½ bitvu prohrÃ¡l. Cloudjumper dvakrÃ¡t mÃ¡chnul kÅ™Ã-dly a pÅ™esunul se vedle nÃ-. Bezzubka ho nÃ¡sledoval, i kdyÅ¾ se mu moc dobÅ™e pÅ™es ledovÃ© stÅ™epy nebÄ›Å¾elo. Ono lÃ©tÃ¡nÃ- mÃ¡ svÃ© vÃ½hody. Cestou podebral Å kyÅ¥Ã¡ka tak, Å¾e jeho kamarÃ¡d dopadl pÅ™esnÄ› do sedla.

â€žDÃ-ky, brÃ¡Å¡ko," podrbal ho za uÅ¡ima. To Bezzubka obzvlÃ¡Å¡tÄ› miloval. BohuÅ¾el se to nestÃ¡valo moc Ä•asto. Å kyÅ¥Ã¡k byl stÃ¡le jeÅ¡tÄ› zaskoÄ•enÃ½ z toho, Å¾e se tak nÃ¡hle stal nÃ¡Ä•elnÃ-kem. _Ale_, pomyslel si drak, _kdybych to nechal bÃ½t a pÅ™evzal povinnosti Alfy, mohli bychom se uÄ•it spolu_. V duchu vÅ¡ak vÄ›Å™il, Å¾e to je nemoÅ¾nÃ©. Jak by mohl drak vÃ©st vesnici nebo tak? Ne, on mÃ¡ patÅ™it ke svÃ©mu druhu. A zase. Znovu uvaÅ¾oval o tomhle. ZatÅ™Ã¡sl hlavou, aby ze sebe shodil tÃ-hu toho tÃ©matu a bÄ›Å¾el a pÅ™eskakoval obrovskÃ© kusy ledu, kterÃ© mu stÃ¡ly v cestÄ›. KoneÄ•nÄ› se dostal vedle Cloudjumpera. Å kyÅ¥Ã¡k sesedl a rozbÄ›hl se k Valce. UdÃ½chanÃ½ Bezzubka pÅ™ejel pohledem celÃ©ho Bewilderbeasta, kterÃ½ leÅ¾el nataÅ¾enÃ½ na zemi, spolu se zranÄ›nÃ-m, jenÅ¾ mu zpÅ¯sobil DragÅ¯v stoupenec. Ocasem si zametl mÃ-sto pod sebou, aby si mohl sednout. Tak takÃ© uÄ•inil. UÅ¾ se mu dostalo vzduchu, kterÃ½ potÅ™eboval na splacenÃ- kyslÃ-kovÃ©ho dluhu a pÅ™esto, Å¾e nebyl v nijak Å¡patnÃ© kondici, si v duchu poznamenal, Å¾e bude trÃ©novat. Cloudjumper si ho zvÄ›davÄ› pÅ™emÄ›Å™il a prohlÃ¡sil: â€žMusÃ- to bÃ½t obtÃ-Å¾nÃ©, nemoci lÃ©tat."

â€žTo nenÃ-," prohlÃ¡sil Bezzubka odevzdanÄ› a Stormcutter byl rÃ¡d, Å¾e mu koneÄ•nÄ› jednou odpovÄ›dÄ›l na nÄ›jakou otÃ¡zku jednoduÅ¡e.

Dragovy lodÄ› se tyÄ•ily do vÃ½Å¡ky. Zbyly zde jen hlavnÃ- tÅ™i, ostatnÃ- odjely spolu se zbytkem jeho muÅ¾Å¯, kteÅ™Ã- byli natolik vydÄ›Å¡enÃ-, Å¾e nemohli dÃ¡l snÃ©st pohled na draÄ•Ã- hnÃ-zdo. CelÃ¡ armÃ¡da zmizela a Bezzubka doufal, Å¾e nÄ›kam hodnÄ› daleko. Nikdo nechtÄ›l mÃ-t na Blpu poplach dÅ™Ã-v, neÅ¾ se zase vÅ¡echno urovnÃ¡. A tak na nÄ› dÃ¡val pozor. Jen ValkÃ½ry vÃ-, co vÅ¡echno tam Drago mÄ›l. A stÃ¡le mÅ¯Å¾e mÃ-t. TÅ™eba ty klece, kterÃ© zpÅ¯sobily tolika drakÅ¯m bolest. StÃ¡le pÅ™ed oÄ•ima vidÄ›l tu samici Raincuttera, kterÃ¡ mÄ›la dÃ-ky jednomu z tÄ›ch klepet jenom tÅ™i nohy. Anebo Hobblegrunta, toho, kterÃ©mu Dragovi muÅ¾i vypÃ-chali oÄ•i a nechali ho, aby zemÅ™el. Ale nynÃ- byl Gruff na Blpu, v bezpeÄ•Ã-, v pÃ©Ä•i ostatnÃ-ch drakÅ¯ a lidÃ-. Ale dle tÄ›chto zkuÅ¡enostÃ- si museli na plavidla dÃ¡vat pozor, mohlo v nich bÃ½t cokoliv.

Se sklopenÃ½ma uÅ¡ima je sledoval, zatÃ-mco se Å kyÅ¥Ã¡k s Valkou pÅ™iblÃ-Å¾ili k Bewilderbeastovi. Å½ena pÅ™istoupila k jeho hrudi, blÃ-zko zranÄ›nÃ-, a poloÅ¾ila mu na kÅ¯Å¾i ucho. PÅ™i kontaktu s pÅ™edmÄ›tem o jinÃ© teplotÄ› neÅ¾ byl zvyklÃ½, se obÅ™Ã- drak zavlnil. Sice byl uÅ¾ natolik pÅ™izpÅ¯sobenÃ½ na snÃ-h a chlad, ale lidskÃ© ucho mÄ›lo vyÅ¡Ã- teplotu, i kdyÅ¾ byla zima.

â€žStÃ¡le Å¾ije," zaÅ¡eptala. Bezzubka se postavil a zavrtÄ›l ocasem. TÅ™eba bude Bewilderbeast tak hodnÃ½ a zase se vrÃ¡tÃ- jako Alfa. Valka se musela ujistit, Å¾e je to skuteÄ•nost. PÅ™iloÅ¾ila mu na bÅ™icho, kde byl zranÄ›nÃ½, studenou ruku. Drak se zachvÄ›l, ale oÄ•ividnÄ› byl tak zeslÃ¡blÃ½, Å¾e s tÃ-m nepÅ™Ã-jemnÃ½m pocitem nemohl moc udÄ›lat.

â€žS tÃ-m se musÃ- nÄ›co udÄ›lat," rozhodl Å kyÅ¥Ã¡k a mÄ›l pravdu. Valka poodstoupila a prohlÃ©dla si zranÄ›nÃ-. AÄ•koliv nevÄ›dÄ›la, zda nemÃ¡ nÄ›jakÃ© vnitÅ™nÃ- zranÄ›nÃ-, ke kterÃ©mu by mohlo dojÃ-t, pohledem znalce zhodnotila, Å¾e ho dokÃ¡Å¾e vylÃ©Ä•it.

â€žZÅ¯stanu tady s nÃ-m," rozhodla se a doÅ¡la zpÄ›t ke Cloudjumperovi, kterÃ½ mÄ›l na jednom z ostnÅ¯ na hÅ™betÄ› pÅ™ivÃ¡zanou taÅ¡ku s rÅ¯znÃ½mi lÃ©Ä•ivÃ½mi bylinami a obvazy.

â€žJsi si jistÃ¡, Å¾e ti to bude staÄ•it?" zeptal se starostlivÄ› Å kyÅ¥Ã¡k. Å½ena se obrÃ¡tila.

â€žNevÃ-m," odpovÄ›dÄ›la nejistÄ›. PravdÄ›podobnÄ› ne, pÅ™ece jen toho bylo dost mÃ¡lo.

â€žAle jak zareaguje zbytek vesnice?" nevzdÃ¡val to Å kyÅ¥Ã¡k a nalÃ©havÄ› pÅ™istoupil blÃ-Å¾. VÄ›dÄ›l, Å¾e pokud se jeho matka najednou vytratÃ-, lidem to pÅ™ijde divnÃ©. Valka zÅ¯stala strnule stÃ¡t. A potom potichu promluvila.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡kuâ€¦ Å½ila jsem tady dvacet let a celÃ© ty roky se o nÃ¡s vÅ¡echny tenhle drak staral. TeÄ• je Å™ada na mnÄ›, abych se postarala jÃ¡ o jeho." To bylo dost rozumnÃ© a to Å kyÅ¥Ã¡k vÄ›dÄ›l. Odstoupil k Bezzubkovi s Cloudjumperem.

â€žTak my se pÅ¯jdeme podÃ-vat k DragovÃ½m lodÃ-m," Å™ekl a naskoÄ•il na NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa.

_To nemyslÃ- vÃ¡Å¾nÄ›?! _vÅ™elo to v Bezzubkovi. NemÄ›l ani nejmenÅ¡Ã- chuÅ¥ jÃ-t k tÄ›m nestvÅ¯rÃ¡m, a i kdyby ho tam nÄ›co

dostalo, coÅ¾ nebylo pravdÄ›podobnÃ©, dÄ›lal by vÅ¡e proto, aby se nedostal nÄ›kam do lodi, kde by nemÄ›l pÅ™ehled nad situacÃ-. JenÅ¾e Å kyÅ¥Ã¡k jeho nervozitu vycÃ-til.

â€žNeboj, brÃ¡Å¡ko," poplÃ¡cal ho s Ãºsměvem po krku.

â€žNic se ti nestane. Slibuju." Ano, Bezzubka mu vÄ›Å™il, ale stejnÄ› mÄ›l pocit, Å¾e by se mÄ›l zahrabat do zemÄ›, neÅ¾ aby dobrovolnÄ› Å¡el k lodÃ-m. K mÃ-stu, kde se ubliÅ¾ovalo drakÅ¯m. Ale na druhou stranu byl Å kyÅ¥ak jeho nejlepÅ¡Ã- kamarÃ¡d, kterÃ½ mu takÃ© mnohokrÃ¡t pomohl. Nemohl ho nechat na holiÄ•kÃ¡ch, kdyÅ¾ to oba potÅ™ebovali. Proto, aÄ• nerad, se odrazil a nÄ›kolikrÃ¡t mocnÄ› mÃ¡vnul kÅ™Ã-dly. Takhle z vÃ½Å¡ky mÄ›l moÅ¾nost vidÄ›t zranÄ›nÃ©ho Bewilderbeasta v celÃ© jeho majestÃ¡tnosti. I zeslÃ¡blÃ½ drak vzbuzoval respekt. Ten uÅ¾ ale Bezzubka nemÄ›l. VÄ›dÄ›l, Å¾e z urÄ•itÃ©ho hlediska ho musÃ- Å¡petku mÃ-t, ale po negativnÃ-ch zkuÅ¡enostech, kdy respektovanÃ- draci ty druhÃ© ovlÃ¡dali a nutili je ubliÅ¾ovat ostatnÃ-m a dÄ›lat dalÅ¡Ã- ne zrovna hezkÃ© vÄ›ci, nemÄ›l zapotÅ™ebÃ-, kdyÅ¾ je poslouchal a oni ho stejnÄ› zneuÅ¾ili ke svÃ½m zÃ¡mÄ›rÅ¯m. NejdÅ™Ã-v to byla RudÃ¡ Smrt a teÄ• DragÅ¯v Bewilderbeast. Copak asi pÅ™ijde za pÄ›t let? TÃ-m se Bezzubka nehodlal zabÃ½vat. V relativnÃ-m klidu doletÄ›l k jednÃ© z lodÃ-. Å kyÅ¥Ã¡k ho nasmÄ›roval na mÃ-sto, kde se se svÃ½m rozpÄ›tÃ-m kÅ™Ã-del nemusel vyhÃ½bat Å¾Ã¡dnÃ©mu stÄ›Å¾ni. To NoÄ•nÃ- BÄ›s ocenil. PÅ™istÃ¡l na stÃ¡le vlhkÃ© palubÄ›, kde byla silnÄ› cÃ-tit moÅ™skÃ¡ sÅ¯l. Drago v poslednÃ-ch dnech zjevnÄ› projel nÄ›kolika bouÅ™emi. Ale pÅ™esto se mÄ›l NoÄ•nÃ- BÄ›s na pozoru. Co kdyby tady byli jeÅ¡tÄ› dalÅ¡Ã- draci? Se starostÃ- se zadÃ-val na svÃ©ho jezdce. Ten snad vÅ¯bec nevnÃ-mal, Å¾e by mÄ›l dÃ¡vat pozor, zatÃ-mco zvÄ›davÄ› Å¡mejdil po palubÄ›. Na tÃ© ale nebylo moc k vidÄ›nÃ-, takÅ¾e se rozebÄ›hl do podpalubÃ-.

â€žHej, poÄ•kej!" zavolal Bezzubka a skoÄ•il tam za nÃ-m, aby ho mÄ›l neustÃ¡le na oÄ•Ã-ch. Mohl by se totiÅ¾ dostat do malÃ©ru â€“ coÅ¾ se vÄ›tÅ¡inou i stalo. Drak musel kÅ™Ã-dla tisknout co nejvÃ-c k sobÄ›, aby se tam vÅ¯bec veÅ¡el (a i tak dÅ™el), ale dole v chodbÄ› uÅ¾ bylo vÃ-c mÃ-sta a mohl tam kÅ™Ã-dla roztÃ¡hnout poÅ™Ã¡dnÄ›. Hned to bylo o nÄ›co pÅ™Ã-jemnÄ›jÅ¡Ã-.

â€žHej brÃ¡Å¡ko, pojÄ• se podÃ-vat," zaÅ¡eptal Å kyÅ¥ak a posunkem mu naznaÄ•il, aby pÅ™iÅ¡el. Bezzubka obrÃ¡til oÄ•i v sloup. To bude zase objev. Potichu doÅ¡el aÅ¾ ke dveÅ™Ã-m a zarazil se. MÄ›l pravdu. Byl to objev. UprostÅ™ed mÃ-stnosti totiÅ¾ leÅ¾el drak.

3. PÅ™evoz

Od tÃ©to chvÃ-le budou kapitoly delÅ¡Ã-. V rozmezÃ- cca 6000-12000 slov, aÅ¾ na jednu, kterÃ¡ mÃ¡ pouze 4000 slov. Jinak pÅ™eji krÃ¡snÃ½ rok 2016!

* * *

><p>â€žPomalu, brÃ¡Å¡ko," Å™ekl Å kyÅ¥Ã¡k, i kdyÅ¾ bylo Ãºplně jasnÃ© jen z pohledu na toho ubohÃ©ho draka, Å¾e se asi urÄ•itÄ› nepohne a nezaÃºtoÄ•Ã-. Byl totiÅ¾ svÃ¡zanÃ½ mnoha Å™etÄ›zy. Dokonce nebylo ani poznat, jakÃ½ to je druh draka.<p>

â€žCo je to asi za rasu?" zajÃ-mal se mladÃ½ nÃ¡Ä•elnÃ-k, â€ža proÄ• ho Drago taky neposlal do boje?" Bezzubka si taktÃ©Å¾ kladl podobnou

otÃ¡zku, a vÅ¡echny moÅ¾nÃ© odpovÄ›di, kterÃ© zatÃm vymyslel, se mu pranic lÃbily. MusÃ to bÃ½t velmi nebezpeÄ•nÃ½ drak, kdyÅ¾ ho i Drago drÅ¾el spoutanÃ©ho v podpalubÃ. JenÅ¾e on jako novÃ½ Alfa mÄ›l povinnost zjistit, zda je zranÄ›nÃ½. S Ä•enichem zvednutÃ½m ve vzduchu se pomalu zaÄ•al pÅ™ibliÅ¾ovat. Å kyÅ¥Ã¡k mÄ›l taky snahu jÃt blÃÅ¾, jenÅ¾e to Bezzubka nechtÄ›l. KdyÅ¾ problÃ©my, tak aÅ¥ je mÃ¡ on. On je Alfa a musÃ se domluvit s ostatnÃmi draky.

â€žJsi v poÅ™Ã¡dku?" zavolal pÅ™es mÃstnost. Lidem by to spÃÅ¡ pÅ™ipomnÄ›lo starostlivÃ© zavrÄ•enÃ. Å½Ã¡dnÃ¡ odpovÄ›Ä•. Drak oÄ•ividnÄ› spal. To Bezzubku povzbudilo. NejdÅ™Ãv se podÃvÃ¡, co to je za draka, aby vÄ›dÄ›l, jak se s nÃm mÃ¡ dorozumÄ›t. Z vlastnÃch zkuÅ¡enostÃ vÄ›dÄ›l, Å¾e s kaÅ¾dou draÄ•Ã rasou â€“ vlastnÄ› s kaÅ¾dÃ½m jednotlivÃ½m drakem - se musÃ zachÃ¡zet jinak. A pokud by to - v tom nejhorÅ¡Ãm moÅ¾nÃ©m scÃ©nÃ¡Å™i - byl nÄ›jakÃ½ neznÃ¡mÃ½ druh draka, mÄ›l by alespoÅˆ Ä•as vymyslet, jak zareaguje. Jen jeden jedinÃ½ druh se zatÃm vyrovnal NoÄ•nÃm BÄ›sÅ¯m, a to byl Skrill.

Bezzubka nemÄ›l Å¾Ã¡dnÃ½ problÃ©m, kdyÅ¾ se k drakovi pÅ™iblÃÅ¾il. VÅ¡ak byl takÃ© spoutÃ¡n tÄ›Å¾kÃ½mi Å™etÄ›zy, pod kterÃ½mi by se kaÅ¾dÃ©mu zcela jistÄ› podlomila kolena. Alfa doÅ¡el aÅ¾ pÅ™Ãmo k nÄ›mu. Sklonil hlavu a nosem se dotknul jednoho z Å™etÄ›zÅ¯. Pach rzi mu vniknul do nosu. Byl tÃ©mÄ›Å™ nesnesitelnÃ½. Na druhou stranu ho Å¾elezo pÅ™ÃjemnÄ› zastudilo. Koutkem oka zahlÃ©dl, jak Å kyÅ¥Ã¡k zavÃ¡hal, zda se mÃ¡ pÅ™iblÃÅ¾it. NechÃ¡ ho tak, rozhodl se, alespoÅˆ dokud nebude vÄ›dÄ›t, co je to za draka. Dostal se nosem pod tÄ›Å¾kÃ½ Å™etÄ›z a nadzvedl ho. Kov nechutnÄ› zaskÅ™Ãpal, bylo dost moÅ¾nÃ©, Å¾e na mÃstÄ› setrvÃ¡val jiÅ¾ hodnÄ› dlouho. _A pokud je to tak_, pomyslel si Bezzubka, _je tenhle drak vÅ¯bec naÅ¾ivu? I kdyÅ¾_, napomenul se, _nebude na Å¡kodu, kdyÅ¾ se pÅ™esvÄ›dÄ•ÃÅ¡_. Draci dokÃ¡zali bez potravy pÅ™eÅ¾Ãt i mÄ›sÃce, a pokud byli zranÄ›nÃ, mohli se dostat do draÄ•Ãho kÃ³matu, pÅ™i kterÃ©m neprojevovali Å¾Ã¡dnÃ© znÃ¡mky Å¾ivota, dÃ½chÃ¡nÃ, tep, nic. Draci, kteÅ™Ã do tohoto stavu upadli, byli buÄ•to zranÄ›nÃ a teÄ• se lÃ©Ä•ili, nebo spali. JenÅ¾e bylo oÄ•ividnÃ©, Å¾e tenhle pod Å™etÄ›zy nespal.

Å kyÅ¥Ã¡k sebral odvahu a pÅ™iÅ¡el blÃÅ¾ k oboum drakÅ¯m. Chvilku se rozmÃ½Å¡lel a nakonec pÅ™iloÅ¾il ruku k dÃlu. ObÄ›ma rukama pevnÄ› sevÅ™el ten nejvÄ›tÅ¡Ã Å™etÄ›z a zatÃ¡hnout za nÄ›j. NepÅ™ÃjemnÄ› to zaskÅ™Ãpalo, jak se Å¾elezo posunulo po vlhkÃ© podlaze. AÄ•koli to nechtÄ›l, byl Bezzubka docela rÃ¡d, Å¾e mu parÅ¥Ã¡k pomohl, protoÅ¾e sÃ¡m by to asi nedokÃ¡zal. Zuby se zakousl do stejnÃ©ho Å™etÄ›zu, aby Å kyÅ¥Ã¡kovi ulehÄ•il. Znovu se ozval ten nepÅ™ÃjemnÃ½ zvuk. Bezzubka kÅ™eÄ•ovitÄ› zavÅ™el oÄ•i. DraÄ•Ã uÅ¡i nebyly uzpÅ¯sobeny na takovÃ© skÅ™ÃpÃ¡nÃ.

PrÃ¡ce jim Å¡la od ruky a za chvÃli se odhalil kousek tÄ›la draka. Byl Ä•ernÃ½. _Å½e by to byl dalÅ¡Ã NoÄ•nÃ BÄ›s?_ pomyslel si Bezzubka. VzÃ¡pÄ›tÃ tu myÅ¡lenku zavrhl, draci pÅ™ece mÄ›li vÅ¡echna zbarvenÃ duhy a nebylo by to poprvÃ©, co by narazili na dalÅ¡Ãho Ä•ernÃ©ho draka. A navÃc potÃ©, co NoÄ•nÃ BÄ›si zmizeli, bylo silnÄ› nepravdÄ›podobnÃ©, Å¾e by se zrovna tady vyskytl. Bezzubka zatÃ¡hl za dalÅ¡Ã Å™etÄ›z. Å½elezo se zaÄ•Ãnalo pÄ›knÄ› pronÃ¡Å¡et a mÄ›li mÃ¡lo Ä•asu. Brzy se budou muset vrÃ¡tit na Blp, kde je urÄ•itÄ› bude Ä•ekat rozzuÅ™enÃ¡ Astrid. Ta vstÃ¡vala dÅ™Ãv neÅ¾ vÄ›tÅ¡ina obyvatel, protoÅ¾e se starala o Stormfly. KuÅ™ata byla totiÅ¾ nÃ¡roÄ•nÄ›jÅ¡Ã na pÅ™Ãpravu a teÄ• uÅ¾ jÃ ryby dÃ¡vala jen v pÅ™ÃpadÄ›, Å¾e nic jinÃ©ho opravdu nebylo. NoÄ•nÃ BÄ›s potÅ™Ã¡sl

hlavou a chopil se dalÅ¡Ã-ho Å™etÄ›zu. ÄŒÃ¡sti uvÄ›znÄ›nÃ©ho draka se kousek po kousku odkrÃ½valy.

â€žNo tak, pohni se!" pÅ™emlouval Å kyÅ¥Ã¡k jeden z dalÅ¡Ã-ch masivnÃ-ch kusÅ¯ Å¾eleza. Kov po celÃ© mÃ-stnosti pokrÃ½val mokrou podlahu, ale Ã•Ã¡st, kterÃ¡ jeÅ¡tÄ› zbÃ½vala, jako by neubÃ½vala. Bezzubka sledoval kamarÃ¡da, jak se Å™etÄ›zy snaÅ¾Ã- pÅ™esunout a potom to vzdal. A tak se drak pÅ™esunul vedle nÄ›j a pomohl mu.

Za chvilku se jim na draka v bezvÄ›domÃ- naskytl celÃ½ pohled a oba zalapali po dechu. PÅ™ed nimi leÅ¾el nataÅ¾enÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s.

â€žTo nenÃ- moÅ¾nÃ©," zaÅ¡eptal Å kyÅ¥Ã¡k nevÄ›Å™Ã-cnÄ›. A upÅ™Ã-mnÄ›, ani Bezzubka nemohl vÄ›Å™it svÃ½m oÄ•Ã-m. Od doby, kdy se dostal k RudÃ© Smrti, se se Å¾Ã¡dnÃ½m NoÄ•nÃ-m BÄ›sem nesetkal a vlastnÄ› ani poÅ™Ã¡dnÄ› nedoufal, Å¾e by se s nÄ›kterÃ½m mohl jeÅ¡tÄ› nÄ›kdy setkat. ZvÄ›davÄ› zaÄ•ichal ve vzduchu. Z draka zavanul zÃ¡pach moÅ™skÃ© vody. Bezzubka se podÃ-val na Å kyÅ¥Ã¡ka a s oÄ•ima rozÅ¡Ã-Å™enÃ½ma zvÄ›davostÃ- zamrkal. Potom hlavu znovu obrÃ¡til, aby si prohlÃ©dl novÃ©ho draka. Byl jen o trochu menÅ¡Ã- neÅ¾ on sÃ¡m, takÅ¾e asi nebyl o moc starÅ¡Ã-, i kdyÅ¾ o tom by se dalo polemizovat. Na to by byla tÅ™eba Valka s jejÃ-mi znalostmi. Ani Bezzubka totiÅ¾ neumÄ›l urÄ•it stÃ¡Å™Ã- drakÅ¯, do tÃ© doby, neÅ¾ mu ho Å kyÅ¥Ã¡kova matka prozradila, ho nevÄ›dÄ›l ani on sÃ¡m, jelikoÅ¾ pÅ™i pobytu v hnÃ-zdÄ› RudÃ© Smrti svÅ¯j vlastnÃ- vÄ›k zapomnÄ›l. Hlavu mÄ›l drak obecnÄ› menÅ¡Ã- a mÄ›l i vÃ½raznÄ›jÅ¡Ã- kÅ™ivky tÄ›la, takÅ¾e Bezzubka mohl s jistotou Å™Ã-ct, Å¾e je to samice. Po celÃ©m tÄ›le mÄ›la jizvy nebo strupy. NÄ›kterÃ© rÃ¡ny byly hlubokÃ© a jistÄ› velmi bolely. Drago jÃ- je musel zpÅ¯sobit nedÃ¡vno. Bezzubka cÃ-til, Å¾e toho draka velmi lituje. Anebo se tam moÅ¾nÃ¡ pÅ™ipletl i vrozenÃ½ ochranÃ¡Å™skÃ½ instinkt. NoÄ•nÃ- BÄ›si totiÅ¾ byli draci velmi protektivnÃ-. Nebo mÄ›l tÅ™eba nÄ›jakou novou vlastnost jako Alfa? To Bezzubka nevÄ›dÄ›l, ale bylo mu jasnÃ©, Å¾e tenhle drak by to nemusel pÅ™eÅ¾Ã-t. A pokud je to opravdu jedinÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s, kterÃ©ho v Å¾ivotÄ› kromÄ› sebe jeÅ¡tÄ› uvidÃ-, musÃ- ho jako drak tÃ©hoÅ¾ druhu i navÃ-c jako Alfa pÅ™evÃ©zt do bezpeÄ•Ã- a postarat se o nÄ›j.

â€žPozor, brÃ¡Å¡ko," varoval draka Å kyÅ¥Ã¡k, kdyÅ¾ se Bezzubka vÃ¡havÄ› rozeÅ¡el ke draÄ•ici. Nosem jemnÄ› drcnul do mÃ-sta pod levÃ½m uchem, jenÅ¾e leÅ¾Ã-cÃ- drak se ani nepohnul. To se mu nelÃ-bilo. ZastÅ™Ã-hal uÅ¡ima a hlavou pobÃ-dl Å kyÅ¥Ã¡ka, aby pÅ™iÅ¡el blÃ-Å¾. Po celÃ© mÃ-stnosti se rozlehlo klapÃ¡nÃ-, jak se mladÃ½ muÅ¾ rozeÅ¡el a nÃ¡hradnÃ- noha mu dopadala na podlahu. Bezzubka se na nÄ›j starostlivÄ› podÃ-val s rozÅ¡Ã-Å™enÃ½ma oÄ•ima a sledoval, jak si Å kyÅ¥Ã¡k kleknul, aby draÄ•ici nahmatal tep. Hodnou chvÃ-li se mu to nedaÅ™ilo, ale nakonec pÅ™ece jen pokÃ½val hlavou. _TakÅ¾e Å¾ije_, ulevilo se Bezzubkovi. Potichu zavrÄ•el. VÄ›dÄ›l, Å¾e se o zranÄ›nÃ©ho draka musÃ- jako Alfa postarat. To by mu ani tak nevadilo, jenÅ¾e on nemÄ›l Å¾Ã¡dnÃ© zkuÅ¡enosti. _Asi nakonec stejnÄ› budu muset poÅ¾Ã¡dat Cloudjumpera o pomoc_, blesklo mu hlavou. Za ty dva dny se on i Å kyÅ¥Ã¡k trochu zmÄ›nili. Bylo to nÄ›co jako dospÄ›t bÄ›hem pÃ¡r dnÃ-. UÅ¾ nebyli tak bezstarostnÃ-, navÃ-c mÄ›li svÃ© povinnosti, ale co bylo nejlepÅ¡Ã-, mohli se uÄ•it spoleÄ•nÄ›, jak vÃ©st ostatnÃ-. To bylo pro oba dva velkÃ© plus. JenÅ¾e co kdyÅ¾ tenhle drak bude stÃ¡le pod kontrolou Bewilderbeasta? On by potom nevÄ›dÄ›l, co dÄ›lat. SamozÅ™ejmÄ› Å¾e boj byl pro vÅ¡echny draky pÅ™irozenou volbou, ale protoÅ¾e Bezzubka nemÄ›l levou Ã•Ã¡st ocasnÃ- ploutve, poskytovalo mu to znaÄ•nou nevÃ½hodu. A na druhou stranu, jako Alfa by mohl draky ovlÃ¡dat. Ale to on nechtÄ›l. PÅ™ece se

nebude sniÅ¾ovat na Bewilderbeastovu Ãºroveň a zastraÅ¡ovat ostatnÃ-. Ne, pokud bude muset bojovat, bude to fÃ©r boj.

â€žMusÃ-me ho dopravit na Blp," vytrhlo ho z pÅ™emÃ-tÃ¡nÃ-. Bezzubka pÅ™ekvapenÄ› zamrkal a potom nastavil zÃ¡da.

â€žJÃ¡ ho neunesu," zasmÃ¡l se Å kyÅ¥Ã¡k a pro jistotu to zkusil pÅ™edvÃ©st. Uchopil draÄ•ici tÄ›snÄ› za pÅ™ednÃ-mi tlapami, v mÃ-stÄ› hrudnÃ-ku. A zatÃ¡hl. Drak se neposunul ani o pÃ-Ä•, kromÄ› toho, Å¾e mu zpÄ›tnÄ› dopadl na zem a skÅ™Ã-pl mu prsty u podlahy. Å kyÅ¥Ã¡k bolestivÄ› zaÃºpÄ›l. Bezzubka k nÄ›mu pÅ™iskoÄ•il a Ä•umÃ¡k podstrÄ•il draÄ•ici pod mÃ-sto, kde vÄ›zely prsty jeho kamarÃ¡da. S neuvÄ›Å™itelnou rychlostÃ- a silou draka nadzdvihl.

â€žUj, dÃ-ky," vytÃ¡hl Å kyÅ¥Ã¡k prsty a mnul si je. Bezzubka jemnÄ› zavrnÄ›l a potom podebral - tentokrÃ¡t celou hlavou - spÃ-cÃ-ho draka. Å lo mu to lehce, v podstatÄ› se ani nemusel namÃ¡hat, jenÅ¾e kdyÅ¾ si mÄ›l draÄ•ici dÃ¡t na zÃ¡da, objevil se problÃ©m.

â€žMalÃ¡ pomoc?" zavrÄ•el smÄ›rem ke Å kyÅ¥Ã¡kovi, kterÃ½ hned porozumÄ›l. NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa vÅ¡Ã- silou naloÅ¾il Bezzubkovi na zÃ¡da.

UpÅ™Ã-mnÄ› Å™eÄ•eno, Bezzubka tÃ©mÄ›Å™ ani necÃ-til, Å¾e mÃ¡ na hÅ™betÄ› dalÅ¡Ã-ho draka, protoÅ¾e to byla, lidovÄ› Å™eÄ•eno, muÅ¡Ã-vÃ¡ha. _Musela hodnÄ› trpÄ›t_, pomyslel si. _Tak teÄ• uÅ¾ nebudeÅ¡. Nikdy_, slÃ-bil jÃ- v duchu. Zkusmo se rozeÅ¡el a potÄ›Å¡ilo ho, Å¾e se jim to povedlo na prvnÃ- pokus. Jinak by totiÅ¾ draÄ•ici museli zvedat znova. ZamÃ-Å™il tedy zase k malÃ© chodbÄ› a vÃ½chodu. VyhlÃ-dka na to, Å¾e bude muset jeÅ¡tÄ› jednou projÃ-t tÃ-m stÃ-snÄ›nÃ½m prostorem, se mu pranic nelÃ-bila, ale nemÄ›l na vybranou. A tak sloÅ¾il kÅ™Ã-dla co nejblÃ-Å¾e k tÄ›lu a veÅ¡el do ÃºzkÃ© lodnÃ- chodby. NetÅ™eba Å™Ã-kat, Å¾e kÅ™Ã-dly drhnul. Å kyÅ¥Ã¡k se drÅ¾el co nejblÃ-Å¾ u nÄ›ho.

KoneÄ•nÄ› vylezli ven na vzduch. Bezzubka roztÃ¡hl levÃ© kÅ™Ã-dlo a zvÄ›davÄ› si ho prohlÃ-Å¾el.

â€žNeboj, na krÃ¡se jsi neutrpÄ›l," smÃ¡l se Å kyÅ¥Ã¡k a dostal jednu pÅ™es hlavu. Ocasem. Ale Bezzubka si dÃ¡val pozor, aby mu neublÃ-Å¾il. Tohle bylo Ä•istÄ› jen z legrace. Aby si nemyslel, Å¾e si na NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa mÅ¯Å¾e dovolovat. Pomohl drakovi dostat se dolÅ¯ z lodÄ›. Nebylo to nijak tÄ›Å¾kÃ©, ale znaÄ•nÄ› to komplikovala draÄ•ice, kterou nesl Bezzubka.

â€žMami!" vykÅ™ikl, kdyÅ¾ pÅ™ichÃ¡zeli. Valka odvrÃ¡tila hlavu od Bewilderbeastovy oÅ¡klivÃ© rÃ¡ny. UÅ¾ zdÃ¡lky bylo vidÄ›t, jak snÄ›hobÃ-lÃ½ drak pozvolna dÃ½chÃ¡. Cloudjumper byl mnohem rychlejÅ¡Ã- neÅ¾ Valka a u svÃ©ho Alfy byl dÅ™Ã-v.

â€žVy jste naÅ¡li dalÅ¡Ã-ho draka," Å™ekl a se zÃ¡jmem si prohlÃ-Å¾el NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. _Ano, Cloudjumpere, to jsem si vÅ¡iml,_ poznamenal si v duchu Bezzubka sarkasticky a dÃ¡l to nekomentoval.

â€žCloudjumpere, musÃ-m ji dostat zpÃ¡tky na Blp, jenÅ¾e budu potÅ™ebovat tvou pomoc."

Cloudjumper pÅ™ikÃ½vl, potÄ›Å¡en, Å¾e mÅ¯Å¾e Alfovi s nÄ›Ä•Ã-m pomoct, ale zÃ¡roveň se z jeho obliÄ•eje dala vyÄ•Ã-st obava. ProÄ•

dopravovat toho spoutanÃ©ho draka na Blp? MÅ¯Å¾e se kdykoliv probrat a zaÃºtoÄ•it. SÃ¡m mÄ›l zkuÅ¡enost s nÄ›kolika takovÃ½mi draky. KdyÅ¾ se probrali, byli zmatenÃ- a nevÄ›dÄ›li, kde jsou, takÅ¾e zafungoval jejich pud sebezÃ¡chovy a oni zaÃºtoÄ•ili i pÅ™esto, Å¾e jim nic nehrozilo. Musel o tom co nejdÅ™Ã-ve Alfu informovat.

Valka se obrÃ¡tila a prohlÃ©dla si Bewilderbeastovu rÃ¡nu. JejÃ- prozatimnÃ- oÅ¡etÅ™enÃ- by mÄ›lo alespoÅˆ chvÃ-li vydrÅ¾et. MinimÃ¡lnÄ› do tÃ© doby, neÅ¾ se podÃ-vÃ¡, co jejÃ- syn se svÃ½m drakem objevili. VÃ¡havÄ› se rozeÅ¡la.

â€žAle no tak!" skoÄ•il k nÃ- Bezzubka a zaÄ•al divoce gestikulovat na Ä•ernou hromÃ¡dku na zemi. TeÄ• uÅ¾ neÅ¡la, rozbÄ›hla se. Pokud tam byl nÄ›kde zranÄ›nÃ½ drak, tak se o nÄ›j musÃ- postarat stejnÄ› dobÅ™e jako o bÃ½valÃ©ho Alfu.

â€žCo se stalo?" zeptala se udÃ½chanÄ›. O sekundu pozdÄ›ji se mohla sama pÅ™esvÄ›dÄ•it na vlastnÃ- oÄ•i.

â€žTo jeâ€¦ ÃºÅ¾asnÃ©," nemohla najÃ-t slovo. Å kyÅ¥Ã¡k pÅ™eÅ¡lÃ¡pl a v zemi tak vytvoÅ™il nevelkou dÃ-ru. PÅ™istoupila k leÅ¾Ã-cÃ-mu drakovi. NÃ¡hle se zamraÄ•ila, jako kdyby si nÄ›co uvÄ›domila.

â€žDrago pÅ™echovÃ¡val na svÃ© lodi NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa a neposlal ho do boje? To nenÃ- dobrÃ©," pÅ™emÃ½Å¡lela nahlas. Cloudjumper naslouchal a souhlasnÄ› pÅ™ikyvoval.

â€žCÃ-tÃ-m to v kostech," zavrÄ•el. DobÅ™e vÄ›dÄ›l, Å¾e draci majÃ- takovÃ½ ten Å¡estÃ½ smysl a byl si jistÃ½, Å¾e Bezzubka na tom nenÃ- lÃ©pe, ale ujasnÄ›me si, kdo je Alfa a kdo ne, Å¾e?

â€žPotÅ™ebujeme ho nÄ›jak dostat na Blp," vysvÄ›tlil Å kyÅ¥Ã¡k svÅ¯j plÃ¡n. â€žA jestli by nÃ¡m s tÃ-m nemohl pomoct Cloudjumper," dodal. Valka pÅ™iklekla k draÄ•ici a pÅ™ejela jÃ- prstem po uchu.

â€žNo, jÃ¡ nevÃ-m," vÃ¡hala. Tento strach se dal popsat dvojÃ-m zpÅ¯sobem. PrvnÃ- byl ÃºplnÄ› ten nejzÃ¡kladnÄ›jÅ¡Ã- smysl, a to strach matky o dÃ-tÄ›. JenÅ¾e Å kyÅ¥Ã¡k byl uÅ¾ dospÄ›lÃ½ a mÄ›l vlastnÃ- hlavu. ObÄ•as dost tvrdou. A ten druhÃ½ zpÅ¯sob byl prostÄ› jen strach o domov. Nebo takÃ© z neznÃ¡mÃ©ho. Kdo vÃ-, proÄ• ho Drago schovÃ¡val. Bezzubka cÃ-til, Å¾e vÃ¡hÃ¡, a hodil na ni svoje nejroztomilejÅ¡Ã- koÄ•iÄ•Ã- oÄ•i. Å½ena zvedla hlavu a podÃ-vala se na jemnÄ› oranÅ¾ovÃ©ho Stormcuttera. Ten, aÄ•koli byl takÃ© na pochybÃ¡ch, se spÄ›Å¡nÄ› podÃ-val na jeho Alfu a potom pomalu pÅ™ikÃ½vl.

â€žNo dobÅ™e," souhlasila nakonec Valka a vstala. Pravou rukou chytila Å kyÅ¥Ã¡ka za rameno a podÃ-vala se mu zpÅ™Ã-ma¯do oÄ•Ã-. â€žRadÅ¡i ji ale nÄ›kam zavÅ™ete, aby nemohla nÄ›co zpÅ¯sobit," varovala ho.

â€žPoÄ•kej," zamyslel se hoch, â€šji'?" Valka se usmÃ¡la.

â€žJe to draÄ•ice," vysvÄ›tlila.

â€žSlyÅ¡Ã-Å¡, brÃ¡Å¡ko?" naÅ¡la Å kyÅ¥Ã¡kova ruka Bezzubkovu hlavu, aby ho pohladil. NoÄ•nÃ- BÄ›s protoÄ•il oÄ•i v sloup, protoÅ¾e vÄ›dÄ›l, co bude nÃ¡sledovat. â€žMoÅ¾nÃ¡ tady mÃ¡Å¡ budoucÃ- partnerku," zasmÃ¡l se Å kyÅ¥Ã¡k. _Ty mÃ¡Å¡ co Å™Ã-kat,_ pomyslel si

Bezzubka. VÅ¾dyÅ¥ jeho Ä•ekala doma rozzuÅ™enÃ¡ Astrid. A Å¾e urÄ•itÄ› bude v rÃ¡Å¾i.

â€žMyslÃ-Å¡, Å¾e v poslednÃ- dobÄ› pila?" zvedla hlavu od draka v bezvÄ›domÃ- Å¾ena. Å kyÅ¥Ã¡k pokrÄ•il rameny.

â€žPravdÄ›podobnÄ› ne," prohlÃ¡sil zadumanÄ› a Valka to za okamÅ¾ik potvrdila, kdyÅ¾ ÃºplnÄ› cizÃ-mu drakovi strÄ•ila prst do tlamy a pÅ™ejela po vyprahlÃ©m jazyku. DraÄ•ice neprojevila Å¾Ã¡dnÃ½ zÃ¡jem o to, Å¾e jÃ- nÄ›kdo strkÃ¡ ruku do tlamy, byla naprosto mrtvÃ¡.

â€žV tom pÅ™Ã-padÄ› byste jÃ- mohli nakapat do krku alespoÅˆ trochu vody," prohlÃ¡sila Valka a vzhlÃ©dla k synovi. Å kyÅ¥Ã¡k mÄ›l nasazenÃ½ neurÄ•itÃ½ vÃ½raz. â€žNeboj, dÃ½chÃ¡, kdyÅ¾ ji napojÃ-te pomalu, instinktivnÄ› polkne," ujistila ho a ukÃ¡zala na ledovce roztÅ™Ã-Å¡tÄ›nÃ© po celÃ©m ostrovÄ›. â€žVody tady je spoustu," rozhodila rukama.

Bezzubka skoÄ•il k ledu a pouÅ¾il na nÄ›j hodnÄ› slabÃ½ oheÅˆ, asi takovÃ½, jakÃ½ pouÅ¾Ã-val, kdyÅ¾ si chtÄ›l zahÅ™Ã¡t mÃ-sto na spanÃ-. Led okamÅ¾itÄ› roztÃ¡l, horkÃ¡ pÃ¡ra byla v chladnÃ©m ovzduÅ¡Ã-krÃ¡snÄ› vidÄ›t. Å kyÅ¥Ã¡k nastavil dlanÄ› a vodu zachytil. I tak ovÅ¡em mÃ¡lem vykÅ™ikl, jak to bylo horkÃ©.

â€žTeda, brÃ¡Å¡ko, mohl bys trochu krotit plamen," poznamenal trpce, kdyÅ¾ pÅ™eÅ¾il prvnÃ- Å¡ok z horkÃ© vody. Bezzubka vydal hrdelnÃ-smÃ-ch. _VÅ¡ak ona zase vychladne, pÅ™i tÃ©hle teplotÄ› to bude dÅ™Ã-v, neÅ¾ ji doneseme k tÃ© samici,_ pomyslel si a mÄ›l pravdu. Tekutina byla opravdu studenÃ¡ ani ne za minutu. VikingovÃ© mÄ›li Å¡tÄ›stÃ-, Å¾e mÄ›li svoje koÅ¾ichy, drakÅ¯m zima nevadila.

Bezzubka opatrnÄ› nadzdvihl Ä•umÃ¡k druhÃ©ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa a Å kyÅ¥Ã¡k se sklonil s vodou v dlanÃ-ch. Pomalu ji zaÄ•al nalÃ©vat draÄ•ici do tlamy. Nechal jÃ- tam spadnout nÄ›kolik kapek a potom poÄ•kal, neÅ¾ mÄ›l jistotu, Å¾e skuteÄ•nÄ› polkla. To mu oznÃ¡mil Bezzubka, jak jÃ- totiÅ¾ drÅ¾el Ä•umÃ¡k nahoÅ™e, mohl to cÃ-tit. Pod peÄ•livÃ½m dozorem Valky vyprÃ¡zdnil Å kyÅ¥Ã¡k obÄ› dlanÄ› a ruce si potom otÅ™el do leteckÃ©ho obleku. Å½ena se poslÃ©ze obrÃ¡tila smÄ›rem ke starÃ©mu Alfovi a gestem pokynula synovi, aby ji nÃ¡sledoval.

â€žJak ji hodlÃ¡te pÅ™evÃ©zt?" zeptala se Valka, zatÃ-mco se vracela spolu se Å kyÅ¥Ã¡kem k Bewilderbeastovi. Ten se zamyslel.

â€žTo zatÃ-m poÅ™Ã¡dnÄ› nevÃ-m," odpovÄ›dÄ›l. Bezzubka poskakoval kousek okolo nich a tÃ©Å¾ pÅ™emÃ½Å¡lel. ProÄ• je vlastnÄ› tak Å¡Å¥astnÃ½? MajÃ- spoustu prÃ¡ce a on si tady jen tak bezstarostnÄ› poskakuje. MÄ›l by radÅ¡i nÄ›co vymyslet. Proto se od lidÃ- odlouÄ•il a Å¡el o trochu dÃ¡l. TÅ™eba najde nÄ›co uÅ¾iteÄ•nÃ©ho. ProbÄ›hl kolem nÄ›kolika ledovÃ½ch ÃºtvarÅ¯. KaÅ¾dÃ½ Ä•lovÄ›k nebo drak zajÃ-majÃ-cÃ- se o umÄ›nÃ- (a Å¾e takovÃ- byli) by se zastavili a dokÃ¡zali by toto sledovat celÃ© dny. JenÅ¾e on tolik Ä•asu nemÄ›l.

Bezzubka zahnul za roh a ozval se nepÅ™Ã-jemnÃ½ skÅ™Ã-pot. Drak otoÄ•il hlavu prÃ¡vÄ› ve chvÃ-li, aby vidÄ›l, Å¾e na nÄ›j letÃ-obrovskÃ¡ sÃ-Å¥ z jednoho stroje, kterÃ© tady Drago s lovci nechali. A on byl tak neopatrnÃ½ a nedÃ¡val pozor! Na poslednÃ- chvÃ-li uskoÄ•il tomu nejhorÅ¡Ã-mu, ale zbytek sÃ-tÄ› se mu zamotal kolem ocasu. A co bylo horÅ¡Ã-, kdyby se to pokusil odpÃ¡lit plazmou,

zniÄ•il by svÅ¯j nÃ¡hradnÃ- ocas, a to by Å kyÅ¥Ã¡k se svÃ½mi povinnostmi nÃ¡Ä•elnÃ-ka asi nebyl moc rÃ¡d, kdyby mu musel udÄ›lat dalÅ¡Ã- v jeho dost zaplnÄ›nÃ©m reÅ¾imu. NaÅ¡tvanÄ› ocasem mrsknul, jenÅ¾e tÄ›Å¾kÃ¡ sÃ-Å¥ mu to poÅ™Ã¡dnÄ› nedovolila.

PoÄ•kat! SÃ-Å¥? To by bylo perfektnÃ-, pomyslel si. _To bych se z toho ale nejdÅ™Ã-v musel dostat_. ProhlÃ©dl si svÃ© provazovÃ© vÄ›zenÃ-. DÃ-ry v sÃ-ti nebyly tak velkÃ©, aby jimi propadl drak, ve skuteÄ•nosti byly spÃ-Å¡e malÃ©, aby naopak Å¾Ã¡dnÃ½ neuletÄ›l. To by byla vynikajÃ-cÃ- podpora pro draka v bezvÄ›domÃ-. A pokud by to on a Cloudjumper uchytil v urÄ•itÃ©m Ãºhlu, po celou dobu letu by udrÅ¾eli si to napnutou aÅ¾ do chvÃ-le, kdy dorazÃ- na Blp. A bez toho, aby jim draÄ•ice vypadla.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ku!" zavolal Bezzubka. Vzhledem k tomu, Å¾e dokÃ¡zali za ty roky poznat vÄ›rnÄ› volÃ¡nÃ- toho druhÃ©ho, nebude tohle Å¾Ã¡dnÃ½ problÃ©m. SamozÅ™ejmÄ› Å¾e podle oÄ•ekÃ¡vÃ¡nÃ- po chvilce uslyÅ¡el jeho hlas, jak ho volÃ¡. Bezzubka zopakoval zvolÃ¡nÃ- a obrÃ¡til pozornost k sÃ-ti. TÅ™eba jeÅ¡tÄ› Å kyÅ¥Ã¡kovi usnadnÃ- prÃ¡ci tÃ-m, Å¾e se z toho dokÃ¡Å¾e vymotat sÃ¡m. Nosem podebral kus sÃ-tÄ›, jenÅ¾e jedinÃ©, Ä•eho dosÃ¡hl, bylo ÃºspěšnÃ© zamotÃ¡nÃ- i Ä•umÃ¡ku.

â€žAle no tak!" zavrÄ•el podrÃ¡Å¾dÄ›nÄ›. UÅ¾ tÃ©hle hry mÄ›l dost. VytÃ¡hl zuby a pÅ™ekousal kousek provazu. ZniÄ•il tÃ-m sice kus nÃ¡padu, ale nos mÄ›l alespoÅˆ volnÃ½.

â€žBezzubko!" pÅ™ibÄ›hl Å kyÅ¥Ã¡k tak rychle, jak mu to jen fyziÄ•ka a prostÅ™edÃ- dovolovaly. Drak Å¾alovnÄ› zavrÄ•el a pohodlÃ- hlavou smÄ›rem k sÃ-ti. MladÃ½ nÃ¡Ä•elnÃ-k mu nakoukl pÅ™es hlavu a rozchechtal se: â€žTy ses vÃ¡Å¾nÄ› zamotal do sÃ-tÄ›? To snad nenÃ-moÅ¾nÃ©!"

â€žTak se neposmÃ-vej a vymotej mÄ›!" zavrÄ•el drak a nebezpeÄ•nÄ› sloÅ¾il uÅ¡i ke krku. To by uÅ¾ staÄ•ilo, kamarÃ¡di by se pÅ™ece nemÄ›li smÃ¡t prÅ¯Å¡vihÅ¯m toho druhÃ©ho! I kdyÅ¾â€¦ on se taky vÅ¾dycky nÄ›kam odklidil, kdyÅ¾ Astrid nadÃ¡vala Å kyÅ¥Ã¡kovi, takÅ¾e ho pÅ™ece jen taky nechal ve Å¡tychu. Ale ne vÅ¾dy. TakÅ¾e by mu Å kyÅ¥Ã¡k uÅ¾ mohl koneÄ•nÄ› pomoct!

â€žSÃ-Å¥ by byla skvÄ›lÃ½ materiÃ¡l pro pÅ™epravu draka," zamyslel se Å kyÅ¥Ã¡k, kdyÅ¾ se dosmÃ¡l. Jako kdyby mu to nechtÄ›l Bezzubka Å™Ã-ct. To si ale nakonec domyslel a sklonil se k sÃ-ti, aby ho vyprostil. S jeho malÃ½ma rukama to Å¡lo jedna radost. Potom smotal sÃ-Å¥ a otoÄ•il se k drakovi.

â€žTak co? PÅ¯jdeme to Å™Ã-ct mÃ¡mÄ›?" A kdyÅ¾ Bezzubka souhlasnÄ› pÅ™ikÃ½vl hlavou, oba se rozbÄ›hli jako o zÃ¡vod k Valce.

Bezzubka samozÅ™ejmÄ› dobÄ›hl jako prvnÃ-. VÃ-tÄ›znÄ› se obrÃ¡til na Å kyÅ¥Ã¡ka a potom na Valku. Jeho kamarÃ¡d mÄ›l vÃ½raz: _ach, ti draci_, a jeho matka se k tomu radÄ›ji nevyjadÅ™ovala. StÃ¡le se totiÅ¾ cÃ-tila dost nesvÃ¡, Å¾e jim povolila pÅ™evÃ©zt Ãºplně cizÃ-ho draka na Blp. I kdyÅ¾, s NoÄ•nÃ-mi BÄ›si kromÄ› Bezzubky zatÃ-m nemÄ›la poÅ™Ã¡dnou Ä•est se setkat, takÅ¾e kdo vÃ-, jak budou reagovat? AÅ¾ se vrÃ¡tÃ-, co by mohla spatÅ™it?

â€žMami, mÃ¡me nÄ›co, co by mohlo toho draka unÃ©st!" zvolal Å kyÅ¥Ã¡k nadÅ¡enÄ›. Valka protoÄ•ila oÄ•i v sloup. DÄ›ti dokÃ¡Å¾ou matkÃ¡m zamotat hlavu. I ty dospÄ›lÃ©. A dokonce i ty, kterÃ© uÅ¾

majÃ- svÃ© vlastnÃ- povinnosti a nemusÃ- k tomu mÃ-t ani matku, aby jim stÃ¡la za zadkem a schvalovala vÅ¡e, co oni potÅ™ebujÃ-. JenÅ¾e takovÃ½ Å kyÅ¥Ã¡k nebyl. Ten, kdyÅ¾ si nÄ›co umanul, tak za tÃ-m Å¡el, nehledÄ› na to, co mu jeho bliÅ¾nÃ- Å™Ã-kali. TakovÃ½ byl nejlepÅ¡Ã- zpÅ¯sob uÅ•enÃ- â€“ Ä•lovÄ›k to sice mÅ¯Å¾e kompletnÄ› zmatlat, ale pouÄ•Ã- se ze svÃ½ch chyb a snad je pÅ™Ã-Å¡tÄ› uÅ¾ neudÄ›lÃ¡. A pÅ™esnÄ› tak se nedÃ¡vno pouÄ•ila i Valka. Jako matka sice zklamala, ale to neznamenÃ¡, Å¾e by se mÄ›la vrÃ¡tit do Ãºstranã-. Kdepak â€“ strÃ¡vÃ- se synem co nejvÃ-ce Ä•asu. Ale u tohoto nevÄ›dÄ›la. No kdyÅ¾tak se znovu pouÄ•Ã- a pÅ™Ã-Å¡tÄ›, aÅ¾ najdou nÄ›jakÃ©ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa, budou uÅ¾ vÄ›dÄ›t, co s tÃ-m.

â€žHm, co mÃ¡Å¡?" potlaÄ•ila svÃ© myÅ¡lenky a podÃ-vala se na vÄ›c, kterou drÅ¾el jejÃ- syn v ruce. I pÅ™es to, Å¾e to mÄ›l Å kyÅ¥Ã¡k tÄ›snÄ› srolovanÃ©, poznala v pomaÄ•kanÃ©m pÅ™edmÄ›tu loveckou sÃ-Å¥.

â€žTy chceÅ¡ pÅ™enÃ¡Å¡et draka v sÃ-ti muÅ¾e, kterÃ½ je dlouho trÃ½znil?" vyhrkla pÅ™ekvapenÄ›. MladÃ½ muÅ¾ pokrÄ•il rameny a podÃ-val se na pÅ™edmÄ›t, kterÃ½ v ruce drÅ¾el.

â€žJe to lepÅ¡Ã- neÅ¾ nic," namÃ-tl, protoÅ¾e si sÃ¡m uvÄ›domoval, Å¾e tolik vyhovujÃ-cÃ-ch pÅ™edmÄ›tÅ¯ najdou tady uÅ¾ jen tÄ›Å¾ko. A Dragovy vÄ›ci, pohÃ¡zenÃ© neorganizovanÄ› na zemi, byly skvÄ›lÃ½mi pomocnÃ-ky.

â€žVÃ-Å¡, Å¾e by se ten drak mohl polekat, Å¾e?" vyptÃ¡vala se ho Valka. To Å kyÅ¥Ã¡k samozÅ™ejmÄ› vÄ›dÄ›l a tuÅ¡il, Å¾e by to bylo znaÄ•nÄ› nepÅ™Ã-jemnÃ©. PokÃ½val hlavou, Å¾e vÃ-.

â€žAle pokud ne, tak snad stihneme dÃ¡t tu vÄ›c pryÄ• z dosahu," Å™ekl. Bezzubka se neklidnÄ› zavrtÄ›l. Tenhle rozhovor se nevyvÃ-jel dobÅ™e, a to on vÄ›dÄ›l. DokÃ¡zal vycÃ-tit lidskÃ© emoce, i ty skrytÃ©. StarostlivÄ› protoÄ•il oÄ•i a rozeÅ¡el se mezi nÄ›.

NedoÅ¡el tam tak rychle, jak by si pÅ™edstavoval, a Valka se Å kyÅ¥Ã¡kem si uÅ¾ rychlostÃ- blesku udÃ¡vali patÅ™iÄ•nÃ© dÅ¯vody, proÄ• by se drak mÄ›l (nebo nemÄ›l) pÅ™evÃ¡Å¾et zrovna v loveckÃ© sÃ-ti. AÅ¾ na to, Å¾e nÃ¡Ä•elnÃ-k stÃ¡le drÅ¾el pÅ™edmÄ›t srolovanÃ½ v ruce. Toho NoÄ•nÃ- BÄ›s vyuÅ¾il celkem dobÅ™e. TÃ©mÄ›Å™ nepozorovanÄ› k nÄ›mu pÅ™iÅ¡el a za sÃ-Å¥ zatÃ¡hl zuby.

â€žNe! Bezzubko, co to dÄ›lÃ¡Å¡?!" vyhrkl Å kyÅ¥Ã¡k, pÅ™esvÄ›dÄ•en, Å¾e se jeho drak snaÅ¾Ã- sÃ-Å¥ roztrhnout. A to by znamenalo konec dobrodruÅ¾nÃ©ho pÅ™evozu. JenÅ¾e sÃ-Å¥ se mÃ-sto pÅ™etrhnutÃ- neslyÅ¡nÄ› rozmotala a pÅ™i tÃ© Ä•innosti vypadla chlapci z rukou. ZÅ¯stala leÅ¾et na zemi.

â€žAch, Bezzubko!" povzdechl si Å kyÅ¥Ã¡k, â€žsÃ¡m vÃ-Å¡, jak dlouho jsem ji smotÃ¡val! TeÄ• to budu muset udÄ›lat znovu!" rozÄ•iloval se a NoÄ•nÃ- BÄ›s mu zatÃ-m olÃ-zl obliÄ•ej, aÄ•koli by radÅ¡i protestoval. VÅ¾dyÅ¥ mu prÃ¡vÄ› pomohl! Ale vÄ›dÄ›l, Å¾e handrkovÃ¡nÃ- ke kamarÃ¡dstvÃ- patÅ™Ã-, a nechal to bÃ½t. Rozhodl se oplatit palbu.

Valka zatÃ-m poklekla k sÃ-ti a zkuÅ¡enÃ½m okem ji zkoumala. _Je z dobrÃ©ho materiÃ¡lu a urÄ•itÄ› dlouho vydrÅ¾Ã-_, blesklo jÃ- hlavou. I kdyÅ¾ z poslednÃ-ch dvaceti let nevidÄ›la sÃ-tÄ› jinÃ© neÅ¾

Dragovy, vÄ›dÄ›la, Å¾e Å¾Ã¡dnÃ¡ z nich by nevydrÅ¾ela draÄ•Ã- oheÅˆ. JeÅ¡tÄ› Å¡tÄ›stÃ-, Å¾e Bezzubka je Alfa. Mohl by draÄ•ici v pÅ™Ã-padÄ›, Å¾e by se probrala, uklidnit. PokraÄ•ovala v prÅ¯zkumu dÃ¡l. JednotlivÃ¡ oka byla blÃ-zko u sebe, takÅ¾e by pÅ™evÃ¡Å¾enÃ½ drak nemohl vypadnout. Byla to prÃ¡vÄ› velikost ok, kterÃ¡ rozhodla. Znovu musela podÄ›kovat BezzubkovÄ› vÅ¡Ã-mavosti. NebÃ½t jeho, museli by jistÄ› hledat podobnÃ½ materiÃ¡l jeÅ¡tÄ› hodnÄ› dlouho a moÅ¾nÃ¡ ani ne tady. UÅ¡etÅ™Ã- tÃ-m znaÄ•nÃ© nepÅ™Ã-jemnosti doma. Ale na druhou stranu, pokud se zniÄ•ehonic objevÃ- s NoÄ•nÃ-m BÄ›sem, budou ti chytÅ™Ã- (nechtÄ›la by to vyslovit nahlas, ale opravdu na ostrovÄ› nÄ›kdy Å¾ili pÄ›knÃ- hlupÃ¡ci) urÄ•itÄ› vÄ›dÄ›t, Å¾e zase nÄ›kde lÃ-tal. A pokud se ona nevrÃ¡tÃ-, protoÅ¾e, umanula si, zÅ¯stane tady a oÅ¡etÅ™Ã- Bewilderbeasta, budou to uÅ¾ vÅ¡ichni vÄ›dÄ›t. PÅ™i tÃ©hle rychlosti by alespoÅˆ mohl prohlÃ¡sit, Å¾e letÄ›la sama a mÃ¡ povolenÃ-.

â€žJe to dobrÃ½ materiÃ¡l," vzhlÃ©dla k synovi, kterÃ½ jeÅ¡tÄ› stÃ¡le rÃ¡doby zÃ¡polil s Ä•ernÃ½m drakem. PÅ™i zvuku jejÃ-ho hlasu se Bezzubka zastavil uprostÅ™ed pohybu s uÅ¡ima zvednutÃ½ma, a pÅ™esnÄ› tahle chvilka nepozornosti dovolila Å kyÅ¥Ã¡kovi skoÄ•il mu za krk, naÄ•eÅ¾ drak odpovÄ›dÄ›l prudkÃ½m zavrtÄ›nÃ-m hlavy.

â€žUÅ¾ nejsi ve formÄ›," popichoval ho Ä•lovÃ-Ä•ek, a to Bezzubku naÅ¡tvalo. V hlavÄ› se mu zaÄ•al rodit Ä•Ã¡belskÃ½ plÃ¡n. KterÃ½ samozÅ™ejmÄ› chtÄ›l ihned pouÅ¾Ã-t.

VarovnÄ› zavrÄ•el, aby chlapce upozornil na pÅ™Ã-padnÃ© nebezpeÄ•Ã-, jenÅ¾e ten mÄ›l hlavu plnou dÅ¯leÅ¾itÄ›jÅ¡Ã-ch vÄ›cÃ-, takÅ¾e si toho nevÅ¡iml. A i kdyby, bylo to jen pÅ™Ã¡telskÃ© handrkovÃ¡nÃ-, ne? TakÅ¾e drak laÅ¡kovnÄ› pohodil hlavou a Ãºplnou nÃ¡hodou prudce poskoÄ•il smÄ›rem k Valce. PÅ™i nenadÃ¡lÃ©m pohybu sklonil hlavu, takÅ¾e Å kyÅ¥Ã¡k s jekotem pÅ™eletÄ›l pÅ™es jeho uÅ¡i. _To mÃ¡Å¡ za to_, pomyslel si Bezzubka, kdyÅ¾ sledoval, jak se jeho kamarÃ¡d rozplÃ¡cl na zadku na studenÃ© zemi.

â€žAle brÃ¡Å¡ko!" smÃ¡l se mladÃ-k, kdyÅ¾ se snaÅ¾il vyhrabat se z ledovÃ©ho vÄ›zenÃ-. JenÅ¾e drak nechtÄ›l, aby z toho vyvÃ¡zl tak snadno. ProÄ• takÃ©, Å¾e? JednoduchÃ© popichovÃ¡nÃ- se a Å¡kÃ¡dlenÃ- patÅ™ilo k jejich dennÃ-mu chlebu, a tudÃ-Å¾ se dala prominout takovÃ¡ drobnÃ¡ chybiÄ•ka, jakou by byl draÄ•Ã- samec sedÃ-cÃ- na vejcÃ-ch, kterÃ© jsou ve skuteÄ•nosti malÃ½ Ä•lovÄ›k. _Jo, to bude ono,_ lÃ©talo hlavou Bezzubkovi. VÄ›dÄ›l, Å¾e je to celkem Å¡kodolibÃ©, ale i pÅ™esto nadÅ™azenÄ› doÅ¡el ke Å kyÅ¥Ã¡kovi a lehl si vedle nÄ›j.

â€žNe," rozÅ¡Ã-Å™ily se oÄ•i Å kyÅ¥Ã¡kovi hrÅ¯zou, kdyÅ¾ pochopil, co mÃ¡ jeho draÄ•Ã- kamarÃ¡d v plÃ¡nu.

â€žAle ano," zamruÄ•el NoÄ•nÃ- BÄ›s. Na tuhle chvÃ-li strÃ¡venou pouze se starÃ½m pÅ™Ã-telem ÃºplnÄ› zapomnÄ›l na to, Å¾e ani ne sto metrÅ¯ od nÄ›j leÅ¾Ã- drak v bezvÄ›domÃ- a potÅ™ebuje pomoc. AlespoÅˆ Å¾e u nÃ- byl Cloudjumper.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ku, poslouchÃ¡Å¡ mÄ› vÅ¯bec?" otoÄ•ila se Valka, aby se pÅ™esvÄ›dÄ•ila, Å¾e ji jejÃ- syn opravdu poslouchÃ¡.

â€žNo, jo, mami!" zavolal pÅ™iduÅ¡enÄ› hoch zpod Bezzubky, kterÃ½ pohodlnÄ› leÅ¾el na nÄ›m. I kdyÅ¾, moÅ¾nÃ¡ ne tak pohodlnÄ›, spÃ-Å¡e odlehÄ•enÄ›, aby mu neublÃ-Å¾il, ale zÃ¡roveÅˆ tak pevnÄ›, aby se nemohl hnout z mÃ-sta. A nebohÃ½ mladÃ½ nÃ¡Ä•elnÃ-k se ho snaÅ¾il

zvednout, aby se dostal ven.

Valka pÅ™i pohledu na dvojici tÃ¡zavÄ› povytÃ¡hla oboÄ•Ã-. V poslednÃ-ch letech si dost osvojila tenhle zvyk, ale pÅ™Ã-sahala, Å¾e se ho zbavÃ-. DÅ™Ã-ve Ä•i pozdÄ›ji. KdyÅ¾ si jejÃ-ho vÃ½razu vÅ¡iml Bezzubka, zatvÃ¡Å™il se nanejvÃ½Å¡ provinile, aÄ•koli jeho tvÃ¡Å™ o tom nesvÄ›dÄ•ila. _MoÅ¾nÃ¡ mÅ¯Å¾eÅ¡ ovlÃ¡dat mistrnÄ› vÃ½razy, ale mÄ› neoklameÅ¡_, pomyslela si Å¾ena. Neuniklo jÃ-, jak mÃ¡ drak Å¡ibalsky zkÅ™ivenou tlamu, jako kdyby potlaÄ•oval smÃ-ch, a ani to, jak vesele zastÅ™Ã-hal uÅ¡ima, i kdyÅ¾ je potÃ© sklopil k hlavÄ› a neochotnÄ› vstal. A opÄ›t se u toho neobeÅ¡el znudÄ›nÃ½ vÃ½raz, kterÃ½m Bezzubka doprovÃ¡zel â€šdraÄ•Ã- mÃ¡mu' pokaÅ¾dÃ©, kdyÅ¾ si chtÄ›l hrÃ¡t, a ona mu pÅ™ekazila plÃ¡ny. CoÅ¾ se zatÃ-m nestÃ¡valo Ä•asto, ale protoÅ¾e jen za ty dva dny jich tÄ›ch situacÃ- bylo vÃ-c neÅ¾ dost, pÅ™Ã-sahal drak, Å¾e urÄ•itÄ› jich budou jeÅ¡tÄ› tisÃ-ce.

â€žSkvÄ›le," zakuckal se Å kyÅ¥Ã¡k a namÃ¡havÄ› se posadil. Na tÄ›snÃ©m leteckÃ©m obleÄ•enÃ- mÄ›l obtisklÃ© tlapy NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. Jak udÄ›lal prudkÃ½ pohyb, z hnÄ›dÃ½ch vlasÅ¯ mu spadl kus ledu, kterÃ½ mu tam Bezzubka nahrnul ocasem, kdyÅ¾ si ho obtoÄ•il kolem tÄ›la. I pÅ™esto mu vÅ¡ak bÃ-lÃ¡ pokrÃ½vka hlavy zÅ¯stÃ¡vala na hlavÄ› a pÅ™Ã-Å¡ernÄ› studila. PÅ™i pohledu na nÄ›j musela Valka potlaÄ•ovat smÃ-ch, zatÃ-mco Bezzubka se s vyplazenÃ½m jazykem dÃ-val z jednoho na druhÃ©ho a se smÄ›Å¡nÄ› zakÅ™ivenou tlamou vydÃ¡val vÃ-tÄ›zoslavnÃ½ zvuk.

â€žPÅ™Ã-Å¡tÄ› je vÃ-tÄ›zstvÃ- moje," pohrozil mu nÃ¡Ä•elnÃ-k pÄ›stÃ-, aÄ•koliv si dost jasnÄ› uvÄ›domoval, Å¾e to nevyhraje ani na pÅ™Ã-Å¡tÃ- pokus, ani na ten dalÅ¡Ã- a na ten po nÄ›m taky nemÃ¡ nÃ¡rok. A Bezzubka to vÄ›dÄ›l.

Valka se rozhodla pÅ™ijmout iniciativu a pohledem gestikulovala na Cloudjumpera. KdyÅ¾ svÄ›tle oranÅ¾ovÃ½ Stormcutter zjistil, co jeho jezdkynÄ› chce, na srozumÄ›nou pÅ™ikÃ½vl a mohutnou hlavou podebral NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. Å lo mu to lÃ©pe neÅ¾ Bezzubkovi a nepotÅ™eboval niÄ•Ã- pomoc, aby se mu povedlo usadit draÄ•ici pohodlnÄ› tak, aby nespadla. KdyÅ¾ to vidÄ›l jeho Alfa, pÅ™imhouÅ™il oÄ•i a trucovitÄ› se obrÃ¡til. Jak to, Å¾e jemu to jde tak dobÅ™e? KdyÅ¾ o tom ale pÅ™emÃ½Å¡lel, dostavilo se mu hned nÄ›kolik dÅ¯vodÅ¯. ZaprvÃ© tu byla Cloudjumperova hlava. Drak mÄ›l opravdu dobÅ™e stavÄ›nou hlavu, s malou prohlubnÃ-, kam se drak bez nÃ¡mahy veÅ¡el. Potom se uÅ¾ nemusel bÃ¡t, Å¾e be spadl nebo se pÅ™evrhl, ale letÄ›t takhle by bylo nebezpeÄ•nÃ© jak pro letce, tak pro pÅ™evÃ¡Å¾enÃ©ho. A zadruhÃ© tu bylo mnoho prostoru. KdyÅ¾ se draka snaÅ¾il pÅ™enÃ¡Å¡et Bezzubka, byli pÅ™ece v ÃºtrobÃ¡ch obrovskÃ© lodi, v jejÃ-chÅ¾ chodbÃ¡ch nebylo tÃ©mÄ›Å™ k hnutÃ-. TÃ-m pÃ¡dem mÄ›l Cloudjumper ve vÅ¡ech smÄ›rech vÃ½hodu.

â€žVidÃ-m, Å¾e ty nemÃ¡Å¡ problÃ©m," zabruÄ•el NoÄ•nÃ- BÄ›s a zvedl hlavu, aby Stormcutterovi pohlÃ©dl do oÄ•Ã-. CoÅ¾ bylo trochu namÃ¡havÃ©, kdyÅ¾ si uvÄ›domÃ-me, Å¾e byl minimÃ¡lnÄ› o nÄ›kolik hlav vyÅ¡Å¡Ã-.

â€žVy jste snad mÄ›l problÃ©m, Alfo?" obrÃ¡til Cloudjumper obÄ› obrovskÃ© oÄ•i na Bezzubku, kterÃ½ protoÄ•il oÄ•i v sloup a nervÃ³znÄ› si poposedl.

â€žÅ˜Ã-kal jsem ti uÅ¾ tolikrÃ¡t za ty dva dny, Å¾e jsem Bezzubka," Å™ekl klidnÄ›, ale uvnitÅ™ nÄ›j to vÅ™elo. Krev mÄ›l rozpÃ¡lenou snad

na sto stupÅˆÅ¯ a mozek fungoval na plnÃ© obrÃ¡tky, protoÅ¾e se snaÅ¾il zakrÃ½t hnÄ›v. A nervozitu. Nikdy by si to nepÅ™iznal, ale i jen pÅ™i tom oslovenÃ- se cÃ-til trochu trapnÄ›. Cloudjumper pokÃ½val hlavou.

â€žAch ano, jÃ¡ zapomnÄ›l," omluvil se, ale z jeho hlasu stÃ¡le zaznÃ-val ten protivnÃ½ poddajnÃ½ tÃ³n. Bezzubkovi se podaÅ™ilo skrÃ½t rozpaky. _MÅ¯Å¾ou se vÅ¯bec draci cÃ-tit trapnÄ›?_ letÄ›lo mu hlavou, ale potom Stormcutterovu omluvu Ãºklonkem hlavy pÅ™ijal. Bude si na to asi muset zvyknout. KaÅ¾dopÃ¡dnÄ› pro teÄ• nevidÄ›l jinÃ© vÃ½chodisko neÅ¾ pÅ™ijmout to, co bylo danÃ©.

â€žMÃ¡m ji poloÅ¾it, A-"zaÄ•al Cloudjumper, ale potom si vzpomnÄ›l na rozhovor, kterÃ½ prÃ¡vÄ› vedli, a opravil se. â€žBezzubko?" JmenovanÃ½ drak pÅ™i zaznÄ›nÃ- svÃ©ho jmÃ©na slastnÄ› pÅ™ivÅ™el oÄ•i, jako kdyby mu to pÅ¯sobilo nezmÄ›rnÃ© potÄ›Å¡enÃ-. Zvedl se a jednÃ-m prudkÃ½m pohybem zametl zem pÅ™ed nimi, aby mohl Cloudjumper poloÅ¾it draÄ•ici na zem nepokrytou Å¾Ã¡dnÃ½m ostrÃ½m ledem.

â€žSem," ukÃ¡zal na uklizenÃ© mÃ-sto a Stormcutter sklonil hlavu. NoÄ•nÃ- BÄ›s na nÃ- se nebezpeÄ•nÄ› zatÅ™Ã¡sl, aÄ•koliv ho Cloudjumper nakonec jemnÄ› poloÅ¾il na zem. ÄŒÃ¡st Å¡upin na jeho hlavÄ› se zachvÄ›la, kdyÅ¾ byla zbavena nepÅ™Ã-jemnÃ© zÃ¡tÄ›Å¾e navÃ-c. Potom se velkÃ½ drak naÄ•epÃ½Å™il a uhladil Å¡upiny u kÅ™Ã-del.

â€žDoufÃ¡m, Å¾e se nechceÅ¡ vytahovat pÅ™ed spÃ-cÃ-m drakem?" uÅ¡klÃ-bl se vÄ›doucnÄ› Bezzubka, jak ho pozoroval pÅ™i Ä•innosti. Lehl si na zem a hlavu si poloÅ¾il na pÅ™ednÃ- tlapy. Mohl takhle sledovat jak lidi, tak NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa i Cloudjumpera. NavÃ-c za jeho zÃ¡dy se nachÃ¡zela velkÃ¡ skÃ¡la, takÅ¾e to pro nÄ›j bylo vÃ½hodnÃ© postavenÃ- pÅ™i nepÅ™Ã¡telskÃ©m Ãºtoku. KterÃ½ samozÅ™ejmÄ› neÄ•ekali a pravdÄ›podobnÄ› by ani nepÅ™iÅ¡el, ale po nedÃ¡vnÃ© zkuÅ¡enosti si chtÄ›l Bezzubka zanechat odstup. Cloudjumper se pÅ™estal Ä•istit a nechÃ¡pavÄ› se podÃ-val na NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa, kterÃ½ si hovÄ›l na slabÃ©m zimnÃ-m slunku.

â€žNe, urÄ•itÄ› ne," odpovÄ›dÄ›l trochu ublÃ-Å¾enÄ›, ale potÃ© si uvÄ›domil, Å¾e mluvÃ- k Alfovi. A i tÃ©to drobnÃ© zmÄ›ny v jeho chovÃ¡nÃ- Bezzubka postÅ™ehl.

â€žUvolni se, Cloudjumpere," zamumlal a jeho uÅ¡i se trochu zatÅ™Ã¡sly, jak se snaÅ¾il odposlouchÃ¡vat jeho lidskÃ© kamarÃ¡dy. SlyÅ¡el kaÅ¾dÃ© jejich slovo.

â€žVidÃ-Å¡? Tady se to krÃ¡snÄ› spojuje, takÅ¾e to pro vÃ¡s nebude problÃ©m," vysvÄ›tlovala Valka Å kyÅ¥Ã¡kovi a oba dva se sklÃ¡nÄ›li nad znovu rozmotanou sÃ-tÃ-. JejÃ- syn pokyvoval na znamenÃ- souhlasu, ale Bezzubka v jeho oÄ•Ã-ch vidÄ›l nesmÄ›lost. SamozÅ™ejmÄ›, je to poprvÃ©, co budou pÅ™evÃ¡Å¾et velkÃ©ho draka, ale kdyÅ¾ dokÃ¡zal pÅ™ivÃ©zt vÃ¡echna draÄ•Ã- mlÃ¡Ä•ata na jednÃ© malÃ© lodi, proÄ• by nezvlÃ¡dl pÅ™evÃ©zt jednoho draka na obrovskÃ© sÃ-ti? Cloudjumper si poposedl na mÃ-stÄ›, zjevnÄ› proto, Å¾e se pÅ™edtÃ-m posadil na velkÃ½ kus ledu, kterÃ½ ho teÄ• samozÅ™ejmÄ› tlaÄ•il do jemnÄ›jÅ¡Ã- kÅ¯Å¾e na bÅ™iÅ¡e a zadku, a ta nebyla tak dobÅ™e chrÃ¡nÄ›na Å¡upinami jako ostatnÃ- Ä•Ã¡sti jeho tÄ›la.

Valka si vÅ¡imla Stormcutterova pohybu.

â€žMyslÃ-m, Å¾e bychom mÄ›li sebou hodit," poznamenala, protoÅ¾e si

pÅ™esednutÃ- vyloÅ¾ila jako gesto ke zrychlenÃ-. A tak vzala sÃ-Å¥ z jednÃ© strany, Å kyÅ¥Ã¡k ji popadl z tÃ© druhÃ©, a vydala se pÅ™es ledovou planinu ke tÅ™em drakÅ¯m. NeÅ¡lo jim to tak dobÅ™e, jak by chtÄ›li, ale za to samozÅ™ejmÄ› mohl led. A taky to, Å¾e se snaÅ¾ili nÃ©st sÃ-Å¥ nad zemÃ-, aby nedrhla a nÄ›kde se nevytvoÅ™ila dÃ-ra. CoÅ¾ by pro jejich zÃ¡mÄ›r bylo Å¡patnÃ©.

Bezzubka vstal ze svÃ©ho mÃ-sta. Teplem svÃ©ho tÄ›la to tam tak vyhÅ™Ã¡l, Å¾e se pod tenkou vrstvou snÄ›hu zaÄ•Ã-nala zjevovat trÃ¡va. A to udrÅ¾ovali draci stÃ¡lou tÄ›lesnou teplotu, ale i ta byla dost na rozmrazenÃ- snÄ›hu. NoÄ•nÃ- BÄ›s se touÅ¾ebnÄ› zadÃ-val na vyhÅ™Ã¡tÃ© mÃ-steÄ•ko, ale mÄ›l povinnosti. Aby vyhnal z hlavy jinÃ© myÅ¡lenky, prudce jÃ- zatÅ™Ã¡sl. TeÄ• uÅ¾ koneÄ•nÄ› obrÃ¡til plnou pozornost ke dvÄ›ma lidem, kteÅ™Ã- se zvlÃ¡dli pÅ™esunout aÅ¾ sem. SloÅ¾ili sÃ-Å¥ pÅ™ed nÄ› a poÅ™Ã¡dnÄ› roztÃ¡hli. Valka se postavila a prohlÃ-Å¾ela si, jestli nÄ›kde nenÃ- nÄ›jakÃ½ zÃ¡hyb, kterÃ½ by ohrozil bezpeÄ•nÃ½ pÅ™evoz. KdyÅ¾ byla spokojenÃ¡, mÃ¡vla rukou ke Cloudjumperovi.

â€žMohl bys?" zeptala se a ani neÄ•ekala na odpovÄ›Ä•, Cloudjumper vÄ›dÄ›l, co mÃ¡ dÄ›lat. Bezzubkovi se v oÄ•Ã-ch objevily zlomyslnÃ© ohnÃ-Ä•ky, kdyÅ¾ si uvÄ›domil, Å¾e na tohle Stormcutter Ä•ekal celou dobu, aby si mohl uvolnit svaly, kterÃ½mi se pÅ™edtÃ-m pÅ™idrÅ¾oval tÄ›snÄ› nad zemÃ-, aby se nedotÃ½kal ledu. Pro vÅ¡echny ostatnÃ- to ale vypadalo, Å¾e sedÄ›l klidnÄ› a neruÅ¡enÄ›. _Ale na druhou stranu_, Å™ekl si Bezzubka a ohÃ½nky v jeho oÄ•Ã-ch pohasly stejnÄ› rychle, jako se objevily, _on Ä•ekal na MÅ®J rozkaz, Å¾e si mÅ¯Å¾e pÅ™esednout_. OkamÅ¾itÄ› ho zaplavil pocit viny. Ale uÅ¾ vÄ›dÄ›l, Å¾e to asi jinak nepÅ¯jde. Draci zatÃ-m nevÄ›dÄ›li, co mohou od novÃ©ho Alfy Ä•ekat. _Ale na Blpu jsme taky Å¾ili pÄ›t let a nemÄ›li Å¾Ã¡dnÃ©ho Alfu! Tak proÄ• jsou na Alfy vÅ¡ichni tak fixovanÃ-?_ V duchu si udÄ›lal poznÃ¡mku, Å¾e se na to Cloudjumpera potom zeptÃ¡, i kdyÅ¾ musel mÃ-t starÅ¡Ã- drak uÅ¾ plnÃ© zuby jeho vÅ¡eteÄ•nÃ½ch otÃ¡zek. Ale znÃ¡te mladÃ© draky â€“ nezastavÃ- se pÅ™ed niÄ•Ã-m, aby zjistili odpovÄ›Ä• na svoji otÃ¡zku. A Å¾e jich Bezzubka mÄ›l.

Cloudjumper sklonil hlavu a opÄ›t draÄ•ici nabral. OpatrnÄ›, aby jÃ- neublÃ-Å¾il, se pomalu pÅ™esunul doprostÅ™ed sÃ-tÄ›, kde ji poloÅ¾il stejnÃ½m zpÅ¯sobem. TentokrÃ¡t se uÅ¾ ale nezachvÄ›la, coÅ¾ znamenalo, Å¾e Cloudjumper dÄ›lal v tÃ©to disciplÃ-nÄ› celkem pokrok.

â€žA co ty, mami?" zeptal se Å kyÅ¥Ã¡k, kdyÅ¾ mÄ›li NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa bezpeÄ•nÄ› v sÃ-ti a Cloudjumper sedÄ›l na jednÃ© stranÄ› a Bezzubka na druhÃ©. Valka se smutnÄ› zadÃ-vala na Bewilderbeasta.

â€žZÅ¯stanu tady s nÃ-m a vylÃ©Ä•Ã-m ho," odpovÄ›dÄ›la pevnÃ½m hlasem, ale jejÃ- obliÄ•ej prozrazoval, Å¾e by se radÅ¡i vrÃ¡tila se svÃ½m dlouho ztracenÃ½m synem. _PoÄ•kat_, opravila se, _jejÃ- syn by se rÃ¡d vrÃ¡til se svojÃ- dlouho ztracenou matkou_.

NaÅ¡tÄ›stÃ- to Å kyÅ¥Ã¡k pÅ™ijal lÃ©pe, neÅ¾ by Ä•ekala. MoÅ¾nÃ¡ proto, Å¾e mÄ›li k drakÅ¯m podobnÃ© pouto.

â€žDobÅ™e," pÅ™ikÃ½vl. Valka si oddechla. V duchu samozÅ™ejmÄ›.

â€žVrÃ¡tÃ-m se hned, jak to bude moÅ¾nÃ©," slÃ-bila Å¾ena a koutkem oka pozorovala Cloudjumpera, kterÃ½ si ji mÄ›Å™il zvÄ›davÃ½m

pohledem, a ÃºplnÄ› jako by jÃ- Å™Ã-kal: _Vem si tolik Ä•asu, kolik jen chceÅ¡_. A Å kyÅ¥Ã¡k mÄ›l na mysli oÄ•ividnÄ› to samÃ©, protoÅ¾e tu samou vÄ›tu potom Å™ekl nahlas. OdmlÄ•el se a dodal: â€žPotom ti poÅ¡lu Cloudjumpera s nÄ›jakÃ½m materiÃ¡lem." Valka pÅ™ikÃ½vla na znamenÃ- dÃ-kÅ¯ a syna objala. Byla rÃ¡da, Å¾e alespoÅˆ on to chÃ¡pe.

â€žUÅ¾ byste mÄ›li letÄ›t," upozornila ho. NÃ¡Ä•elnÃ-k se podÃ-val na vychÃ¡zejÃ-cÃ- slunce. Mohlo bÃ½t tak devÄ›t hodin, a to znamenalo, Å¾e VikingovÃ© ve vesnici uÅ¾ budou na nohou.

â€žAstrid mÄ› zabije," povzdechl si a zamÃ-Å™il k Bezzubkovi. V jeho oÄ•Ã-ch hrÃ¡ly Å¡kÃ¡dlivÃ© ohnÃ-Ä•ky, kterÃ© mu pÅ™Ã-mo sdÄ›lovaly: _To je proto, Å¾e jsi ztrÃ¡cel Ä•as blbnutÃ-m se mnou_.

â€žKuÅ¡!" zasmÃ¡l se Å kyÅ¥Ã¡k a usadil se v sedle. Potom se otoÄ•il a zamÃ¡val matce. Ta zvedla ruku na pozdrav a Å¡la zpÃ¡tky k velkÃ©mu, snÄ›hobÃ-lÃ©mu drakovi. Bezzubku potÄ›Å¡ilo, Å¾e starÃ½ Alfa uÅ¾ dÃ½chal normÃ¡lnÄ›.

â€žS ValÄ•inou pÃ©Ä•Ã- se brzy uzdravÃ-," poznamenal smÄ›rem ke Cloudjumperovi. Ten pÅ™ikÃ½vl. Moc si Bewilderbeasta vÃ¡Å¾il a doufal, Å¾e se mu alespoÅˆ dostane tÃ© sprÃ¡vnÃ© pÃ©Ä•e, kdyÅ¾ byl stÃ¡le naÅ¾ivu.

Oba draci na mladÃ-kÅ¯v pokyn roztÃ¡hli kÅ™Ã-dla a po ujiÅ¡tÄ›nÃ-, Å¾e je vÅ¡e na svÃ©m mÃ-stÄ› a majÃ- bezpeÄ•nÄ› sÃ-Å¥ v drÃ¡pech, se vznesli. NÄ›kolika mocnÃ½mi mÃ¡chnutÃ-mi kÅ™Ã-dly vyÅ¡plhali do Ãºctyhodnã© vÃ½Å¡ky. Bezzubka, kterÃ½ nesl jak sÃ-Å¥, tak Å kyÅ¥Ã¡ka, mÄ›l trochu problÃ©m dohnat Cloudjumpera, kdyÅ¾ mÄ›l Ä•tyÅ™i kÅ™Ã-dla a Å¾Ã¡dnou zbyteÄ•nou zÃ¡tÄ›Å¾. Ne Å¾e by Å kyÅ¥Ã¡k byl zbyteÄ•nÃ½, napomenul se. Jen trochu Å¾Ã¡rlil na vÄ›tÅ¡Ã-ho draka, protoÅ¾e nemÄ›l tolik kÅ™Ã-del. Ale sniÅ¾ovat se k tomu, aby Cloudjumpera poÅ¾Ã¡dal, aby zpomalil, se mu nechtÄ›lo. To by utrpÄ›la jeho hrdost, a tak vystoupali nad oblaka, a Bezzubka stÃ¡le udrÅ¾oval rychlost, kterou diktoval Cloudjumper. A v duchu dÄ›koval za vytrvalost, kterou zÃ-skal dlouhÃ½mi bÄ›hy za Å kyÅ¥Ã¡kem, kdyÅ¾ nemohl poÅ™Ã¡dnÄ› lÃ©tat.

Netrvalo dlouho a Stormcutter si jeho trochu pÅ™erÃ½vavÃ©ho dÃ½chÃ¡nÃ-, jak se snaÅ¾il popadnout dech, vÅ¡iml.

â€žDÄ›je se nÄ›co?" zeptal se. Bezzubka zatÅ™Ã¡sl hlavou a nÄ›kolikrÃ¡t se nadechnul.

â€žNe," zaÄ•al. â€žJenâ€¦ Jak to, Å¾e jsme na Blpu Å¾ili spokojenÄ› i bez Alfy a najednou ho mÃ¡me?" PohlÃ©dl na Cloudjumpera, jako kdyby on vÄ›dÄ›l odpovÄ›Ä•.

To velkÃ©ho draka tÄ›Å¡ilo. KoneÄ•nÄ› se zaÄ•Ã-nÃ¡ starat o svÃ© povinnosti a vÄ›dÄ›l, Å¾e mu to nejlÃ©pe usnadnÃ-, kdyÅ¾ mu popravdÄ› zodpovÃ- tu jednu otÃ¡zku. Potom by se toho mohl chytnout a pouÅ¾Ã-t jako navÃ¡dÄ›cÃ- lano ke sprÃ¡vnÃ©mu vykonÃ¡vÃ¡nÃ- funkce. A Cloudjumper by mu pomÃ¡hal.

â€žNeznÃ¡m pÅ™esnou odpovÄ›Ä•," zaÄ•al a hledal vhodnÃ¡ slova, kterÃ½mi by dal najevo, Å¾e alespoÅˆ tuÅ¡Ã-, co se tam stalo. UpÅ™Ã-mnÄ› ho ta situace mÃ¡tla natolik, Å¾e o tom ani nemohl poÅ™Ã¡dnÄ› pÅ™emÃ½Å¡let. ProÄ• to tak je? â€žAle myslÃ-m, Å¾e mÄ›li Alfu podvÄ›domÃ©ho," Å™ekl. Bezzubka Ä•tyÅ™ikrÃ¡t mÃ¡vl kÅ™Ã-dly, aby

dorovnal jeho rychlost. Nabral dech a nechÃ¡pavÄ› se zadÃ-val na druhÃ©ho draka.

â€žJak â€“ podvÄ›domÃ©ho?" zeptal se, aÄ•koli tuÅ¡il, kam tÃ-m Cloudjumper mÃ-Å™Ã-. A jak se ukÃ¡zalo, mÄ›l pravdu.

â€žPoslouchali jednoho draka," zaÄ•al Stormcutter a hodil na Bezzubku pohled s trochu povytaÅ¾enÃ½m oboÄ•Ã-m. _JakÃ½ jezdec, takovÃ½ drak_, pomyslel si NoÄ•nÃ- BÄ›s, protoÅ¾e tohle gesto vidÄ›l nÄ›kolikrÃ¡t dÄ›lat Valku.

â€žBudu hÃ¡dat," Å™ekl Bezzubka, â€žjsem to jÃ¡?" Cloudjumper pÅ™ikÃ½vl, zatÃ-mco Alfa sklonil hlavu a potichu se dovolÃ¡val vÅ¡ech moÅ¾nÃ½ch i nemoÅ¾nÃ½ch boÅ¾stev, aby ho tÃ© tÃ-Å¾e na bedrech zbavily. Potom si uvÄ›domil jeÅ¡tÄ› nÄ›co. â€žAle jÃ¡ nikdy Å¾Ã¡dnÃ© rozkazy nevydÃ¡val," namÃ-tl a hodil pohled na Å kyÅ¥Ã¡ka sedÃ-cÃ-ho na jeho hÅ™betÄ›. Cloudjumper se zamyslel. Tohle nevÄ›dÄ›l. Bylo divnÃ©, Å¾e draci Å¾ili v harmonii i bez Alfy, ale on se s tÃ-m systÃ©mem nikdy nesetkal, a tak bylo pro nÄ›j tÄ›Å¾kÃ© urÄ•it, proÄ•.

â€žNevÃ-m," zatÅ™epal hlavou, ale Bezzubkovi neuÅ¡lo, jak mÄ›l oÄ•i rozÅ¡Ã-Å™enÃ© zvÄ›davostÃ-. A tak pokraÄ•ovali beze slova.

â€žUÅ¾ tam budeme, brÃ¡Å¡ko," pohladil NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa Å kyÅ¥Ã¡k. PÅ™edklonil se v sedle, aby zkontroloval draÄ•ici. SÃ-Å¥ se trochu zhoupla pokaÅ¾dÃ©, kdyÅ¾ nÄ›kterÃ½ z drakÅ¯ mÃ¡vnul kÅ™Ã-dly, ale jinak ji mÄ›li pevnÄ› uchycenou. NÃ¡Ä•elnÃ-k se narovnal. Bylo mu zle, kdyÅ¾ vÄ›dÄ›l, Å¾e Bezzubka se musÃ- tÃ¡hnout spolu s nÃ-m, aÄ•koli mÃ¡ tak mnohem vÃ-c prÃ¡ce, ale zajÃ-malo by ho, proÄ• Cloudjumper nezpomalil. VÅ¾dyÅ¥ bylo absolutnÄ› viditelnÃ©, Å¾e draci nejsou na stejnÃ© Ãºrovni! _MoÅ¾nÃ¡ si toho nevÅ¡iml_, uvaÅ¾oval. Ale to nebylo moc pravdÄ›podobnÃ©. Bezzubka prostÄ› jen chtÄ›l dokÃ¡zat, Å¾e se silou, vytrvalostÃ- i rychlostÃ- vyrovnÃ¡ Cloudjumperovi, i kdyÅ¾ ho to bude stÃ¡t mnohem vÃ-ce sil. Å kyÅ¥Ã¡k trochu zavÃ¡hal a nakonec obrÃ¡til hlavu ke Cloudjumperovi.

â€žCloudjumpere," oslovil draka. Ten se na nÄ›j se zÃ¡jmem podÃ-val. Bylo mu uÅ¾ teÄ• jasnÃ©, co chce, ale poÄ•kal, aby vÄ›dÄ›l, Å¾e se nemÃ½lil. â€žTrochu zpomalÃ-me," dokonÄ•il mladÃ-k vÄ›tu a Stormcutter opravdu v ten moment sloÅ¾il svÃ¡ vedlejÅ¡Ã- kÅ™Ã-dla a ve vzduchu se udrÅ¾oval pouze dvÄ›ma hlavnÃ-mi. Bezzubka sice udrÅ¾oval stÃ¡lou rychlost, ale dÃ-ky snÃ-Å¾enÃ- Cloudjumperovy vÃ½konnosti se dokÃ¡zal mnohem lÃ©pe pÅ™izpÅ¯sobit.

VelkÃ½ naoranÅ¾ovÄ›lÃ½ drak hodil pohledem po jeho Alfovi. NoÄ•nÃ-BÄ›s teÄ• letÄ›l mnohem hladÄ•eji neÅ¾ pÅ™edtÃ-m.

â€žMÄ›l jsi nÄ›co Å™Ã-ct," pokÃ¡ral ho Cloudjumper. Bezzubka tvrdohlavÄ› zatÅ™Ã¡sl hlavou.

â€žNemusel," odpovÄ›dÄ›l, ale tohle nebyla tak upÅ™Ã-mnÃ¡ odpovÄ›Ä•. UÅ¾ jen proto, Å¾e se Cloudjumperovi nedÃ-val do oÄ•Ã-, jako to dÄ›lal vÅ¾dycky.

â€žJsi Å¡patnÃ½ lhÃ¡Å™, _Bezzubko_," usmÃ¡l se Stormcutter a dÃ¡val si poÅ™Ã¡dnÄ› pozor, aby zdÅ¯raznil oslovenÃ-.

NoÄ•nÃ- BÄ›s letÃ-cÃ- vedle nÄ›j protoÄ•il oÄ•i.

â€žKoneÄ•nÄ› se nÄ›kdo ujal toho, Å¾e jsem jen Bezzubka!" vydechl a zakryl tÃ-m fakt, Å¾e lhal. NaneÅ¡tÄ›stÃ- pro nÄ›j mu chtÄ›l Cloudjumper udÄ›lit lekci.

â€žTak poslouchej, ty JEN BEZZUBKO," zaÄ•al. _UÅ¾ to zaÄ•Ã-nÃ¡_, prolÃ©tlo hlavou Alfovi, ale mlÄ•el a Ä•ekal na dalÅ¡Ã- slova. â€žVzhledem k tomu, Å¾e nemÃ¡Å¡ zkuÅ¡enosti s tÃ-m bÃ½t Alfou," pokraÄ•oval Cloudjumper. _A ty snad jo?_ podivil se Bezzubka v duchu. â€žTak tÄ› budu uÄ•it," dokonÄ•il Stormcutter a vypjal hruÄ•. _CoÅ¾e?! _Blesklo NoÄ•nÃ-mu BÄ›sovi hlavou a mÃ¡lem zapomnÄ›l letÄ›t.

â€žAleâ€¦ Jak?" zeptal se opatrnÄ›, se vÅ¡emi smysly napjatÃ½mi na tÃ© nejvyÅ¡Å¡Ã- Ãºrovni. Tohle nebylo dobrÃ©, a pokud se chce Cloudjumper ujmout zauÄ•enÃ-, tak se bude muset pÃ¡r pÅ™Ã-Å¡tÃ-ch let schovÃ¡vat a Ä•ekat na noc, kdy pro nÄ›j bude neviditelnÃ½. Stormcutter pohodil hlavou.

â€žPomÃ¡hal jsem Ä•asto starÃ©mu Alfovi, takÅ¾e nÄ›jakÃ© zkuÅ¡enosti mÃ¡m. A ty ses zase postavil rovnou dvÄ›ma AlfÅ¯m, takÅ¾e i kdyÅ¾ jsi Alfa uÅ¾ pÄ›t let, tak nemÃ¡Å¡ Å¾Ã¡dnÃ© zkuÅ¡enosti," vysvÄ›tlil Cloudjumper hrdÄ›.

KdyÅ¾ se o tom teÄ• drak zmÃ-nil, vypadalo to rozumnÄ›. A dokonce to i dÃ¡valo smysl. Cloudjumper mohl jasnÄ› vidÄ›t, jak o jeho slovech Alfa pÅ™emÃ½Å¡lÃ-. V duchu se tetelil blahem. A nynÃ- bude jeho tÅ™eÅ¡niÄ•ka na dortu.

â€žTakÅ¾e se zase vrÃ¡tÃ-me k tomu, Å¾e jsi lhal," Å™ekl troÅ¡ku zlomyslnÄ› a mÃ¡vnul kÅ™Ã-dly.

â€žAle ne," ulÃ©tlo Bezzubkovi dÅ™Ã-v, neÅ¾ se staÄ•il rozmyslet, co Å™ekne. Cloudjumper se usmÃ¡l.

â€žTeÄ• ses pÅ™iznal sÃ¡m," poznamenal a nevnÃ-mal vraÅ¾ednÃ© pohledy, kterÃ© po nÄ›m NoÄ•nÃ- BÄ›s hodil. â€žKdybys to neudÄ›lal a pÅ™edloÅ¾il mi rozumnÃ½ dÅ¯vod, tak bych tÄ› nechal," usmÃ¡l se a liboval si, jak jeho plÃ¡n vychÃ¡zÃ-. I kdyÅ¾ by nemÄ›l udÄ›lovat Alfovi lekce, tak k zauÄ•ovÃ¡nÃ- to patÅ™ilo. Sice byl Bezzubka od pÅ™Ã-rody protektivnÃ- a staral se o druhÃ©, ale jen tyhle pÅ™edpoklady k dobrÃ©mu vÅ¯dci nevedou. NapÅ™ed si Å™ekl, Å¾e se musÃ- nauÄ•it pÅ™iznat svou chybu. A Å kyÅ¥Ã¡k se o tom nemusel nikdy dozvÄ›dÄ›t. Nakonec, uÄ•Ã- se spolu, ne? A protoÅ¾e hocha uÄ•Ã- jeho matka, tak jejÃ- drak bude uÄ•it jeho draka.

â€žAno, ano, jsem Å¡patnÃ½ lhÃ¡Å™, no a?" sloÅ¾il Bezzubka otrÃ¡venÄ› uÅ¡i k tÄ›lu. NemÄ›l sebemenÅ¡Ã- nÃ¡ladu na uÄ•enÃ-, a uÅ¾ vÅ¯bec ne tam, kde nemÅ¯Å¾e utÃ©ct. Cloudjumper pÅ™ekvapenÄ› zamrkal. Takhle rychlou odpovÄ›Ä• neÄ•ekal. _Ale tÃ-m lepÅ¡Ã-_, pomyslel si.

â€žTohle Å™Ã-kÃ¡Å¡ jen proto, abych tÄ› uÅ¾ nechal," poznamenal vÃ-tÄ›znÄ› a mÄ›l pravdu. Bezzubka se na nÄ›j otoÄ•il a suÅ¡e prohlÃ¡sil: â€žAno."

â€žAle tohle nenÃ- to, co jsem chtÄ›l," Å™ekl Cloudjumper a pozornÄ› sledoval druha. NoÄ•nÃ- BÄ›s se zamyslel a co chvilku vrhl pohled nahoru na Å kyÅ¥Ã¡ka nebo dolÅ¯ na draÄ•ici v sÃ-ti. To pro Stormcuttera znamenalo, Å¾e o tom aspoÅˆ pÅ™emÃ½Å¡lÃ-. VÅ¡ak mu takÃ© nic jinÃ©ho nezbÃ½valo. Sice mohl jednoduÅ¡e draka ignorovat, ale kde

by potom byla ta zÃ¡bava?

â€žTak prostÄ› Å™ekni, proÅ¡ ses Å¡tval tak moc a nic mi neÅ™ekl," pobÃ-dl ho jemnÄ›. Kdyby na to Å¡el moc zhurta, tak by druhÃ©ho draka spÃ-Å¡e zastraÅ¡il a Å¾Ã¡dnou odpovÄ›Ä• z nÄ›j nedostal.

â€žNoo," protÃ¡hl Bezzubka zamyÅ¡lenÄ›, â€žnechtÄ›l jsem nic Å™Ã-ct, protoÅ¾eee." Zastavil se a nevÄ›dÄ›l, jak dÃ¡l. Ale Cloudjumper trpÄ›livÄ› Ä•ekal na vÃ½sledek, bÄ›hem tÃ© doby, kdy on mlÄ•el, a kromÄ› obÄ•asnÃ©ho mÃ¡vnutÃ- kÅ™Ã-del nic jinÃ©ho nezaznÃ-valo. â€žProtoÅ¾e," zaÄ•al znovu, â€žprotoÅ¾e jsem nechtÄ›l nic Å™Ã-ct." _SkvÄ›le, Bezzubko, zase jsi vytvoÅ™il perlu_, ztrestal se v mysli. Cloudjumper zavrtÄ›l hlavou. _To je ale vyjadÅ™ovÃ¡nÃ-_, pomyslel si a udÄ›lal si mentÃ¡lnÃ- poznÃ¡mku, Å¾e na tom musÃ- taky zapracovat.

â€žTo nenÃ- odpovÄ›Ä•," namÃ-tl.

â€žTo jÃ¡ vÃ-m, jen jsem si chtÄ›l dokÃ¡zat, Å¾e dokÃ¡Å¾u udrÅ¾et tempo s tebou, se vÅ¡Ã- zÃ¡tÄ›Å¾Ã- a i kdyÅ¾ mÃ¡Å¡ ty Ä•tyÅ™i kÅ™Ã-dla!" vyjel NoÄ•nÃ- BÄ›s a docela nahÃ¡nÄ›l strach. Cloudjumper se usmÃ¡l.

â€žVÅ¾dyÅ¥ jsi mi to prÃ¡vÄ› Å™ekl!" rozesmÃ¡l se a nevnÃ-mal vÅ¡emoÅ¾nÃ© pohledy, kterÃ© na nÄ›j upÃ-ral naÅ¡tvanÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s. Ten po chvÃ-li zvedl uÅ¡i a pÅ™idal se k nÄ›mu.

â€žAno, jsem velmi Å¡patnÃ½ lhÃ¡Å™," prohlÃ¡sil a pokraÄ•ovali dÃ¡l v cestÄ› na Blp.

4. PÅ™ekvapenÃ-

OmlouvÃ¡m se za menÅ¡Ã- zpoÅ¾dÄ›nÃ-, ale celÃ½ vÃ-kend jsem se dÃ-vala na novÃ© dÃ-ly Race to the Edge, takÅ¾e jsem i do pÅ™Ã-bÄ›hu nÄ›co z toho doplnila.

I do not own How to Train Your Dragon

* * *

><p>Zbytek cesty se Bezzubkovi daÅ™ilo celkem Ãºspě›Å¡nÄ› Cloudjumpera ignorovat. AÄ•koli za tu dobu, kdy bylo slyÅ¡et jen Å¡ustÄ›nÃ- vÄ›tru a obÄ•asnÃ© mÃ¡vÃ¡nÃ- kÅ™Ã-del, pÅ™emÃ½Å¡lel. Ano, udÄ›lal chybu. Ale to mu nebrÃ¡nilo, aby ji pozdÄ›ji tÅ™eba neudÄ›lal znovu. Jen tak, pro jistotu. Byl si stoprocentnÄ› jistÃ½, Å¾e i Stormcutter musel nadÄ›lat spousty chyb, jenÅ¾e byl takÃ© starÅ¡Ã-. A mladÃ- draci mÄ›li snahu se do vÅ¡eho hrnout spÃ-Å¡e po hlavÄ›, a aÅ¾ potom zapojit mozek. Toho si ale Bezzubka ve sluÅ¾bÃ¡ch RudÃ© Smrti moc neuÅ¾il, takÅ¾e to musel dohÃ¡nÄ›t teÄ•.<p>

Cloudjumperovi neuÅ¡lo, Å¾e se NoÄ•nÃ- BÄ›s chvÃ-lemi chovÃ¡ jako mlÃ¡dÄ›. SkotaÄ•Ã- a hraje si, coÅ¾ by nebylo tak divnÃ©, ale je mu uÅ¾ dvacet let! Je to dospÄ›lÃ½ drak s povinnostmi! On sÃ¡m sice dÄ›lal chyby, stÃ¡le je dÄ›lÃ¡, ale uÄ•Ã- se z nich. VÅ¡ak on uÅ¾ Bezzubku nauÄ•Ã-, jak se to mÃ¡ dÄ›lat. Ale pro tuto chvÃ-li vÄ›dÄ›l, Å¾e bude lepÅ¡Ã- nechat draka rozjÃ-mat o svÃ½ch chybÃ¡ch, protoÅ¾e kdyby zasÃ¡hl, jeho slova by nepÅ™inesla ovoce.

Å kyÅ¥Ã¡kovi se v poslednÃ-ch minutÃ¡ch cesty sedÄ›lo na BezzubkovÄ›

hÅ™betu znaÄ•nÄ› nepohodlnÄ›. Nedal to ale nijak najevo. Tak nÄ›jak mÄ›l nepÅ™Ã-jemnÃ½ pocit, Å¾e se oba draci pohÃ¡dali, vzhledem k tomu, Å¾e se teÄ• nepodÃ-vali jeden na druhÃ©ho a oÄ•ividnÄ› trucovali. MladÃ-k vypustil neslyÅ¡nÃ½ vzdech a trochu natÃ¡hl krk, aby vidÄ›l na sÃ-Å¥, kterou draci drÅ¾eli.

Z draÄ•Ã-ho hÅ™betu mÄ›l skvÄ›lÃ½ pÅ™ehled o tom, jak mÃ¡ kterÃ½ drak pÅ™edmÄ›t uchopenÃ½. Cloudjumperovy dlouhÃ© nohy zpÅ¯sobovaly, Å¾e byla sÃ-Å¥ trochu naklonÄ›na, takÅ¾e hoch pobÃ-dl Bezzubku o trochu nÃ-Å¾e, aby ztrÃ¡ty vyrovnali. Za tu dobu, kterou se znali, uÅ¾ dokÃ¡zali natolik pÅ™edvÃ-dat pohyby toho druhÃ©ho, dokonce i Bezzubka reagoval na slabÃ½ tlak koleny. VÅ¾dy to ale pouÅ¾Ã-vali, jen kdyÅ¾ mÄ›li trable. Ne Å¾e by se danÃ¡ situace dala oznaÄ•it za prÅ¡vih, coÅ¾ vlastnÄ› ano, kdyÅ¾ uvÃ¡Å¾Ã-me rozzuÅ™enou Astrid, ale tohle bylo poprvÃ©, kdy tuto schopnost vyuÅ¾ili nÄ›kde jinde, neÅ¾ v nÄ›jakÃ© jeskyni (a Å¾e se tam dostÃ¡vali hodnÄ› Ä•asto) nebo na tajnÃ© vÃ½pravÄ›.

LetÄ›li tÄ›snÄ› pod mraky, aby nÃ¡hodou nepÅ™eletÄ›li domov. A to se mohlo celkem dobÅ™e stÃ¡t. PÅ™ece jen draci letÄ›li ze zaÄ•Ã¡tku hodnÄ› rychle, takÅ¾e by tam uÅ¾ mohli bÃ½t. Zkusmo se zadÃ-val pÅ™ed sebe. OstrÃ© rannÃ- slunce mu pÅ™itom zasvÃ-tilo do oÄ•Ã-, takÅ¾e si je musel zastÃ-nit rukou, aby dobÅ™e vidÄ›l. V dÃ¡lce se nÄ›co zablÃ½sklo. _To by mohl bÃ½t Blp_, pomyslel si Å kyÅ¥Ã¡k a dÃ¡l napÃ-nal zrak. NechtÄ›l popohnat Bezzubku, aby se jeÅ¡tÄ› vÃ-c utahal, a tak mu nezbylo nic jinÃ©ho neÅ¾ Ä•ekat, aÅ¾ se draci vÃ-ce pÅ™iblÃ-Å¾Ã-, coÅ¾ pÅ™i tÃ©to rychlosti nebyl problÃ©m.

NavÃ-c to vypadalo, Å¾e NoÄ•nÃ- BÄ›s a Stormcutter instinktivnÄ› zrychlili. To mladÃ©ho nÃ¡Ä•elnÃ-ka usvÄ›dÄ•ilo v pÅ™esvÄ›dÄ•enÃ-, Å¾e pevnina pÅ™ed nimi je Blp. Draci se uÅ¾ tÄ›Å¡ili domÅ¯. Potom si vzpomnÄ›l na matku a trochu zesmutnÄ›l. PrÃ¡vÄ› ona, Astrid a Bezzubka mu pomÃ¡hali pÅ™ekonat tyhle dny, pomÃ¡hali jeden druhÃ©mu a to mu vyhovovalo. Cloudjumper taky pomÃ¡hal, jenÅ¾e on ho teÄ• bude muset poslat zpÄ›t na DraÄ•Ã- Horu, kde se odehrÃ¡la bitva BewilderbeastÅ¯. A tÃ-m pÅ™ijde o znaÄ•nou Ä•Ã¡st podpory.

VlastnÄ› se ze Å¡oku vzpamatovÃ¡vali vÅ¡ichni obyvatelÃ© Blpu. Nebylo to totiÅ¾ tak bÄ›Å¾nÃ© (cca jednou za pÄ›t let), aby si to pÅ™imaÅ¡Ã-roval obrovskÃ½ drak a zaÃºtoÄ•il na nÄ›, aÅ¥ uÅ¾ byl nÄ›kÃ½m ovlÃ¡dÃ¡n nebo se svobodnÄ› rozhodoval.

Å kyÅ¥Ã¡k se trochu naklonil a podrbal Bezzubku mezi uÅ¡ima. Tam to mÄ›l obzvlÃ¡Å¡tÄ› rÃ¡d.

â€žUÅ¾ tam budeme," zaÅ¡eptal spÃ-Å¡e pro sebe neÅ¾ pro nÄ›j. Zaznamenal pohyb drakova ucha a dovtÃ-pil se, Å¾e to samozÅ™ejmÄ› slyÅ¡el. Potichu se pokÃ¡ral za to, Å¾e zapomnÄ›l na vÃ½bornÃ½ draÄ•Ã- sluch, a sledoval cestu.

TyrkysovÄ› modrÃ© moÅ™e se brzy zmÄ›nilo na pÃ-skovÃ© Ãºtesy, kterÃ© byly dÃ¡l od pobÅ™eÅ¾Ã-, aÅ¾ na skalnatÃ© Ãºtvary pÅ™i bÅ™ehu.

â€žLetÃ-me do akademie," oznÃ¡mil drakÅ¯m Å kyÅ¥Ã¡k a ani jeden nezavÃ¡hal ve zmÄ›nÄ› smÄ›ru. Vyhnuli se hlavnÃ- Ä•Ã¡sti vesnice, aÄ•koli na nÄ›kterÃ½ch odlehlÃ½ch mÃ-stech rÃ¡di bydleli mÃ-stnÃ- podivÃ-ni. Ale od tÃ© doby, kdy zmizel HnÃ-va, se takovÃ½ch osamÄ›lÃ½ch vlkÅ¯ moc nevyskytovalo. VÅ¡ichni byli spÃ-Å¡e spoleÄ•enÅ¡tÃ- tvorovÃ©, a hlavnÄ› â€“ vÅ¡ichni mÄ›li rÃ¡di

draky.

Draci doletÄ›li do arÃ©ny. UÅ¾ delÅ¡Ã- dobu nechÃ¡vali stÅ™echu vysunutou, takÅ¾e mohli volnÄ› vylÃ©tat i odlÃ©tat. Cloudjumper zpomalil a Bezzubka ho napodobil. Oba se teÄ• snÃ¡Å¡eli jen s pomocÃ-malÃ©ho mÃ¡chÃ¡nÃ- kÅ™Ã-del. Nebyla to nijak namÃ¡havÃ¡ prÃ¡ce, ale pro vyÄ•erpanÃ©ho Bezzubku to pÅ™edstavovalo tÃ©mÄ›Å™ peklo.

Nakonec jemnÄ› sloÅ¾ili sÃ-Å¥ s draÄ•icÃ- na zem a Bezzubka koneÄ•nÄ› sklouzl na zem vedle nÃ-. Nikdy by neÄ•ekal, Å¾e po takovÃ©m letu bude tak vyÄ•erpanÃ½. PotÅ™Ã¡sl hlavou, aby si proÄ•istil myÅ¡lenky, Å¾e si ani nevÅ¡iml Å kyÅ¥Ã¡ka, jak stojÃ- u sÃ-tÄ› a sundavÃ¡ ji z draka. NoÄ•nÃ- BÄ›s si olÃ-zl Ä•enich, neÅ¾ spatÅ™il Cloudjumpera pochodujÃ-cÃ-ho smÄ›rem k nÄ›mu. _Ale ne, uÅ¾ to zaÄ•Ã-nÃ¡_, prolÃ©tlo mu hlavou, neÅ¾ pÅ™elÃ©tl oÄ•ima jeden konec arÃ©ny na druhÃ½. Nikde nebyla Å¾Ã¡dnÃ¡ skrÃ½Å¡, kde by se mohl schovat.

â€žDobÅ™e, musÃ-me dÃ¡t dolÅ¯ stÅ™echu," oznÃ¡mil Å kyÅ¥Ã¡k a pÅ™iÅ¡el k ovlÃ¡dÃ¡nÃ-. Ozvalo se zaskÅ™Ã-pÄ›nÃ- a stÅ™echa propletenÃ¡ pruhy oceli se spustila dolÅ¯. TÄ›Å¾ce dosedla na vrch kruhovÃ© arÃ©ny a dolÅ¯ se snesl kus prachu. Ale ani tahle sprÅ¡ka nebyla to, v Ä•em by se mohl Bezzubka pÅ™ed Stormcutterem schovat. Z vzniklÃ© situace prostÄ› nebylo Ãºniku. _Tolik o tom bÃ½t Alfa_, pomyslel si NoÄ•nÃ- BÄ›s a s velkÃ½m povzdechem se vydal vstÅ™Ã-c osudu.

NaÅ¡tÄ›stÃ- pro nÄ›j se ozvalo mÃ¡vÃ¡nÃ- kÅ™Ã-del a koutkem oka mohl zahlÃ©dnout matnÃ½ modrÃ½ flek. Stormfly s Astrid, o tom nebylo pochyb.

â€žAle ne," slyÅ¡el vydechnout Å kyÅ¥Ã¡ka, zÄ•Ã¡sti hrÅ¯zou a radÅ¡i ani nechtÄ›l hÃ¡dat, Ä•eho byla ta druhÃ¡ Ä•Ã¡st. OvÅ¡emÅ¾e mÄ›l jeho kamarÃ¡d svou pÅ™Ã-telkyni rÃ¡d, ale nÄ›kdy byly chvÃ-le, kdy by nejradÅ¡i zmizel z povrchu zemskÃ©ho. A tahle byla jednou z nich.

Stormfly vletÄ›la tÃ©mÄ›Å™ neslyÅ¡nÄ› do arÃ©ny a Astrid jeÅ¡tÄ› napÅ¯l za letu seskoÄ•ila.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ku StraÅ¡nÃ½ Tresko tÅ™etÃ-!" vykÅ™ikla nahnÄ›vanÄ› a rozbÄ›hla se doprostÅ™ed arÃ©ny, kde stÃ¡l mladÃ-k provinile pÅ™ed sÃ-tÃ- s drakem. Stormfly to nebrala tak vÃ¡Å¾nÄ›, ale na znamenÃ- pozdravu sklonila pÅ™ed Bezzubkou hlavu. NoÄ•nÃ- BÄ›s jÃ- odpovÄ›dÄ›l stejnÃ½m gestem.

â€žTohle bych nedÄ›lal," naklonil se k nÄ›mu Cloudjumper. _To je pÅ™ece moje vÄ›c, jak pozdravÃ-m kamarÃ¡dy, ne?_ pomyslel si nejmenÅ¡Ã- drak naÅ¡tvanÄ›, ale nahlas nic neÅ™ekl. JeÅ¡tÄ› by ho to stÃ¡lo nÄ›kolik hodin lekce o sluÅ¡nÃ©m chovÃ¡nÃ-. RadÄ›ji sledoval scÃ©nu pÅ™ed sebou.

TÅ™i draci tam tiÅ¡e sedÄ›li s oÄ•ima vykulenÃ½ma, kdyÅ¾ Astrid zaÄ•ala svÅ¯j proslov. â€žTy si klidnÄ› odletÃ-Å¡ beze mÄ› a vrÃ¡tÃ-Å¡ se sâ€¦" vytÃ¡hla krk, aby vidÄ›la rasu draka.

â€žS NoÄ•nÃ-m BÄ›sem!?" vyhrkla, teÄ• spÃ-Å¡e pÅ™ekvapenÄ› neÅ¾ rozzlobenÄ›. Aby se taky hnÄ›vala, Å¾e? NajÃ-t dalÅ¡Ã-ho zÃ¡stupce dost vzÃ¡cnÃ© rasy. Å kyÅ¥Ã¡k, kterÃ½ se zjevnÄ› pÅ™epnul do mÃ³du, kdy jednÃ-m uchem vnÃ-mal a druhÃ½m informace vypouÅ¡tÄ›l, se probral

a levou rukou si prohrÃ¡bl vlasy.

â€žNo, naÅ¡li jsme ji v DragovÃ½ch lodÃ-ch," vysvÄ›tlil opatrnÄ›, ale byl pÅ™eruÅ¡en dÃ-vkou.

â€žVy jste byli v DragovÃ½ch lodÃ-ch?! Jsi normÃ¡lnÃ-, mohlo se ti tam nÄ›co stÃ¡t!" Astrid byla uÅ¾ zase v plnÃ© rÃ¡Å¾i.

â€žTohle se asi pÅ™ipÃ-Å¡e na seznam jeho nejvÄ›tÅ¡Ã-ch hÅ™Ã-chÅ¯," poznamenala suÅ¡e Stormfly, jak je sledovali.

â€žVÅ¡ak my taky mÃ¡me svoje hÅ™Ã-chy," zabruÄ•el Bezzubka, ale aby se nÄ›jak pohnul a Å¡el svÃ©mu jezdci pomoct, to ho â€“ no, napadlo, ale nechtÄ›l snÃ¡Å¡et ten kÅ™ik. SÃ¡m mÄ›l svÃ½ch starostÃ- dost, jenÅ¾e po chvilce toho bylo i pro citlivÃ© draÄ•Ã- uÅ¡i pÅ™Ã-liÅ¡.

Tak uÅ¾ dost, Å™ekl si pro sebe a jednÃ-m mÃ¡vnutÃ-m kÅ™Ã-dly se pÅ™esunul pÅ™ed Å kyÅ¥Ã¡ka. NestÃ¡l zrovna v bojovÃ© pozici, ale vÃ½hruÅ¾nÃ© to bylo dost. O to vÃ-c ho ani nepÅ™ekvapilo, Å¾e Astrid jen poloÅ¾ila ruku na jeho Ä•umÃ¡k a Å™ekla: â€žDrÅ¾ se stranou, Bezzubko, tohle je jen mezi nÃ¡mi dvÄ›ma."

â€žFajn," zavrÄ•el drak a ohlÃ©dl se na Å kyÅ¥Ã¡ka s vÃ½razem: promiÅˆ, ale budeÅ¡ si to muset vyÅ™eÅ¡it sÃ¡m.

â€žZrÃ¡dce," zamumlal nÃ¡Ä•elnÃ-k a tak trochu se na_Ä•ernÃ©ho draka, kterÃ½ se momentÃ¡lnÄ› vrÃ¡til ke svÃ½m dvÄ›ma druhÅ¯m, zlobil. Ale stÃ¡le mÄ›l pÅ™ed sebou Astrid, jejÃ-Å¾ hnÄ›v pomalu, ale jistÄ›, slÃ¡bnul. NavÃ-c se v nÃ- zaÄ•ala budit zvÄ›davost a zÃ¡jem o novÃ©ho draka a situaci, v nÃ-Å¾ ho naÅ¡li. NedÃ¡vala to na sobÄ› ale moc znÃ¡t.

â€žNechÃ¡pu, proÄ• jsi musel sehrÃ¡t tohle divadlo," zamruÄ•el Cloudjumper, kdyÅ¾ si Bezzubka zase sedl mezi nÄ›j a Stormfly. NoÄ•nÃ- BÄ›s od nÄ›j odvrÃ¡til hlavu a cosi nesrozumitelnÄ› zamumlal. Cloudjumper se pro sebe usmÃ¡l.

â€žTy jsi vÃ¡Å¾nÄ› mladÃ½ drak," ohodnotil ten vÃ½stup. On nebyl sice zrovna nejmladÅ¡Ã-, ale pamatoval si na svÃ¡ ranÃ¡ lÃ©ta. Taky byl aÅ¾ nerozumnÃ½. JenÅ¾e on nebyl Alfa a naÅ¡tÄ›stÃ- ho to asi nikdy neÄ•ekÃ¡.

Stormfly to nevzala s takovÃ½m klidem jako Bezzubka. Byli pÅ™Ã¡telÃ© a navÃ-c Stormcuttera aÅ¾ tak dobÅ™e neznala. VÅ¾dyÅ¥ si jen tak pÅ™ijde a navÃ¡Å¾Ã- se do jejÃ-ho kamarÃ¡da, ba co vÃ-c â€“ Alfy! To uÅ¾ na Nodra bylo prostÄ› pÅ™Ã-liÅ¡. DraÄ•ice vstala a na ocase jiÅ¾ mÄ›la pÅ™ipravenÃ© ostny.

â€žJak to mluvÃ-Å¡ sâ€¦" zastavila se a vÃ¡havÄ› se zadÃ-vala koutkem oka na Ä•ernÃ©ho draka, kterÃ½ ji stejnÄ› se zÃ¡jmem sledoval. A Stormfly najednou nevÄ›dÄ›la, jak ho mÃ¡ oslovit. Co kdyby se na ni naÅ¡tval? Je vlastnÄ› stÃ¡le jeho kamarÃ¡dka? _MusÃ- bÃ½t_, Å™ekla si a hodila tvrdÃ½ pohled na Cloudjumpera, kterÃ©ho to z mÃ-ry ani trochu nevyvedlo. â€žJak to mluvÃ-Å¡ s Bezzubkou?!" rozÄ•ilila se a mÄ›la co dÄ›lat, aby nezaÃºtoÄ•ila. Naprosto pÅ™esnÄ› vÄ›dÄ›la, Å¾e TO by Bezzubka urÄ•itÄ› neocenil.

Cloudjumper se na ni jen podÃ-val se zÃ¡jmem. To Stormfly poznala, protoÅ¾e mÄ›l drak povytaÅ¾enÃ© Ä•Ã¡sti na vrcholu hlavy. NemÄ›la s

tÃ-m mnoho zkuÅ¡enostÃ-, navÃ-c dokud nepotkala Cloudjumpera, nikdy pÅ™edtÃ-m Å¾Ã¡dnÃ©ho Stormcuttera nevidÄ›la. Byla to pomÄ›rnÄ› vzÃ¡cnÃ¡ rasa draka.

Zato NoÄ•nÃ- BÄ›s mÄ›l spÃ-Å¡ Å¡okovanÃ½ vÃ½raz. _Rozzlobila jsem ho_, pomyslela si Stormfly, _ale za pokus to stojÃ-. Takhle s nÃ-m nemÃ¡ co mluvit_. Bezzubka po nÄ›kolika sekundÃ¡ch zklidnil svÅ¯j vÃ½raz a uÅ¾ nevypadal nijak naÅ¡tvanÄ›.

â€žTo je v poÅ™Ã¡dku, Stormfly," Å™ekl s naprostÃ½m klidem. Tohle draÄ•ice nechÃ¡pala.

â€žAle vÅ¾dyÅ¥ jsi Alfa," namÃ-tla, â€ža on by se k tobÄ› mÄ›l chovat s respektem." _UÅ¾ je to tu zase_, pomyslel si Bezzubka, _vÅ¡ichni mÄ› najednou vidÃ- jen jako Alfu. Nikoho ani nenapadne smÃ½Å¡let o mnÄ› zase jako o Bezzubkovi_. Vrhl letmÃ½ pohled na Stormcuttera. Drak svÄ›tle oranÅ¾ovÃ© barvy jen vyÄ•kÃ¡val, co Å™ekne. _Dnes je vÃ¡Å¾nÄ› den nemoÅ¾nÃ½ch ÃºnikÅ¯_, prolÃ©tlo mu hlavou trpce.

â€žJÃ¡ jsem ho o to poÅ¾Ã¡dal," vysvÄ›tlil a Nodr zmlkl. Ostny na jeho ocase se zase stÃ¡hly a Stormfly se uklidnila.

â€žProÄ•?" zeptala se, ale neÅ¾ mohl Bezzubka odpovÄ›dÄ›t, pÅ™iÅ¡li Å kyÅ¥Ã¡k s Astrid, coÅ¾ ho zachrÃ¡nilo od dalÅ¡Ã-ho vÃ½slechu.

â€žTakÅ¾e vy jste naÅ¡li v DragovÃ½ch lodÃ-ch dalÅ¡Ã-ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa," Å¾asla nad tÃ-m dÃ-vka, kdyÅ¾ odlÃ©tali od arÃ©ny. KoneckoncÅ¯ to bylo jedinÃ© mÃ-sto, kterÃ© nebylo poÅ¡kozenÃ© BewilderbeastovÃ½m Å™Ã¡dÄ›nÃ-m, stejnÄ› jako HnÃ-vova chata a rokle. VÅ¡ichni tÅ™i draci teÄ• letÄ›li v jednÃ© Å™adÄ›, aÄ•koliv Cloudjumper mÄ›l tendenci letÄ›t napÅ™ed.

â€žPÅ™esnÄ›," pÅ™itakal Å kyÅ¥Ã¡k. Astrid se k nÄ›mu obrÃ¡tila ve StormflyinÄ› sedle.

â€žVÃ-Å¡ ty vÅ¯bec, Å¾e tÄ› vÅ¡ichni hledajÃ-?" Å™ekla mu ustaranÄ›.

â€žVÅ¡ichniâ€¦ hledajÃ-?" uÅ¾asl nÃ¡Ä•elnÃ-k. NeÄ•ekal, Å¾e by ho vÅ¯bec nÄ›kdo hledal, kdyÅ¾ byl tolik let tÃ-m moulou, co nic nedokÃ¡zal.

â€žJakmile Tlamoun zjistil, Å¾e nejsi doma, tak zburcoval celou vesnici," vysvÄ›tlila mu s klidem Astrid a prohrÃ¡bla si blonÄ•atÃ© vlasy. Jak draci letÄ›li, tak jÃ- slabÄ› vlÃ¡ly. Bezzubka trochu natoÄ•il hlavu a vÃ½znamnÄ› se na hocha podÃ-val s pohledem jÃ¡-ti-to-Å™Ã-kal.

â€žAle jdi ty," zasmÃ¡l se v jeho smÄ›ru Å kyÅ¥Ã¡k a podrbal ho za uÅ¡ima. Bezzubka v protestu trhl hlavou a potom s nÃ- zatÅ™Ã¡sl.

â€žVypadÃ¡ to, Å¾e s tebou nesouhlasÃ-," smÃ¡la se hlasitÄ› Astrid.

Cesta od arÃ©ny ubÄ›hla hroznÄ› rychle. Å kyÅ¥Ã¡k navedl Bezzubku za jeho dÅ¯m. Byl sice poniÄ•enÃ½, ale to stejnÄ› nevadilo, protoÅ¾e by ho stejnÄ› Ä•ekalo rozÅ¡Ã-Å™enÃ-, kdyÅ¾ tam teÄ• budou dva velcÃ- draci a Ä•asem moÅ¾nÃ¡ i tÅ™i.

Astrid pokraÄ•ovala se Stormfly dÃ¡l, k VelkÃ© sÃ-ni, kde se po rÃ¡nu vÄ›tÅ¡inou vÅ¡ichni schÃ¡zeli, aby prodiskutovali program na dalÅ¡Ã-den plnÃ½ oprav. Nodr proletÄ›l kolem rozestavÄ›nÃ© sochy KliÄ•ase a pÅ™istÃ¡l hned pÅ™ed vchodem. DÃ-vka sesedla a rozrazila dveÅ™e. Kolem stolu tam sedÄ›li Tlamoun s Gothi a nÄ›kolik starÅ¡Ã-ch obÄ•anÅ¯.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡k je tady!" informovala je Astrid a pÅ™iÅ¡la k nim.

â€žVÃ¡Å¾nÄ›?" zeptal se Tlamoun, â€ža urÄ•itÄ› byl s Bezzubkou zase nÄ›kde venku." Gothi souhlasnÄ› pÅ™ikyvovala, ale Astrid vÄ›dÄ›la, Å¾e aÅ¾ tak jedovatÄ› to nemyslel. Jenom pÅ™ikÃ½vla.

â€žV tom pÅ™Ã-padÄ› mohl aspoÅˆ nÄ›co Å™Ã-ct," zabruÄ•el bÃ½valÃ½ kovÃ¡Å™, â€ža jeho mÃ¡ti byla s nÃ-m?" Astrid znovu pÅ™ikÃ½vla. TuÅ¡ila, Å¾e jejÃ-ho pÅ™Ã-tele Ä•ekÃ¡ dost dlouhÃ© vysvÄ›tlovÃ¡nÃ-, jak a proÄ•.

â€žFajn," Å™ekl Tlamoun a zvedl se. â€žVÅ¡ak jÃ¡ jim zakroutÃ-m krkem, obÄ›ma!" lÃ¡teÅ™il, kdyÅ¾ odchÃ¡zel. â€žTakhle si lÃ-tat jenom tak â€“ mohlo se mu nÄ›co stÃ¡t!" RÃ¡znÃ½m krokem si to zamÃ-Å™il ke zbytkÅ¯m stavenÃ-. KdyÅ¾ teÄ• byl KliÄ•as pryÄ•, snaÅ¾il se chlapci pomÃ¡hat, jak jen mohl.

A opravdu â€“ za domem sedÄ›l Cloudjumper, ale po Bezzubkovi nebylo ani stopy. Tlamoun trochu zavÃ¡hal. ValÄ•ina draka zatÃ-m moc dobÅ™e neznal â€“ to ostatnÄ› nikdo â€“ takÅ¾e nevÄ›dÄ›l, jestli se s nÃ-m bude ochotnÃ½ bavit. Ale za zkouÅ¡ku to stojÃ-.

â€žKde je Å kyÅ¥Ã¡k?" zeptal se ho. Stormcutter se na nÄ›j dlouze, zvÄ›davÄ› zadÃ-val a potom sklonil hlavu, aby na nÄ›j mohl nasednout. Bylo to tak rychlejÅ¡Ã-, neÅ¾ kdyby Å¡el.

NeletÄ›l ale dlouho. U malÃ© chaty stÃ¡l Bezzubka a Ä•ekal na jezdce. Å kyÅ¥Ã¡k mezitÃ-m vevnitÅ™ shÃ¡nÄ›l vÅ¡echny rÅ¯znÃ© vÄ›ci, co mÄ›l poslat zpÃ¡tky Valce. Tlamoun spÄ›Å¡nÄ› pochvÃ¡lil Cloudjumpera a vydal se k chatÄ›, jenÅ¾e v tom mu zabrÃ¡nil Bezzubka. Dostal totiÅ¾ za Ãºkol hlÃ-dat.

â€žAle no tak!" zaÅ¡karedil se Tlamoun a snaÅ¾il se ho obejÃ-t, ale drak to nedovolil. â€žPÅ™erostlÃ½ hlÃ-dacÃ- kotÄ›," ucedil muÅ¾ a opÅ™el se zÃ¡dy o stÄ›nu. Holt bude muset poÄ•kat, aÅ¾ vyjde.

Å kyÅ¥Ã¡k vÄ›dÄ›l, Å¾e venku kdosi je a vÄ›dÄ›l pÅ™esnÄ› kdo. Byl moc rÃ¡d, Å¾e nakÃ¡zal Bezzubkovi, aby hlÃ-dal. ProtoÅ¾e jinak by ho Tlamoun zpraÅ¾il hned na mÃ-stÄ›. Ale tomu se stejnÄ› nevyhne. A tak posbÃ-ral vÅ¡echno potÅ™ebnÃ© a s hlubokÃ½m nÃ¡dechem se vydal ke dveÅ™Ã-m.

â€žKde jsi k Ä•ertu byl?!" vybafl na nÄ›j Tlamoun hned, jak vyÅ¡el ze dveÅ™Ã-. Å kyÅ¥Ã¡k se tak lekl, Å¾e mÃ¡lem upustil vÅ¡echno, co si vzal ve skladu.

â€žFuj, tohle mi nedÄ›lej!" vydechl vydÄ›Å¡enÄ›. Tlamoun vzdychl a stoÄ•il oÄ•i k nebi, neÅ¾ na nÄ›j zase vyjel: â€žTo mÄ› nezajÃ-mÃ¡, kdes byl a kde mÃ¡Å¡ svojÃ- mÃ¡ti?!" To, Å¾e nebylo Ãºniku, chlapci doÅ¡lo uÅ¾ na zaÄ•Ã¡tku, kdyÅ¾ mu Astrid Å™ekla, Å¾e ho hledajÃ-.

JenÅ¾e teÄ•, kdyÅ¾ tomu Ä•elil, to bylo mnohem horÅ¡Ã-, neÅ¾ Ä•ekal.

â€žMy jsme byli na DraÄ•Ã- hoÅ™e," zaÄ•al. Tlamoun zvÄ›davÄ› povytÃ¡hl oboÄ•Ã-, ale zÅ¯stal zticha.

â€žNo aâ€¦ Bewilderbeast je stÃ¡le naÅ¾ivu," vysvÄ›tloval, â€žtakÅ¾e se mÃ¡ma rozhodla, Å¾e ho vylÃ©Ä•Ã-." OdmlÄ•el se a tÃ¡zavÄ› se na Tlamouna zadÃ-val. Ten lehce pokÃ½val hlavou, Å¾e rozumÃ-, ale stejnÄ› ho nenechal mÃ-t poslednÃ- slovo.

â€žA to tÄ› nenapadlo, Å¾e tady z toho budou na vÄ›tvi?" zeptal se vÄ›doucnÄ›. TentokrÃ¡t Å kyÅ¥Ã¡k pokrÄ•il rameny. Napadlo, samozÅ™ejmÄ› Å¾e ho to napadlo! JenÅ¾e nepoÄ•Ã-tal s tÃ-m, Å¾e se tam tak dlouho zdrÅ¾Ã-. â€žFajn," zaloÅ¾il si Tlamoun ruku v bok a druhou rukou, na kterÃ© mÄ›l nÃ¡sadu, shodou okolnostÃ- zrovna hÃ¡k, tÃ©mÄ›Å™ zvedl mladÃ©ho nÃ¡Ä•elnÃ-ka.

â€žCo to dÄ›lÃ¡Å¡?" zeptal se Å kyÅ¥Ã¡k celkem zdÄ›Å¡enÄ›, protoÅ¾e nevÄ›dÄ›l, co se chystÃ¡ udÄ›lat. Jedno bylo ale jistÃ© â€“ za tohle ho kÃ¡zÃ¡nÃ- nemine. PÅ™ipadal si jako pÅ™edtÃ-m, kdyÅ¾ draci byli jejich nepÅ™Ã¡telÃ© a on jen pouhÃ½ kovÃ¡Å™skÃ½ uÄ•eÅˆ.

Tlamoun ho poloÅ¾il na zem, kdyÅ¾ slyÅ¡el ten vydÄ›Å¡enÃ½ tÃ³n jeho hlasu.

â€žNa draka," naÅ™Ã-dil, â€žletÃ-me zpÃ¡tky." Cloudjumper trpÄ›livÄ› vyÄ•kÃ¡val, Tlamoun si nebyl jistÃ½, jestli na nÄ›m mÅ¯Å¾e znovu letÄ›t, ale nakonec se rozhodl, Å¾e jeÅ¡tÄ› jednou ho to nezabije. Bezzubka uÅ¾ netrpÄ›livÄ› poskakoval na mÃ-stÄ›, i se Å kyÅ¥Ã¡kem na hÅ™betÄ›.

â€žTy jsi opravdu jako mlÃ¡dÄ›," zavrÄ•el otrÃ¡venÄ› Stormcutter. Udivovalo ho, jak rychle NoÄ•nÃ- BÄ›s zase nabral sÃ-ly po vyÄ•erpÃ¡vajÃ-cÃ-m letu. On sÃ¡m sice nebyl vyÄ•erpanÃ½, ale v tomhle smÄ›ru se vÅ¾dy hodilo nabrat nÄ›jakÃ© sÃ-ly, takÅ¾e hodlal jeÅ¡tÄ› tak hodinu na Blpu zÅ¯stat.

Bezzubka nepÅ™estÃ¡val tancovat nedoÄ•kavostÃ- na mÃ-stÄ› a to Cloudjumpera hroznÄ› otravovalo. MÄ›l uÅ¾ toho po krk, a pokud by nezamruÄ•el a sklonil hlavu, aby Tlamoun mohl nasednout, nikdy by se toho nezbavil. _S nÃ-m to bude dlouhÃ¡ cesta_, pomyslel si trpce. UvÄ›domil si, Å¾e aby ho mohl uÄ•it, bude nejdÅ™Ã-v potÅ™ebovat vÄ›dÄ›t vÃ-c o jeho minulosti, a tak se bÄ›hem krÃ¡tkÃ©ho letu zaÄ•al vyptÃ¡vat.

â€žEhâ€¦ Bezzubko," zaÄ•al. NoÄ•nÃ- BÄ›s se na nÄ›j zvÄ›davÄ› podÃ-val a Ä•ekal. â€žVÃ-Å¡, Å¾e abych tÄ› mohl uÄ•it, potÅ™ebuju vÄ›dÄ›t nÄ›co o tobÄ› a tvÃ© minulosti," vysvÄ›tlil Stormcutter. Nebylo mu zrovna pÅ™Ã-jemnÃ© poklÃ¡dat tuhle otÃ¡zku, ale nemohl jinak. Bezzubka se rozmÃ½Å¡lel, co Å™ekne â€“ aby zase neudÄ›lal chybu jako poslednÄ›.

â€žZ minulosti vÃ-c neÅ¾ pÄ›t let si nepamatuju," Å™ekl a Cloudjumper si na chvilku myslel, Å¾e zahlÃ©dl v jeho oÄ•Ã-ch zÃ¡blesk lÃ-tosti. _Co tedy dÄ›lal?_ vleklo se mu hlavou. â€žByl jsem v hnÃ-zdÄ› RudÃ© Smrti a na Blp jsme byli posÃ-lÃ¡ni plenit a pÅ™inÃ¡Å¡et jÃ- potravu. V podstatÄ› byla nÄ›co jako DragÅ¯v Bewilderbeast," vysvÄ›tloval drak a zahlÃ©dl Cloudjumperovu zvÄ›davost.

â€žZastraÅ¡ovala nÃ¡s, vÅ¾dycky," vzpomÃ-nal Bezzubka, â€žkdyÅ¾ jsme neuposlechli, tak nÃ¡s snÄ›dla." PÅ™i tÃ© vzpomÃ-nce se zatÅ™Ã¡sl. â€žA potom â€“ potom mÄ› jednoho dne Å kyÅ¥Ã¡k sestÅ™elil. TÃ-m jsem zÃ-skal tohle," obrÃ¡til hlavu a ukÃ¡zal na levou ocasnÃ- ploutev, tu nÃ¡hradnÃ-, kterÃ¡ uÅ¾ byla zaÅ¡le Ä•ervenÃ¡, ale znak Blpu na nÃ-zÅ¯stÃ¡val jasnÃ½. Cloudjumper si toho vÅ¡iml a slyÅ¡el to Å™Ã-kat Å kyÅ¥Ã¡ka, ale kdyÅ¾ se to slyÅ¡Ã- od poÅ¡kozenÃ©ho, to je jinÃ¡. A Bezzubka pokraÄ•oval: â€žUÅ¾ jsem byl smÃ-Å™enÃ½ s tÃ-m, Å¾e aÅ¾ mÄ› najde, tak mÄ› zabije, podle toho, co nÃ¡m vÅ¾dycky Å™Ã-kali o lidech. Aleâ€¦" odmlÄ•el se a pohlÃ©dl na stromy ubÃ-hajÃ-cÃ- pod nÃ-m.

â€žKdyÅ¾ pÅ™iÅ¡el a chtÄ›l mÄ› zabÃ-t, byl jsem hroznÄ› vydÄ›Å¡enÃ½." _To by byl kaÅ¾dÃ½_, pomyslel si Cloudjumper. Nikdy by neÅ™ekl, Å¾e zrovna tenhle drak mÃ¡ tak neobyÄ•ejnÃ½ pÅ™Ã-bÄ›h. Ale neobyÄ•ejnÃ½ drak â€“ neobyÄ•ejnÃ½ pÅ™Ã-bÄ›h.

â€žJenÅ¾e on zrovna tak. A kdyÅ¾ jsem ho takhle poprvÃ© vidÄ›l, byl stejnÄ› vydÄ›Å¡enÃ½ jako jÃ¡," pokraÄ•oval Bezzubka. A v tu chvÃ-li ani netuÅ¡il, Å¾e vlastnÄ› Å™Ã-kÃ¡ ta samÃ¡ slova jako tenkrÃ¡t Å kyÅ¥Ã¡k. â€žA mÃ-sto, aby mÄ› zabil, tak mÄ› pustil. A dÃ-ky tomu jsem ho nezabil jÃ¡," Å™ekl NoÄ•nÃ- BÄ›s.

Cesta se blÃ-Å¾ila ke konci a takhle z vÃ½Å¡ky mohli vidÄ›t nÄ›kterÃ© Vikingy. VÄ›tÅ¡ina se jich uÅ¾ stihla vrÃ¡tit, kdyÅ¾ se Astrid vydala se Stormfly Å™Ã-ct jim to, takÅ¾e tam byli uÅ¾ i Snoplivec s Rybinohou a dvojÄ•aty. A samozÅ™ejmÄ› jejich draci. Tyhle dva dny se odmÃ-tali hnout od svÃ½ch pÃ¡nÅ¯ na vÃ-ce neÅ¾ tÅ™i kroky. KromÄ› Stormfly â€“ ta se uÅ¾ cÃ-tila v bezpeÄ•Ã-. VÄ›dÄ›la, Å¾e se Bewilderbeast jen tak nevrÃ¡tÃ-.

Bezzubka s Cloudjumperem hladce pÅ™istÃ¡li pÅ™ed domem. Tlamoun urychlenÄ› sesedl z Cloudjumpera, zatÃ-mco nÄ›kteÅ™Ã- VikingovÃ© vÃ-tali Å kyÅ¥Ã¡ka. Draci sklonili hlavy na dÅ¯kaz respektu a Bezzubka taky lehce pokÃ½val hlavou, ale jinak to bylo vÅ¡echno v normÃ¡lu. Zase je Ä•ekÃ¡ den plnÃ½ nÃ¡mahy a Å¾Ã¡dnÃ© legrace.

â€žTak pokraÄ•uj," vybÃ-dl NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa Cloudjumper.

â€žChtÄ›l jsem odletÄ›t, ale kvÅ¯li zranÄ›nÃ© ocasnÃ- ploutvi jsem nemohl. A tak jsem skonÄ•il na dnÄ› rokle, kde bych umÅ™el, kdyby nebyl Å kyÅ¥Ã¡k tak zvÄ›davÃ½," zasmÃ¡l se Bezzubka. Stormfly se k nim potichu pÅ™ikradla a teÄ• prÃ¡vÄ› sdÄ›lovala TesÃ¡kovi: â€žZase vyprÃ¡vÃ- ten svÅ¯j pÅ™Ã-bÄ›h."

â€žNo a co?" zareagovala FlÃ¡kota, â€žaÅ¥ si ho klidnÄ› vyprÃ¡vÃ-, my stejnÄ› vÃ-me, jak to bylo." TesÃ¡k Å¡vihnul ocasem.

â€žJÃ¡ vÃ-m perfektnÄ›, jak to bylo," Å™ekl trochu nafoukanÄ›, ale neÅ¾ se mohl zaÄ•Ã-t s FlÃ¡kotou hÃ¡dat, zasÃ¡hla Stormfly.

â€žA dnes rÃ¡no naÅ¡li dalÅ¡Ã-ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa!" ZaÄ•epÃ½Å™ila se, spokojenÃ¡, Å¾e jim to Å™ekla jako prvnÃ-. Ozvalo se Ä•tvero â€šCOÅ½E?' a potom se Ä•tyÅ™i draci dÃ-vali zvÄ›davÄ› na Bezzubku, kterÃ½ si jich sice vÅ¡iml, ale ze vÅ¡eho nejdÅ™Ã-v musel dovyprÃ¡vÄ›t ten pÅ™Ã-bÄ›h. Brk s Hrkem se k tomu vÅ¡emu zatÃ-m moc nevyjÃ¡dÅ™ili, protoÅ¾e byli unavenÃ-. To vÃ-te, dvÄ› hlavy, jedno tÄ›lo a dva jezdci, kteÅ™Ã- bÄ›hajÃ- sem a tamâ€¦ Bylo pro nÄ› dost tÄ›Å¾kÃ© zÅ¯stÃ¡vat stÃ¡le s nimi, takÅ¾e byli uhonÄ›nÃ- a chtÄ›li si

dopÅ™Ã¡t odpoÄ•inek.

â€žA dovezli mÄ› pÅ™Ã-mo k hnÃ-zdu RudÃ© Smrti," Å™Ã-kal prÃ¡vÄ› Bezzubka, â€žvyhnali vÅ¡echny draky, jenÅ¾e jÃ¡ byl svÃ¡zanÃ½ na lodi, takÅ¾e mÄ› vysvobodil aÅ¾ Å kyÅ¥Ã¡k spolu sâ€¦ KliÄ•asem." PÅ™i vyslovenÃ- jeho jmÃ©na se trochu zadrhl, stÃ¡le vzpomÃ-nal na tu situaci, kde nemohl nic dÄ›lat, kde byl tak bezbrannÃ½. Kde se nechal ovlÃ¡dat a zabil ho.

ChudÃ¡k, zamyslel se Cloudjumper, bude _muset Å¾Ã-t celÃ½ Å¾ivot s tÃ-m, Å¾e zabil otce svÃ©ho nejlepÅ¡Ã-ho kamarÃ¡da._ TakovÃ¡ situace mnoho drakÅ¯ nepotkÃ¡vala, docela dobÅ™e moÅ¾nÃ¡ proto, Å¾e prostÄ› draci nikdy dÅ™Ã-v s lidmi neÅ¾ili.

â€žTakÅ¾e jsme proti RudÃ© Smrti bojovali a vyhrÃ¡li jsme. JenÅ¾e mi zaÄ•ala hoÅ™et ta nÃ¡hradnÃ- ploutev a jeÅ¡tÄ› nÃ¡s k tomu srazil ostnatÃ½ ocas krÃ¡lovny. Å kyÅ¥Ã¡k spadl a jÃ¡ ho prostÄ› nedokÃ¡zal zachrÃ¡nit. DÃ-ky tomu mÃ¡ protÃ©zu," dokonÄ•il Bezzubka vyprÃ¡vÄ›nÃ-. Cloudjumper se zamyslel a nakonec poznamenal: â€žTy se asi rÃ¡d vzpouzÃ-Å¡ vyÅ¡Å¡Ã-m silÃ¡m, co?" DÅ™Ã-v by si nedovedl pÅ™edstavit, jak by mohl drak jako Bezzubka porazit nÄ›koho tak velkÃ©ho jako je RudÃ¡ Smrt â€“ jenÅ¾e po tom, co vidÄ›l, jak porazil Bewilderbeasta, se nad tÃ-m uÅ¾ ani nepozastavoval. Ten drak vlastnÄ› pÅ™iÅ¡el o celÃ© dÄ›tstvÃ-, pokud byl pod krÃ¡lovnou. _TakÅ¾e teÄ• se to snaÅ¾Ã- nevÄ›domky dohnat_, zakonÄ•il proud myÅ¡lenek Stormcutter.

Stormfly a ostatnÃ- si chtÄ›li jÃ-t s Bezzubkou promluvit, ale pÅ™edbÄ›hla je mlÃ¡Ä•ata ScuttleclawÅ¯. Ti drobeÄ•ci, na kterÃ½ch Å kyÅ¥Ã¡k s ostatnÃ-mi pÅ™iletÄ›li. Ten malÃ½, Å¾lutÃ½, pÅ™esnÄ› ten, kterÃ½ se pÅ™ed dvÄ›ma dny na DraÄ•Ã- HoÅ™e zakousl do Bezzubkova ocasu, se teÄ• pÅ™ihnal dÅ™Ã-v neÅ¾ ostatnÃ- a uÅ¾ za bÄ›hu se ptal: â€žBudeÅ¡ si s nÃ¡mi hrÃ¡t?" NoÄ•nÃ- BÄ›s si povzdechl. MÄ›l snad na vÃ½bÄ›r? V hloubi duÅ¡e ale pÅ™iznÃ¡val, Å¾e si s nimi hraje docela rÃ¡d â€“ pokud ho ovÅ¡em zrovna nekouÅ¡ou nebo ho netahajÃ- za uÅ¡i. A tak zaujmul vÅ¡eobecnou pozici â€“ skrÄ•il pÅ™ednÃ- nohy a zamÃ¡val ocasem. TÃ-m dal mlÃ¡Ä•atÅ¯m jasnÄ› najevo, Å¾e je ochotnÃ½ si s nimi hrÃ¡t.

â€žSkvÄ›le!" vypÃ-skl malÃ½ Scuttleclaw, â€žbudeme hrÃ¡t sever!" Hra na sever byla oblÃ-benÃ¡ hra malÃ½ch drakÅ¯ â€“ jeden z nich se vydal na severnÃ- stranu a po dvaceti krocÃ-ch se otoÄ•il a hÃ¡dal, kde jsou schovanÃ- ti zbylÃ-. Byla to vlastnÄ› velkÃ¡ hra na schovÃ¡vanou â€“ akorÃ¡t v draÄ•Ã-m podÃ¡nÃ-.

JenÅ¾e Bezzubka se zarazil.

â€žTo neznÃ¡m," pÅ™iznal se provinile.

â€žTY TO NEZNÃ•Å ?!" vyletÄ›li ostatnÃ- draci pÅ™ekvapenÄ›. To bylo neuvÄ›Å™itelnÃ© â€“ dokonce i Stormfly se zhrozila.

â€žTy to vÃ¡Å¾nÄ› neznÃ¡Å¡?" zeptal se jeÅ¡tÄ› s nadÄ›jÃ- v hlase zlatÃ½ Scuttleclaw. Bezzubka zavrtÄ›l hlavou.

â€žAle vÅ¾dyÅ¥ na DraÄ•Ã- hoÅ™e to znÃ¡ kaÅ¾dÃ½," namÃ-tl fialovÃ½ Scuttleclaw. JenÅ¾e potom si uvÄ›domil svoji chybu a dodal: â€žAle tys nevyrÅ¯stal na DraÄ•Ã- hoÅ™e, Å¾e jo?" A Bezzubku zahrnuly stovky otÃ¡zek.

â€žTak kdes vyrÅ¯stal, Å¾e to tam nikdo neznal?" pÅ™ekÅ™iÄ•el ostatnÃ- ten zlatÃ½ Scuttleclaw.

â€žSunrisi, zklidni se," zaÅ¡eptal tmavÄ› zelenÃ½ Scuttleclaw.

â€žJÃ¡ nevÃ-m," udÄ›lal Bezzubka gesto, kterÃ© by se dalo povaÅ¾ovat za pokrÄ•enÃ- ramen, â€žbyl jsem v hnÃ-zdÄ› RudÃ© Smrti a tam byly jakÃ©koliv hry zakÃ¡zanÃ©."

â€žZAKÃ•ZANÃ‰?!" zhrozili se vÅ¡ichni draci z DraÄ•Ã- hory, kteÅ™Ã- konverzaci slyÅ¡eli a chtÄ›li vidÄ›t, jak si novÃ½ Alfa s hyperaktivnÃ-mi mlÃ¡Ä•aty poradÃ-.

â€žTo je pravda, byly zakÃ¡zanÃ©," pÅ™idala se do hovoru Stormfly, â€ža je tady hodnÄ› drakÅ¯, kteÅ™Ã- to potvrdÃ-." Sunrise poraÅ¾enÄ› sklopil hlavu.

â€žTakÅ¾e si s nÃ¡mi nebudeÅ¡ hrÃ¡t?" zeptal se smutnÄ›. Musel sÃ¡m uznat, Å¾e cÃ-tÃ- soucit k Bezzubkovi, ale pokud ty hry neznÃ¡, nemÃ¡ cenu to hrÃ¡t. To ale NoÄ•nÃ- BÄ›s nemÃ-nil jen tak pÅ™ejÃ-t.

â€žNo, mÃ¡m jeÅ¡tÄ› chvilku Ä•as," Å™ekl, â€žco kdybyste mÄ› to nauÄ•ili?" A pokusil se usmÃ¡t, ten samÃ½ Ã°smÄ›v, co se nauÄ•il, kdyÅ¾ potkal Å¡kyÅ¥Ã¡ka.

FialovÃ½ Scuttleclaw vyskoÄ•il.

â€žTak na co Ä•ekÃ¡me?" zvolal a zaÄ•al zarputile vysvÄ›tlovat: â€žSever se hraje tak, Å¾e jeden jde na sever, nesmÃ- se ohlÃ-Å¾et a po dvaceti krocÃ-ch se otoÄ•Ã-. MezitÃ-m se ti ostatnÃ- schovajÃ- a koho sever najde prvnÃ-, ten pÅ™Ã-Å¡tÄ› hledÃ¡. ChÃ¡peÅ¡?" Bezzubka vÃ¡havÄ› pÅ™ikÃ½vl a Sunrise oznÃ¡mil, Å¾e on je prvnÃ- sever. Vydal se tedy k poniÄ•enÃ©mu zÃ¡vodiÅ¡ti.

â€žRychle, dÄ›lejte!" rozbÄ›hl se tmavÄ› zelenÃ½ Scuttleclaw a snaÅ¾il se najÃ-t nÄ›jakÃ½ vhodnÃ½ Ã°kryt. Bezzubka se rozhlÃ©dl, kam by se asi tak mohl schovat, ale nic pro jeho velikost nenaÅ¡el. A tak v rychlosti obÄ›hl dÅ¯m a skoÄ•il na stÅ™echu. Nebyl to zrovna ten nejlepÅ¡Ã- Ã°kryt, jenÅ¾e nic jinÃ©ho takhle rychle nemohl najÃ-t. A to Å¾il prosÃ-m na Blpu uÅ¾ pÄ›t let a za tu dobu si ani nenaÅ¡el Ã°kryty. ProÄ• by, Å¾e? StÃ¡le byly nÄ›jakÃ© potyÄ•ky, boje s Alvinem, Dagurem, Dragon Edge spolu s Viggem a lovci drakÅ¯ a nakonec draÄ•Ã- zÃ¡vody.

Sunrise uÅ¡el dvacet krokÅ¯ a otoÄ•il se. ZamÃ¡val ocasem a rozhlÃ©dl se po vesnici pokrytÃ© ledem. VÄ›tÅ¡ina prochÃ¡zejÃ-cÃ-ch drakÅ¯ si ho nevÅ¡Ã-mala, ale postÅ™ehl, Å¾e Stormfly a jejÃ- kamarÃ¡di tam stÃ¡le stojÃ-. NepovaÅ¾oval to za moc dÅ¯leÅ¾itÃ©, ale tÅ™eba by mu mohli Å™Ã-ct, kde jsou ostatnÃ- schovanÃ-. Nakonec to ale nebylo tÅ™eba. V zÃ¡Å™i slunce zahlÃ©dl odlesk tmavÄ› zelenÃ© Å¡upiny.

â€žFirefly, jsi za tÃ-m sudem!" zavolal a hned nato zelenÃ½ Scuttleclaw vyÅ¡el z Ã°krytu.

â€žProÄ• mÄ› musÃ-Å¡ vÅ¾dycky najÃ-t jako prvnÃ-?" zaprskal vztekle.

ZlatÃ½ Scuttleclaw potom naÅ¡el svÄ›tle modrÃ©ho. Se dvÄ›ma kamarÃ¡dy

po boku se rozhlÃ©dl, kdyÅ¾ vtom uvidÄ›l jen lehkÃ½ pohyb na stÅ™eÅ¡e.

â€žAlfa na stÅ™eÅ¡e!" zavolal. Bezzubka vystrÄ•il hlavu.

â€žJsem Bezzubka," napomenul ho jemnÄ›, â€žco mÄ› vlastnÄ› prozradilo?"

â€žUcho," odpovÄ›dÄ›l Sunrise a hledal dÃ¡l.

â€žTy nevdÄ›Ä•nÃ½ ucho," zavrÄ•el Bezzubka a snaÅ¾il se zuby svoje levÃ© ucho chytit. NamÃ-sto toho se jÃ-m jen propleskl, coÅ¾ ho naÅ¡tvalo jeÅ¡tÄ› vÃ-c.

Znovu natoÄ•il hlavu, ale kdyÅ¾ se mu to stÃ¡le nedaÅ™ilo, vzdal to. ZahlÃ©dl Cloudjumpera, jak mu gestem hlavy dÃ¡vÃ¡ znamenÃ-, aby Å¡el k nim. Bezzubka zkontroloval rychlÃ½m pohledem hrajÃ-cÃ- si mlÃ¡Ä•ata a nÄ›kolika dlouhÃ½mi skoky byl u Stormcuttera.

â€žNÄ›kdo si tady pustil pusu na Å¡pacÃ-r," zabruÄ•el meruÅˆkovÃ½ drak a ukÃ¡zal na skupinku drakÅ¯, kteÅ™Ã- stÃ¡li hned za nÃ-m. Stormfly v Ä•ele, hrdÃ¡ jako vÅ¾dy, vedle nÃ- TesÃ¡k a FlÃ¡kota. Hrk a Brk stÃ¡le leÅ¾eli, ale mÄ›li otevÅ™enÃ© oÄ•i a pozornÄ› naslouchali.

â€žTakÅ¾e jak je to s tÃ-m NoÄ•nÃ-m BÄ›sem?" zeptala se nedoÄ•kavÄ› FlÃ¡kota. OÄ•i vÅ¡ech Ä•tyÅ™ drakÅ¯ s pÄ›ti hlavami celkem vyzaÅ™ovala Ä•irÃ¡ zvÄ›davost. Bezzubka protoÄ•il oÄ•i v sloup.

â€žNaÅ¡li jsme ho," odpovÄ›dÄ›l prostÄ›. Stormfly si protÃ¡hla kÅ™Ã-dla.

â€žNebo bys snad mÄ›l Å™Ã-ct â€šji'?" podotkla, aby tak dala najevo, Å¾e zrovna neÅ™ekl vÅ¡echny detaily. Bezzubka si dal tlapu na hlavu v gestu â€što snad nenÃ- moÅ¾nÃ©'. UÅ¾ teÄ• si moc pÅ™Ã¡l, aby koneÄ•nÄ› pÅ™iÅ¡el Å kyÅ¥Ã¡k a on se mohl pustit do oprav.

â€žTakÅ¾e brzy mÃ¡me oÄ•ekÃ¡vat malÃ© NoÄ•nÃ- BÄ›sy?" zeptal se trochu posmÄ›Å¡nÄ› TesÃ¡k. Bezzubka mÄ›l Å¡tÄ›stÃ-, Å¾e mÄ›l Ä•ernÃ© Å¡upiny, ale i tak nÄ›kterÃ© nabraly rudÃ½ nÃ¡dech. JedinÃ½, kdo si toho vÅ¡iml, byl Cloudjumper. NaÅ¡tÄ›stÃ- byl natolik chytrÃ½, aby nic neÅ™Ã-kal.

Bezzubka se znovu posbÃ-ral dohromady a Å™ekl: â€žTesÃ¡ku, doteÄ• byla u Draga. NevÃ-me ani, jak bude reagovat. MoÅ¾nÃ¡ bude chtÃ-t odejÃ-t a -"

â€žAle jakmile uvidÃ- tak sexy draka jako jsi ty, tak urÄ•itÄ› zÅ¯stane," namÃ-tl Brk. Byla to prvnÃ- vÄ›c, kterou Å™ekl, a ne zrovna nejgeniÃ¡lnÄ›jÅ¡Ã-. Sotva Bezzubka ovlÃ¡dl svoje emoce, tak mu jeho uÅ¡i zÄ•ervenaly, Å¾e si toho vÅ¡imli i ostatnÃ-. TesÃ¡k otevÅ™el tlamu, aby mÄ›l nÄ›jakou nemÃ-stnou poznÃ¡mku, ale vtom si uvÄ›domil, Å¾e naÅ¡tvat Alfu by moÅ¾nÃ¡ nebylo zrovna nejvhodnÄ›jÅ¡Ã-.

Å kyÅ¥Ã¡ku, kde jsi, kdyÅ¾ tÄ› potÅ™ebuju? bÄ›doval v duchu Bezzubka a dovolÃ¡val se vÅ¡ech moÅ¾nÃ½ch i nemoÅ¾nÃ½ch bohÅ¯. Dokonce by uvÃ-tal i Dragova Bewilderbeasta, jen aby se zbavil tohoto. _Klid_, Å™ekl si. Pokud se tohle stane pokaÅ¾dÃ©, nebude se

moct svÃ½m pÅ™Ã¡telÅ¯m podÃ-vat do oÄ•Ã-.

â€žTo moÅ¾nÃ¡," odpovÄ›dÄ›l klidnÃ½m hlasem. Musel se hodnÄ› ovlÃ¡dat, aby se mu hlas netÅ™Ã¡sl. FlÃ¡kota si jeho rozpakÅ¯ vÅ¡imla, takÅ¾e â€“ k jeho velkÃ© Ãºlevě â€“ zaÄ•ala pÅ™emlouvat ostatnÃ-, aby uÅ¾ Å¡li.

â€žTak my jdeme spÅ™Ã¡dat plÃ¡ny!" zavolala jeÅ¡tÄ› Stormfly, neÅ¾ odletÄ›la. Sice letÄ›li vÅ¡ichni jen k VelkÃ© sÃ-ni, ale i tak byl Bezzubka rÃ¡d, Å¾e si ho pÅ™estali vÅ¡Ã-mat. JenÅ¾e mu bylo jasnÃ©, Å¾e teÄ• mu to budou podle a zÃ¡keÅ™nÄ› pÅ™ipomÃ-nat.

â€žUch," oddechl si nahlas. Cloudjumper vidÄ›l, jak moc se mu ulevilo.

â€žNikdy jsi nemÄ›l takovou zkuÅ¡enost?" zeptal se. Jeho zvÄ›davost byla jasnÄ› najevo.

â€žJeÅ¡tÄ› ty s tÃ-m zaÄ•Ã-nej," zavrÄ•el Bezzubka podrÃ¡Å¾dÄ›nÄ› a mÃ¡chl ocasem. Stormcutter to vzal s naprostÃ½m klidem. VÄ›dÄ›l, Å¾e aÅ¾ na to bude mÃ-t chuÅ¥, tak mu to NoÄ•nÃ- BÄ›s sÃ¡m Å™ekne. ZatÃ-m to ale vypadalo, Å¾e nemÃ¡ nÃ¡ladu absolutnÄ› na nic.

Bezzubka sledoval, jak Stormfly nÄ›co vyklÃ¡dÃ¡ ostatnÃ-m drakÅ¯m. A jak se potom hlasitÄ› smÄ›jÃ-.

â€žMoÅ¾nÃ¡ jsem je mÄ›l poÅ¾Ã¡dat, aby si to nechali pro sebe," zamumlal, ale ne dost potichu, takÅ¾e ho Cloudjumper slyÅ¡el. VelkÃ½ Stormcutter leÅ¾el na zemi a byl rozhodnutÃ½ co nejvÃ-ce si odpoÄ•inout, neÅ¾ se zase vydÃ¡ zpÄ›t za Valkou na DraÄ•Ã-horu.

â€žStejnÄ› by se to dÅ™Ã-v nebo pozdÄ›ji dozvÄ›dÄ›li," odpovÄ›dÄ›l a protÃ¡hl si levÃ© kÅ™Ã-dlo.

Bezzubka mu musel dÃ¡t za pravdu. Opravdu bylo lepÅ¡Ã-, kdyÅ¾ se to dozvÄ›dÄ›li teÄ•, neÅ¾ kdyby to uchovÃ¡vali v tajnosti. OvÅ¡em nÃ¡hle ho nÄ›co napadlo. NÄ›co, z Ä•eho by kaÅ¾dÃ©mu pÅ™ebÄ›hl mrÃ¡z po zÃ¡dech. KdyÅ¾ si to uvÄ›domil, ve vydÄ›Å¡enÃ©m vÃ½razu spustil uÅ¡i i spodnÃ- Ä•elist a v jeho tvÃ¡Å™i se objevil horor.

â€žCo se dÄ›je?" zeptal se Cloudjumper. AÄ•koli se chystal spÃ¡t, mÄ›l jedno oko otevÅ™enÃ©, dle pudu sebezÃ¡chovy. I kdyÅ¾ to na Blpu nepotÅ™eboval, vÅ¾dy bylo dobrÃ© hlÃ-dat si zÃ¡da. LÃ-nÄ› zÃ-vl a Ä•ekal na odpovÄ›Ä•. Bezzubka nasucho polknul.

â€žNoâ€¦ V DragovÃ½ch lodÃ-ch nebyli Å¾Ã¡dnÃ- dalÅ¡Ã- draci," Å™ekl mu. To mu dÄ›lalo starosti. Pokud totiÅ¾ nemÄ›l Drago vÃ-c drakÅ¯, kteÅ™Ã- zÅ¯stali na lodÃ-ch, kde byli? Mohli bÃ½t svÃ¡zanÃ- stejnÄ› jako NoÄ•nÃ- BÄ›s, ale pokud nebyli, kde tedy jsou? A vtom si vzpomnÄ›l na poslednÃ- ze tÅ™Ã- lodÃ-. Moc se tam pÅ™i prÅ¯zkumu nedÃ-val, ale teÄ• pochopil, Å¾e i pÅ™i tom spÄ›Å¡nÃ©m pohledu byla zÃ¡Ä• lodi roztÅ™Ã-skanÃ¡. Utekli snad ti draci?

S novÃ½m poznatkem pohlÃ©dl Cloudjumperovi pÅ™Ã-mo do zlatÃ½ch oÄ•Ã-.

â€žMyslÃ-m, Å¾e se tam ten Bewilderbeast vrÃ¡til, aby si vzal zbylÃ© draky," pronesl a z jeho hlasu zaznÃ-val nÃ¡dech varovnÃ©ho tÃ³nu. Ale Stormcutter vÄ›dÄ›l, Å¾e nenÃ- urÄ•en jemu, nÃ½brÅ¾ velkÃ©mu,

tmavÃ©mu draku s jednÃ-m zlomenÃ½m klem, kterÃ½ byl momentÃ¡lnÄ› nÄ›kde, kam ani jejich nejdivoÄ•ejÅ¡Ã- pÅ™edstavivost nedosÃ¡hla. Bewilderbeast moÅ¾nÃ¡ shÃ¡nÄ›l novou draÄ•Ã- armÃ¡du, aby se mu mohl pomstÃ-t.

Cloudjumper souhlasnÄ› pokyvoval hlavou, sÃ¡m tuÅ¡il, Å¾e by se moÅ¾nÃ¡ nÄ›co takovÃ©ho mohlo stÃ¡t.

â€žNemÃ¡Å¡ dÅ¯kaz," poznamenal. Bezzubka pÅ™ikÃ½vl.

â€žJÃ¡ vÃ-m," informoval Cloudjumpera, â€žprÃ¡vÄ› proto bych tÄ› chtÄ›l poÅ¾Ã¡dat, jestli by ses neporozhlÃ©dnul po Ä•emkoliv neobvyklÃ©m." _JÃ¡ to vÄ›dÄ›l!_ Å™ekl si vÃ-tÄ›znÄ› Cloudjumper, ale nedal to najevo. Pro Bezzubku spÃ-Å¡e vypadal, Å¾e se rozmÃ½Å¡lÃ-, i kdyÅ¾ on sÃ¡m vÄ›dÄ›l, Å¾e by mÄ›l splnit rozkaz Alfy. JenÅ¾e tohle by mohlo vzejÃ-t v dalÅ¡Ã- lekci, jak bÃ½t Alfou. PÅ™eci jen â€“ Bezzubka Å™ekl â€šchtÄ›l bych tÄ› poÅ¾Ã¡dat' a to nenÃ- rozkaz.

Jeho zlatÃ© oÄ•i studovaly svÄ›tle zelenÃ©. NevidÄ›l tam rozhodnost. To by se mÄ›lo zmÄ›nit. Pokud Alfa nÄ›co chtÄ›l, vÅ¾dy musel bÃ½t pÅ™esvÄ›dÄ•enÃ½, Å¾e to opravdu chce.

â€žTy to opravdu nechceÅ¡, Å¾e ne?" vybafl na mladÃ©ho draka znenadÃ¡nÃ-. Bezzubka se lekl a trochu couvnul. Jeho dÃ½chÃ¡nÃ- se zrychlilo, ale vzÃ¡pÄ›tÃ- sklopil uÅ¡i a nasadil vÃ½raz iritace.

â€žNo," protÃ¡hl, â€žValka tÄ› bude potÅ™ebovat, takÅ¾e si nemusÃ-Å¡ dÄ›lat Å¡kodu." Jeho oÄ•i na chvilku zabloudily k nebi, aby potom Cloudjumperovi pohlÃ©dly zpÅ™Ã-ma do oÄ•Ã-. Stormcutter vypadal, Å¾e musÃ- pÅ™emÃ¡hat smÃ-ch a NoÄ•nÃ- BÄ›s se pÅ™istihl, Å¾e vlastnÄ› zvedÃ¡ oboÄ•Ã- v tÃ¡zacÃ- otÃ¡zce.

â€žTak chceÅ¡, abych to udÄ›lal, nebo ne?" zeptal se pobavenÄ› meruÅˆkovÃ½ drak. Trochu zvedl hlavu a zachytil velkou Å¡mouhu, ve kterÃ© pÅ™i zaostÅ™enÃ- poznal Å kyÅ¥Ã¡ka. Jeho Ä•as zde na Blpu se krÃ¡til, ale on pÅ™itom chtÄ›l jeÅ¡tÄ› odpovÄ›Ä• od mladÃ©ho Alfy. Bezzubka vypadal nerozhodnÄ›.

â€žNo, ano, chci," vylezlo z nÄ›j, jenÅ¾e to pÅ™esvÄ›dÄ•enÃ- stÃ¡le chybÄ›lo.

â€žNevzpomÃ-nÃ¡m si, Å¾e by ten drak, kterÃ©ho jsem pÅ™ed tÅ™emi dny poznal, byl tak plachÃ½," uÅ¡klÃ-bl se Stormcutter trochu zlomyslnÄ› a jednÃ-m plynulÃ½m pohybem se zvedl. Bezzubka vÄ›dÄ›l, jak to myslÃ-. A prÃ¡vÄ› teÄ• ho chtÄ›l vyprovokovat, aby on zÃ-skal to pÅ™esvÄ›dÄ•enÃ-. NoÄ•nÃ- BÄ›s ve vzpomÃ-nkÃ¡ch rychle zalÃ©tl k boji s Bewilderbeastem. To, jak hroznÄ› ho Å¡tvalo, Å¾e proti nÄ›mu nemÅ¯Å¾e nic dÄ›lat, to, jak byl Å¡Å¥astnÃ½, kdyÅ¾ se koneÄ•nÄ› dÃ-ky Å kyÅ¥Ã¡kovi vymanil z jeho vlivu, to, jak ho zachrÃ¡nil a hlavnÄ› to, jak zabil KliÄ•ase. HlavnÄ› to ho nakonec utvrdilo v nÃ¡zoru, Å¾e proti tomu vodnÃ-mu drakovi musÃ- zakroÄ•it. Znovu a znovu se v jeho mysli opakovala ta scÃ©na, kde vidÄ›l svÅ¯j vlastnÃ- pohyb, kde nemohl dÄ›lat absolutnÄ› nic, neÅ¾ se jen dÃ-vat jako nevÃ½raznÃ½ divÃ¡k, jak se jeho nohy samy od sebe pohybovaly smÄ›rem k jeho nejlepÅ¡Ã-mu kamarÃ¡dovi, aby mu ublÃ-Å¾il. A nakonec zabil jeho otce.

S novÄ› nalezenou silou zvedl hlavu.

â€žCloudjumpere, chci, abys prozkoumal ty zbylÃ© lodÄ› a potom mi podal hlÃ¡Å¡enÃ-," Å™ekl a pohledem zabodnutÃ½ch do zlata jeho oÄ•Ã-. StarÅ¡Ã- drak se usmÃ¡l. PÅ™esnÄ› tohle chtÄ›l, v tohle doufal, a potÄ›Å¡ilo ho, Å¾e se NoÄ•nÃ- BÄ›s uÄ•Ã- velmi rychle. NavÃ-c to byla velice protektivnÃ- rasa draka a ti by udÄ›lali vÅ¡echno na svÄ›tÄ›, aby ochrÃ¡nili vlastnÃ- rodinu.

â€žS radostÃ-, Alfo," odpovÄ›dÄ›l Cloudjumper, aby ho trochu podrÃ¡Å¾dil, a potom se vydal vstÅ™Ã-c Å kyÅ¥Ã¡kovi. NÃ¡Ä•elnÃ-k tÅ™Ã-mal v ruce celkem velkou taÅ¡ku se znakem Blpu, kterÃ¡ mÄ›la vzadu pÅ™ezku, dÃ-ky kterÃ© se mohla nastavit velikost popruhu. Cloudjumper si braÅ¡nu nechal pohodlnÄ› natÃ¡hnout pÅ™es hlavu na krk, kde ji Å kyÅ¥Ã¡k dotÃ¡hl.

â€žDoufÃ¡m, Å¾e mÃ¡ma bude vÄ›dÄ›t, jak to pouÅ¾Ã-vat," Å™ekl si pro sebe, kdyÅ¾ ustoupil od draka. S Bezzubkou po boku potom sledoval, jak se jeho svaly napÅ™ahujÃ- k letu. Cloudjumperovi staÄ•ilo jedno mÃ¡vnutÃ- Ä•tyÅ™mi obrovskÃ½mi kÅ™Ã-dly, aby nabral sluÅ¡nou rychlost.

Å kyÅ¥Ã¡k sledoval Stormcuttera, jak odlÃ©tÃ¡, ale kdyÅ¾ mu zmizel z dohledu, vzpomnÄ›l si na svou vlastnÃ- prÃ¡ci. Sklonil ruku, kterÃ¡ dopadla na hlavu NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. Ten k nÄ›mu vzhlÃ©dl.

â€žTak co, brÃ¡Å¡ko? Taky se pustÃ-me do prÃ¡ce, ne?" zeptal se a s BezzubkovÃ½m kÃ½vnutÃ-m na nÄ›j nasedl a i on roztÃ¡hl kÅ™Ã-dla a vzlÃ©tl.

5. ProbuzenÃ-

OmlouvÃ¡m se za menÅ¡Ã- zdrÅ¾enÃ- u tÃ©to kapitoly. Kdyby nÄ›koho zajÃ-malo, proÄ• u nÄ›kterÃ½ch drakÅ¯ vyuÅ¾Ã-vÃ¡m Ä•eskÃ½ pÅ™eklad jmen a u jinÃ½ch originÃ¡lnÃ- jmÃ©na, je to buÄ• proto, Å¾e se mi Ä•eskÃ½ pÅ™eklad nelÃ-bÃ-, nebo mi to automaticky opravuje z MrakoÅ¡lapa na MrakoplaÅ¡e, coÅ¾ je ovÅ¡em postava Ãºplně jinÃ¡ a navÃ-c z knihy.

* * *

><p>Toho dopoledne moc neudÄ›lali. VÃ-cemÃ©nÄ› jen museli dovÃ¡Å¾et materiÃ¡l, ale odpoledne se mÄ›lo zpestÅ™it draÄ•Ã-mi zÃ¡vody. Å kyÅ¥Ã¡k vÄ›dÄ›l, Å¾e alespoÅˆ tuhle radost musÃ- obyvatelÅ¯m dopÅ™Ã¡t. PouÄ•il se z doby pÅ™ed Ä•tyÅ™mi lety, kdy ho KliÄ•as udÄ›lal ÃºÅ™adujÃ-cÃ-m nÃ¡Ä•elnÃ-kem v dobÄ› jeho absence a tenkrÃ¡t ho pÅ™emluvili, aby uspoÅ™Ã¡dal draÄ•Ã- zÃ¡vody. KdyÅ¾ si teÄ• vzpomnÄ›l, jak hroznÄ› moc o nÄ› VikingovÃ© stÃ¡li, rozhodl se, Å¾e navzdory vÅ¡em podmÃ-nkÃ¡m, kterÃ© na Blpu panovaly, zÃ¡vod uskuteÄ•nÃ-. TÃ-m se aspoÅˆ ti pracujÃ-cÃ- VikingovÃ© rozptÃ½lÃ-.<p>

NavÃ-c ho zajÃ-malo, jestli se draÄ•Ã-ch zÃ¡vodÅ¯ nÄ›kdy zÃºÄ•astnÃ- i Valka. Ale ta byla momentÃ¡lnÄ› na mÃ-stÄ›, kde se jÃ- nemohl zeptat, a ptal se sÃ¡m sebe, jestli se jÃ- vÅ¯bec podaÅ™Ã- tÄ›Å¾ce zranÄ›nÃ©ho Bewilderbeasta vylÃ©Ä•it.

Bezzubka naopak myslel na Ãºplně jinÃ© vÄ›ci. TÅ™eba na hrozbu Dragova Bewilderbeasta vracejÃ-cÃ-ho se k lodÃ-m. AÄ•koliv nemÄ›l Å¾Ã¡dnÃ½ dÅ¯kaz, byl si docela jistÃ½, Å¾e to udÄ›lal. V duchu spolÃ©hal na Cloudjumpera, Å¾e se brzy vrÃ¡tÃ-.

Jak sklouzl dolÅ¯ ze stÅ™echy, Å kyÅ¥Ã¡k seskoÄ•il. Byl Ä•as velmi pozdnÃ-ho obÄ›da. NÃ¡Ä•elnÃ-k se sklonil k drakovi a rychle ho pohladil. _MoÅ¾nÃ¡_, napadlo ho, _bych mÄ›l Bezzubkovi dÃ¡t volnost pohybu._ Nad tÃ-mhle zapÅ™emÃ½Å¡lel a rozhodl se, Å¾e jakmile se stane nÄ›co, kdy on nemÅ¯Å¾e jÃ-t spolu s nÃ-m, vytÃ¡hne starou ocasnÃ- ploutev. Tu, kterou Bezzubka zniÄ•il. Å kyÅ¥Ã¡k strÃ¡vil mnoho dnÅ¯ opravami, ale nakonec se mu to zdÃ¡rnÄ› podaÅ™ilo a on se rozhodl nechat ploutev uschovanou pro dalÅ¡Ã- pÅ™Ã-pady. A tohle to urÄ•itÄ› bylo. Nebude moct bÃ½t s Bezzubkou poÅ™Ã¡d. A on s nÃ-m takÃ© ne. Budou si prostÄ› muset zvyknout na novÃ½ Å™Ã¡d.

Bezzubka si lehl pÅ™ed Velkou sÃ-Åˆ. VikingovÃ©, kteÅ™Ã- pÅ™i boji s Bewilderbeastem pÅ™iÅ¡li o stÅ™echu nad hlavou, zde pÅ™espÃ¡vali, alespoÅˆ dokud si neopravÃ- domovy. DraÄ•Ã- stÃ¡je naÅ¡tÄ›stÃ- nebyly moc poniÄ•eny, lÃ©pe Å™eÄ•eno skoro vÅ¯bec, maximÃ¡lnÄ› pÃ¡r Å¡krÃ¡bancÅ¯ na laku, a byly tak velkÃ©, Å¾e tam mohli v klidu pÅ™espÃ¡vat vÅ¡ichni draci.

ChvÃ-li tam jen leÅ¾el s hlavou na pÅ™ednÃ-ch tlapÃ¡ch, neÅ¾ pÅ™iletÄ›la Stormfly. Vypadala vydÄ›Å¡enÄ› a rychle dÃ½chala.

â€žVypadÃ¡Å¡, jako kdybys vidÄ›la ducha!" zasmÃ¡l se Bezzubka, neÅ¾ si uvÄ›domil, Å¾e je jeho NodÅ™Ã- kamarÃ¡dka nejspÃ-Å¡ zcela vyplaÅ¡enÃ¡.

â€žAlfo," pozdravila rychle. Bezzubka se uÅ¾ chystal namÃ-tnout, Å¾e je jen Bezzubka, ale pÅ™i dalÅ¡Ã-ch StormflyinÃ½ch slovech doÄ•ista ztratil Å™eÄ•.

â€žTen NoÄ•nÃ- BÄ›s!" vyhrkla, â€žje pryÄ•!" Bezzubka byl v okamÅ¾enÃ- na nohou.

â€žCo?!" tÃ©mÄ›Å™ zdÄ›Å¡enÄ› vykÅ™ikl. Co kdyby se nÄ›komu nÄ›co stalo?

NÄ›kteÅ™Ã- draci k nÄ›mu zdÄ›Å¡enÄ› vzhlÃ©dli. Ti, kteÅ™Ã- byli v DragovÄ› armÃ¡dÄ›, se rozpaÄ•itÄ› stÃ¡hli. I ti ostatnÃ- se po sobÄ› podÃ-vali a zaÄ•ali se vzdalovat. VÅ¡ichni vÄ›dÄ›li, Å¾e pÅ™ijÃ-t do cesty naÅ¡tvanÃ©mu Alfovi nenÃ- dobrÃ¡ volba. Jenom zvÄ›davÃ¡ mlÃ¡Ä•ata tam zÅ¯stala. A natahovala krky, aby se dozvÄ›dÄ›la vÃ-c.

Bezzubka je pÅ™elÃ©tl pohledem, ale nÄ›co se mu nezdÃ¡lo. Bylo jich nÄ›jakâ€¦ mÃ¡lo. Ale to ho v tuhle chvÃ-li nezajÃ-malo. PodÃ-val se na Stormfly.

â€žSeÅ¾eÅˆ ostatnÃ-," rozkÃ¡zal. DraÄ•ice zbledla a trochu ucouvla.

â€žTi asi nepÅ¯jdou," Å™ekla vÃ¡havÄ›, â€žjsou stÃ¡le vydÄ›Å¡enÃ- a nechtÄ›jÃ- opustit vesnici. Dokonce i TesÃ¡k." PoslednÃ- slova rychle dodala. Bezzubka si povzdechl. Dnes je asi rozhodnÄ› nepÅ™emluvÃ-. RoztÃ¡hl kÅ™Ã-dla.

â€žV tom pÅ™Ã-padÄ› jsme to jen ty a jÃ¡," Å™ekl. Stormfly zbledla jeÅ¡tÄ› vÃ-c.

â€žAleâ€¦" zaÄ•ala, â€žje to NoÄ•nÃ- BÄ›s." NÃ¡mitka znÄ›la dost

zoufale (i kdyÅ¾ byla Stormfly jednÃ-m z nejstateÄ•nÄ›jÅ¡Ã-ch drakÅ¯, kterÃ© mÄ›l Bezzubka tu Ä•est potkat) a tÃ³n jejÃ-ho hlasu Bezzubka postÅ™ehl. OtoÄ•il se k nÃ- a zpÅ™Ã-ma se jÃ- podÃ-val do oÄ•Ã-. Stormfly do tÄ›ch jeho upÅ™enÄ› zÃ-rala. Å½ekala, Å¾e v nich uvidÃ-hnÄ›v.

â€žAle jdi ty," Å™ekl NoÄ•nÃ- BÄ›s, â€žuÅ¾ jsi bojovala i proti horÅ¡Ã-m protivnÃ-kÅ¯m. NavÃ-c â€“ tady budu bojovat jenom jÃ¡, pokud na nÃ¡s zaÃºtoÄ•Ã-." Nodra to pÅ™esvÄ›dÄ•ilo. NavÃ-c mÄ›la Stormfly podivnÃ½ pocit, Å¾e se vzpÃ-rÃ¡ rozkazÅ¯m Alfy. Na to nebyla poÅ™Ã¡dnÄ› zvyklÃ¡, protoÅ¾e se s Bezzubkou pÅ™eci jen znala uÅ¾ docela dlouho. Tam vzadu v mysli ji nÄ›co Å¡imralo, to byl ten pocit. A draÄ•ice dobÅ™e vÄ›dÄ›la, Å¾e Bezzubka by mohl i draky ovlÃ¡dat pomocÃ- mysli, jenÅ¾e ona si nemyslela, Å¾e by byl jako Bewilderbeast. Ne, pokud se nÄ›kde bojovalo, on vÅ¾dycky bojoval fÃ©r, aÅ¥ uÅ¾ zvÃ-tÄ›zil, nebo prohrÃ¡l.

A tak bezdÄ›ky polkla a nÄ›kolika kroky byla vedle Bezzubky.

â€žNebylo by lepÅ¡Ã- letÄ›t, Alfo?" zeptala se, ÃºplnÄ› zapomÃ-najÃ-c, Å¾e on nemÅ¯Å¾e. To mladÃ½ drak pÅ™eÅ¡el velkoryse.

â€žPrÃ¡vÄ› proto se budeÅ¡ z oblohy dÃ-vat ty," Å™ekl jÃ- jejÃ- Ãºkol a Stormfly pÅ™ikÃ½vla. VÄ›dÄ›la, Å¾e by Bezzubka nikdy neudÄ›lal nic, co by jÃ- bezprostÅ™ednÄ› ublÃ-Å¾ilo.

Alfa se rozbÄ›hl kolem mlÃ¡Ä•at, jenÅ¾e nÄ›co ho zastavilo. A to Nodr, kterÃ½ se jiÅ¾ vznesl, dobÅ™e vidÄ›l. SvÄ›tle modrÃ½ Scuttleclaw ho kousl do ocasu. StarÅ¡Ã- draci se trochu zdÄ›sili. Bezzubka se zastavil a pÅ™emÄ›Å™il si je pohledem. StÃ¡le mu tam nÄ›co nehrÃ¡lo a on mÄ›l Å¡patnÃ© tuÅ¡enÃ-. To se vzÃ¡pÄ›tÃ- potvrdilo.

â€žSunrise Å¡el prozkoumÃ¡vat ostrov," Å™ekl ustaranÄ›, â€žnestane se mu nic, Å¾e ne?" OstatnÃ- mlÃ¡Ä•ata se pÅ™idala.

â€žBude v poÅ™Ã¡dku, Å¾e?"

Bezzubkovi spadla Ä•elist.

â€žRychle, kam Å¡el?" zeptal se. Bylo mu jasnÃ©, Å¾e NoÄ•nÃ- BÄ›s bude jistÄ› hodnÄ› hladovÃ½ a moÅ¾nÃ¡ i rozzuÅ™enÃ½. VysÃ-lenÃ½. A nebude vÃ¡hat, aby zabil mlÃ¡dÄ›, jen kvÅ¯li hladu.

â€žÅ el na vÃ½chod," oznÃ¡mil mu tmavÄ› zelenÃ½ Scuttleclaw â€“ jakÅ¾e se to jmenoval? Bezzubka zapÃ¡tral v pamÄ›ti.

â€žDÃ-ky, Firefly," pochvÃ¡lil mlÃ¡dÄ› a rozbÄ›hl se. â€žJdeme na vÃ½chod!" zakÅ™iÄ•el na Stormfly letÃ-cÃ- kousek pÅ™ed nÃ-m. Hnal se jako smrÅ¡Ã¥ vesnicÃ- a potom do lesa. Ani tam nezpomaloval, jen hlÃ-dal, jestli tam nÃ¡hodou neuvidÃ- pohyb. Doufal, Å¾e je Stormfly nad nÃ-m, protoÅ¾e ji pÅ™es stromy poÅ™Ã¡dnÄ› nevidÄ›l. Ale zato dobÅ™e vÄ›dÄ›l, kam mÃ-Å™Ã- â€“ k draÄ•Ã- akademii.

Les se pÅ™ed nÃ-m rozprostÃ-ral, ale s kaÅ¾dÃ½m druhÃ½m tempem Å™Ã-dnul a bylo vÃ-ce vidÄ›t. Dorazil na menÅ¡Ã- mÃ½tinku, kde se k nÄ›mu pÅ™ipojila Stormfly.

â€žVidÄ›la jsem ho," informovala Alfu, â€žale krade se k nÄ›mu ten NoÄ•nÃ- BÄ›s a nevÃ-m, za jak dlouho tam budeme." Pokud bÄ›Å¾el rychle, teÄ• Bezzubka pÅ™Ã-mo letÄ›l. V nÄ›jacÃ-ch Ãºsecích si dopomÃ¡hal kÅ™Ã-dly a pohyboval se o to rychleji.

Za nÄ›kolik dalÅ¡Ã-ch Å¡Ã-lenÃ½ch temp zpozoroval na louce pÅ™ed nÃ-m velkÃ½ stÃ-n. O tom nebylo pochyb â€“ NoÄ•nÃ- BÄ›s. ZÃ¡roveÅˆ vidÄ›l Stormfly, jak sniÅ¾uje vÃ½Å¡ku a pÅ™ipravuje se ke stÅ™ele. InstinktivnÄ› zrychlil. Nesnesl by, kdyby musel na svÃ½ch bedrech nÃ©st dalÅ¡Ã- smrt.

Z lesa vyskoÄ•il na mÃ½tinu pÅ™Ã-mo pÅ™ed NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. S mohutnÃ½m zaÅ™vÃ¡nÃ-m a vÃ½hruÅ¾nÄ› roztaÅ¾enÃ½mi kÅ™Ã-dly zkontroloval Sunrise. MalÃ½ Scuttleclaw se krÄ•il u pahorku a bylo mu vidÄ›t strachy bÄ›lmo.

DruhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s vypadal na chvÃ-li pÅ™ekvapenÄ›, ale potom zaujal Ãºtoč•nou pozici a zavrÄ•el. Schylovalo se k boji, to si Bezzubka dost dobÅ™e uvÄ›domoval. Ale na druhou stranu to nevypadalo, Å¾e by draÄ•ice mÄ›la dost sil na to, aby bojovala. VÅ¾dyÅ¥ se sotva potÃ¡cela na nohou!

â€žDrÅ¾ se zpÃ¡tky," zavrÄ•el na mlÃ¡dÄ›, kterÃ© bez vÃ¡hÃ¡nÃ- uposlechlo. PÅ™ece jen si ho chtÄ›l dÃ¡t divokÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s k obÄ›du. PÅ™itom stÃ¡le sledoval draÄ•ici, kterÃ¡ vypadala, Å¾e spÃ-Å¡ bude vrhat plazmy, neÅ¾ aby bojovala normÃ¡lnÄ›.

Stormfly to celÃ© ze vzduchu sledovala a byla pÅ™ipravenÃ¡ Alfovi kdykoliv pomoct. Nakonec se ukÃ¡zalo, Å¾e to asi nebude tÅ™eba. Jakmile se drak vzpamatoval, zavrÄ•el a odrazil se od zemÄ› v zoufalÃ©m pokusu uletÄ›t. Jeho kÅ™Ã-dla ho vÅ¡ak neunesla, a tak skonÄ•il drak opÄ›t na zemi. NezbÃ½valo mu nic jinÃ©ho, neÅ¾ Ä•elit Bezzubkovi. I tak ale naÅ¡el nÄ›co â€“ ten nejslabÅ¡Ã- Ä•lÃ¡nek.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se poÅ¥ouchle uÅ¡klÃ-bl. UÅ¾ vÄ›dÄ›l, co udÄ›lÃ¡. Za tÃ-m druhÃ½m NoÄ•nÃ-m BÄ›sem totiÅ¾ bylo mlÃ¡dÄ›. A draÄ•ice byla hladovÃ¡. Nejedla uÅ¾ snad celÃ© vÄ›ky. PÅ™ikrÄ•ila se k zemi a to jejÃ- protivnÃ-k pÅ™ijal jako vÃ½zvu. StÃ¡le se na ni alespoÅˆ jednÃ-m okem dÃ-val. JenÅ¾e mÃ-sto, aby skoÄ•ila smÄ›rem k nÄ›mu, mÃ-Å™ila k tomu malÃ©mu Å¾lutÃ©mu klubÃ-Ä•ku za nÃ-m.

Bezzubku jejÃ- tah ani tak moc nepÅ™ekvapil. NÄ›jakÃ½ Å¡estÃ½ smysl mu napovÃ-dal, Å¾e s nÃ-m nebude chtÃ-t bojovat. A on byl schopnÃ½ rychle zareagovat. Postavil se jÃ- do cesty. NeudÄ›lal nic jinÃ©ho, ale draÄ•ice nebyla schopnÃ¡ zastavit, a tak do nÄ›j vrazila. TeÄ• to byl uÅ¾ vyloÅ¾enÄ› souboj. VÃ¡leli se v trÃ¡vÄ›, vrÄ•eli, drÃ¡pali a kousali.

TeÄ• uÅ¾ toho mÄ›l Bezzubka dost. Co si pamatoval, nikdy s Å¾Ã¡dnÃ½m jinÃ½m NoÄ•nÃ-m BÄ›sem nebojoval, takÅ¾e tenhle byl prvnÃ-. SilnÃ½ma zadnÃ-ma nohama draÄ•ici odkopl a pod nohy jÃ- stÅ™elil plazmu. ÃšplnÄ› slyÅ¡el, jak tÄ›Å¾ce dÃ½chÃ¡. Souboj byl pro ni urÄ•itÄ› dost namÃ¡havÃ½ a Bezzubka nebyl zrovna nejslabÅ¡Ã-. A potom, co jÃ- pod pÅ™ednÃ-ma nohama pÅ™istÃ¡la plazma, se uÅ¾ na nich neudrÅ¾ela. V podstatÄ› spadla na zem a jen tam leÅ¾ela.

Bezzubka k nÃ- pÅ™iÅ¡el blÃ-Å¾, stÃ¡le ve stÅ™ehu, nebyl si jistÃ½, jestli jeÅ¡tÄ› zaÃºtoÄ•Ã-. Mohla to takÃ© jen pÅ™edstÃ-rat, ale vypadalo to, Å¾e uÅ¾ opravdu nemÅ¯Å¾e. KdyÅ¾ pÅ™iÅ¡el aÅ¾ Ãºplně k

nÃ-, zjistil, Å¾e mÃ¡ zavÅ™enÃ© oÄ•i a uÅ¾ zase je v bezvÄ›domÃ-. ObrÃ¡til hlavu ke Scuttleclawovi.

â€žProÄ• jsi neuletÄ›l?" zeptal se pÅ™Ã-snÄ›. Sunrise sklopil hlavu.

â€žByl jsem hroznÄ› vydÄ›Å¡enÃ½, Å¾e to prostÄ›â€¦ neÅ¡lo," odpovÄ›dÄ›l zarmoutile. Bezzubka mu to nemohl mÃ-t za zlÃ©. Strach paralyzoval vÅ¡echny.

â€žStormfly!" zvedl NoÄ•nÃ- BÄ›s hlavu k nebi, kde Nodr vyÄ•kÃ¡val, â€žvezmi ho do vesnice a pÅ™iveÄ• Å kyÅ¥Ã¡ka!" VidÄ›l, jak pÅ™ikÃ½vla, a postrÄ•il Scuttleclawa jemnÄ› nosem. Ten rozpaÄ•itÄ› vzlÃ©tl a nÃ¡sledoval Stormfly.

Bezzubka si sedl ke spÃ-cÃ-mu NoÄ•nÃ-mu BÄ›sovi. SÃ¡m tam zÅ¯stÃ¡val, kdyby se probral. A nebylo by zrovna pÅ™Ã-jemnÃ©, kdyby zaÃºtoÄ•ila na vesnici. ZjevnÄ› byla tak vyhladovÄ›lÃ¡, Å¾e by to klidnÄ› i udÄ›lala. Ale teÄ•, kdyÅ¾ spala, vypadala vcelku mÃ-rumilovnÄ›. Drak si ji prohlÃ-Å¾el. Na celÃ©m tÄ›le mÄ›la jizvy a byla jÃ- vidÄ›t Å¾ebra. Byla o trochu menÅ¡Ã- neÅ¾ on, jenÅ¾e to byl rozdÃ-l v pohlavÃ-. A takÃ© nemÄ›la tak mohutnou stavbu tÄ›la. _Drago jÃ- musel hodnÄ› uÅ¡kodit_, pomyslel si Bezzubka, jak se na ni dÃ-val. Ale nynÃ- jÃ- pomÅ¯Å¾ou. Bude v bezpeÄ•Ã-.

DÃ¡val dobrÃ½ pozor, jestli se nevzbudila. Ale to se pÅ™i jeho krÃ¡tkÃ©m Ä•ekÃ¡nÃ- nestalo. Zato se brzy vrÃ¡tila Stormfly spolu s Astrid a Å kyÅ¥Ã¡kem.

â€žAha, tohle je tak dÅ¯leÅ¾itÃ©, Å¾e mÄ› to vytÃ¡hlo od obÄ›da," zakroutil Å kyÅ¥Ã¡k nevÄ›Å™Ã-cnÄ› hlavou, ale vzÃ¡pÄ›tÃ- se sklonil ke draÄ•ici. Z oÄ•Ã- mu pÅ™Ã-mo srÅ¡ela zvÄ›davost. A Astrid jakbysmet.

â€žCo budeme dÄ›lat?" zeptala se, â€žnemÅ¯Å¾eÅ¡ tu takhle zÅ¯stat. Blp potÅ™ebuje nÃ¡Ä•elnÃ-ka." Å kyÅ¥Ã¡k vÄ›dÄ›l, Å¾e Astrid mÃ¡ pravdu. V tÄ›chto dnech byl Blp zranitelnÃ½ a potÅ™eboval nÄ›koho, kdo by ho vedl.

â€žJÃ¡ ne," obrÃ¡til se a pohlÃ©dl jÃ- do oÄ•Ã-, â€žale Bezzubka ano." Drakovi se oÄ•i rozÅ¡Ã-Å™ily pÅ™ekvapenÃ-m.

â€žAle jÃ¡ mÃ¡m taky svÃ© povinnosti!" namÃ-tl rozhoÅ™Ä•enÄ› a trochu zavrÄ•el. JenÅ¾e Å kyÅ¥Ã¡k mÄ›l zjevnÄ› i nÄ›co dalÅ¡Ã-ho na srdci. Ignoroval jeho vrÄ•enÃ- a dodal: â€žKromÄ› toho mu neuÅ¡kodÃ- strÃ¡vit nÄ›jakÃ½ Ä•as se zÃ¡stupkynÃ- jeho rasy."

Tak takhle ty na mÄ›, uvÄ›domil si Bezzubka smÄ›r konverzace.

â€žVÅ¾dyÅ¥ jeÅ¡tÄ› ani nenÃ- vzhÅ¯ru," zavrÄ•el spÃ-Å¡ pro sebe. Astrid mu poloÅ¾ila ruku na hlavu.

â€žS tÃ-m nÃ¡vrhem asi nenÃ- moc spokojenÃ½," Å™ekla nÃ¡Ä•elnÃ-kovi, kterÃ½ si toho samozÅ™ejmÄ› vÅ¡iml, ale uÅ¾ mÄ›l vymyÅ¡lenou dalÅ¡Ã- odpovÄ›Ä•.

â€žJenom zapÃ-rÃ¡, abychom ho vÃ-c pÅ™emlouvali," usmÃ¡l se, â€ža jÃ¡ se mu vÅ¯bec nedivÃ-m." SchvÃ¡lnÄ› se snaÅ¾il Bezzubku popichovat â€“ a daÅ™ilo se mu.

â€žNedivÃ-Å¡, nedivÃ-Å¡, jen poÄ•kej, aÅ¾ bude Astrid znova naÅ¡tvanÃ¡!" zavrÄ•el NoÄ•nÃ- BÄ›s nevrle a obrÃ¡til se ke Stormfly. Ta pÅ™emÃ¡hala smÃ-ch.

â€žJe to pravda, Alfo?" zeptala se uliÄ•nicky, â€žopravdu tady chcete zÅ¯stat?" _Hned je to zase o â€“ Alfo sem, Alfo tam_, pomyslel si drak, ale pÅ™i NodÅ™Ã-ch nezbednickÃ½ch poznÃ¡mkÃ¡ch si uvÄ›domil, Å¾e se mu do tvÃ¡Å™e znova hrne krev. A on nesnÃ¡Å¡el tyhle chvilky. MÄ›l sto chutÃ- Å™Ã-ct Stormfly: â€žSklapni, jinak se ti nebudu moct podÃ-vat do oÄ•Ã-," ale neudÄ›lal to.

MÃ-sto toho Å™ekl: â€žJak chceÅ¡, mÅ¯Å¾eÅ¡ tady klidnÄ› zÅ¯stat sama." PÅ™i jeho prohlÃ¡Å¡enÃ- Stormfly nadobro zmlkla. Bezzubka Å¡vihnul ocasem a popoÅ¡el ke Å kyÅ¥Ã¡kovi. Jeho dlouholetÃ½ kamarÃ¡d vypadal, Å¾e nad nÄ›Ä•Ã-m pÅ™emÃ½Å¡lÃ-. A uÅ¾ to nebylo jenom to, jak ho dÃ¡l provokovat.

Jakmile se nosem otÅ™el o jeho ruku, mladÃ-k ho uÅ¾ instinktivnÄ› pohladil.

â€žVÃ-Å¡, brÃ¡Å¡ko," zaÄ•al po chvÃ-li, â€žasi bych ti mÄ›l dÃ¡t tu druhou nÃ¡hradnÃ- ploutev." Drak si rychle uvÄ›domil, co mÃ¡ na mysli. Moc dobÅ™e vÄ›dÄ›l, Å¾e ji stÃ¡le schovÃ¡vÃ¡. Ale rozhodnÄ› po nÃ- netouÅ¾il. MÄ›l rÃ¡d kontakt se Å kyÅ¥Ã¡kem, to pouto, kterÃ© se mezi nimi dÃ-ky jeho neschopnosti lÃ©tat vytvoÅ™ilo. Proto odmÃ-tavÄ› zavrtÄ›l hlavou, Å¾e ji nechce.

â€žDÃ-ky za odpovÄ›Ä•, ty tvrdohlavÃ½ plaze," zamruÄ•el Å kyÅ¥Ã¡k, ale s povzdechem se dal do vysvÄ›tlovÃ¡nÃ-, proÄ•. â€žJÃ¡ tady nebudu vÅ¾dycky, kdyÅ¾ zrovna ty budeÅ¡ potÅ™ebovat bÃ½t nÄ›kde jinde, to bys uÅ¾ mÄ›l vÄ›dÄ›t. ProstÄ› tu ploutev dostaneÅ¡," ukonÄ•il rozhovor. Bezzubka sice nespokojenÄ› protestoval, ale v hloubi duÅ¡e vÄ›dÄ›l, Å¾e jeho kamarÃ¡d mÃ¡ pravdu. Co kdyby to pÅ™Ã-Å¡tÄ› nestihl a mÄ›l na svÄ›domÃ- nÄ›Ä•Ã- dalÅ¡Ã- smrt? KoneckoncÅ¯, v kÅ™Ã-dlech mÄ›l nÄ›kolikanÃ¡sobnÄ› vÄ›tÅ¡Ã- sÃ-lu neÅ¾ v nohou, i kdyÅ¾ bÄ›hat umÄ›l taky dost rychle.

â€žZÅ¯stanu tady," zamumlal poraÅ¾enÄ›. Stormfly nÃ¡hle sklonila hlavu a Ä•istila se. A to proto, aby zakryla ÃºsmÄ›v. Å kyÅ¥Ã¡k jeho svÄ›Å¡enÃ- hlavy pochopil, Å¾e se drak vzdÃ¡vÃ¡, a nasedl na Stormfly hned za Astrid.

â€žTak se uvidÃ-me veÄ•er, brÃ¡Å¡ko," zamÃ¡val, â€žpÅ™inesu nÄ›jakÃ© ryby!" Bezzubka hlavu znovu zvedl.

â€žPoÄ•kej! A co tady mÃ¡m celÃ© odpoledne dÄ›lat!?" zakÅ™iÄ•el jeÅ¡tÄ›, ale Stormfly uÅ¾ byla ve vzduchu a jeho slova odvÃ¡l vÃ-tr.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se sklesle otoÄ•il a chvÃ-li se dlouze dÃ-val na spÃ-cÃ-ho draka. Potom se celÃ½ sehnul a nabral ho na zÃ¡da. AlespoÅˆ si zkrÃ¡tÃ- Ä•as. Moc dobÅ™e to neÅ¡lo, protoÅ¾e na to byl sÃ¡m. Ale kdyÅ¾ to dokÃ¡zal Cloudjumper, zvlÃ¡dne to on taky. DraÄ•ice se na jeho hÅ™betÄ› dost nebezpeÄ•nÄ› naklÃ¡nÄ›la a Bezzubka musel stÃ¡le vyrovnÃ¡vat rovnovÃ¡hu. HodnÄ› pomalu postupoval zpÄ›t do arÃ©ny.

Za celou dobu, kdy se ji tam snaÅ¾il dostat (to byla asi hodina), mu draÄ•ice ze hÅ™betu tÅ™ikrÃ¡t spadla a on ji musel nabrat znova. MÄ›l Å¡tÄ›stÃ-, Å¾e se ani pÅ™i jednom pÃ¡du neprobudila a Bezzubka

dÄ›koval za to, Å¾e je tak unavenÃ¡. TeÄ• by ji neprobrala ani mrtvola.

Hodiny ubÃ-haly. NoÄ•nÃ- BÄ›s nechal samici v arÃ©nÄ› a sletÄ›l, no, spÃ-Å¡ doplachtil, k plÃ¡Å¾i, aby tam ulovil nÄ›jakou rybu. Jako vÅ¡ichni draci mohl bÃ½t dlouho pod vodou, i kdyÅ¾ nikdo vlastnÄ› netuÅ¡il, jak dlouho tam vydrÅ¾Ã-. To vÄ›dÄ›l jen on. A rozhodnÄ› to nebylo jenom pÄ›t minut, jak se domnÃ-vali lidÃ©. Bylo to mnohem vÃ-c.

Pokud vydrÅ¾el pod vodou, nemohl se Bezzubka pyÅ¡nit tÃ-m, Å¾e by byl bÅ¯hvÃ-jakÃ½ lovec. Na ryby byl moc velkÃ½ a ve vodÄ› nebyl zdaleka tak mrÅ¡tnÃ½ a rychlÃ½ jako na souÅ¡i. _TeÄ• by se mi hodil nÄ›jakÃ½ Bewilderbeast_, pomyslel si, kdyÅ¾ vylezl z vody s tlamou plnou ryb. JenÅ¾e ty nebyly pro nÄ›j. ProtoÅ¾e pokud se NoÄ•nÃ- BÄ›s, kterÃ½ byl momentÃ¡lnÄ› tam nahoÅ™e v arÃ©nÄ›, probudÃ-, bude je potÅ™ebovat mnohem vÃ-c neÅ¾ on.

Dorazil do kruhovÃ© arÃ©ny a poloÅ¾il nÄ›kolik ryb na hromÃ¡dku vedle spÃ-cÃ-ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. NemÄ›l absolutnÄ› tuÅ¡enÃ-, proÄ• se o nÄ›j vlastnÄ› strachuje vÃ-c neÅ¾ o ostatnÃ-. _MoÅ¾nÃ¡ je to jenom souÄ•Ã¡st mÄ› jako Alfy_, napadlo ho_. Nebo protoÅ¾e je to celkem dobÅ™e jedinÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s, kterÃ©ho za celÃ½ svÅ¯j Å¾ivot uvidÃ-Å¡_, zaÄ•al mu napovÃ-dat vnitÅ™nÃ- hlÃ¡sek. _Ne_, setÅ™Ã¡sl Bezzubka tuhle myÅ¡lenku. NechtÄ›l se smiÅ™ovat s tÃ-m, Å¾e by tam venku uÅ¾ nebyli Å¾Ã¡dnÃ- dalÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›si. _MoÅ¾nÃ¡ to je proto, Å¾e byla u Draga,_ uvaÅ¾oval dÃ¡l. KdyÅ¾ nemÄ›l co na prÃ¡ci, zabavil se tÃ-m. On taky byl u Draga, i kdyÅ¾ jen krÃ¡tce, a odnesl si z toho vzpomÃ-nky, kterÃ© ho budou aÅ¾ do konce jeho Å¾ivota straÅ¡it.

Nastal veÄ•er a Bezzubka uÅ¾ vyhlÃ-Å¾el Å kyÅ¥Ã¡ka. Nebo kohokoliv jinÃ©ho. UÅ¾ tady z toho zaÄ•Ã-nal Å¡Ã-let. NehledÄ› na to, Å¾e mÄ›l jako jedinou spoleÄ•nost spÃ-cÃ-ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. K jeho obrovskÃ© lÃ-tosti se zatÃ-m nikdo neukÃ¡zal. Ale on vÄ›dÄ›l, Å¾e by ho tady jen tak nenechali. VÅ¾dyÅ¥ se kdykoliv mÅ¯Å¾e vrÃ¡tit do vesnice! OvÅ¡em pokud je ochotnÃ½ vzÃ-t na sebe to riziko, Å¾e by se ten drak, co teÄ• tak poklidnÄ› spÃ- pÃ¡r krokÅ¯ od nÄ›j, probudil. A tentokrÃ¡t by za to uÅ¾ nÄ›kdo mohl zaplatit.

KdyÅ¾ se zaÄ•ala snÃ¡Å¡et tma, uÅ¾ si myslel, Å¾e nikdo nepÅ™ijde, ale zmÃ½lil se. MÄ›l sice perfektnÃ- zrak jako vÄ›tÅ¡ina drakÅ¯ a velice citlivÃ© uÅ¡i, ale i tak ho pÅ™ekvapilo, kdyÅ¾ se pÅ™Ã-mo za nÃ-m ozvalo: â€žZdravÃ-m, Alfo." Ten hlas okamÅ¾itÄ› poznal. A upÅ™Ã-mnÄ› doufal, Å¾e ho v tÃ© tmÄ› nevidÄ›li hrÅ¯zou nadskoÄ•it.

â€žStormfly, takhle mÄ› nedÄ›s!" vyhrkl a bleskovÄ› se postavil, aby Ä•elil Nodrovi, kterÃ½ pÅ™ivezl jak Astrid, tak Å kyÅ¥Ã¡ka s koÅ¡em plnÃ½m ryb.

â€žJÃ¡ myslela, Å¾e mÄ› slyÅ¡Ã-te, Alfo," usmÃ¡la se medovÄ› Stormfly, aÅ¾ Bezzubka Ãºplně zapomnÄ›l na oslovenÃ-.

â€žAsi jsem zÃ-vnul," odsekl podrÃ¡Å¾dÄ›nÄ› a skoÄ•il ke Å kyÅ¥Ã¡kovi. UÅ¾ se¯ho chystal radostÃ- olÃ-znout, ale jeho slabÃ© ruce zastavily drakÅ¯v Ä•umÃ¡k v poslednÃ- chvÃ-li.

â€žMÃ¡me jen mÃ¡lo Ä•asu, musÃ-me se vrÃ¡tit," informoval ho Å kyÅ¥Ã¡k nevesele. Bezzubka ztrÃ¡penÄ› zavrnÄ›l. NechtÄ›lo se mu

strÃ¡vit tolik Ä•asu odlouÄ•enÄ› od nÄ›j. Ale aÅ¾ nebude muset hlÃ-dat NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa a nejhorÅ¡Ã- Å¡kody ve vesnici budou zaÅ¾ehnÃ¡ny, strÃ¡vÃ- spolu mnohem vÃ-c Ä•asu. Ale i tak si byl vÄ›dom toho, Å¾e zezaÄ•Ã¡tku s nÃ-m bude lÃ©tat Astrid. Ale to uÅ¾ vlastnÄ› teÄ• bylo jedno â€“ dostane pÅ™ece tu zvlÃ¡Å¡tnÃ- ocasnÃ- ploutev, ne?

KoÅ¡ s rybami postavil Å kyÅ¥Ã¡k ke dveÅ™Ã-m arÃ©ny, spÄ›Å¡nÄ› Bezzubku pohladil a znovu nasedl na Stormfly za Astrid.

â€žDobrou noc, Alfo," popÅ™Ã¡l mu Nodr.

â€žI tobÄ›," odpovÄ›dÄ›l NoÄ•nÃ- BÄ›s, ale to uÅ¾ byla Stormfly i s obÄ›ma jezdci v tahu.

Snesla se tma. Bezzubka zkontroloval NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa, ale vypadalo to, Å¾e dnes uÅ¾ se neprobudÃ-. KoÅ¡Ã-k s rybami byl z poloviny prÃ¡zdnÃ½, protoÅ¾e si Alfa myslel, Å¾e by mohl mÃ-t mnohem vÄ›tÅ¡Ã- hlad, neÅ¾ na jen pÃ¡r ryb. A tak se Bezzubka uloÅ¾il ke spÃ¡nku blÃ-zko vchodu. UvaÅ¾oval o tom, Å¾e by se mohl povÄ›sit na strop, urÄ•itÄ› by jeho vÃ¡hu vydrÅ¾el, ale co kdyby se draÄ•ice probudila? Drak si lehnul a poloÅ¾il hlavu na pÅ™ednÃ- tlapy. Brzy se ponoÅ™il do svÄ›ta snÅ¯.

_Bezzubka stÃ¡l u DraÄ•Ã- hory na mÃ-stÄ› pokrytÃ©m ledem. Byl tam vlastnÄ› jedinou Å¾ivou duÅ¡Ã- a ledovÃ© kry jako by ho osvÄ›tlovaly a dÃ¡valy mu za vinu vÅ¡e, co se jim stalo. Drak bezdÄ›Ä•nÄ› stÃ¡hl uÅ¡i a ocas. To mÃ-sto nahÃ¡nÄ›lo hrÅ¯zu dokonce i jemu. RozhlÃ©dl se po ÃºnikovÃ© cestÄ›, ale ta tam nebyla. Byl kolem dokola obklÃ-Ä•en ledovci a i nebe bylo moc daleko. Pro nÄ›j bylo absolutnÄ› nedosaÅ¾itelnÃ©. A potom se zniÄ•ehonic objevila postava, kterou chtÄ›l Bezzubka nejmÃ-Åˆ ze vÅ¡eho vidÄ›t. VikingskÃ¡ helma, koÅ¾eÅ¡inovÃ½ plÃ¡Å¡Å¥ a rudÃ© vousy, nÄ›kde prorostlÃ© Å¡edivÃ½mi pruhy, jasnÄ› vyzaÅ™ovaly postavu KliÄ•ase. NejdÅ™Ã-ve byla nezÅ™etelnÃ¡, ale jak starÃ½ nÃ¡Ä•elnÃ-k vystupoval z ledovce, byly rysy vidÄ›t stÃ¡le zÅ™etelnÄ›ji. Bezzubka polkl a zacouval. Duch KliÄ•ase se pÅ™ibliÅ¾oval a nynÃ- uÅ¾ bylo vidÄ›t jak tÄ›lo, tak obliÄ•ej. Drak chtÄ›l utÃ©ct, zbavit se toho, ale nemohl. To si uvÄ›domil uÅ¾ pÅ™edtÃ-m, jenÅ¾e teÄ•, kdyÅ¾ narazil zadkem do ledovce, pochopil, Å¾e nemÃ¡ Å¾Ã¡dnou Å¡anci na ÃºtÄ›k. _

_â€žTo ty jsi mÄ› zabil," prolomil ticho KliÄ•as. Bezzubka jeÅ¡tÄ› vÃ-c stÃ¡hl uÅ¡i a opÅ™el se zÃ¡dy o ledovec. _

_â€žAle jÃ¡ nechtÄ›l! Nemohl jsem nic dÄ›lat!" vykÅ™ikl v obranÄ›. Se zdÄ›Å¡enÃ-m zjistil, Å¾e mu Ä•lovÄ›k rozumÃ-. _

_â€žTy jsi nechtÄ›l? ChtÄ›l jsi ublÃ-Å¾it Å kyÅ¥Ã¡kovi!" vinil ho otec jeho nejlepÅ¡Ã-ho kamarÃ¡da. _

_â€žJÃ¡ opravdu nemohl nic dÄ›lat!" zaÅ™val Bezzubka. UÅ¾ nevÄ›dÄ›l, co mÃ¡ dÄ›lat, KliÄ•as se stÃ¡le blÃ-Å¾il a v ruce se mu objevila sekyra. Nasucho otevÅ™el tlamu, aby mu pod nohy stÅ™elil plazmu, jenÅ¾e jakmile to udÄ›lal, zase ji zavÅ™el, protoÅ¾e po oku vidÄ›l, jak se KliÄ•as mraÄ•Ã-. _

_â€žMohl jsi nÄ›co dÄ›lat, kdybys byl alespoÅˆ o trochu silnÄ›jÅ¡Ã-!" Å™ekl nÃ¡Ä•elnÃ-k rozhoÅ™Ä•enÄ›. _

_â€žNezaslouÅ¾Ã-Å¡ si Å¾Ã-t, ty zrÅ¯do," zvedl sekyru do vzduchu,

â€žjÃ¡ sÃ¡m tÄ› zabiju, Ä•Ã¡ble." A sekyra se spustila dolÅ¯.

_

â€žNe!" vykÅ™ikl Bezzubka zmatenÄ›, neÅ¾ se obraz znovu zmÄ›nil.

_Byli na Blpu. Ale co se to tam stalo?! VÅ¡echny domy byly novÄ› proÅ¡pikovanÃ© ledem a vÅ¡ude se vÃ¡lela lidskÃ¡ tÄ›la. Ke svÃ© hrÅ¯ze v jednom z nich poznal Å kyÅ¥Ã¡ka. Ãšzkostně se k nÄ›mu rozbÄ›hl, ale nÄ›co ho popadlo za ramena. _

_â€žPusÅ¥ mÄ›!" vykÅ™ikl zoufale, neÅ¾ se podÃ-val, kdo ho to vlastnÄ› nesl. OÄ•i se mu rozÅ¡Ã-Å™ily hrÅ¯zou. V drÃ¡pech ho totiÅ¾ nedrÅ¾el nikdo jinÃ½ neÅ¾ Cloudjumper. Jeho oÄ•i byly bez Å¾ivota, zrovna jako kdyÅ¾â€¦ _

_â€žTak tady tÄ› mÃ¡me," uslyÅ¡el pohrdavÃ½ hlas. Jen vzhlÃ©dl, aby vÄ›dÄ›l, kdo to je, bylo mu to jasnÃ©. DragÅ¯v Bewilderbeast stÃ¡l uprostÅ™ed Blpu, i kdyÅ¾ by Bezzubka pÅ™Ã-sahal, Å¾e tam pÅ™edtÃ-m nebyl. Z jeho oÄ•Ã- pÅ™Ã-mo Ä•iÅ¡elo pohrdÃ¡nÃ-. _

_â€žCo tady chceÅ¡?" zavrÄ•el Bezzubka. _

_â€žAle ale, myslÃ-m, Å¾e zrovna nejsi ve vhodnÃ© pozici, aby ses ptal," uÅ¡klÃ-bl se obrovskÃ½ tvor a vykÅ™ikl: â€žDrÅ¾te ho!"
_

_Bezzubku okamÅ¾itÄ› popadli dalÅ¡Ã- draci. Do obou zadnÃ-ch nohou mu vystÅ™elila bolest, kdyÅ¾ se do nich zakousli TesÃ¡k se Stormfly. VÅ¡ichni vypadali Ãºplně bez Å¾ivota. NemÄ›li uÅ¾ svobodnou vÅ¯li. A za to vÅ¡echno mohl drak pÅ™ed nÃ-m. Brk a Hrk ho chytili za kÅ™Ã-dla, i kdyÅ¾ se uÅ¾ tak Bezzubka nemohl hÃ½bat. BohuÅ¾el vÄ›dÄ›l, co teÄ• pÅ™ijde. A pÅ™Ã-jemnÃ© to rozhodnÄ› nebude. Bewilderbeast ohrnul hornÃ- pysk znechucenÃ-m a prohlÃ¡sil: â€žTo mÃ¡Å¡ za neuposlechnutÃ- Alfy." S tÄ›mi slovy zamÃ-Å™il zbÃ½vajÃ-cÃ-m klem na jeho tÄ›lo. NoÄ•nÃ- BÄ›s cÃ-til, jak se stisk vÅ¡ech drakÅ¯ zvÃ½Å¡il. ZadÃ-val se Dragovu pÅ™isluhovaÄ•i do oÄ•Ã-. Nebylo v nich nic jinÃ©ho neÅ¾ pomsta. _

A potom Bewilderbeast vyrazil vpÅ™ed. UÅ¾ pÅ™i prvnÃ-m pohledu vÄ›dÄ›l Bezzubka, Å¾e nemine, a tak jen bezduÅ¡e v zoufalÃ© snaze vyprostit se z Cloudjumperova sevÅ™enÃ- vykÅ™ikl: â€žNE!"

Bezzubka se s trhnutÃ-m probudil. V mysli mu stÃ¡le vÃ-Å™ila slova, kterÃ¡ mu Å™ekl KliÄ•as. I kdyÅ¾ jen ve snu. Potom s Ãºlekem zjistil, Å¾e se nad nÃ-m nÄ›kdo sklÃ¡nÃ-. ZatÅ™epal hlavou, aby setÅ™Ã¡sl vÅ¡echny myÅ¡lenky. Muselo se mu to jen zdÃ¡t. Jeho myÅ¡lenka se nepotvrdila, kdyÅ¾ uslyÅ¡el Cloudjumperovo tichÃ© zavrÄ•enÃ-: â€žAlfo?"

â€žBezzubka," opravil ho automaticky, ani si neuvÄ›domil, Å¾e mluvÃ-k nÄ›mu.

â€žJsi v poÅ™Ã¡dku?" zeptal se starostlivÄ› starÅ¡Ã-drak.

â€žJistÄ›Å¾e," odvÄ›til NoÄ•nÃ- BÄ›s, i kdyÅ¾ se tak ve skuteÄ•nosti necÃ-til. â€žProÄ•?" zeptal se. Cloudjumper se uchechtl.

â€žProtoÅ¾e ses prÃ¡vÄ› vÃ¡lel na zemi a kÅ™iÄ•el." _Aha_. To bylo

jedinÃ©, na co se nebohÃ½ drak zmohl. UÅ¾ se chystal Stormcuttera zeptat, co tady vlastnÄ› dÄ›lÃ¡, kdyÅ¾ se mu vyjasnil rannÃ- rozhovor. Cloudjumper mÄ›l pÅ™ece prohledat ty lodÄ›! Aby zakryl fakt, Å¾e na rozkaz zapomnÄ›l, zeptal se ho: â€žHledal jsi mÄ› dlouho?"

Stormcutter zavrtÄ›l hlavou. â€žMoc dlouho ne," odpovÄ›dÄ›l, ale se zÃ¡jmem se zadÃ-val na leÅ¾Ã-cÃ-ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa.

â€žCo se stalo?" zajÃ-malo ho. Bezzubka si neslyÅ¡nÄ› vzdychl. I kdyÅ¾ na to Cloudjumper nevypadal, byl hroznÄ› zvÄ›davÃ½, a to ho v nÄ›kterÃ½ch okamÅ¾icÃ-ch otravovalo. JenÅ¾e vÄ›dÄ›l, Å¾e z tÃ©hle situace se nevykroutÃ-. Cloudjumper si to zaslouÅ¾il vÄ›dÄ›t.

â€žProbrala se a mÃ¡lem zabila jedno z mlÃ¡Ä•at," vysvÄ›tlil smutnÄ› a znovu si poloÅ¾il hlavu na pÅ™ednÃ- tlapy.

â€žA potom mÄ› nechali tady, abych ji hlÃ-dal, protoÅ¾e nemÅ¯Å¾u sÃ¡m lÃ-tat," stÄ›Å¾oval si. Cloudjumper pohodil hlavou. UÅ¾ od chvÃ-le, kdy toho malÃ©ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa vidÄ›l poprvÃ©, uvaÅ¾oval, jak mÅ¯Å¾e lÃ©tat s faleÅ¡nou ocasnÃ- ploutvÃ-. _MusÃ- to bÃ½t hodnÄ› tÄ›Å¾kÃ©_, honilo se mu hlavou, _moci lÃ©tat jen s pomocÃ-_. On sÃ¡m vlÃ¡dnul oblakÅ¯m s takovou silou, jak to umÃ- jen StormcutteÅ™i, jako vlÃ¡dci nebes se Ä•tyÅ™mi kÅ™Ã-dly, kterÃ½mi dokÃ¡zali zkrotit i ty nejdivoÄ•ejÅ¡Ã- bouÅ™e a odvÃ¡t nejhustÅ¡Ã- mraky.

â€žAle je to mlÃ¡dÄ› v poÅ™Ã¡dku, Å¾e?" zeptal se s hlavou mÃ-rnÄ› naklonÄ›nou. Bezzubka pÅ™ikÃ½vl.

â€žNaÅ¡tÄ›stÃ- jsem dobÄ›hl vÄ•as, ale pro pÅ™Ã-Å¡tÄ› musÃ-m zapracovat na rychlosti," zasmÃ¡l se sÃ¡m sobÄ›. VÅ¾dy bylo nejlepÅ¡Ã- dÄ›lat si legraci ze svÃ½ch vlastnÃ-ch nedostatkÅ¯, a ne nedostatkÅ¯ ostatnÃ-ch. Tak to alespoÅˆ vidÄ›l Bezzubka. Ten mÃ-rumilovnÃ½ potomek blesku a samotnÃ© smrti. I kdyÅ¾ tohle uÅ¾ pro nÄ›j dÃ¡vno neplatilo.

Cloudjumper se posadil rovnÄ› a Bezzubkovi neuÅ¡lo, Å¾e se chce vrÃ¡tit k tÃ©matu, kvÅ¯li kterÃ©mu byl tady.

â€žTy lodÄ›," zaÄ•al drak, â€žjsou vÅ¡echny prÃ¡zdnÃ©. Ale druhÃ¡ loÄ• mÃ¡ otevÅ™enÃ½ zÃ¡sobovacÃ- prostor a zÃ¡Ä• tÃ© tÅ™etÃ- je rozervanÃ¡ na kusy." Bezzubka vytÅ™eÅ¡til oÄ•i. Byla tedy loÄ•, odkud zachrÃ¡nili draÄ•ici, jedinou lodÃ-, kterou neznÃ¡mÃ½ nechal na pokoji?

â€žAle jen na pravÃ© stranÄ›," dodal Cloudjumper tajemnÄ›. â€žA my vÃ-me, kdo by to mohl bÃ½t," ukonÄ•il zprÃ¡vu.

â€žDÃ-ky, Cloudjumpere," Å™ekl Bezzubka a olÃ-zl si nohu, protoÅ¾e mu tam dopadla studenÃ¡ tekutina. _Ne, aÅ¥ neprÅ¡Ã-_, zvedl hlavu k nebi. JenÅ¾e tady na Blpu byly bouÅ™e docela Ä•astÃ©, a tahle nebyla vÃ½jimkou. Za nÄ›kolik vteÅ™in se spustil obrovskÃ½ lijÃ¡k.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se znechucenÄ› obrÃ¡til ke Cloudjumperovi. â€žNesnÃ¡Å¡Ã-m dÃ©Å¡Å¥," zamumlal otrÃ¡venÄ›, ale zvedl se a Å¡el ke draÄ•ici. Po Å¡upinÃ¡ch mu stÃ©kaly potÅ¯Ä•ky deÅ¡Å¥ovÃ½ch kapek a na chvilku zÃ¡vidÄ›l Å kyÅ¥Ã¡kovi, Stormfly i kterÃ©mukoli jinÃ©mu, Å¾e jsou hezky pod stÅ™echou a nemrznou venku. SamozÅ™ejmÄ› Å¾e kaÅ¾dÃ½ z drakÅ¯ by mu rÃ¡d pÅ™enechal svoje mÃ-sto, jenÅ¾e pÅ™eci jen mÄ›l

Bezzubka vyhrazenÃ© mÃ-sto vedle Å kyÅ¥Ã¡ka. Nebo Astrid se Stormfly. Ale nebyl si jistÃ½, jestli by ho mÄ›l i u Valky s Cloudjumperem. U Stormcuttera urÄ•itÄ›, ale u Valky? PÅ™ece jenom zabil jejÃ-ho manÅ¾ela. NenÃ¡vidÄ›l se za to. VÄ›dÄ›l zdroj tÃ© noÄ•nÃ- mÅ¯ry. Bude jich vÃ-c, tÃ-m si byl jistÃ½.

NenechÃ¡vej se sebou takhle zmÃ-tat, napomenul se ostÅ™e. ProtoÅ¾e pokud by se tÃ-m aÅ¾ tolik uÅ¾Ã-ral, uzavÅ™e se do sebe a uÅ¾ nikdy se toho nezbavÃ-. Sklonil hlavu k bezvlÃ¡dnÃ©mu tÄ›lu draka a Å¡Å¥ouchnul do nÄ›j nosem. Potom vzhlÃ©dl a podÃ-val se na Cloudjumpera.

â€žPomÅ¯Å¾eÅ¡ mi s nÃ-?"

VelkÃ½ drak nepotÅ™eboval kÃ½vnout a rozeÅ¡el se k nÄ›mu. Bezzubka skoÄ•il k jednÃ© z klecÃ-, uÅ¾ ani nevÄ›dÄ›l, Ä•Ã- bÃ½vala, ale uchopil ovlÃ¡dÃ¡nÃ- do zubÅ¯ a povÄ›sil se na nÄ› celou svou vahou. PÃ¡ka zaskÅ™Ã-pala, kdyÅ¾ s protestem sjela dolÅ¯ a dveÅ™e se trhanÄ› otevÅ™ely. Cloudjumper mezitÃ-m nabral draÄ•ici a teÄ• vlezl dovnitÅ™, kde ji zase poloÅ¾il. Bezzubka se tam za nimi rychle vydal, ale nejdÅ™Ã-v se u vchodu poÅ™Ã¡dnÄ› oklepal. Voda postÅ™Ã-kala jak Stormcuttera, tak NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. Cloudjumper nespokojenÄ› zamruÄ•el a vodu vylil pomocÃ- speciÃ¡lnÄ› tvarovanÃ½ch Å¡upin. To byla dalÅ¡Ã- z jeho vlastnostÃ-. MoÅ¾nÃ¡ proto mu nevadil dÃ©Å¡Å¥.

Nato si drak vÅ¡iml nevelikÃ© tabule popsanÃ© kÅ™Ã-dou. Byl na nÃ- vyobrazen drak chrlÃ-cÃ- oheÅˆ, a rÅ¯znÃ© nÃ¡kresy rozdÃ-lnÃ½ch drakÅ¯ Cloudjumpera zaujal.

â€žNa co je tohle?" zeptal se Bezzubky. NoÄ•nÃ- BÄ›s pohodil hlavou.

â€žTady se dÅ™Ã-ve zabÃ-jeli draci," zaÄ•al a pÅ™i tÄ›chto slovech Stormcutter znechucenÄ› svraÅ¡til Ä•elo.

â€žA potom se to zmÄ›nilo na draÄ•Ã- akademii. DÄ›ti vÅ¡ech vÄ›kovÃ½ch kategoriÃ- se tady uÄ•Ã- o dracÃ-ch," vysvÄ›tlil Bezzubka rychle a pÅ™idal bezzubÃ½ Ãºsmv. Cloudjumper se opÅ™el o stÄ›nu. VÅ¡ude tady byl cÃ-tit pach drakÅ¯, ale to pravdÄ›podobnÄ› souviselo se zamÄ›Å™enÃ-m akademie. Ale bylo tu jeÅ¡tÄ› nÄ›co, o Ä•em si chtÄ›l s Alfou promluvit.

â€žO Ä•em byl ten sen?" zeptal se jemnÄ›. Bezzubka odvrÃ¡til hlavu.

â€žO niÄ•em," zamumlal. _UÅ¾ je to tu zase_, pomyslel si Cloudjumper, musÃ- se zopakovat lekce, kterou jsme uÅ¾ probrali.

â€žJsi Å¡patnÃ½ lhÃ¡Å™," nadhodil. NoÄ•nÃ- BÄ›s zavrÄ•el, ale stÃ¡le se na nÄ›j nedÃ-val. KdyÅ¾ koneÄ•nÄ› obrÃ¡til hlavu, naÅ¡tvanÄ› prohodil: â€žNo a co?" Zamrskal ocase tÃ© tmÄ› bylo vidÄ›t, jak se mu lesknou oÄ•i.

â€žAle nikdy dÅ™Ã-v jsi zlÃ© sny nemÃ-val," trefil Stormcutter hÅ™ebÃ-k na hlaviÄ•ku. Bezzubka sklopil zrak.

â€žJednou," zamumlal, â€žkdyÅ¾ jsem byl jeÅ¡tÄ› u RudÃ© Smrti." _RudÃ¡ Smrt musela bÃ½t vÃ¡Å¾nÄ› hroznÃ¡_, usoudil Cloudjumper v duchu.

VzpomnÄ›l si, jak byl vyslÃ¡n, aby zjistil, co se dÄ›je. Jeho Alfa cÃ-til volÃ¡nÃ- krÃ¡lovny, takÅ¾e se pod jeho ochranou vydal zjistit, odkud se to bere. JenÅ¾e dorazil na Blp uprostÅ™ed jednoho nÃ¡letu. To byla ta noc, kdy poznal Valku. A dÃ-ky nÃ- nezvlÃ¡dl splnit Ãºkol, kterÃ½ mu zadal Alfa. Ale i ten uznal, Å¾e â€šzachrÃ¡nit' Valku bylo pÅ™ednÄ›jÅ¡Ã-. SmeÄ•ka musÃ- drÅ¾et pÅ™i sobÄ›.

Cloudjumper ani nechtÄ›l vÄ›dÄ›t, o Ä•em byly sny u RudÃ© Smrti, ale tuÅ¡il, co se mladÃ©mu drakovi zdÃ¡lo dnes.

â€žBylo to oâ€¦" na chvilku se odmlÄ•el a potom dopovÄ›dÄ›l: â€žO KliÄ•asovi?" Bezzubka sklonil hlavu a starÅ¡Ã- drak poznal, Å¾e se nemÃ½lil.

â€žNejenom to," Å™ekl, â€žbyl tam i DragÅ¯v Bewilderbeast a vy vÅ¡ichni."

â€žNemusÃ-Å¡ mi to vypravovat," Å™ekl spÄ›Å¡nÄ›, ale to NoÄ•nÃ- BÄ›s stejnÄ› nemÄ›l v plÃ¡nu.

â€žJÃ¡ vÃ-m, Å¾e jsem Å¡patnÃ½ lhÃ¡Å™," zaÄ•al Bezzubka sÃ¡m od sebe, â€žale momentÃ¡lnÄ› mi vrtÃ¡ hlavou dÅ¯leÅ¾itÄ›jÅ¡Ã- vÄ›c neÅ¾ se zbavit toho zlozvyku." Nebylo tÅ™eba Å™Ã-kat, jakÃ¡ vÄ›c. DragÅ¯v Bewilderbeast byl stÃ¡le nÄ›kde tam venku a prÃ¡vÄ› teÄ• moÅ¾nÃ¡ spÅ™Ã¡dal plÃ¡ny, jak se pomstÃ-t. I to bylo Å¡patnÃ© samo o sobÄ›, nehledÄ› na to, Å¾e nevÄ›dÄ›li, zda byl Drago stÃ¡le s nÃ-m, nebo jestli se muÅ¾ utopil, kdyÅ¾ nemohl s nÃ¡hradnÃ- rukou plavat.

Cloudjumper sklonil hlavu a vyhlÃ©dl do deÅ¡tÄ›. NechtÄ›lo se mu letÄ›t zpÃ¡tky v tomhle poÄ•asÃ-, ale vÄ›dÄ›l, Å¾e by se Valka zbyteÄ•nÄ› strachovala. Proto odletÄ›l v noci, aby ji neznervÃ³zÅˆoval, jenÅ¾e co z toho bude, kdyÅ¾ se nevrÃ¡tÃ- do rÃ¡na? JedinÃ©, co ho alespoÅˆ trochu potÄ›Å¡ilo, byl fakt, Å¾e na tom byl Bewilderbeast mnohem lÃ©pe a jeho dÃ½chÃ¡nÃ- bylo mÄ›lkÃ© a pravidelnÃ©. Jinak zÅ¯stÃ¡val obrovskÃ½ drak v umÄ›lÃ©m spÃ¡nku nebo chcete-li, v draÄ•Ã-m kÃ³ma, kdy se zranÄ›nÃ- draci lÃ©Ä•ili a nevykazovali Å¾Ã¡dnÃ© znÃ¡mky Å¾ivota. MoÅ¾nÃ¡ to byla jedinÃ¡ vÄ›c, kterÃ¡ ho zachrÃ¡nila, Å¾e do nÄ›j vÄ•as upadl a rÃ¡na se zaÄ•ala hojit ihned. Kdyby tomu tak nebylo, uÅ¾ by byl dÃ¡vno mrtvÃ½.

Cloudjumper se trochu zachvÄ›l pÅ™i pomyÅ¡lenÃ-, Å¾e by jeho starÃ½ Alfa byl mrtvÃ½. JenÅ¾e on mÄ›l teÄ• Alfu novÃ©ho, ale to neznamenalo, Å¾e stÃ¡le necÃ-tÃ- pouto k tomu starÃ©mu. NavÃ-c doufal, Å¾e by Bewilderbeast mohl Å¾Ã-t pozdÄ›ji s nimi tady na Blpu.

PodÃ-val se na Bezzubku sedÃ-cÃ-ho vedle nÄ›j. _Je mladÃ½, ale bude z nÄ›j dobrÃ½ Alfa_, pomyslel si, kdyÅ¾ si vÅ¡iml pÃ¡r jizev, kterÃ© NoÄ•nÃ- BÄ›s mÄ›l. I v tÃ©hle tmÄ› byly vidÄ›t, a protoÅ¾e byly svÄ›tlejÅ¡Ã- neÅ¾ zbytek tÄ›la, bylo snazÅ¡Ã- je vidÄ›t. Bezzubka mÄ›l jizvu na rameni a na krku. Nakonec mÄ›l ale stejnÄ› nÄ›jakÃ© dalÅ¡Ã-, schovanÃ© jizvy, kterÃ© si hlÃ-dÃ¡. Ani ho nezajÃ-malo, jak je zÃ-skal. Mohli to vÄ›dÄ›t ostatnÃ- draci, kteÅ™Ã- ho uÅ¾ znali, ale ani od nich to nechtÄ›l vÄ›dÄ›t. Mohlo to bÃ½t dost osobnÃ-.

ChvÃ-li se dÃ-vali, jak deÅ¡Å¥ovÃ© kapky smÃ¡Ã•Ã- arÃ©nu, kdyÅ¾ oblohu proÄ•Ã-sl blesk. A vzÃ¡pÄ›tÃ- hrozivÄ› zahÅ™mÄ›lo.

â€žTo je ale poÄ•asÃ-," zamumlal NoÄ•nÃ- BÄ›s a oÄ•ima bloumal po prÃ¡zdnu. MÄ›l by na to bÃ½t zvyklÃ½, ale na nÄ›co takovÃ©ho si zvyknout prostÄ› nedalo. MÄ›l radÅ¡i noci, kdy byl mÄ›sÃ-c krÃ¡snÄ› vidÄ›t, to byly perfektnÃ- podmÃ-nky pro lÃ©tÃ¡nÃ-. TeÄ• si smutnÄ› pomyslel, Å¾e noÄ•nÃ-mu lÃ©tÃ¡nÃ- je konec. Situace to prostÄ› nedovolovala.

Zvedl nos do vzduchu a nepatrnÄ› zavÄ›tÅ™il. DokÃ¡zal tak pÅ™ibliÅ¾nÄ› odhadnout Ä•as, ale v deÅ¡tivÃ©m poÄ•asÃ- se odhad zhorÅ¡oval.

â€žJsou tak tÅ™i hodiny," Å™ekl Cloudjumperovi, â€ža jestli se chceÅ¡ vrÃ¡tit, neÅ¾ se Valka probudÃ-, asi bys mÄ›l letÄ›t." Na Stormcutterovi byla ÃºplnÄ› vidÄ›t nechuÅ¥ k letu v tomhle. Oblohu rozzÃ¡Å™il dalÅ¡Ã- blesk.

â€žTy aspoÅˆ nemÃ¡Å¡ kovovou ploutev, do kterÃ© by tÄ› zasÃ¡hl blesk," nadhodil, aby odlehÄ•il situaci. â€žTo se mi mnohokrÃ¡t nevyplatilo," zasmÃ¡l se spÃ-Å¡ sÃ¡m pro sebe.

Cloudjumper si vzal jeho nadnesenou poznÃ¡mku k srdci a vyÅ¡el do deÅ¡tÄ›. MusÃ- se dostat k Valce. OtoÄ•il hlavu a zadÃ-val se na Bezzubku.

â€žZatÃ-m nashledanou, Alfo," Å™ekl a na poslednÃ- slovo dal vÄ›tÅ¡Ã- dÅ¯raz, neÅ¾ vyletÄ›l celÃ½ zmÃ¡Ä•enÃ½ ven z arÃ©ny.

Fajn, pomyslel si Bezzubka v duchu a nasadil otrÃ¡venÃ½ vÃ½raz. StÃ¡le si pamatoval Å kyÅ¥Ã¡ka, jak sledoval Astrid odchÃ¡zejÃ-cÃ- z rokle a potom k nÄ›mu Å™Ã-kÃ¡: â€žTa da, a je po nÃ¡s." Bylo mu jasnÃ©, Å¾e dnes v noci uÅ¾ asi neusne, takÅ¾e zÅ¯stal sedÄ›t se zÃ¡dy opÅ™enÃ½mi o stÄ›nu a sledoval dÃ©Å¡Å¥.

PÄ›t hodin rÃ¡no. To byl pÅ™ibliÅ¾nÃ½ Ä•as, kdy pÅ™estalo prÅ¡et, ale hlavnÄ›, kdy se draÄ•ice probudila. Bezzubka z nudy pÅ™etÃ¡hl pod stÅ™echu i koÅ¡ s rybami, kterÃ½ sice svojÃ- neÅ¡ikovnostÃ- vysypal, ale to nikomu nevadilo. Snad.

Bezzubkovy uÅ¡i se nepatrnÄ› zachvÄ›ly pÅ™i zvuku. CelÃ© jeho tÄ›lo se napjalo, kdyÅ¾ se po oÄ•ku podÃ-val na draÄ•ici, kterÃ¡ se trochu pohnula. Podle svÄ›tlÃ©ho odlesku Bezzubka poznal, Å¾e je vzhÅ¯ru a mÃ¡ otevÅ™enÃ© oÄ•i. PoÅ™Ã¡dnÄ› nevÄ›dÄ›l, jak se zachovat. MÅ¯Å¾e zaÃºtoÄ•it, nebo mÅ¯Å¾e bÃ½t tak vysÃ-lenÃ¡, Å¾e se ani nezvedne.

ZdÃ¡lo se, Å¾e ho draÄ•ice zpozorovala, protoÅ¾e se z jejÃ-ho hrdla ozvalo tÃ¡hle zavrÄ•enÃ-. Ale nic nepodnikla. Bezzubka byl ale stÃ¡le ve stÅ™ehu, i kdyÅ¾ se otoÄ•il a Ä•elil jÃ-. MoÅ¾nÃ¡ Å¾e nakonec bude muset pÅ™iznat, Å¾e je Alfa. Tu vÃ½hodu ale prozatÃ-m nechtÄ›l pouÅ¾Ã-vat. NoÄ•nÃ- BÄ›s znovu vydal hrdelnÃ- zavrÄ•enÃ-, kterÃ© tentokrÃ¡t znÄ›lo trochu ÃºzkostnÄ›ji. Jako kdyby vÄ›dÄ›l, Å¾e se odsud nedostane.

Bezzubkovi se pÅ™Ã-Ä•ilo zabraÅˆovat jÃ- cestu ke svobodÄ›, ale nemohl si pomoct. Napadla jednoho z JEHO drakÅ¯ â€“ a jeho povinnostÃ- bylo je chrÃ¡nit. DraÄ•ice, kterÃ¡ si ho zjevnÄ› pamatovala ze vÄ•erejÅ¡Ã-ho odpoledne, se skrÄ•ila, ale stÃ¡le tlumenÄ› vrÄ•ela. Byla rozhodnutÃ¡ se brÃ¡nit, i kdyby ji to mÄ›lo stÃ¡t Å¾ivot.

Bezzubka opatrnÄ› popoÅ¡el o krok vpÅ™ed. NoÄ•nÃ- BÄ›s vycenil zuby, aÅ¾ drak na chvÃ-li zapochyboval, jestli mÅ¯Å¾e nÄ›jak zÃ-skat jejÃ-dÅ¯vÄ›ru.

Nakonec se ale pÅ™ece jen doÄ•kal nÄ›jakÃ½ch slov.

â€žCo jsi zaÄ•?" vyÅ¡tÄ›kla, â€žjsi zase nÄ›jakÃ½ dalÅ¡Ã- drak, kterÃ©ho sem poslal Drago?! A kde mÃ¡ tentokrÃ¡t Bewilderbeasta!?" _ZjevnÄ› si myslÃ-, Å¾e je stÃ¡le na lodi_, pochopil Bezzubka a pomalu svÄ›sil kÅ™Ã-dla. DÃ-ky tomu byl v mÃ©nÄ› vÃ½hruÅ¾nÃ© pozici, ale to neznamenalo, Å¾e nedÃ¡val pozor na jakÃ½koliv sebemenÅ¡Ã-nÃ¡znak, Å¾e zaÃºtoÄ•Ã-.

â€žUklidni se," Å™ekl jemnÄ› a ten klidnÃ½ tÃ³n ho samotnÃ©ho pÅ™ekvapil.

â€žZachrÃ¡nili jsme tÄ› z Dragovy lodi, teÄ• jsi na Blpu," vysvÄ›tlil jÃ-, ale nezdÃ¡lo se, Å¾e by mu vÄ›Å™ila. â€žA proÄ• jsme tady, v tÃ© kleci?!" vyhrkla a obtoÄ•ila si ocas kolem tÄ›la. Bezzubka ucouvl. Tuhle draÄ•ici absolutnÄ› nezajÃ-malo, kde je, chtÄ›la jen volnost.

â€žTak pojÄ• ven," pobÃ-dl ji a Ä•ekal. Dokonce trochu zacouval ven do arÃ©ny. JenÅ¾e draÄ•ice se ani nepohnula. SedÄ›la tam a vyÄ•kÃ¡vala.

â€žJak ti Å™Ã-kajÃ-?" zkusil to znovu Bezzubka, ale doÄ•kal se stejnÃ©ho vÃ½sledku. NoÄ•nÃ- BÄ›s tam jen sedÄ›l a zÃ-ral na nÄ›j s vycenÄ›nÃ½ma zubama.

â€žTamhle mÃ¡Å¡ ryby," pokynul hlavou ke koÅ¡i, kterÃ½ sem pÅ™itÃ¡hl, â€žnajez se." SÃ¡m si sednul ke dveÅ™Ã-m a nespouÅ¡tÄ›l z nÃ- oÄ•i. AÅ¾ draci na Blpu vstanou, bude je zajÃ-mat, kam zmizel. A jenom Stormfly a ostatnÃ- originÃ¡lnÃ- draci vÄ›dÃ- o dalÅ¡Ã-m NoÄ•nÃ-m BÄ›sovi. NavÃ-c jenom jeho NodÅ™Ã- kamarÃ¡dka vÃ-, kde prÃ¡vÄ› je. A Å kyÅ¥Ã¡k s Astrid, samozÅ™ejmÄ›. V noci tolik doufal, Å¾e se s nÃ-m rÃ¡no shledÃ¡, ale teÄ•, kdyÅ¾ uÅ¾ mÄ›l o neÃºplnou zÃ¡bavu postarÃ¡no, mu to nepÅ™iÅ¡lo jako dobrÃ½ nÃ¡pad. VÅ¾dyÅ¥ ta draÄ•ice ani nedovolÃ-, aby se trochu pÅ™iblÃ-Å¾il, jak by to mohla dovolit Å kyÅ¥Ã¡kovi?

Na chvÃ-li zatouÅ¾il, aby tam byla Valka. Ta by mu s nÃ- urÄ•itÄ› pomohla. JenÅ¾e ona je zrovna tam, kde ji potÅ™ebujÃ- vÃ-c. A stejnÄ› tak Å kyÅ¥Ã¡k. TakÅ¾e teÄ• je to jen na nÄ›m. Z jeho hrdla se vyrval dlouhÃ½ povzdech.

PÅ™i tom zvuku sebou draÄ•ice trhla. Podle toho, jak se pÅ™iblÃ-Å¾ila ke koÅ¡i, byla zvyklÃ¡ jÃ-st ryby, ale nynÃ- vzhlÃ©dla od opatrnÃ©ho oÄ•ichÃ¡vÃ¡nÃ- pÄ›knÃ©ho lososa, jako by Ä•ekala nÄ›co otrÃ¡venÃ©ho, a zeptala se: â€žCo to bylo?" Byl v tom zaznÃ-vat strach, ale i zvÄ›davost.

â€žTo jsem jenom jÃ¡," Å™ekl Bezzubka tiÅ¡e. S tÃ-mhle uspokojenÃ-m se draÄ•ice jeÅ¡tÄ› jednou ujistila, Å¾e v tÄ›ch rybÃ¡ch opravdu nic nenÃ-, a hladovÄ› se do nich pustila.

Netrvalo dlouho a po rybÃ¡ch, co byly v koÅ¡i, nebylo ani pamÃ¡tky. Jenom NoÄ•nÃ- BÄ›s olizujÃ-cÃ- si tlamu.

â€žTy asi nejsi s Dragem. NeÃºtoÄ•Ã-Å¡ a dokonce mi dÃ¡vÃ¡Å¡ najÃ-st," usoudila a Bezzubka vzdychl.

â€žAle to jsem ti Å™Ã-kal," namÃ-tl. DraÄ•ice couvla a vycenila zuby, aÄ•koliv uÅ¾ vÄ›dÄ›la, Å¾e nenÃ- nebezpeÄ•nÃ½.

â€žJÃ¡ jenâ€¦ NevÄ›dÄ›la jsem, jestli ti mÃ¡m vÄ›Å™it," pÅ™iznala prostÄ›, ale Bezzubku to nepÅ™ekvapilo. Kdyby on strÃ¡vil u Draga takovou dobu a jeÅ¡tÄ› s nÃ-m tak zle zachÃ¡zeli, urÄ•itÄ› by se choval stejnÄ›. _NedÅ¯vÄ›Å™ivÄ›_.

â€žJak se jmenujeÅ¡?" zkusil jÃ- poloÅ¾it otÃ¡zku a doufal, Å¾e tentokrÃ¡t by uÅ¾ mohla odpovÄ›dÄ›t. DraÄ•ice se na nÄ›j dlouze zadÃ-vala a Bezzubka si uÅ¾ myslel, Å¾e se spletl, kdyÅ¾ vtom promluvila: â€žRask." _Rask?_ To jmÃ©no Bezzubkovi nic neÅ™Ã-kalo. I kdyÅ¾â€¦ Zamyslel se. MoÅ¾nÃ¡ ho jednou slyÅ¡el Å™Ã-kat Å kyÅ¥Ã¡ka, ale uÅ¾ nevÄ›dÄ›l, co znamenalo.

â€žPÄ›knÃ© jmÃ©no," pochvÃ¡lil a snaÅ¾il se zoufale nevypadat, Å¾e nevÃ-, co znamenÃ¡. _Za to by mÄ› Cloudjumper urÄ•itÄ› nepochvÃ¡lil,_ pomyslel si. Stormcutter nÄ›kdy bral vÄ›ci aÅ¾ moc vÃ¡Å¾nÄ› a on jen doufal, Å¾e se nestane takovÃ½m drakem, aÅ¾ bude starÅ¡Ã-.

â€žJÃ¡ jsem Bezzubka," pÅ™edstavil se jedinÃ½m jmÃ©nem, kterÃ© mu bylo vlastnÃ-. Naopak Rask to tak skvÄ›lÃ© nepÅ™ipadalo. Polevila v ostraÅ¾itosti, pÅ™estala cenit zuby a tÃ©mÄ›Å™ neznatelnÄ› se usmÃ¡la.

â€žKdo ti to jmÃ©no dal?" zeptala se pobavenÄ›.

Bezzubka neodpovÄ›dÄ›l, jen sklopil uÅ¡i, kterÃ© mu tak trochu zÄ•ervenaly. Ale on opravdu doufal, Å¾e ve tmÄ› nejsou vidÄ›t.

â€žLidÃ©," odpovÄ›dÄ›l struÄ•nÄ›. Na tohle draÄ•ice reagovala tÃ-m, Å¾e zavrÄ•ela a vycenila zuby. â€žDrago?" zeptala se.

â€žNe, to dÃ-kybohu ne," Å™ekl Bezzubka s obrovskou Ãºlevou, â€žale nenÃ- to tak dÃ¡vno, co na nÃ¡s zaÃºtoÄ•il se svÃ½m Bewilderbeastem a celÃ© nÃ¡m to tu rozmlÃ¡til." OtrÃ¡venÄ› sklopil uÅ¡i jeÅ¡tÄ› vÃ-c. Toho si Rask vÅ¡imla. Byla zmatenÃ¡. PrÃ¡vÄ› teÄ• ten novÃ½ drak Å™ekl, Å¾e je napadl Drago s Bewilderbeastem. Tak jak je moÅ¾nÃ©, Å¾eâ€¦

â€žAleâ€¦ Jak jste se dostali zpod jeho nadvlÃ¡dy?" _zeptala se pÅ™ekvapenÄ›. Nikdy by nevÄ›Å™ila, Å¾e se nÄ›kdo mÅ¯Å¾e vymanit z Bewilderbeastovy kontroly.

Zato Bezzubka nevÄ›dÄ›l, jak pokraÄ•ovat. _MÃ¡m jÃ- Å™Ã-ct, Å¾e jsem Alfa?_ ZauvaÅ¾oval. JenÅ¾e nechtÄ›l, aby ho vidÄ›la jen jako Alfu. ChtÄ›l, aby ho vidÄ›la jen jako normÃ¡lnÃ-ho draka, jako kamarÃ¡da. Nebo moÅ¾nÃ¡ nÄ›co vÃ-c? _Ne_, rozhodl se, _nechci, aby to vÄ›dÄ›la_.

â€žJeden drak ho porazil," Å™ekl odhodlanÄ›.

Rask otevÅ™ela tlamu, aby nÄ›co Å™ekla, jenÅ¾e ji znovu zavÅ™ela, neschopna slova. PÅ™i pomyÅ¡lenÃ-, Å¾e celou dobu byl nÄ›kdo schopnÃ½ porazit ho, se stÃ¡hla zpÃ¡tky.

â€žTakÅ¾e teÄ• mÃ¡te novÃ©ho Alfu," odtuÅ¡ila Å¡eptem. Bezzubka jen pÅ™ikÃ½vl.

â€žA to on ti naÅ™Ã-dil, abys mÄ› hlÃ-dal?" zeptala se plaÅ¡e. NoÄ•nÃ- BÄ›s znovu pokÃ½val hlavou. Trochu mu pÅ™ipadalo Å¡patnÃ©, Å¾e lÅ¾e, ale co se stane za nevinnou leÅ¾ s dobrÃ½m dÅ¯vodem? _NavÃ-c_, uvaÅ¾oval, _Å kyÅ¥Ã¡k je teÄ• nÃ¡Ä•elnÃ-k, ale u nÃ¡s to znamenÃ¡ vlastnÄ› Alfa, takÅ¾e je vÅ¡e v poÅ™Ã¡dku_. S tÃ-mto vÄ›domÃ-m uÅ¾ bylo lehÄ•Ã- pohlÃ©dnout draÄ•ici do oÄ•Ã-.

â€žProÄ• tÄ› vlastnÄ› Drago neposlal do bitvy s ostatnÃ-mi?" zeptal se zvÄ›davÄ›. ZvÃ-davost byla v jeho povaze, aÅ¥ uÅ¾ si to pÅ™Ã¡l, nebo ne. KdyÅ¾ si Rask odfrkla, bÃ¡l se, Å¾e na to Å¡el moc zhurta a zeptal se jÃ- moc brzy. Ale jakmile promluvila, ulevilo se mu.

â€žNechtÄ›la jsem poslouchat Bewilderbeasta," odpovÄ›dÄ›la, ale Bezzubkovi neuÅ¡lo jemnÃ© zachvÄ›nÃ- uÅ¡Ã-. _NÄ›co mi skrÃ½vÃ¡Å¡_, pomyslel si, ale chÃ¡pal, Å¾e se draÄ•ice musÃ- nejdÅ™Ã-v seznÃ¡mit s prostÅ™edÃ-m. Ale polknul a poznamenal: â€žTak to mÃ¡me zrovna spoleÄ•nÃ©." Jeho slova ale vyÅ¡la tak tiÅ¡e, takÅ¾e je Rask neslyÅ¡ela. NaÅ¡tÄ›stÃ-. _TeÄ• ses mÃ¡lem proÅ™ekl, ty neuÅ¾iteÄ•nej plaze!_ peskoval Bezzubka sÃ¡m sebe. ProÄ• vÄ›ci vypadajÃ- tak jednoduÅ¡e, kdyÅ¾ se Å™eknou, ale proÄ• to je tak sloÅ¾itÃ©, kdyÅ¾ se to mÃ¡ udÄ›lat?

Bezzubka se zvednul a vyÅ¡el ven do arÃ©ny. PÅ™i pohledu na mraky zjistil, Å¾e uÅ¾ zaÄ•Ã-nÃ¡ svÃ-tat, a to znamenalo, Å¾e se lidÃ© brzy probudÃ-. MÄ›l by se vrÃ¡tit do vesnice. Ale na druhou stranu se mu nechtÄ›lo nechÃ¡vat tam NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa samotnÃ©ho. JeÅ¡tÄ› netuÅ¡il, Å¾e jsou na ostrovÄ› lidÃ©, a on by ji na to mÄ›l pÅ™ipravit.

â€žVÃ-Å¡, na ostrovÄ› tady s nÃ¡mi Å¾ijÃ- lidÃ©," obrÃ¡til se ke draÄ•ici a dÅ™Ã-v, neÅ¾ mohla staÄ•it nÄ›co namÃ-tnout, dodal: â€žAle jsou pÅ™Ã¡telÅ¡tÃ-. UÅ¾ dlouho s nimi Å¾ijeme." I to ale zpÅ¯sobilo, Å¾e se Rask zase stÃ¡hla zpÃ¡tky pod stÅ™echu, do rohu mÃ-stnosti. S tÃ-mhle moc daleko nedojdeme, pomyslel si.

â€žNemusÃ-Å¡ se s nimi setkat. AlespoÅˆ zatÃ-m ne. JÃ¡ se ale budu muset vrÃ¡tit do vesnice," Å™ekl, â€žale potom pÅ™inesu ryby."

Rask sklonila hlavu.

â€žProÄ• mi vlastnÄ› pomÃ¡hÃ¡Å¡? NezabÃ-jeli snad draci kaÅ¾dÃ©ho slabÃ©ho nebo zranÄ›nÃ©ho jedince?" Bezzubka se zarazil. No ano, nÄ›kteÅ™Ã- zabÃ-jeli ty slabÃ©, ale to se na Blpu nikdy nestalo. Moc dobÅ™e si to ale pamatoval z hnÃ-zda RudÃ© Smrti. Ona to cÃ-tila. CÃ-tila, Å¾e tam jsou lidÃ©. A lidÃ© znamenali v tom svÄ›tÄ› slabost. Nebo moÅ¾nÃ¡ cÃ-tila, Å¾e je zranÄ›nÃ½ a nemÅ¯Å¾e sÃ¡m lÃ©tat. Kdo vÃ-? TeÄ• uÅ¾ se to asi nedozvÃ-.

â€žZabÃ-jeli," poznamenal, â€žale tady ne." PÅ™i jeho konstatovÃ¡nÃ- se Rask odhodlala vyjÃ-t z mÃ-stnosti. Zastavila se a prohlÃ-Å¾ela si stÅ™echu. Pravda, Å™etÄ›zy uÅ¾ nebyly to, co bÃ½valy, ale stÃ¡le by dokÃ¡zaly udrÅ¾et draka uvnitÅ™.

â€žAsi se budu muset setkat s tvÃ½m Alfou, Å¾e?" zeptala se opatrnÄ›. Bezzubka pÅ™ikÃ½vl. _DÅ™Ã-v, neÅ¾ si myslÃ-Å¡_, blesklo mu hlavou a Å¡el pomalu z arÃ©ny ven. UÅ¾ si byl jistÃ½, Å¾e draÄ•ice neuteÄ•e.

Ale sÃ¡m se divil. Copak byli tam nÄ›kde jeÅ¡tÄ› dalÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›si, nebo si prostÄ› jen neuvÄ›domila s pÅ™Ã-valem novÃ½ch informacÃ-, Å¾e je taky NoÄ•nÃ- BÄ›s? TÅ™eba to nevidÄ›la. Bezzubka se pÅ™istihl, Å¾e doufÃ¡, aby si toho vÅ¡imla. PÅ™iznÃ¡val tÃ-m, Å¾e nechtÄ›l, aby byl jedinÃ½m zÃ¡stupcem svÃ© rasy. Ale teÄ• nejsi sÃ¡m, napovÃ-dal mu hlÃ¡sek v hlavÄ›, jste dva.

Nakonec to ale vypadalo, Å¾e se bude muset zeptat on.

â€žPoslyÅ¡," zaÄ•al. Rask zvedla hlavu a zvÄ›davÄ› se mu podÃ-vala do oÄ•Ã-. Takhle na svÄ›tle vidÄ›l, Å¾e mÃ¡ trochu jemnÄ›jÅ¡Ã- vÃ½raz a modrÃ© oÄ•i.

â€žJsou nÄ›kde jeÅ¡tÄ› dalÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›si?" zeptal se Bezzubka a Ä•ekal. DraÄ•ice vypadala, Å¾e si musÃ- odpovÄ›Ä• poÅ™Ã¡dnÄ› rozmyslet. â€žNemusÃ-Å¡ odpovÃ-dat hned," dodal rychle.

Vtom ale Rask zvedla hlavu a prohlÃ¡sila: â€žJÃ¡â€¦ NevÃ-m."

* * *

><p>TakÃ© dÄ›kuji za prvnÃ- dva ohlasy. Jsem rÃ¡da, Å¾e se tu najdou i ÄŒeÅ¡i. A abych alespoÅˆ odpovÄ›dÄ›la.

** : Bude to jeÅ¡tÄ› delÅ¡Ã-, ale dÄ›kuji**

Guest: Tak to se tÄ›Å¡Ã-m. RÃ¡da bych si ji pÅ™eÄ•etla

6. Opravy

Abych vynahradila zpozdÄ›nÃ- minulÃ© kapitoly, opravila jsem dalÅ¡Ã-, kterÃ¡ je sice kratÅ¡Ã-, ale snad to je v poÅ™Ã¡dku.

I do not own HTTYD

* * *

><p>Bezzubkovy oÄ•i se rozÅ¡Ã-Å™ily pÅ™ekvapenÃ-m, vzÃ¡pÄ›tÃ- ale NoÄ•nÃ- BÄ›s sklonil smutnÄ› hlavu. NevÃ-? Jak to, Å¾e nevÃ-? honilo se mu hlavou. Rask se k nÄ›mu pÅ™iblÃ-Å¾ila, a kdyÅ¾ vidÄ›la jeho zoufalÃ½ vÃ½raz, Å™ekla: â€žNenÃ- to tak, Å¾e bych nevÄ›dÄ›la, ale jÃ¡ si prostÄ› nepamatuju, co bylo pÅ™ed Dragem. Byla jsem u nÄ›j moc dlouho."

V jejÃ-m hlase zaznÃ-vala bolest, ale i lÃ-tost. _Co se stalo?_ Bezzubka chÃ¡pal, Å¾e si to nepamatuje, ale nechtÄ›l se s nÃ- o tom bavit. Nebylo by to sprÃ¡vnÃ©, zrovna kdyÅ¾ se odtamtud dostala, takhle ji zase zranit. Ale potÅ™eboval nÄ›co vÄ›dÄ›t. NutnÄ›.

â€žPoslyÅ¡, Rask," zaÄ•al trochu vÃ¡havÄ›, ale potom si byl uÅ¾ vÃ-c jistÃ½ sÃ¡m sebou. â€žKdyÅ¾ Drago s draky vyrazil pÅ™ed tÅ™emi dny pryÄ•, vrÃ¡til se Bewilderbeast?" Hned, jak to vyslovil, zalitoval svÃ½ch slov. Rask se zase stÃ¡hla dovnitÅ™ a v oÄ•Ã-ch se jÃ- odrÃ¡Å¾ela Ä•istÃ¡ bolest. StejnÄ› tak i v jejÃ-ch pohybech byla vidÄ›t neochota odpovÃ-dat. A tak zvolila draÄ•ice hodnÄ› vyhÃ½bavou cestu.

â€žProÄ•â€¦ ProÄ• to chceÅ¡ vÄ›dÄ›t?" zeptala se plaÅ¡e. Bezzubka

pohodil hlavou.

â€žAle nic, nech to bÃ½t," Å™ekl rychle a otoÄ•il se k vÃ½chodu. UÅ¾ chtÄ›l vyjÃ-t ven, ale napÄ›tÃ- v hlase draÄ•ice ho zastavilo.

â€žTy mÄ› tady nechÃ¡Å¡?" vyjekla vydÄ›Å¡enÄ›. Na jednu stranu byla plachÃ¡, ale na tu druhou byla zase odvÃ¡Å¾nÃ¡ a bojovnÃ¡. Ta druhÃ¡ Ä•Ã¡st jejÃ- povahy Bezzubku mÃ¡tla. Å˜ekl si ale, Å¾e bude nejlepÅ¡Ã- zodpovÄ›dÄ›t jejÃ- otÃ¡zku.

â€žMusÃ-m se vrÃ¡tit do vesnice podat Alfovi hlÃ¡Å¡enÃ-," odpovÄ›dÄ›l vÄ›cnÄ›. V duchu se proklÃ-nal za tu leÅ¾, protoÅ¾e - jak se Å™Ã-kÃ¡ - leÅ¾ mÃ¡ krÃ¡tkÃ© nohy. A Bezzubka vÄ›dÄ›l, Å¾e dÅ™Ã-v nebo pozdÄ›ji se to provalÃ-, a tÃ-m si asi kompletnÄ› zniÄ•Ã- jejÃ- dÅ¯vÄ›ru. JenÅ¾e kdyÅ¾ s tÃ-m divadlem uÅ¾ zaÄ•al, musÃ- ho dokonÄ•it a nÃ©st nÃ¡sledky.

ProÄ• se mi zdÃ¡, Å¾e v tÄ›chto dnech dÄ›lÃ¡m samÃ© Å¡patnÃ© rozhodnutÃ-? pomyslel si trpce. SÃ¡m byl Ä•asto svÄ›dkem Å kyÅ¥Ã¡kovÃ½ch nepovedenÃ½ch pokusÅ¯, kdyÅ¾ zastÃ¡val KliÄ•ase, jenÅ¾e on nedÃ¡val pozor. UpÅ™Ã-mnÄ›, proÄ• taky, Å¾e? On nemÄ›l bÃ½t nÃ¡Ä•elnÃ-k, takÅ¾e kamarÃ¡da jen sledoval a Ä•as od Ä•asu mu trochu pomohl. JenÅ¾e tohle bylo jinÃ©. Nikdy nevÄ›dÄ›l, Å¾e jednoho dne bude Alfa, a ani za mÃ¡k na to nebyl pÅ™ipravenÃ½. KdyÅ¾ vyzval Bewilderbeasta na souboj, jeho primÃ¡rnÃ- instinkt mu Å™Ã-kal, aby chrÃ¡nil Å kyÅ¥Ã¡ka. Ale jak mohl vÄ›dÄ›t, Å¾e potom nastane tohle peklo? TakÅ¾e se musÃ- uÄ•it za pochodu. A Tlamounova technika se nÄ›kdy nevyplÃ¡cÃ-. A nejlepÅ¡Ã- Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v nepovedenÃ½ pokus bÃ½t nÃ¡Ä•elnÃ-kem skonÄ•il u draÄ•Ã-ch zÃ¡vodÅ¯. ÃšplnÄ› opaÄ•nÄ›, neÅ¾ to chtÄ›l KliÄ•as.

KliÄ•asâ€¦ To jmÃ©no zaÄ•Ã-nalo Bezzubkovi lÃ©zt na mozek. Nikdo si kvÅ¯li tomu nestÄ›Å¾uje, protoÅ¾e vÄ›dÃ-, Å¾e byl v AlfovÄ› kontrole. JenÅ¾e Bezzubka vÄ›dÄ›l, Å¾e mohl udÄ›lat vÃ-c. CÃ-til ten tenkÃ½ hlÃ¡sek, kterÃ½ ho mohl z hypnÃ³zy vytrhnout. On vÄ›dÄ›l, Å¾e si mohl postavit hlavu a KliÄ•ase tak zachrÃ¡nit, jenÅ¾e neudÄ›lal to. A jeho rozhodnutÃ- ho stÃ¡lo Å¾ivot. Naproti tomu Valka, Å kyÅ¥Ã¡k a nikdo dalÅ¡Ã- ho nevinili. A Bezzubku zajÃ-malo, jestli by se chovali jinak, kdyby o tomhle vÄ›dÄ›li.

Z myÅ¡lenek ho vytÃ¡hla zpÃ¡tky na tvrdou zem Rask.

â€žNevypadÃ¡Å¡ jako typ draka, co by se jen tak podÅ™Ã-dil Alfovi, aÅ¥ uÅ¾ je to kdokoliv," prohlÃ¡sila, stÃ¡le schovanÃ¡ v pÅ™Ã-stÄ›nku. _TeÄ• se to urÄ•itÄ› provalÃ-_, trhlo v Bezzubkovi. Ale naproti tomu se draÄ•ice rozesmÃ¡la. _Co je tady tak k smÃ-chu?_ dumal Bezzubka, kdyÅ¾ za nÄ›j odpovÄ›dÄ›l druhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s.

â€žTvÅ¯j vÃ½raz!" vykÅ™ikla, â€žmÄ›l ses vidÄ›t! To se toho Alfy bojÃ-Å¡?" A Bezzubku nenapadlo nic jinÃ©ho, neÅ¾ pokÃ½vat hlavou. _VlastnÄ› to nenÃ- leÅ¾_, pÅ™emlouval se. Od tÃ© chvÃ-le, co se Alfou stal, se mu zdÃ¡lo, Å¾e se vÃ-c a vÃ-c vzdaluje od toho pÅ¯vodnÃ-ho Bezzubky, kterÃ©ho Å kyÅ¥Ã¡k sestÅ™elil a kterÃ½ pÅ™emohl Rudou Smrt. BÃ¡l se, Å¾e aÅ¾ ten rozdÃ-l mezi jeho rÅ¯znÃ½mi stranami vyjde najevo, uÅ¾ nikdy nebude takovÃ½, jako byl dÅ™Ã-v. A co kdyby vyplulo na povrch to tajemstvÃ- s KliÄ•asem? Ano, Bezzubka se bÃ¡l svÃ© Alfa strany. TÃ© odliÅ¡nÃ©. Byla tak novÃ¡, Å¾e nevÄ›dÄ›l, co s nÃ- dÄ›lat, nebo jak se chovat. A ze vÅ¡eho nejvÃ-c se dÄ›sil toho, Å¾e by ho Å kyÅ¥Ã¡k opustil, kdyby se dozvÄ›dÄ›l â€štamto'.

â€žNavÃ-c ty bys nemÄ›la pÅ™ijÃ-t do kontaktu s lidmi, i kdyÅ¾ jsou to pÅ™Ã¡telÃ©," konstatoval a tentokrÃ¡t s jeho nÃ¡zorem Rask souhlasila. Co ho vÅ¡ak pÅ™ekvapilo, byla jejÃ- struÄ•nÃ¡ vÄ›ta, kterou Å™ekla, kdyÅ¾ se otoÄ•il a odchÃ¡zel.

â€žSlib mi, Å¾e se vrÃ¡tÃ-Å¡â€¦ Bezzubko," prosila ho. NoÄ•nÃ- BÄ›s otoÄ•il hlavu. Bylo jen logickÃ©, Å¾e Rask nechtÄ›la zÅ¯stat sama, po vÅ¡ech tÄ›ch straÅ¡livÃ½ch zÃ¡Å¾itcÃ-ch. PotÅ™ebovala nÄ›koho, kdo by jÃ- pomohl pÅ™ekonat pÅ™ekÃ¡Å¾ky vÅ¡ednÃ-ch dnÅ¯, kterÃ© jeÅ¡tÄ› pÅ™ijdou.

â€žSlibuju," Å™ekl rychle a vyskoÄ•il z arÃ©ny.

VybÄ›hl na kopec, kde se zastavil a pohlÃ©dl zpÃ¡tky. ArÃ©nu zahalovalo jasnÃ© sluneÄ•nÃ- svÄ›tlo, takÅ¾e se moc dÃ¡l nepozastavoval a vbÄ›hl do lesa.

Cesta mu ubÄ›hla rychle, kdyÅ¾ se nemusel Å¡tvÃ¡t, a i tak dorazil do vesnice dÅ™Ã-v, neÅ¾ se Å kyÅ¥Ã¡k probudil. CelÃ½ Blp uÅ¾ osvÄ›tlovalo slunce a zbytky ledu pÅ¯sobily majestÃ¡tnÄ›, kdyÅ¾ je protly rannÃ- paprsky. NÄ›kteÅ™Ã- draci uÅ¾ byli vzhÅ¯ru, tÅ™eba mlÃ¡Ä•ata. RannÃ- ptÃ¡Ä•e dÃ¡l doskÃ¡Ä•e, platilo v jejich pÅ™Ã-padÄ›. Bezzubka docela obdivoval jejich noÄ•nÃ- reÅ¾im. KaÅ¾dÃ½ den chodili malÃ- ScuttleclawovÃ© spÃ¡t ve stejnou dobu a ve stejnÃ½ Ä•as se takÃ© probouzeli. Zato Bezzubka chodil spÃ¡t pozdÄ› (a jeÅ¡tÄ› nemohl usnout) a byl vzhÅ¯ru brzo rÃ¡no. NormÃ¡lnÄ› by teÄ• byl se Å kyÅ¥Ã¡kem uÅ¾ nÄ›kde nad oceÃ¡nem a oba by prozkoumÃ¡vali neznÃ¡mÃ¡ mÃ-sta. Ale teÄ• se to drasticky zmÄ›nilo, a tomu budou muset oba pÅ™ivyknout. NynÃ- majÃ- svÃ© povinnosti.

Bezzubka si to namÃ-Å™il rovnou k VelkÃ© sÃ-ni. Cestou ho nÄ›kteÅ™Ã- draci pozdravili sklonÄ›nÃ-m hlavy, ale jinak to bylo vÅ¡echno v poÅ™Ã¡dku. NoÄ•nÃ- BÄ›s si hlavou otevÅ™el dveÅ™e a vstoupil do tmavÃ© mÃ-stnosti. Tam se zastavil a se zvednutou hlavou hledal svÃ©ho jezdce. KdyÅ¾ ho koneÄ•nÃ© zahlÃ©dl, otrÃ¡venÄ› sklopil uÅ¡i. Å kyÅ¥Ã¡k leÅ¾el na druhÃ©m konci haly. KaÅ¾dÃ½ jinÃ½ drak by tu krÃ¡tkou vzdÃ¡lenost prostÄ› pÅ™eletÄ›l, ale Bezzubka samozÅ™ejmÄ› nemohl. ZlostnÄ› prÃ¡sknul ocasem o zem, aÅ¾ mÃ¡lem probudil nÄ›kterÃ© Vikingy leÅ¾Ã-cÃ- blÃ-zko u nÄ›j. Musel jÃ-t po svÃ½ch.

NoÄ•nÃ- BÄ›s naÅ¡lapoval tak opatrnÄ› mezi leÅ¾Ã-cÃ- Vikingy, nÄ›kterÃ©mu Ä•as od Ä•asu pÅ™iÅ¡lÃ¡pl vousy, ale naÅ¡tÄ›stÃ- se ani jeden neprobudil. AÅ¾ kdyÅ¾ byl Bezzubka Å¡Å¥astnÃ½, Å¾e to pÅ™eÅ¡el, polevil v ostraÅ¾itosti. A dÃ-ky tomu se poÅ™Ã¡dnÄ› nepodÃ-val.

Jeho tlapa najednou doÅ¡lÃ¡pla na nÄ›co mÄ›kkÃ©ho a - k jeho obrovskÃ©mu zdÄ›Å¡enÃ- - Å¾ivÃ©ho. PolekanÄ› uskoÄ•il od Vikingova dosahu, ale narazil do jednoho ze Å¡tÃ-tÅ¯ na zdi. KovovÃ½ pÅ™edmÄ›t se s rachocenÃ-m svalil na zem a vydal nepÅ™Ã-jemnÃ½ zvuk, dÃ-ky kterÃ©mu se vÅ¡ichni probudili. Bezzubka se rozhlÃ©dl, kde by se mohl pÅ™ed zuÅ™ivÃ½mi Vikingy schovat. VÄ›dÄ›l, Å¾e probudit Vikinga ze spÃ¡nku se rovnÃ¡ tÃ©mÄ›Å™ sebevraÅ¾dÄ›.

NÄ›kteÅ™Ã- dospÄ›lÃ- se prosadili a uÅ¾ to vypadalo, Å¾e je Bezzubka zachrÃ¡nÄ›nÃ½, kdyÅ¾ mu na rameno dopadl tvrdÃ½ pÅ™edmÄ›t. Drak mÃ¡lem leknutÃ-m nadskoÄ•il, protoÅ¾e si myslel, Å¾e je to sekera, ale potom zjistil, Å¾e je to jen TlamounÅ¯v hÃ¡k. NoÄ•nÃ- BÄ›s se na nÄ›j uÅ¾ normÃ¡lnÄ› podÃ-val a vidÄ›l, Å¾e si zavalitÃ½ Viking tÅ™e

bÅ™icho druhou rukou.

â€žAÅ¾ pÅ™Ã-Å¡tÄ› bude chtÃ-t ctÄ›nej Alfa za Å kyÅ¥Ã¡kem, tak bych prosil, aby si ze mÄ› nedÄ›lal pohovku," zÃ-vnul Tlamoun a Bezzubka si uvÄ›domil, Å¾e to byl on, na koho Å¡lÃ¡pnul. Sklonil hlavu v omluvnÃ©m gestu, neÅ¾ ho Tlamoun udeÅ™il do zad. â€žTak uÅ¾ mazej," pobÃ-dl ho a sÃ¡m se opÅ™el o sloup.

NoÄ•nÃ- BÄ›s doÅ¡el ke Å kyÅ¥Ã¡kovi se sklonÄ›nou hlavou. MladÃ½ nÃ¡Ä•elnÃ-k se posadil, a kdyÅ¾ vidÄ›l drakÅ¯v zniÄ•enÃ½ vÃ½raz, vztÃ¡hl k nÄ›mu ruku. Bezzubka neÄ•ekal a strÄ•il mu do nÃ-Ä•umÃ¡k.

â€žHej, brÃ¡Å¡ko, jak se mÃ¡ naÅ¡e novÃ¡ kamarÃ¡dka?" zeptal se a mÃ-nil tÃ-m Rask. Bezzubka pomalu pÅ™ikÃ½vl a trpÄ›livÄ› Ä•ekal, kdyÅ¾ se o nÄ›j Å kyÅ¥Ã¡k celou vÃ¡hou opÅ™el a vstal. PÅ™es zÃ¡da mÄ›l pÅ™ehozenÃ½ koÅ¾eÅ¡inovÃ½ plÃ¡Å¡Å¥, podobnÃ½ tomu, kterÃ½ nosÃ-val KliÄ•as. DÃ-ky tomu zasÃ¡hla Bezzubku vlna viny. Jak by se teÄ• mohl vÅ¯bec podÃ-vat Å kyÅ¥Ã¡kovi do oÄ•Ã-? VÅ¾dyÅ¥ jen on vÃ-, jak to bylo.

VikingovÃ© v sÃ-ni zvolna vstÃ¡vali a drak sem tam zaslechl nespokojenÃ© brblÃ¡nÃ- jako: â€žUÅ¾ zase prÃ¡ce." â€žDalÅ¡Ã- opravy." MuÅ¾i i Å¾eny postÃ¡vali v sÃ-ni, ale Å kyÅ¥Ã¡k se s Bezzubkou v zÃ¡vÄ›su vydal ven, k jeho domu.

â€žPoÄ•kej tady," zastavil NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa chlapec a sÃ¡m se vydal¯do poniÄ•enÃ©ho domu. VikingovÃ© sice trvali na tom, Å¾e se tenhle dÅ¯m opravÃ- a rozÅ¡Ã-Å™Ã- jako prvnÃ-, ale Å kyÅ¥Ã¡k si postavil hlavu s tÃ-m, Å¾e nejdÅ™Ã-v jdou na Å™adu ostatnÃ- budovy. VÅ¡ak nÃ¡Ä•elnÃ-k mÃ¡ slouÅ¾it pro svÅ¯j lid.

Netrvalo dlouho a svoji cestu tam si naÅ¡la Stormfly.

â€žDobrÃ© rÃ¡no, Alfo," Å™ekla s ÃºsmÄ›vem. Bezzubka nÄ›co zamrmlal o oslovenÃ-, ale nestaÄ•il to Å™Ã-ct nahlas. Stormfly totiÅ¾ hoÅ™ela nedoÄ•kavostÃ- zjistit vÃ-c o tajemnÃ©m NoÄ•nÃ-m BÄ›sovi.

â€žUÅ¾ se probudila?" zeptala se rychle a tÃ-m Bezzubku pÅ™edbÄ›hla. Drak nepatrnÄ› pÅ™ikÃ½vl, jen aby to Nodr mohl vidÄ›t.

â€žTo je skvÄ›lÃ©, jak je to dlouho?" zeptala se nadÅ¡enÄ› a Bezzubka pochopil, kam tÃ-m smÄ›Å™uje. â€žStormfly, sotva ji znÃ¡m," protoÄ•il oÄ•i v sloup a Stormfly poraÅ¾enÄ› ztichla.

Od dalÅ¡Ã-ho vÃ½slechu byl naÅ¡tÄ›stÃ- zachrÃ¡nÄ›n a Stormfly jen sledovala, jak Å kyÅ¥Ã¡k vyÅ¡el ze dveÅ™Ã- s automatickou ploutvÃ- v ruce. Ignoroval Bezzubkovy smutnÃ© pohledy, i kdyÅ¾ drak velice dobÅ™e chÃ¡pal, Å¾e to tak musÃ- bÃ½t. JenÅ¾e tu ploutev bral jako symbol jejich pÅ™Ã¡telstvÃ- a zbavit se jÃ- by byla blbost. Ale trpÄ›livÄ› vyÄ•kÃ¡val a neuhnul, kdyÅ¾ si Å kyÅ¥Ã¡k klekl k jeho ocasu, aby mu sundal vÅ¡echny ty vÃ½robky, kterÃ© ho udrÅ¾ovaly ve vzduchu.

ZatÃ-mco se tÃ-m zabÃ½val, tak na Bezzubka poÅ™Ã¡d mluvil. KonejÅ¡ivÄ› a klidnÄ›, aÅ¾ mu to zaÄ•alo lÃ©zt na nervy.

â€žJÃ¡ nejsem koÄ•ka, abys na mÄ› furt mluvil," zavrÄ•el nepÅ™Ã-Ä•etnÄ›.

â€žTo je na debatu," poznamenala Stormfly vÄ›cnÄ› a uÅ¾Ã-vala si moment, kdy za nÃ- Bezzubka nemohl vyrazit, protoÅ¾e kdyby to udÄ›lal, pravdÄ›podobnÄ› by zÃ-skal on i Å kyÅ¥Ã¡k pÃ¡r Å¡krÃ¡bancÅ¯ navÃ-c. A ona by mu stejnÄ› uletÄ›la.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se nespokojenÄ› zavrtÄ›l, ale poÄ•kal, neÅ¾ mu Å kyÅ¥Ã¡k sundÃ¡ sedlo. Mrzelo ho, Å¾e ode dneÅ¡ka ho bude jen nosit stejnÄ› jako ostatnÃ- draci. PrÃ¡vÄ› tohle byla jedna z vÄ›cÃ-, kterÃ© ho doteÄ• Ä•inily vÃ½jimeÄ•nÃ½m. A Bezzubka si toho vÃ¡Å¾il.

â€žTak a je to," poplÃ¡cal ho Å kyÅ¥Ã¡k na krku, kdyÅ¾ se zvedl s rukou plnou kovovÃ½ch tyÄ•Ã- a sedlem.

â€žTo sedlo bys mi moÅ¾nÃ¡ nemusel sundÃ¡vat," namÃ-tl Bezzubka, aÄ•koli vÄ›dÄ›l, Å¾e mu Å kyÅ¥Ã¡k nerozumÃ-. K jeho pÅ™ekvapenÃ- a souhlasu rychle pÅ™ikÃ½vl, kdyÅ¾ se nÃ¡Ä•elnÃ-k zamyslel a Å™ekl: â€žTo sedlo jsem ti moÅ¾nÃ¡ nemusel sundat."

â€žNo neÅ™Ã-kal jsem to?" usmÃ¡l se drak spokojenÄ› a spatÅ™il pÅ™ibliÅ¾ujÃ-cÃ- se Astrid.

NovÃ¡ ploutev ho ani tak nezajÃ-mala, ale uÅ¾ pÅ™i jednom pohybu ocasem zjistil, Å¾e funguje, coÅ¾ ho jeÅ¡tÄ› vÃ-c rozÄ•Ã-lilo. Navenek ale zÅ¯stÃ¡val v klidu. Å kyÅ¥Ã¡k koneÄ•nÄ› dopnul popruh na jeho sedle, takÅ¾e alespoÅˆ tohle mu zÅ¯stalo. SmutnÄ› si pÅ™ipomnÄ›l, Å¾e tohle by se nikdy nestalo, pokud by ho Å kyÅ¥Ã¡k nesestÅ™elil. A on by moÅ¾nÃ¡ takÃ© neÅ¾il moc dlouho. ZaÄ•Ã-nal totiÅ¾ RudÃ© Smrti lÃ©zt na nervy, protoÅ¾e byl jedinÃ½ drak, kterÃ½ se jÃ- nechtÄ›l poÅ™Ã¡dnÄ› podÅ™Ã-dit.

TakÃ© si zaÄ•Ã-nal pomalu uvÄ›domovat, Å¾e se pomalu, ale jistÄ›, blÃ-Å¾Ã- zima. Brzy budou svÃ¡tky a draci zase odletÃ-, ale tentokrÃ¡t to bude jinÃ©. To NoÄ•nÃ- BÄ›s moc dobÅ™e vÄ›dÄ›l. VÄ›tÅ¡ina drakÅ¯ totiÅ¾ lÃ©tala klÃ¡st vejce na mÃ-sto, kde se sami narodili, takÅ¾e draÄ•Ã- populace Blpu se rozdÄ›lÃ- na dvÄ› poloviny a Bezzubka si nebyl jistÃ½, jestli tohle zvlÃ¡dne. A zaÄ•Ã-nal se prÃ¡zdnin docela obÃ¡vat.

Nebylo to poprvÃ©, co Astrid pÅ™iÅ¡la takhle rÃ¡no, ale dnes pospÃ-chala.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ku!" zavolala uÅ¾ zdÃ¡lky a nÃ¡Ä•elnÃ-k vzhlÃ©dl. I draci zvedli hlavy, aby pÅ™ivÃ-tali novou pÅ™Ã-chozÃ-, a nÄ›kteÅ™Ã- si k nÃ- doÅ¡li pro pohlazenÃ-.

â€žMÃ¡me problÃ©m dole ve vesnici! Na Å kopka tam spadl kus ledu." Å kyÅ¥Ã¡k se plÃ¡cl do Ä•ela.

â€žÅ˜Ã-kal jsem mu, aÅ¥ to nedÄ›lÃ¡ sÃ¡m," povzdechl si a vylezl Bezzubkovi na hÅ™bet. Drak jeho vÃ¡hu sice skoro ani necÃ-til, ale i tak byl pÅ™ipravenÃ½ vyrazit.

S poÅ™Ã¡dnÃ½m odrazem a mÃ¡vnutÃ-m kÅ™Ã-dly doplachtil rychle do dolnÃ- Ä•Ã¡sti vesnice, kde se sbÃ-hali VikingovÃ© u nebohÃ©ho Å kopka. Ten mÄ›l nohu uvÄ›znÄ›nou v ledu a Mulch se snaÅ¾il obrovskou kru zvednout. BezvÃ½slednÄ›. Bezzubka si svÃ½m pÅ™Ã-letem zajistil volnÃ½ prostor na pÅ™istÃ¡nÃ-. Nikdo z obyvatel uÅ¾ z nÄ›j hrÅ¯zu nemÄ›l, ale kdyÅ¾ na to pÅ™iÅ¡lo, naÅ¡tvat NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa by znamenalo velkÃ½ problÃ©m, i kdyÅ¾ byl Bezzubka vÄ›tÅ¡inu Ä•asu v dobrÃ© nÃ¡ladÄ›.

Å kyÅ¥Ã¡k v rychlosti sesedl a kleknul si k ledu. Stormfly pÅ™iletÄ›la brzy po nÄ›m, jenÅ¾e s pÅ™ibÃ½vajÃ-cÃ-mi zvÄ›davci uÅ¾ tady pomalu nebylo mÃ-sto. A toho jeÅ¡tÄ› ubylo, kdyÅ¾ se pÅ™iÅ¡el podÃ-vat Eret, co se stalo, v zÃ¡vÄ›su se Skullcrusherem. Rumblehorn si ostÅ™e proÅ™ezÃ¡val cestu. _StejnÄ› jako v poslednÃ-ch dnech i on strÃ¡vil poslednÃ-ch pÃ¡r dnÅ¯ s Eretem, aby se vzÃ¡jemnÄ› seznÃ¡mili. PÅ™ece jen mu chybÄ›l KliÄ•as.

Å kyÅ¥Ã¡k skonÄ•il s pozorovÃ¡nÃ-m, jak Å¡patnÄ› na tom Å kopek je, a postavil se.

â€žRozejdÄ›te se! PotÅ™ebujeme tady prostor a kus provazu!" Jeden z mladÃ½ch VikingÅ¯ zvedl ruku.

â€žJÃ¡ ho pÅ™inesu!" NÃ¡Ä•elnÃ-k kÃ½vl a vÅ¡ichni se zaÄ•ali rozchÃ¡zet. AÅ¾ na Mulche, Astrid a Ereta. Toho zajÃ-malo, co se dÄ›je a jestli nebudou potÅ™ebovat pomoc.

Bezzubka chÃ¡pal, Å¾e budou potÅ™ebovat kaÅ¾dÃ©ho draka, kterÃ½ by jim pomohl, ale Skullcrusherovi se snaÅ¾il vyhÃ½bat. Zkuste hÃ¡dat, proÄ•.

MladÃ½ Viking se vrÃ¡til a Å kyÅ¥Ã¡k s Eretem uchytili konce ledu a nÄ›jak se jim podaÅ™ilo protÃ¡hnout lano i veprostÅ™ed, takÅ¾e teÄ• pÅ™iÅ¡el chlapec k NoÄ•nÃ-mu BÄ›sovi a ten uchopil lano do zubÅ¯. Eret ho pÅ™ivÃ¡zal za sedlo, byl si jistÃ½, Å¾e tohle zvlÃ¡dne jeho drak jako nic. Stormfly drÅ¾ela konec lana v drÃ¡pech a vÅ¡ichni tÅ™i draci Ä•ekali jen na pokyn, aby se stejnÄ› vznesli a vytÃ¡hli led nahoru.

â€žTakâ€¦ TeÄ•!" rozkÃ¡zal Å kyÅ¥Ã¡k a Stormfly vyrazila jako prvnÃ-. Bezzubka letÄ›l jako druhÃ½ a Skullcrusher, kterÃ½ se na tuhle prÃ¡ci hodil nejvÃ-c, letÄ›l lÃ-nÄ› vzadu. VÅ¡ichni tÅ™i draci byli dost silnÃ-, aby celou ledovou kru zvedli, jenÅ¾e teÄ• se udrÅ¾ovali ve vzduchu a nevÄ›dÄ›li, co s nÃ- dÃ¡l.

â€žTak ji hoÄ•te do moÅ™e!" zavolala na nÄ› Astrid. PÅ™ebyteÄ•nÃ½ led hÃ¡zeli do ledovÃ½ch vod oceÃ¡nu, dost daleko od pobÅ™eÅ¾Ã-, aby do nich lodÄ› nevrazily a nepotopily se. A tak Rumblehorn, NoÄ•nÃ- BÄ›s a Nodr vyrazili.

NeuletÄ›li toho moc, kdyÅ¾ se Skullcrusher nadechl se zÃ¡mÄ›rem nÄ›co pÄ›knÃ©ho Å™Ã-ct.

â€žBezzubko, vÃ-Å¡, Å¾e jsem ti jeÅ¡tÄ› neodpustil," prohlÃ¡sil tvrdohlavÄ›.

â€žJÃ¡ vÃ-m," povzdechl si jmenovanÃ½ drak, â€žale nemohl jsem nic dÄ›lat." _UÅ¾ zase lÅ¾u_, peskoval se, ale vypadalo to, Å¾e Rumblehorn uÅ¾ stejnÄ› vÄ-, co chce Å™Ã-ct.

â€žJÃ¡ vÃ-m, Å¾e mohl! KaÅ¾dÃ½ z nÃ¡s cÃ-til na zaÄ•Ã¡tku ten hlas, co nÃ¡s volal zpÄ›t do reality, a ty jsi mu vzdoroval vÃ-c, dokÃ¡zal by ses z toho vytrhnout!" I kdyÅ¾ to byla jen jeho teorie, bylo v nÃ-tolik pravdy, aÅ¾ to Bezzubku bodlo u srdce. UÅ¾ se nadechoval, aby nÄ›co odpovÄ›dÄ›l, kdyÅ¾ k nÄ›mu Skullcrusher obrÃ¡til hlavu. Po tom tvrdÃ©m vÃ½razu uÅ¾ v nÃ- nebylo ani stopy.

â€žVzpamatuj se, zavraÅ¾dil jsi mi jezdce a pÅ™Ã-tele pÅ™Ã-mo pÅ™ed

mÃ½ma oÄ•ima, a jÃ¡ mÃ¡m dÅ¯vod bÃ½t na tebe naÅ¡tvanÃ½, i kdyÅ¾ ostatnÃ- nejsou," Å™ekl. Bezzubka si to uvÄ›domoval, sÃ¡m by asi nereagoval jinak.

â€žPoslyÅ¡, vÃ¡Å¾nÄ› mÄ› to mrzÃ--" zaÄ•al, ale byl pÅ™eruÅ¡en RumblehornovÃ½m zaÅ™vÃ¡nÃ-m. ChudÃ¡k Skullcrusher se asi nechal uÅ¾Ã-rat Å¾alem a nezajÃ-malo ho, Å¾e za takovÃ© chovÃ¡nÃ- k Alfovi by z toho mohl mÃ-t poÅ™Ã¡dnÃ½ malÃ©r. _TakÅ¾e tohle se stane, kdyÅ¾ se budu moc dlouho trÃ¡pit_? Pomyslel si NoÄ•nÃ- BÄ›s.

Vypadalo to, Å¾e chce Skullcrusher zaÃºtoÄ•it, ale tomu zabrÃ¡nila Stormfly. â€žUklidnÄ›te se, oba dva! MÃ¡me pÅ™ed sebou Ãºkol a to nenÃ- zrovna vhodnÃ¡ doba na hÃ¡dÃ¡nÃ- se!" K vÃ½slednÃ©mu efektu pÅ™idala ostny na ocase, a kdyÅ¾ na nÄ› oba draci pohlÃ©dli, zmlkli a se sklopenÃ½mi hlavami pokraÄ•ovali. A Stormfly vypnula hruÄ•, potÄ›Å¡enÃ¡, Å¾e dokÃ¡zala umlÄ•et i Alfu.

PouÄ•enÃ- z tohoto incidentu letÄ›li zpÄ›t takÃ© bez Å™eÄ•Ã-, netÄ›Å¡Ã-c se na den plnÃ©ho prÃ¡ce. Brzy po nÃ¡vratu na Blp se rozdÄ›lili, kaÅ¾dÃ½ si Å¡el po svÃ½ch_povinnostech. A Bezzubka se uÅ¾ tÄ›Å¡il na veÄ•er. Pouze z jednoho dÅ¯vodu. Bude se koneÄ•nÄ› moct vytratit z Blpu a navÅ¡tÃ-vit Rask v arÃ©nÄ›. A ani si neuvÄ›domil, Å¾e prÃ¡vÄ› to chce v danou chvÃ-li ze vÅ¡eho nejvÃ-c.

Ale nejdÅ™Ã-v si musel spolu se Å kyÅ¥Ã¡kem poradit s kusy ledu, hÃ¡dkou nÄ›kolika drakÅ¯ na plÃ¡Å¾i, pÅ™eÅ¾Ã-t obÄ›d, popichovÃ¡nÃ- Stormfly a na zÃ¡vÄ›r si dal jednu hru s draÄ•Ã-mi mlÃ¡Ä•aty, kterÃ¡ se hodnÄ› tÄ›Å¡ila na Ä•as, aÅ¾ budou dospÄ›lÃ¡, a budou se moci Ãºstnit draÄ•Ã-ch zÃ¡vodÅ¯. Bezzubka je dokonce nachytal, jak se snaÅ¾ili jednu nebohou ovci zvednout. Museli se na to podÃ-vat tÅ™i najednou, aby jim ovce Å¡la zvednout.

A koneÄ•nÄ› nastal soumrak. UÅ¾ se stmÃ-valo celkem brzy, takÅ¾e si Bezzubka sedl vedle Å kyÅ¥Ã¡ka. NaÅ¡el ho u VelkÃ© sÃ-nÄ›, vÄ›tÅ¡ina VikingÅ¯ byla unavenÃ¡, ale tvrdÃ¡ prÃ¡ce pÅ™inÃ¡Å¡ela ovoce. Led byl za dneÅ¡nÃ- den tÃ©mÄ›Å™ odstranÄ›n a zbÃ½valo uÅ¾ jen opravit domy. NehledÄ› na to, Å¾e kaÅ¾dÃ©ho draka, kterÃ©ho potkal, chvÃ¡lil za prÃ¡ci. S draÄ•Ã- pomocÃ- Å¡ly opravy jedna radost, ale tahÃ¡nÃ- tÄ›Å¾kÃ½ch kusÅ¯ ledu vyÄ•erpÃ¡valo i ty nejvytrvalejÅ¡Ã- draky. Bezzubku nevyjÃ-maje. Pro dneÅ¡ek zÃ¡vidÄ›l mlÃ¡Ä•atÅ¯m, Å¾e si mÅ¯Å¾ou hrÃ¡t, zatÃ-mco se ostatnÃ- dÅ™ou.

StÃ¡le mu vÅ¡ak v hlavÄ› zaznÃ-vala Skullcrusherova slova. _Vzpamatuj se, zavraÅ¾dil jsi mi jezdce a pÅ™Ã-tele pÅ™Ã-mo pÅ™ed mÃ½ma oÄ•ima, a jÃ¡ mÃ¡m dÅ¯vod bÃ½t na tebe naÅ¡tvanÃ½, i kdyÅ¾ ostatnÃ- nejsou_. Takhle to Å™ekl. Sice ho Skullcrusher uznal jako svÃ©ho Alfu, jenÅ¾e s tÃ-mhle jejich vyhrocenÃ½m vztahem bude jeÅ¡tÄ› vÃ-c problÃ©mÅ¯, neÅ¾ si Bezzubka zpoÄ•Ã¡tku myslel.

BÄ›hem odpoledne takÃ© pÅ™emÃ½Å¡lel o tÃ© noÄ•nÃ- mÅ¯Å™e. Zdalipak se zdajÃ- nÄ›jakÃ© i ostatnÃ-m? TÅ™eba Skullcrusherovi? _Stane se to i mnÄ›?_ uvaÅ¾oval. Bude takÃ© tak zniÄ•enÃ½, kdyÅ¾ se uzavÅ™e do sebe? UpÅ™Ã-mnÄ› Å™eÄ•eno, Bezzubka mÄ›l z tÄ›ch snÅ¯ strach, a tak nÄ›jak tuÅ¡il, Å¾e kaÅ¾dou noc to bude horÅ¡Ã- a horÅ¡Ã-. Nemusel by v noci spÃ¡t. Je pÅ™ece NoÄ•nÃ- BÄ›s, noc je jejich Å¾ivel. Ale uvÄ›domoval si, Å¾e je tak unavenÃ½, Å¾e by to celou noc nevydrÅ¾el. _Za pokus to stojÃ-_, Å™ekl si a zadÃ-val se na zÃ¡pad slunce. Ten byl tak nÃ¡dhernÃ½, mohl by se na nÄ›j dÃ-vat poÅ™Ã¡d. NormÃ¡lnÄ› by lÃ©tali se Å kyÅ¥Ã¡kem nÄ›kde blÃ-zko Blpu, tak daleko, jak je to jen moÅ¾nÃ©. A Bezzubka znal nejkrÃ¡snÄ›jÅ¡Ã- mÃ-sta, odkud je zÃ¡pad

slunce vidÄ›t.

PoÄ•katâ€¦ ZÃ¡pad slunce? Rask! VyletÄ›l Bezzubka, nevÅ¡Ã-mal si Å kyÅ¥Ã¡kova: â€žBrÃ¡Å¡ko!" a namÃ-Å™il si to ke skladÅ¯m. MusÃ-pÅ™ece Rask dopravit nÄ›jakÃ© to jÃ-dlo. A tak shÃ¡nÄ›l koÅ¡ ryb, zatÃ-mco nÃ¡Ä•elnÃ-k nahoÅ™e pokrÄ•il rameny a zamumlal: â€žZase nÄ›jakÃ¡ Alfa zÃ¡leÅ¾itost."

Kde to je? Sakra, kde ten koÅ¡ je?! Ryb bylo dost, ale ten koÅ¡ nemohl nikde sehnat. PravdÄ›podobnÄ› si je vÅ¡ichni vzali, kdyÅ¾ se chtÄ›li postarat o draky. _To je ono! StÃ¡je!_ Bezzubka si uvÄ›domil, Å¾e vÅ¡echny musÃ- bÃ½t tam. A i kdyÅ¾ tam moc nechtÄ›l jÃ-t, protoÅ¾e to bude samÃ© Alfa sem, Alfa tam. Sklady byly blÃ-zko stÃ¡jÃ- a jako jedno z mÃ¡la mÃ-st na Blpu byly i dobÅ™e chrÃ¡nÄ›nÃ©, takÅ¾e nebyly bÄ›hem Dragova Ãºtoku poÅ¡kozeny. NoÄ•nÃ- BÄ›s z nich vybÄ›hl plnou rychlostÃ- a zamÃ-Å™il si to do stÃ¡jÃ-. Hladce se protÃ¡hl vchodem a schody bral po dvou. I kdyÅ¾, uvÄ›domil si, by to mohl splachtit. JeÅ¡tÄ› nebyl poÅ™Ã¡dnÄ› zvyklÃ½ na tu ploutev, aÄ•koliv mu mohla dodÃ¡vat faleÅ¡nÃ½ pocit svobody.

HlouÄ•ek NodrÅ¯ vzhlÃ©dl, a za chvÃ-li se draci mohli ukÅ™iÄ•et, jen aby ho pozdravili. Bezzubka jim odpovÃ-dal, i kdyÅ¾ jednÃ-m uchem vnÃ-mal a tÃ-m druhÃ½m to zase vypouÅ¡tÄ›l. Zoufale se rozhlÃ-Å¾el, ale koÅ¡e nikde nezahlÃ©dl. A tak se vydal k Fanghookovi, kterÃ½ se bÄ›hem tÄ›ch pÄ›ti let stal trvalÃ½m GustavovÃ½m drakem, a ti dva spolu sdÃ-leli takovÃ© nepopsatelnÃ© pouto. Na jednu stranu bylo tajemnÃ©, ale na tu druhou zase kamarÃ¡dskÃ©. A na tu tÅ™etÃ-â€¦ NetÅ™eba Å™Ã-kat.

â€žNevÃ-Å¡, kde jsou koÅ¡e s rybami, prosÃ-m?" zeptal se ho a DÄ›sovec se naÄ•epÃ½Å™il.

â€žJsou vzadu v sedlovnÄ›," odpovÄ›dÄ›l, potÄ›Å¡en, Å¾e mu mÅ¯Å¾e s nÄ›Ä•Ã-m pomoct. Bezzubka tam obrÃ¡til hlavu, a potom se podÃ-val zpÃ¡tky na Fanghooka.

â€žDÃ-ky. Mimochodem, jak ti jdou vÃ½vrtky? Je to lepÅ¡Ã-?" zeptal se, kdyÅ¾ si vzpomnÄ›l, Å¾e to je jedna z mÃ¡la vÄ›cÃ-, co mu nejdou. Fanghook pokÃ½val hlavou.

â€žMnohem lepÅ¡Ã-," Å™ekl spokojenÄ›. Bezzubka udÄ›lal stejnÃ© gesto a rozeÅ¡el se tam, kde by ty koÅ¡e mÄ›ly bÃ½t.

V sedlovnÄ› Å¾Ã¡dnÃ½ drak nebyl. NÄ›kteÅ™Ã- jezdci sice brali draky na noÄ•nÃ- let, ale dnes byli vÅ¡ichni tak vyÄ•erpanÃ-, Å¾e tu nebylo Å¾ivÃ© duÅ¡e. Vzal do zubÅ¯ nejvÄ›tÅ¡Ã- koÅ¡ a teÄ• Ä•elil vÃ½zvÄ›. Musel se probojovat zpÃ¡tky pÅ™es vÅ¡echny draky. A tak se hluboce nadechl a vyÅ¡el ven, stÃ¡le s koÅ¡em v zubech.

Razil si cestu mezi rÅ¯znÃ½mi Nodry, DÄ›sovci, ZipÃ¡ky a dalÅ¡Ã-mi rÅ¯znÃ½mi draÄ•Ã-mi rasami, neÅ¾ se na nÄ›j zaÄ•aly pÃ¡lit otÃ¡zky typu: â€žNechcete s tÃ-m pomoct?"

â€žMy vÃ¡m to odneseme!" NoÄ•nÃ- BÄ›s odmÃ-tavÄ› zavrtÄ›l hlavou a pokraÄ•oval dÃ¡l. NÄ›kteÅ™Ã- draci si vymÄ›nili zaraÅ¾enÃ© pohledy, ale zase se pustili do svÃ½ch vÄ›cÃ-, kdyÅ¾ se Bezzubka dostal k vÃ½chodu.

Fajn, teÄ• musÃ-m sehnat ty ryby, pomyslel si a podÃ-val se na slunce, kterÃ© uÅ¾ zapadlo. UÅ¾ se snÃ¡Å¡ela tma, a Bezzubka doufal,

Å¾e Rask nebude v nÄ›jak Å¡patnÃ© nÃ¡ladÄ›. V nejhorÅ¡Ã-m pÅ™Ã-padÄ› se stÃ¡le mÅ¯Å¾e vymluvit s opravami. Ve skladech rychle nabral ryby (odolÃ¡val nutkÃ¡nÃ- si pÃ¡r ryb nechat pro sebe) a uÅ¾ mu jen zbÃ½valo dopravit je do arÃ©ny. Vzal koÅ¡ plnÃ½ ryb do nohou a vyrazil.

Jak vzletÄ›l, vidÄ›l obyvatele Blpu, jak se odebÃ-rajÃ- do svÃ½ch domovÅ¯ (ti, kteÅ™Ã- je mÄ›li opravenÃ©), a nÄ›kolik drakÅ¯, kteÅ™Ã- si jeÅ¡tÄ› neÅ¡li do stÃ¡jÃ- odpoÄ•inout. KdyÅ¾ to takhle sledoval, chybÄ›la mu ta uklidÅˆujÃ-cÃ- tÃ-ha Å kyÅ¥Ã¡ka na jeho hÅ™betÄ›. ProstÄ› jako kdyby mÄ›l jen polovinu duÅ¡e. _MoÅ¾nÃ¡ by mohla staÄ•it jen polovina ploutve, ne?_ pÅ™ipomnÄ›l si a soustÅ™edil se na let. TÄ›ch nÄ›kolik malÃ½ch zatÃ¡Ä•ek zvlÃ¡dnul jako nic, ale poÄ•asÃ- ho zaÄ•Ã-nalo zklamÃ¡vat. UÅ¾ vychÃ¡zel mÄ›sÃ-c, takÅ¾e to vypadÃ¡, bÅ¯hvÃ-jak nejde pozdÄ›.

Se slabÃ½m zaÅ¡ustÄ›nÃ-m kÅ™Ã-del pÅ™istÃ¡l na plÃ¡cku pÅ™ed arÃ©nou. Znovu vzal koÅ¡ ryb do zubÅ¯ a vnesl dovnitÅ™. UkÃ¡zalo se, Å¾e draÄ•ice na nÄ›j uÅ¾ Ä•ekala, protoÅ¾e se schovÃ¡vala za vchodem a vyhrkla: â€žKde jsi byl?!"

Bezzubka poloÅ¾il koÅ¡ na zem a sledoval, jak Rask slabÄ› zaÄ•ichala.

â€žPromiÅˆ," omlouval se, â€žmÄ›li jsme spoustu prÃ¡ce s opravami po BewilderbeastovÄ› Ãºtoku." DraÄ•ici se slabÄ› rozÅ¡Ã-Å™ily oÄ•i, kdyÅ¾ si uvÄ›domila, Å¾e mluvÃ- o jejÃ-m pÅ™edchozÃ-m Alfovi.

â€žJak je to vlastnÄ› dlouho, co na vÃ¡s zaÃºtoÄ•il?" zeptala se podezÅ™Ã-vavÄ›. Bezzubka by nemusel ani myslet, aby vÄ›dÄ›l, kdy se mu slovo Alfa obtisklo do hlavy.

â€žJsou to Ä•tyÅ™i dny a pÅ™edvÄ•Ã-rem jsme tÄ› naÅ¡li," odpovÄ›dÄ›l.

Vypadalo to, Å¾e se Rask rozmÃ½Å¡lÃ-, a tak k nÃ- pÅ™isunul koÅ¡ s rybami.

â€žMÃ¡Å¡ hlad?" zeptal se. DraÄ•ice se zaÅ¡klebila.

â€žKdybych se musela s krmenÃ-m spolÃ©hat na tebe, tak uÅ¾ dÃ¡vno umÅ™u hlady." Å vihla ocasem, ale jednoho sledÄ› chytila zuby a ihned skonÄ•il v jejÃ- tlamÄ›.

Bezzubka si sedl a uvaÅ¾oval. Rask mÄ›la pravdu, opravdu na nÄ›j nebyl spoleh s krmenÃ-m. PravdÄ›podobnÄ› pÅ™es den seÅ¡la k oceÃ¡nu a nachytala si nÄ›jakÃ© ryby sama. Ale on mÄ›l stÃ¡le jeÅ¡tÄ› hodnÄ› otÃ¡zek. Jak dlouho asi byla u Draga, kdyÅ¾ si nic pÅ™edtÃ-m nepamatuje? Je to nÄ›co jako on u RudÃ© Smrti? ZnÃ¡ ji sice jen jeden den, ale uÅ¾ tak zjistil, Å¾e toho majÃ- tolik spoleÄ•nÃ©ho, a pÅ™ece jsou stÃ¡le odliÅ¡nÃ-. Zvedl hlavu, jen aby spatÅ™il srpek dorÅ¯stajÃ-cÃ-ho mÄ›sÃ-ce, kterÃ½ i takhle nÃ¡dhernÄ› ozaÅ™oval oblohu. Jeho zÃ¡Å™ se takÃ© odrÃ¡Å¾ela na jeho Å¡upinÃ¡ch a vytvÃ¡Å™elo to nÃ¡dhernÃ½ efekt. A Bezzubka to mÄ›l rÃ¡d.

Rask dojedla a jen se olizovala. MÄ›la stejnÄ› rÅ¯Å¾ovÃ½ jazyk jako Bezzubka. OdstrÄ•ila koÅ¡ k tomu druhÃ©mu. _MusÃ-m je zase pÅ™inÃ©st zpÃ¡tky_, poznamenal si Bezzubka v duchu, protoÅ¾e by si nÄ›kdo jistÄ› vÅ¡iml â€šzÃ¡hadnÄ› mizejÃ-cÃ-ch koÅ¡Å¯'. DraÄ•ice si lehla a obtoÄ•ila kolem sebe ocas. Sice ho mÄ›la otoÄ•enÃ½ ke zdi, ale i tak

Bezzubka tuÅ¡il, Å¾e tady nÄ›co nehraje. Å½Ã¡dnÃ½ rozumnÃ½ drak by nikdy nezkÅ™ivil ocas do takovÃ©ho nepÅ™irozenÃ©ho Ãºhlu. Ale nechal to bÃ½t a radÅ¡i se zeptal: â€žJak jsi strÃ¡vila den?"

Rask se protÃ¡hla a nÄ›kolikrÃ¡t zamrkala.

â€žVÄ›tÅ¡inu jsem prospala," Å™ekla lÃ-nÄ›, â€ža co Å™Ã-kal tvÅ¯j Alfa?" V Bezzubkovi trhlo. On si nepromyslel odpovÄ›Ä•, i kdyÅ¾ uÅ¾ pÅ™edem vÄ›dÄ›l, Å¾e se na to zeptÃ¡. _Ty jsi vÃ¡Å¾nÄ› neuÅ¾iteÄ•nej plaz,_ propleskl se v duchu a honem se snaÅ¾il nÄ›co vymyslet.

â€žEhmâ€¦ MÃ¡ moc prÃ¡ce, ale poÄ•kÃ¡, neÅ¾ se uzdravÃ-Å¡ a, ehmâ€¦ potom mÅ¯Å¾eÅ¡ Blp opustit nebo tady zÅ¯stat," vykoktal nakonec a ze vÅ¡ech sil se snaÅ¾il ignorovat pohled draÄ•ice, kterÃ½ ho doslova propichoval.

â€žTy mÃ¡Å¡ vÃ¡Å¾nÄ› divnÃ©ho Alfu," poznamenala a olÃ-zla si pÅ™ednÃ- tlapu, kde jÃ- zÅ¯stal kus ryby. â€žA jak vlastnÄ› mÅ¯Å¾e vÄ›dÄ›t, Å¾e se potÅ™ebuju uzdravit?" zeptala se zniÄ•ehonic a Bezzubkovi doÅ¡lo, Å¾e asi Å™ekl pÅ™Ã-liÅ¡. Sklopil uÅ¡i a honem se snaÅ¾il nÄ›co vymyslet.

Vtom ho napadla spÃ¡snÃ¡ myÅ¡lenka. KdyÅ¾ s nÃ- bojoval, vypadalo to, Å¾e nemÅ¯Å¾e lÃ©tat! To znamenÃ¡, Å¾e mÅ¯Å¾e mÃ-t nÄ›co s kÅ™Ã-dlem! A teÄ• se mu tenhle malÃ½ detail bude hodit.

â€žNo, vÅ¡iml jsem si, Å¾e jsi nÄ›jak nemohla letÄ›t," odpovÄ›dÄ›l trochu zdrÃ¡havÄ›. _MoÅ¾nÃ¡ je to pro ni nepÅ™Ã-jemnÃ© tÃ©ma_, napadlo ho. â€žÅ˜Ã-kal jsem si, Å¾e moÅ¾nÃ¡ mÃ¡Å¡ nÄ›co s kÅ™Ã-dlem," dodal.

DraÄ•ice se zatvÃ¡Å™ila pÅ™ekvapenÄ›.

â€žJÃ¡ s kÅ™Ã-dlem nic nemÃ¡m," Å™ekla a na dÅ¯kaz se postavila a kÅ™Ã-dla roztÃ¡hla. V rychlÃ©m pÅ™eletu pohledem Bezzubkovi doÅ¡lo, Å¾e se asi dopustil chyby, protoÅ¾e jejÃ- kÅ™Ã-dla rozhodnÄ› byla v dobrÃ©m stavu. Tak co tedyâ€¦?

â€žPromiÅˆ, asi jsem se musel splÃ©st," uznal svou chybu a podÃ-val se na Rask, kterÃ¡ kÅ™Ã-dla zase sloÅ¾ila s vÃ-tÄ›zoslavnÃ½m Ãºsměvem.

Bezzubka sice neplÃ¡noval nic vyÄ•erpÃ¡vajÃ-cÃ-ho, ale zoufale se o nÃ- potÅ™eboval dozvÄ›dÄ›t nÄ›co vÃ-c. TÅ™eba by jÃ- mohl pomoct. A tak vstal.

â€žNechceÅ¡ na noÄ•nÃ- let?" nadhodil, â€žznÃ¡m tady skvÄ›lÃ¡ mÃ-sta." Rask se nejdÅ™Ã-v tvÃ¡Å™ila zdrÃ¡havÄ›, ale potom odpovÄ›dÄ›la: â€žMyslÃ-m, Å¾e na let jeÅ¡tÄ› nemÃ¡m dost sÃ-ly. OdloÅ¾Ã-me to na jindy, ano?" Bezzubkovy uÅ¡i zklamÃ¡nÃ-m poklesly, ale potom drak chÃ¡pavÄ› pÅ™ikÃ½vl a vrÃ¡til se na mÃ-sto.

DruhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s navÃ-c poznamenal: â€žNavÃ-c, nevypadÃ¡Å¡ dobÅ™e, potÅ™eboval bys trochu spÃ¡nku." V tomhle jÃ- musel Bezzubka dÃ¡t za pravdu. TeÄ• kdyby se jen nebÃ¡l spÃ¡t. Ale to se nikdo kromÄ› nÄ›j nesmÄ›l dozvÄ›dÄ›t. KromÄ› Cloudjumpera, protoÅ¾e ten uÅ¾ to stejnÄ› vÄ›dÄ›l. Stormcutter mÄ›l takovou zvlÃ¡Å¡tnÃ- schopnost vycÃ-tit starosti ostatnÃ-ch. Mohla to bÃ½t sice uÅ¾iteÄ•nÃ¡ schopnost, jenÅ¾e to Bezzubkovi moc nepÅ™idÃ¡valo, vzhledem k tomu, Å¾e Cloudjumper

Å™ekl, Å¾e ho bude uÄ•it. A kdyÅ¾ uÄ•itel vÃ-, co jeho Å¾Ã¡ka trÃ¡pÃ-, mÅ¯Å¾e ho tÃ-m psychicky vydÃ-rat tak dlouho, dokud vÅ¡echno nevyklopÃ-.

â€žZÅ¯staneÅ¡ tu pÅ™es noc?" zvedla hlavu nÃ¡hle Rask. Bezzubka se na ni podÃ-val a trochu povytÃ¡hl oboÄ•Ã- v tÃ¡zacÃ- otÃ¡zce.

â€žKdyÅ¾ jsi tady, tak se cÃ-tÃ-mâ€¦ v bezpeÄ•Ã-," vysvÄ›tlila draÄ•ice, â€žuklidÅˆuje mÄ›, kdyÅ¾ vÃ-m, Å¾e je tu nÄ›kdo dalÅ¡Ã-." Bezzubka se nerozmÃ½Å¡lel a pÅ™ikÃ½vl. RÃ¡d lÃ©tal v noci, ale takhle by musel spÃ¡t ve VelkÃ© sÃ-ni, kterÃ¡ byla pÅ™ecpanÃ¡ Vikingy, a do stÃ¡jÃ- se mu nechtÄ›lo.

â€žTak tedy dobrou noc," Å™ekla Rask a sloÅ¾ila si hlavu na pÅ™ednÃ- tlapy. Bezzubka pokÃ½val hlavou.

â€žDobrou noc," odpovÄ›dÄ›l a udÄ›lal to samÃ©.

7. Ãštok

**Co to je? Snad ne dalÅ¡Ã- kapitola? **

I do not own How to Train Your Dragon

* * *

><p>DÃ¡l uÅ¾ se ale neÅ™Ã-dil podle Rask, kterÃ¡ uÅ¾ nÄ›kolik minut po tom, co se uloÅ¾ila, hladce oddechovala v pravidelnÃ©m tempu. OÄ•i se mu sice klÃ-Å¾ily Ãºnavou, ale pÅ™esnÄ› proti tomu Bezzubka bojoval. NesmÃ-m usnout, opakoval si stÃ¡le v hlavÄ›.

LeÅ¾el asi hodinu a jednou uÅ¾ mÃ¡lem upadl do spÃ¡nku. A tak se zvedl. Nikomu urÄ•itÄ› nebude vadit, kdyÅ¾ si odskoÄ•Ã- na rychlÃ½ let. AspoÅˆ aby vidÄ›l mÄ›sÃ-c. Ten mu momentÃ¡lnÄ› dodÃ¡val odvahu, kterou potÅ™eboval. Potichu vyÅ¡el z arÃ©ny a chystal se vzlÃ©tnout. RoztÃ¡hl kÅ™Ã-dla a poÅ™Ã¡dnÄ› se odrazil. PotÅ™eboval si proÄ•istit hlavu. A doufal, Å¾e ho chladnÃ½ noÄ•nÃ- vzduch probudÃ-.

Jak zamÃ¡val kÅ™Ã-dly, aby nabral rychlost, zdÃ¡lo se mu, Å¾e je vÅ¡e v poÅ™Ã¡dku. Jeho kÅ™Ã-dla proÄ•esÃ¡vala vzduch a ten zase pomÃ¡hal Bezzubkovi alespoÅˆ na chvÃ-li se zbavit starostÃ-, kterÃ© ho poslednÃ- dny tÃ-Å¾ily. NoÄ•nÃ- BÄ›s letÄ›l na moÅ™e, ve kterÃ©m se odrÃ¡Å¾el mÄ›sÃ-c, a hladkÃ¡ vodnÃ- hladina jeho paprsky zase odrÃ¡Å¾ela nahoru, takÅ¾e mÄ›l osvÃ-cenÃ© i bÅ™icho, kde sice nemÄ›l tolik Å¡upin, ale i tak bylo hezky osvÄ›tlenÃ©. To se Bezzubkovi lÃ-bilo, ale zÃ¡roveÅˆ si uvÄ›domoval, Å¾e tÃ-m ztrÃ¡cÃ- svoje pÅ™irozenÃ© maskovÃ¡nÃ-. TeÄ• by byl snadnÃ½m cÃ-lem, takÅ¾e radÅ¡i pÃ¡rkrÃ¡t zamÃ¡val kÅ™Ã-dly a dostal se nad mraky.

Tam nahoÅ™e mu zakrÃ½valy vÃ½hled na oceÃ¡n, ale zato mohl vidÄ›t v dÃ¡lce polÃ¡rnÃ- zÃ¡Å™i. KdyÅ¾ Å¾il u RudÃ© Smrti, tak ji nikdy nevidÄ›l. To bylo poprvÃ© aÅ¾ ve chvÃ-li, kdy vzali se Å kyÅ¥Ã¡kem Astrid na let. TenkrÃ¡t ani nevÄ›dÄ›l, proÄ• letÃ- nad mraky, byl to prostÄ› takovÃ½ zvlÃ¡Å¡tnÃ- pocit, Å¾e by tam mohlo bÃ½t nÄ›co, co by to Å kyÅ¥Ã¡kovi a Astrid zpÅ™Ã-jemnilo let, ale jak to jednou zjistil, lÃ©tal tam rÃ¡d. A taky podporoval mladÃ½ vikinskÃ½ pÃ¡r. PolÃ¡rnÃ- zÃ¡Å™e byla jednou z krÃ¡s Blpu a v zimÄ› jen pohled na ni zahÅ™Ã-val obyvatele. I kdyÅ¾ to byli jen â€šdrsnÃ- VikingovÃ©'.

Zanedlouho mÄ›sÃ-c postoupil na obloze a NoÄ•nÃ- BÄ›s se rozhodl, Å¾e by se uÅ¾ mohl pomalu vrÃ¡tit. VÄ›dÄ›l, Å¾e pokud nechÃ¡ Rask pÅ™Ã-liÅ¡ dlouho samotnou, dÅ™Ã-ve Ä•i pozdÄ›ji si uvÄ›domÃ-, Å¾e tam nenÃ-, a probudÃ- se. Tedy jestli uÅ¾ nenÃ- vzhÅ¯ru. To by asi taky nebylo moc pÅ™Ã-jemnÃ©. Musel by vymÃ½Å¡let dalÅ¡Ã- vÃ½mluvy, a toho mÄ›l za dneÅ¡ek uÅ¾ plnÃ© zuby. I kdyÅ¾ se jmenoval Bezzubka.

Zvolna zatoÄ•il a udrÅ¾oval pÅ™Ã-mÃ½ smÄ›r na Blp. Ani si to neuvÄ›domoval, ale uletÄ›l poÅ™Ã¡dnou vzdÃ¡lenost, takÅ¾e teÄ• uÅ¾ ostrov pomalu nebyl vidÄ›t. NejradÅ¡i by vÅ¡ak lÃ©tal celou noc. KÅ™Ã-dla ho ani trochu nebolela a studenÃ½ vÃ-tr ho Å¡lehal do tvÃ¡Å™e, kdyÅ¾ letÄ›l rychleji. VÄ›dÄ›l ale, Å¾e se musÃ- vrÃ¡tit. Nebylo by dobrÃ©, kdyby byl pryÄ• moc dlouho. Tak nÄ›jak totiÅ¾ cÃ-til v kostech, Å¾e dnes se nÄ›co stane. A chtÄ›l bÃ½t u toho, protoÅ¾e to nevypadalo na pÅ™Ã¡telskÃ© posezenÃ- u Ä•aje. Ne, Bezzubka mÄ›l za to, Å¾e dnes v noci se stane nÄ›jakÃ¡ rvaÄ•ka. A nebude to zÃ¡leÅ¾itost lidÃ-, ale drakÅ¯. Draci z okolnÃ-ch ostrovÅ¯ mohli docela dobÅ™e vycÃ-tit nebo se nÄ›jak dozvÄ›dÄ›t, Å¾e je Blp teÄ• oslabenÃ½, takÅ¾e vÃ-cemÃ©nÄ› by to byla nejlepÅ¡Ã- Å¡ance zaÃºtoÄ•it. NÄ›komu by se mohlo nÄ›co stÃ¡t.

Ale jemu se nechtÄ›lo! Jeho neznÃ¡mÃ¡ strana, ta Alfa strana, se chtÄ›la vrÃ¡tit k drakÅ¯m do vesnice, ale jako normÃ¡lnÃ- drak se Bezzubka nechtÄ›l zatÃ-m vrÃ¡tit. Pro nÄ›j bylo lÃ©tÃ¡nÃ- nÄ›Ä•Ã-m vÃ½jimeÄ•nÃ½m, a mÄ›l z toho radost. Moc si chvilek ve vzduchu vÃ¡Å¾il. NavÃ-c, aÅ¾ pÅ™istane, na chvÃ-li bude stejnÄ› odpoÄ•atÃ½, jako je teÄ•, ale potom se Ä•ilost zvrhne v Ãºnavu. A to znamenÃ¡ spÃ¡nek. A spÃ¡nek pro nÄ›j symbolizoval dalÅ¡Ã- noÄ•nÃ- mÅ¯ru. Copak by si pro nÄ›j dnes sen pÅ™ipravil? Bezzubka zatÅ™epal hlavou, aby zapomnÄ›l na tyhle negativnÃ- myÅ¡lenky, ale ty stÃ¡le pokraÄ•ovaly. _Budu muset zajÃ-t za Gothi, _pomyslel si trpce. VesnickÃ¡ lÃ©Ä•itelka sice nemohla mluvit, ale NoÄ•nÃ- BÄ›s se domnÃ-val, Å¾e vÃ-, co kaÅ¾dÃ©ho ve vesnici trÃ¡pÃ-. V kaÅ¾dÃ©m pÅ™Ã-padÄ› by mu to Tlamoun nebo Rybinoha mohli pomoct pÅ™eloÅ¾it. JejÃ- psanÃ- smajlÃ-kÅ¯ a dalÅ¡Ã-ch rÅ¯znÃ½ch vÄ›cÃ- nebylo zrovna lehkÃ© na porozumÄ›nÃ-.

Jak se Bezzubka blÃ-Å¾il k Blpu, pÅ™imhouÅ™il oÄ•i. ZdÃ¡lo se mu, Å¾e nÄ›co vidÃ-, a teÄ• se potvrdilo, Å¾e se mu to nezdÃ¡lo. Tohle bylo doopravdy! I takhle v noci mohl vidÄ›t kouÅ™, kterÃ½ stoupal z mÃ-st, kde byla vesnice. SvÄ›tlÃ½ prouÅ¾ek dÃ½mu pÅ™Ã-mo propichoval oblohu, bylo nemoÅ¾nÃ© jej pÅ™ehlÃ©dnout. Bezzubka instinktivnÄ› zbystÅ™il. Musel vÄ›dÄ›t, co se stalo. MÃ¡val kÅ™Ã-dly tÃ©mÄ›Å™ neustÃ¡le a dÃ-ky tomu se rychle pÅ™ibliÅ¾oval. TeÄ• uÅ¾ mohl rozeznat Å¾Ã¡r. _Ve vesnici hoÅ™Ã-,_ blesklo mu hlavou. _Jak?_ Ale zrovna nynÃ- nebyla nejvhodnÄ›jÅ¡Ã- chvÃ-le na to, aby se ztrÃ¡cel v tom proudu myÅ¡lenek.

NormÃ¡lnÃ- drak by se pravdÄ›podobnÄ› obrÃ¡til, protoÅ¾e v mÃ-stech, kde byl poÅ¾Ã¡r, logicky nebyla Å¾Ã¡dnÃ¡ potrava. Nebylo by to proto, Å¾e se draci ohnÄ› bojÃ-, kdepak. Ve skuteÄ•nosti Å¡upiny drakÅ¯ vydrÅ¾Ã- mnohÃ©, i ten obrovskÃ½ Å¾Ã¡r. Ano, pÅ™ed ohnÄ›m je ochrÃ¡nÃ-. Ale i tak sletÄ›l Bezzubka blÃ-Å¾ k oceÃ¡nu a jednÃ-m rychlÃ½m pohybem se celÃ½ smoÄ•il ve slanÃ© vodÄ›. Nemohl riskovat, Å¾e by mu shoÅ™ela tahle ploutev, i kdyÅ¾ by to bylo vÃ½hodnÄ›jÅ¡Ã- v jednom smÄ›ru â€“ zase by musel vytahovat Å kyÅ¥Ã¡ka na rÅ¯znÃ© lety. Ale takhle mÄ›l pÅ™ece jen vÃ-c svobody, a pokud by lÃ©tal se Å kyÅ¥Ã¡kem nebo dokonce s Astrid, bylo zaruÄ•eno, Å¾e by tak dva nebo tÅ™i tÃ½dny takÃ© nemusel nabrat do kÅ™Ã-del vzduch.

Blp se stÃ¡le vÃ-ce blÃ-Å¾il. _UÅ¾ jsem tam mÄ›l dÃ¡vno bÃ½t_, Å™Ã-kal si Bezzubka a jeÅ¡tÄ› vÃ-c zrychlil. VÅ¾dyÅ¥ pÅ™ece nebyl tak daleko a letÄ›l nejvyÅ¡Å¡Ã- moÅ¾nou rychlostÃ-, kterou mohl NoÄ•nÃ-BÄ›s jeho velikosti a vÄ›ku vyvinout. UkÃ¡zalo se vÅ¡ak, Å¾e pÅ™edtÃ-m doletÄ›l mnohem dÃ¡l, neÅ¾ zamÃ½Å¡lel. A teÄ• se dostÃ¡val pomalu za limit svÃ½ch moÅ¾nostÃ-. Do vzduchu kolem nÄ›j neustÃ¡le narÃ¡Å¾ela jeho kÅ™Ã-dla, nesoucÃ- ho dÃ¡l k ostrovu. _UÅ¾ tam budeÅ¡_, uklidÅˆoval se a letÄ›l dÃ¡l. OranÅ¾ovoÅ¾lutÃ½ jas mu pÅ™itom svÃ-til v oÄ•Ã-ch jako dva malÃ© ohnÃ-Ä•ky. A on se k jednomu velkÃ©mu ohni prÃ¡vÄ› blÃ-Å¾il.

OhluÅ¡ujÃ-cÃ- rychlostÃ- pÅ™eletÄ›l les, kde se nachÃ¡zela i rokle, kde ho Å kyÅ¥Ã¡k pÅ™ed lety zachrÃ¡nil pÅ™ed jistou smrtÃ-, a dorazil do vesnice. Na pÃ¡r hoÅ™Ã-cÃ-ch domÅ¯ se to vÅ¡ude hemÅ¾ilo draky a lidmi. Bezzubka se rozhlÃ©dl, kde je nÄ›jakÃ© nebezpeÄ•Ã-. A pÅ™i bliÅ¾Å¡Ã-m pohledu si to uvÄ›domil. NÄ›kteÅ™Ã- draci byli od nich, ale drtivÃ¡ vÄ›tÅ¡ina vÅ¡ech DÄ›sovcÅ¯, ZipÃ¡kÅ¯ a NodrÅ¯ byla z jednoho ostrova, kterÃ½ se Å kyÅ¥Ã¡kem nedÃ¡vno objevili. TenkrÃ¡t se tam zapletl do bitky s jednÃ-m DÄ›sovcem. _Je moÅ¾nÃ©, Å¾e by sem pÅ™iÅ¡li kvÅ¯li mnÄ›?_ pÅ™emÃ½Å¡lel Bezzubka a pÅ™istÃ¡l tak, aby se draci z Blpu ocitli za nÃ-m. PÅ™ece jen, zÃ¡kladnÃ- instinkt mu velel je ochrÃ¡nit, ale tentokrÃ¡t to byl jinÃ½ pocit. Mnohem silnÄ›jÅ¡Ã-.

â€žTo bude zase nÄ›jakÃ¡ Alfa zÃ¡leÅ¾itost," zamumlal si sÃ¡m pro sebe a zaÅ™val na cizÃ- draky. SvÄ›tle zelenÃ½ Nodr zvedl hlavu, stejnÄ› jako dalÅ¡Ã- ÃºtoÄ•nÃ-ci. Moc se nerozmÃ½Å¡lel a rozbÄ›hl se. To ale pro Bezzubku nebyl ani Ãºtok.

Uhnul salvÄ› bodcÅ¯ z ocasu a skoÄ•il na nÄ›j. NÄ›kteÅ™Ã- draci se po sobÄ› rozpaÄ•itÄ› podÃ-vali. NoÄ•nÃ- BÄ›s, aÄ•koliv mnohem menÅ¡Ã-, povalil Nodra silou skoku na zem.

â€žCo chcete?" zavrÄ•el. ÃštoÄ•nÃ-ci se v rychlosti pÅ™eletÄ›li pohledem, ale nikdo z nich nepromluvil. ZjevnÄ› byli stÃ¡le vydÄ›Å¡enÃ-, podobnÄ› jako ten Nodr, kterÃ½ se zvednul ze zemÄ› a rychle letÄ›l zpÃ¡tky ke svÃ½m druhÅ¯m. Ze zÃ¡stupu drakÅ¯, kteÅ™Ã-tam byli, se ani jeden nepohnul. Ti, kteÅ™Ã- vidÄ›li, jak Bezzubka porazil Nodra jen v nÄ›kolika prvnÃ-ch sekundÃ¡ch boje, pokud se to bojem vÅ¯bec dalo nazÃ½vat, se zaÄ•Ã-nali stahovat, protoÅ¾e se dobÅ™e obÃ¡vali, Å¾e pokud by pokraÄ•ovali, tak je stihne podobnÃ½ osud. I kdyÅ¾ tomu svÄ›tle zelenÃ©mu Nodrovi absolutnÄ› nic nebylo, Bezzubka si dÃ¡val pozor, aby ho nezranil. ChtÄ›l ho jen zastraÅ¡it.

DÄ›sovci se po sobÄ› podÃ-vali, aÅ¾ nakonec jeden promluvil na druhÃ©ho.

â€žMluv ty." ObrovskÃ½ drak se zatvÃ¡Å™il vydÄ›Å¡enÄ›.

â€žTy mluv, kdyÅ¾ mÃ¡Å¡ tolik Å™eÄ•Ã-!" vybafl a zaÄ•ali se hÃ¡dat. JenÅ¾e Bezzubkovi pro dneÅ¡ek uÅ¾ dochÃ¡zela trpÄ›livost. ZavrÄ•el a jen to oba draky umlÄ•elo.

â€žNezodpovÄ›dÄ›li jste mi mou otÃ¡zku," Å™ekl NoÄ•nÃ- BÄ›s relativnÄ› klidnÄ› a okem postÅ™ehl, Å¾e se za nÄ›j stavÃ- dalÅ¡Ã- a dalÅ¡Ã- draci. Se Stormfly, TesÃ¡kem, FlÃ¡kotou a Hrkem s Brkem v pÅ™ednÃ-ch Å™adÃ¡ch.

Najednou se ze stÃ-nÅ¯ nad Bezzubkou vynoÅ™il drak. Se svÃ½m rudÃ½m plÃ¡Å¡tÄ›m se dokonale maskoval mezi hoÅ™Ã-cÃ-mi domy. Stormfly si ho vÅ¡imla jako prvnÃ-.

â€žPozor!" zakÅ™iÄ•ela rychle na Bezzubku, a NoÄ•nÃ- BÄ›s mÃ¡lem nestaÄ•il uhnout kyselinÄ›, kterÃ¡ se rozpleskla na mÃ-stÄ›, kde zrovna pÅ™edtÃ-m stÃ¡l. Å½Ã-ravec na nic neÄ•ekal a zase se zamaskoval s okolÃ-m. A Alfa vÄ›dÄ›l, Å¾e to je Å½Ã-ravec. Musel si dÃ¡vat pozor. Ale nejdÅ™Ã-ve to bude muset vyÅ™Ã-dit s cizÃ-mi draky.

â€žCo tady chcete?" zeptal se Bezzubka znovu, i kdyÅ¾ jednÃ-m okem sledoval dÄ›nÃ- okolo sebe a snaÅ¾il se postÅ™ehnout sebemenÅ¡Ã- pohyb. Ze zkuÅ¡enosti vÄ›dÄ›l, Å¾e Å½Ã-ravci takhle mÅ¯Å¾ou bÃ½t kdekoliv, ale zarÃ¡Å¾elo ho, Å¾e tam byl oÄ•ividnÄ› jenom jeden. _Ale tihle draci pÅ™ece lovÃ- ve skupinÄ›, ne?_ honilo se mu hlavou. Byl snad on jejich koÅ™ist? _PatÅ™Ã- k tÄ›m dalÅ¡Ã-m drakÅ¯m?_ Koutkem oka vidÄ›l, jak se VikingovÃ© seskupujÃ- a snaÅ¾Ã- se zachrÃ¡nit hoÅ™Ã-cÃ- domy. StÃ¡le se ale drÅ¾eli dÃ¡l od vÄ›tÅ¡iny drakÅ¯. JedinÄ› ti nejodvÃ¡Å¾nÄ›jÅ¡Ã- se pÅ™iblÃ-Å¾ili k cizÃ-m drakÅ¯m. A to platilo i pro zkuÅ¡enÃ© trenÃ©ry. ZahrÃ¡vat si s draky, kdyÅ¾ se moÅ¾nÃ¡ schyluje k bitce, nenÃ- dobrÃ½ nÃ¡pad.

Jeden z DÄ›sovcÅ¯ se rozhodl koneÄ•nÄ› odpovÄ›dÄ›t. Trochu vystoupil vpÅ™ed, ale tak, aby si zachovÃ¡val od Bezzubky odstup.

â€žMyâ€¦ VidÄ›li jsme, Å¾e na tom nejste zrovna nejlÃ-p," Å™ekl trochu zdrÃ¡havÄ›. Bezzubka povytÃ¡hl oboÄ•Ã-.

â€žA to je dÅ¯vod, proÄ• na nÃ¡s Ãºtoä•Ã-te?" Potom nÃ¡hle zachytil rychlÃ½ pohyb napravo od nÄ›j a obrÃ¡til k nÄ›mu pozornost.

VÅ¡echno netrvalo ani minutu, kdyÅ¾ si Å½Ã-ravec uvÄ›domil, Å¾e stÅ™Ã-lenÃ-m kyseliny nic nevyÅ™eÅ¡Ã-, a tak pÅ™eÅ¡el do fyzickÃ©ho Ãºtoku. NÄ›kteÅ™Ã- blpÅ¡tÃ- draci zdÄ›Å¡enÄ› vykÅ™ikli, kdyÅ¾ se zjevil jako duch v polovinÄ› skoku na Bezzubku. To ale NoÄ•nÃ- BÄ›s vidÄ›l a se svÃ½mi vÃ½bornÃ½mi reflexy uhnul. DÄ›sovci vÃ-cemÃ©nÄ› ani nedutali, jen sledovali. Byli to zjevnÄ› hodnÄ› mladÃ- draci a celÃ© to pro nÄ› byla jen jedna velkÃ¡ hra. NeÅ¾ se objevil Bezzubka.

Å½Ã-ravec pÅ™istÃ¡l za Bezzubkou, kterÃ½ se ihned otoÄ•il a lehce si odfrkl. NemÄ›l tyhle draky rÃ¡d, hlavnÄ› proto, Å¾e nebyli vidÄ›t. Ale vidÄ›l, Å¾e tohle je zkuÅ¡enÃ½ drak, nemusel se na to ani dÃ-vat. ZtrÃ¡cel se ve stÃ-nech a odrazech ohnÄ›, ale stÃ¡le to nebyl pro Bezzubku Å¾Ã¡dnÃ½ souboj. StÃ¡l normÃ¡lnÄ› se zdviÅ¾enÃ½ma uÅ¡ima, a to nebyl zrovna bojovÃ½ postoj. A i kdyÅ¾ byl tenhle drak zkuÅ¡enÃ½, byl moc netrpÄ›livÃ½. PravdÄ›podobnÄ› byl jako vÄ›tÅ¡ina Å½Ã-ravcÅ¯ zvyklÃ½ na boj ve skupinÃ¡ch. _S tÃ-m se mÅ¯Å¾eÅ¡ rozlouÄ•it, kamarÃ¡de_, Å™ekl si Bezzubka.

OtevÅ™el tlamu a jednÃ-m pohybem mu vypÃ¡lil plazmu pod nohy. Zase se k nÄ›mu dostal ten vrtoÅ¡ivÃ½ pocit, ale tentokrÃ¡t mÄ›l na starost dÅ¯leÅ¾itÄ›jÅ¡Ã- vÄ›ci neÅ¾ se jÃ-m zabÃ½vat. Plazma zasÃ¡hla Å½Ã-ravce do nohy a drak se celÃ½ zachvÄ›l. UÅ¾ jen pÅ™i pohledu na kompletnÄ› vyrovnanÃ©ho Bezzubku, jak ho ostÅ™Ã-Å¾Ã-m zrakem sleduje, ho dÄ›sil. A on uÅ¾ tady na tom ostrovÄ› nechtÄ›l bÃ½t ani minutu. A tak naposled vypÃ¡lil kyselinu. A opÄ›t netrefil. Potom se temnÄ› rudÃ½ drak vydal do vzduchu a letÄ›l tak rychle, jak mu to jen jeho kÅ™Ã-dla dovolovala.

DÄ›sovci se chtÄ›li pustit za nÃ-m, ale pÅ™i BezzubkovÄ› zavrÄ•enÃ-doslova ztuhli na mÃ-stÄ›.

â€žB-byla to jen Å¡-Å¡patnÃ¡ hra, omlouvÃ¡me se!" vykÅ™ikl temnÄ› fialovÃ½ Nodr a modlil se, aby uÅ¾ mohli odletÄ›t. MÄ›li Å¡tÄ›stÃ-, Å¾e Bezzubka byl velkorysÃ½ a staÄ•ilo mu jen zavrÄ•et. A draci byli v tahu. StejnÄ› se ale NoÄ•nÃ-mu BÄ›sovi nÄ›co nelÃ-bilo. HodnÄ› nelÃ-bilo. Bude si o tom muset popovÃ-dat s nÄ›kÃ½m, komu dÅ¯vÄ›Å™oval. Stormfly s ostatnÃ-mi nechtÄ›l zatÄ›Å¾ovat svÃ½mi vlastnÃ-mi obavami a Å kyÅ¥Ã¡k mu nerozumÄ›l. JedinÃ½ Ä•lovÄ›k, s kterÃ½m by si mohl promluvit, byla Valka, ale ta by mu rozumÄ›la jen nÄ›jakÃ© Ãºryvky. AÄ•koli si myslel, Å¾e matka jeho nejlepÅ¡Ã-ho kamarÃ¡da toho znÃ¡ z draÄ•Ã- Å™eÄ•i vÃ-c, neÅ¾ sama odmÃ-tÃ¡ pÅ™iznat.

Ne. On si o tom bude muset promluvit s Cloudjumperem a Valkou. A to znamenÃ¡, Å¾e si bude muset vyletÄ›t na ilegÃ¡lnÃ- vÃ½let. ZauvaÅ¾oval, koho by mohl povÄ›Å™it hlÃ-dÃ¡nÃ-m v noci. _MoÅ¾nÃ¡ Stormfly_, pomyslel si, _nebo TesÃ¡ka. TesÃ¡k bude moÅ¾nÃ¡ lepÅ¡Ã- volba_, usoudil. Ale zatÃ-m jim o tom nechtÄ›l Å™Ã-kat. Pro dneÅ¡nÃ-noc mÄ›l jistotu, Å¾e k Å¾Ã¡dnÃ©mu dalÅ¡Ã-mu Ãºtoku uÅ¾ nedojde a chtÄ›l to vyÅ™eÅ¡it. Draci se pomalu rozchÃ¡zeli do stÃ¡jÃ- a cestou mezi sebou Å¾ivÄ› diskutovali. _KoneÄ•nÄ› majÃ- zase nÄ›jakÃ© drby_, blesklo hlavou NoÄ•nÃ-mu BÄ›sovi, a chystal se jÃ-t jen na pozdrav ke Å kyÅ¥Ã¡kovi, kdyÅ¾ k nÄ›mu pÅ™iÅ¡la Stormfly.

â€žDobrÃ¡ prÃ¡ce, Alfo," dobÃ-rala si ho. Bezzubka se na ni podÃ-val.

â€žAsi budu muset postavit hlÃ-dky," zamumlal si pro sebe, ale ke Stormfly Å™ekl: â€žBÄ›Å¾ spÃ¡t, dneska uÅ¾ se nic nestane." Nodr se zaÄ•epÃ½Å™il, ale Bezzubka nastraÅ¾il uÅ¡i. V dÃ¡lce se totiÅ¾ ozÃ½val Å™ev.

â€žTo bych se na to podÃ-vala," usmÃ¡la se a NoÄ•nÃ- BÄ›s si uvÄ›domil, co teÄ• slyÅ¡el. A co neslyÅ¡el uÅ¾ lÃ©ta, alespoÅˆ nikoho jinÃ©ho neÅ¾ sebe. Ale tenhle zvuk byl urÄ•itÄ› Å™ev NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. Byl si tÃ-m absolutnÄ› jistÃ½.

â€žMusÃ-m uÅ¾ jÃ-t," obrÃ¡til se ke Stormfly, pokÃ½val hlavou na Å kyÅ¥Ã¡ka, kterÃ½ se momentÃ¡lnÄ› zabÃ½val jednÃ-m z tÄ›ch menÅ¡Ã-ch ohnÃ-Ä•kÅ¯, a s otoÄ•kou zmizel. Ani nevidÄ›l, jak se Stormflyin ÃºsmÄ›v rozÅ¡Ã-Å™il jeÅ¡tÄ› vÃ-c, a jak to Å¡la vyklÃ¡dat FlÃ¡kotÄ›.

Za dvÄ› minuty dosedl pÅ™ed arÃ©nou. NezdÃ¡lo se mu to jen? Ne, urÄ•itÄ› to byl NoÄ•nÃ- BÄ›s. A tady na Blpu byl jen jeden dalÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›s â€“ Rask. VbÄ›hl dovnitÅ™ a Ä•ekalo tam na nÄ›j nepÅ™Ã-jemnÃ© pÅ™ekvapenÃ-. UprostÅ™ed byl jeden z tÄ›ch DÄ›sovcÅ¯ a nÄ›Ä•emu se smÃ¡l. SpatÅ™il Rask v jednom z pÅ™Ã-stÄ›nkÅ¯, byla ve stÃ-nu schovanÃ¡ jako duch a na podlaze zmerÄ•il stopy krve_. Muselo tady dojÃ-t k souboji_, doÅ¡lo mu okamÅ¾itÄ›. Ale jak? VÅ¾dyÅ¥ jeÅ¡tÄ› pÅ™ed chvilkou byl ten drak ve vesnici. Ani mu nedoÅ¡lo, Å¾e se z jeho hrdla ozvalo tÃ¡hle zavrÄ•enÃ-. DÄ›sovec se otoÄ•il, kdyÅ¾ si uvÄ›domil, Å¾e je tam jeÅ¡tÄ› nÄ›kdo dalÅ¡Ã-, a zbledl pÅ™i pohledu na Bezzubku.

â€žZase ty?!" vykÅ™ikl zdÄ›Å¡enÄ› a obrÃ¡til se spÃ-Å¡ k nÄ›mu. Bezzubka byl teÄ• ale v dokonalÃ© rÃ¡Å¾i.

â€žPoslouchej, to, Å¾e hrajeÅ¡ nÄ›jakou pitomou hru na napadÃ¡nÃ vesnic, to je jedna vÄ›c, ale terorizovÃ¡nÃ svobodnÃ½ch drakÅ¯, to je vÄ›c druhÃ¡. A tu rozhodnÄ› netoleruju!" zavrÄ•el a vÄ›tÅ¡Ã drakovi doÅ¡lo, Å¾e to asi troÅ¡ku pÅ™ehnal. Nic nenamÃtal a zaujmul bojovÃ½ postoj. UÅ¾ rozhodnÄ› ani trochu nepÅ™ipomÃnal toho draka, co tak zbabÄ›le pÅ™ed chvÃlÃ utekl z Blpu. _Fajn, jestli chceÅ¡ boj, mÃ¡Å¡ ho mÃt_, pomyslel si Bezzubka, ale jinak neudÄ›lal ani Å¥uk, aby se obtÄ›Å¾oval zaujmout nÄ›jakÃ½ postoj. Kdyby opravdu chtÄ›l bojovat, vypadalo by to jinak.

DÄ›sovec se nenechal zastraÅ¡it jeho znudÄ›nÃ½m vÃ½razem, ale zase nechtÄ›l zaÃºtoÄ•it jako prvnÃ. Bezzubka mÄ›l ale nÄ›kolik otÃ¡zek, kterÃ© po nÄ›m chtÄ›l zodpovÄ›dÄ›t.

â€žOdkud jste? Vy vÅ¡ichni?" zeptal se, ale nedal na sobÄ› znÃ¡t nÄ›jakou zmÄ›nu, tÅ™eba zvÄ›davost. Takhle to vyznÄ›lo lhostejnÄ›, jako kdyby mu na tom ani nezÃ¡leÅ¾elo.

DÄ›sovec se zarazil. ProÄ• to ten podivnÃ½ drak chtÄ›l vÄ›dÄ›t?

â€žJsme z jednoho hnÃzda," odpovÄ›dÄ›l neurÄ•itÄ› a v polovinÄ› vÄ›ty vyrazil vpÅ™ed. NejlepÅ¡Ã Å¡ance, jak zmÃ¡st protivnÃka, je zaÃºtoÄ•it v polovinÄ› vÄ›ty. JenÅ¾e to vypadalo, Å¾e Bezzubku dnes v noci asi nic nepÅ™ekvapÃ. Lehce uhnul vÅ½padu a udeÅ™il draka kÅ™Ãdlem. ProtoÅ¾e v nich mÄ›l velkou sÃlu, DÄ›sovce to odmrÅ¡tilo o trochu dÅ¡l, ale vzpamatoval se a nechal svoje tÄ›lo, aby ho obklopily plameny. _Tak takhle ty na mÄ›_, uvÄ›domil si NoÄ•nÃ BÄ›s jeho taktiku a dÅ™Ãv, neÅ¾ se mohl pÅ™iblÃÅ¾it, vypÅ¡lil plazmu. MÄ›l tendenci smÄ›Å™ovat ji drakÅ¯m na nohy, od toho incidentu s KliÄ•asem.

DÄ›sovec se rÅ¡nÄ› vyhnul a sÅ¡m vystÅ™elil. Po nÄ›kolikaletÃ½ch zkuÅ¡enostech s bojem to Bezzubku ani nezarazilo, ale tuÅ¡il, Å¾e tenhle boj chce sÅ¡m ukonÄ•it rychle. UÅ¾ byl z celÃ©ho dne utahanÃ½ jako kotÄ›. TakÅ¾e Stormfly moÅ¾nÅ¡ mÄ›la pravdu s tÃm svÃ½m: â€žTo je na debatu."

MrÅ¡tnÄ› se vyhnul dalÅ¡Ãmu horkÃ©mu ohni. DÄ›sovci ho navÃc mÄ›li straÅ¡nÄ› viskÃ³znÃ, takÅ¾e pokud by ho teÄ• nahnal na stÄ›nu, kde se uchytil, oÅ¡klivÄ› by se popÅ¡lil. Tomu se musel absolutnÄ› vyhnout. A tak zvolil nejjednoduÅ¡Å¡Ã metodu â€“ stÅ™elil plazmu, ale tentokrÃ¡t zasÅ¡hl draka do hrudi. Toho to oÄ•ividnÄ› pÅ™ekvapilo, ale dÃky popÅ¡lenÃ se trochu zklidnil a dÅ™Ãv, neÅ¾ mu v tom mohl Bezzubka zabrÃ¡nit, vyletÄ›l z arÃ©ny.

NoÄ•nÃ BÄ›s se zadÃval, jak mizÃ, a zatÅ™Ã¡sl hlavou. Potom se obrÃ¡til k Rask. DraÄ•ice se krÄ•ila v koutÄ›, ale uÅ¾ nevypadala tak vydÄ›Å¡enÄ›. SpÃÅ¡ nervÃ³znÄ›.

â€žKde tÄ› zranil?" pÅ™eÅ¡el rovnou k vÄ›ci. Rask se postavila a Bezzubka si vÅ¡iml, Å¾e stojÃ jen na tÅ™ech nohÃ¡ch. DÃky tomu mÄ›l svou odpovÄ›Ä•, ale jÃ to nestaÄ•ilo.

â€žÅ˜Ãkal jsi, Å¾e mÄ› neopustÃÅ¡," Å™ekla zranÄ›nÄ›. Bezzubka sklopil uÅ¡i.

â€žNeÅ™Ãkal jsem, Å¾e neodejdu," namÃtl, ale pak si uvÄ›domil, Å¾e to je blbost. VÅ¾dyÅ¥ pÅ™ece pÅ™ikÃ½vl, Å¾e tu zÅ¯stane. Jeho uÅ¡i

pÅ™i pochopenÃ- zÃ-skaly nachovÃ½ nÃ¡dech. ZadÃ-val se na zem a zamumlal: â€žPromiÅˆ. Ve vesnici byly potÃ-Å¾e, takÅ¾e jsem pomÃ¡hal," omlouval se, ale Rask to zjevnÄ› neuklidnilo.

â€žTak proÄ• jsi je nenechal, aÅ¥ si s nimi poradÃ- sami?!" vyjela na nÄ›j zoufale draÄ•ice a Bezzubka to zaÄ•al pomalu pouÅ¡tÄ›t jednÃ-m uchem tam a tÃ-m druhÃ½m ven. _ProtoÅ¾e jsem Alfa_, myslel si smutnÄ›, ale to jÃ- samozÅ™ejmÄ› nemohl Å™Ã-ct. _Ale jednou se to dozvÃ-_, to vÄ›dÄ›l.

â€žProtoÅ¾eâ€¦" vymÃ½Å¡lel nÄ›jakou omluvu, â€žprotoÅ¾e je nÃ¡Å¡ Alfa naprosto neschopnÃ½ a potÅ™eboval pomoc." _To jsi to zase vyperlil, Bezzubko_, pokÃ¡ral se, _teÄ• vypadÃ¡Å¡ jako ten nejvÄ›tÅ¡Ã- idiot_. Rask se znovu zatvÃ¡Å™ila podezÅ™Ã-vavÄ›.

â€žTy mÃ¡Å¡ fakt nÄ›jakÃ©ho divnÃ©ho Alfu," prohlÃ¡sila s nÃ¡dechem rozzuÅ™enÃ- v hlase, â€žjednou se ho bojÃ-Å¡, podruhÃ© mu musÃ-Å¡ jÃ-t pomoct." Bezzubka nevÄ›dÄ›l, jak jinak odpovÄ›dÄ›t, a tak jen pÅ™ikÃ½vl. Jen aby to teÄ• nezmatlal jeÅ¡tÄ› vÃ-c. _Tak takovÃ© to je, bÃ½t ve Å kyÅ¥Ã¡kovÄ› kÅ¯Å¾i?_ pomyslel si trpce. Pokud to tak bylo, tak to rozhodnÄ› nechtÄ›l.

Rask koneÄ•nÄ› zmlkla, ale stÃ¡le mÄ›la â€šnajeÅ¾enÃ©' Å¡upiny z toho, jak byla naÅ¡tvanÃ¡. TrucovitÄ› se obrÃ¡tila a prÃ¡skla ocasem o zem vedle sebe. Bezzubkovi se ale stÃ¡le nÄ›co nezdÃ¡lo. MÅ¯Å¾e mÃ-t ocas v mnohem pohodlnÄ›jÅ¡Ã- poloze, neÅ¾ je tahle! _Co mi tajÃ-Å¡_? ptal se v duchu.

â€žLehni si sem," ukÃ¡zala hlavou na tvrdou podlahu arÃ©ny. Bezzubka opravdu nevÄ›dÄ›l, co dÄ›lat jinÃ©ho, neÅ¾ ji poslechnout. Tedy pokud se nechtÄ›l nechat pohÅ™bÃ-t zaÅ¾iva. Se samicemi nemÄ›l mnoho zkuÅ¡enostÃ-, ale jednu vÄ›c se za ta lÃ©ta nauÄ•il â€“ bylo lepÅ¡Ã- mlÄ•et a drÅ¾et krok. A tak pÅ™eÅ¡el na urÄ•enÃ© mÃ-sto a praÅ¡til se bokem na zem. UÅ¾ teÄ• se na nÄ›m zaÄ•Ã-nala projevovat Ãºnava poslednÃ-ch dnÅ¯ a netouÅ¾il po niÄ•em jinÃ©m, neÅ¾ po spÃ¡nku. Ale zase tady bylo riziko noÄ•nÃ-ch mÅ¯r. Ocas stoÄ•il kolem tÄ›la.

Rask se oÄ•i rozÅ¡Ã-Å™ily, kdyÅ¾ vidÄ›la jeho nÃ¡hradnÃ- ploutev. Sehnula hlavu a nosem ji nadzdvihla.

â€žOdkud to mÃ¡Å¡?" zeptala se, a kdyÅ¾ mluvila, automatickÃ¡ ploutev se jemnÄ› houpala nahoru a dolÅ¯. Bezzubka zastÃ©nal. Zrovna teÄ• nemÄ›l nÃ¡ladu vysvÄ›tlovat, jak ji zÃ-skal. ZavrtÄ›l hlavou.

â€žNa tom nezÃ¡leÅ¾Ã-, jednou ti ten pÅ™Ã-bÄ›h povÃ-m. Ale zrovna teÄ• je dÅ¯leÅ¾itÄ›jÅ¡Ã- postarat se o tvoji zranÄ›nou nohu." Drak se zase namÃ¡havÄ› zvedl, i kdyÅ¾ by nejradÅ¡i stÃ¡le leÅ¾el. Bylo by to aspoÅˆ pÅ™Ã-jemnÃ©, jenÅ¾e Rask byla jeho kamarÃ¡dka a on ji v tom nemohl nechat samotnou.

Sehnul hlavu k jejÃ- rÃ¡nÄ›. UÅ¾ na prvnÃ- pohled poznal, Å¾e to nenÃ- hlubokÃ©, ale mÄ›lkÃ© rÃ¡ny Ä•asto krvÃ¡cely vÃ-ce neÅ¾ ty horÅ¡Ã-. Zvednul oÄ•i, aby se jÃ- podÃ-val do oÄ•Ã-. Byl v nichâ€¦ strach? _Musel bÃ½t_, usoudil. Rask se urÄ•itÄ› musela bÃ¡t dalÅ¡Ã-ho zranÄ›nÃ-, kdyÅ¾ uÅ¾ ani tak nemÄ›la Å¾ivot nijak lehkÃ½. Podle Ä•etnÃ½ch jizev vÄ›dÄ›l Bezzubka, Å¾e ji museli mlÃ¡tit. TakÅ¾e by bylo jen logickÃ©, kdyby se bÃ¡la nÄ›Ä•eho takovÃ©ho.

â€žKrvÃ¡cÃ- to, musÃ-m ti to vyÄ•istit," prohlÃ¡sil a sledoval, jak se jejÃ- vÃ½raz zmÄ›nil z vydÄ›Å¡enÃ©ho na opravdu zdÄ›Å¡enÃ½. Ale

fakt, Å¾e nijak neucukla, svÄ›dÄ•il o tom, Å¾e je ochotnÃ¡ nechat se oÅ¡etÅ™it. AlespoÅˆ tedy nÄ›co.

â€žBude to trochu bolet," upozornil ji a ani neÄ•ekal, aby mohla uhnout nebo zaÄ•Ã-t protestovat. Bezzubka sehnul hlavu a velkÃ½m rÅ¯Å¾ovÃ½m jazykem rÃ¡nu olÃ-zl. CÃ-til, jak se Rask zachvÄ›la a zatnula zuby, kdyÅ¾ se jÃ- dotkl. Tenhle kontakt byl vÅ¯bec poprvÃ©, co byla bdÄ›lÃ¡, a zjevnÄ› jÃ- to nebylo zrovna pÅ™Ã-jemnÃ©. Ale kaÅ¾dopÃ¡dnÄ› se stateÄ•nÄ› drÅ¾ela.

â€žBrzo to bude v poÅ™Ã¡dku, sliny NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa majÃ- lÃ©Ä•ivÃ© Ã°Ä•inky," roztÃ¡hl Bezzubka Ã°sta do Å¡irokÃ©ho bezzubÃ©ho Ã°smÄ›vu, zatÃ-mco mu jeÅ¡tÄ› stÃ©kaly sliny po bradÄ›. Potom rychle sehnul hlavu a otÅ™el si je o hrudnÃ-k. StÃ¡le s tÃ-m pitomÃ½m Ã°smÄ›vem se na ni znovu podÃ-val, jenom aby vidÄ›l, jak se ho Rask pokusila napodobit. Moc jÃ- to neÅ¡lo, ale vypadalo to dost komicky. Bezzubka si nemohl pomoct, neÅ¾ schovat hlavu do tlap, aby nevidÄ›la, jak zadrÅ¾uje smÃ-ch. DÃ-ky tomu se mÃ¡lem zadusil, a se slzami v oÄ•Ã-ch se na draÄ•ici podÃ-val.

Rask se uÅ¾ nesmÃ¡la, ale spÃ-Å¡ se tvÃ¡Å™ila uraÅ¾enÄ›.

â€žMyslÃ-m, Å¾e je Ä•as jÃ-t spÃ¡t," Å™ekla a sama si zametla mÃ-sto pod sebou ocasem, aby si tam mohla lehnout. _Tak brzy?_ pomyslel si Bezzubka, a starostlivÄ› se zadÃ-val na rÃ¡nu na jejÃ- noze.

â€žA co tvoje zranÄ›nÃ-?" zeptal se potichu. NoÄ•nÃ- BÄ›s si odfrkl.

â€žDokÃ¡Å¾u se o sebe postarat sama, nepotÅ™ebuju chÅ¯vu," odsekla. _To vidÃ-m,_ dostal se Bezzubka v myÅ¡lenkÃ¡ch k okamÅ¾iku, kdy do arÃ©ny vletÄ›l. _A vÅ¯bec, proÄ• je na mÄ› poÅ™Ã¡d naÅ¡tvanÃ¡? Je to proto, Å¾e jsem se smÃ¡l?_ NechÃ¡pal to. AbsolutnÄ› to nechÃ¡pal. Ale Astrid mÃ-vala taky takovÃ© nÃ¡lady. To bylo potom lepÅ¡Ã- drÅ¾et se od nÃ- dÃ¡l. VÅ¡ak vÃ-te. Samice.

RadÅ¡i uÅ¾ nepromluvil a lehl si na bok a hlavu poloÅ¾il na pÅ™ednÃ- tlapy. ObtoÄ•il si ocas kolem tÄ›la, ale nechtÄ›l spÃ¡t. JeÅ¡tÄ› ne. VÅ¡ak cÃ-til, Å¾e i kdyÅ¾ s tÃ-m bude bojovat, stejnÄ› usne. A to brzy. Pro dneÅ¡ek byl vyÄ•erpanÃ½ a mÄ›sÃ-c byl vysoko na obloze. Muselo bÃ½t kolem pÅ¯lnoci.

Koutkem oka vidÄ›l, Å¾e ho Rask pozornÄ› sleduje. PÅ™edtÃ-m musela bÃ½t tak vydÄ›Å¡enÃ¡, Å¾e ho teÄ• uÅ¾ nenechÃ¡ utÃ©ct a bude Ä•ekat, dokud neusne. Ale to si zase neodpoÄ•ine ona, a tedy, spÃ¡nek by zrovna potÅ™ebovala jako sÅ¯l. JenÅ¾e kdyÅ¾ teÄ• zavÅ™e oÄ•i, urÄ•itÄ› usne.

Bezzubka se rozmÃ½Å¡lel, jak to udÄ›lat, aby si odpoÄ•inuli oba dva, a kdyÅ¾ nic nevymyslel, zaÄ•Ã-nal vÃ¡Å¾nÄ› uvaÅ¾ovat, Å¾e nebude spÃ¡t a nenechÃ¡ vyspat ani Rask. Bylo to od nÄ›j dost sobeckÃ©, to vÄ›dÄ›l, a proto se mu zaÄ•Ã-nala v hlavÄ› ozÃ½vat jeho Alfa strana. _Alfa vÃ¡echny chrÃ¡nÃ-_, ozÃ½vala se a zase mizela, _a mÄ›l bys ji nechat odpoÄ•inout si. Tak ji ochrÃ¡nÃ-Å¡ nejlÃ-p. No tak, dnes uÅ¾ se nic nestaneâ€¦_ _Ne!_ VÅ¡echno to v BezzubkovÄ› hlavÄ› vÃ-Å™ilo, ale to se jeÅ¡tÄ› nikdy nestalo! _Co se to se mnou dÄ›je?_ blesklo mu hlavou vydÄ›Å¡enÄ›. UpÅ™Ã-mnÄ›, tuhle promÄ›nu zrovna moc nezvlÃ¡dal. Co kdyÅ¾ se z nÄ›j stane nÄ›jakÃ¡ zuÅ™ivÃ¡ bestie?

TeÄ• se mu zrovna zdÃ¡lo, Å¾e kontrolu nad jeho tÄ›lem kompletnÄ›

pÅ™evzala Alfa strana, protoÅ¾e se mu zaÄ•aly klÃ-Å¾it oÄ•i, a aÅ¥ se to snaÅ¾il zastavit, jak chtÄ›l, nepovedlo se mu to. ProstÄ› jen sÃ¡m pÅ™ihlÃ-Å¾el, jak se propadÃ¡ do spÃ¡nku, dÃ¡l a dÃ¡l od vÅ¡ech pÅ™Ã¡tel a stÃ¡le blÃ-Å¾ k dalÅ¡Ã- noÄ•nÃ- mÅ¯Å™e.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se objevil na bitevnÃ-m poli. Nejprve tam byl sÃ¡m, ale potom se zaÄ•alo formovat prostÅ™edÃ-. StÃ¡l zase na draÄ•Ã- hoÅ™e. Tohle mÃ-sto mu uÅ¾ tak lezlo na nervy. CoÅ¾ o to, byl by schopen zapomenout, ale to nebude moÅ¾nÃ©, kdyÅ¾ se tady bude stÃ¡le zjevovat ve snech. Jako dalÅ¡Ã- se objevila postava Å kyÅ¥Ã¡ka. StÃ¡l kousek pÅ™ed nÃ-m, otoÄ•enÃ½ k nÄ›komu, kdo tam jeÅ¡tÄ› nebyl. Ale Bezzubka vÄ›dÄ›l, Å¾e ten, komu Ä•elÃ-, je Drago. A urÄ•itÄ› tady bude i Bewilderbeast. Byl zpÄ›t ve svÃ½ch vzpomÃ-nkÃ¡ch, ty ale budou poslÃ©ze upraveny a ponechÃ¡ny jako vzpomÃ-nka na Å¡patnÃ½ _sen. On si vÅ¡ak bude pamatovat jak originÃ¡l, tak i verzi ze snu. O to je ten zÃ¡Å¾itek jeÅ¡tÄ› horÅ¡Ã-._

_NemÃ½lil se. Jak se krajina zvlÅˆovala, brzy se objevil Drago a za nÃ-m se rÃ½sovala dalÅ¡Ã- postava, tentokrÃ¡t obrovskÃ¡. Bewilderbeast, uvÄ›domil si Bezzubka. Å kyÅ¥Ã¡k mluvil s tÃ-m Å¡Ã-lencem, ale slova znÄ›la rozmazanÄ› a neÅ¡la pochopit. PrvnÃ-vÄ›ta, kterou pochytil, padla, kdyÅ¾ na nÄ›j Drago ukÃ¡zal tou holÃ-, zaÅ™Ã-kÃ¡vaÄ•em drakÅ¯. Valka mÄ›la taky takovÃ½, ale ten byl vyrobenÃ½ z kostÃ-. _

_â€žAle kdo ovlÃ¡dÃ¡ Alfu, ovlÃ¡dÃ¡ je vÅ¡echny," pochytil z Dragovy Å™eÄ•i a vÃ-cemÃ©nÄ› si nemohl pomoct. PohlÃ©dl Bewilderbeastovi do oÄ•Ã-, bylo to, jako kdyby nÄ›co ovlÃ¡dalo jeho pohyby. _

_CÃ-til Bewilderbeastovu mysl v tÃ© svÃ©, a dÃ-ky tomu si pÅ™ipadal tak malÃ½, bezvÃ½znamnÃ½. Alfova mysl ho zaÄ•Ã-nala pomalu rozporcovÃ¡vat, nebyla jinÃ¡ moÅ¾nost, neÅ¾ aby se podÅ™Ã-dil. TentokrÃ¡t prostÄ› nebyl dost silnÃ½, a aÄ•koliv by mohl vzdorovat, stejnÄ› by ztratil kontrolu. To bylo v tÃ©hle realitÄ› jinÃ©. Bezzubka totiÅ¾ tÃ©mÄ›Å™ okamÅ¾itÄ› propadl Bewilderbeastovu vlivu. _

_â€žZabij toho hocha," napovÃ-dal mu AlfÅ¯v hlas, a stejnÄ› jako pÅ™edtÃ-m mohl NoÄ•nÃ- BÄ›s jen bÃ½t divÃ¡kem, jak se pÅ™ibliÅ¾uje ke Å kyÅ¥Ã¡kovi. StÃ¡le slyÅ¡el jeho hlas, jak na nÄ›j mluvÃ-, ale vzdaloval se od nÄ›j. ProstÄ› se uÅ¾ nedokÃ¡zal vymanit z kontroly, ani trochu. _

_Potom se to vÅ¡echno sebÄ›hlo tak rychle. UÅ¾ cÃ-til, jak se mu v krku formuje plazma, ale nevÄ›dÄ›l, jak to zastavit. Koutkem oka postÅ™ehl KliÄ•ase, jak bÄ›Å¾Ã- na pomoc svÃ©mu synovi. _

_â€žNe!" vykÅ™ikl v mysli zoufale Bezzubka, ale to bylo okamÅ¾itÄ› pÅ™ehluÅ¡eno BewilderbeastovÃ½m nalÃ©hÃ¡nÃ-m. _

_â€žZabij toho chlapce!" _

_â€žAle jÃ¡__nechci!" kÅ™iÄ•el tak nahlas, jak jen mohl, ale to byla jen ubohÃ¡ nÃ¡mitka, kterou Alfova mysl hned roztÅ™Ã-Å¡tila na tisÃ-ce kouskÅ¯. A pak z jeho krku vyletÄ›l ten finÃ¡lnÃ- Ãºder, kterÃ½m skonÄ•il KliÄ•asÅ¯v Å¾ivot. _

_Ne, ne, ne, ne! Tohle se nemÄ›lo stÃ¡t! Bezzubka toho neskuteÄ•nÄ› litoval. Jak se bude moct po tÃ©hle noÄ•nÃ- mÅ¯Å™e podÃ-vat Å kyÅ¥Ã¡kovi do oÄ•Ã-, hrÃ¡t si s nÃ-m, lÃ©tat s nÃ-m? JeÅ¡tÄ›

chvÃ-li cÃ-til Bewilderbeastovu kontrolu, jak ho stÃ¡le ovlÃ¡dÃ¡, do tÃ© doby, neÅ¾ se vÅ¡ichni kolem KliÄ•ase sebÄ›hli. Potom ho ta tÃ-Å¾ivÃ¡ mysl druhÃ©ho draka opustila. Bezzubka ztÄ›Å¾ka zatÅ™Ã¡sl hlavou, aby se kompletnÄ› probral, a potom se podÃ-val na leÅ¾Ã-cÃ-ho nÃ¡Ä•elnÃ-ka. ChtÄ›l utÃ©ct, to si v danou chvÃ-li pÅ™Ã¡l Ãºplnä› nejvÃ-c â€“ ale nemohl. Jeho tÄ›lo se zase automaticky rozpohybovalo, kdyÅ¾ pÅ™iÅ¡el k nim a vsunul Ä•umÃ¡k do KliÄ•asovy ruky._

_NÃ¡hle ho odstrÄ•il Å kyÅ¥Ã¡k. _

_â€žBÄ›Å¾ pryÄ•! Mazej!" Bezzubka trochu ucouvl. Nerad vÃ-dal svÃ©ho jezdce tak zoufalÃ©ho. _

â€žTak vypadni!" vykÅ™ikl Å kyÅ¥Ã¡k, zÃ¡roveÅˆ smutnÄ› a zÃ¡roveÅˆ tak zoufale, Å¾e to drakovi pÅ™Ã-mo rvalo uÅ¡i. _NoÄ•nÃ- BÄ›s utekl o trochu dÃ¡l, ale teÄ• uÅ¾ cÃ-til, Å¾e mÅ¯Å¾e svÃ© akce ovlÃ¡dat. Bewilderbeast se trochu odtÃ¡hl, a Bezzubku nÄ›co trefilo. MyÅ¡lenka. Alfa ho pÅ™ece mohl po celou dobu nechat v jeho kontrole, ale uvolnil ho. Jak je to moÅ¾nÃ©? Pak najednou vÄ›dÄ›l, proÄ•. Drak se obrÃ¡til k Bewilderbeastovi. _

_â€žTy jsi mÄ› vÃ¡Å¾nÄ› musel nechat vidÄ›t, co jsem zpÅ¯sobil, Å¾e?!" zakÅ™iÄ•el, ale jeho slova k Alfovi nedolÃ©tla. â€žMusel jsi mÄ› nechat cÃ-tit jeÅ¡tÄ› vÄ›tÅ¡Ã- vinu, ty zvÃ-Å™e!" vykÅ™ikl Bezzubka, neÅ¾ cÃ-til, jak se nÄ›co zase dotklo koncÅ¯ jeho mysli.
_

_Ne, tentokrÃ¡t ne! snaÅ¾il se ten vtÃ-ravÃ½ pocit zastavit, ale jak ho jednou pohltil, musel se uÅ¾ zase dÃ-vat, jak se sÃ¡m pohybuje a nemÃ¡ svobodu. _

_Obraz se zmÄ›nil. VÅ¡echno bylo nejdÅ™Ã-v rozmazanÃ©, jedinÃ©, co Bezzubka byl schopen cÃ-tit, byla Alfova mysl v tÃ© jeho, a Draga na jeho hÅ™betÄ›. NÄ›co mu zatemÅˆovalo vÃ½hled, nemohl vidÄ›t. VÄ›dÄ›l jen, Å¾e stÃ¡le letÃ-. Potom uslyÅ¡el Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v hlas. Byl slabÃ½, ale stÃ¡le tam byl. A Bezzubka vÄ›Å™il, Å¾e ho vyvede z temnoty. Zaslechl Draga. Jeho hlas byl mnohem lÃ©pe slyÅ¡et. _

_â€žJsem si jist, Å¾e podruhÃ© uÅ¾ nemine," to byl jedinÃ½ ÃºtrÅ¾ek, jenÅ¾ se mu podaÅ™ilo zachytit, i kdyÅ¾ mÄ›l citlivÃ© uÅ¡i.
_

_TentokrÃ¡t se tak mÃ½lil, Å¾e to ani nebylo moÅ¾nÃ©. NeustÃ¡le cÃ-til Bewilderbeastovu mysl v tÃ© svÃ©, ale nedokÃ¡zal vzdorovat, kdyÅ¾ slyÅ¡el jeho nalÃ©hÃ¡nÃ-. _

_â€žZabij toho chlapce!" Bezzubka uÅ¾ nemohl dÄ›lat nic jinÃ©ho. Byl Ãºplnä› pod kontrolou Alfy. Ani Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v hlas uÅ¾ neslyÅ¡el. NavÃ-c cÃ-til, jak se mu v krku formuje dalÅ¡Ã- smrtelnÃ¡ plazma. Ano, Bezzubka mÄ›l nÄ›kterÃ© hodnÄ› silnÃ© plazmy, ale ty moc nepouÅ¾Ã-val, protoÅ¾e mÄ›ly malÃ½ limit. _

_SnaÅ¾il se vytrhnout z kontroly, ale za tu dobu, kdy se o to snaÅ¾il, uÅ¾ mÄ›l pÅ™ipraveno k vypÃ¡lenÃ-. A uÅ¾ ani nevidÄ›l, jak trefil Å kyÅ¥Ã¡ka a ten spadl z mlÃ¡dÄ›te a letÄ›l k zemi. Ani to, jak ho Valka chytila, cÃ-til jen to, kdyÅ¾ napÄ›tÃ- v jeho mysli povolilo a on byl zpÄ›t na zemi. Drago stÃ¡l na svÃ©m Bewilderbeastovi, kterÃ½ se na nÄ›j jen podÃ-val. _

_â€žZÅ¯staÅˆ si tady, nepotÅ™ebujeme tÄ›," Å™ekl pohrdavÄ› velkÃ½

drak a spolu s ostatnÃ-mi draky, BezzubkovÃ½mi kamarÃ¡dy, se ponoÅ™il do oceÃ¡nu a nechal Bezzubku u bezvlÃ¡dnÃ©ho Å kyÅ¥Ã¡kova tÄ›la. NoÄ•nÃ- BÄ›s sklopil hlavu, aby zjistil, zda je Å kyÅ¥Ã¡k opravdu mrtvÃ½, i kdyÅ¾ hluboko uvnitÅ™ vÄ›dÄ›l, Å¾e je. A nedÃ¡ se s tÃ-m uÅ¾ nic dÄ›lat. A tak zoufale zaklonil hlavu a vykÅ™ikl: â€žNeeeee!"_

Bezzubka se probudil, protoÅ¾e ucÃ-til cosi na svÃ©m nose. OtevÅ™el obÄ› oÄ•i narÃ¡z, jen aby spatÅ™il, jak se Rask o trochu odtÃ¡hla, mÄ›la Ä•umÃ¡k jen kousek od toho jeho. Jazykem si ho lÃ-zala. NoÄ•nÃ- BÄ›s se nepohodlnÄ› zavrtÄ›l. _ProÄ• to udÄ›lala? Zase jsem kÅ™iÄ•el za spanÃ-?_ vrtÄ›lo mu hlavou.

Rask se uÅ¾ staÄ•ila vzpamatovat z prvotnÃ-ho Å¡oku a starostlivÄ› se zeptala: â€žJsi v poÅ™Ã¡dku?" Drak proti nÃ- jen pokÃ½val hlavou.

â€žJsem," odpovÄ›dÄ›l, â€žproÄ• se ptÃ¡Å¡?" Rask zavrtÄ›la hlavou. Tady nÄ›co nebylo v poÅ™Ã¡dku, a ona to chtÄ›la zjistit. V jejÃ- povaze byla zvÃ-davost, kterou teÄ• mohla naplno pustit, kdyÅ¾ uÅ¾ nebyla u Draga a jeho pÅ™isluhovaÄ•Å¯. Jen ona vÅ¡ak znala svÃ© tajemstvÃ-, i kdyÅ¾ tuÅ¡ila, Å¾e to nÄ›kdy nÄ›kdo objevÃ-. Ale kdo? ZatÃ-m znala jen Bezzubku. NÄ›co mu na nÄ›m ale nehrÃ¡lo. Jeho chovÃ¡nÃ-. _Stalo se mu nÄ›co?_ pÅ™emÃ-tala. _LÅ¾e mi, protoÅ¾e chce utÃ©ct sÃ¡m pÅ™ed svÃ½m trÃ¡penÃ-m?_ Rask pohodila ocasem. Ne, poÄ•kÃ¡, dokud se jÃ- nesvÄ›Å™Ã-. Ale ona mu takÃ© zatÃ-m nedÅ¯vÄ›Å™uje. _Ale je to mÅ¯j prvnÃ- kamarÃ¡d_, pomyslela si s tÃ-m, Å¾e pokud to pÅ¯jde, Å™ekne mu svoje tajemstvÃ-.

â€žProtoÅ¾e jsi kÅ™iÄ•el ze spanÃ- tak, Å¾e se nedalo spÃ¡t," poznamenala draÄ•ice suÅ¡e a Bezzubka ztuhnul. Bylo to pÅ™ece jen logickÃ©. Ale on se chtÄ›l noÄ•nÃ-m mÅ¯rÃ¡m vyhÃ½bat!_ Pokud se to takhle bude tÃ¡hnout dÃ¡l, tak se zcvoknu_, letÄ›lo mu hlavou vydÄ›Å¡enÄ›. Rychle se zvedl, aÅ¾ Rask pÅ™i jeho neÄ•ekanÃ©m pohybu ucouvla zpÃ¡tky.

â€žPromiÅˆ, jÃ¡â€¦ jÃ¡ uÅ¾ musÃ-m jÃ-t," Å™ekl rychle a neÅ¾ se Rask nadÃ¡la, vyletÄ›l z arÃ©ny a pokraÄ•oval dÃ¡l k lesu. A Rask zÅ¯stala sedÄ›t na mÃ-stÄ›, sledujÃ-c, jak odlÃ©tÃ¡.

Bezzubka pÅ™istÃ¡l v lese, blÃ-zko mÃ-sta, kde se poprvÃ© se Å kyÅ¥Ã¡kem setkali. SamozÅ™ejmÄ›, Å¾e ta vÄ›tev, kterou tenkrÃ¡t tÃ-m pÃ¡dem zlomil, tam uÅ¾ nebyla, ani ta rÃ½ha, jak padal dolÅ¯. VÅ¡e uÅ¾ zarostlo a teÄ• bylo pokrytÃ© mechem. NoÄ•nÃ- BÄ›s v rychlosti oÄ•ichal mÃ-sto, kde se nachÃ¡zely zbytky boly a zoufale zavyl.

â€žCo jsem komu udÄ›lal?!" zakÅ™iÄ•el zoufale. Opravdu netuÅ¡il, proÄ• zrovna on, zrovna on ze vÅ¡ech drakÅ¯, musÃ- mÃ-t tak smotanÃ½ osud.

PrÃ¡sknul ocasem do zemÄ›, jak jen to Å¡lo, aby nerozbil nÃ¡hradnÃ- ploutev, a vydal se krokem pÅ™es les. MÄ›l spoustu Ä•asu, bylo uprostÅ™ed noci. _ProÄ• jÃ¡?_ pomyslel si neÅ¡Å¥astnÄ›. LidÃ© vÄ›Å™ili, Å¾e draci nemohou plakat, jako tÅ™eba konÄ› nebo jinÃ¡ zvÃ-Å™ata, ale oni dokÃ¡Å¾ou. OvÅ¡em jen kdyÅ¾ jsou na dnÄ› â€“ fyzicky i psychicky, kdyÅ¾ je nÄ›kdo tak ranÃ-, Å¾e to prostÄ› nedokÃ¡Å¾ou dÃ¡l snÃ©st.

Bezzubka si tÃ-m uÅ¾ jednou proÅ¡el â€“ to bylo, kdyÅ¾ ho pÅ™ed pÄ›ti

lety VikingovÃ© spoutali na loÄ•. TenkrÃ¡t to ale bylo naprosto jinÃ©. NoÄ•nÃ- BÄ›s totiÅ¾ nelitoval, Å¾e se nechal chytit, a pÅ™esto byl bez Å kyÅ¥Ã¡ka tak vydÄ›Å¡enÃ½, Å¾e si nemohl pomoct. NaÅ¡tÄ›stÃ-ho tenkrÃ¡t nevidÄ›li lidÃ©, protoÅ¾e se stÃ¡le dokÃ¡zal tvÃ¡Å™it Ãºplně stejnÄ›. A i kdyby, vlny se nÄ›kdy dostaly aÅ¾ na palubu, takÅ¾e prostÄ› mohli pÅ™edpoklÃ¡dat, Å¾e ho nÄ›jakÃ¡ smoÄ•ila.

Dnes v noci to ale bylo jinÃ©. TentokrÃ¡t byl Bezzubka opravdu na samÃ©m dnÄ› a uÅ¾ nevÄ›dÄ›l, co dÄ›lat. Jak Å¡el lesem a pÅ™eskakoval padlÃ© kmeny a balvany, cÃ-til, jak se mu zamlÅ¾ujÃ- oÄ•i. _Ne, teÄ• ne_, blesklo mu hlavou, ale vzÃ¡pÄ›tÃ- nÃ¡sledovala jinÃ¡ myÅ¡lenka. _A proÄ• ne? Jsem absolutnÄ› sÃ¡m v lese a nenÃ- tady ani noha._ Bezzubka nepatrnÄ› zatÅ™Ã¡sl hlavou, jen aby cÃ-til slzy, jak mu stÃ©kajÃ- po tvÃ¡Å™i a eventuÃ¡lnÄ› na nos.

VÅ¡ichni si po staletÃ- o NoÄ•nÃ-ch BÄ›sech mysleli, Å¾e to jsou zuÅ™ivÃ© bestie, ale ve skuteÄ•nosti jsou to tvorovÃ© citlivÃ- vÃ-ce, neÅ¾ si dovedou lidÃ© pÅ™edstavit. Ale zase byli hravÃ- a vynalÃ©zavÃ-. Bezzubka se ale teÄ• nijak necÃ-til. Ty sny ho unavovaly jeÅ¡tÄ› vÃ-ce, neÅ¾ byl ve skuteÄ•nosti a jeho jedinÃ½m pÅ™Ã¡nÃ-m bylo v tuto dobu ovlÃ¡dat Ä•as. VÅ¡echno by se mohlo stÃ¡Ä•et jinÃ½m smÄ›rem!

DoÅ¡el k rokli, kde roztÃ¡hl kÅ™Ã-dla a potichu doplachtil k jezeru. Byl si jistÃ½, Å¾e mÃ¡ naprostÃ© soukromÃ-, takÅ¾e se stoÄ•il do klubÃ-Ä•ka a nechal slzy volnÄ› kanout.

* * *

><p>Rask se nervÃ³znÄ› ohlÃ©dla smÄ›rem, kterÃ½m druhÃ½ drak zmizel. UdÄ›lala jsem mu nÄ›co? pomyslela si a pÅ™i tÃ© myÅ¡lence ji zabolelo u srdce. MÃ¡ koneÄ•nÄ› prvnÃ-ho kamarÃ¡da, a nÄ›co mu udÄ›lala? Ale i tak, Bezzubka jÃ- byl podezÅ™elÃ½ nejenom chovÃ¡nÃ-m. TeÄ• uÅ¾ to ale zaÄ•Ã-nalo bÃ½t divnÃ©. A Rask zaÄ•Ã-nala bÃ½t zvÄ›davÃ¡. VyÅ¡la z arÃ©ny, a kdyÅ¾ se pÅ™esvÄ›dÄ•ila, Å¾e mÄ›sÃ-c svÃ-tÃ- opravdu jasnÄ› a je hlubokÃ¡ noc, vydala se smÄ›rem k lesu.

SamozÅ™ejmÄ›, pÅ™edtÃ-m ani teÄ• by se nikam nevydala sama. NevÄ›dÄ›la, co ji tady mÅ¯Å¾e potkat, ale dÅ¯vÄ›Å™ovala Bezzubkovi, a kdyÅ¾ Å™Ã-kal, Å¾e je to bezpeÄ•nÃ©, tak to bezpeÄ•nÃ© asi bude. DraÄ•ice zalapala po dechu pÅ™i kaÅ¾dÃ©m doÅ¡lÃ¡pnutÃ- na poranÄ›nou nohu. ZamÃ¡vala ocasem ze strany na stranu. _ProÄ• jÃ¡ nemÅ¯Å¾u lÃ-tat?_ Å™ekla si vztekle, ale pokraÄ•ovala dÃ¡l. V arÃ©nÄ› se cÃ-tila aÅ¾ moc nechrÃ¡nÄ›nÃ¡. MÄ›la strach, Å¾e na ni znovu nÄ›kdo zaÃºtoÄ•Ã-, a tentokrÃ¡t tam nebude Bezzubka, aby ji chrÃ¡nil.

Rask umÄ›la bojovat, to umÄ›l kaÅ¾dÃ½ drak v DragovÄ› armÃ¡dÄ›, ale ona nechtÄ›la pouÅ¾Ã-vat schopnosti, kterÃ© ji nauÄ•il ten lidskÃ½ Ä•Ã¡bel. U Draga byla moc dlouho, tak dlouho, Å¾e uÅ¾ si ani nepamatovala, odkud vlastnÄ› pÅ™iÅ¡la. MoÅ¾nÃ¡ se tam dostala jako mlÃ¡dÄ›. NevÄ›dÄ›la ani, jak je starÃ¡, ale chtÄ›la to zjistit.

Do nohy jÃ- s kaÅ¾dÃ½m dalÅ¡Ã-m krokem vystÅ™elovala palÄ•ivÃ¡ bolest, aÅ¾ se draÄ•ice na chvÃ-li zastavila, s pÅ™ednÃ- nohou zdviÅ¾enou ve vzduchu, aby jÃ- dopÅ™Ã¡la odpoÄ•inek. Jak byla na pÅ¯li cesty od arÃ©ny, bylo moÅ¾nÃ¡ nejlepÅ¡Ã-, aby pokraÄ•ovala dÃ¡l, protoÅ¾e tady na louce byla moc vidÄ›t a instinkt jÃ- radil, aby se Å¡la schovat. NoÄ•nÃ- BÄ›si nikdy nebyli zbabÄ›lÃ-. Rask jen byla sama na Ãºplně cizÃ-m ostrovÄ› a jejÃ- jedinÃ½ kamarÃ¡d a

spojka zmizel. A ona ho musela najÃ-t. KlidnÄ› pÅ™ijde i do kontaktu s lidmi, aby ho naÅ¡la.

_No,_ _s lidmi moÅ¾nÃ¡ ne_, opravila se v myÅ¡lenkÃ¡ch, _ale momentÃ¡lnÄ› bych jim asi neutekla_. Nabrala dech do plic a posouvala se vytrvale dÃ¡l, aÅ¾ na ni zavanul jemnÃ½ vÃ¡nek, kdyÅ¾ doÅ¡la na horizont a temnÃ½ les se pÅ™ed nÃ- rozklÃ¡dal v plnÃ© dÄ›sivosti. _To bychom mÄ›li. A teÄ• najÃ-t Bezzubku v tomhle monstru_. PÅ™emÄ›Å™ila si pohledem prvnÃ- stromy, kterÃ© vrhaly stÃ-n nalevo od nÃ-.

Ne, Rask se ve skuteÄ•nosti nechtÄ›lo chodit do lesa, ale z arÃ©ny vidÄ›la Bezzubku, jak odlÃ©tÃ¡ k lesu. Byla za tÃ-m lesem vesnice, kde Å¾il? DraÄ•ice se zamyslela. Tam by mohl letÄ›t, ale kdyÅ¾ se probudil, absolutnÄ› vydÄ›Å¡enÃ½, tak by nepÅ™edpoklÃ¡dala, Å¾e by se vydal zrovna tam. _Ale mÃ¡ tam svÃ© blÃ-zkÃ©_, namÃ-tla si sama proti tÃ© myÅ¡lence. _Ano, blÃ-zkÃ©, kteÅ™Ã- pravdÄ›podobnÄ› prÃ¡vÄ› teÄ• spÃ-_, poznamenala vzÃ¡pÄ›tÃ- ironicky.

DobÅ™e, vesnici vyÅ¡krtla ze seznamu, ale to bylo jedinÃ© mÃ-sto, kam by se mohla dostat. A pak jÃ- nÄ›co napadlo. Mohlo by to vyjÃ-t, i kdyÅ¾ Å¡ance byla mizivÃ¡. Zvedla Ä•enich do vzduchu a nasÃ¡la vÅ¡echny moÅ¾nÃ© pachy. NÄ›kterÃ© slabÃ© byly od ras, kterÃ© Rask ani neznala, ale na svoji obranu neznala hodnÄ› draÄ•Ã-ch ras. MoÅ¾nÃ¡ tak Bewilderbeasta, NoÄ•nÃ- BÄ›sy a jen pÃ¡r dalÅ¡Ã-ch.

KoneÄ•nÄ› zachytila znÃ¡mÃ½ pach Bezzubky. PÅ™edtÃ-m to nikdy nezkouÅ¡ela, ale i takhle byla v tom pachuâ€¦ autorita? Rask pÅ™ivÅ™ela oÄ•i. _Je moÅ¾nÃ©, Å¾e by Bezzubka byl nÄ›jakÃ½ vysoce postavenÃ½ drak?_ uvaÅ¾ovala, ale potom si rozvzpomnÄ›la na hlavnÃ- dÅ¯vod, proÄ• to dÄ›lÃ¡. NasÃ¡la do nosu pach a trochu kulhavÄ› se vydala smÄ›rem, kterÃ½m ji vedl.

ChvÃ-lemi se musela zastavovat a hledat stopu, protoÅ¾e Bezzubka pÅ™ece jen letÄ›l, a i kdyÅ¾ se jeho pach pomalu snÃ¡Å¡el dolÅ¯, v nÄ›kterÃ½ch mÃ-stech ho zvedl vÃ-tr a Rask nic necÃ-tila. Nakonec ale pÅ™eci jen doÅ¡la na mÃ-sto, kde pravdÄ›podobnÄ› pÅ™istÃ¡l. Tady uÅ¾ byl pach mnohem silnÄ›jÅ¡Ã-, takÅ¾e sklonila hlavu k zemi a zaÄ•ala postupovat s mnohem vÄ›tÅ¡Ã- jistotou.

Bezzubkovo levÃ© ucho se pÅ™i zvuku nepatrnÄ› zachvÄ›lo, on tomu vÅ¡ak nevÄ›noval pozornost. Bylo mu absolutnÄ› jedno, jestli to je nÄ›jakÃ½ drak, aÅ¥ uÅ¾ velkÃ½, nebo malÃ½. ChtÄ›l bÃ½t prostÄ› chvÃ-li sÃ¡m. VÅ¡echny jeho nadÄ›je se rozplynuly, kdyÅ¾ zaslechl tichÃ½ hlas.

â€žTy breÄ•Ã-Å¡?" NoÄ•nÃ- BÄ›s vzhlÃ©dl, mÄ›l jeÅ¡tÄ› vlhkÃ© oÄ•i.

Ten hlas poznal. Byla to Rask. Musela o nÄ›j mÃ-t strach. Ani se jÃ- nedivil. Kdyby byl v jejÃ- kÅ¯Å¾i, asi by se taky bÃ¡l. Ale neÄ•ekal, Å¾e by se za nÃ-m vydala, zranÄ›nÃ¡, a podle vÅ¡eho neschopnÃ¡ letu. _TÅ™eba to neumÃ-_, napadlo ho, ale aÅ¾ teÄ• si vlastnÄ› poÅ™Ã¡dnÄ› uvÄ›domil, Å¾e zaruÄ•enÄ› nechce, aby ho takhle vidÄ›la.

ZastÅ™Ã-hal uÅ¡ima. VÄ›dÄ›l, Å¾e se s Rask teprve seznamuje, ale nechtÄ›l, aby se pro nÄ›j stala dÅ¯leÅ¾itou, protoÅ¾e potom by v noÄ•nÃ-ch mÅ¯rÃ¡ch musel sledovat, jak trpÃ- ona i ostatnÃ- draci. Bezzubka si pÅ™ejel oÄ•i Å¡upinami na noze, aby skryl zbytky slz, a trochu roztÅ™esenÃ½m hlasem prohlÃ¡sil: â€žJÃ¡ nebreÄ•Ã-m."

SlyÅ¡el Rask, jak se posunula vedle nÄ›j. Takhle z lehu vidÄ›l jejÃ- zranÄ›nou nohu.

â€žTeÄ• uÅ¾ ne, ale pÅ™edtÃ-m urÄ•itÄ› jo," Å™ekla draÄ•ice, neÅ¾ se staÄ•il Bezzubka zeptat, proÄ• se vlÃ¡Ä•ela lesem zranÄ›nÃ¡.

â€žTo je tak vidÄ›t?" zeptal se poraÅ¾enÄ› a spadl Ä•elistÃ- na trÃ¡vu. OÄ•ima pozoroval mÄ›sÃ-c, jak rokli osvÄ›tluje. DruhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s pÅ™ikÃ½vl, neÅ¾ si sedl. Bezzubka zavadil pohledem o jejÃ- zranÄ›nou nohu a zkusmo otevÅ™el tlamu, aby se jÃ- zeptal. Vypadalo to ale, Å¾e nad dneÅ¡nÃ- nocÃ- mÃ¡ plnou moc Rask. _To vÃ-Å¡,_ Å™ekl si, _teÄ• se budeÅ¡ muset o vlÃ¡du nad nocÃ- dÄ›lit s Rask, kdyÅ¾ jste tu teÄ• dva_.

Jemu to ale ani tak nevadilo. VÅ¡e, po Ä•em touÅ¾il, byla jeden vydatnÃ½ vÃ½let ke hvÄ›zdÃ¡m kaÅ¾dou noc. PrÃ¡vÄ› teÄ• se ale vrÃ¡til v myÅ¡lenkÃ¡ch na zem a pochytil poslednÃ-ch pÃ¡r slov, co Å™Ã-kala draÄ•ice.

â€žJestli se ti nÄ›co stalo, mÅ¯Å¾eÅ¡ se mi s tÃ-m svÄ›Å™it, ulevÃ- se ti," radila. A aÄ•koliv se Bezzubka nechtÄ›l svÄ›Å™ovat nÄ›komu jinÃ©mu s tÃ-m, co ostatnÄ› uÅ¾ vÅ¡ichni z vesnice vÄ›dÄ›li, vÄ›dÄ›l, Å¾e dÅ™Ã-v nebo pozdÄ›ji by jÃ- to stejnÄ› Å™ekl. Ale i tak volil svÃ¡ slova opatrnÄ›.

â€žJÃ¡â€¦" zaÄ•al vÃ¡havÄ›.

â€žNÄ›koho jsem zabil. KdyÅ¾ mÄ› ovlÃ¡dal Bewilderbeast. Otceâ€¦ Otce svÃ©ho nejlepÅ¡Ã-ho kamarÃ¡da," zaskuÄ•el znovu a poloÅ¾il hlavu na zem. Znovu mu zaÄ•aly stÃ©kat slzy po tvÃ¡Å™i, i kdyÅ¾ je uÅ¾ ani necÃ-til.

MusÃ- toho hodnÄ› litovat, pomyslela si Rask pÅ™i pohledu na ubohÃ©ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. To, Å¾e to udÄ›lal v kontrole, ji hluboce zasÃ¡hlo, i ona vÄ›dÄ›la, jak straÅ¡nÃ© to je, vidÄ›t, jak nÄ›co dÄ›lÃ¡, a nemÃ-t kontrolu nad svou akcÃ-. Bezzubka vypadal, Å¾e chce bÃ½t sÃ¡m, ale v tom ho draÄ•ice nechtÄ›la nechat. On pomohl jÃ-, ona pomÅ¯Å¾e jemu.

RozhlÃ©dla se po mÃ-stÄ›. KamennÃ© stÄ›ny na kaÅ¾dÃ© stranÄ›, nÄ›kolik mladÃ½ch stromÅ¯ a jeden obrovskÃ½, dost silnÃ½, aby udrÅ¾el draka visÃ-cÃ-ho za ocas. Rask si ani nepamatovala, Å¾e by tak nÄ›kdy spÃ¡vala, ale zase jÃ- toho moc nezbÃ½valo, kdyÅ¾ byla spoutanÃ¡ v Å™etÄ›zech. UprostÅ™ed rokle bylo jezero, ve kterÃ©m se odrÃ¡Å¾el mÄ›sÃ-c, kterÃ½ se teÄ• uÅ¾ pomalu zaÄ•Ã-nal posouvat po obloze, aby uvolnil mÃ-sto slunci. To mÃ-sto Rask hodnÄ› zajÃ-malo. Bylo takâ€¦ magickÃ© a tajemnÃ©.

â€žCo je tohle za mÃ-sto?" zeptala se zvÄ›davÄ›, jenom aby se Bezzubka na ni podÃ-val a znovu si otÅ™el slzy.

â€žTady jsme se s mÃ½m nejlepÅ¡Ã-m kamarÃ¡dem seznÃ¡mili," oznÃ¡mil, â€žale potkali jsme se uÅ¾ dÅ™Ã-v. TenkrÃ¡t mÄ› chtÄ›l zabÃ-t." Dodal to se smÃ-chem, jako kdyby si z toho nic nedÄ›lal. To se Rask sice nezamlouvalo, ale aspoÅˆ se zasmÃ¡l.

Bezzubkovy oÄ•i se na okamÅ¾ik stÅ™etly s jejÃ-mi. UÅ¾ tam nevidÄ›la smutek.

â€žMÅ¯Å¾u ti ten pÅ™Ã-bÄ›h vyprÃ¡vÄ›t, jestli chceÅ¡," nabÃ-dl, sÃ¡m

si ale Å™ekl, Å¾e takovÃ© ty dÅ¯leÅ¾itÃ© Ä•Ã¡sti jako boj s Rudou SmrtÃ- a Bewilderbeastem si nechÃ¡ pro sebe. _NenÃ- dÅ¯leÅ¾itÃ© ji hned zase zastraÅ¡it, kdyÅ¾ zaÄ•ala mluvit_, pomyslel si a dal se do vyprÃ¡vÄ›nÃ-.

Rask se zÃ¡jmem naslouchala, a aÅ¾ kdyÅ¾ zaÄ•alo svÃ-tat, pÅ™eruÅ¡ila ho.

â€žA ten tvÅ¯j kamarÃ¡d je taky NoÄ•nÃ- BÄ›s?" zeptala se. K jejÃ-mu pÅ™ekvapenÃ- Bezzubka zavrtÄ›l hlavou.

â€žNe, ty jsi prvnÃ- NoÄ•nÃ- BÄ›s, kterÃ©ho jsem kdy potkal," odpovÄ›dÄ›l. DraÄ•ice pÅ™ekvapenÄ› otevÅ™ela pusu v nÄ›mÃ© otÃ¡zce, ale druhÃ½ drak hned pochopil, na co se chce zeptat.

â€žMÅ¯j kamarÃ¡d je Ä•lovÄ›k. Å kyÅ¥Ã¡k, byl v tom pÅ™Ã-bÄ›hu, co jsem ti teÄ• vyprÃ¡vÄ›l," vysvÄ›tlil Bezzubka.

KdyÅ¾ Rask nic nenamÃ-tala, ale ponoÅ™ila se zpÄ›t do svÃ½ch myÅ¡lenek, Alfa vstal. UÅ¾ zaÄ•Ã-nal novÃ½ den a on se musel vrÃ¡tit. Ale nejdÅ™Ã-v si musel dÃ¡t snÃ-dani a podle nÄ›j by se mohla najÃ-st i Rask. Chvilku sledoval pohyb pod hladinou jezera a potom do nÄ›j ponoÅ™il hlavu. Dnes mu pÅ™Ã¡lo Å¡tÄ›stÃ-, vytÃ¡hl ji s dvÄ›ma rybami v tlamÄ›.

ObrÃ¡til se a poloÅ¾il je na zem. Kdyby si Rask nechtÄ›la nalovit, mohl by to udÄ›lat, ale kde by potom byla ta zÃ¡bava, Å¾e? DraÄ•ice se na ryby ale ani nepodÃ-vala.

â€žTy nebudeÅ¡ jÃ-st, nebo ti mÃ¡m nalovit?" uÅ¡klÃ-bl se a ona sebou trochu trhla, kdyÅ¾ se dostala zpÃ¡tky do reÃ¡lnÃ©ho svÄ›ta.

â€žNalovÃ-m si sama," Å™ekla rychle. PÅ¯vodnÄ› to chtÄ›la odseknout, ale to by nebylo moc kamarÃ¡dskÃ©.

â€žAle nejsem moc dobrÃ½ lovec," dodala v obranÄ›.

â€žVÃ-tej na mÃ© lodi," zasmÃ¡l se Bezzubka a spolkl jednu rybu, â€ždnes rÃ¡no jsem mÄ›l jen Å¡tÄ›stÃ-." Rask se rozeÅ¡la k jezeru a trvalo jÃ- to minutu, neÅ¾ po jednÃ© rybÄ› vystartovala. Bezzubka mÄ›l dnes opravdu kliku, neÅ¾ si ona nachytala ryby, on uÅ¾ byl najezenÃ½ a pÅ™ipravenÃ½ vyrazit.

â€žMusÃ-Å¡ znovu jÃ-t?" zeptala se, kdyÅ¾ ryby pustila na zem. NoÄ•nÃ- BÄ›s zachmuÅ™enÄ› pÅ™ikÃ½vl.

â€žJestli nechceÅ¡ jÃ-t s tou nohou zpÃ¡tky do arÃ©ny, mÅ¯Å¾eÅ¡ tady zÅ¯stat a jÃ¡ mÅ¯Å¾u pÅ™ivÃ©st nÄ›jakÃ©ho Ä•lovÄ›ka, aby se ti na to podÃ-val," nabÃ-dl opatrnÄ›, i kdyÅ¾ si nebyl jistÃ½, jestli to Rask pÅ™ijme. K jeho pÅ™ekvapenÃ- ale o jeho nabÃ-dce pÅ™emÃ½Å¡lela. NejdÅ™Ã-v to vypadalo, Å¾e ihned odmÃ-tne, ale nakonec pÅ™ikÃ½vla.

Bezzubka zalapal po dechu, jak se snaÅ¾il ukrÃ½t pÅ™ekvapenÃ-.

â€žAle pÅ™iveÄ• nÄ›koho, komu dÅ¯vÄ›Å™ujeÅ¡," zaprosila Rask. To by Bezzubka ani neudÄ›lal, pÅ™ivÃ©st k takovÃ©mu drakovi nÄ›koho, komu on sÃ¡m nedÅ¯vÄ›Å™uje. Znal vÄ›tÅ¡inu VikingÅ¯ a naprostÃ© vÄ›tÅ¡inÄ›

z nich dÅ¯vÄ›Å™oval. BezdÄ›Ä•nÄ› pÅ™ikÃ½vl a potom mohutnÄ› mÃ¡vnul kÅ™Ã-dly, aby nabral vÃ½Å¡ku. JeÅ¡tÄ› nikdy se sÃ¡m nedostal z rokle tak snadno. OvÅ¡em, vÅ¾dy jindy mÄ›l totiÅ¾ na hÅ™betÄ› Å kyÅ¥Ã¡ka. A rozhodl se, Å¾e prÃ¡vÄ› jeho a Gothi pÅ™ivede.

Dorazil do vesnice prÃ¡vÄ›, kdyÅ¾ se probouzela. NÄ›kterÃ¡ rannÃ-ptÃ¡Ä•ata uÅ¾ opravovala domy, kterÃ© byly poniÄ•enÃ© dnes v noci, ale vÄ›tÅ¡ina se jeÅ¡tÄ› starala o svÃ© draky. Bezzubka zahlÃ©dl Å kyÅ¥Ã¡ka, jak stojÃ- uprostÅ™ed dolnÃ- Ä•Ã¡sti vesnice. Na nic neÄ•ekal a sletÄ›l dolÅ¯ k nÄ›mu. Musel ho pÅ™ivÃ©st k Rask buÄ• teÄ•, nebo nikdy.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ku," ukÃ¡zal Tlamoun svojÃ- protÃ©zou na NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa, kterÃ½ zrovna sklonil hlavu, aby ho nabral. Tohle chtÄ›l zkusit poprvÃ©, ale po TlamounovÄ› zvolÃ¡nÃ- narazil Ä•umÃ¡kem na dvÄ› malÃ© ruce. InstinktivnÄ› zavrÄ•el, stÃ¡le nebyl schopen pojmout fakt, Å¾e ho Å kyÅ¥Ã¡k dokÃ¡zal tak rychle zastavit. On sice taky musel zpomalit na pÅ™istÃ¡nÃ-, ale opravdu to neÄ•ekal. _Å½e by Å kyÅ¥Ã¡k dostal nÄ›jakÃ© zvlÃ¡Å¡tnÃ- sÃ-ly, kdyÅ¾ se stal nÃ¡Ä•elnÃ-kem?_ napadlo a potom uÅ¾ musel zadrÅ¾ovat smÃ-ch.

â€žBezzubko, brÃ¡Å¡ko, kam tak spÄ›chÃ¡Å¡?" zasmÃ¡l se mladÃ½ nÃ¡Ä•elnÃ-k, a to donutilo NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa zpomalit. Byli v dolnÃ- vesnici, kde se odehrÃ¡l noÄ•nÃ- boj. Ty domy, kterÃ© uÅ¾ byly opravenÃ©, byly oÄ•ouzenÃ© a nÄ›kterÃ© trÃ¡my tak zniÄ•enÃ©, Å¾e se musely vymÄ›nit. Trochu zavrÄ•el a potom chytil zuby Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v koÅ¾enÃ½ pÅ™ehoz a snaÅ¾il se ho donutit k nasednutÃ-.

â€žBrÃ¡Å¡ko, vÃ-Å¡, Å¾e nemÅ¯Å¾u jÃ-t lÃ©tat," odstrÄ•il ho jeho jezdec, ale drak jen tak nevzdÃ¡val.

â€žMyslÃ-m, Å¾e ti chce Å™Ã-ct nÄ›co jinÃ½ho," poznamenal Tlamoun a zvedl jeden z ohoÅ™elÃ½ch trÃ¡mÅ¯ ze zemÄ›.

â€žJÃ¡ to tu vohlÃ-dÃ¡m, jen bÄ›Å¾," dodal trochu se smÃ-chem.

â€žJasnÄ›, nechÃ¡m to tobÄ› a zbytek vesnice bude taky v troskÃ¡ch," zamumlal Å kyÅ¥Ã¡k, a mÄ›lo to bÃ½t jako vtip, kterÃ½ mu Tlamoun rÃ¡d oplatil.

â€žVÅ¡ak to je tvoje specialita," uÅ¡klÃ-bl se a chlapec zakoulel oÄ•ima. Tlamoun nikdy nezmeÅ¡kal pÅ™Ã-leÅ¾itost pÅ™ipomenout mu jeho chyby.

Bezzubka se v rychlosti rozhlÃ©dl, kdyÅ¾ mu Å kyÅ¥Ã¡k pÅ™ehodil nohu pÅ™es hÅ™bet. Å½Ã¡dnÃ©ho draka tady zatÃ-m jeÅ¡tÄ› nevidÄ›l, a to mu pÅ™ipadalo podezÅ™elÃ©. Touhle dobou by ho uÅ¾ mÄ›la na muÅ¡ce Stormfly. Ale ne Å¾e by si stÄ›Å¾oval. Ve skuteÄ•nosti mu to bylo celkem pÅ™Ã-jemnÃ©, Å¾e ho zatÃ-m nikdo neotravoval. TÅ™eba jeÅ¡tÄ› po tom noÄ•nÃ-m rozruchu spali.

NoÄ•nÃ- BÄ›s mÃ¡vnul kÅ™Ã-dly a nÃ¡Ä•elnÃ-k se na nÄ›m mÃ¡lem neudrÅ¾el, kdyÅ¾ vzlÃ©tl kolmo vzhÅ¯ru. Bezzubka by se ale jinak ke GothiinÄ› obydlÃ- nedostal. A kdyby ano, trvalo by mu to aÅ¾ pÅ™Ã-liÅ¡ dlouho. DobÅ™e, jen o minutu dÃ©le, ale pro nÄ›j to byla celÃ¡ vÄ›Ä•nost. ZvlÃ¡Å¡Å¥ kdyÅ¾ byl tam nÄ›kde zranÄ›nÃ½ drak.

S otÅ™esem pod vÃ¡hou jeho tÄ›la pÅ™istÃ¡l na rampÄ›, kterou mÄ›la Gothi pÅ™ed domem, a kde pronÃ¡Å¡ela rÅ¯znÃ© vÄ›Å¡tby. VesnickÃ¡

lÃ©Ä•itelka uÅ¾ byla vzhÅ¯ru a jejÃ- HrÅ¯zÃ¡ci HrozivÃ- taktÃ©Å¾. Jakmile uvidÄ›li Bezzubku, hned sklonili hlavy.

â€žDobrÃ© rÃ¡no, Alfo!" ozvalo se jich rovnou pÄ›t najednou a lidÃ© si museli zacpat uÅ¡i, protoÅ¾e vydali narÃ¡z takovÃ½ skÅ™ek, Å¾e to bylo i pro jejich uÅ¡i hroznÄ› nahlas. A nemluvÄ› o tÄ›ch draÄ•Ã-ch.

â€žDobrÃ© rÃ¡no," pokÃ½val jim Bezzubka a nejsvÄ›tlejÅ¡Ã- HrÅ¯zÃ¡k se otoÄ•il k ostatnÃ-m.

â€žJÃ¡ mluvil s Alfou! JÃ¡ mluvil s Alfou!" vykÅ™ikl nadÅ¡enÄ›. _StejnÄ› jako milionkrÃ¡t pÅ™edtÃ-m_, pomyslel si Bezzubka, ale mlÄ•el a sledoval pÄ›tici HrÅ¯zÃ¡kÅ¯.

â€žTakÅ¾e jsem s nÃ-m mluvil i jÃ¡, idiote!" prohlÃ¡sil nejtmavÅ¡Ã- a uÅ¾ se chystal pÃ¡lit oheÅˆ. Bezzubkovi dost pÅ™ipomÃ-nal TesÃ¡ka.

Bezzubka zakoulel oÄ•ima a povzdechl si.

â€žMohl bych mluvit s Gothi?" zeptal se, neÅ¾ se HrÅ¯zÃ¡ci zase zaÄ•ali hÃ¡dat. VÅ¡ichni zmlkli a ustoupili z cesty. Å kyÅ¥Ã¡k stÃ¡le setrvÃ¡val na jeho hÅ™betÄ›, protoÅ¾e vÄ›dÄ›l, Å¾e se asi brzy vydajÃ- na cestu. Ale uÅ¾ moÅ¾nÃ¡ i tuÅ¡il, proÄ• Bezzubka tak vyvÃ¡dÃ-.

â€žJe to kvÅ¯li naÅ¡Ã- kamarÃ¡dce?" zeptal se ho tiÅ¡e a NoÄ•nÃ- BÄ›s jen zastÅ™Ã-hal uÅ¡ima, aby mu to potvrdil.

Å kyÅ¥Ã¡k si uÅ¾ moÅ¾nÃ¡ domyslel, Å¾e je Rask zranÄ›nÃ¡, ale chtÄ›l mÃ-t absolutnÃ- jistotu. PotÃ©, co Gothi nasedla, Bezzubka poÅ¾Ã¡dal HrÅ¯zÃ¡ky, aby tam zÅ¯stali a hlÃ-dali pevnost, doplachtil ke zdravotnÃ-m potÅ™ebÃ¡m. A kdyby Å kyÅ¥Ã¡k nepochopil pÅ™edtÃ-m, pochopil to urÄ•itÄ› teÄ•.

â€žJe zranÄ›nÃ¡, Å¾e?" zeptal se a seskoÄ•il. NoÄ•nÃ- BÄ›s pÅ™ikÃ½vl a zÅ¯stal venku, neÅ¾ se nÃ¡Ä•elnÃ-k vrÃ¡til s obvazem.

â€žZdÃ¡ se mi, Å¾e obvazy pouÅ¾Ã-vÃ¡me teÄ• nÄ›jak Ä•asto," smÃ¡l se Å kyÅ¥Ã¡k, kdyÅ¾ na nÄ›j znovu nasedl. Bezzubka pÅ™ikÃ½vl. Taky by nechtÄ›l, aby je pouÅ¾Ã-vali tak Ä•asto, ale nÄ›kterÃ© pÅ™Ã-pady byly prostÄ› nutnÃ©. A on potÅ™eboval nÄ›jakÃ© Å¡ikovnÃ© lidskÃ© ruÄ•iÄ•ky, kterÃ© by Rask pomohly. KdyÅ¾ teÄ• byl Alfa, staral se pÅ™ece o vÅ¡echny draky, ne? Jen doufal, Å¾e ho Å kyÅ¥Ã¡k neprozradÃ-.

JednÃ-m rychlÃ½m pohledem se ujistil, Å¾e jsou Å kyÅ¥Ã¡k s Gothi bezpeÄ•nÄ› usazenÃ-, a vzlÃ©tnul. AÅ¾ teÄ• ho jakÃ½si drak zpozoroval a jeÅ¡tÄ› na dÃ¡lku kÅ™iÄ•el: â€žDobrÃ© rÃ¡no, Alfo!" Bezzubka pohnul hlavou, aby ho upozornil, Å¾e ho slyÅ¡el, ale bez dalÅ¡Ã-ho ohlÃ©dnutÃ- pokraÄ•oval dÃ¡l k rokli.

ZdÃ¡lo se, Å¾e jeho dlouholetÃ½ kamarÃ¡d poznal, kam smÄ›Å™uje, jenÅ¾e byl natolik chytrÃ½, aby nic nenamÃ-tal, jinak by ho Bezzubka urÄ•itÄ› shodil. Do jezera. A to on zaruÄ•enÄ› prÃ¡vÄ› teÄ• nechtÄ›l.

NoÄ•nÃ- BÄ›s pÅ™eletÄ›l nad roklÃ-. Takhle z vÃ½Å¡ky Rask nevidÄ›l a mohl jen doufat, Å¾e nÄ›kam neutekla, ale potom pÅ™istÃ¡l. Jeho obavy

se naÅ¡tÄ›stÃ- nepotvrdily, kdyÅ¾ uvidÄ›l draÄ•ici krÄ•Ã-cÃ- se na druhÃ© stranÄ›. ZavrÄ•el na lidi, aby zÅ¯stÃ¡vali za nÃ-m, ale to by nebyl Å kyÅ¥Ã¡k, kdyby se k novÃ©mu drakovi nepokusil pÅ™iblÃ-Å¾it. Jakmile ale udÄ›lal krok vpÅ™ed, Bezzubka po nÄ›m chÅˆapl, jen tak, dÃ¡snÄ›mi, aby mu ukÃ¡zal, Å¾e mÃ¡ zÅ¯stat vzadu.

Pomalu se dostÃ¡vali k Rask. NehÃ½bala se, stÃ¡le byla pÅ™ekvapenÃ¡ z pÅ™Ã-tomnosti dvou lidÃ-.

â€žÅ˜â€¦ Å˜Ã-kal jsi, Å¾e pâ€¦ pÅ™ivedeÅ¡ nÄ›koho, kâ€¦ komu dÅ¯vÄ›Å™ujeÅ¡," vykoktala zmatenÄ› a tÄ›kala pohledem mezi nÃ-m, nÃ¡Ä•elnÃ-kem a Gothi.

â€žVÅ¾dyÅ¥ jsem pÅ™ivedl," odpovÄ›dÄ›l Bezzubka a pokynul hlavou ke Å kyÅ¥Ã¡kovi.

â€žTohle je Å kyÅ¥Ã¡k, vyprÃ¡vÄ›l jsem ti o nÄ›m. Je teÄ• nÃ¡Ä•elnÃ-k vesnice, takÅ¾e ho asi neuvidÃ-Å¡ moc Ä•asto," Å™ekl a krÃ¡tce se zasmÃ¡l na poslednÃ- vÄ›tÄ›. DraÄ•ice se ale zatvÃ¡Å™ila nechÃ¡pavÄ›, kdyÅ¾ zmÃ-nil slovo â€šnÃ¡Ä•elnÃ-k'. NoÄ•nÃ- BÄ›s ho pochytil a krÃ¡tce vysvÄ›tlil.

â€žAlfa." Rask sebou trhla. â€žNÃ¡Ä•elnÃ-k je Alfa lidÃ-," vysvÄ›tlil Bezzubka a pohledem pÅ™ejel jejÃ- nohu. ZranÄ›nÃ- sice nekrvÃ¡celo, ale urÄ•itÄ› nebylo zrovna moc pÅ™Ã-jemnÃ©.

Potom Bezzubka pokÃ½val hlavou ke Gothi.

â€žA tohle je Gothi. Je to vesnickÃ¡ lÃ©Ä•itelka, pomÅ¯Å¾e ti," Å™ekl a jeho svÄ›tle zelenÃ© oÄ•i se na okamÅ¾ik spojily s tÄ›mi bledÄ› modrÃ½mi.

â€žMÅ¯Å¾u je k tobÄ› pustit?" zeptal se. Rask vÃ¡hala. Na jednu stranu chtÄ›la oÅ¡etÅ™it rÃ¡nu, ale na tu druhou se nechtÄ›la stÃ½kat s lidmi. Mohli by bÃ½t jako Drago. Ale zase jim dÅ¯vÄ›Å™oval Bezzubka, dokonce je nechal sedÃ¡t na svÃ©m hÅ™betÄ›, takÅ¾e s jednÃ-m velkÃ½m polknutÃ-m roztÅ™esenÄ› pÅ™ikÃ½vla a druhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s uhnul z cesty.

StarÃ¡ Å¾ena pÅ™istoupila ke draÄ•ici a ona se musela pÅ™emÃ¡hat, aby prostÄ› jen tak neutekla.

â€žUkaÅ¾ jÃ- tu nohu," poradil Rask Bezzubka, a ona se podle toho zaÅ™Ã-dila. Pokud se mÄ›la stÃ½kat s lidmi, aÅ¥ uÅ¾ to je co nejdÅ™Ã-ve za nÃ-. LÃ©Ä•itelka si zranÄ›nÃ- prohlÃ©dla a rukou pokynula Å kyÅ¥Ã¡kovi.

MladÃ½ muÅ¾ si dÃ¡val pozor na chovÃ¡nÃ- drakÅ¯, ale z jeho chovÃ¡nÃ- byl cÃ-tit takovÃ½ respekt, Å¾e uÅ¾ i to Rask trochu zklidnilo. AÅ¾ kdyÅ¾ koneÄ•nÄ› nastavil ruku, chvilku vÃ¡hala. ÄŒlovÄ›k ale trpÄ›livÄ› Ä•ekal. I Gothi vypadala, Å¾e mÃ¡ trpÄ›livosti na rozdÃ¡vÃ¡nÃ-. JedinÃ½, kdo se neklidnÄ› vrtÄ›l, byl Bezzubka po jejÃ- pravici.

Potom se Rask koneÄ•nÄ› osmÄ›lila a strÄ•ila Å kyÅ¥Ã¡kovi Ä•umÃ¡k do dlanÄ›. NÃ¡slednÄ› se odtÃ¡hla, ale aspoÅˆ uÅ¾ dovolila kontakt. Hoch se naklonil nad Gothi a staÅ™ena mu nÄ›co naznaÄ•ila. Bezzubka obrÃ¡til hlavu za svÃ½m jezdcem, kdyÅ¾ se odvrÃ¡til a sykl.

â€žTohle tÄ› asi bude bolet," poznamenal tÃ³nem, Å¾e to vypadalo,

jako kdyby byl on ten zranÄ›nÃ½, ne Rask.

DraÄ•ice ale reagovala naprosto chladnÄ›.

â€žNa bolest jsem zvyklÃ¡, dÃ-ky," odpovÄ›dÄ›la a stÃ¡le jednÃ-m okem hlÃ-dala lidi. PÅ™esto bolestÃ- zatnula zuby, kdyÅ¾ voda skonÄ•ila na rÃ¡nÄ›. Trochu se otÅ™Ã¡sla a ani si neuvÄ›domovala, Å¾e na ni lidÃ© mluvÃ-. KdyÅ¾ si toho koneÄ•nÄ› vÅ¡imla, Gothi vytÃ¡hla z jednÃ© kapsy nÄ›jakou mastiÄ•ku a zaÄ•ala jÃ- rÃ¡nu potÃ-rat.

â€žProÄ• na mÄ› mluvÃ-?" zeptala se zmatenÄ› draÄ•ice. Bezzubka zÃ-vnul.

â€žMyslÃ- si, Å¾e jsi koÄ•ka, to je u nich naprosto normÃ¡lnÃ-, kdyÅ¾ tÄ› chtÄ›jÃ- uklidnit," vysvÄ›tlil, ignoroval jejÃ- otÃ¡zku, co je to koÄ•ka, a jeÅ¡tÄ› jednou poÅ™Ã¡dnÄ› zÃ-vnul.

â€žTo mÃ¡Å¡ z toho ponocovÃ¡nÃ-," uÅ¡klÃ-bla se Rask a trochu ucukla, kdyÅ¾ se jÃ- Gothiiny studenÃ© prsty dotkly, aby znovu nanesly mast. NoÄ•nÃ- BÄ›s pÅ™ikÃ½vl.

Gothi byla s oÅ¡etÅ™enÃ-m rychle hotovÃ¡ a Rask mÄ›la nynÃ- obvÃ¡zanou dolnÃ- Ä•Ã¡st nohy, tam, kde bylo zranÄ›nÃ- nejhorÅ¡Ã-. Å kyÅ¥Ã¡k uÅ¾ ale nutnÄ› potÅ™eboval zpÄ›t do vesnice.

â€žSvezeÅ¡ mÄ› zpÃ¡tky, brÃ¡Å¡ko?" poloÅ¾il mu dlaÅˆ a hlavu a Bezzubka souhlasnÄ› zavrnÄ›l.

NÃ¡Ä•elnÃ-k nejdÅ™Ã-v nechal nasednout Gothi, a potom se mu sÃ¡m vyÅ¡krÃ¡bal na hÅ™bet.

â€žVeÄ•er zase pÅ™ijdu," zahledÄ›l se NoÄ•nÃ- BÄ›s Rask do oÄ•Ã-, a ona pÅ™ikÃ½vla. I kdyÅ¾ pro ni mÄ›l Bezzubka nepÅ™Ã-jemnou zprÃ¡vu, Å¾e dnes v noci si udÄ›lÃ¡ menÅ¡Ã- vÃ½let, takÅ¾e tam bude muset zÅ¯stat sama. To se jÃ- nebude lÃ-bit.

Bezzubka nejdÅ™Ã-v odnesl Å kyÅ¥Ã¡ka zpÃ¡tky do vesnice, aby si uÅ¾il vÅ¡echny ty povinnosti, a nÃ¡slednÄ› odvezl Gothi. V obou pÅ™Ã-padech se musel potÃ½kat rovnou se stÃ¡dem drakÅ¯, kteÅ™Ã- ho chtÄ›li pozdravit.

Vzhledem k tomu, Å¾e jeho jezdec informoval ostatnÃ- o tom, Å¾e se do arÃ©ny mÅ¯Å¾e, rozhodli se Astrid s Rybinohou, Snoplivcem a dvojÄ•aty, Å¾e znovu obnovÃ- akademii, kdyÅ¾ tam teÄ• nebyla Rask, a navÅ-c se dÄ›ti s drÃ¡Ä•aty hroznÄ› pletly pod nohy. A to nebylo pro tÄ›Å¾ce pracujÃ-cÃ- dospÄ›lÃ© vÅ¯bec dobrÃ©.

A NoÄ•nÃ- BÄ›s se snaÅ¾il vnutit do jejÃ- pÅ™Ã-znÄ›, jen aby nemusel pracovat.

â€žTo by se ti lÃ-bilo, co?" pohladila ho Astrid po Å¡upinÃ¡ch na hlavÄ›, ale potom zavrtÄ›la hlavou. â€žMusÃ-Å¡ zÅ¯stat tady, Bezzubko." S tÄ›mito slovy nasedla na Stormfly, ta rychle pokÃ½vala hlavou a odletÄ›la. Astrid byla vÅ¡ehovÅ¡udy prvnÃ-, kdo mÄ›l dnes do akademie dorazit. Brala s sebou i mlÃ¡Ä•ata pro mladÃ© Vikingy, takÅ¾e musela vyrazit dÅ™Ã-v.

NoÄ•nÃ- BÄ›s nespokojenÄ› zamruÄ•el a vydal se na cestu vesnicÃ-. TÅ™eba jeÅ¡tÄ› najde nÄ›koho, kdo by byl ochotnÃ½ ho vzÃ-t s sebou. TÅ™eba dvojÄ•ata. Kdyby tÅ™eba udÄ›lal poÅ™Ã¡dnÃ½ chaos, vzali by ho.

Ale Å kyÅ¥Ã¡k by to urÄ•itÄ› neocenil, Å™ekl si a zakroutil hlavou. VÄ›dÄ›l, Å¾e by zpÅ¯sobil jeÅ¡tÄ› dalÅ¡Ã- nepoÅ™Ã¡dek, a to by uÅ¾ v tak poniÄ•enÃ© vesnici nebyl dobrÃ½ zaÄ•Ã¡tek. NÄ›co mu napovÃ-dalo, Å¾e se brzy zmÄ›nÃ- z toho uvolnÄ›nÃ©ho draka v nÄ›jakou starou, zkoprnÄ›lou trosku.

Bezzubka Å¡el dolÅ¯ vesnicÃ-, aÅ¾ opravdu narazil na dvojÄ•ata. Rafana zrovna krmila Hrka. Bezzubka se na nÄ› rychle podÃ-val a Å¡el dÃ¡l, neÅ¾ se vedle nÄ›j ozvalo: â€žAle kampak, pane NoÄ•nÃ- BÄ›se?" Å¤afan. JedinÄ› on ho takhle oslovoval, poprvÃ©, kdyÅ¾ byli na draÄ•Ã-m ostrovÄ› na jednom z trÃ©ninkÅ¯.

NepÅ™Ã-jemnÄ› se pÅ™i tÃ© vzpomÃ-nce zatÅ™Ã¡sl. Tehdy mÃ¡lem zemÅ™el, protoÅ¾e tam byl Dagur, Å¡Ã-lenec a vÅ¯dce jednoho ze sousednÃ-ch klanÅ¯. A jeho nejvÄ›tÅ¡Ã-m pÅ™Ã¡telÃ-m bylo zabÃ-t ho a nosit jeho lebku jako pÅ™ilbici.

ZvÄ›davÄ› si pÅ™emÄ›Å™il Vikinga, kterÃ½ si protÃ¡hl dredy na vlasech a zamyslel se.

â€žNo jo, ale kdyÅ¾ jste teÄ• dva, jak budeme Å™Ã-kat tomu druhÃ©mu?" Bezzubka zhluboka vzdychl. Slovo uÅ¾ se rozneslo, ale nebyl si jistÃ½, kolik vesniÄ•anÅ¯ o novÃ©m drakovi vÃ-. Hrk a Brk, kteÅ™Ã- ho uÅ¾ to rÃ¡no stihli jednou otravovat, pÅ™i jeho hlubokÃ©m nÃ¡dechu zlostnÄ› zavrÄ•eli. OÄ•ividnÄ› si mysleli, Å¾e jejich jezdci Å¡tvou Alfu.

â€žPanÃ- NoÄ•nÃ- BÄ›sovÃ¡?" navrhla Rafana a nÃ¡slednÄ› se obÄ› dvojÄ•ata praÅ¡tila pÅ™ilbami. NoÄ•nÃ- BÄ›s protoÄ•il oÄ•i. UÅ¾ ani nechtÄ›l jÃ-t s tÄ›mihle dvÄ›ma Å¡Ã-lenci do arÃ©ny. To radÄ›ji zÅ¯stane tady a bude pracovat aÅ¾ do smrti. Ale pÅ™iÅ¡el kvÅ¯li dÅ¯leÅ¾itÄ›jÅ¡Ã- vÄ›ci.

â€žHrku? Brku?" oslovil obÄ› hlavy draka.

â€žAno, Alfo?" vylÃ©tl vzruÅ¡enÄ› Hrk, zatÃ-mco Brk si ho jen zvÄ›davÄ› prohlÃ-Å¾el. Bylo ale vidÄ›t, Å¾e je ochoten splnit jakÃ½koliv pÅ™Ã-kaz.

â€žPotÅ™ebuji, abyste dnes veÄ•er mÄ›li prvnÃ- polovinu noci hlÃ-dku," Å™ekl Bezzubka. Ano, pÅ¯vodnÄ› na tu prÃ¡ci chtÄ›l dÃ¡t Stormfly a TesÃ¡ka, jenÅ¾e jak je znal, urÄ•itÄ› by se pohÃ¡dali nebo dokonce porvali. Ne, pokud Å¡lo o tohle, dnes dÃ¡ TesÃ¡ka a Brka s Hrkem. DÃ¡l se rozhodne, ale on pochyboval, Å¾e by ti draci uÅ¾ na vesnici zaÂºtoÄ•ili.

ZipÃ¡k pÅ™ikÃ½vl. Na pravidelnÃ© hlÃ-dky byli zvyklÃ-, od tÃ© doby, co se vesniÄ•anÃ© spÅ™Ã¡telili s draky, je drÅ¾eli tÃ©mÄ›Å™ dennÄ›. DobÅ™e, mÃ©nÄ› neÅ¾ tÃ©mÄ›Å™. Ale i tak bÃ½vali v noci vzhÅ¯ru a buÄ•to odhÃ¡nÄ›li nepÅ™Ã¡telskÃ© draky nebo zaÅ¾ehnÃ¡vali Âºtoky na Blp. VÄ›tÅ¡inou od Alvina ZrÃ¡dnÃ©ho, draÄ•Ã-ch lovcÅ¯ nebo Dagura a jeho armÃ¡dy. ZaloÅ¾ili pro to dokonce i Dragon Flight club, kde studovali slabiny vÅ¡ech drakÅ¯.

â€žDÃ-ky," Å™ekl Bezzubka a zase pokraÄ•oval. Musel si teÄ• jeÅ¡tÄ› rychle promluvit s TesÃ¡kem a poÅ¾Ã¡dat ho, aby drÅ¾el dnes v noci druhou hlÃ-dku. A on plÃ¡noval letÄ›t za Valkou, zda by mu nemohla pomoct s tÄ›mi sny. ProtoÅ¾e pokud to bude takhle dÃ¡l pokraÄ•ovat, brzy se psychicky zhroutÃ-.

DÄ›sovce obludnÃ©ho dostihl celkem rychle, a pak uÅ¾ jen mohl sledovat, jak draÄ•Ã- jezdci odlÃ©tajÃ- do akademie. Sice mu vadilo, Å¾e tentokrÃ¡t neletÃ- jako uÅ¾ mnohokrÃ¡t pÅ™edtÃ-m s nimi, ale zase mÄ›l dÅ¯leÅ¾itÄ›jÅ¡Ã- vÄ›ci na prÃ¡ci. A tak se otoÄ•il a Å¡el hledat nÄ›jakÃ© dalÅ¡Ã- ledovÃ© kry, aby je mohl pomoct odtÃ¡hnout.

Dnes se moc nenadÅ™el. Led uÅ¾ byl tÃ©mÄ›Å™ odklizenÃ½, takÅ¾e druhou polovinu dne jen pomÃ¡hal donÃ¡Å¡et dÅ™evo, i kdyÅ¾ se o to starali pÅ™edevÅ¡Ã-m Vrubavci. Ti stromy svÃ½mi ostrÃ½mi kÅ™Ã-dly pokÃ¡celi, a potom se jich uÅ¾ ujali dalÅ¡Ã- draci, kteÅ™Ã- je pÅ™enesli na Blp. VÅ¡ichni mÄ›li spoustu prÃ¡ce, Tlamoun ve svÃ© kovÃ¡rnÄ› - nynÃ- vÃ½robnÄ› sedel, chcete-li - dÄ›lal vÅ¡emoÅ¾nÃ© materiÃ¡ly na opravu domÅ¯, vÃ½hradnÄ› hÅ™ebÃ-ky. A pouÅ¾Ã-val na to kov z pÅ™ileb DragovÃ½ch drakÅ¯.

UÅ¾ se schylovalo k veÄ•eru, kdyÅ¾ jezdci dorazili zpÃ¡tky a nesli s sebou koÅ¡e na ryby, kterÃ© tam Bezzubka nechal. Ani si to neuvÄ›domil, takÅ¾e teÄ• trapnÄ› sklonil hlavu a rychle odcouval pryÄ•. Nebude zde pÅ™ece za prase, Å¾e? BohuÅ¾el nebyl dost rychlÃ½.

â€žAlfo!" vyhrkla Stormfly, kdyÅ¾ ho uvidÄ›la, jak se snaÅ¾Ã- dostat se ze scÃ©ny pryÄ•.

â€žHm?" zvedl uÅ¡i do vzduchu a Ä•ekal, co mu Å™ekne. I kdyÅ¾ mu to bylo i pÅ™edem jasnÃ©.

â€žTo vy jste tam nechal ty koÅ¡e?" zeptala se Stormfly a on bezdÄ›Ä•nÄ› pÅ™ikÃ½vl. KdyÅ¾ uÅ¾ tÃ-m musel projÃ-t, aÅ¥ je to alespoÅˆ rychlÃ©.

Stormfly se zaÅ¡klebila.

â€žJste pÄ›knÃ© prase, Alfo," prohlÃ¡sila, vÄ›doma si toho, Å¾e pÅ™ekraÄ•uje hranice respektu, kterÃ½ by mÄ›la k Alfovi chovat. Ale s Bezzubkou sdÃ-leli tajemnÃ½ vztah, kdy se vzÃ¡jemnÄ› poÅ¡Å¥uchovali, teÄ• se to jen zmÄ›nilo tak, Å¾e mu draÄ•ice vykala a dodÃ¡vala k tomu â€šAlfo'.

Bezzubka si povzdechl.

â€žÅ˜ekni mi prosÃ-m nÄ›co, co jeÅ¡tÄ› nevÃ-m," odpÃ¡lkoval ji a Nodr se zatvÃ¡Å™il nanejvÃ½Å¡ ublÃ-Å¾enÄ›.

â€žRanil jsem tvoje city?" zeptal se Bezzubka, kdyÅ¾ ji vidÄ›l. Nebylo to poprvÃ©, co se ho takhle snaÅ¾ila napÃ¡lit. Stormfly smutnÄ› pÅ™ikÃ½vla a vypadalo to, Å¾e kaÅ¾dou chvÃ-li zaÄ•ne breÄ•et.

â€žTak to se omlouvÃ¡m," odpovÄ›dÄ›l NoÄ•nÃ- BÄ›s, ale nemohl si pomoct, Ãºsměv, kterÃ½ se snaÅ¾il skrÃ½t, byl stejnÄ› vidÄ›t.

Stormfly hrdÄ› zvedla hlavu a trochu uraÅ¾enÄ› prohlÃ¡sila: â€žNe, Alfo, neranil jste moje city, ale omluva se pÅ™ijÃ-mÃ¡." VÄ›Ä•nÄ› veselÃ½ Nodr odpochodoval a nechal tam draka o samotÄ›. Toho ale chtÄ›l Bezzubka vyuÅ¾Ã-t tak, Å¾e by jeÅ¡tÄ› rychle zaÅ¡el za Rask, podÃ-vat se, jak je na tom jejÃ- zranÄ›nÃ-.

VyskoÄ•il do vzduchu a zamÃ¡val kÅ™Ã-dly, aby nabral rychlost. Takhle

z vÃ½Å¡ky mohl vidÄ›t, Å¾e je na tom Blp s opravami uÅ¾ celkem dobÅ™e, ledovÃ© kry byly odstranÄ›nÃ© a vesniÄ•anÃ© zaÄ•ali opravovat svÃ© domy, nÄ›kteÅ™Ã- uÅ¾ v nich mohli dokonce i bydlet. U VelkÃ© sÃ-nÄ› se tyÄ•ila socha KliÄ•ase, kde uÅ¾ mÄ›li VikingovÃ© vytesanÃ½ obliÄ•ej a vousy. Zbytek tÄ›la jeÅ¡tÄ› Ä•ekal na vytesÃ¡nÃ-, ale pokud budou pracovat rychle, jistÄ› to tak za dalÅ¡Ã- tÃ½den zvlÃ¡dnou. SamotnÃ©mu Vikingovi by to trvalo aÅ¾ moc dlouho, proto jich na soÅ¡e pracovalo rovnou nÄ›kolik. MoÅ¾nÃ¡ dokonce vÃ-c neÅ¾ na opravÃ¡ch celÃ© vesnice. AspoÅˆ Bezzubkovi to tak pÅ™ipadalo, Å¾e vÅ¡echnu prÃ¡ci musÃ- odÅ™Ã-t on a ostatnÃ- draci, zatÃ-mco lidÃ© skoro vÅ¯bec nepomÃ¡hajÃ-.

ZamÃ-Å™il do rokle. Slunce prÃ¡vÄ› zapadalo a byl to nÃ¡dhernÃ½ pohled. Opravdu ÃºÅ¾asnÃ½. DokÃ¡zal by se na to dÃ-vat celÃ© hodiny, kdyby zÃ¡pady slunce netrvaly jen pÃ¡r minut. Cesta byla aÅ¾ ÃºzkostnÄ› krÃ¡tkÃ¡. NoÄ•nÃ- BÄ›s by radÅ¡i letÄ›l celÃ© hodiny, vzhledem k tomu, Å¾e se tato draÄ•Ã- rasa velice kamarÃ¡dila s vytrvalostÃ- a vlastnÄ› tÃ©mÄ›Å™ vÅ¡emi dovednostmi. JedinÃ©, co by Bezzubka mohl postrÃ¡dat, byla trpÄ›livost. Jako vÅ¡ichni mladÃ- draci byl hroznÄ› netrpÄ›livÃ½. Ale zvlÃ¡dl by to, kdyby musel. Nejednou s tou nechutÃ- musel zÃ¡pasit.

S mohutnÃ½m mÃ¡vÃ¡nÃ-m kÅ™Ã-dly pÅ™istÃ¡l, aby o sobÄ› dal Rask vÄ›dÄ›t. UrÄ•itÄ› nechtÄ›l, aby na nÄ›j v sebeobranÄ› zaÃºtoÄ•ila. K jeho velkÃ© ÃºlevÄ› draÄ•ice leÅ¾ela pod stromem, ve stÃ-nu, kde ji pomalu nebylo vidÄ›t. PÅ™i jeho pÅ™Ã-letu nepatrnÄ› zvedla hlavu, aby se podÃ-vala, kdo ji to ruÅ¡Ã-. Bezzubka k nÃ- pÅ™iÅ¡el, i kdyÅ¾ se na chvilku zastavil a podÃ-val se na strom, vzpomÃ-najÃ-c, jak na nÄ›m spÃ¡val zavÄ›Å¡enÃ½ za ocas.

â€žVzbudil jsem tÄ›?" zeptal se a posadil se naproti nÃ-. Ocas si obtoÄ•il kolem tÄ›la, i kdyÅ¾ nesmÄ›l zapomÃ-nat, Å¾e se tady jenom stavil. Rask protÃ¡hla krk a zÃ-vla. _TakÅ¾e asi ano_. Bezzubka stÅ™ihl uÅ¡ima a olÃ-zl si nos. PÅ™i letu mu do nÄ›j pravdÄ›podobnÄ› nabourala moucha a on se teÄ• snaÅ¾il odstranit to nepÅ™Ã-jemnÃ© Å¡tÃ-pÃ¡nÃ-, kterÃ© zpÅ¯sobila. Nebylo vÅ¾dy pÅ™Ã-jemnÃ© narazit do nÄ›Ä•eho v plnÃ© rychlosti. A uÅ¾ ne do nÄ›Ä•eho tak malÃ©ho. JeÅ¡tÄ› Å¾e to nebylo na zÃ¡da nebo nÄ›kam jinam, kam by nedosÃ¡hl jazykem.

â€žCo tvÅ¯j Alfa?" zÃ-vla znovu Rask. NoÄ•nÃ- BÄ›s rozÅ¡Ã-Å™il oÄ•i.

â€žCo s nÃ-m?" zeptal se dÅ™Ã-v, neÅ¾ vÅ¯bec staÄ•il myslet. _Ah, skvÄ›le, Bezzubko, naprosto skvÄ›le_, peskoval se v duchu. To byla snad ta nejhorÅ¡Ã- moÅ¾nÃ¡ odpovÄ›Ä•. Tohle divadlo mu urÄ•itÄ› brzo spadne a on prÃ¡vÄ› teÄ• cÃ-til, jak se mu hroutÃ- zÃ¡klady. DraÄ•ice naproti nÄ›mu povytÃ¡hla oboÄ•Ã-.

â€žUÅ¾ se rozhodl? JÃ¡ totiÅ¾ nechci Ä•ekat, aÅ¾ sem pÅ™ijde," Å™ekla. UrÄ•itÄ› jÃ- nebylo moc dobÅ™e z toho, Å¾e musÃ- jeÅ¡tÄ› dÃ©le Ä•ekat. Po zkuÅ¡enostech se svÃ½m bÃ½valÃ½m Alfou by to setkÃ¡nÃ- zjevnÄ› chtÄ›la mÃ-t co nejdÅ™Ã-v za sebou.

A to ani netuÅ¡Ã-Å¡, Å¾e ti Alfa sedÃ- pÅ™Ã-mo pÅ™ed nosem, pomyslel si Bezzubka a zaÄ•al plÃ¡novat odpovÄ›Ä•.

â€žJÃ¡ nevÃ-m," pokrÄ•il rameny s prvnÃ- vÄ›tou, kterÃ¡ mu pÅ™iÅ¡la na jazyk. Nic lepÅ¡Ã-ho vÃ¡Å¾nÄ› nemohl vymyslet. Kdyby nebyla Rask rozespalÃ¡, urÄ•itÄ› by poznala, Å¾e lÅ¾e, protoÅ¾e si NoÄ•nÃ- BÄ›s

neklidnÄ› poposedl a tentokrÃ¡t se jÃ- nedÃ-val do oÄ•Ã-. Ale protoÅ¾e se draÄ•ice prÃ¡vÄ› probudila, nemÄ›la nÃ¡ladu nÄ›co takovÃ©ho zjiÅ¡Å¥ovat.

â€žTak mu prosÃ-m vyÅ™iÄ•, jestli by nemohl pÅ™ijÃ-t co nejdÅ™Ã-v," otevÅ™ela znovu tlamu v dalÅ¡Ã-m zÃ-vnutÃ-.

Bezzubkovi tohle pÅ™ipadalo jako dobrÃ¡ chvÃ-le, aby jÃ- Å™ekl to, kvÅ¯li Ä•emu sem vlastnÄ› pÅ™iÅ¡el.

â€žJÃ¡ tady dnes nezÅ¯stanu," zaÄ•al a Rask vytÅ™eÅ¡tila oÄ•i v Ä•irÃ© hrÅ¯ze.

â€žMusÃ-m letÄ›t nÄ›co vyÅ™Ã-dit," vysvÄ›tlil a vlastnÄ› ani tak nelhal. Jen to takhle vypadalo, Å¾e ho poslal Alfa. A to ho vlastnÄ› poslal. Zato v jeho hlavÄ› mu to pÅ™eskakovalo: _NÃ¡dhernÄ›, Bezzubko, ty jsi Alfa, a ty jsi poslal sÃ¡m sebe nÄ›co vyÅ™Ã-dit! Potlesk pro tebe! _

â€žA tak se ptÃ¡mâ€¦ NechceÅ¡ letÄ›t se mnou?" zeptal se a Ä•ekal. StÃ¡le Ä•ekal, protoÅ¾e se Rask rozmÃ½Å¡lela, co mu vlastnÄ› odpovÃ-. A uÅ¾ teÄ• musel zapojit tu trpÄ›livost, vlastnost, kterou nemÄ›l obzvlÃ¡Å¡Å¥ v lÃ¡sce.

Nakonec zavrtÄ›la hlavou.

â€žNe, nepÅ¯jdu," Å™ekla a v jejÃ-m hlase byl zaznÃ-vat trochu smutek.

â€žProÄ• ne?" zeptal se nevÄ›Å™Ã-cnÄ› Bezzubka, kdyÅ¾ si vzpomnÄ›l, Å¾e Rask vlastnÄ› neum nebo nemÅ¯Å¾e lÃ©tat. A on chtÄ›l vÄ›dÄ›t, proÄ• to tak je, nebo alespoÅˆ, co to pÅ™ed nÃ-m skrÃ½vÃ¡. Nikdo pÅ™ece nedÃ¡vÃ¡ svÅ¯j ocas do takovÃ©ho Ãºhlu jako ona! VÅ¾dyÅ¥ ji to musÃ- hroznÄ› bolet!

DraÄ•ice se nepohodlnÄ› zavrtÄ›la. Mluvit o tomto tÃ©matu jÃ- oÄ•ividnÄ› nebylo pÅ™Ã-jemnÃ©.

â€žJÃ¡â€¦" Å™ekla vÃ¡havÄ›, â€žjednou, kdyÅ¾ mÄ› Drago poslal do bitvy, takâ€¦" Na chvÃ-li se odmlÄ•ela a Bezzubka uÅ¾ chÃ¡pal, proÄ• o tom tak mlÄ•ela. Ale on jÃ- Å™ekl jedno ze svÃ½ch tajemstvÃ-, tak by mu to mohla na oplÃ¡tku objasnit i ona. Ale i pÅ™esto se uslyÅ¡el, jak Å™Ã-kÃ¡: â€žKlidnÄ› o tom nemluv." SamotnÃ©ho ho ta slova vydÄ›sila, jako kdyby ani nebyl v kontrole svÃ©ho tÄ›la. VzdÃ¡lenÄ› to tak pÅ™ipomÃ-nalo ovlÃ¡dÃ¡nÃ- Bewilderbeastem. On naÅ¡tÄ›stÃ- draky pomocÃ- mysli ovlÃ¡dat neumÄ›l, to byla schopnost, kterou by se musel nauÄ•it. Kdyby chtÄ›l.

Rask zavrtÄ›la hlavou.

â€žTenkrÃ¡t jsem si zlomila jednu ploutev," pokraÄ•ovala a Bezzubka napjal uÅ¡i. Tohle mu znÄ›lo aÅ¾ povÄ›domÄ› znÃ¡mÃ©. Trochu vytÃ¡hl krk, aby se podÃ-val na jejÃ- ocas. Ploutve tam mÄ›la obÄ›, tak na co narÃ¡Å¾Ã-?

â€žSice se to uÅ¾ zhojilo, ale jÃ¡ zapomnÄ›la lÃ©tat," vysvÄ›tlila Rask. _Jak mÅ¯Å¾e jen drak zapomenout lÃ©tat?_ pomyslel si Bezzubka, a taky to vyslovil nahlas. DraÄ•ice se k nÄ›mu obrÃ¡tila zÃ¡dy a dÃ¡l uÅ¾ s nÃ-m nepromluvila jedinÃ© slovo.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se kvÅ¯li tomu cÃ-til Å¡patnÄ›. UdÄ›lal chybu, takÅ¾e se rozhodl vÄ›novat se svÃ©mu cÃ-li a nechat Rask o samotÄ›. Ale jeÅ¡tÄ› neÅ¾ odletÄ›l, prohlÃ¡sil: â€žKlidnÄ› tÄ› to mÅ¯Å¾u nauÄ•it." SlyÅ¡el, jak jeho kamarÃ¡dka nÄ›co nesrozumitelnÄ› zabrblala, ale ani se na nÄ›j nepodÃ-vala. Bezzubka tudÃ-Å¾ mohl jen doufat, Å¾e se o sebe tu jednu noc dokÃ¡Å¾e postarat sama. A najednou se mu zdÃ¡lo, Å¾e je nÄ›jak aÅ¾ moc protektivnÃ-.

8. UsmÃ-Å™enÃ-

DalÅ¡Ã- kapitola. TeÄ• jsem se do toho nÄ›jak pustila, takÅ¾e tipuji, Å¾e budu v takovÃ©m tempu (snad) pokraÄ•ovat.

I do not own HTTYD

* * *

><p>KdyÅ¾ Rask opustil, mÄ›l pÅ™ed sebou dlouhou cestu. Cestu na DraÄ•Ã- horu mÄ›l natrvalo zapamatovanou, takÅ¾e nabral kurz tÃ-m smÄ›rem. Å ero po zÃ¡padu slunce se smÃ-chalo s Ä•ervÃ¡nky a obojÃ- se pomalu promÄ›Åˆovalo v noc, ne tak jasnou, jako byla vÄ•era, ale pokaÅ¾dÃ© holt nemÅ¯Å¾e tak nÃ¡dhernÄ› svÃ-tit mÄ›sÃ-c. VÅ¾dyÅ¥ pÅ™edevÄ•Ã-rem dokonce prÅ¡elo!<p>

NoÄ•nÃ- BÄ›s ani nevnÃ-mal Ä•as, cÃ-til jen vzduch, kterÃ½ kolem nÄ›j letÄ›l moÅ¾nÃ¡ jeÅ¡tÄ› rychleji, neÅ¾ on sÃ¡m, a volnost, kterou pociÅ¥oval vÅ¾dy, kdyÅ¾ byl ve vzduchu. HodnÄ› si vÃ¡Å¾il tÄ›ch chvilek, kdy mohl letÄ›t. OceÃ¡n pod nÃ-m byl temnÃ½, nikde ani hvÄ›zdiÄ•ka, ani mÄ›sÃ-c, jen Ä•ernoÄ•ernÃ¡ tma, kterÃ¡ se odrÃ¡Å¾ela na hladinÄ›. Sem tam se objevil kousek Å¡edi, jak nÄ›kde v neznÃ¡mu vylezl mÄ›sÃ-c a osvÃ-til nÄ›kterÃ© mraky, jinak nic. Pro NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa by to bylo ideÃ¡lnÃ- prostÅ™edÃ- pro maskovÃ¡nÃ-, ale on na hry zrovna teÄ• nemÄ›l nÃ¡ladu.

Zato pÅ™emÃ½Å¡lel o Rask. Jak ho dnes rÃ¡no vzbudila. Ta scÃ©na se mu vrÃ¡tila do pamÄ›ti jako blesk, i kdyÅ¾ pÅ™es den o tom nemÄ›l Ä•as pÅ™emÃ½Å¡let. Opravdu se dotkla svÃ½m Ä•umÃ¡kem toho jeho? Co ji to napadlo? KaÅ¾dÃ½ drak pÅ™ece vÄ›dÄ›l, Å¾e to je u nich stejnÃ© gesto, jako u lidÃ- polibek. NevÄ›dÄ›la to?

Bezzubka se pÅ™i tom pomyÅ¡lenÃ- trochu zachvÄ›l a i kdyÅ¾ si to nerad pÅ™iznÃ¡val, trochu mu zÄ•ervenaly tvÃ¡Å™e. JeÅ¡tÄ› Å¾e byla noc a nikdo to nemohl vidÄ›t. NechtÄ›l o tom pÅ™emÃ-tat, ale jinak by se zase vrÃ¡til k obvyklÃ©mu tÃ©matu â€“ KliÄ•as. Jak dlouho u Draga Å¾ila, Å¾e ani neumÃ- lÃ©tat? Dostala se z kontroly Bewilderbeasta? VÄ›dÄ›l, Å¾e NoÄ•nÃ- BÄ›si jsou silnÃ¡ rasa a majÃ- svou hrdost. NenechajÃ- se jen tak ovlÃ¡dat.

DalÅ¡Ã-ch pÄ›t minut Bezzubka sÃ¡m sebe pÅ™esvÄ›dÄ•oval, Å¾e se mu to jen zdÃ¡lo. KoneckoncÅ¯, mÄ›l noÄ•nÃ- mÅ¯ru, mohl stÃ¡le jeÅ¡tÄ› spÃ¡t. Ale dotek byl dotek, to se nezmÄ›nÃ-. A ten by mohl cÃ-tit i pÅ™es tvrdÃ½ spÃ¡nek. MoÅ¾nÃ¡, Å¾e to Rask opravdu nevÄ›dÄ›la. VÅ¾dyÅ¥ si od Draga pamatovala snad jen boj! A i ten jÃ- moc neÅ¡el, Å™eknÄ›me si to upÅ™Ã-mnÄ›. Proti Bezzubkovi nemÄ›la sebemenÅ¡Ã- Å¡anci. Ale znovu â€“ on byl Alfa, a to znamenÃ¡ ten nejsilnÄ›jÅ¡Ã- drak ze vÅ¡ech, a ona byla vyÄ•erpanÃ¡, na zbytku vÅ¡ech svÃ½ch sil, takÅ¾e rozdÃ-l jejich sil byl mnohem vÄ›tÅ¡Ã-, neÅ¾ by si dokÃ¡zali pÅ™edstavit.

ZatÅ™epal hlavou â€“ ten dotÄ›rnÃ½ spÃ¡nek se ho uÅ¾ zase snaÅ¾il zmocnit, ale on ho nenechÃ¡val vyhrÃ¡t. AlespoÅˆ dnes v noci ne. Ale byl si vÄ›dom toho, Å¾e by si mÄ›l odpoÄ•inout. Pomyslel na Blp, jeho teplÃ½ domov. VÅ¡ichni tam uÅ¾ teÄ• museli spÃ¡t, moÅ¾nÃ¡ aÅ¾ na hlÃ-dky. Jen si pÅ™edstavil Å kyÅ¥Ã¡ka leÅ¾Ã-cÃ-ho, klidnÄ› i ve VelkÃ© sÃ-ni, a spÃ-cÃ-ho, pod teplou dekou, zaÄ•Ã-naly se mu klÃ-Å¾it oÄ•i. A do jeho mysli se nÄ›co vetÅ™elo â€¦ byla to zÃ¡vist? Å½Ã¡rlivost? V tÃ©to chvÃ-li si tÃ-m nebyl poÅ™Ã¡dnÄ› jistÃ½, ale urÄ•itÄ› by byl radÄ›ji s nÃ-m, neÅ¾ se trmÃ¡cel v noci na mÃ-sto bitvy.

Aby zahnal tyto nepÅ™Ã-jemnÃ© myÅ¡lenky, zaÄ•al vzpomÃ-nat na ty starÃ© dobrÃ© Ä•asy, kdy museli bojovat o Å¾ivot spoleÄ•nÄ›. Jak jeden druhÃ©mu kryli zÃ¡da a naslouchali si. DobÅ™e, v TorchovÄ› pÅ™Ã-padÄ› jim to zrovna moc nevyÅ¡lo, kdyÅ¾ ho musel Å kyÅ¥Ã¡k nechat uvÄ›znÄ›nÃ©ho v rokli, ale potom to uÅ¾ zvlÃ¡dali. Jak pÅ™ekonali nebezpeÄ•Ã- v podobÄ› Alvina s Dagurem. A jejich Å¡Ã-lenosti, kaÅ¾dou v jinÃ© podobÄ›. Jak chrÃ¡nili Blp od rÅ¯znÃ½ch drakÅ¯, od Å½Ã-ravcÅ¯ aÅ¾ po vÅ¡emoÅ¾nÃ© PlÃ-Å¾ivÃ© Smrti nebo rovnou ty VÅ™Ã-skajÃ-cÃ-. I na Rudou Smrt.

K DraÄ•Ã- hoÅ™e se pÅ™ibliÅ¾oval rychle, zvolil si vlastnÃ- tempo, kterÃ½m tam byl rychleji, neÅ¾ v pÅ™edchozÃ-ch dnech. Taky byl s vytrvalostÃ- dobrÃ½ kamarÃ¡d. Jen mÄ›l pÅ™ed tÅ™emi dny tak napilno a byl jeÅ¡tÄ› ve stresu z boje s Bewilderbeastem (ne Å¾e by teÄ• stÃ¡le nebyl), ale momentÃ¡lnÄ› se nachÃ¡zel spÃ-Å¡e ve stavu deprese, a ne ve stresu. MoÅ¾nÃ¡ byl i trochu unavenÃ½, i kdyÅ¾ mu staÄ•ilo jen leÅ¾et. Toho si ale se vÅ¡Ã- tou pracÃ- taky moc neuÅ¾il. Ale on se nevzdÃ¡val. LetÄ›l rychle, vyrovnanÃ½m tempem, takÅ¾e neÅ¾ se nadÃ¡l, uvidÄ›l zbytky ledovce.

ObletÄ›l horu z levÃ© strany. Ono se to moÅ¾nÃ¡ nezdÃ¡lo, ale ostrov to byl velkÃ½, Å¾e dokÃ¡zal vtÄ›snat armÃ¡du, i s hnÃ-zdem. SamotnÃ© hnÃ-zdo mÄ›lo obrovskÃ© rozmÄ›ry, zabÃ-ralo tÅ™i Ä•tvrtinu ostrova. A NoÄ•nÃ- BÄ›s vÄ›dÄ›l, Å¾e Bewilderbeast leÅ¾Ã- na levÃ© stranÄ›, jinak by si vÃ½let troÅ¡ku protÃ¡hl. Ne o moc, pÅ™i tÃ©hle rychlosti, ale stejnÄ› byl z poslednÃ-ch dnÅ¯ unavenÃ½ a nerad by usnul za letu. I kdyÅ¾ touhle schopnostÃ- byli proslavenÃ- zvlÃ¡Å¡tÄ› Garvani. A TlamounÅ¯v drak Grump. Ale kdyÅ¾ to zvlÃ¡dnou oni, proÄ• by to nemohl dokÃ¡zat NoÄ•nÃ- BÄ›s, Å¾e?

KrytÃ½ tmou pÅ™istÃ¡l. Nemusel se maskovat, ovÅ¡emÅ¾e ne, uÅ¾ takhle vidÄ›l, jak tam jeho pÅ™Ã¡telÅ¯m svÃ-tÃ- oheÅˆ. Jako vÅ¡ichni draci mÄ›l noÄ•nÃ- vidÄ›nÃ-, takÅ¾e spatÅ™il Bewilderbeasta, jak dÃ½chÃ¡. ZatÃ-m se ale nijak neposunul z mÃ-sta. MoÅ¾nÃ¡ to bylo lepÅ¡Ã-, kdyÅ¾ tam bude jen leÅ¾et, zbyteÄ•nÄ› si tak nepÅ™ivodÃ- dalÅ¡Ã- zranÄ›nÃ-. Cloudjumper leÅ¾el na zemi s nÄ›Ä•Ã-m v kÅ™Ã-dlech. _To bude pravdÄ›podobnÄ› Valka_, blesklo hlavou Bezzubkovi, protoÅ¾e lidskou Å¾enu nikde nevidÄ›l.

Pomalu se pÅ™ibliÅ¾oval. AÅ¾ pÅ™Ã-liÅ¡ pozdÄ› si uvÄ›domil, Å¾e to moÅ¾nÃ¡ mÄ›l vzÃ-t rovnou k ohni, ale jak uÅ¾ bylo zmÃ-nÄ›no, uvÄ›domil si to pÅ™Ã-liÅ¡ pozdÄ›. ProtoÅ¾e v prvnÃ- vteÅ™inÄ›, kdy ho Stormcutter uslyÅ¡el, vyrazil naproti. A ne zrovna v pÅ™Ã¡telskÃ©m naladÄ›nÃ-.

NoÄ•nÃ- BÄ›s uskoÄ•il pÅ™ed StormcutterovÃ½mi drÃ¡py a zdÄ›Å¡enÄ› vykÅ™ikl: â€žCloudjumpere, to jsem jÃ¡, Bezzubka!" Tahle slova jako by byla nÄ›jakÃ© magickÃ© zaklÃ-nadlo. VelkÃ½ drak se zarazil uprostÅ™ed dalÅ¡Ã-ho vÃ½padu a stÃ¡l nehybnÄ› jako socha. Pohled na

nÄ›j byl pÅ™Ã-mo aÅ¾ komickÃ½. Bezzubka stÃ¡l pÅ™ed nÃ-m, stÃ¡le s nohama rozkroÄ•enÃ½ma, kdyby se Stormcutter pokusil o dalÅ¡Ã- Ãºtok, ale ten nepÅ™iÅ¡el.

Cloudjumper namÃ-sto toho sklonil kÅ™Ã-dla a svÄ›sil hlavu.

â€žOmlouvÃ¡m se, Alfo," Å™ekl potupenÄ›, oÄ•ividnÄ› se cÃ-til trapnÄ›, Å¾e zaÃºtoÄ•il na vlastnÃ-ho Alfu. NoÄ•nÃ- BÄ›s pÅ™ikÃ½vl, chÃ¡pal, Å¾e jen chrÃ¡nil svou jezdkyni a dalÅ¡Ã-ho draka. StÃ¡le nebyli mimo nebezpeÄ•Ã-. Dokazovaly to rÅ¯znÃ© Ãºtoky.

VrÃ¡tili se k tÃ¡boru, kde se Valka pÅ™ivÃ-tala s Bezzubkou. VÅ¡ichni tÅ™i teÄ• sedÄ›li v kruhu kolem plamene. Ten uÅ¾ byl skoro vyhaslÃ½, takÅ¾e Valka sebrala pÃ¡r dÅ™ev z pÅ™ipravenÃ© hromÃ¡dky a Cloudjumper jÃ- je zapÃ¡lil. Bylo to vÃ½hoda, mÃ-t draka, kterÃ½ plive oheÅˆ. Na druhou stranu, Bewilderbeast by pÅ™ipravoval dobrou zmrzlinu. AkorÃ¡t Å¾e zmrzlinu vymysleli pÅ™ed Ä•tyÅ™mi lety Rafana s Å¤afanem, kdyÅ¾ byli vÅ¡ichni na Blpu nemocnÃ-, a stÃ¡le se nemohli shodnout, jestli se bude jmenovat Å¤aflina nebo Raflina. Tenhle spor nikdy nedoÅ™eÅ¡ili, protoÅ¾e jejich chvilka vynÃ¡lezÅ¯ byla jen v dobÄ›, kdy mÄ›li horeÄ•ku, a od tÃ© doby se uÅ¾ zase jen Å¡tvali navzÃ¡jem.

â€žCo vÃ¡s sem pÅ™ivÃ¡dÃ-, Alfo?" zaujal Cloudjumper zase postoj normÃ¡lnÃ-ho draka a ÃºplnÄ› zapomnÄ›l na oslovenÃ-, na kterÃ©m se dohodli. Bezzubka ve tmÄ› protoÄ•il oÄ•i.

â€žNeÅ™Ã-kali jsme si nÄ›co o tom, Å¾e jsem jen Bezzubka?" poznamenal hravÄ› a vypadalo to, Å¾e meruÅˆkovÃ½ drak zapomnÄ›l na svojÃ- pÅ¯vodnÃ- otÃ¡zku. DneÅ¡nÃ- noc se mu nevydaÅ™ila. ObrÃ¡til hlavu a nÄ›co zamumlal.

Ale potom mÄ›l na srdci jeÅ¡tÄ› nÄ›co dalÅ¡Ã-ho, protoÅ¾e se k nÄ›mu znovu otoÄ•il. A asi mÄ›l jeÅ¡tÄ› hodnÄ› vÄ›cÃ-. Ale to nevadilo, Bezzubka mÄ›l koneckoncÅ¯ celou noc.

â€žJak to jde na Blpu?" zeptal se zvÄ›davÄ›. AÄ•koli zatÃ-m nemÄ›l poÅ™Ã¡dnÃ½ vztah k ostrovu, pÅ™ijal ho jako mÃ-sto, kde bude bydlet, takÅ¾e se pÅ™irozenÄ› zajÃ-mal o to, jak pokraÄ•ujÃ- opravy. Bezzubka pokÃ½val hlavou.

â€žLed uÅ¾ jsme odklidili," odpovÄ›dÄ›l, â€ža domy jsme zaÄ•ali opravovat."

Na chvilku se odmlÄ•el a pokrÄ•il rameny.

â€žI kdyÅ¾ nÃ¡m to trochu ztÃ-Å¾il ten draÄ•Ã- Ãºtok v noci," dodal. Cloudjumper i Valka vyskoÄ•ili. AÄ•koliv Å kyÅ¥Ã¡kova matka nerozumÄ›la vÅ¡emu, co draci Å™Ã-kali, dokÃ¡zala pochytit Ãºtrž¾ky, nebo se to alespoÅˆ Bezzubka domnÃ-val. OvÅ¡em taky mohla rozumÄ›t ÃºplnÄ› vÅ¡emu, a tomu by jejÃ- reakce docela dopovÃ-dala. A NoÄ•nÃ- BÄ›s vÄ›dÄ›l, Å¾e toho ona vÃ- o draÄ•Ã- Å™eÄ•i vÃ-c, neÅ¾ komukoliv pÅ™iznÃ¡. MoÅ¾nÃ¡ ji prÃ¡vÄ› prokoukl.

â€žNa vÃ¡s zaÃºtoÄ•ili draci?!" vyletÄ›l Cloudjumper a uÅ¾ se neobtÄ›Å¾oval vypadat jako mÃ-rumilovnÃ½ drak, kterÃ½ poslouchÃ¡ svÃ©ho Alfu. Na svÅ¯j pÅ™edchozÃ- stud ÃºplnÄ› zapomnÄ›l, jak se dostal do rÃ¡Å¾e. Bezzubka trochu zaraÅ¾enÄ› pÅ™ikÃ½vl. Stormcutter ale jeÅ¡tÄ› neskonÄ•il.

â€žA to ses sem vlÃ¡Ä•el celou cestu, kdyÅ¾ mÅ¯Å¾ou kdykoliv zaÃºtoÄ•it znova?!" vykÅ™ikl. Pro Bezzubkovy uÅ¡i to bylo naprostÃ© peklo.

â€žPostavil jsem hlÃ-dky," pÃ-pl a najednou vypadal o hodnÄ› menÅ¡Ã-, neÅ¾ ve skuteÄ•nosti byl.

I kdyÅ¾ to vypadalo, Å¾e Cloudjumper na chvÃ-li zkrotil svÅ¯j hnÄ›v, zÃ-ral na Bezzubku, a potom se obrÃ¡til s mumlÃ¡nÃ-m, kterÃ© nebylo zase aÅ¾ tak mumlÃ¡nÃ-m. Bylo moc dobÅ™e slyÅ¡et, dokonce tak nahlas, aby ho mohl slyÅ¡et i starÃ½ Alfa. Cloudjumper doufal, Å¾e dÃ¡ tomu novÃ©mu nÄ›jakÃ© rady.

â€žNechat domov bez Alfy, co ho to jenom napadlo!" stÄ›Å¾oval si a napadl ho Ä•Ã¡belskÃ½ plÃ¡n. VÅ¾dyÅ¥ Å™Ã-kal, Å¾e ho bude uÄ•it, ne? ChtÄ›l zaÄ•Ã-t sice, aÅ¾ se vrÃ¡tÃ- na Blp, ale kdyÅ¾ vidÄ›l, Å¾e je Bezzubka aÅ¾ TAK nezkuÅ¡enÃ½, tuhle Ãºvahu rychle vzdal.

Bezzubka Ä•ekal, sedÄ›l tam jako hromÃ¡dka neÅ¡tÄ›stÃ-. PÅ™iÅ¡el si jenom promluvit o svÃ½ch problÃ©mech, a hned dostane vynadÃ¡no. JistÄ›, kdyby chtÄ›l, mohl by ho zastavit, tak nÄ›jak ale cÃ-til v kostech, Å¾e si to zaslouÅ¾Ã-. Proto nechal vÄ›tÅ¡Ã-ho draka lÃ¡teÅ™it a stÄ›Å¾ovat si Bewilderbeastovi, a on sedÄ›l s Valkou u ohnÄ›. Å kyÅ¥Ã¡kova matka natÃ¡hla ruku a pohladila ho po hlavÄ›.

â€žNic si z toho nedÄ›lej, Bezzubko," Å™ekla jemnÃ½m hlasem, kterÃ½ draka uklidÅˆoval, â€žon je prostÄ› takovÃ½."

NoÄ•nÃ- BÄ›s k nÃ- vzhlÃ©dl se Å¡tÄ›nÄ›Ä•Ã-ma oÄ•ima, aÅ¾ se musela zasmÃ¡t. Bezzubka byl nÄ›kdy opravdu roztomilÃ½, ale ona se obÃ¡vala, Å¾e v tomhle pÅ™Ã-padÄ› mu roztomilost asi nepomÅ¯Å¾e. Ale jednu otÃ¡zku mÄ›l.

â€žTy rozumÃ-Å¡ draÄ•Ã- Å™eÄ•i, Å¾e?" StÃ¡le se na ni dÃ-val s tÃ-m krÃ¡snÃ½m vÃ½razem. Valka se trochu rozmyslela, ale usoudila, Å¾e asi bude lepÅ¡Ã-, kdyÅ¾ mu to Å™ekne.

â€žRozumÃ-m jÃ-, ale sama jÃ- mluvit neumÃ-m," odpovÄ›dÄ›la. _JÃ¡ to vÄ›dÄ›l! _tancoval NoÄ•nÃ- BÄ›s v duchu svÅ¯j vÃ-tÄ›znÃ½ taneÄ•ek. PravdÄ›podobnÄ› ale prvnÃ- a poslednÃ- za tuto noc.

Cloudjumper uÅ¾ vypadal, Å¾e se uklidnil, takÅ¾e se k nim vrÃ¡til a posadil se u ohnÄ›.

â€žPotom si promluvÃ-Å¡ s Alfou," oznÃ¡mil mu Stormcutter, neÅ¾ se zarazil.

â€žS Icem," opravil se. _S jakÃ½m Icem?_ Bezzubka chvilku pÅ™emÃ-tal, kdo to asi tak Ice je, ale potom ho to trklo. V_Å¾dyÅ¥ se ten Bewilderbeast nejmenuje Alfa! MusÃ- mÃ-t taky jmÃ©no_. NoÄ•nÃ- BÄ›s pÅ™ikÃ½vl, ale uÅ¾ teÄ• mu Å¡rotovalo, o Ä•em s nÃ-m chce asi tak mluvit. _No jistÄ› Å¾e o tom tvÃ©m geniÃ¡lnÃ-m tahu_, ozvala se v jeho hlavÄ› zase ta Alfa strana. To uÅ¾ Bezzubku Å¡tvalo. RozdÄ›lilo ho to na dvÄ› poloviny, a kaÅ¾dÃ¡ mÄ›la svou vlastnÃ- hlavu. JedinÃ©, co bylo v tuto chvÃ-li uklidÅˆujÃ-cÃ-, byl fakt, Å¾e byl stÃ¡le v kontrole.

â€žTak co tÄ› sem pÅ™ivÃ¡dÃ-, Bezzubko?" zeptal se znovu. MladÃ½ drak

se sice nechtÄ›l svÄ›Å™ovat s tÄ›mi sny, ale mÄ›l takovÃ½ dojem, Å¾e by mÄ›l. Mohli by mu pomoct.

â€žMÃ¡m noÄ•nÃ- mÅ¯ry," Å™ekl potichu a sklopil uÅ¡i â€“ ne v ÃºtoÄ•nÃ©m gestu, spÃ-Å¡e smutnÃ©m. ChtÄ›l utÃ©ct, nÄ›kam hodnÄ› daleko, kam by za nÃ-m ty sny nemohly.

â€žJsou den ode dne horÅ¡Ã-," dodal. ZaÄ•Ã-nal pomalu cÃ-tit nervozitu. Nebylo to sice tak tÄ›Å¾kÃ©, vyprÃ¡vÄ›t o nich, ale jemu pÅ™ipadalo, Å¾e se do nich vÅ¾dy dostane zpÄ›t.

Valka se zdÃ¡la, Å¾e s nÃ-m soucÃ-tÃ-, a snaÅ¾ila se ho uklidnit. ZkuÅ¡enÃ½mi pohyby ho uchopila za dolnÃ- Ä•elist a jednÃ-m prstem mu pÅ™ejela po dÃ¡sni. NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa to trochu zklidnilo a na okamÅ¾ik se ponoÅ™il do osvÄ›Å¾ujÃ-cÃ-ho pocitu, kterÃ½ mu ten dotek dopÅ™Ã¡val.

â€žVyprÃ¡vÄ›j mi o nich," vybÃ-dla ho. Bezzubka by se nejradÄ›ji stÃ¡hnul, ale bylo to jeho rozhodnutÃ-, pÅ™ijÃ-t sem. TakÅ¾e si ponese nÃ¡sledky.

Zhluboka se nadechl a struÄ•nÄ› jim popsal ty sny. NezapomnÄ›l na ty dÅ¯leÅ¾itÃ© detaily, jako Å¾e v kaÅ¾dÃ©m z nich se objevoval KliÄ•as a DragÅ¯v Bewilderbeast. Celou dobu ho lidskÃ¡ Å¾ena hladila, a jemu to dÄ›lalo neuvÄ›Å™itelnÄ› dobÅ™e. AlespoÅˆ se mu uÅ¾ nechtÄ›lo utÃ-kat.

â€žNech mÄ› hÃ¡dat â€“ nespÃ-Å¡," ozval se Cloudjumper.

â€žSnaÅ¾Ã-m se," odvÄ›til Bezzubka. ObtoÄ•il si ocas kolem tÄ›la, aby si pÅ™ipadal vÃ-ce v bezpeÄ•Ã-.

â€žTo nenÃ- dobrÃ©," zamumlal starÅ¡Ã- drak a podÃ-val se na svÃ©ho Alfu. _To vÃ-m taky!_ odsekl Bezzubka v duchu, ale nahlas to neÅ™ekl. Aby zÃ-skal dalÅ¡Ã- pokÃ¡rÃ¡nÃ-? To ne, prosÃ-m pÄ›knÄ›. _KdyÅ¾ byl ve spoleÄ•nosti ostatnÃ-ch drakÅ¯, vÄ›tÅ¡inou neskrÃ½val svÃ© emoce a vyjadÅ™oval svÅ¯j nÃ¡zor. Ale teÄ• najednou pocÃ-til touhu odprostit se od vÅ¡ech tÄ›ch nedÅ¯leÅ¾itÃ½ch pocitÅ¯.

Nebylo tÅ™eba ptÃ¡t se Cloudjumpera, jestli nemÃ¡ nÄ›jakÃ© Å™eÅ¡enÃ- â€“ bylo vidÄ›t, Å¾e nemÃ¡. Drak pÅ™emÃ½Å¡lel, ale pro Bezzubku se tÃ-m uzavÃ-rala nadÄ›je, Å¾e by tÄ›m noÄ•nÃ-m mÅ¯rÃ¡m mohl nÄ›jak plÃ¡chnout.

â€žKdy to zaÄ•alo?" zeptal se nÃ¡hle Stormcutter. Bezzubka otÃ¡zku neÄ•ekal, takÅ¾e pÅ™ekvapenÄ› obrÃ¡til hlavu, aby Ä•elil Cloudjumperovi.

â€žHm? KdyÅ¾ jsem poprvÃ© hlÃ-dal toho draka, co jsme pÅ™evezli," odpovÄ›dÄ›l Bezzubka. Bylo to tak, ne? Nebo se i pÅ™edtÃ-m snaÅ¾ily vecpat do jeho mysli?

â€žMoÅ¾nÃ¡ bys mÄ›l zase bÃ½t v noci s nÄ›kÃ½m, koho mÃ¡Å¡ rÃ¡d," poznamenal Cloudjumper. NoÄ•nÃ- BÄ›s zamrkal. Kupodivu by to mohlo dÃ¡vat i smysl. KdyÅ¾ byl sÃ¡m nebo s nÄ›kÃ½m, komu aÅ¾ tak nedÅ¯vÄ›Å™oval, mohl mÃ-t urÄ•itÃ½ sklon k noÄ•nÃ-m mÅ¯rÃ¡m.

â€žDÃ-ky," pokÃ½val Bezzubka hlavou. BÄ›hem tohoto rozhovoru Ãºplně zapomnÄ›l, Å¾e si potom mÃ¡ jeÅ¡tÄ› promluvit s Bewilderbeastem. TeÄ•

radostnÄ› skoÄ•il k Valce a jednou nadÅ¡enÄ› roztÃ¡hl a zase zaklapl dvojitÃ© ostny na hÅ™betÄ›. Tohle ho nikdy neomrzelo, ale nynÃ-, po boji s Bewilderbeastem, uÅ¾ vÄ›dÄ›l, jak mohou bÃ½t nebezpeÄ•nÃ©. RadÄ›ji o nich Rask jeÅ¡tÄ› neÅ™ekne. StejnÄ› by jÃ- nebyly nic platnÃ©.

â€žUÅ¾ se probudila?" zeptala se Valka, zatÃ-mco jejÃ- ruka doputovala na jeho hlavu. Bezzubka se doteku vybÃ-dl a potom pÅ™ikÃ½vl. Cloudjumperovy oÄ•i se rozÅ¡Ã-Å™ily zÃ¡jmem, stejnÄ› tak ValÄ•iny.

â€žPrÃ½ vÃ¡m mÃ¡lem seÅ¾rala chudÃ¡ka Sunrise," Å™ekla Å¾ena. TentokrÃ¡t se uÅ¾ Bezzubka netvÃ¡Å™il tak nadÅ¡enÄ›. Cloudjumper uÅ¾ jÃ- musel oznÃ¡mit, Å¾e se jednou probrala a pak zaÅºtoÄ•ila, aby potom zase upadla do bezvÄ›domÃ-.

â€žPotom uÅ¾ neÅºtoÄ•ila," Å™ekl a ocas si stoÄ•il kolem tÄ›la. PÅ™Ã-mo boÅ™il oÄ•i do tÃ© nÃ¡hradnÃ- ploutve, kterou Valka teÄ• vzala do ruky a prohlÃ-Å¾ela si ji, zatÃ-mco mumlala: â€žNikdy se nepÅ™estanu divit, co mÅ¯j syn jeÅ¡tÄ› nevymyslÃ-." Bezzubka ji nechal. Tu ploutev nemÄ›l rÃ¡d a jen by mu prospÄ›lo, kdyby se teÄ• stala takovÃ¡ menÅ¡Ã- nehoda, kdy by nÃ¡hodou skonÄ•ila v ohni. UÅ¾ si pÅ™edstavoval, jak Å™Ã-kÃ¡ Å kyÅ¥Ã¡kovi (kterÃ½ mu stejnÄ› nerozumÃ-): â€žNemÄ›li jsme nic na podpal." V duchu se nad tou pÅ™edstavou zasmÃ¡l.

â€žA tys jÃ- nechal samotnou?" zeptal se Cloudjumper a uÅ¾ se zase dostÃ¡val do rÃ¡Å¾e. Bezzubkovy uÅ¡i vzlÃ©tly vzhÅ¯ru. KdyÅ¾ Rask nemohla lÃ©tat, musela vÄ›dÄ›t, Å¾e se z rokle nedostane, kdyÅ¾ tam za nÃ-m Å¡la. TakÅ¾e pokud na to nepÅ™ijde, je v bezpeÄ•Ã-. Rokle byla podle nÄ›j nejbezpeÄ•nÄ›jÅ¡Ã- mÃ-sto.

â€žJe v bezpeÄ•Ã-," zamrmlal a Ä•ekal, jestli to bude zase nÄ›jakÃ© pouÄ•enÃ-. TentokrÃ¡t ale Cloudjumper pÅ™ikÃ½vl, jen se zeptal: â€žJak to myslÃ-Å¡, v bezpeÄ•Ã-?"

To bude vysvÄ›tlovÃ¡nÃ-â€¦ NoÄ•nÃ- BÄ›s se zhluboka nadechl.

â€žJÃ¡â€¦ Jsem ji nechal v rokli," zaÄ•al. Valka pÅ™ikÃ½vla. OÄ•ividnÄ› vÄ›dÄ›la, jakou rokli myslÃ-. _Je moÅ¾nÃ©, Å¾e by tam sama dÅ™Ã-v chodila?_ napadlo Bezzubku. Bylo to i moÅ¾nÃ©, kdyÅ¾ mÄ›la nÃ¡zor, Å¾e zabÃ-jenÃ- drakÅ¯ je Å¡patnÃ©. Musela bÃ½t takovÃ½m tÃ-m vesnickÃ½m vydÄ›dÄ›ncem, kdyÅ¾ svÅ¯j nÃ¡zor zastÃ¡vala. Co kdyby tam chodila, aby mohla bÃ½t sama, bez vÅ¡ech tÄ›ch nepochopenÃ½ch pohledÅ¯ ve vesnici?

â€žTam to je naprosto bezpeÄ•nÃ©," vysvÄ›tlil Bezzubka. Cloudjumper protoÄ•il oÄ•i. NejenÅ¾e nemÄ›l nejmenÅ¡Ã- ponÄ›tÃ-, o jakÃ© rokli to jeho mladÃ½ kamarÃ¡d mluvÃ-, navÃ-c to jeho vyjadÅ™ovÃ¡nÃ- nebylo zase aÅ¾ tak nejlepÅ¡Ã-. Ale alespoÅˆ to nebylo uÅ¾: â€žUdÄ›lal jsem to, protoÅ¾e jsemâ€¦ chtÄ›l." Stormcutter si protÃ¡hl jedno ze sekundÃ¡rnÃ-ch kÅ™Ã-del a odkaÅ¡lal si.

â€žZnovu, prosÃ-m. A srozumitelnÄ›ji."

NoÄ•nÃ- BÄ›s vykulil oÄ•i, neÅ¾ nasucho polkl.

â€žNejdÅ™Ã-v byla v akademii, ale potom jsem ji vzal do rokle, a tam jsem ji nechal, protoÅ¾e byla zranÄ›nÃ¡," Å™ekl znovu, tentokrÃ¡t uÅ¾

bez Å¾Ã¡dnÃ©ho zÃ¡drhele, ale Cloudjumper stÃ¡le nemÄ›l pÃ¡ru, o Ä•em to vlastnÄ› mluvÃ-. Jeho nechÃ¡pavÃ½ vÃ½raz mladÃ½ Alfa postÅ™ehl.

â€žNemÅ¯Å¾e pryÄ•, neumÃ- lÃ©tat," vysvÄ›tlil a vÄ›tÅ¡Ã- drak v tom mÄ›l jasno. _DobrÃ½ tah_, pomyslel si. Takhle mÄ›li aspoÅˆ jistotu, Å¾e NoÄ•nÃ- BÄ›s nikomu neublÃ-Å¾Ã-. Ale stejnÄ› Bezzubka podstatnou Ä•Ã¡st pÅ™Ã-bÄ›hu vynechal.

â€žTakÅ¾e nikoho nezranÃ-, kdyÅ¾ vÃ-, Å¾e jsi Alfa?" zeptal se ho. NÃ¡hle vypadal Bezzubka o dost menÅ¡Ã-. A druhÃ½ drak s Ä•lovÄ›kem si toho nemohli nevÅ¡imnout.

â€žJÃ¡â€¦ JÃ¡ jÃ- to jeÅ¡tÄ› neÅ™ekl," sklonil hlavu v omluvnÃ©m gestu.

â€žTo snad nenÃ- moÅ¾nÃ©," zavrÄ•el Cloudjumper, â€žPROÄŒ?!" VyletÄ›l tak rychle, Å¾e mladÅ¡Ã- drak ani nestaÄ•il zareagovat. KrÃ¡tce nadskoÄ•il a zavrÄ•el.

â€žProtoÅ¾e jsem nechtÄ›l," vypÃ¡lil NoÄ•nÃ- BÄ›s prvnÃ- odpovÄ›Ä•, co mu pÅ™iÅ¡la na jazyk. _DalÅ¡Ã- perla_, napadlo ho, neÅ¾ se smotal do obrannÃ© pozice a vÃ-cemÃ©nÄ› se uÅ¾ snaÅ¾il jen si zakrÃ½t uÅ¡i, aby nemusel Cloudjumpera dÃ¡l poslouchat.

â€žTo nenÃ- odpovÄ›Ä•," namÃ-tl Cloudjumper. Z tÃ³nu jeho hlasu se zdÃ¡lo, Å¾e se uklidnil, ale o tom Bezzubka velice pochyboval. ObrÃ¡til hlavu, aby se na Stormcuttera nemusel dÃ-vat, a sklonil uÅ¡i otrÃ¡venÄ› k tÄ›lu. Pro teÄ• se ho rozhodl ignorovat. JenÅ¾e to vypadalo, Å¾e dnes mu ani to nepomÅ¯Å¾e.

â€žJÃ¡ vÃ-m," odpovÄ›dÄ›l. NechtÄ›l se nechat napÃ¡lit jako minule.

â€žÄŒeho tÃ-m chceÅ¡ dosÃ¡hnout, Å¾e jÃ- Å™ekneÅ¡, Å¾e nemÃ¡te Alfu?" zkusil to znovu Cloudjumper. Bezzubka na vteÅ™inu zavÅ™el oÄ•i a bojoval s pokuÅ¡enÃ-m po nÄ›m prostÄ› jen tak vystartovat.

â€žAle jÃ¡ Å™ekl, Å¾e mÃ¡me Alfu," namÃ-tl. Tenhle fakt pÅ™edtÃ-m neÅ™ekl, ale teÄ• mu to pÅ™ipadalo jako dobrÃ½ nÃ¡pad. _UkaÅ¾ se_, vybÃ-dl druhÃ©ho draka v duchu a potutelnÄ› se usmÃ-val. Cloudjumper si zametl ocasem mÃ-sto pÅ™ed sebou, aby ho zbavil zbytkÅ¯ ledu, a posadil se.

â€žCo si tÃ-m chceÅ¡ dokÃ¡zat, Å¾e jÃ- lÅ¾eÅ¡?"

Bylo to tu. ProstÄ› vÄ›dÄ›l, jak obehrÃ¡t jeho obrany a dÃ¡t gÃ³l. Tohle Bezzubka nenÃ¡vidÄ›l. KdyÅ¾ ho nÄ›kdo prokoukl. Jeho slabosti vÄ›tÅ¡inou nebyly nÄ›jak vidÄ›t, ale Bezzubka byl mladÃ½ drak a mÄ›l tudÃ-Å¾ vÅ¡echny jejich nevÃ½hody. HlavnÄ› zkuÅ¡enosti. VÃ½hody ne, kdyÅ¾ uvÃ¡Å¾Ã-me, Å¾e uÅ¾ byl dospÄ›lÃ½.

â€žProstÄ› pro jednou chci, aby mÄ› nÄ›kdo vidÄ›l jen jako Bezzubku, ne jako Alfu, kterÃ½ho musejÃ- vÅ¡ichni poslouchat!" vykÅ™ikl rozzlobenÄ›. UÅ¾ nevÄ›dÄ›l, jak to jinak vyjÃ¡dÅ™it. ProstÄ› jen chtÄ›l bÃ½t zase normÃ¡lnÃ-. JenÅ¾e jeho normÃ¡lnost se vytratila uÅ¾ dÃ¡vno. A kdyby byl ÃºplnÄ› normÃ¡lnÃ- drak, tak by zase nikdy nepotkal Å kyÅ¥Ã¡ka. Bylo to buÄ•to tohle, nebo by jeÅ¡tÄ› teÄ• pravdÄ›podobnÄ› Å¾il u RudÃ© Smrti. Opravaâ€¦ SpÃ-Å¡ by uÅ¾ dÃ¡vno spoÄ•Ã-val v jejÃ-m Å¾aludku.

Byl rozhodnutÃ½. ChtÄ›l se co nejdÅ™Ã-v vrÃ¡tit domÅ¯, a nechat tady Cloudjumpera, Valku i Bewilderbeasta. Byl jim vdÄ›Ä•nÃ½, Å¾e se mu snaÅ¾Ã- pomoct s tÄ›mi sny, ale tohle bylo na nÄ›j uÅ¾ mnoho. Lehl si zÃ¡dy ke Cloudjumperovi.

Stormcutter chÃ¡pal, Å¾e se chce ten mladÃ½ drak zbavit tÃ© tÃ-hy na bedrech, ale nemohl. A to znamenalo, Å¾e se bude muset odprostit od vÅ¡ech vÃ½hod, kterÃ© se Å kyÅ¥Ã¡kem mÄ›li, kdyÅ¾ jeÅ¡tÄ› nebyli tÃ-mhle. TÃ¡zavÄ› se podÃ-val na Valku, jestli by ho nedokÃ¡zala nÄ›jak povzbudit. S nÃ- si rozumÄ›l nejlÃ©pe, i beze slov. Ne, slova byla krÃ¡tkÃ¡, aby popsala jejich vztah. ProstÄ› to takhle mohlo vypadat, Å¾e si Ä•tou myÅ¡lenky.

Å kyÅ¥Ã¡kova matka si klekla k NoÄ•nÃ-mu BÄ›sovi.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ka urÄ•itÄ› museli uÄ•it, jak bÃ½t nÃ¡Ä•elnÃ-kem," zaÄ•ala tiÅ¡e. Bezzubka k nÃ- vzhlÃ©dl, nepohnul hlavou, ale jeho oÄ•i mluvily za vÅ¡e. ZÃ-skala si jeho pozornost a on jÃ- naslouchal stejnÄ› jako jejÃ-mu synovi.

â€žTo jsi nedÃ¡val pozor?" zeptala se ho, stÃ¡le tÃ-m konejÅ¡ivÃ½m tÃ³nem. NedÃ¡val pozor? Ale dÃ¡val! JenÅ¾e to nepotÅ™eboval!

Bezzubka pomalu potÅ™Ã¡sl hlavou a jedno z jeho uÅ¡Ã- se legraÄ•nÄ› narovnalo.

â€žSledoval jsem to, ale to jsem netuÅ¡il, Å¾e se jednou stanu Alfou, Å¾e to vÅ¡echno budu potÅ™ebovat," odpovÄ›dÄ›l stejnÄ› tiÅ¡e a uhnul pohledem.

â€žMÅ¯j jedinÃ½ Ãºkol po nÃ¡stupu Å kyÅ¥Ã¡ka jako nÃ¡Ä•elnÃ-ka bylo Ä•ekat, neÅ¾ bude mÃ-t Ä•as letÄ›t se mnou na nÄ›jakÃ© dalÅ¡Ã- dobrodruÅ¾stvÃ-."

Valka ho jemnÄ› pohladila po malÃ½ch Å¡upinÃ¡ch na hlavÄ›. V dÃ¡lce se zablÃ½sklo.

â€žVypadÃ¡ to na bouÅ™ku," poznamenala k oboum drakÅ¯m. Bezzubka se zadÃ-val smÄ›rem k temnÃ½m mraÄ•nÅ¯m, kterÃ¡ se rÃ½sovala i takhle v noci, a bolestnÄ› zaÃºpÄ›l.

â€žTakhle to vypadÃ¡, Å¾e buÄ•to nesnÃ¡Å¡Ã-Å¡ dÃ©Å¡Å¥, nebo Å¾e se bojÃ-Å¡ bouÅ™ky," poznamenal Cloudjumper, jak pÅ™iÅ¡el blÃ-Å¾, a trochu se Å¡klebil.

â€žNo nesnÃ¡Å¡Ã-m ho," pohodil NoÄ•nÃ- BÄ›s hlavou a natÃ¡hl nohy. Vstal a dodal: â€žTo uÅ¾ jsem ti ale Å™Ã-kal." Stormcutter si na ten rozhovor pamatoval, opravdu mumlal, Å¾e nesnÃ¡Å¡Ã- dÃ©Å¡Å¥.

â€žAle strach z bouÅ™ky jsem mÃ-val. To vÃ-Å¡, kovovÃ½ ocas, samÃ© blesky, skvÄ›le se pÅ™i tom lÃ©tÃ¡," pokraÄ•oval Bezzubka sarkasticky a pÅ™itom vrhl pohled na svojÃ- ocasnÃ- ploutvi. Ty kovovÃ© Ä•Ã¡sti se mu tam opravdu nelÃ-bily.

â€žNemÃ¡te nÃ¡hodou legendu, Å¾e NoÄ•nÃ- BÄ›si jsou potomkem blesku a smrti?" zeptal se Cloudjumper udivenÄ›. NedÃ¡valo mu to poÅ™Ã¡dnÄ› smysl, aby se drak, o kterÃ©m se tohle Å™Ã-kalo, bÃ¡l bouÅ™ky. Ale zase mÄ›l pravdu s tÃ-m kovovÃ½m ocasem.

â€žUÅ¾ se jÃ- nebojÃ-m," zamumlal otrÃ¡venÄ› Bezzubka a hravÄ› pleskl starÅ¡Ã-ho draka ocasem po hlavÄ›. NÃ¡hradnÃ- ploutev pÅ™istÃ¡la Cloudjumperovi na Ä•enichu, ale on ji rychle setÅ™Ã¡sl.

â€žAsi by sis mÄ›l jÃ-t promluvit s Icem," navrhl a vydal se blÃ-Å¾ k Bewilderbeastovi. Stormcutter pokynul hlavou Valce, aby klidnÄ› Å¡la s nimi. Navzdory tomu, Å¾e tohle byla zÃ¡leÅ¾itost jen mezi draky. NoÄ•nÃ- BÄ›s ho nÃ¡sledoval se sklonÄ›nou hlavou. VÅ¡ichni tÅ™i doÅ¡li ke tvÃ¡Å™i obrovskÃ©ho snÄ›hobÃ-lÃ©ho draka. Å½ena zÅ¯stala opodÃ¡l, ale tak, aby mohla pozornÄ› sledovat celÃ© dÄ›nÃ-.

Bezzubka si pozornÄ› prohlÃ©dl Bewilderbeasta. I takhle vypadal majestÃ¡tnÄ›. NÃ¡hle se jedno jeho oko rozevÅ™elo a on rychle uskoÄ•il. NesnÃ¡Å¡el, kdyÅ¾ se vydÄ›sil tak snadno. LedovÃ¡ modÅ™ Alfova oka se mu boÅ™ila do tÄ›la jako rentgen, Ãºplnä› ho skenovala. Bezzubka polkl a pÅ™edstavil se: â€žJÃ¡ jsem Bezzubka." Bewilderbeast se zhluboka nadechl a potom odpovÄ›dÄ›l: â€žIce." I to jedinÃ© slovo ho stÃ¡lo tolik nÃ¡mahy, bylo to na nÄ›m dokonale vidÄ›t. Bezzubka uÅ¾ otevÃ-ral tlamu, Å¾e mu Å™ekne, aby se nepÅ™epÃ-nal, ale Bewilderbeast byl rychlejÅ¡Ã-.

â€žJÃ¡ vÃ-m, Å¾e nechceÅ¡, abych dÃ¡l mluvil," prohlÃ¡sil chraplavÄ› a mezi jednotlivÃ½mi slovy nÃ¡sledovala pokaÅ¾dÃ© dlouhÃ¡ odmlka. _JasnÄ›, proto mluv jeÅ¡tÄ› vÃ-c_, pomyslel si NoÄ•nÃ- BÄ›s trpce a trochu nervÃ³znÄ› sledoval jeho oko, jak si ho prohlÃ-Å¾Ã-.

TeÄ• se ukÃ¡zalo, Å¾e i kdyÅ¾ celou dobu vypadal, Å¾e spÃ-, pozornÄ› naslouchal ÃºplnÄ› vÅ¡emu, od zaÄ•Ã¡tku aÅ¾ do konce.

â€žNemÄ›l bys nechÃ¡vat draky o samotÄ›," radil mu Ice. Bezzubka se pÅ™istihl, Å¾e pÅ™ikyvuje. Byl to snad nÄ›jakÃ½ dalÅ¡Ã- trik? NÄ›co dalÅ¡Ã-ho, co nebude na jeho seznamu uÄ•enÃ-?

â€žA nechtÄ›l by ses vrÃ¡tit jako Alfa, aÅ¾ se uzdravÃ-Å¡?" zeptal se nadÄ›jnÄ›, i kdyÅ¾ uÅ¾ tak nÄ›jak tuÅ¡il, co bude odpovÄ›Ä•. Cloudjumper sedÄ›l kousek od nÄ›j, a vyhÃ½bal se pohledem, kdyÅ¾ se jeho smÄ›rem podÃ-val.

â€žNe, je to teÄ• tvoje prÃ¡ce," Å™ekl Bewilderbeast a jeho obÅ™Ã-oÄ•i mrkly. Bezzubka by mÄ›l jeÅ¡tÄ› nÄ›jakÃ© otÃ¡zky, ale nechtÄ›l Ice zbyteÄ•nÄ› vysilovat. VelkÃ½ drak zÃ-vl. Pro dneÅ¡ek uÅ¾ svÅ¯j Ãºkol splnil.

â€žAle dÃ¡vej si pozor na Draga, nebo jeho Bewilderbeasta. Po bitvÄ› se sem vrÃ¡til a vzal vÅ¡echny draky z lodÃ-," upozornil ho jeÅ¡tÄ›, neÅ¾ se jedno jeho oko zavÅ™elo. _To muselo bÃ½t jeÅ¡tÄ› pÅ™edtÃ-m, neÅ¾ upadl do bezvÄ›domÃ-_, uvÄ›domil si Bezzubka, _protoÅ¾e kdyÅ¾ jsme tady byli, nebyl vzhÅ¯ru_.

Nad nimi se zablÃ½sklo a bÄ›hem nÄ›kolika vteÅ™in se spustil lijÃ¡k. PodzimnÃ- poÄ•asÃ-. NoÄ•nÃ- BÄ›s se oklepal, jen aby se po jeho Å¡upinÃ¡ch stÃ¡le vÃ¡lely proudy vody.

â€žAsi bych uÅ¾ mÄ›l letÄ›t," poznamenal a pokÃ½val hlavou Bewilderbeastovi.

â€žByla to pro mÄ› Ä•est," Å™ekl, ale nepochyboval o tom, Å¾e se setkajÃ- jeÅ¡tÄ› mnohokrÃ¡t. KaÅ¾dopÃ¡dnÄ› mÄ›l jasno, Å¾e bude dbÃ¡t na jeho rady.

â€žDÃ¡vej pozor," zavolala na nÄ›j Valka od Bewilderbeastovy rÃ¡ny, kterou se snaÅ¾ila za vÅ¡ech sil alespoÅˆ trochu zakrÃ½t.

â€žBudu," zasmÃ¡l se Bezzubka, â€žprotoÅ¾e kdyby se mi nÄ›co stalo, tak mÄ› Å kyÅ¥Ã¡k zabije." Jeho smÃ-ch ho nÃ¡hle pÅ™eÅ¡el.

â€žA Stormfly taky. Nikomu jsem neÅ™ekl, Å¾e sem jdu," dodal trochu potupenÄ›. V ten moment se Cloudjumperovy zorniÄ•ky nebezpeÄ•nÄ› zÃºÅ¾ily a drak se k nÄ›mu rozeÅ¡el. No, spÃ-Å¡ rozbÄ›hl.

Bezzubka rychle roztÃ¡hnul kÅ™Ã-dla, nechtÃ-ce naÅ¡tvanÃ©ho Cloudjumpera za zÃ¡dy, a vzlÃ©tl. DeÅ¡Å¥ovÃ© kapky ho Å¡tÃ-paly na tvÃ¡Å™i, ale na to si musel pÅ™ivyknout, jinak by domÅ¯ nikdy nedoletÄ›l. Co se podÄ›lo s jeho divokou Ä•Ã¡stÃ-?

Stormcutter si sedl vedle Bewilderbeasta. Voda mu pomalu naplÅˆovala prohlubeÅˆ na hlavÄ› a on se ani neobtÄ›Å¾oval ji vylÃ-t. StejnÄ› tak hroznÄ› prÅ¡elo, Å¾e by netrvalo dlouho a byla by tam zase.

â€žJÃ¡ vÃ-m, Å¾e pÅ™ekraÄ•uju hranice, kterÃ© bych mÄ›l k Alfovi chovat," povzdechl si, â€žjenÅ¾e s nÃ-m to jinak nejde." Ice si ho zvÄ›davÄ› pÅ™emÄ›Å™il pohledem a jeho zorniÄ•ka se pohybovala.

â€žDÄ›lÃ¡Å¡ sprÃ¡vnou vÄ›c," Å™ekl nakonec a na vteÅ™inu zatnul zuby v bolesti, kterÃ¡ pÅ™ichÃ¡zela, kdyÅ¾ se takhle pÅ™epÃ-nal moc dlouho. Potom se jeho ledovÃ© oÄ•i zavÅ™ely a Bewilderbeast znovu klidnÄ› oddechoval v klidnÃ©m spÃ¡nku a ani nevnÃ-mal, jak po jeho obrovskÃ©m tÄ›le teÄ•ou potoky vody. I kdyÅ¾ pÅ™ece vodu miloval, jako drak PÅ™Ã-livovÃ© tÅ™Ã-dy. A teÄ•, neschopen k nÃ- dojÃ-t, musela voda dojÃ-t k nÄ›mu.

Bezzubka mlÃ¡til kÅ™Ã-dly do vzduchu, se vÅ¡emi tÄ›mi deÅ¡Å¥ovÃ½mi kapkami se mu to jeÅ¡tÄ› ztÄ›Å¾ovalo. NÃ¡hle vedle nÄ›j udeÅ™il blesk, mÃ-Å™Ã-cÃ- k jeho ocasnÃ- ploutvi. NoÄ•nÃ- BÄ›s zavrÄ•el a vrhl rychlÃ½ pohled nad sebe. KdyÅ¾ se dostane nad mraky, mÄ›l by bÃ½t v poÅ™Ã¡dku. NaÅ¡tÄ›stÃ- byly dnes v noci tÄ›Å¾kÃ© a tudÃ-Å¾ blÃ-zko nad zemÃ-. Bezzubka se do jejich Ãºrovnï¿½ dostal nÄ›kolika silnÃ½mi mÃ¡vnutÃ-mi kÅ™Ã-dly. Ale tady nastal problÃ©m. ElektÅ™ina, tvoÅ™Ã-cÃ- se mezi bouÅ™kovÃ½mi mraÄ•ny, se dotahovala na jeho kovovou Ä•Ã¡st ploutve, takÅ¾e po pÃ¡r Ãºhybnï¿½ch manÃ©vrech musel Bezzubka sloÅ¾it kÅ™Ã-dla k tÄ›lu a na chvÃ-li splynout s deÅ¡tÄ›m padajÃ-cÃ-m volnÄ› dolÅ¯. TÄ›snÄ› nad oceÃ¡nem kÅ™Ã-dla roztÃ¡hnul a doufal, Å¾e dneÅ¡nÃ- bouÅ™ka nebude tak dlouhÃ¡, aby vydrÅ¾ela celou cestu aÅ¾ na Blp.

KdyÅ¾ Bezzubka koneÄ•nÄ› pÅ™istÃ¡l uprostÅ™ed vesnice, vÃ-tr uÅ¾ usuÅ¡il vÅ¡echnu vodu, kterou mÄ›l na Å¡upinÃ¡ch. PÅ™ibliÅ¾nÄ› v pÅ¯li cesty domÅ¯ vyletÄ›l z bouÅ™e a uÅ¾ nemÄ›l jinÃ½ cÃ-l, neÅ¾ si lehnout vedle Å kyÅ¥Ã¡ka a spÃ¡t. Sice nemÄ›l jistotu, Å¾e dnes nebude mÃ-t noÄ•nÃ- mÅ¯ru, ale jen ta myÅ¡lenka, Å¾e spÃ- v jednÃ© mÃ-stnosti se svÃ½m nejlepÅ¡Ã-m kamarÃ¡dem, ho uklidÅˆovala. I kdyÅ¾ to znamenalo, Å¾e bude muset cÃ-tit pot vÅ¡ech ostatnÃ-ch VikingÅ¯, kteÅ™Ã- spali stÃ¡le jeÅ¡tÄ› ve VelkÃ© sÃ-ni. NejhorÅ¡Ã- to bylo u Tlamouna, jinak byli docela Ä•istotnÃ-.

Bezzubka setÅ™Ã¡sl poslednÃ- kapiÄ•ky vody, kterÃ© mu zÅ¯staly na hlavÄ› a jako duch probÄ›hl kolem TesÃ¡ka. KterÃ½ si ho samozÅ™ejmÄ› ani nevÅ¡iml, protoÅ¾e tvrdÄ› spal. _MoÅ¾nÃ¡ bych mu mohl pomoct s

hlÃ-dÃ¡nÃ-m_, pomyslel si se Å¡kodolibÃ½m ÃºsmÄ›vem, ale nakonec tomu pokuÅ¡enÃ- odolal a pokraÄ•oval lehkÃ½m krokem dÃ¡l po schodech k VelkÃ© sÃ-ni.

ÄŒumÃ¡kem rozrazil tÄ›Å¾kÃ© dveÅ™e a ani mu jejich tÃ-ha nevadila. VÅ¡ak nehrozilo, Å¾e by mÄ›l otlaÄ•enÃ½ nos. Zbytkem hlavy si pomohl, aby mÄ›l vchod volnÃ½, a potom se s kÅ™Ã-dly sklopenÃ½mi tÄ›snÄ› u tÄ›la protÃ¡hl dovnitÅ™. Do nosu mu udeÅ™il nezamÄ›nitelnÃ½ pach kÅ¯Å¾e. Vida, nic se za tÄ›ch pÃ¡r hodin nezmÄ›nilo.

Dnes si myslel, Å¾e mÃ¡ obrovskou smÅ¯lu, ale teÄ• - moÅ¾nÃ¡ proto, Å¾e uÅ¾ bylo dÃ¡vno po pÅ¯lnoci - se mu zdÃ¡lo, Å¾e se to obracÃ- ve Å¡tÄ›stÃ-. Å kyÅ¥Ã¡k totiÅ¾ tentokrÃ¡t nespal na druhÃ© stranÄ›, ale pÅ™Ã-mo u dveÅ™Ã-. Taky tam bylo mnohem vÃ-ce mÃ-sta, kdyÅ¾ nÄ›kteÅ™Ã- VikingovÃ© uÅ¾ mÄ›li svÃ© domy opravenÃ©. NoÄ•nÃ- BÄ›s se o to dalÅ¡Ã- uÅ¾ nestaral, zatÃ-mco se stulil do klubÃ-Ä•ka a obtoÄ•il kolem svÃ©ho jezdce ocas.

â€žHm, Bezzubko?" probral se Å kyÅ¥Ã¡k ze spÃ¡nku, neÅ¾ ho celÃ©ho pÅ™ikrylo jedno z BezzubkovÃ½ch kÅ™Ã-del. NÃ¡Ä•elnÃ-k se uloÅ¾il zase ke spÃ¡nku a stejnÄ› tak udÄ›lal i drak.

Tohle rÃ¡no bylo snad zatÃ-m to nejlepÅ¡Ã- od boje s Bewilderbeastem. NejenÅ¾e se mu dnes nezdÃ¡la Å¾Ã¡dnÃ¡ noÄ•nÃ- mÅ¯ra - ValÄ•ina rada zjevnÄ› fungovala, protoÅ¾e se cÃ-til mnohem bezpeÄ•nÄ›ji, kdyÅ¾ usÃ-nal, a i opravy vesnice se koneÄ•nÄ› chÃ½lily ke konci. SamozÅ™ejmÄ›, neÅ¾ se vÅ¡e dostane do starÃ½ch kolejÃ-, bude to chvÃ-li trvat, ale tohle znamenalo, Å¾e dnes odpoledne by Bezzubka mohl mÃ-t i Ä•as zajÃ-t za Rask, omluvit se jÃ- za vÄ•erejÅ¡ek. S hrÅ¯zou si uvÄ›domil, Å¾e potÅ™ebuje jejÃ- pÅ™Ã-tomnost. Å½e je jedinÃ¡, kdo mu rozumÃ-.

Rozespale zamrkal, kdyÅ¾ ucÃ-til pod kÅ™Ã-dlem pohyb. Å kyÅ¥Ã¡k se snaÅ¾il dostat z toho vÄ›zenÃ-, ve kterÃ©m ho uvÄ›znil, a on jen naklonil hlavu a celÃ©ho ho olÃ-zl. HlavnÄ› mu k tomu pomohl fakt, Å¾e se Viking nemohl hÃ½bat. Potom kÅ™Ã-dlo zvedl a nechal ho, aby ze sebe otÅ™el draÄ•Ã- sliny.

â€žVÃ-Å¡, Å¾e se to nedÃ¡ vyprat," nadÃ¡val Å kyÅ¥Ã¡k, oÄ•ividnÄ› nepÅ™Ã-jemnÄ› pÅ™ekvapenÃ½.

Bezzubka neodpovÄ›dÄ›l, jen natÃ¡hl krk, aby dostal pohlazenÃ-. A to takÃ© dostal.

â€žTaky tÄ› rÃ¡d vidÃ-m, brÃ¡Å¡ko," smÃ¡l se Å kyÅ¥Ã¡k. Dnes se mu jeho nÃ¡lada mÄ›nila nÄ›jak rychle. Ale to NoÄ•nÃ-mu BÄ›sovi nevadilo. Jen vÄ›dÄ›l, Å¾e se pÅ¯jde po snÃ-dani zeptat TesÃ¡ka, jakÃ¡ byla jeho hlÃ-dka. UÅ¾ jen pÅ™i tÃ© myÅ¡lence se jeho svÄ›domÃ-Å¡kodolibÄ› zatetelilo.

ÄŒekal na kamarÃ¡da, neÅ¾ vstane. DÅ™Ã-v by se touhle dobou uÅ¾ prohÃ¡nÄ›li v oblacÃ-ch, takÅ¾e Å kyÅ¥Ã¡ka chtÄ›l trochu popohnat. Za ten tÃ½den, co byl nÃ¡Ä•elnÃ-kem, mu nÄ›jak zlenivÄ›l. Hlavou ho postrÄ•il dopÅ™edu k vÃ½chodu. KdyÅ¾ ale Å kyÅ¥Ã¡k vÃ¡hal, nadÅ¡enÄ› pÅ™ed nÄ›j skoÄ•il s vyplazenÃ½m jazykem.

â€žBrÃ¡Å¡ko, vÃ-Å¡, Å¾e nemÅ¯Å¾u," zamumlal jeÅ¡tÄ› ospale.

â€žAle jÃ¡ nechci jÃ-t lÃ-tat," odporoval Bezzubka. Dnes chtÄ›l dopoledne strÃ¡vit se svÃ½m nejlepÅ¡Ã-m kamarÃ¡dem. JenÅ¾e Å¡tÄ›stÃ-

mu nepÅ™Ã¡lo.

â€žBÄ›Å¾ si za svÃ½mi Alfa zÃ¡leÅ¾itostmi," odstrÄ•il jeho hlavu Å kyÅ¥Ã¡k a jeho koÅ¾eÅ¡inovÃ½ plÃ¡Å¥ ho zalechtal na Ä•umÃ¡ku.

Bezzubka si hlasitÄ› povzdechl. Vypadalo to, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k snÃ¡Å¡Ã-novÃ½ Å¾ivot mnohem hÅ¯Å™ neÅ¾ on, a dnes na nÄ›j uÅ¾ zaÄ•Ã-nal dopadat stres, kterÃ½ zÃ-skal z vedenÃ- vesnice. Bezzubka nevÄ›dÄ›l, Ä•Ã-m by mu mohl pomoct, a najednou se mu zdÃ¡lo, Å¾e bÃ½t draÄ•Ã-m Alfou zase nenÃ- tak Å¡patnÃ©. A teÄ•, kdyÅ¾ si uvÄ›domil, jak to na Å kyÅ¥Ã¡ka dopadÃ¡, ale nevzdÃ¡vÃ¡ se, mohl by se i on po Ä•ase pÅ™izpÅ¯sobit a zvyknout si na svÃ© povinnosti. To mu dnes rÃ¡no dodalo novou nadÄ›ji.

A s tichÃ½m zavrÄ•enÃ-m pÅ™iÅ¡el zase za Å kyÅ¥Ã¡kem. ChtÄ›l ho rozveselit, ale nemÄ›l ani ponÄ›tÃ-, jak na to. Pak ho nÄ›co napadlo. Podebral svÃ©ho jezdce, tak, Å¾e dopadl zadkem na jeden z jeho ostnÅ¯ na zÃ¡dech. Å kyÅ¥Ã¡k trochu vykÅ™ikl, kdyÅ¾ dopadl, a Bezzubka omluvnÄ› zavrnÄ›l. Potom roztÃ¡hl kÅ™Ã-dla a sletÄ›l dolÅ¯ do vesnice, smÄ›rem ke stÃ¡ji.

â€žBezzubko!" nadÃ¡val Å kyÅ¥Ã¡k na jeho hÅ™betÄ›, â€žve stÃ¡jÃ-ch mÃ¡Å¡ povinnosti ty, ne jÃ¡!"

MoÅ¾nÃ¡ Å¾e mÄ› za to nebude mÃ-t rÃ¡d, pomyslel si drak. _MoÅ¾nÃ¡ mÄ› vyÅ¾ene. MoÅ¾nÃ¡ uÅ¾ se mnou nebude chtÃ-t lÃ©tat. Ale nemÅ¯Å¾e mi zabrÃ¡nit, abych ho chtÄ›l potÄ›Å¡it._ SÃ¡m spokojenÃ½ s tou myÅ¡lenkou pÅ™istÃ¡l u skladu. OdevÅ¡ad se ozvalo povykovÃ¡nÃ-drakÅ¯, kteÅ™Ã- se probouzeli a hned se mohli pÅ™etrhnout, aby Alfu pozdravili. Bezzubka odpovÃ-dal pokÃ½vnutÃ-m hlavy, ale sÃ¡m mÄ›l namÃ-Å™eno k budovÄ›.

Å kyÅ¥Ã¡k se uÅ¾ chystal pÅ™ehodit mu jednu nohu pÅ™es hÅ™bet a dolÅ¯, ale NoÄ•nÃ- BÄ›s mu to nedovolil, protoÅ¾e v tu chvÃ-li nahrbil zÃ¡da a nÃ¡Ä•elnÃ-k pÅ™istÃ¡l pohodlnÄ› mezi rybami. VÃ¡ely se na zemi, a Bezzubka asi jeÅ¡tÄ› neskonÄ•il, protoÅ¾e jich nÄ›kolik vytÃ¡hl a svojÃ- slabÅ¡Ã- plazmou je doslova upekl. NadÅ¡enÃ½ svÃ½m kuchaÅ™skÃ½m umÄ›nÃ-m jednu z tÄ›chto ryb zvedl a podal Å kyÅ¥Ã¡kovi.

Chlapec znechucenÄ› odvrÃ¡til hlavu.

â€žPÅ™edpoklÃ¡dÃ¡m, Å¾e tohle je podle tebe moje snÃ-danÄ›," chytil rukou spÃ¡lenou rybu. UÅ¾ vÄ›dÄ›l, Å¾e Astrid ani Valka moc dobÅ™e nevaÅ™Ã-. OvÅ¡em netuÅ¡il, Å¾e se k nim do klubu pÅ™idÃ¡ i Bezzubka. NoÄ•nÃ- BÄ›s hrdÄ› pÅ™ikÃ½vl a Å kyÅ¥Ã¡k si zÃ¡roveÅˆ si tÃ-m hlasitÄ› povzdechl.

â€žA vÃ-Å¡, ty gÃ©nie, Å¾e draÄ•Ã- Alfa se mÃ¡ starat o draky, ne o lidi?" navrhl uÅ¾ mnohem veseleji a Bezzubka se tentokrÃ¡t i namÃ¡hal odpovÃ-dat.

â€žTy sÃ¡m jsi Å™Ã-kal, Å¾e Alfa vÅ¡echny chrÃ¡nÃ-," zaÅ¡klebil se a sklonil hlavu, aby nÃ¡slednÄ› spolkl jednu z neupeÄ•enÃ½ch ryb. Pro Å kyÅ¥Ã¡ka to naneÅ¡tÄ›stÃ- vypadalo jako hlubokÃ© zavrÄ•enÃ-. MoÅ¾nÃ¡ pochytil nÄ›co jako tÅ™eba â€šAlfa', ale to bylo vÅ¡echno. Å kyÅ¥Ã¡k nerozumÄ›l draÄ•Ã- Å™eÄ•i, a tak si mohl vÅ¡echny Bezzubkovy poznÃ¡mky jen domÃ½Å¡let.

Bezzubka byl Å¡Å¥astnÃ½, Å¾e se mu podaÅ™ilo rozveselit ho, a tak se o chvÃ-li pozdÄ›ji, kdy oba dva smrdÄ›li rybinou (a Å kyÅ¥Ã¡k mÄ›l trochu pÅ™iÅ¾ehnutÃ© vlasy), rozeÅ¡li kaÅ¾dÃ½ jinÃ½m smÄ›rem. Drak musel dolÅ¯ do dokÅ¯, kam pÅ™edtÃ-m vidÄ›l jÃ-t TesÃ¡ka. Ten DÄ›sovec nebyl zrovna nejhorÅ¡Ã- drak, ale jeho arogantnÃ- povaha Bezzubku nÄ›kdy vytÃ¡Ä•ela.

â€žTesÃ¡ku!" vykÅ™ikl a s plnÄ› roztaÅ¾enÃ½mi kÅ™Ã-dly sletÄ›l dolÅ¯. Nebylo to zrovna nejelegantnÄ›jÅ¡Ã- pÅ™istÃ¡nÃ-, protoÅ¾e dÅ™evo v docÃ-ch bylo kluzkÃ© a NoÄ•nÃ- BÄ›s musel vytÃ¡hnout drÃ¡py, aby zase nespadl do vody. Jako pÅ™ed dvÄ›ma lety. To se potom nemohl na ostatnÃ- draky s velkÃ½mi drÃ¡py ani podÃ-vat. NaÅ¡tÄ›stÃ- za nÄ›j potom to Å¾ezlo pÅ™evzala FlÃ¡kota, kterÃ¡ tam sletÄ›la hned za nÃ-m.

â€žAlfo," pÅ™ivÃ-tal ho DÄ›sovec malou Ãºklonou. Vedle nÄ›j stÃ¡l Snoplivec a k Bezzubkovu nevelkÃ©mu pÅ™ekvapenÃ- takÃ©â€¦ Rafana? NoÄ•nÃ- BÄ›s vÄ›dÄ›l, Å¾e se SpiteloutÅ¯v syn snaÅ¾Ã- upoutat jejÃ- pozornost, ale oni si vyÅ¡li do pÅ™Ã-stavu? TesÃ¡k si vÅ¡iml jeho vyjukanÃ©ho vÃ½razu a nenucenÄ› se zeptal: â€žDÄ›je se nÄ›co, Alfo?"

Bezzubka trochu zakroutil hlavou, neÅ¾ promluvil zase on: â€žProsÃ-m, oslovuj mÄ› jenom Bezzubko." DÄ›sovec pÅ™ikÃ½vl. I kdyÅ¾ to byl jeho Alfa, nemÄ›l ten nÃ¡zev moc rÃ¡d, vzhledem k tomu, Å¾e kdyÅ¾ se s Bezzubkou poprvÃ© potkali, bojovali o Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v Å¾ivot. Od tÃ© doby vÄ›dÄ›l, Å¾e dostÃ¡vat se zrovna s nÃ-m do kÅ™Ã-Å¾ku nenÃ- nejlepÅ¡Ã- nÃ¡pad. Ale zase vÄ›dÄ›l, Å¾e se na Bezzubku mÅ¯Å¾e spolehnout, kdyÅ¾ si nÄ›kolikrÃ¡t navzÃ¡jem pomohli.

â€žJakÃ¡ byla hlÃ-dka?" zeptal se Alfa a bylo vidÄ›t, jak TesÃ¡k mÃ-rnÄ› zÄ•ervenal, i na jeho tmavÄ› Ä•ervenÃ½ch Å¡upinÃ¡ch to bylo vidÄ›t.

â€žV poÅ™Ã¡dku, nikde nic," odpovÄ›dÄ›l stejnÄ› sebevÄ›domÄ›, jako vÅ¾dy, ale uvnitÅ™ se tak sebevÄ›domÃ½ necÃ-til. Bezzubka vÅ¾dycky poznal, kdyÅ¾ nÄ›kdo lÅ¾e, aÄ•koli i on vÄ›dÄ›l, Å¾e ani on nenÃ- zrovna zdatnÃ½ lhÃ¡Å™.

Bezzubka mÃ-rnÄ› pokÃ½val hlavou. VÄ›dÄ›l, Å¾e TesÃ¡k lÅ¾e â€“ vÅ¾dyÅ¥ ho vidÄ›l spÃ¡t â€“ ale nechtÄ›l nÄ›jak zranit jeho pÃ½chu. BohuÅ¾el, jestli se tohle bude opakovat, bude ho na to muset upozornit. Ale dle mÃ-rnÄ› zÃºÅ¾enÃ½ch zorniÄ•ek TesÃ¡k vidÄ›l, Å¾e to jeho Alfa vÃ-. Bezzubka uÅ¾ se tam nechtÄ›l dÃ¡l zdrÅ¾ovat, a k tomu mu pomohly nÄ›jakÃ© vÃ½kÅ™iky nahoÅ™e ve vesnici.

â€žZatÃ-m, TesÃ¡ku," roztÃ¡hl kÅ™Ã-dla a vyletÄ›l.

UÅ¾ bylo poledne. Za tu dobu musel Bezzubka uhasit pÃ¡r hÃ¡dek, kterÃ© si vymÄ›Åˆovali mladÃ- draci (k jednÃ© o pravidelnÃ©m pÅ™Ã-dÄ›lu ryb by se rÃ¡d pÅ™idal, ale jako Alfa drak pochopitelnÄ› nemohl), pomÃ¡hal nosit dÅ™evo na opravu domÅ¯ jako vÄ•era, a potom, kdyÅ¾ mÄ›l chvilku, si zahrÃ¡l s mlÃ¡Ä•aty Sever. Hra mu zaÄ•Ã-nala jÃ-t a uÅ¾ mÄ›l dokonce i pÃ¡r skrÃ½Ã¡Ã-, kterÃ© ani Sunrise neobjevil. ScuttleclawovÃ© si stÄ›Å¾ovali, Å¾e to nenÃ- fÃ©r, ale vÃ-cemÃ©nÄ› se vÅ¡ichni dobÅ™e bavili. Dokonce i Bezzubka, neÅ¾ pro nÄ›j pÅ™iÅ¡el Å kyÅ¥Ã¡k, Å¾e musÃ- jÃ-t jeÅ¡tÄ› nÄ›co vyÅ™Ã-dit do lesa.

S tichÃ½m pÅ™istÃ¡nÃ-m se ocitli v lese, kde rÅ¯znÃ- VikingovÃ©

prÃ¡vÄ› pÅ™ivazovali drakÅ¯m na paÅ™Ã¡ty kmeny stromÅ¯. Ve vzduchu se prohÃ¡nÄ›li dva Vrubavci a kÃ¡celi vzrostlÃ© smrky. Bezzubka sledoval, jak Å kyÅ¥Ã¡k nÄ›co probÃrÃ¡ s Mulchem. Å kopek, jeho vÄ›rnÃ½ kamarÃ¡d, musel stÃ¡le odpoÄ•Ã-vat po incidentu s tÃ-m obÅ™Ã-m rampouchem. NoÄ•nÃ- BÄ›s v dÃ¡lce zahlÃ©dl Skullcrushera, jak letÃ- pryÄ• s velkÃ½m kusem dÅ™eva a byl rÃ¡d, Å¾e ho zrovna nemusÃ- potkat. VÄ›dÄ›l ale, Å¾e dÅ™Ã-v nebo pozdÄ›ji to s nÃ-m bude nucen vyÅ™Ã-dit.

â€žTak poleÅ¥, brÃ¡Å¡ko," nasedl na nÄ›j Å kyÅ¥Ã¡k a on se odrazil do vzduchu. VyletÄ›l dost vysoko, mÄ›li namÃ-Å™eno do vesnice. Bezzubka se zadÃ-val smÄ›rem k rokli a tiÅ¡e zavrÄ•el. Jak uÅ¾ se tak tÄ›Å¡il na veÄ•er, kdy bude moct Rask uÄ•it lÃ©tat (pokud mu to dovolÃ-). NechtÄ›l si ji znepÅ™Ã¡telit, ale teÄ• zase, stÃ¡le hrÃ¡l to divadÃ©lko s Alfou. A Rask ho chtÄ›la co nejdÅ™Ã-v vidÄ›t. NÄ›co mu Å™Ã-kalo, Å¾e tenhle Å¡prÅ¾m skonÄ•Ã- Å¡patnÄ›.

â€žPÅ¯jdeme se na ni podÃ-vat, hm?" vytrhl ho z myÅ¡lenek Å kyÅ¥Ã¡k. Bezzubka koutkem oka vidÄ›l, Å¾e se dÃ-vÃ¡ stejnÃ½m smÄ›rem, co on. Ani neÄ•ekal a pÅ™ikÃ½vl, aby to mohl Å kyÅ¥Ã¡k i ze hÅ™betu vidÄ›t. NÃ¡slednÄ› si uvÄ›domil svou chybu.

â€žNÄ›jak natÄ›Å¡enÃ½, ne?" zeptal se jeho jezdec nevinnÄ› a poplÃ¡cal ho na krku. NoÄ•nÃ- BÄ›s cosi zavrÄ•el a napodobil Å kyÅ¥Ã¡kovo: â€žNÄ›jak nadÅ¡enÃ½." TÃ-m svÃ½m mrzutÃ½m tÃ³nem, prosÃ-m pÄ›knÄ›. _To mÃ¡m za to, Å¾e jsem se ho snaÅ¾il rozveselit_, pomyslel si a zamÃ¡val kÅ™Ã-dly, aby udrÅ¾el rychlost. V duchu ale tuÅ¡il, Å¾e se tÄ›Å¡Ã- na chvÃ-li, kdy uvidÃ- Rask.

NeÅ¾ Bezzubka pÅ™istÃ¡l ve vesnici, zakruÄ•elo mu hladovÄ› v bÅ™iÅ¡e. Nebylo divu - dnes rÃ¡no mÄ›l celkem skromnou snÃ-dani (Å¾e by se prÃ¡vÄ› proto chtÄ›l zapojit do tÃ© hÃ¡dky o pÅ™Ã-dÄ›lu ryb?), navÃ-c uÅ¾ byla doba obÄ›da. OlÃ-zl si hornÃ- pysk a vykroÄ•il ke skladu ryb pro draky. S draÄ•Ã- pomocÃ- jich teÄ• mÄ›li dost jak pro obyvatele, tak pro draky, dokonce mÄ›li i vlastnÃ- sklad. Å kyÅ¥Ã¡k se jeho chuti smÃ¡l, neÅ¾ kolem Bezzubky probÄ›hl Tlamoun. Vypadal, Å¾e mÄ›l naspÄ›ch, a Bezzubka se zvÄ›davÄ› zastavil, aby zjistil, co chce. Hlad poÄ•kÃ¡.

NoÄ•nÃ- BÄ›s slyÅ¡el kaÅ¾dÃ© slovo absolutnÄ› jasnÄ›. MuÅ¾ se zastavil u Å kyÅ¥Ã¡ka, kterÃ©ho smÃ-ch naprosto pÅ™eÅ¡el. Drak k nim pÅ™iÅ¡el zpÄ›t.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ku, pÃ¡Ä• seÅ¡ teÄ• nÃ¡Ä•elnÃ-kem, tak podle jednoho zÃ¡konaâ€¦" OdmlÄ•el se. Bezzubka a Å kyÅ¥Ã¡k nastraÅ¾ili uÅ¡i, aby nÃ¡hodou nepÅ™eslechli, co se jim chystÃ¡ Å™Ã-ct. Tlamoun pÅ™eletÄ›l pohledem z jednoho na druhÃ©ho a vypadal, Å¾e nemÃ¡ daleko k smÃ-chu.

â€žBy ses mÄ›l co nejdÅ™Ã-v oÅ¾enit," dokonÄ•il Viking a Å kyÅ¥Ã¡kovi spadla Ä•elist. _MusÃ-. Se. OÅ¾enit?!_ vykÅ™ikl Bezzubka v duchu, _snad mÄ› do nÄ›Ä•eho takovÃ©ho taky neuvrtajÃ-_!

VidÄ›l, jak vydÄ›Å¡enÄ› se tvÃ¡Å™Ã- Å kyÅ¥Ã¡k. NÄ›co takovÃ©ho ani on neÄ•ekal. Ani jeden z nich nestudoval vikinskÃ© zÃ¡kony, takÅ¾e se o tom nemÄ›li jak dozvÄ›dÄ›t. Bezzubka si najednou pÅ™ipadal docela chytrÃ½. On pÅ™ece nemÄ›l Å¾Ã¡dnou potÅ™ebu studovat zÃ¡kony, vÅ¾dyÅ¥ byl pÅ™ece drak!

Tlamoun se viditelnÄ› bavil jejich vydÄ›Å¡enÃ½mi vÃ½razy. Asi musel

nÄ›co takovÃ©ho Ä•ekat, protoÅ¾e jak to doÅ™ekl, propukl v hurÃ³nskÃ½ smÃ-ch. Bylo prostÄ› k popukÃ¡nÃ- vidÄ›t mladÃ©ho nÃ¡Ä•elnÃ-ka, jak se tvÃ¡Å™Ã- jako prÃ¡vÄ› narozenÃ© mlÃ¡dÄ›, a spolu s nÃ-m nejdÄ›sivÄ›jÅ¡Ã-ho draka, kterÃ©ho se vÅ¡ichni bojÃ-.

Bezzubkovi spadly uÅ¡i Ãºplně ke krku, oÄ•i mÄ›l rozÅ¡Ã-Å™enÃ© naprostÃ½m zdÄ›Å¡enÃ-m, a ani se to nijak nesnaÅ¾il skrÃ½vat. A v ten moment upÅ™Ã-mnÄ› doufal, Å¾e Å¾Ã¡dnÃ© draÄ•Ã- zÃ¡kony, kde si musÃ- novÃ½ Alfa nÄ›koho vybrat za partnerku, a k dodrÅ¾enÃ- toho zÃ¡kona by ho stoprocentnÄ› dohnal Cloudjumper, neexistujÃ-. A pokud ano, vzal by Å kyÅ¥Ã¡ka, Astrid a Stormfly a udÄ›lali by si prÃ¡zdniny. NapoÅ™Ã¡d. _Na ty uÅ¾ jsme stejnÄ› mÄ›li letÄ›t uÅ¾ dÃ¡vno_, zaÅ¡klebil se v duchu a zaÄ•al pracovat na nÄ›jakÃ©m zkrocenÃ- svÃ©ho vÃ½razu.

Pro nÄ›j to nebylo tak hroznÃ©, ale Å kyÅ¥Ã¡k na tom pracoval jeÅ¡tÄ› hodnÄ› dlouho. JedinÃ¡ slova, kterÃ¡ dokÃ¡zal Å™Ã-ct, bylo: â€žA-ale koho?" Bezzubka byl v tu dobu uÅ¾ klidnÃ½ a obdaÅ™il ho vÃ½razem dÄ›lÃ¡Å¡-si-legraci? Moc dobÅ™e vÄ›dÄ›l o jeho vztahu s Astrid a podporoval ty dva mladÃ© lidi, tak proÅ• by to najednou Å kyÅ¥Ã¡k mÄ›nil?

Tuhle otÃ¡zku oÄ•ividnÄ› neÄ•ekal ani Tlamoun, protoÅ¾e jeho protÃ©za mÃ¡lem vypadla na zem.

â€žTy se ptÃ¡Å¡ koho?" vysoukal ze sebe, kdyÅ¾ mu koneÄ•nÄ› doÅ¡lo, jakou blbost nÃ¡Ä•elnÃ-k Å™ekl. Å kyÅ¥Ã¡k nÃ¡hle vypadal mnohem menÅ¡Ã-, neÅ¾ ve skuteÄ•nosti byl, a jeho tvÃ¡Å™ nabrala lehce rÅ¯Å¾ovÃ½ nÃ¡dech. UvÄ›domil si svou chybu.

BoÅ¾e, ty jsi ale trdlo, pomyslel si Bezzubka a na chvilku zavÅ™el oÄ•i. MÄ›l sto chutÃ- odejÃ-t a nechat kamarÃ¡da jeho trÃ¡penÃ-, ale to by nebyli kamarÃ¡di, Å¾e?

â€žAstrid?" navrhl Tlamoun, jako kdyby to byla ta nejjednoduÅ¡Ã¡Ã- vÄ›c na svÄ›tÄ›.

â€žJo, jÃ¡ jsem prostÄ› jen byl takâ€¦ pÅ™ekvapenÃ½, Å¾e jsem Ãºplně zapomnÄ›l," vysvÄ›tloval Å kyÅ¥Ã¡k omluvnÄ›. _JeÅ¡tÄ› Å¾e tÄ› Astrid neslyÅ¡Ã-_, sklonil hlavu NoÄ•nÃ- BÄ›s.

Tlamoun pokynul Å kyÅ¥Ã¡kovi, aby ho nÃ¡sledoval, a Bezzubka se vydal za nimi, protoÅ¾e mÄ›l takovÃ© tuÅ¡enÃ-, Å¾e alespoÅˆ teÄ• by mÄ›l svÃ©mu jezdci poskytnout nÄ›jakou psychickou oporu. ProÅ¡li vesnicÃ- a zamÃ-Å™ili k dokÅ¯m.

â€žTakÅ¾e, budeÅ¡ se muset nejdÅ™Ã-v zeptat Astrid," vysvÄ›tloval Tlamoun. To bylo v podstatÄ› to nejjednoduÅ¡Ã- na celÃ©m rituÃ¡lu, protoÅ¾e dÃ¡l uÅ¾ si Bezzubka pÅ™Ã¡l, aby se nebyl vydal s nimi.

Tenhle rituÃ¡l bylo asi to nejsloÅ¾itÄ›jÅ¡Ã-, co zatÃ-m slyÅ¡el, a vidÄ›l, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k se na to netvÃ¡Å™Ã- tÃ©Å¾ nadÅ¡enÄ›. A i kdyÅ¾ se od poloviny Tlamounova vysvÄ›tlenÃ- snaÅ¾il neposlouchat, jeho citlivÃ© draÄ•Ã- uÅ¡i to pÅ™esto vÅ¡echno zaslechly a Bezzubka si Å™Ã-kal, Å¾e pokud nebude mÃ-t noÄ•nÃ- mÅ¯ry o Dragovi a KliÄ•asovi, tohle mu je urÄ•itÄ› zajistÃ-.

CelÃ½ rituÃ¡l se sklÃ¡dal z toho, Å¾e nejdÅ™Ã-v musÃ- Å kyÅ¥Ã¡k poÅ¾Ã¡dat Astrid o ruku. Tohle Bezzubka vÄ›dÄ›l, na Blpu bydlel

pÅ™eci jen dost dlouho a pÃ¡r takovÃ½ch vÄ›cÃ- uÅ¾ vidÄ›l. NÃ¡slednÄ› musÃ- dÃ¡t Å kyÅ¥Ã¡k AstridinÄ› rodinÄ› rÅ¯znÃ© dÃ¡rky ve dvou kolech. PrvnÃ- kolo je hlavnÃ- a dÃ-ky tomu mu mohou dÃ¡t jejÃ- rodiÄ•e poÅ¾ehnÃ¡nÃ-, druhÃ© kolo je aÅ¾ po svatbÄ›. PÅ™i tomhle Bezzubka zaÃºpÄ›l, protoÅ¾e co se dozvÄ›dÄ›l dalÅ¡Ã-ho, svatba je sice docela jednoduchÃ¡, ale potom musÃ- bÃ½t novomanÅ¾elÃ© spolu celÃ© tÅ™i noci!

NoÄ•nÃ- BÄ›s se nepohodlnÄ› zavrtÄ›l, ale pokraÄ•oval dÃ¡l za Å kyÅ¥Ã¡kem a Tlamounem. To bude muset zase bÃ½t nÄ›kde pryÄ•. KdyÅ¾ doÅ¡li do dokÅ¯, starÅ¡Ã- muÅ¾ poplÃ¡cal nÃ¡Ä•elnÃ-ka po ramenou a nÄ›co mu pÅ™Ã¡telsky Å™ekl. Potom odeÅ¡el a nechal tam draka s jezdcem stÃ¡t samotnÃ©.

Å kyÅ¥Ã¡k odvÃ¡dÄ›l vcelku dobrou prÃ¡ci ve skrÃ½vÃ¡nÃ- rozpakÅ¯. ProhrÃ¡bl si rukou vlasy a rozhlÃ©dl se.

â€žProÄ• jsme vlastnÄ› Å¡li sem? MÃ¡me tady nÄ›co na prÃ¡ci?" Bezzubka udÄ›lal nejbliÅ¾Å¡Ã- gesto k pokrÄ•enÃ- ramen. AbsolutnÄ› ho to nezajÃ-malo, chtÄ›l ale kamarÃ¡da podpoÅ™it. Beze slova se pootoÄ•il a nastavil mu zÃ¡da. MÄ›l dojem, Å¾e by potÅ™eboval chvilku o samotÄ›, aby o tom mohl popÅ™emÃ½Å¡let. A on aby mohl bÃ½t s nÃ-m. Samota je pÅ™ece nudnÃ¡, Å¾e?

Oba dva potÅ™ebovali chvilku klidu. A takovÃ¡ chvÃ-le, kterÃ¡ se jim momentÃ¡lnÄ› naskytla, byla dlouhÃ¡, a tudÃ-Å¾ vzÃ¡cnÃ¡. Bezzubka ho odnesl dolÅ¯ do jednoho z tunelÅ¯ PlÃ-Å¾ivÃ½ch SmrtÃ-. Tenhle druh draka nemÄ›l zrovna v lÃ¡sce, ale asi pÅ™ed dvÄ›ma roky objevil jednu pÄ›knou mÃ-stnost s podzemnÃ-m jezerem, kam bylo dost tÄ›Å¾kÃ© se dostat. Proto tam chodil jen zÅ™Ã-dkakdy, ale pÅ™edpoklÃ¡dal, Å¾e uklidÅˆujÃ-cÃ- Å¡um vody Å kyÅ¥Ã¡ka zklidnÃ- a bude se moct soustÅ™edit na svÅ¯j nynÄ›jÅ¡Ã- Ãºkol.

â€žPÃ¡ni, brÃ¡Å¡ko!" rozhlÃ©dl se obdivnÄ› Å kyÅ¥Ã¡k, kdyÅ¾ NoÄ•nÃ- BÄ›s pÅ™istÃ¡l. HrdÄ› vypjal hruÄ•, protoÅ¾e pokud si byl pÅ™edtÃ-m stoprocentnÄ› jistÃ½, Å¾e to mÃ-sto znÃ¡ jen on, potvrdilo se mu to. VlastnÄ› sem zapadl omylem, ale potom se odtamtud nÄ›jak dostal, v tu dobu ho to aÅ¾ tak moc nezajÃ-malo, protoÅ¾e tenkrÃ¡t jeÅ¡tÄ› nemÄ›l tu automatickou ploutev. Jo, ta se teÄ• celkem hodila. Ne Å¾e by si Bezzubka nevychutnÃ¡val Å kyÅ¥Ã¡kovu spoleÄ•nost, ale takovÃ¡ volnost mÄ›la nÄ›co do sebe. TÅ™eba Å¾e dnes koneÄ•nÄ› nebude muset z tÃ©hle mÃ-stnosti tvrdÄ› spadnout nÄ›kam do dalÅ¡Ã-ho tunelu, aby se mohl dostat ven. Dnes uÅ¾ ne.

DoÅ¡el k jezeru, kterÃ© prÅ¯zraÄ•nÄ› Ä•istou vodou osvÄ›tlovalo potemnÄ›lou mÃ-stnost. NemÄ›l v Ãºmyslu se napÃ-t, protoÅ¾e nÄ›kolik metrÅ¯ pÅ™ed zaÄ•Ã¡tkem vodnÃ- hladiny se zastavil a lehl si na bok. KÅ™Ã-dla si sloÅ¾il pohodlnÄ› na zÃ¡da, tak jako to dÄ›lÃ¡val vÅ¾dycky, kdyÅ¾ ho Å kyÅ¥Ã¡k kreslil pÅ™ed spanÃ-m. Ale to uÅ¾ bylo hodnÄ› dÃ¡vno_. MoÅ¾nÃ¡_, pomyslel si, _moÅ¾nÃ¡ mÄ› jednou budou kreslit zase Å kyÅ¥Ã¡kovy dÄ›ti_. To uÅ¾ ale dost pÅ™edbÃ-hal. NÃ¡hodou mÄ›l jistotu, Å¾e jeho nejlepÅ¡Ã- kamarÃ¡d jednou bude mÃ-t dÄ›ti, nÄ›koho, kdo by rozÅ¡Ã-Å™il jeho rod. A on? Bezzubka se tÃ-m nechtÄ›l moc zabÃ½vat. HodnÄ› dlouho vÄ›Å™il tomu, Å¾e je Ãºplně poslednÃ- ze svÃ© rasy, ale teÄ• se to zmÄ›nilo, takÅ¾e moÅ¾nÃ¡ mÄ›l nÄ›jakou nadÄ›ji. JenÅ¾e se stÃ¡le utÄ›Å¡oval myÅ¡lenkou, Å¾e aÅ¾ se Rask dozvÃ- o jeho malÃ©m divadÃ©lku, nebude uÅ¾ schopnÃ½ ji nÄ›jak pÅ™esvÄ›dÄ•it, aby mu vÄ›Å™ila. Tak alespoÅˆ doufal v to, Å¾e jsou nÄ›kde jinde i dalÅ¡Ã- zÃ¡stupci jeho rasy.

Nedlouho potÃ© ucÃ-til, jak se o jeho bÅ™icho opÅ™elo nÄ›co teplÃ©ho. Nepochyboval o tom, Å¾e je to Å kyÅ¥Ã¡k. NepatrnÄ› pootoÄ•il hlavu a podÃ-val se na nÄ›j. PÅ™Ã-jemnÃ½m pohledem by se to rozhodnÄ› nedalo nazvat. I jen za tÄ›ch nÄ›kolik prvnÃ-ch dnÅ¯ ve funkci nÃ¡Ä•elnÃ-ka bylo vidÄ›t, jak moc ho to vysiluje. Pod oÄ•ima se mu zaÄ•Ã-naly rÃ½sovat temnÃ© kruhy, jak nespal, normÃ¡lnÄ› rozcuchanÃ©, hnÄ›dÃ© vlasy byly v mnohem horÅ¡Ã-m stavu neÅ¾ obvykle, dokonce se mu rozpletl i Astridin cop, ale dÃ-vka nevypadala, Å¾e by jÃ- to vadilo. Z jasnÃ½ch zelenÃ½ch oÄ•Ã- vyprchala ta jiskra, kterÃ¡ je udrÅ¾ovala teplÃ© a Å¾ivÃ©. A Bezzubka vlastnÄ› doufal, Å¾e tato chvilkovÃ¡ slabost ho brzy pÅ™ejde. A najednou ho zaÄ•ala tÃ-Å¾it myÅ¡lenka, zdalipak vypadÃ¡ i on tak zdrcenÄ›.

MÃ-stnost nejdÅ™Ã-ve naplnilo pÅ™Ã-jemnÃ© ticho, kdy oba dva jen poslouchali Å¡um vody, jak narÃ¡Å¾Ã- do stÄ›n jeskynÄ›, hodnÄ› vzdÃ¡lenÃ© vÃ½kÅ™iky a zvuky z hoÅ™ejÅ¡Ã-ho svÄ›ta, kterÃ½ se jim prÃ¡vÄ› zdÃ¡l na mÃ-le daleko, i kdyÅ¾ byli ve skuteÄ•nosti jen pÃ¡r metrÅ¯ pod vesnickou Velkou sÃ-nÃ-, ojedinÄ›lÃ© Å¡plouchÃ¡nÃ-, jak nÄ›kterÃ© ryby vyskoÄ•ily z podzemnÃ-ho jezera, nebo jen dÃ½chÃ¡nÃ-toho druhÃ©ho. VÅ¡echno se to zdÃ¡lo nekoneÄ•nÃ©, jako kdyby to nemÄ›lo nikdy pÅ™estat.

Tuhle nÃ¡dhernou chvÃ-li pÅ™eruÅ¡il Å kyÅ¥Ã¡k hlasitÃ½m povzdechem. Bezzubka se na nÄ›j otoÄ•il s velmi rozÅ¡Ã-Å™enÃ½ma oÄ•ima - nedÃ¡val najevo soucit, spÃ-Å¡e zvÄ›davost. MladÃ½ muÅ¾ ho instinktivnÄ› pohladil po hlavÄ›.

â€žCopak mÃ¡m dÄ›lat, brÃ¡Å¡ko?" vydechl znovu a zadÃ-val se na hladinu vody.

â€žNebo, co vlastnÄ› mÃ¡m Astrid dÃ¡t?" zkusil to znovu. Bezzubka zavrnÄ›l.

V duchu si proÅ¡el vÄ›tÅ¡inu moÅ¾nostÃ-. KvÄ›tina, kameny nebo zbranÄ›, to vÅ¡echno bylo u VikingÅ¯ obvyklÃ©. Ale vÄ›dÄ›l, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k bude chtÃ-t urÄ•itÄ› nÄ›co neobvyklÃ©ho. Jako ostatnÄ› vÅ¡ichni. Kdyby on mÄ›l nÄ›co podobnÃ©ho dÄ›lat, urÄ•itÄ› by si dal zÃ¡leÅ¾et. Co takhle draka? PotÄ›Å¡il by Astrid nÄ›jakÃ½ HrÅ¯zÃ¡k HrozivÃ½? TÅ™eba s maÅ¡lÃ- okolo krku? Ne, to je naprosto absurdnÃ-. Astrid mÃ¡ Stormfly a Sneakyho, to staÄ•Ã-. NoÄ•nÃ- BÄ›s si pomalu zaÄ•Ã-nal myslet, Å¾e ani teÄ• nebude schopnÃ½ nijak kamarÃ¡dovi pomoct.

A tak se znovu vnoÅ™ili do toho Ã°Å¾asnÃ©ho ticha, kterÃ© ruÅ¡ila jen tÃ-Å¾e jejich trÃ¡penÃ-. Ani jeden z nich nemÄ›l nejmenÅ¡Ã- ponÄ›tÃ-, kolik Ä•asu asi tak mohlo ubÄ›hnout, neÅ¾ Å kyÅ¥Ã¡k vyskoÄ•il a vykÅ™ikl: â€žMÃ¡m to!" Bezzubka mu vÄ›noval jeden ze svÃ½ch bezzubÃ½ch Ã°smÄ›vÅ¯, ale zase zklamanÄ› poloÅ¾il hlavu na zem, kdyÅ¾ se nÃ¡Ä•elnÃ-kÅ¯v vÃ½raz zmÄ›nil z nadÅ¡enÃ©ho zpÄ›t na zdrcenÃ½ a zamumlal: â€žNe, nemÃ¡m to."

NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa ani nezajÃ-malo, co pÅ™i dalÅ¡Ã-ch tÅ™ech neÃ°spÄ›Å¡nÃ½ch pokusech vymyslel, ale nakonec, kdyÅ¾ uÅ¾ mu zaÄ•Ã-nalo kruÄ•et v Å¾aludku a Ä•as od Ä•asu dlouze zazÃ-val, se Å kyÅ¥Ã¡k dopracoval k nÄ›jakÃ©mu vÃ½sledku. KterÃ½ mu zabije jeÅ¡tÄ› vÃ-c Ä•asu neÅ¾ spravovat vesnici a Å™eÅ¡it ty vÅ¡elijakÃ© zÃ¡leÅ¾itosti.

â€žDÃ¡m jÃ- sekyru," rozplÃ½val se. _Sekyru? NemÃ¡ jich Astrid uÅ¾ tak moc?_ letÄ›lo hlavou drakovi, aby se potom dozvÄ›dÄ›l nÄ›co, co

on sÃ¡m jeÅ¡tÄ› nevÄ›dÄ›l, protoÅ¾e se to stalo v dobÄ›, kdy jeÅ¡tÄ› nebyl na Blpu. Podle svÃ©ho plÃ¡nu se Å kyÅ¥Ã¡k chystal opravit Astridinu sekyru, kterou neÅ¡Å¥astnou nÃ¡hodou rozbil, kdyÅ¾ mu ji jednou svÄ›Å™ila na nabrouÅ¡enÃ-, a to jen proto, Å¾e tam Tlamoun nebyl. Tak se stalo, Å¾e ji rozbil a aby si toho nikdo nevÅ¡iml, nahradil celou hornÃ- Ä•Ã¡st. A Astrid o tom dosud nevÄ›dÄ›la. Nebo mÄ›la tuÅ¡enÃ-, ale nikdy to neÅ™ekla nahlas.

TeÄ• ovÅ¡em Å kyÅ¥Ã¡k chtÄ›l novou Ä•Ã¡st zamÄ›nit za tu starou, kterou opravÃ-. DÃ¡ to urÄ•itÄ› hodnÄ› prÃ¡ce, ale byl ochotnÃ½ to riskovat. NavÃ-c plÃ¡noval, Å¾e na rukojeÅ¥ umÃ-stÃ- malÃ©ho, kovovÃ©ho Nodra. ÄŒÃ¡st, kde je uchopena, se nechÃ¡ koÅ¾enÃ¡, ale v mÃ-stÄ›, kde kÅ¯Å¾e pÅ™echÃ¡zÃ- v kov, se bude vyjÃ-mat hlava, zatÃ-mco dole bude ostnatÃ½ ocas. To bude nÃ¡dhera.

Bezzubka si jeho plÃ¡n vyslechl, a protoÅ¾e nemÄ›l Å¾Ã¡dnÃ½ lepÅ¡Ã-, kÃ½vnutÃ-m hlavy souhlasil. SÃ¡m by asi nedokÃ¡zal vymyslet nic lepÅ¡Ã-ho a Å kyÅ¥Ã¡k mÄ›l opravdu bÃ¡jeÄ•nÃ½ nÃ¡pad. NÄ›co mu ale zaÄ•Ã-nalo Å™Ã-kat, Å¾e je Ä•as, aby se vrÃ¡tili. Jako ostatnÃ- draci mÄ›l preciznÃ- smysl pro Ä•as, a to ani nemusel vidÄ›t polohu slunce, aby vÄ›dÄ›l, kolik je hodin. Bezzubka se tÃ-m ale jako jeden z inteligentnÄ›jÅ¡Ã-ch drakÅ¯ moc neÅ™Ã-dil.

Vstal a nÄ›kolikrÃ¡t jen tak mrskl ocasem ze strany na stranu. Jak jemu se chtÄ›lo hroznÄ› spÃ¡t! Ale uvÄ›domil si, Å¾e se musÃ- postarat o Rask, aÅ¥ uÅ¾ jako Alfa nebo jen Bezzubka, byla stÃ¡le jeho zodpovÄ›dnostÃ-. Ne Å¾e by se o ni staral kvÅ¯li zodpovÄ›dnosti, to ne, mezi nimi se zaÄ•Ã-nalo tvoÅ™it takovÃ© tajemnÃ© pouto, sice pÅ™Ã¡telskÃ©, ale stÃ¡le velice tajemnÃ©, kde kaÅ¾dÃ½ z nich mÄ›l svÃ¡ temnÃ¡ tajemstvÃ-, kterÃ¡ nebyla s to vyzradit jen tak.

â€žMÃ¡Å¡ pravdu, mÄ›li bychom jÃ-t," oprÃ¡Å¡il si Å kyÅ¥Ã¡k leteckÃ© obleÄ•enÃ- a Bezzubka mu dovolil nasednout na svÅ¯j hÅ™bet. Bylo to pÅ™Ã-jemnÃ©, mÃ-t na nÄ›m zase tu znÃ¡mou vÃ¡hu navÃ-c. Drak pÅ™eÅ¡el k vÃ½chodu, coÅ¾ vlastnÄ› ani nebyl vchod, natoÅ¾ pak vÃ½chod â€“ byla to jen dÃ-ra kolmo v zemi. Bezzubka tam beze strachu skoÄ•il a nechal kÅ™Ã-dla volnÄ› rozevÅ™enÃ¡, aby pÃ¡d zpomalila, ale aby obsahoval dostatek adrenalinu. ProtoÅ¾e samozÅ™ejmÄ› vÄ›dÄ›l, jak tunel konÄ•Ã-, a Å¾e on to dokÃ¡Å¾e ubrzdit, i kdyÅ¾ jinÃ½ drak by to asi nedokÃ¡zal. Proto byl rÃ¡d, Å¾e to je vlastnÄ› nÄ›co jako jeho soukromÃ© stanovisko. A teÄ• i Å kyÅ¥Ã¡kovo.

VyletÄ›l ven a jako prvnÃ- ho pÅ™ekvapilo, kolik Ä•asu uÅ¾ uplynulo. Na obloze se skvÄ›ly Ä•ervÃ¡nky a od moÅ™e pÅ™ichÃ¡zela tma. Å kyÅ¥Ã¡ka vysadil u kovÃ¡rny, aby mohl zaÄ•Ã-t pracovat (jak milÃ© to od nÄ›j), a sÃ¡m chtÄ›l vzlÃ©tnout, aby se Rask omluvil. Nebylo mu pÅ™Ã¡no. NÄ›kolik dlouhÃ½ch metrÅ¯ od nÄ›j, jen kousek od mlÃ½na, se ozvaly zvuky boje (nebo to bylo tomu alespoÅˆ podobnÃ©). Bezzubka protoÄ•il oÄ•i a Å¡el se podÃ-vat, co se stalo.

Skullcrusher tam byl sÃ¡m. Nikde nikdo, jen Rumblehorn, kterÃ½ hlavou vytrvale narÃ¡Å¾el do stÄ›ny mlÃ½na. NoÄ•nÃ- BÄ›s by ho tak i byl nechal, ale kdyby zniÄ•il celkem opravenÃ½ mlÃ½n, byla by to pro vesnici dalÅ¡Ã- pohroma. A taky se Skullcrusherovi momentÃ¡lnÄ› nechtÄ›l postavit, jeÅ¡tÄ› stÃ¡le mÄ›l pocit, Å¾e konfrontace by nedopadla zrovna nejlÃ©pe, ale tady vidÄ›l, Å¾e nemÃ¡ jinou moÅ¾nost.

Bezzubka vystoupil ze stÃ-nu.

â€žCo se stalo?" zeptal se klidnÄ›, ale nebyl schopnÃ½ ÃºplnÄ› zamaskovat nervozitu. Rumblehorn vzhlÃ©dl. UÅ¾ pÅ™edtÃ-m cÃ-til a slyÅ¡el draka pÅ™ichÃ¡zet, ale pÅ™eÅ¡el to. Jeho oÄ•i byly nebezpeÄ•nÄ› zÃºÅ¾enÃ©, jenÅ¾e to Bezzubku nezastavilo. Pokud dojde k boji, bude bojovat fÃ©r.

â€žBÄ›Å¾ pryÄ•," zavrÄ•el Skullcrusher, ale neznÄ›lo to nijak naÅ¡tvanÄ›, spÃ-Å¡e smutnÄ›.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se trochu pozastavil nad tÃ-m, jak druhÃ½ drak ukÃ¡zal svÃ© emoce, ani se je nesnaÅ¾il skrÃ½vat. StÃ¡le pomalu krÃ¡Ä•el smÄ›rem k nÄ›mu. VelkÃ½ drak se zelenÃ½m pancÃ-Å™em a rudou hlavou zopakoval vÃ½zvu, ale Bezzubka se nezastavil. PotÅ™eboval vÄ›dÄ›t, proÄ• tady je, co se mu stalo. A pokud to pÅ¯jde, pomoct mu.

Skullcrusher byl na dnÄ›, to bylo vidÄ›t uÅ¾ zdÃ¡lky, ale jak se k nÄ›mu Bezzubka pÅ™ibliÅ¾oval, vidÄ›l v jeho oÄ•Ã-ch spoustu emocÃ-. Smutek, zlost, radost i nenÃ¡vist. MrÃ¡z pÅ™ebÄ›hl NoÄ•nÃ-mu BÄ›sovi po celÃ©m tÄ›le, ale nezastavoval se a Å¡el dÃ¡l, vypadajÃ-c stejnÄ› odhodlanÄ› jako na zaÄ•Ã¡tku, i kdyÅ¾ uvnitÅ™ se tak ve skuteÄ•nosti vÅ¯bec necÃ-til.

Rumblehornovy oÄ•i ho provrtÃ¡valy pohledem, ale Bezzubka neuhnul. Ne dnes, ne tady.

â€žChci ti pomoct," Å™ekl tiÅ¡e a stÃ¡le cÃ-til svÃ© vlastnÃ- tlapy, jak se pohybujÃ- dopÅ™edu. Bylo to jako vzpomÃ-nka na ovlÃ¡dnutÃ- mysli Bewilderbeastem, kdy si jeho tÄ›lo dÄ›lalo, co chtÄ›lo. A dnes zase. PotÃ-Å¾ byla v tom, Å¾e tentokrÃ¡t tady nebyl Å¾Ã¡dnÃ½ Bewilderbeast, na kterÃ©ho by to mohl svÃ¡dÄ›t.

Je to zase nÄ›jakÃ© Alfa kouzlo? prolÃ©tlo mu hlavou. Muselo bÃ½t. NoÄ•nÃ- BÄ›s se nezastavoval, aÅ¾ kdyÅ¾ dostal od Skullcrushera odpovÄ›Ä•.

â€žUÅ¾ jsi mi zniÄ•il Å¾ivot dost," zavrÄ•el drak neÅ¡Å¥astnÄ›. Bezzubka s nÃ-m soucÃ-til. On toho v Å¾ivotÄ› tolik ztratil, ale spoustu vÄ›cÃ- zase nalezl. Ale chtÄ›l vyuÅ¾Ã-t tuhle Å¡anci, aby urovnal se Skullcrusherem vÄ›ci, kterÃ© se poslednÃ- dobou tak vymkly z ruky.

PÅ™iÅ¡el blÃ-Å¾.

â€žJÃ¡ taky o hodnÄ› pÅ™iÅ¡el. Nepamatuju si ani svojÃ- rodinu," Å™ekl a jak ta slova vypustil z tlamy, uÅ¾ jich zalitoval. Skullcrusher se pÅ™ece nebude zajÃ-mat o rodinu nÄ›jakÃ½ch NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯! TeÄ• uÅ¾ jen doufal, Å¾e je Å™ekl tak tiÅ¡e, jak jen to bylo moÅ¾nÃ©. K jeho pÅ™ekvapenÃ- ale Rumblehorn zvedl svojÃ- rudou hlavu a zeptal se: â€žTy si opravdu nepamatujeÅ¡? A cÃ-til ses nÄ›kdy tak, jako teÄ• jÃ¡?"

Bezzubku jeho slova Å¡okovala. Ano, mnohokrÃ¡t se cÃ-til jako on, a i kdyÅ¾ je ani neznal, nad ztrÃ¡tou svÃ© rodiny truchlil, ale ta bolest nebyla aÅ¾ takovÃ¡. Pomalu zavrtÄ›l hlavou. Skullcrusher chvÃ-li vypadal, Å¾e se chystÃ¡ zaÃºtoÄ•it, ale jakÃ½ by k tomu mÄ›l dÅ¯vod? Å½e si nepamatuje?

â€žTak to pÅ™edpoklÃ¡dÃ¡m, Å¾e jsme na stejnÃ© lodi," uÅ¡klÃ-bl se

vÄ›tÅ¡Ã- drak. NoÄ•nÃ- BÄ›s k nÄ›mu uÅ¾ beze strachu pÅ™istoupil a posadil se. Oba draci teÄ• sedÄ›li u mlÃ½na s vÃ½hledem na oblohu, kterÃ¡ se zaÄ•ala zbarvovat domodra a objevovaly se tam prvnÃ- hvÄ›zdy.

â€žVÃ-Å¡, Å¾e jsme si docela podobnÃ-?" zeptal se Skullcrusher. â€žOba jsme pÅ™iÅ¡li o vÄ›ci, kterÃ© nÃ¡m byly blÃ-zkÃ©," pokraÄ•oval, â€žale zÃ-skali jsme tÃ-m spoustu novÃ©ho." Bezzubka upÅ™Ã-mnÄ› neÄ•ekal, Å¾e mu nÄ›co takovÃ©ho Å™ekne. VÅ¾dyÅ¥ ho mÃ¡ ignorovat, nesnÃ¡Å¡et ho! ProÄ• ho vlastnÄ› zajÃ-mÃ¡, Å¾e pÅ™iÅ¡el o rodinu?

Jeho nechÃ¡pavost se zjevnÄ› odrÃ¡Å¾ela v jeho tvÃ¡Å™i a Skullcrusher si toho vÅ¡iml.

â€žTo ale neznamenÃ¡, Å¾e jsme_vÄ›tÅ¡Ã- pÅ™Ã¡telÃ©, Alfo." Na oslovenÃ- si dal poÅ™Ã¡dnÃ½ dÅ¯raz. Bezzubka nic neÅ™Ã-kal, jen Ä•ekal. â€žAle tvoje dneÅ¡nÃ- pÅ™Ã-tomnost mi ulehÄ•ila jeden veÄ•er. DÄ›kuji," dokonÄ•il Rumblehorn.

NoÄ•nÃ- BÄ›s poÅ™Ã¡dnÄ› nepÅ™edpoklÃ¡dal, Å¾e se nÄ›co takovÃ©ho stane. KdyÅ¾ zaÄ•al mluvit o tom, Å¾e stÃ¡le nejsou pÅ™Ã¡telÃ©, tak proÄ• vlastnÄ› pÅ™eÅ¡el k tomu, aby mu podÄ›koval? Skullcrusher se zvednul.

â€žDobrou noc, Alfo," Å™ekl a Bezzubka odpovÄ›dÄ›l stejnÄ›. VÄ›tÅ¡Ã- drak se odebral ke stÃ¡jÃ-m, ale Bezzubka tam sedÄ›l jeÅ¡tÄ› dlouho po tom, co odeÅ¡el. ProÄ• najednou tak zmÄ›nil oslovenÃ-? PÅ™edtÃ-m mu Å™Ã-kal Bezzubko, ale najednou je to zase Alfa? To ho ale tolik nezajÃ-malo jako Skullcrusherova pÅ™edchozÃ- vÄ›ta. _To ale neznamenÃ¡, Å¾e jsme vÄ›tÅ¡Ã- pÅ™Ã¡telÃ©. _

Bezzubka si uvÄ›domoval, Å¾e pÅ™ed tÃ-m incidentem byli se Skullcrusherem pÅ™Ã¡telÃ©, moÅ¾nÃ¡ jako bratÅ™i. Spolu s Vikingy a dalÅ¡Ã-mi draky mu nahrazoval rodinu, kterou nikdy nemÄ›l. Ale teÄ• se odcizili. Bylo pro to jednoduchÃ© vysvÄ›tlenÃ-. KliÄ•as. Skullcrusher byl stÃ¡le zlomenÃ½, ale Bezzubkovi se zdÃ¡l o trochu veselejÅ¡Ã-, kdyÅ¾ odchÃ¡zel. Myslel si snad, Å¾e si on, Bezzubka, zaslouÅ¾Ã-, aby trpÄ›l stejnÃ½m zÃ¡rmutkem, kdyÅ¾ pÅ™iÅ¡el o rodinu? Nebo Å¾e si tÃ©Å¾ vytrpÄ›l dost? To nevÄ›dÄ›l. Pro nÄ›j ale byla jedna vÄ›c jistÃ¡, a to, Å¾e dnes v noci se Skullcrusherem navÃ¡zali pÅ™etrhanÃ© pouto pÅ™Ã¡telstvÃ-, a tÃ-m i prvnÃ- krok k jeho znovuzrozenÃ-.

9. LeteckÃ¡ lekce

TeÄ• jsem si uvÄ›domila, Å¾e se dÄ›j moÅ¾nÃ¡ pohybuje aÅ¾ moc rychle, ale pozdÄ›ji se zase pÅ™eskoÄ•Ã- dost Ä•asu s nepotÅ™ebnÃ½mi vÄ›cmi.

I do not own HTTYD

* * *

><p>Bezzubkovy uÅ¡i se nÃ¡hle pohnuly - vÅ¾dyÅ¥ on Ãºplně zapomnÄ›l na Rask! Byl tak zabrÃ¡n svÃ½mi vlastnÃ-mi problÃ©my a problÃ©my svÃ½ch pÅ™Ã¡tel, Å¾e zapomnÄ›l na nÄ›koho, kdo pomoc prÃ¡vÄ› teÄ• potÅ™ebuje skoro ze vÅ¡eho nejvÃ-c! Napjal kÅ™Ã-dla a s jednÃ-m mocnÃ½m plÃ¡cnutÃ-m do vzduchu vzlÃ©tnul.<p>

ProÄ• musÃ- zrovna on bÃ½t vzhÅ¯ru kaÅ¾dou noc? Kdyby se nikdy nestal ten incident s Dragem, urÄ•itÄ› by teÄ• mohl bÃ½t nÄ›kde schoulenÃ½ v klidu a rÃ¡no unikat KliÄ•asovi z dohledu. _Ale to byste nikdy nenaÅ¡li Valku,_ ozval se protivnÃ½ hlas v jeho hlavÄ›. _A nikdy by ses nestal Alfou_. Bezzubka instinktivnÄ› zavrÄ•el. Jeho mysl se prÃ¡vÄ› pÅ™ela s tou Alfa Ä•Ã¡stÃ-, s_tou, kterÃ© se bÃ¡l vÃ-c, neÅ¾ nÄ›jakÃ©ho obÅ™Ã-ho draka. KoneckoncÅ¯ dokÃ¡zal, Å¾e je silnÄ›jÅ¡Ã- i jak Bewilderbeast, tak RudÃ¡ Smrt. Ale teÄ• znovu, pokaÅ¾dÃ© mu nÄ›kdo pomÃ¡hal. _Nikdy bys nenaÅ¡el Rask_, ozvala se protivnÄ› Alfa Ä•Ã¡st a Bezzubka pochopil, Å¾e tuhle vnitÅ™nÃ- bitvu prohrÃ¡l. StejnÄ› jako tu poslednÃ-. ProÄ• mÄ›la Alfa Ä•Ã¡st takovou sÃ-lu, to nevÄ›dÄ›l. Ale nechtÄ›l to.

VelkÃ½m obloukem obletÄ›l mlÃ½n, aby ho jedna z jeho lopat nesrazila a uÅ¾ nauÄ•enÄ› se podÃ-val na vesnici pod nÃ-m. V kovÃ¡rnÄ› se svÃ-tilo, ale z tohohle Ãºhlu nemohl Å kyÅ¥Ã¡ka vidÄ›t. Bude ho podporovat na svatbÄ›. NoÄ•nÃ- BÄ›s se otoÄ•il k lesu. Raven Point bylo pÄ›knÃ© mÃ-sto, trochu dÃ¡l od vesnice, i kdyÅ¾ zezaÄ•Ã¡tku mu tak krÃ¡snÃ© nepÅ™ipadalo. Ale teÄ• v noci to byl rÃ¡j pro draky - pokud by nebyl Blp tak blÃ-zko. Od tÃ© doby, co VikingovÃ© postavili stÃ¡je pro draky, se vÄ›tÅ¡ina divokÃ½ch drakÅ¯ nechala zkrotit nebo se tam prostÄ› pÅ™estÄ›hovala. I kdyÅ¾ Bezzubka si byl jistÃ½, Å¾e kdyby to bylo nutnÃ©, pud sebezÃ¡chovy se v nich probudÃ- a oni se budou moci zase vrÃ¡tit do pÅ™Ã-rody. Nepochyboval, Å¾e jednoho dne by se nÄ›co takovÃ©ho mohlo stÃ¡t, a on na to chtÄ›l bÃ½t pÅ™ipravenÃ½. KdyÅ¾ ne psychicky, tak aspoÅˆ fyzicky. V divoÄ•inÄ› nebylo tolik jÃ-dla, kolik si mohli dovolit s Vikingy. Ale dokud bude Å¾Ã-t ve vesnici, nemusÃ- se nÄ›jak omezovat.

Bezzubka se sÃ¡m pÅ™i sebe uÅ¡klÃ-bl, ale nebyl to zlomyslnÃ½ Å¡kleb. SpÃ-Å¡ smutnÃ½, protoÅ¾e si prÃ¡vÄ› uvÄ›domil, Å¾e padla noc, a Rask na nÄ›j bude urÄ•itÄ› naÅ¡tvanÃ¡, minimÃ¡lnÄ› za ten vÄ•erejÅ¡ek, Å¾e jde pozdÄ› a Å¾e jeÅ¡tÄ› nevyÅ™Ã-dil vzkaz Alfovi. _Ach, kdyby tak vÄ›dÄ›la_, pomyslel si Bezzubka a zaÄ•al klesat.

Rokle byla na prvnÃ- pohled opuÅ¡tÄ›nÃ¡. Ale kdyÅ¾ pÅ™istÃ¡l, vÅ¡iml si svÄ›tlÃ©ho odlesku, urÄ•itÄ› Å¡upiny. Bezzubka se rozhlÃ©dl. Rask nikde nevidÄ›l, ale bylo mu jasnÃ©, Å¾e to nemohla opustit. NeumÃ-lÃ©tat! _Ale co kdyby zkusila vyskoÄ•it podÃ©l skÃ¡ly, zamÃ¡vala kÅ™Ã-dly a zjistila, Å¾e to jde?_ napadlo ho neÅ¡Å¥astnÄ›. Potom by pÅ™iÅ¡el o jedinÃ©ho draÄ•Ã-ho kamarÃ¡da, dÃ-ky kterÃ©mu tyhle tÄ›Å¾kÃ© dny pÅ™eÅ¾Ã-val. NÄ›kde v hlavÄ› pomalu zaÄ•Ã-nal chÃ¡pat, Å¾e se na Rask moc upÃ-nÃ¡. A_to je Å¡patnÄ›. ProtoÅ¾e ona je svobodnÃ¡, mÅ¯Å¾e tady jen zÅ¯stat, dokud se neuzdravÃ-, a potom mÅ¯Å¾e odletÄ›t. Bylo to snadnÃ© jako facka. A kdyby Blp opravdu opustila, pro Bezzubku by to byla poÅ™Ã¡dnÃ¡ rÃ¡na. SpÃ-Å¡e ta facka.

â€žRask?" zavolal vÃ¡havÄ› do tmy. Å½Ã¡dnÃ¡ odpovÄ›Ä•, nikde se nic nepohnulo. â€žRask?" zkusil to znovu. OpÄ›t nic. Bezzubka se ztuhlÃ½ na mÃ-stÄ› zastavil. To pÅ™ece nenÃ- moÅ¾nÃ©, aby odletÄ›la. NavÃ-c se zranÄ›nou nohou by to nedokÃ¡zala. Co kdyÅ¾ se jÃ- nÄ›co stalo? NoÄ•nÃ- BÄ›s zvedl Ä•umÃ¡k a zaÄ•ichal. Do nosu se mu dostaly vÅ¡echny moÅ¾nÃ© pachy, ale ten, kterÃ½ hledal, byl kompletnÄ› vÅ¡ude, takÅ¾e mu to nebylo k niÄ•emu.

â€žRask? Kde jsi?" zavolal znovu, tentokrÃ¡t uÅ¾ dost zoufale. Nic.

Nic. To bylo vÅ¡echno, co se mu dostalo v odpovÄ›di. To nebylo moc pÅ™Ã-jemnÃ©. Bezzubka zamÃ¡val ocasem ze strany na stranu. CÃ-til, jak se zaÅ™Ã-zenÃ- na jeho faleÅ¡nÃ© ploutvi dotÃ½kÃ¡ tÃ© normÃ¡lnÃ-. KdyÅ¾ to takhle v tichu vnÃ-mal, ten pocit, kdy se kov dotÃ½kal Å¡upin, nebyl zrovna dvakrÃ¡t pÅ™Ã-jemnÃ½, ale rozhodnÄ› to bylo lepÅ¡Ã-, neÅ¾ situace, ve kterÃ© se momentÃ¡lnÄ› nachÃ¡zel. _ProÄ• by ti Rask odpovÃ-dala, Å¾e?_ dobÃ-rala si ho Alfa strana. _UblÃ-Å¾il jsi jÃ-, ne? SmÃ¡l ses jÃ-. ProÄ• by tÄ› chtÄ›la vidÄ›t? _

Pravda, prolÃ©tlo Bezzubkovi hlavou, ale nepÅ™estÃ¡val doufat, Å¾e tam Rask opravdu nÄ›kde je. _Budu muset prostÄ› hledat_. Pomalu se rozeÅ¡el podÃ©l jezera. MÄ›sÃ-c rokli trochu osvÄ›tloval, a tak Bezzubka vidÄ›l, Å¾e nikde kolem jezera Å¾Ã¡dnÃ½ drak opravdu nenÃ-, protoÅ¾e by ho svÄ›tlo z mÄ›sÃ-ce osvÄ›tlovalo, ale chtÄ›l mÃ-t jistotu. Chvilkami cÃ-til vodu, kdyÅ¾ omylem zhoupl ocas moc do strany a voda mu omyla ploutev. Bylo mu jedno, jestli to byla ta umÄ›lÃ¡ nebo normÃ¡lnÃ-, v tÃ©hle chvÃ-li se staral jen o to, aby zjistil, kde je Rask.

ObeÅ¡el celÃ© jezero a teÄ• se zamÄ›Å™il spÃ-Å¡e na neosvÄ›tlenÃ¡ mÃ-sta. UÅ¾ od narozenÃ- vÄ›dÄ›l, Å¾e tma je nejvÄ›tÅ¡Ã-m pÅ™Ã-telem NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. MaskujÃ- se v nÃ-, z nÃ- takÃ© Ã°toÄ•Ã-. KompletnÄ› neviditelnÃ- pod rouÅ¡kou noci. Bezzubka se trochu zatÅ™Ã¡sl. Pokud by byla Rask na nÄ›j opravdu hodnÄ› naÅ¡tvanÃ¡, mohla by zaÃ°toÄ•it. Ale proÄ• by Ä•ekala tak dlouho? PÅ™ekvapenÃ- bylo dalÅ¡Ã-m mistrovstvÃ-m NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯, ale Bezzubka si byl jistÃ½, Å¾e ho na vlastnÃ- kÅ¯Å¾i zaÅ¾Ã-t nechce.

PokraÄ•oval, aÅ¾ doÅ¡el k malÃ©mu vÃ½klenku. Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v Å¡tÃ-t tam uÅ¾ dÃ¡vno nebyl, jednou ho tak trochu pouÅ¾ili jako cviÄ•nÃ½ terÄ•. Bezzubka doÅ¡el aÅ¾ k nÄ›mu. VzÃ¡pÄ›tÃ- se trochu odvrÃ¡til, protoÅ¾e se mu pÅ™Ã-mo do oÄ•Ã- zableskla Å¡upina. Rask. KoneÄ•nÄ›.

Vypadalo to, Å¾e draÄ•ice tvrdÄ› spÃ-, ale kdyÅ¾ se jeÅ¡tÄ› trochu pÅ™iblÃ-Å¾il, varovnÄ› zavrÄ•ela. Jedno oko mÄ›la otevÅ™enÃ© dokoÅ™Ã¡n, pÅ™esnÄ› ve stylu divokÃ½ch drakÅ¯, kteÅ™Ã- takhle spali.

â€žBÄ›Å¾ pryÄ•," Å™ekla otrÃ¡venÄ›, ale Bezzubka se tentokrÃ¡t nechtÄ›l nechat tak snadno vyhnat.

â€žOmlouvÃ¡m se," Å™ekl. â€žZa to, co jsem ti vÄ•era Å™ekl, Å¾e neumÃ-Å¡ lÃ©tat. Kdyby se to stalo mnÄ›, asi bych se taky bÃ¡l. Jestli chceÅ¡, mÅ¯Å¾u tÄ› to nauÄ•it a-"

â€žAle mÄ› nezajÃ-mÃ¡, jestli mÄ› to nauÄ•Ã-Å¡!" vyjela Rask. Bezzubka bezdÄ›Ä•nÄ› ucouvl. NechtÄ›l mÃ-t na krku zuÅ™ivou samici. _Co jsem jen udÄ›lal Å¡patnÄ›? _pÅ™emÃ-tal v duchu. TuÅ¡il ale, Å¾e se to brzy dozvÃ-.

â€žMÄ›l jsi celÃ½ den! To sis nemohl vzÃ-t volno, aby ses tÅ™eba jenom pÅ™iÅ¡el ukÃ¡zat?! Abych vÄ›dÄ›la, Å¾e jsi po vÄ•erejÅ¡Ã-bouÅ™ce v poÅ™Ã¡dku?! Na omluvÄ› mi nezÃ¡leÅ¾Ã-, mohl ses tady aspoÅˆ stavit! Dneska tÄ› nechci ani vidÄ›t!" S tÄ›mi slovy se zvedla a popoÅ¡la o kus dÃ¡l, aÅ¾ kam mohla.

Bezzubka vÄ›dÄ›l, Å¾e mÃ¡ pravdu. Mohl se tady alespoÅˆ zastavit. MÄ›l na to koneckoncÅ¯ spoustu Ä•asu. A co dÄ›lal? HrÃ¡l si s mlÃ¡Ä•aty, uklidÅˆoval Å kyÅ¥Ã¡ka a zaÄ•al to urovnÃ¡vat se Skullcrusherem. Bylo toho opravdu tolik? NoÄ•nÃ- BÄ›s provinile

sklopil uÅ¡i, ale zÃ¡roveÅˆ mu doÅ¡lo, Å¾e tohle byla ta Ä•Ã¡st Rask, kterou jeÅ¡tÄ› neznÃ¡. Jsou vÅ¡echny samice tak vÃ½buÅ¡nÃ©? Nebo to je jenom proto, Å¾e toho majÃ- mnohem mÃ©nÄ› na prÃ¡ci? Je Rask takovÃ¡ jen proto, Å¾e se nudila? Nebo Å¾e byla spoustu let nÄ›kde zavÅ™enÃ¡, a teÄ• chce poznÃ¡vat svÄ›t? Bezzubka nevÄ›dÄ›l. VÃ¡Å¾nÄ› nemÄ›l nejmenÅ¡Ã- stopu, kterÃ¡ by mu pomohla rozluÅ¡tit jejÃ-chovÃ¡nÃ-.

Trochu si odfrkl a otoÄ•il se. Bylo to uÅ¾ hroznÄ› dÃ¡vno, co tady byl sÃ¡m, opuÅ¡tÄ›nÃ½ a zranÄ›nÃ½. UÅ¾ ho ani poÅ™Ã¡dnÄ› nebavilo vzpomÃ-nat. ChtÄ›l tohle vÅ¡echno mÃ-t za sebou. Jako drak se na to dÃ-val z normÃ¡lnÃ-ho pohledu - Ä•ekat, aÅ¾ to nÄ›kdo udÄ›lÃ¡. Tohle bylo obecnÃ© pravidlo v draÄ•Ã- hierarchii a platilo vÃ-cemÃ©nÄ› pro vÃ½Å¡e postavenÃ© draky. JenÅ¾e jako Alfa to musÃ- udÄ›lat on. Zhluboka vydechl a pÅ™ehodil ocas pÅ™es vÄ›tev stromu. Dnes bude spÃ¡t jako netopÃ½r. Bezzubka se ujistil, Å¾e nespadne, a nasmÄ›roval se tak, aby vidÄ›l na puklinu, ve kterÃ© se skrÃ½vala Rask. Potom si pohodlnÄ› poloÅ¾il kÅ™Ã-dla pÅ™es tÄ›lo a snaÅ¾il se usnout.

Å˜Ã-Å¡e snÅ¯ k nÄ›mu ale nepÅ™ichÃ¡zela, aÅ¥ se snaÅ¾il, jak chtÄ›l. A to v minulÃ½ch dnech byl vzhÅ¯ru celÃ© noci a dnes uÅ¾ koneÄ•nÄ› doufal, Å¾e by se mohl trochu prospat. Ale asi to nebylo zrovna to pravÃ© oÅ™echovÃ©. ChvÃ-li visel zavÄ›Å¡enÃ½ jako netopÃ½r a sledoval puklinu, to ho ale po nÄ›kolika minutÃ¡ch omrzelo. MÄ›l Å¡Ã-lenou touhu odejÃ-t a najÃ-t Å kyÅ¥Ã¡ka, ale nechtÄ›lo se mu zase opouÅ¡tÄ›t Rask. StejnÄ› by nemohl Å kyÅ¥Ã¡kovi Å™Ã-ct, co ho trÃ¡pÃ-. Bezzubka pÅ™ivÅ™el oÄ•i. MÄ›l jistotu, Å¾e rozhodnÄ› neusne.

Tato jistota ho ale teÄ• zklamala. MoÅ¾nÃ¡ uÅ¾ byl moc vyÄ•erpanÃ½, Å¾e se jeho tÄ›lo prostÄ› rozhodlo, Å¾e se prospÃ-, ale tohle asi nebyl zrovna ten nejlepÅ¡Ã- Ä•as. Bezzubka nechtÄ›l mÃ-t dalÅ¡Ã- noÄ•nÃ- mÅ¯ru. KoneckoncÅ¯ doufal, Å¾e po vÄ•erejÅ¡Ã- noci ho uÅ¾ nebudou otravovat, ale to se mÃ½lil. A i kdyÅ¾ dnes veÄ•er byl ve spoleÄ•nosti nÄ›koho, koho bral jako dostateÄ•nou spoleÄ•nost, s Rask to asi nefungovalo. Nebo toho nebyl hoden.

_Dnes nebyl Bezzubka na DraÄ•Ã- hoÅ™e, nebyl ani na Blpu. PopravdÄ› nemÄ›l ponÄ›tÃ-, kde je. VÅ¡echno tam bylo bÃ-lÃ©, dokonce stÃ¡l na nÄ›Ä•em prÅ¯zraÄ•nÄ› bÃ-lÃ©m, snad to nebyla ani podlaha. NoÄ•nÃ- BÄ›s pÅ™ivÅ™el oÄ•i, protoÅ¾e ho odrazy svÄ›tla z bÃ-lÃ©ho vÄ›zenÃ- oslepovaly. _

RozhlÃ©dl se. Nikde nebyla Å¾Ã¡dnÃ¡ nÃ¡povÄ›da, kde je. Byl naprosto sÃ¡m, stojÃ-cÃ- nÄ›kde ve vÃ½Å¡ce, protoÅ¾e se mu najednou zdÃ¡lo, Å¾e tu podlahu pod tlapami vlastnÄ› necÃ-tÃ-. KdyÅ¾ si to uvÄ›domil, instinktivnÄ› roztÃ¡hl kÅ™Ã-dla, aby alespoÅˆ chytil vzduch a nespadl, zÃ¡hy vÅ¡ak zjistil, Å¾e to nebylo tÅ™eba. ProstÄ› stÃ¡l na mÃ-stÄ› a dÃ-val se kolem sebe; od Å¡upin se mu odrÃ¡Å¾ely paprsky bÃ-lÃ© a Å¡edÃ©, oÄ•i mÄ›l skoro zavÅ™enÃ©, ale pÅ™esto vidÄ›l, stÃ¡l ve vzduchu, a pÅ™esto nepadal.

_Ani po nÄ›kolika nekoneÄ•nÃ½ch minutÃ¡ch se obraz nezmÄ›nil. Bezzubka uÅ¾ si zaÄ•Ã-nal Å™Ã-kat, Å¾e se mu to jenom zdÃ¡, nevypadalo to tak skuteÄ•nÄ› jako sny pÅ™edeÅ¡lÃ½ch nocÃ- a NoÄ•nÃ- BÄ›s vÄ›Å™il, Å¾e to prostÄ› pÅ™ejde. OÄ•ividnÄ› to byla chyba, protoÅ¾e jen co se zaÄ•al pÅ™emlouvat, Å¾e tu oslepujÃ-cÃ- bÃ-lou krajinu bude prostÄ› jen ignorovat, pÅ™ed nÃ-m se to zavlnilo.
_

_NejdÅ™Ã-ve se bÃ-lÃ¡ jen lehce stoÄ•ila, ale vlnÄ›nÃ- pÅ™ebÃ-halo do kruhu, postupnÄ› se zaÄ•ala objevovat Å¡edÃ¡ barva. Bezzubka odvrÃ¡til pohled, nechtÄ›l vidÄ›t, co bude za tÃ-m, jenÅ¾e s hrÅ¯zou zjistil, Å¾e stejnÃ© vlnÄ›nÃ- probÃ-hÃ¡ i v dalÅ¡Ã-ch Ä•Ã¡stech. NÄ›kterÃ¡ z nich nebyla tolik rozsÃ¡hlÃ¡, ale barevnÃ© spektrum bylo obrovskÃ© - jedno bylo takovÃ© svÄ›tle zelenÃ©, druhÃ© svÄ›tle modrÃ©, dalÅ¡Ã- hnÄ›dÃ©. _

OslepujÃ-cÃ- bÃ-lÃ¡ zaÄ•ala pomalu odeznÃ-vat a Bezzubka znovu otevÅ™el oÄ•i. Barvy ve vlnÄ›nÃ-ch se zaÄ•aly vÃ-ce rÃ½sovat a potom nabÃ-raly i tvar postav. NoÄ•nÃ- BÄ›s zalapal po dechu, kdyÅ¾ z toho ÃºplnÄ› prvnÃ-ho vystoupila Rask, tmavÃ¡ jako noc, jejÃ- jizvy nezmizely, byla to dokonalÃ¡ kopie originÃ¡lu. Bezzubka jÃ- teÄ• nechtÄ›l Ä•elit. MÃ¡m dost problÃ©mÅ¯, nepotÅ™ebuju je jeÅ¡tÄ› tady, pomyslel si a odvrÃ¡til se od draÄ•Ã- samice, aby narazil na Å kyÅ¥Ã¡ka. Jako Rask tam jen stÃ¡l a nÄ›kterÃ© tvary jeho tÄ›la se pomalu dokonÄ•ovaly. MÄ›l prÃ¡zdnÃ½ vÃ½raz, ale stejnÄ› v nÄ›m Bezzubka vidÄ›l tolik Å¾ivÃ©ho. OtÅ™Ã¡sl se. Koutkem oka vidÄ›l kopie Astrid, Stormfly, celÃ©ho spolku draÄ•Ã- akademie, dokonce i nÄ›kterÃ© Vikingy - KliÄ•ase, Tlamouna, Gustavaâ€¦ I Valku s Cloudjumperem. StejnÄ› jako jejich draky. A najednou si pÅ™Ã¡l, aby se vrÃ¡tila ta bÃ-lÃ¡ barva, kterÃ¡ nic nedÄ›lala, a on se mohl schoulit do klubÃ-Ä•ka a spÃ¡t.

_VÅ¡ichni uÅ¾ byli kompletnÄ› normÃ¡lnÃ-. Bezzubka tam jen stÃ¡l a Ä•ekal. NemÄ›l tuÅ¡enÃ-, co udÄ›lajÃ-, ale vÄ›dÄ›l, Å¾e to nebude pÄ›knÃ©. ZaÃºtoÄ•Ã- snad? Ani jeden z drakÅ¯ nebo lidÃ- se nepohnul. Je to jen nÄ›jakÃ¡ iluze, kterÃ¡ skonÄ•Ã- jedinou myÅ¡lenkou?
_

_Najednou se nÄ›co pohnulo. NoÄ•nÃ- BÄ›s trochu pÅ™imhouÅ™il oÄ•i a zjistil, Å¾e cestu k nÄ›mu si razÃ- TesÃ¡k, kÅ™ivky jeho tÄ›la se postupnÄ› vlnily a znovu dokonÄ•ovaly, kdyÅ¾ se hÃ½bal. DÄ›sovec zavrÄ•el a Bezzubka zaujal obrannÃ½ postoj. NechtÄ›l pouÅ¾Ã-vat bojovÃ½, protoÅ¾e i kdyby to byl jen sen, svÃ½m pÅ™Ã¡telÅ¯m by nikdy neublÃ-Å¾il. TesÃ¡k to ale oÄ•ividnÄ› vidÄ›l jinak. _

_â€žPamatujeÅ¡ na to, kdyÅ¾ jsme se poprvÃ© potkali?" zavrÄ•el temnÄ›. Bezzubka si na to moc dobÅ™e pamatoval. TenkrÃ¡t pÅ™ed nÃ-m zachrÃ¡nil Å kyÅ¥Ã¡ka, a tak vÃ¡havÄ› pÅ™ikÃ½vl. _

_â€žExistujÃ- jen boje na Å¾ivot a na smrt, ale to nebyl boj ani na jedno," pokraÄ•oval DÄ›sovec. NoÄ•nÃ- BÄ›s polkl. UÅ¾ mu zaÄ•alo dochÃ¡zet, co bude muset dÄ›lat. TesÃ¡k chtÄ›l dokonÄ•it boj, a to znamenalo, Å¾e jeden z nich musÃ- zemÅ™Ã-t. _

_Bez varovÃ¡nÃ- ho vÅ¡ak nÄ›co popadlo za ramena. VzhlÃ©dl na svÃ©ho vÄ›znitele. Nebyl to jen jeden drak, ale dva. Brk s Hrkem a Skullcrusher. Oba temnÄ› vrÄ•eli a nevypadalo to, Å¾e by ho chtÄ›li pustit. Jejich drÃ¡py se Bezzubkovi zaryly do masa, aÅ¾ musel drak skousnout zuby, aby nedal najevo slabost. _

_DalÅ¡Ã- a dalÅ¡Ã- draci se pÅ™idÃ¡vali spolu s lidmi. ZdÃ¡lo se, Å¾e vÅ¡ichni majÃ- nÄ›jakou zbraÅˆ a kÅ™iÄ•eli to nejhorÅ¡Ã-, co jim v Å¾ivotÄ› Bezzubka udÄ›lal. _

â€žChtÄ›l jsi mÄ› zabÃ-t!"

â€žProÄ• nechceÅ¡ ukonÄ•it souboj na Å¾ivot a na smrt?"

â€žJsi obyÄ•ejnÃ½ necita, kdyÅ¾ nevÃ-Å¡, jak pomoct draÄ•ici!"

â€žUtekl jsi s ostatnÃ-mi, kdyÅ¾ jsem vÃ¡s mÄ›l hlÃ-dat?"

â€žZabil jsi KliÄ•ase!"

â€žNikdy ses nemÄ›l stÃ¡t Alfou, nemÃ¡Å¡ na to prÃ¡vo!"

_â€žMoje noha je takovÃ¡ kvÅ¯li TOBÄš!" _

_â€žAle vÅ¾dyÅ¥ s tou nohou jsme si kvit," namÃ-tl Bezzubka vysÃ-lenÄ›. ZranÄ›nÃ- zpÅ¯sobenÃ¡ pÅ™Ã¡teli mu nedÄ›lala Å¾Ã¡dnou velkou sluÅ¾bu a to ho oslabovalo. VÅ¾dyÅ¥ Å kyÅ¥ak sÃ¡m pÅ™ed nÄ›kolika dny Å™Ã-kal, Å¾e je to v poÅ™Ã¡dku. _

_JenÅ¾e tenhle faleÅ¡nÃ½ mÄ›l jinÃ½ nÃ¡zor. _

â€žTo kvÅ¯li tobÄ› mÃ¡m zniÄ•enÃ½ Å¾ivot!" vyjekl mladÃ½ muÅ¾. Ne, tohle nenÃ- pravda, tohle je jen sen, zavÅ™el Bezzubka oÄ•i. VÄ›dÄ›l, Å¾e to nemÅ¯Å¾e bÃ½t pravda. NemÅ¯Å¾e. A to mu pomohlo nevnÃ-mat Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v hlas tak jasnÄ›. PÅ™ece mu dokÃ¡zal, Å¾e je jeho nejlepÅ¡Ã- kamarÃ¡d a z niÄ•eho ho nevinÃ-.

NejhorÅ¡Ã- rÃ¡na vÅ¡ak pÅ™iÅ¡la ne od Å kyÅ¥Ã¡ka, ale od Rask. Sice od tÃ© faleÅ¡nÃ©, ale poÅ™Ã¡d to byla Rask.

â€žKÃ©Å¾ bys mÄ› nikdy nenaÅ¡el, radÄ›ji zemÅ™u, neÅ¾ mÃ-t TEBE za spoleÄ•nost!"

Ne! Ne, to vÅ¡echno je jen v mÃ© hlavÄ›! zaÃºpÄ›l Bezzubka v duchu, teplÃ¡ krev mu stÃ©kala po tÄ›le, rÃ¡ny uÅ¾ ani nebolely. Pomalu zaÄ•Ã-nal ztrÃ¡cet vÄ›domÃ-, nevnÃ-mal horu drakÅ¯ a lidÃ-, kterÃ¡ na nÄ›m leÅ¾ela a ubliÅ¾ovala mu, nevnÃ-mal dalÅ¡Ã- novÃ¡ zranÄ›nÃ-, uÅ¾ ani neposlouchal, kterÃ© hroznÃ© chyby v jeho Å¾ivotÄ› mu vytÃ½kali jeho faleÅ¡nÃ- pÅ™Ã¡telÃ©. ChtÄ›l to jen skonÄ•itâ€¦

_A pak se jeho vize projasnila, vÅ¡echno bylo zase v poÅ™Ã¡dku. VidÄ›l znovu jasnÄ›, a kdyÅ¾ se podÃ-val na tÄ›lo, zranÄ›nÃ- neexistovala. Nezbyla Å¾Ã¡dnÃ¡ stopa po tom, co se tady odehrÃ¡valo jeÅ¡tÄ› pÅ™ed nÄ›kolika okamÅ¾iky. _

Bezzubka se postavil. Byl v tÃ© bÃ-lÃ© mÃ-stnosti, ale v dÃ¡lce se rÃ½sovalo cosi Ä•ernÃ©ho. NoÄ•nÃ- BÄ›s nasucho polkl. Ne, uÅ¾ ne! pomyslel si, ale hluboko tam dole vÄ›dÄ›l, Å¾e to nenÃ- k niÄ•emu. TmavÃ½ obrys nabÃ-ral podobu a najednou Bezzubka hledÄ›l do svÃ© vlastnÃ- tvÃ¡Å™e. Tedy, ne ÃºplnÄ› do svÃ©, tenhle Bezzubka byl jinÃ½, ale jen trochu. Nebyl vÄ›tÅ¡Ã- ani menÅ¡Ã-, jedinÃ½ rozdÃ-l ve vzhledu byly oÄ•i, kterÃ© vypadaly mnohem odhodlanÄ›ji, a modrÃ¡ zÃ¡Å™e, co se tÃ¡hla po celÃ© dÃ©lce jeho hÅ™betu a po Ä•ele.

_â€žTy jsiâ€¦" zaÄ•al Bezzubka. TuÅ¡il, kdo by tenhle druhÃ½ drak mohl bÃ½t, ale potÅ™eboval mÃ-t jistotu. Jeho protÄ›jÅ¡ek se zasmÃ¡l a pomalu, vychutnÃ¡vajÃ-c si kaÅ¾dÃ© slovo, prohlÃ¡sil: â€žAno, jsem to jÃ¡, ta strana, kterou nenÃ¡vidÃ-Å¡, tvÃ¡ Alfa strana."
_

_Bezzubka zÃ-ral na Alfu a po celÃ©m tÄ›le cÃ-til nervÃ³znÃ-

mravenÄ•enÃ-. Nebylo to poprvÃ©; pÅ™esnÄ› ten samÃ½ pocit mÄ›l, kdyÅ¾ se na nÄ›j podÃ-val Bewilderbeast Draga Bludvista. Oba draci stÃ¡li naproti sobÄ›, ale Bezzubka si nemohl pomoct a zaujal spÃ-Å¡e obrannÃ½ postoj, i kdyÅ¾ vÄ›dÄ›l, Å¾e ani pÅ™edtÃ-m mu nebyl k niÄ•emu. _

_Alfa Bezzubka se zasmÃ¡l. Nebyl to chladnÃ½ a nepÅ™Ã¡telskÃ½ smÃ-ch, ale zÃ¡roveÅˆ to nebyl ani pÅ™Ã-jemnÃ½ pÅ™Ã¡telskÃ½. _

_â€žTy si vÃ¡Å¾nÄ› myslÃ-Å¡, Å¾e budeme bojovat? Proti mnÄ› nemÃ¡Å¯ Å¾Ã¡dnou Å¡anci. Jen se podÃ-vej, kolika tvÃ½m takzvanÃ½m pÅ™Ã¡telÅ¯m jsi ublÃ-Å¾il." Bezzubkovo levÃ© ucho se pohnulo, aÅ¥ se ho snaÅ¾il jakkoliv ignorovat. Kdyby mÄ›l jen trochu vÃ-c Ä•asu, dokÃ¡zal by zbytek nevnÃ-mat, ale dalÅ¡Ã- Alfova slova byla tvrdÅ¡ jako nÅ¯Å¾ z kamene a zasÃ¡hla ho pÅ™Ã-mo do srdce. _

_â€žMyslÃ-Å¡, Å¾e Rask nÄ›kdy pÅ™estaneÅ¡ lhÃ¡t?" Å™ekl Alfa pobavenÄ›, â€žvÅ¾dyÅ¥ ta uÅ¾ brzo nebude vÄ›dÄ›t, komu mÃ¡ vÅ¯bec vÄ›Å™it. Jestli jsi opravdu jejÃ- kamarÃ¡d. To proto tÄ› to tak zaujalo?" Bezzubka se poÅ™Ã¡dnÄ› nadechl a potom i vydechl. Zprvu to vypadalo, Å¾e otevÃ-rÃ¡ tlamu, aby mu nÄ›co Å™ekl, ale potom se nad jeho slovy zamyslel. _

_â€žCo Å¡kyÅ¥Ã¡k? Opravdu si myslÃ-Å¡, Å¾e je stÃ¡le tvÃ½m nejlepÅ¡Ã-m pÅ™Ã-telem?" pokraÄ•oval druhÃ½ drak. â€žOdpovÄ›Ä• je ne. Å¡kyÅ¥Ã¡k mÃ¡ teÄ• svoje starosti, nemÅ¯Å¾e se starat jeÅ¡tÄ› o draka. Copak jsi nevidÄ›l, Å¾e nechce bÃ½t v tvÃ© spoleÄ•nosti?" zeptal se Alfa Bezzubka a ten uvÄ›znÄ›nÃ½ sklopil hlavu. Asi mÄ›l pravdu. Å¡kyÅ¥Ã¡k dnes rÃ¡no opravdu nechtÄ›l bÃ½t v jeho spoleÄ•nosti. _

MÃ¡ pravdu, pomyslel si neÅ¡Å¥astnÄ›. Jsem naprosto nemoÅ¾nÃ½. MÄ›l bych se sÃ¡m za sebe stydÄ›t.

â€žNebudeÅ¡ odpovÃ-dat?" zeptal se Alfa klidnÄ›. MÄ›l s nÃ-m trpÄ›livost, ale Bezzubka si ho nevÅ¡Ã-mal. Na to byl aÅ¾ moc zabranÃ½ do myÅ¡lenek. A navÃ-c nemÄ›l Å¾Ã¡dnÃ½ zÃ¡jem danou otÃ¡zku zodpovÄ›dÄ›t.

_â€žTak to tÄ› budu muset pÅ™inutit," zaÅ¡klebil se druhÃ½ drak a modrÃ¡ zÃ¡Å™e na jeho hÅ™betÄ› zesÃ-lila. ZezaÄ•Ã¡tku se nic nedÄ›lo, ale potom se po bÃ-lÃ© stÄ›nÄ› rozlily tmavÃ© paprsky, plazÃ-cÃ- se pomalu k Bezzubkovi. A on vÄ›dÄ›l, co to je. A nechtÄ›l to znovu zaÅ¾Ã-t. A kdyÅ¾ nikdy, tak opravdu uÅ¾ nikdy. _

_NoÄ•nÃ- BÄ›s se obrÃ¡til a dal na Ãºtěk. Na zemi byl rychlÃ½, teÄ• si k tomu pomÃ¡hal jeÅ¡tÄ› kÅ™Ã-dly, takÅ¾e by byl mnohem rychlejÅ¡Ã-. UbÄ›hl nÄ›kolik temp a s Ãºlekem zjistil, Å¾e ho jeho Alfa strana nepronÃ¡sleduje, jen ty tmavÃ© prouÅ¾ky lezoucÃ- po stÄ›nÄ›. _

_Bezzubka bÄ›Å¾el dlouho, tak dlouho, aÅ¾ si byl tÃ©mÄ›Å™ jistÃ½, Å¾e ho nic a nikdo nemÅ¯Å¾e sledovat, a tak se zastavil. UÅ¾ ho ani nepÅ™ekvapovalo, Å¾e je stÃ¡le v tom bÃ-lÃ©m vÄ›zenÃ-, ale co ho polekalo vÃ-c - temnÃ© pruhy na zdech se bÄ›hem chvilky o hodnÄ› rozÅ¡Ã-Å™ily a teÄ• vynechÃ¡valy jen prouÅ¾ek, na kterÃ©m stÃ¡l. Z jednoho svÄ›tlÃ©ho pruhu vystoupil druhÃ½ Bezzubka. _

_â€žTak co? UÅ¾ budeÅ¡ odpovÃ-dat?" zaÅ¡klebil se, vÄ›dom si toho, Å¾e Bezzubka nemÃ¡ jinou moÅ¾nost. _

_NevÄ›dÄ›l, co mÃ¡ dÄ›lat. NemÃ¡ snad nÄ›jakÃ¡ prÃ¡va? V realitÄ› moÅ¾nÃ¡, ale tohle byl sen, a Bezzubka se z nÄ›j nemohl probudit!
_

_â€žJÃ¡ nevÃ-m, opravdu nevÃ-m!" vykÅ™ikl zoufale. Alfa se zasmÃ¡l. TentokrÃ¡t to byl zuÅ™ivÃ½ smÃ-ch. _

_â€žJsi zbabÄ›lec, Bezzubko," Å™ekl, â€ždnes tÄ› tudÃ-Å¾ jeÅ¡tÄ› uÅ¡etÅ™Ã-m, ale pÅ™Ã-Å¡tÄ› uÅ¾ nebudu tak milosrdnÃ½." Na chvilku se odmlÄ•el. â€žA potom, potom budeÅ¡ trpÄ›t." _

_Zachytil BezzubkÅ¯v zdÄ›Å¡enÃ½ vÃ½raz a levÃ½ koutek jeho tlamy se trochu stÃ¡hnul. _

â€žAle nemysli to tak, Å¾e jÃ¡ jsem ten zlÃ½, vÅ¡ak se dozvÃ-Å¡, co s tebou mÃ¡m v plÃ¡nu." Znovu se zasmÃ¡l.

_Bezzubka se rozhlÃ©dl po mÃ-stnosti. Paprsky kolem nÄ›ho se ani nestahovaly, ani nepÅ™ibliÅ¾ovaly, prostÄ› tam byly. A pokud se jich nechtÄ›l dotknout, nemohl se hnout. Ano, mohl by vzletÄ›t, ale kudy by se potom dostal z tÃ© noÄ•nÃ- mÅ¯ry? A tak jen trpÄ›livÄ› snÃ¡Å¡el Å¡kodolibÃ© poznÃ¡mky Alfa strany, aÄ•koliv byly dosti nesprÃ¡vnÃ©. I Alfa Bezzubka vÄ›dÄ›l, Å¾e jeho protÄ›jÅ¡ek nenÃ- Å¾Ã¡dnÃ½ zbabÄ›lec.
_

SvÄ›sil hlavu. VÄ›dÄ›l, Å¾e je slabÃ½. Aâ€¦

Å½Ã¡dnÃ© pÅ™Ã-Å¡tÄ› se neuskuteÄ•nÃ-, zaÅ¡eptal mu vzdÃ¡lenÃ½ hlÃ¡sek v jeho hlavÄ›. Bezzubka mu naslouchal. Ale jen do tÃ© doby, neÅ¾ ucÃ-til ostrou bolest v hrudi a vydÄ›Å¡enÄ› vzhlÃ©dl, aby zjistil, co se stalo. Z plecÃ- mu trÄ•ela tlapa Alfy, pokrytÃ¡ krvÃ-, jeho krvÃ-. Bezzubka cÃ-til, jak zaÄ•Ã-nÃ¡ ztrÃ¡cet vÄ›domÃ-, ale jeho poslednÃ- myÅ¡lenka, neÅ¾ se probral, byla, Å¾e to bylo milosrdnÃ©.

OtevÅ™el jedno oko. Byla dneÅ¡nÃ- noc klidnÃ¡ a nekÅ™iÄ•el, nebo zase probudil Rask a sÃ¡m o tom nevÄ›dÄ›l? Ale poÄ•katâ€¦ Rask ho pÅ™ece dnes nechce ani vidÄ›t, takÅ¾e by ho stejnÄ› neprobudila. Pomalu otevÅ™el i to druhÃ© oko. StÃ¡le byla noc, ale zdÃ¡lo se mu, Å¾e pomalu zaÄ•Ã-nÃ¡ ubÃ½vat hvÄ›zd. Dnes spal mnohem dÃ©le, ale zase si vybavil poslednÃ- slova Alfa strany. Co s nÃ-m mÃ¡ v plÃ¡nu? Jako kdyby nemÄ›l dost svÃ½ch vlastnÃ-ch starostÃ-! Ale musel uznat, Å¾e nÄ›kterÃ¡ jeho slova byla pravda. Jak dlouho mÃ¡ vlastnÄ› v Ãºmyslu Rask lhÃ¡t? Do tÃ© doby, neÅ¾ to sama zjistÃ-?

Bezzubka zjistil, Å¾e mu po Å¡upinÃ¡ch stÃ©kajÃ- malÃ© kapiÄ•ky studenÃ©ho potu, takÅ¾e potichu seskoÄ•il ze stromu, na kterÃ©m visel. Byl si jistÃ½, Å¾e Rask neprobudÃ-, pokud tedy uÅ¾ nebyla vzhÅ¯ru. DoÅ¡el k lesklÃ© hladinÄ› jezera a spatÅ™il svÅ¯j odraz ve vodÄ› osvÄ›tlenÃ© mÄ›sÃ-cem. To, co uvidÄ›l, ho celkem vystraÅ¡ilo. Navenek moÅ¾nÃ¡ mohl vypadat normÃ¡lnÄ› a v poÅ™Ã¡dku, jako kdyby se nic nestalo, ale v jeho oÄ•Ã-ch se odrÃ¡Å¾ela hrÅ¯za, strach, kterÃ½ se jen tak nedal pÅ™ehlÃ©dnout. VÅ¡iml by si ho i HnÃ-va a ten byl skoro slepÃ½! _To nenÃ- dobrÃ©_, proletÄ›lo mu hlavou.

Bezzubka se smotal do klubÃ-Ä•ka, ani se neobtÄ›Å¾oval tu zem nÄ›jak pÅ™edehÅ™Ã¡t, jako to mÄ›l ve zvyku. VÄ›dÄ›l, Å¾e se musÃ- uklidnit, jinak kaÅ¾dÃ½ bude vÄ›dÄ›t, Å¾e to ve funkci Alfy moc dlouho nevydrÅ¾Ã-. A Bezzubka mÄ›l jasno, Å¾e musÃ- urovnat zÃ¡leÅ¾itosti

mezi draky co nejdÅ™Ã-v, protoÅ¾e Ä•Ã-m mÃ©nÄ› starostÃ-, tÃ-m menÅ¡Ã- bude Å¡ance, Å¾e by nÄ›kdo zaÃºtoÄ•il z jejich vlastnÃ-ch Å™ad. Toho se ale NoÄ•nÃ- BÄ›s neobÃ¡val. Jeho strach spoÄ•Ã-val v tom, Å¾e nebude schopen ochrÃ¡nit ty, na kterÃ½ch mu zÃ¡leÅ¾Ã- - a to nejenom lidi a draky, ale i celÃ½ ostrov. Byl to pÅ™ece jeho domov, mÃ-sto, kde naÅ¡el lÃ¡sku, kterou by mu nikdo nikdy v hnÃ-zdÄ› RudÃ© Smrti nemohl dopÅ™Ã¡t. A Bezzubka byl za to vdÄ›Ä•nÃ½.

CelÃ½ zbytek noci proleÅ¾el s otevÅ™enÃ½ma oÄ•ima, snaÅ¾il se zachytit sebemenÅ¡Ã- pohyb, kterÃ½ stejnÄ› nepÅ™ichÃ¡zel, a soustÅ™edil se na problÃ©m s draky. Ale zatÃ-m nemÄ›l Å¾Ã¡dnou moÅ¾nost, jak vyÅ™eÅ¡it vÅ¡echny ty neÅ¡vÃ¡ry o draÄ•Ã-ch prÃ¡vech, hÃ¡dky drakÅ¯ z DraÄ•Ã- hory s tÄ›mi z hnÃ-zda RudÃ© Smrti, ale jak se vÄ•era sÃ¡m pÅ™esvÄ›dÄ•il, nejlepÅ¡Ã- moÅ¾nost se vÄ›tÅ¡inou naskytne v tÄ›ch nejmÃ©nÄ› vhodnÃ½ch chvÃ-lÃ-ch.

RÃ¡no pÅ™iÅ¡lo mnohem pozdÄ›ji, neÅ¾ pÅ™edpoklÃ¡dal. Sice zmizely hvÄ›zdy a obloha zesvÄ›tlala, ale aÅ¾ potom si Bezzubka uvÄ›domil, Å¾e zaÄ•Ã-nÃ¡ zima a vÃ½chod slunce je pozdÄ›ji. A to i tady na Blpu, bohem zapomenutÃ© oblasti. A s tÃ-m si uvÄ›domil jeÅ¡tÄ› jednu nepÅ™Ã-jemnost, kterou si pÅ™Ã¡l, aby se jÃ- vÅ¯bec nemusel zabÃ½vat. BlÃ-Å¾il se Snoggletog, vikinskÃ© svÃ¡tky, coÅ¾ byla doba, kdy draci odlÃ©tajÃ- vyvÃ©st potomky. Bezzubka si poloÅ¾il hlavu na mokrou trÃ¡vu pÅ™ed nÃ-m a snaÅ¾il se zaostÅ™it na malou kapku rosy, kterÃ¡ se mu skvÄ›la pÅ™ed Ä•umÃ¡kem. Draci budou odlÃ©tat na mÃ-sto svÃ©ho narozenÃ-, takÅ¾e by se rozdÄ›lili na dva proudy. Ale jak pro nebesa mÃ¡ on, Bezzubka, zaÅ™Ã-dit, aby letÄ›li jen na jedno mÃ-sto? VyuÅ¾Ã-t autoritu Alfy a nakÃ¡zat jim to? Nebude potom stejnÃ½, jak DragÅ¯v Bewilderbeast, jen vydÃ¡vat rozkazy? Nebo by mÄ›l poÅ¾Ã¡dat tÅ™eba Cloudjumpera, aby mu pomohl?

Bezzubkovi se z hrdla vydÃ-ral lÃ-tostnÃ½ sten a drak se pÅ™etoÄ•il na zÃ¡da. V poslednÃ-ch dnech si zaÄ•Ã-nal vÅ¡Ã-mat, Å¾e kdyÅ¾ mÃ¡ nÄ›jakÃ© problÃ©my, vÃ-ce se projevuje jeho uÅ¾ tak hravÃ¡ povaha. NoÄ•nÃ- BÄ›s tam leÅ¾el na zÃ¡dech, jen tak pozoroval mraky plujÃ-cÃ-po obloze, a Å™Ã-kal si, jestli by se nemÄ›l vrÃ¡tit. Ale potom se zarazil. PÅ™ipomnÄ›la se mu slova ze snu a uvÄ›domil si, Å¾e by to asi nebylo pÅ™Ã-liÅ¡ vhodnÃ©. A navÃ-c nechtÄ›l mÃ-t na krku Rask naÅ¡tvanou vÃ-c, neÅ¾ bylo tÅ™eba. A v tuhle chvÃ-li zaÄ•al uvaÅ¾ovat, jestli s nÃ-m uÅ¾ bude ochotnÃ¡ dnes rÃ¡no mluvit.

NemÄ›l by jÃ- tÅ™eba udÄ›lat nÄ›jakou laskavost? Bezzubka zatÅ™epal hlavou. Nikdy o Å¾Ã¡dnÃ©m drakovi takhle neuvaÅ¾oval, ale stÃ¡le si namlouval, Å¾e to je sÃ-la rasy. Byli pÅ™ece NoÄ•nÃ- BÄ›si, nebo ne? NemÄ›li by se draci jeden o druhÃ©ho starat? _No, Alfa urÄ•itÄ›_, pomyslel si Å¡kodolibÄ›. NÄ›jakÃ© to Alfa kouzlo by se hodilo, vyÅ™eÅ¡it vÅ¡echny problÃ©my.

Bezzubka vstal a pomalu Å¡el k jezeru. NachytÃ¡ snÃ-dani. VeÅ¡el jednou nohou do jezera a trochu se zatÅ™Ã¡sl, jak byla voda studenÃ¡. Jako plaz to ale rychle pÅ™ekonal a doÅ¡el tam aÅ¾ po bÅ™icho. Jak mu o nÄ› voda Å¡plouchala, rozhodl se, Å¾e nenÃ- nutnÃ©, aby Å¡el dÃ¡l. Na lovenÃ- ryb bude tahle hloubka bohatÄ› staÄ•it. Chvilku sledoval hladinu a potom hlavou prudce vyrazil dopÅ™edu. TentokrÃ¡t ale chÅˆapl naprÃ¡zdno.

Ale netrvalo dlouho a za nÃ-m na zemi byla pÄ›knÃ¡ hromÃ¡dka ryb a Bezzubka teÄ• uÅ¾ jenom lovil porci navÃ-c. MÄ›l hlad, vÄ•era pÅ™ece jen nemÄ›l moc k veÄ•eÅ™i, a tak uÅ¾ jedl kaÅ¾dou rybu, kterou chytil, a doufal, Å¾e ty nalovenÃ© budou Rask staÄ•it. ZahledÄ›l se

na oblohu. UÅ¾ bylo jasno, dnes to vypadalo na nÃ¡dhernÃ½ den, odpoledne by moÅ¾nÃ¡ mohla pÅ™ijÃ-t bouÅ™ka.

Bezzubku teÄ• ale vÃ-c zajÃ-malo, kde je Rask. VÅ¾dyÅ¥ uÅ¾ pÄ›knou dobu bylo svÄ›tlo, ale ona jeÅ¡tÄ› nedala najevo Å¾Ã¡dnÃ© znÃ¡mky toho, Å¾e by byla vzhÅ¯ru, a to ho trÃ¡pilo. Nestalo se jÃ- nÄ›co? A protoÅ¾e nechtÄ›l naruÅ¡ovat jejÃ- soukromÃ-, zkusmo zavolal: â€žRask? Jsi vzhÅ¯ru?" Zprvu se odpovÄ›Ä• nedostavila a Bezzubka si zaÄ•al dÄ›lat starosti, ale potom se jejÃ- Ä•umÃ¡k objevil za malou zatÃ¡Ä•kou a nakonec vyÅ¡la celÃ¡ zpoza pukliny do rokle.

â€žPromiÅˆ," zazÃ-vala, â€žtrochu jsem se tam zasekla." To si Bezzubka dokÃ¡zal Å¾ivÄ› pÅ™edstavit, nebylo tam tolik prostoru pro draka. A hlavnÄ› tak velkÃ©ho. MoÅ¾nÃ¡, kdyby to byla jinÃ¡ situace, by se smÃ¡l, ale to mu teÄ• nepÅ™ipadalo moc vhodnÃ©. A tak jen chÃ¡pavÄ› pÅ™ikÃ½vl a hlavou ukÃ¡zal na ryby.

â€žSnÃ-danÄ›," prohlÃ¡sil a trochu poodstoupil, aby Rask mohla projÃ-t.

KdyÅ¾ draÄ•ice prochÃ¡zela kolem nÄ›j, Bezzubka si nemohl nevÅ¡imnout odÅ™enÃ©ho stehna. Krev jÃ- naÅ¡tÄ›stÃ- netekla, mÄ›la jen trochu sedÅ™enÃ© Å¡upiny, ale urÄ•itÄ› to muselo bÃ½t z toho, jak se snaÅ¾ila vyprostit, pokud se opravdu zasekla. A Bezzubka vÄ›dÄ›l, Å¾e tam nenÃ- zrovna hodnÄ› mÃ-sta.

Rask se zastavila.

â€žZÃ-rÃ¡Å¡," prohlÃ¡sila nezÃºÄ•astnÄ›nÄ›. _A jo_, pomyslel si Bezzubka. ZapomnÄ›l, Å¾e draci dokÃ¡Å¾ou vycÃ-tit, kdyÅ¾ se na nÄ› nÄ›kdo dÃ-vÃ¡.

â€žTu odÅ™eninu mÃ¡Å¡ z dneÅ¡nÃ-ho rÃ¡na?" zeptal se starostlivÄ›. Aby to tak Å™ekl, nikdy poÅ™Ã¡dnÄ› nevÄ›dÄ›l, jak vylÃ©Ä•it zranÄ›nÃ-, jedinÃ©, co pro nÄ›j vÅ¾dy fungovalo, bylo olÃ-znout jej.

DraÄ•ice pÅ™ikÃ½vla a ani se nestihla otoÄ•it, kdyÅ¾ se jÃ- Bezzubka zeptal, jak se mÃ¡ jejÃ- noha.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡k by dnes mohl pÅ™ijÃ-t a pÅ™evÃ¡zat ti to, ale mÃ¡ trochu problÃ©my, takÅ¾e nevÃ-m," dodal rychle, ale sÃ¡m nevÄ›dÄ›l, jestli vÅ¯bec on sÃ¡m bude moct pÅ™ijÃ-t veÄ•er. StÃ¡le tady byl problÃ©m ÃºtoÄ•Ã-cÃ-ch drakÅ¯, a nikdo netuÅ¡il, kdy by mohli zaÃºtoÄ•it znovu. A tentokrÃ¡t by to uÅ¾ mohl nÄ›kdo odnÃ©st.

â€žTo je v poÅ™Ã¡dku," Å™ekla Rask a trochu tlapu zvedla. Obvaz na nÃ- stÃ¡le drÅ¾el, ale Bezzubka by byl stejnÄ› radÅ¡i, kdyby ho dostala novÃ½. DÃ¡l uÅ¾ se druhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s nezajÃ-mal o svÃ¡ zranÄ›nÃ- a podle smrtÃ-cÃ-ho pohledu, kterÃ½ vrhl na Bezzubku, se o nich uÅ¾ dÃ¡l nechtÄ›l bavit. PÅ™eÅ¡la k rybÃ¡m.

â€žTy jsou vÅ¡echny pro mÄ›?" Å™ekla pÅ™ekvapenÄ›, kdyÅ¾ vidÄ›la tu poÅ™Ã¡dnou hromÃ¡dku. Bezzubka pÅ™ikÃ½vl a jen tak pÅ™emÃ½Å¡lel, co se dÄ›je nahoÅ™e ve vesnici, jestli ho tÅ™eba nepotÅ™ebujÃ-. _A pokud ano, vÄ›dÃ-, kde mÄ› najdou,_ Å™ekl si v duchu.

â€žAle co ty?" zeptala se Rask a pÅ™iÅ¡la k nÄ›mu s jednou rybou v tlamÄ›. OÄ•ividnÄ› mÄ›la bÃ½t pro nÄ›j.

â€žJÃ¡ uÅ¾ mÄ›l," odvÄ›til Bezzubka nepÅ™Ã-tomnÃ½m tÃ³nem. A najednou ho nÄ›co napadlo. DalÅ¡Ã- nevinnÃ¡ leÅ¾? _Ale je to pro dobrÃ½ ÃºÄ•el_, napomenul se optimisticky. To ho pÅ™esvÄ›dÄ•ilo, Å¾e si to klidnÄ› mÅ¯Å¾e dovolit.

â€žDnes tady mÅ¯Å¾u zÅ¯stat a nauÄ•it tÄ› lÃ©tat," prohlÃ¡sil, aÅ¾ Rask spolkla rybu, kterou mÄ›la, a zakuckala se. JejÃ- oÄ•i se rozzÃ¡Å™ily.

â€žVÃ¡Å¾nÄ›?" zeptala se nadÅ¡enÄ›, ale zÃ¡roveÅˆ opatrnÄ›, jako kdyby si myslela, Å¾e to mÅ¯Å¾e bÃ½t jen planÃ¡ Å¡ance. Bezzubka pÅ™ikÃ½vl. NÄ›kdo se o to tam nahoÅ™e pÅ™ece jen postarÃ¡, ale potom bude mÃ-t on hlÃ-dku v noci.

Bezzubka nerad spal ve stÃ¡jÃ-ch s ostatnÃ-mi draky. VÃ-cemÃ©nÄ› protoÅ¾e tam nebyl Å kyÅ¥Ã¡k, ale ten uÅ¾ taky vÃ-ce Ä•asu trÃ¡vil s Astrid, a dÃ¡le proto, Å¾e si nÄ›kdy od drakÅ¯ vyslouÅ¾il chladnÃ© pohledy, i kdyÅ¾ nemÄ›l ponÄ›tÃ-, co udÄ›lal, Å¾e ho obdarovÃ¡vajÃ- nÄ›Ä•Ã-m takovÃ½m. Proto, kdyÅ¾ nemohl spÃ¡t ve Å kyÅ¥Ã¡kovÄ› pokoji na svÃ© kamennÃ© posteli, byl venku a drÅ¾el hlÃ-dku. A dnes, i kdyÅ¾ na to nemÄ›l poÅ™Ã¡dnÄ› nÃ¡ladu, byl unavenÃ½ a otrÃ¡venÃ½, si ji chtÄ›l vzÃ-t.

Rask na mÃ-stÄ› nadÅ¡enÄ› poskoÄ•ila. Po prvnÃ-m dopadu s bolestnÃ½m vÃ½razem nadzdvihla obvÃ¡zanou nohu, ale dÃ¡l tancovala na mÃ-stÄ›, snaÅ¾Ã-c se, aby si to Bezzubka nÃ¡hodou nerozmyslel. JejÃ- vÃ½raz mÄ›l na nÄ›j takovÃ½ uklidÅˆujÃ-cÃ- vliv, byla to mnohem lepÅ¡Ã- lÃ©Ä•ba, neÅ¾ koupel v jezeÅ™e, a Bezzubka se nemohl doÄ•kat, aÅ¾ ji vezme nahoru do vesnice.

â€žTak mÅ¯Å¾eme?" zeptal se a v oÄ•ekÃ¡vÃ¡nÃ- se na ni podÃ-val. Rask pÅ™ikÃ½vla a nemohla se doÄ•kat svÃ© prvnÃ- leteckÃ© lekce.

Bezzubka si nemohl pomoct, aby se neusmÃ¡l nad jejÃ-m dÄ›tinskÃ½m pÅ™Ã-stupem. PÅ™ipomÃ-nala mu tak moc jeho samotnÃ©ho, kdyÅ¾ mÄ›li jÃ-t se Å kyÅ¥Ã¡kem lÃ©tat. Ale na druhou stranu to kompletnÄ› chÃ¡pal. LÃ©tÃ¡nÃ- byla radost, takovÃ¡ kratochvÃ-le, ale mnohokrÃ¡t mu schopnost lÃ©tat i zachrÃ¡nila Å¾ivot. TÅ™eba tenkrÃ¡t, kdyÅ¾ bojoval s tou PlÃ-Å¾ivou SmrtÃ-. PoprvÃ© se seznÃ¡mili v hnÃ-zdÄ› RudÃ© Smrti a moc se nepohodli. Bezzubka si to pÅ™esnÄ› nepamatoval, ale vÄ›dÄ›l, Å¾e to bylo kvÅ¯li postavenÃ- v noÄ•nÃ- smeÄ•ce. Brr. KdyÅ¾ na to teÄ• pomyslel, tak se otÅ™Ã¡sl. SlouÅ¾it u RudÃ© Smrti bylo uÅ¾ tak dost hroznÃ©, ale kdyÅ¾ k tomu musel bÃ½t Alfa smeÄ•kyâ€¦ RudÃ¡ Smrt nevybÃ-rala svoje Alfy podle toho, jestli toho jsou hodni, ne, byli to ti nejkrutÄ›jÅ¡Ã- a nejzÃ¡keÅ™nÄ›jÅ¡Ã- draci baÅ¾Ã-cÃ- po krvi. A Bezzubka se podle toho takÃ© Å™Ã-dil. ProtoÅ¾e nic jinÃ©ho neznal.

Ale teÄ• uÅ¾ to je jinÃ©, to vÄ›dÄ›l. UÅ¾ se nenechÃ¡ nikÃ½m ovlÃ¡dat a nebude spolÃ©hat na nevÄ›domost. MÃ¡ rodinu a skvÄ›lÃ© pÅ™Ã¡tele. A bude je chrÃ¡nit.

Rask nedoÄ•kavÄ› poskakovala, a tak usoudil, Å¾e ji nemusÃ- nechat dÃ©le Ä•ekat. NavÃ-c mÄ›l den volna, ne? V nejhorÅ¡Ã-m pÅ™Ã-padÄ› vÃ-minimÃ¡lnÄ› Stormfly, kde ho najde. Ale Bezzubka nepochyboval, Å¾e se o sebe ten jeden den zvlÃ¡dnou postarat sami. PÅ™ece jen to takhle bylo poslednÃ- Ä•tyÅ™i roky, tak draci z Blpu kdyÅ¾tak pomÅ¯Å¾ou tÄ›m z DraÄ•Ã- hory.

Bezzubka se na chvÃ-li rozhlÃ©dl a vÃ¡havÄ› se nadechl. Rask pÅ™estala poskakovat a zeptala se: â€žPÅ™ijde dnes Å kyÅ¥Ã¡k?" NoÄ•nÃ- BÄ›s nevÄ›dÄ›l proÄ•, ale zaÄ•Ã-nalo se mu zdÃ¡t, Å¾e by Rask byla nadÅ¡enÃ¡ ze setkÃ¡nÃ- s nÃ-m. Bylo by to proto, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k je prvnÃ- Ä•lovÄ›k, kterÃ½ se k nÃ- choval jinak neÅ¾ Drago? UrÄ•itÄ› by to byla moÅ¾nost. Nebo proto, Å¾e je to jeho nejlepÅ¡Ã- kamarÃ¡d a on je na nÄ›j dost fixovanÃ½. Bezzubka se rozhodl odpovÄ›dÄ›t pravdivÄ› (pro jednou).

â€žNevÃ-m," Å™ekl a jak se tam poslouchal, ani od nÄ›j samotnÃ©ho to neznÄ›lo zrovna nÄ›jak nadÅ¡enÄ›. PodÃ-val se na Rask, ta ale jen chÃ¡pavÄ› pokÃ½vala hlavou. PravdÄ›podobnÄ› si uvÄ›domovala, jak to pro nÄ›j musÃ- bÃ½t po Ãºtoku Draga tÄ›Å¾kÃ©. Bezzubka tedy zahnal vÄ›tÅ¡inu negativnÃ-ch myÅ¡lenek, kterÃ© byly pro tenhle den ne zrovna vhodnÃ©, a podÃ-val se Rask zpÅ™Ã-ma do oÄ•Ã-.

â€žAsi nejdÅ™Ã-v budu muset prohlÃ©dnout tvoje kÅ™Ã-dla," Å™ekl a zezaÄ•Ã¡tku Ä•ekal, Å¾e mu bude odporovat, ale k jemu obrovskÃ©mu pÅ™ekvapenÃ- kÅ™Ã-dla bez protestu roztÃ¡hla a vyÄ•kÃ¡vala. _TÅ™eba si uÅ¾ zaÄ•Ã-nÃ¡ zvykat_, napadlo ho a pomalu popoÅ¡el k jejÃ-m kÅ™Ã-dlÅ¯m a zaÄ•al je dÅ¯kladnÄ› zkoumat.

Nemohl si nevÅ¡imnout vÅ¡ech tÄ›ch jizev, kterÃ© pokrÃ½valy kÅ™Ã-dla, stejnÄ› jako celÃ½ zbytek jejÃ-ho tÄ›la. Jinak to ale vypadalo, kdyÅ¾ ji obeÅ¡el asi dvakrÃ¡t, Å¾e nic zlomenÃ©ho nemÃ¡ a s kostmi by v nepoÅ™Ã¡dku taky nic nemÄ›la mÃ-t. Rask nadzdvihla oboÄ•Ã-, takÅ¾e teÄ• mÄ›la takovÃ½ roztomilÃ½ zvÄ›davÃ½ vÃ½raz. OÄ•ividnÄ› jeÅ¡tÄ› nebyla spokojenÃ¡ s tÃ-m, Å¾e by mÄ›l bÃ½t Bezzubka takhle blÃ-zko, ale vyrovnala se s tÃ-m.

â€žKÅ™Ã-dla mÃ¡Å¡ v poÅ™Ã¡dku," prohlÃ¡sil spokojenÄ› Bezzubka, â€žteÄ• ukaÅ¾ ocas." Rask naÅ¡tÄ›stÃ- drÅ¾ela jazyk za zuby, jak moc se chtÄ›la nauÄ•it lÃ©tat, jinak mÄ›l Bezzubka pocit, Å¾e by mu Å™ekla nÄ›co peprnÃ©ho nebo ho rovnou flÃ¡kla tÃ-m ocasem do hlavy. Proto byl NoÄ•nÃ- BÄ›s i opatrnÃ½, kdyÅ¾ ho zkoumal. A stÃ¡le mÄ›l na sobÄ› oÄ•i Rask, kterÃ¡ chtÄ›la vÄ›dÄ›t, co dÄ›lÃ¡.

â€žVypadÃ¡ to dobÅ™e," zvedl hlavu Bezzubka a povzbudivÄ› se usmÃ¡l.

â€žTeorie tÄ› snad uÅ¡etÅ™Ã-m," Å™ekl a odmlÄ•el se. â€žProtoÅ¾e ji taky neznÃ¡m." Na to si vyslouÅ¾il od draÄ•ice Ãºsměv, kterÃ½ mu prozrazoval, Å¾e ji to opravdu pobavilo. _AspoÅˆ nÄ›koho moje nevÄ›domost bavÃ-_, pomyslel si Bezzubka a pokraÄ•oval: â€žZÃ¡klad je urÄ•itÄ› mÃ-t roztÃ¡hlÃ¡ kÅ™Ã-dla. Nerad praktikuju uÄ•enÃ- za pochodu a tady naÅ¡tÄ›stÃ- nenÃ- Å¾Ã¡dnÃ½ srÃ¡z, odkud by to Å¡loâ€¦ Co je?" zarazil se a podÃ-val se na Rask, kterÃ¡ tÄ›Å¾ko zakrÃ½vala smÃ-ch.

DraÄ•ice nejdÅ™Ã-v musela popadnout dech, aby se nerozesmÃ¡la nahlas.

â€žPÅ™edpoklÃ¡dÃ¡m, Å¾e tebe to uÄ•ili za pochodu, kdyÅ¾ to takhle Å™Ã-kÃ¡Å¡," odpovÄ›dÄ›la a tÃ-m donutila Bezzubku pÅ™emÃ½Å¡let nad tÃ-m, jak se vlastnÄ› on nauÄ•il lÃ©tat. Zamyslel se. TenkrÃ¡t musel bÃ½t moc malÃ½, ale co si pamatoval, tak umÄ›l lÃ©tat poÅ™Ã¡d.

â€žVlastnÄ› nevÃ-m," odvÄ›til a uÅ¾ se nadechl, aby pokraÄ•oval ve svÃ©m nesmyslnÃ©m vÃ½kladu o lÃ©tÃ¡nÃ-, protoÅ¾e kaÅ¾dÃ½ drak mÄ›l

nÄ›kde v hlavÄ› zafixovÃ¡no, jak se lÃ©tÃ¡. Schopnost lÃ©tat je vrozenÃ¡ schopnost, dalo by se Å™Ã-ct, Å¾e instinkt - drak vÃ-, jak se dostane do vzduchu, s pÅ™istÃ¡vÃ¡nÃ-m je to moÅ¾nÃ¡ horÅ¡Ã-, jedinÃ©, co nedokÃ¡Å¾e rozpoznat, je doba, kdy mÃ¡ kÅ™Ã-dla dostateÄ•nÄ› silnÃ¡, aby ho udrÅ¾ela ve vzduchu. Na to potÅ™ebuje mladÃ½ drak rodiÄ•e. Ale i tak byl BezzubkÅ¯v vÃ½klad naprosto zbyteÄ•nÃ½.

â€žTy nevÃ-Å¡, jak ses sÃ¡m nauÄ•il lÃ©tat?" zeptala se Rask, tentokrÃ¡t uÅ¾ smrtelnÄ› vÃ¡Å¾nÄ›. Bezzubka zamÃ¡val ocasem ze strany na stranu a trochu tvrdÄ›ji, neÅ¾ zamÃ½Å¡lel, Å™ekl: â€žTo teÄ• nebudeme rozebÃ-rat, je to tvoje lekce." DraÄ•ice se trochu urazila a otrÃ¡venÄ› s nÃ¡dechem vtipu v hlase odpovÄ›dÄ›la: â€žTak dobÅ™e, pane uÄ•iteli." Bezzubka trochu zalitoval tÃ© hoÅ™kosti v hlase pÅ™edtÃ-m, ale s tÃ-m se teÄ• uÅ¾ nedalo nic dÄ›lat. Zhluboka si povzdechl.

â€žZÃ¡kladem lÃ©tÃ¡nÃ- jsou urÄ•itÄ› kÅ™Ã-dla, takÅ¾e je mÅ¯Å¾eÅ¡ roztÃ¡hnout," popsal prvnÃ- Ä•Ã¡st a zÃ¡roveÅˆ dÄ›lal to samÃ©, co ona, jen trochu zkuÅ¡enÄ›ji a jak mu to vyhovovalo.

â€žAbys mohla lÃ©tat, musÃ-Å¡ mÃ-t obÄ› Ä•Ã¡sti ocasnÃ- ploutve," pokraÄ•oval a hodil rychlÃ½ pohled na svojÃ- automatickou ploutev. Byl aspoÅˆ rÃ¡d, Å¾e Rask mÃ¡ obÄ› dvÄ› a nemusÃ- Å™eÅ¡it takovÃ© problÃ©my, jako s tÃ-m mÃ¡ on sÃ¡m.

Na chvÃ-li odvrÃ¡til hlavu, ale v tÃ© malÃ© chvÃ-li, kdy se nedÃ-val, se toho hodnÄ› stalo. ZatÃ-mco on sledoval rybu, jak se vynoÅ™ila z jezera, nÄ›kolik krÃ¡tkÃ½ch vteÅ™in letÄ›la vzduchem a potom se zanoÅ™ila zpÄ›t, Rask mohutnÄ› zazÃ-vala, zamÃ¡vala kÅ™Ã-dly, zaÄ•ala dÄ›lat obliÄ•eje, kterÃ© byly jen dÅ¯kazem jejÃ- netrpÄ›livosti, a chtÄ›la se zaÄ•Ã-t honit za vlastnÃ-m ocasem, kdyÅ¾ se Bezzubka obrÃ¡til zpÃ¡tky.

â€žâ€¦ a nesmÃ-Å¡ zapomenout, Å¾e mÃ¡vÃ¡nÃ- kÅ™Ã-dly je cesta, jak se udrÅ¾et ve vzduchu," citoval NoÄ•nÃ- BÄ›s se zavÅ™enÃ½ma oÄ•ima, kdyÅ¾ je nÃ¡hle otevÅ™el. Rask naÅ¡tÄ›stÃ- vycÃ-tila, kdy se chystal akci provÃ©st, a posluÅ¡nÄ› si sedla s trochu natoÄ•enou hlavou a vypadala jako zvÄ›davÃ© Å¡tÄ›nÄ›.

â€žNebyl tady nÄ›kdo?" zeptal se Bezzubka, jeho tvÃ¡Å™ najednou nabyla ostraÅ¾itÃ©ho vÃ½razu a jeho uÅ¡i se jen mihly vzduchem. VystrÄ•il Ä•umÃ¡k, ale nikoho a nic necÃ-til. Jen dva draky a zÃ¡pach ryb, kterÃ© tam jeÅ¡tÄ› pÅ™ed hodinou leÅ¾ely vylovenÃ©. Potom mu pohled spoÄ•inul na Rask. Ta se neklidnÄ› zavrtÄ›la.

â€žTo jsem byla asi jÃ¡," Å™ekla, ale to, Å¾e se chtÄ›la honit za vlastnÃ-m ocasem, to uÅ¾ nezmÃ-nila. NaÅ¡tÄ›stÃ-.

Bezzubka si zhluboka oddechl a polevil v ostraÅ¾itosti. Zrovna teÄ• netouÅ¾il mÃ-t nÄ›jakÃ½ dalÅ¡Ã- Ãºtok, kterÃ½ by musel zaÅ¾ehnÃ¡vat. VÃ-cemÃ©nÄ› proto, Å¾e chtÄ›l koneÄ•nÄ› mÃ-t volno. A zadruhÃ© byl dost unavenÃ½, teÄ• by neporazil ani ovci. A neÅ¾ se nauÄ•Ã- bÃ½t Alfou? To pÅ™edpoklÃ¡dal, Å¾e ovce budou do tÃ© doby lÃ©tat a zÃ¡vodit s draky, jako to oni dÄ›lajÃ- s nimi teÄ•. DobÅ™e, ne. To by bylo uÅ¾ moc, ale i tak Bezzubka nepochyboval, Å¾e mu vÅ¡echno zabere aÅ¾ pÅ™espÅ™Ã-liÅ¡ Ä•asu.

Bezzubka se nadechl a chtÄ›l pokraÄ•ovat, ale Rask ho tentokrÃ¡t pÅ™eruÅ¡ila.

â€žNemÅ¯Å¾eme uÅ¾ zaÄ•Ã-t?" zeptala se netrpÄ›livÄ›, moÅ¾nÃ¡ aÅ¾ moc, ale to v tomhle pÅ™Ã-padÄ› Bezzubkovi nevadilo. KaÅ¾dÃ½ drak se tÄ›Å¡il na let, musel by bÃ½t blÃ¡zen, aby nemÄ›l rÃ¡d lÃ©tÃ¡nÃ-. Nebo strach z vÃ½Å¡ek. PÅ™ikÃ½vl.

â€žTak zaÄ•neme."

â€žBezzubko!" vykÅ™ikla Rask pÅ™i druhÃ©m pokusu, kdy nÄ›kolikrÃ¡t zamÃ¡vala kÅ™Ã-dly a ocitla se celÃ¡ ve vzduchu. PrvnÃ- pokus jÃ- absolutnÄ› nevyÅ¡el, jak ucÃ-tila, Å¾e se nohama odlepuje od zemÄ›, hned toho nechala, ale po BezzubkovÄ› dalÅ¡Ã-m pÅ™emlouvÃ¡nÃ- a vysvÄ›tlovÃ¡nÃ-, Å¾e si na to zvykne, nabyla vÄ›tÅ¡Ã- jistoty a chtÄ›la to zkusit znovu. Ale teÄ• nervÃ³znÄ› mÃ¡vala kÅ™Ã-dly, a drÅ¾ela se ve vzduchu na stejnÃ©m mÃ-stÄ›.

â€žJÃ¡ spadnu!" vykÅ™ikla, kdyÅ¾ omylem jednÃ-m kÅ™Ã-dlem mÃ¡vla vÃ-c a celÃ¡ se naklonila.

â€žNespadneÅ¡!" odpovÄ›dÄ›l Bezzubka ze zemÄ›, â€žjsi tÅ™i metry nad zemÃ-. To se ti nic nestane." UÅ¾ na zaÄ•Ã¡tku musel uznat, Å¾e druhÃ½ drak mÃ¡ ponÄ›tÃ-, co a jak dÄ›lat, jen to prostÄ› nedokÃ¡zal uplatnit. Nebo to byla dalÅ¡Ã- vÄ›c, kterÃ¡ byla od dob Draga zapomenuta? Bezzubkovi pÅ™ipadalo, Å¾e Rask jen potÅ™ebuje praxi. HodnÄ› praxe, aby byl pÅ™esnÄ›jÅ¡Ã-, ale ty nÃ¡znaky tam rozhodnÄ› byly. Ale kdyÅ¾ mÄ›l pÅ™Ã-leÅ¾itost nauÄ•it ji to Ãºplně od zaÄ•Ã¡tku, nechtÄ›l se zabÃ½vat teoriÃ-, Å¾e to jen zapomnÄ›la. Mohla se bÃ¡t vÃ½Å¡ek i pÅ™edtÃ-m a lÃ©tat. To byla u drakÅ¯ vzÃ¡cnÃ¡ fobie, ale rozhodnÄ› ne neexistujÃ-cÃ-. Bylo to docela dobÅ™e moÅ¾nÃ©, Å¾e pokud zaÅ¾ila nÄ›jakou katastrofu za letu, bude se bÃ¡t.

Rask se nedÅ¯vÄ›Å™ivÄ› podÃ-vala pod sebe.

â€žNejsem si tak jistÃ¡. Ty stojÃ-Å¡ na zemi," podotkla a hlas se jÃ- trochu tÅ™Ã¡sl. Bezzubka pocÃ-til nutkÃ¡nÃ- protoÄ•it oÄ•i.

â€žV tom pÅ™Ã-padÄ› sniÅ¾ frekvenci, kterou mÃ¡vÃ¡Å¡ kÅ™Ã-dly," poradil jÃ- Bezzubka. â€žTo tÄ› snese dolÅ¯."

DraÄ•ice o trochu vÃ½Å¡ nad nÃ-m se uÅ¾ na nÄ›j nedÃ-vala, spÃ-Å¡ pÅ™ed sebe, aby nevidÄ›la, Å¾e je vlastnÄ› ve vzduchu.

â€žA teÄ• normÃ¡lnÄ›, prosÃ-m," Å™ekla jen a Bezzubka si pÅ™ipomnÄ›l, Å¾e Rask Å¾ila mnoho let jen ve spoleÄ•nosti Draga a jeho drakÅ¯ a pravdÄ›podobnÄ› nemÃ¡ ponÄ›tÃ-, co to je frekvence. A kdyÅ¾ uÅ¾ jsme u toho, on to taky aÅ¾ tak pÅ™esnÄ› nevÄ›dÄ›l. TakÅ¾e vlastnÄ› taky nemÄ›l prÃ¡vo Å™Ã-kat to.

â€žMÃ¡vej pomaleji kÅ™Ã-dly," odpovÄ›dÄ›l a Rask se doslova zhrozila.

â€žAle to spadnu!" NoÄ•nÃ- BÄ›s zakroutil hlavou a jednÃ-m pohybem se vznesl do vzduchu kousek nad nÃ-.

â€žJÃ¡ ti to teÄ• ukÃ¡Å¾u," Å™ekl a dÃ-val se dolÅ¯ na ni. Rask k nÄ›mu zvedla oÄ•i, ale prozrazovaly zdÄ›Å¡enÃ-.

â€žJestli spadnu, tak tÄ› chytÃ-m, ale jestli se snesu normÃ¡lnÄ› dolÅ¯, tak to udÄ›lÃ¡Å¡ pÅ™esnÄ› tak pomalu," Å™ekl Bezzubka. Byla to

logickÃ¡ moÅ¾nost, kdyÅ¾ se mÄ›la nauÄ•it lÃ©tat. PÅ™istÃ¡nÃ- byla ta nejtÄ›Å¾Å¡Ã- Ä•Ã¡st, a kolikrÃ¡t uÅ¾ Bezzubka spadl na Ä•enich, zÃ¡da, boky nebo na nÄ›jakou jinou Ä•Ã¡st tÄ›la, kterÃ¡ ho potom dlouho bolela.

Pomalu zaÄ•al zpomalovat mÃ¡vÃ¡nÃ- kÅ™Ã-dly a zaÄ•al se snÃ¡Å¡et na zem. VidÄ›l, jak Rask doufÃ¡, Å¾e se mu to nepovede, aby ji musel chytit, ale takovou radost jÃ- nechtÄ›l udÄ›lat. VÅ¡ichni draci majÃ- prÃ¡vo lÃ©tat. AÅ¾ na Speed Stingery. U tÄ›ch Bezzubka doufal, Å¾e si zÅ¯stanou pÄ›knÄ› na pevninÄ› a nikdy jim nenarostou kÅ™Ã-dla, aby mohli dÄ›lat neplechu jinde. NoÄ•nÃ- BÄ›s se zadnÃ-ma nohama dotkl zemÄ› a tÄ›ma pÅ™ednÃ-ma potom taky.

â€žAle ne," vydechla Rask, protoÅ¾e teÄ• se musela snÃ©st dolÅ¯. Ale kdyÅ¾ se tam podÃ-vala, tak se jÃ- to opravdu nelÃ-bilo. Å½e by mÄ›la strach z vÃ½Å¡ek? Rask si celkem dobÅ™e vzpomÃ-nala na dobu, kdy byla u Draga, jak se jÃ- jeho draci smÃ¡li, Å¾e nelÃ©tÃ¡. Ale bylo to opravdu kvÅ¯li tomu, Å¾e se zranila? TeÄ• to trochu vypadalo, Å¾e se bojÃ- vÃ½Å¡ky. Rask sama si to uvÄ›domovala, ale kdyÅ¾ vidÄ›la Bezzubku i â€“ v jejÃ- pamÄ›ti se zjevil obraz modrÃ©ho Nodra, i kdyÅ¾ si na nÄ›j poÅ™Ã¡dnÄ› nepamatovala â€“ ostatnÃ- draky lÃ©tat, pÅ™ipadalo jÃ- to lehkÃ©. JenÅ¾e naÅ¾ivo to bylo mnohem horÅ¡Ã-, neÅ¾ to vypadalo.

â€žJÃ¡ tÄ› chytÃ-m," ujiÅ¡Å¥oval ji Bezzubka, a protentokrÃ¡t se mu rozhodla plnÄ› dÅ¯vÄ›Å™ovat. I pÅ™esto, Å¾e vÄ›dÄ›la, Å¾e pÅ™ed nÃ- nÄ›co skrÃ½vÃ¡ â€“ to ji zatÃ-m pÅ™imÄ›lo, aby mu nÄ›co z toho, co jÃ- Å™Ã-kal, nevÄ›Å™ila. Ale momentÃ¡lnÄ› byly Bezzubkovy rady jedinou cestou, jak se dostat v poÅ™Ã¡dku dolÅ¯.

â€žDobÅ™e, vidÄ›la jsi, jak jsem to udÄ›lal, Å¾e?" Rask trochu nervÃ³znÄ› pÅ™ikÃ½vla. Pocit, Å¾e to Bezzubku vidÄ›la dÄ›lat jen jednou a hned by mÄ›la sletÄ›t bez nÄ›jakÃ½ch zlomenin, se jÃ- nelÃ-bil. Ale i tak trochu zpomalila mÃ¡vÃ¡nÃ- kÅ™Ã-dly. Jak ucÃ-tila, Å¾e se trochu snÃ¡Å¡Ã- dolÅ¯, trochu ve vzduchu zavrÃ¡vorala, ale potom naÅ¡tÄ›stÃ- dopadla zadnÃ-ma nohama na zem a nabyla jistoty.

KdyÅ¾ dopadla i pÅ™ednÃ-mi tlapami, vydala bolestnÃ½ sten, jak se jejÃ- zranÄ›nÃ¡ noha napnula. Obvaz se trochu rozepnul, ale stejnÄ› Bezzubka pÅ™emÃ½Å¡lel o tom, Å¾e odpoledne by sehnal Gothi, jestli by jÃ- to nemohla pÅ™ijÃ-t zkontrolovat.

VÃ-c ho trÃ¡pilo, Å¾e ani po dvou dnech se jÃ- ta noha snad ani nelepÅ¡Ã-. Doufal, Å¾e do nÃ- nechytila nÄ›jakou infekci, jinak by nastaly vÄ›tÅ¡Ã- komplikace, neÅ¾ dosud byly. A to jeÅ¡tÄ› potÅ™ebovali nÄ›koho zkuÅ¡enÃ©ho, pravdÄ›podobnÄ› Valku, jestli by nezvlÃ¡dla alespoÅˆ Ä•Ã¡steÄ•nÄ› oÅ¡etÅ™it jejÃ- Å¡upiny, kterÃ© byly mÃ-sty rozedranÃ© a aÅ¾ moc suchÃ©. MoÅ¾nÃ¡ dokonce mÄ›la jeÅ¡tÄ› nÄ›kterÃ© Å¡upiny z dÄ›tstvÃ-, protoÅ¾e mladÃ- draci nejdÅ™Ã-ve Å¡upiny svlÃ©kali - podobnÄ› jako hadi - ale opravdu jen nÄ›kdy. Bezzubka nevÄ›dÄ›l pÅ™esnÄ›, jestli to zrovna NoÄ•nÃ- BÄ›si dÄ›lajÃ-, ale uvaÅ¾oval tak, vzhledem k tomu, Å¾e nÄ›kterÃ© Å¡upiny mÄ›la Rask velkÃ© a jinÃ© malÃ©, jako by byla jeÅ¡tÄ› mlÃ¡dÄ›. A nesluÅ¡elo jÃ- to. Opravdu.

Rask uÅ¾ pevnÄ› stÃ¡la na zemi, ale po celÃ©m tÄ›la se viditelnÄ› tÅ™Ã¡sla. Bezzubka si sedl a s hlubokÃ½m nÃ¡dechem zavÅ™el oÄ•i.

â€žPoslyÅ¡, Rask, jestli se bojÃ-Å¡ vÃ½Å¡ek, budeme s tÃ-m muset nÄ›co udÄ›lat," Å™ekl pomalu a rozmÃ½Å¡lel si kaÅ¾dÃ© slovo. DraÄ•ice uÅ¾ ale byla oÄ•ividnÄ› ve svÃ©m starÃ©m jÃ¡.

â€žAle jÃ¡ se nebojÃ-m vÃ½Å¡ek!" obhajovala se. Bezzubka byl trpÄ›livÃ½, ale s nÃ- uÅ¾ opravdu zaÄ•Ã-nal tu trpÄ›livost ztrÃ¡cet.

â€žAno, zrovna pÅ™ed chvilkou ses tÅ™Ã¡sla v dvoumetrovÃ© vÃ½Å¡ce," odpovÄ›dÄ›l sarkasticky. â€žJestli se bojÃ-Å¡ vÃ½Å¡ek, staÄ•Ã- Å™Ã-ct a jÃ¡ vymyslÃ-m nÄ›co, jak ti pomoct." Rask zaÄ•Ã-nala bÃ½t rozzuÅ™enÃ¡. JejÃ- nÃ¡lada se mÄ›nila skoro jako Astridina. JenÅ¾e Astrid byla Ä•lovÄ›k a Rask drak. TakÅ¾e Bezzubka zaÄ•al pÅ™edpoklÃ¡dat, Å¾e draÄ•ice a lidskÃ© samice jsou skoro stejnÃ©. Ale Stormfly nikdy takovÃ¡ nebyla. Ta s nÃ-m mÄ›la trpÄ›livost.

â€žAle jÃ¡ se nebojÃ-m," byla tvrdohlavÃ¡. Mrskla ocasem ze strany na stranu, aÅ¾ Bezzubku ovanul prach ze zemÄ›. NoÄ•nÃ- BÄ›s pÅ™imhouÅ™il oÄ•i. VyzaÅ™ovala z nich neuvÄ›Å™itelnÃ¡ autorita, aÅ¾ se Rask trochu stÃ¡hla.

â€žMoÅ¾nÃ¡ trochu," opravila se. Bezzubka si pochvaloval. SmrtÃ-cÃ- pohled byla neuvÄ›Å™itelnÄ› uÅ¾iteÄ•nÃ¡ vÄ›c, a zÃ¡roveÅˆ jedinÃ¡ vÄ›c, kterou mÄ›l spoleÄ•nou s Astrid. I kdyÅ¾ pouÅ¾Ã-t ho na Rask se mu zdÃ¡lo trochu pÅ™ehnanÃ©.

â€žDobÅ™e, bojÃ-m se!" svÄ›sila draÄ•ice hlavu v poraÅ¾eneckÃ©m gestu. _JeÅ¡tÄ› Å¾e nevidÄ›la, jak jsme ji pÅ™evÃ¡Å¾eli_, pomyslel si Bezzubka. Tu sÃ-Å¥ vzala Astrid vÄ•era do dokÅ¯, aby s nÃ- rybÃ¡Å™i chytali ryby. AspoÅˆ na nÄ›co byla dobrÃ¡. Å½Ã¡dnÃ¡ ryba proti nÃ- nemÄ›la Å¡anci.

â€žAle to neznamenÃ¡, Å¾e to vzdÃ¡m!" pokraÄ•ovala Rask. Bezzubka pokÃ½val hlavou. Ani neÄ•ekal, Å¾e by se Rask, kterÃ¡ byla vÄ›znÄ›nÃ¡ u Draga tak dlouho, vzdala bez boje. Ale teÄ• musel vymyslet, jak ji toho strachu zbavit. Zvedl se a zaÄ•al zamyÅ¡lenÄ› pÅ™echÃ¡zet sem a tam. MusÃ- bÃ½t nÄ›jakÃ½ zpÅ¯sob. Nikdy se s nÄ›Ä•Ã-m podobnÃ½m nesetkal, takÅ¾e netuÅ¡il, jak to Å™eÅ¡it.

Potom se mu do mysli vloudil obraz jednoho ze Å kyÅ¥Ã¡kovÃ½ch novÄ›jÅ¡Ã-ch vynÃ¡lezÅ¯, draÄ•Ã- nosÃ-tka, aby zranÄ›nÃ© draky mohli pÅ™evÃ¡Å¾et vzduchem. ObÃ¡val se ale, Å¾e to nenÃ- dokonÄ•enÃ©. CoÅ¾ o to, zkusit by to mohl. ObrÃ¡til se k Rask.

â€žHned budu zpÃ¡tky, nÄ›co mÄ› napadlo," roztÃ¡hl kÅ™Ã-dla, aby vzlÃ©tl, ale pak ucÃ-til, jak ho Rask zastavila.

â€žTentokrÃ¡t se vraÅ¥â€¦ prosÃ-m," Å¾adonila a znÄ›lo to opravu zoufale. _MusÃ- bÃ½t opravdu vydÄ›Å¡enÃ¡ ze samoty_, napadlo Bezzubku. MÄ›l ale docela jasnou pÅ™edstavu, proÄ• to tak je. KdyÅ¾ ji naÅ¡li, byla zavÅ™enÃ¡ v mÃ-stnosti ÃºplnÄ› sama, bÅ¯hvÃ-jak dlouho.

Bezzubka pÅ™ikÃ½vl a vzlÃ©tl. KromÄ› vzduchu, kterÃ½ jeho kÅ™Ã-dla stÃ¡hla dolÅ¯, po nÄ›m nezbylo vÅ¯bec nic. NoÄ•nÃ- BÄ›s letÄ›l pÅ™Ã-mou cestou do vesnice. Z rokle to nebylo daleko, ale i tak mu ten let pÅ™ipadal jako hodiny, ne jako minuty. Opravy vesnice byly v plnÃ©m proudu. Narazil na pÃ¡r drakÅ¯, kteÅ™Ã- tam letÄ›li se dÅ™evem a zdravili ho uÅ¾ zdÃ¡lky. NÄ›kteÅ™Ã- mladÃ- draÄ•Ã- jezdci uÅ¾ takÃ© pomÃ¡hali, potkal Gustava s Fanghookem, kteÅ™Ã- pÅ™epravovali spolu s

nÄ›kolika dalÅ¡Ã-mi draky asi tÅ™i stromy na mÃ-sto, kde jim mÄ›li dalÅ¡Ã- VikingovÃ© odsekat vÄ›tve a naÅ™ezat je na menÅ¡Ã-kusy.

Bezzubka proletÄ›l nad pracujÃ-cÃ-m davem a zamÃ-Å™il ke kovÃ¡rnÄ›. UÅ¾ tam bylo pro nÄ›j mÃ¡lo mÃ-sta, takÅ¾e pÅ™istÃ¡l venku. JeÅ¡tÄ› by nÄ›co rozbil. ZaÅ™val dovnitÅ™. Byl si jistÃ½, Å¾e by ho Å kyÅ¥Ã¡k poznal. NÄ›kolik drakÅ¯ kolem nÄ›j zvedlo hlavu. Ti z DraÄ•Ã- hory k nÄ›mu pÅ™iÅ¡li, ti, co uÅ¾ byli na Blpu dÃ©le a znali ho, jen hlavy zvedli a dÃ¡l se vÄ›novali svÃ© prÃ¡ci, protoÅ¾e vÄ›dÄ›li, Å¾e jen volal Å kyÅ¥Ã¡ka.

â€žJe vÅ¡echno v poÅ™Ã¡dku, Alfo?" zeptala se ustaranÄ› jedna samice Raincuttera a sklonila svÅ¯j dlouhÃ½ krk, jen oÄ•ima se na nÄ›j dÃ-vala, jako by jÃ- mohl nÄ›jak ublÃ-Å¾it.

â€žAno, vÅ¡echno je v poÅ™Ã¡dku," odpovÄ›dÄ›l Bezzubka. UÅ¾ ho ani nezajÃ-malo, Å¾e ho oslovujÃ- Alfa. To slovo se mu uÅ¾ tak obtisklo v hlavÄ›, Å¾e je jednÃ-m uchem vpouÅ¡tÄ›l a druhÃ½m je vypouÅ¡tÄ›l zase ven.

â€žOpravdu?" zajÃ-mal se znovu Raincutter. Bezzubku uÅ¾ to zaÄ•Ã-nalo otravovat, ale pÅ™emohl se a zÅ¯stal v klidu.

â€žAno, vÅ¡echno je v poÅ™Ã¡dku," Å™ekl klidnÄ›, â€žjen hledÃ¡m svÃ©ho jezdce." Samice se zmatenÄ› postavila, ale kdyÅ¾ Alfa Å™Ã-kal, Å¾e je to v poÅ™Ã¡dku, bude ona taky v poÅ™Ã¡dku. Jen se trochu zmatenÄ› dÃ-vala. SamozÅ™ejmÄ› Å¾e draci z DraÄ•Ã- hory byli zvyklÃ- na obÄ•asnÃ© lidi, kdyÅ¾ tam mÄ›li Valku i Å kyÅ¥Ã¡ka, KliÄ•ase a Tlamouna, ale stejnÄ› vÄ›tÅ¡ina z nich zatÃ-m stÃ¡le nechÃ¡pala, jak draci tady na Blpu mÅ¯Å¾ou mÃ-t kaÅ¾dÃ½ svÃ©ho jezdce. A stejnÄ› tak nechÃ¡pali, jak mÅ¯Å¾e mÃ-t jezdce Alfa. Toho pÅ™ece nesmÃ- nikdo omezovat!

â€žCo se to tu dÄ›je?" vyÅ¡el Å kyÅ¥Ã¡k. Pod oÄ•ima se mu tvoÅ™ily tmavÃ© kruhy a celkovÄ› vypadal neodpoÄ•atÄ›. HnÄ›dÃ© vlasy mÄ›l rozcuchanÃ© a mÃ¡lem spal, ale mÄ›l hroznou radost, Å¾e vidÃ- Bezzubku.

â€žAhoj, brÃ¡Å¡ko!" nastavil ruce a NoÄ•nÃ- BÄ›s mu do jednÃ© z nich strÄ•il Ä•enich. Byl to pÄ›knÃ½ nÃ¡znak dÅ¯vÄ›ry. Å kyÅ¥Ã¡k se obrÃ¡til zÃ¡dy k nÄ›mu a veÅ¡el do kovÃ¡rny. Za chvilku byl zpÃ¡tky i se svÃ½m vÃ½tvorem.

â€žJeÅ¡tÄ› to nenÃ- hotovÃ©," Å™ekl a ukÃ¡zal mu pÄ›knÄ› nabrouÅ¡enou sekeru. Konec rukojeti se kovovÄ› lesknul a byl vidÄ›t vÃ½stupek, na kterÃ©m by mÄ›la bÃ½t hlava Nodra. ZatÃ-m ale nebyl vytvarovanÃ½, takÅ¾e kaÅ¾dÃ½ nezasvÄ›cenÃ½ vidÄ›l jen kus kovu, kterÃ½ vystupoval na Å¡patnou stranu. Bezzubka hrdelnÄ› zavrnÄ›l a dal tak kamarÃ¡dovi najevo, Å¾e se mu to lÃ-bÃ-.

â€žÅ˜Ã-kÃ¡m, Å¾e to jeÅ¡tÄ› nenÃ- hotovÃ©," zasmÃ¡l se Å kyÅ¥Ã¡k a pohladil ho po malÃ½ch Å¡upinÃ¡ch na hlavÄ›.

â€žSnad by to zÃ-tra mohlo bÃ½t hotovÃ©," pÅ™eÅ¡el z veselÃ©ho tÃ³nu do trochu vÃ¡Å¾nÄ›jÅ¡Ã-ho. â€žRÃ¡d bych Astrid poÅ¾Ã¡dal o ruku co nejdÅ™Ã-v. Taky bysme mohli letÄ›t za mÃ¡mou a Å™Ã-ct jÃ-to."

Bezzubka ho chtÄ›l nÄ›jak podpoÅ™it, ale nevÄ›dÄ›l, jak jinak mu

usnadnÃ- prÃ¡ci, neÅ¾ aby se drÅ¾el co nejdÃ¡l a on to tak mÄ›l dÅ™Ã-ve hotovÃ©. Ale nejdÅ™Ã-v potÅ™eboval tu vÄ›c â€“ ty popruhy na pÅ™evÃ¡Å¾enÃ- drakÅ¯. ProtÃ¡hl se kolem Å kyÅ¥Ã¡ka. Byla to pravda, uÅ¾ se sem skoro neveÅ¡el. KÅ™Ã-dly shodil nÄ›kterÃ© vÄ›ci na zem a byl to nepÅ™Ã-jemnÃ½ pocit, otÃ-rat se jimi o ostrÃ©, tupÃ© a pichlavÃ© vÄ›ci. ProtoÅ¾e skoro nic jinÃ©ho tam nebylo. MoÅ¾nÃ¡ tak tuÅ¾ka.

â€žPoÄ•kej, brÃ¡Å¡ko, vÃ-Å¡, Å¾e tam nesmÃ-Å¡!" zavolal za nÃ-m Å kyÅ¥Ã¡k a snaÅ¾il se kolem nÄ›j proplazit zpÃ¡tky, ale drak uÅ¾ byl tak velikÃ½, Å¾e kolem nÄ›j to vzÃ-t nemohl. A Bezzubka ho dokonale ignoroval. StrÄ•il nos do jeho hromady poznÃ¡mek a celÃ© to tam rozhÃ¡zel.

â€žBezzubko!" zavyl Å kyÅ¥Ã¡k, vÄ›dom si toho, Å¾e to bude muset vÅ¡echno uklidit. Rozhodl se uÄ•init draÄ•Ã-mu Å™Ã¡dÄ›nÃ- pÅ™Ã-trÅ¾. VyÅ¡vihl se Bezzubkovi na hÅ™bet, snaÅ¾il se sice vyhnout vÄ›tÅ¡Ã-m ostnÅ¯m, ale na jednom pÅ™istÃ¡l. Trochu zaklel a plazil se po draÄ•Ã-m hÅ™betÄ› dÃ¡l. Nakonec se dostal do prohlubnÄ› mezi jeho kÅ™Ã-dly, kde ho koneÄ•nÄ› Bezzubka vzal na vÄ›domÃ-, ale dÃ¡l ho ignoroval. PotÅ™eboval najÃ-t ten vynÃ¡lez a ani jeho nejlepÅ¡Ã- kamarÃ¡d mu v tom nezabrÃ¡nÃ-!

Å kyÅ¥Ã¡k z nÄ›j slezl, kdyÅ¾ se dostal na mÃ-sto za jeho uÅ¡ima.

â€žPoslouchej, Bezzubko, tady nesmÃ-Å¡ bÃ½t," Å™ekl a obÄ›ma rukama zatlaÄ•il na jeho plece. Drak zvedl hlavu a pod nÃ¡tlakem sÃ-ly trochu vycouval. PÅ™itom shodil nÄ›kolik kbelÃ-kÅ¯ s vlnou, takÅ¾e vypadal jako zasnÄ›Å¾enÃ½. A pak to Bezzubka uvidÄ›l. PlÃ¡ny na popruhy. PÅ™Ã-mo za Å kyÅ¥Ã¡kovou nohou. JenÅ¾e pokud bude muset stÃ¡le couvat, nikdy se k tomu nedostane a uÅ¾ takhle si koleduje o doÅ¾ivotnÃ- zÃ¡kaz sem vstoupit.

Ale co. Bezzubka se uÅ¾ rozhodl. VyplÃ¡zl dlouhÃ½ rÅ¯Å¾ovÃ½ jazyk a mladÃ©ho muÅ¾e olÃ-zl.

â€žBezzubko!" zanadÃ¡val Å kyÅ¥Ã¡k, â€žvÃ-Å¡, Å¾e to nejde vyprat!" To uÅ¾ ale drak neposlouchal. Znovu vyrazil vpÅ™ed a do zubÅ¯ uchytil papÃ-r. Å kyÅ¥Ã¡k pÅ™i jeho pokusu Ãºspě›Å¡nÄ› spadl na zem. Ocasem uÅ¾ mÃ¡val venku, ale hlavou byl poÅ™Ã¡d vevnitÅ™.

Å kyÅ¥Ã¡k si to samozÅ™ejmÄ› nenechal lÃ-bit. Vstal a znovu, s vÄ›tÅ¡Ã-m Ãºsilím, ho donutil vycouvat. KdyÅ¾ dostal NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa ven od Å¡piÄ•ky ocasu aÅ¾ po poslednÃ- Å¡upinu na nose, se obrÃ¡til na zpustoÅ¡enou kovÃ¡rnu a rozhodil rukama.

â€žBezzubko! Kdo to bude uklÃ-zet!?" rozÄ•iloval se.

â€žJÃ¡ ne," usmÃ¡l se Bezzubka sarkasticky a spolu s papÃ-rem v jeho tlamÄ› to vykouzlilo roztomilÃ½ vÃ½raz. ZÃ¡roveÅˆ se jÃ-m takÃ© omlouval.

Draci, kteÅ™Ã- je sledovali, se vrÃ¡tili ke svÃ½m vÄ›cem. Tohle nebyla jejich zÃ¡leÅ¾itost. Å kyÅ¥Ã¡kovi netrvalo dlouho, aby se uklidnil. Na svÃ©ho nejlepÅ¡Ã-ho kamarÃ¡da se nikdy nedokÃ¡zal zlobit dlouho. AÅ¾ teÄ• si vÅ¡iml papÃ-ru, kterÃ½ svÃ-ral v tlamÄ›.

â€žUkaÅ¾," natÃ¡hl ruku a Bezzubka mu ho do nÃ- pustil. Spolu s

dÃ¡reÄ•kem v podobÄ› slin. Å kyÅ¥Ã¡k je otÅ™el do koÅ¾ichu.

Potom si krÃ¡tce papÃ-rek prohlÃ©dl a jeho oÄ•i se trochu rozÅ¡Ã-Å™ily. TeÄ• uÅ¾ chÃ¡pal, proÄ• se k tomu Bezzubka chtÄ›l tak zoufale dostat. ProtoÅ¾e to potÅ™eboval. NÃ¡kres byl hotovÃ½ do vÅ¡ech podrobnostÃ-, od popruhÅ¯ udrÅ¾ujÃ-cÃ-ch zranÄ›nÃ© draky aÅ¾ po ty na draky letÃ-cÃ-. JedinÃ½ malÃ½ zÃ¡drhel na celÃ©m plÃ¡nu byla velikost. Å kyÅ¥Ã¡k to zatÃ-m nemÄ›l vymyÅ¡lenÃ©, ale tenhle vynÃ¡lez zatÃ-m zkouÅ¡el jen na Bezzubkovi, takÅ¾e lÃ©pe Å™eÄ•eno to bylo vyrobenÃ© jen na NoÄ•nÃ- BÄ›sy a menÅ¡Ã- draky.

ProsÃ-m, aÅ¥ to mÃ¡Å¡, modlil se Bezzubka v duchu. Nerad by zÃ-skal doÅ¾ivotnÃ- zÃ¡kaz chodit do kovÃ¡rny kvÅ¯li nÄ›jakÃ©mu kusu papÃ-ru, kterÃ½ by mu byl nakonec ÃºplnÄ› k niÄ•emu. Ale doufal, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k pochopil jeho zÃ¡mÄ›r. KoneckoncÅ¯ byl jednÃ-m z nejchytÅ™ejÅ¡Ã-ch VikingÅ¯ na ostrovÄ›.

â€žBezzubko, jÃ¡ vÃ-m, kam tÃ-m mÃ-Å™Ã-Å¡," Å™ekl Å kyÅ¥Ã¡k a dlouze zazÃ-val. Opravdu by potÅ™eboval nÄ›jakÃ© hodiny odpoÄ•inku. NoÄ•nÃ- BÄ›s naÅ¡picoval uÅ¡i. Podle jeho tÃ³nu poznal, Å¾e teÄ• bude nÃ¡sledovat nÄ›jakÃ¡ nepÅ™Ã-jemnÃ¡ zprÃ¡va.

â€žAle jÃ¡ to mÃ¡m vyrobenÃ© jen na velikost NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯," Å™ekl Å kyÅ¥Ã¡k. PÅ™i tom prohlÃ¡Å¡enÃ- se Bezzubkovi neskuteÄ•nÄ› ulevilo. _TakÅ¾e to mÃ¡! _zaradoval se v duchu.

â€žPoÅ™Ã¡d to chceÅ¡?" zeptal se Å kyÅ¥Ã¡k a Bezzubka se mu radostnÄ› otÅ™el o nohu. Jako koÄ•ka. Spolu s tÃ-m se mu z hrdla vydralo zavrnÄ›nÃ-. Doslova pÅ™edl.

â€žTy mÄ› poÅ™Ã¡d udivujeÅ¡," podivil se Å kyÅ¥Ã¡k. JeÅ¡tÄ› nikdy nevidÄ›l Bezzubku tak Å¡Å¥astnÃ©ho, aby pÅ™edl. ZaÄ•Ã-nal si myslet, Å¾e to je zase nÄ›jakÃ¡ z mnoha schopnostÃ-, o kterÃ½ch jeÅ¡tÄ› nevÃ-.

â€žTak tady poÄ•kej," Å™ekl a zmizel v chaosu kovÃ¡rny. Bezzubka se pÅ™i krÃ¡tkÃ©m pohledu tam dovnitÅ™ trochu zastydÄ›l, ale velkÃ½ drak musÃ- dÄ›lat velkÃ½ nepoÅ™Ã¡dek, Å¾e? Sledoval, jak se Å kyÅ¥Ã¡k pÅ™echÃ¡zÃ- od krabice ke krabici a nakonec se sehnul k jednÃ©, kterou za pomoci vÅ¡ech svÃ½ch sil vytÃ¡hl. _To je to tak tÄ›Å¾kÃ©?_ zdÄ›sil se v duchu Bezzubka. NÄ›jak se mu nelÃ-bila pÅ™edstava, Å¾e by musel nÃ©st nÄ›co hroznÄ› tÄ›Å¾kÃ©ho a k tomu jeÅ¡tÄ› Rask, kterÃ¡ se urÄ•itÄ› bude vÅ¡emoÅ¾nÄ› vrtÄ›t, kdyÅ¾ se vÃ½Å¡ek bojÃ-.

KdyÅ¾ se Å kyÅ¥Ã¡k napÅ™Ã-mil, v obou rukou drÅ¾el cosi poÅ™Ã¡dnÄ› zamotanÃ©ho. MÄ›lo to rÅ¯znÃ© odstÃ-ny hnÄ›dÃ©, stÅ™Ã-brnÃ© a dokonce i trochu zelenÃ©.

â€žAsi budu muset jÃ-t s tebou," Å™ekl, protoÅ¾e jak si byl on i Bezzubka vÄ›dom, drak samotnÃ½ by to asi na sebe nedokÃ¡zal natÃ¡hnout a navÃ-c to Å kyÅ¥Ã¡k potÅ™eboval vyzkouÅ¡et.

Bezzubka potichu zavrÄ•el a nastavil zÃ¡da. Rozhodl se, Å¾e ho potom odnese rovnou do VelkÃ© SÃ-nÄ›, aby si odpoÄ•inul, protoÅ¾e jeho dÅ¯m zatÃ-m stÃ¡le nebyl opravenÃ½. Ale uÅ¾ se na tom stavÄ›lo, to vidÄ›l z vÃ½Å¡ky, kdyÅ¾ pÅ™ilÃ©tal. Å kyÅ¥Ã¡k mu pÅ™ehodil pÅ™es krk popruhy a sÃ¡m za nÄ› nasedl, aby je pÅ™idrÅ¾oval po dobu letu. KÅ¯Å¾e takhle hned za uÅ¡ima byla pro Bezzubku nepÅ™Ã-jemnÃ¡, ale uÅ¾ vydrÅ¾el i horÅ¡Ã- vÄ›ci.

NoÄ•nÃ- BÄ›s vyskoÄ•il do vzduchu a do kÅ™Ã-del nabral vÃ-tr. KdyÅ¾ ucÃ-til, jak mu podebral kÅ™Ã-dla a on pocÃ-til ten znÃ¡mÃ½ pocit volnosti, napadlo ho, jak se mÅ¯Å¾e Rask nÄ›Ä•eho takovÃ©ho bÃ¡t. VÅ¾dyÅ¥ to bylo nÃ¡dhernÃ©! I to, Å¾e koneÄ•nÄ› jednou letÄ›l se Å kyÅ¥Ã¡kem, to vÅ¡echno pro nÄ›j bylo tak starÃ©, a pÅ™esto tak novÃ© a Ã°Å¾asnÃ©.

â€žTak kam letÃ-me?" zeptal se Å kyÅ¥Ã¡k a Bezzubka si uvÄ›domil, Å¾e trochu vyboÄ•il ze smÄ›ru. Lehce zatoÄ•il a namÃ-Å™il si to k rokli. ZastÅ™Ã-hal uÅ¡ima, kdyÅ¾ slyÅ¡el kamarÃ¡da vydechnout. NeÄ•ekal nic pÄ›knÃ©ho.

â€žTakÅ¾e takhle ty," Å™ekl Å kyÅ¥Ã¡k a Bezzubka by mohl pÅ™Ã-sahat, Å¾e mÃ¡ prÃ¡vÄ› extra Ä•Ã¡belskÃ½ Ã°smÄ›v.

â€žJÃ¡ to nikomu neÅ™eknu," pokraÄ•oval Å kyÅ¥Ã¡k sladkÃ½m hlasem a NoÄ•nÃ- BÄ›s obrÃ¡til hlavu aÅ¾ tak, jak vÅ¯bec mohl, a hlasitÄ› zavrÄ•el. Doufal, Å¾e to bude dost, aby ho umlÄ•el. Å kyÅ¥Ã¡k to ani nepotÅ™eboval. ZjevnÄ› si jeho gesto vyloÅ¾il po svÃ©m, a na jeho hÅ™betÄ› se jeÅ¡tÄ› vÃ-c uvolnil a stÃ¡le mÄ›l takovÃ½ blaÅ¾enÃ½ Ã°smÄ›v. Jen Bezzubka se neusmÃ-val. ProÄ• ty zmatenÃ© vztahy vÅ¾dycky zkazÃ- Ã°plnÄ› vÅ¡echno?

10. KoneÄ•nÄ› Å¡Å¥astnÃ½

OmlouvÃ¡m se za menÅ¡Ã- zpoÅ¾dÄ›nÃ-, ale teÄ• je moje situace trochu hektickÃ¡. DobÅ™e pÅ™iznÃ¡vÃ¡m, chvÃ-lemi se mi do toho pÅ™ipletla jedna velice dobrÃ¡ fanfiction, ale teÄ• jsem se k tomu koneÄ•nÄ› dostala a tady mÃ¡te kapitolu.

I do not own HTTYD

Rask nedoÄ•kavÄ› Ä•ekala v rokli u jezera, aby mÄ›la dobrÃ½ vÃ½hled, aÅ¾ se Bezzubka vrÃ¡tÃ-. Co ovÅ¡em neÄ•ekala, bylo, Å¾e s sebou pÅ™iveze i Ä•lovÄ›ka a takovou koÅ¾enou pÅ™Ã-Å¡eru, kterÃ¡ jÃ- pÅ™ipomÃ-nala nÄ›kterÃ© Dragovy pasti. VydÄ›Å¡enÄ› ucouvla.

Bezzubka se Å kyÅ¥Ã¡kem na hÅ™betÄ› pÅ™istÃ¡l bezpeÄ•nÄ› kus pÅ™ed nÃ-, ale uÅ¾ takhle se mu nÄ›co zdÃ¡lo v nepoÅ™Ã¡dku, kdyÅ¾ vidÄ›l, jak se samice stÃ¡hla a vydÄ›Å¡enÄ› si ho pÅ™emÄ›Å™uje. NelÃ-bilo se mu to. Myslel, Å¾e Rask bude v pohodÄ›, kdyÅ¾ se vrÃ¡tÃ-, ale z tohohle pohledu se tak moc nezdÃ¡lo.

Å kyÅ¥Ã¡k pomalu seskoÄ•il, ale neudÄ›lal Å¾Ã¡dnÃ½ zbyteÄ•nÃ½ pohyb, aby vydÄ›Å¡enou Rask jeÅ¡tÄ› vÃ-c nevydÄ›sil. VÄ›dÄ›l, Å¾e by to pro ni nebylo dobrÃ©. Bezzubka naopak vÄ›dÄ›l, Å¾e druhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s neumÃ- lÃ©tat, takÅ¾e stÃ¡l v klidu a sledoval oÄ•ima Rask, jak stÃ¡le nenÃ¡padnÄ› couvÃ¡, aÅ¾ se jednou zadnÃ- nohou ponoÅ™ila do jezera.

â€žKlid, dÄ›vÄ•e," zaÄ•al k nÃ- mluvit Å kyÅ¥Ã¡k. NÄ›kterÃ© draky uklidÅˆovalo, kdyÅ¾ na nÄ› lidÃ© konejÅ¡ivÄ› mluvili. Ale na Rask to neplatilo. Na to zaÅ¾ila mnoho krutÃ½ch chvil u lidÃ-, aby zase dÅ¯vÄ›Å™ovala jejich hlasu. Bezzubka povolil jednu zadnÃ- nohu a relaxoval. ZÃ¡roveÅˆ ale peÄ•livÄ› sledoval jak Ä•lovÄ›ka, tak draka. Draka moÅ¾nÃ¡ trochu vÃ-c, a jak si uvÄ›domoval, nebylo to zrovna tÃ-m, Å¾e by jako Alfa mÄ›l povinnost ho chrÃ¡nit.

Rask stÃ¡le zÅ¯stÃ¡vala v poÅ™Ã¡dnÃ© vzdÃ¡lenosti, moÅ¾nÃ¡ jeÅ¡tÄ›

trochu vÃ-c zacouvala.

â€žToâ€¦ To nenÃ- Dragovo, Å¾e ne?" Å kyÅ¥Ã¡k zÅ¯stal u Bezzubky, nebyl si jistÃ½, zda to bylo varovÃ¡nÃ- nebo takovÃ© ÃºtoÄ•nÃ© vrÄ•enÃ-. A jeÅ¡tÄ› vÃ-c si byl jistÃ½, Å¾e kdyby vytÃ¡hl Inferno u draka, kterÃ½ Å¾il spoustu let mezi zbranÄ›mi, neudÄ›lalo by to moc dobrÃ©ho.

NoÄ•nÃ- BÄ›s hodil letmÃ½ pohled na popruhy, ale potom se zasmÃ¡l. Rask si ho podezÅ™Ã-vavÄ› prohlÃ©dla.

â€žTohle?" zeptal se a ocasem hodil ke zmÄ›ti hnÄ›dÃ© a zelenÃ©.

â€žTo nenÃ- Dragovo, to vymyslel Å kyÅ¥Ã¡k. Jsou to popruhy na pÅ™evÃ¡Å¾enÃ- nemocnÃ½ch drakÅ¯," vysvÄ›tlil Bezzubka. Å kyÅ¥Ã¡k poslouchal, jak oba draci lehce vrÄ•Ã-, a zoufale si pÅ™Ã¡l, aby jim mohl rozumÄ›t. Tak moc by mu to ulehÄ•ilo Å¾ivot, i kdyÅ¾ s Bezzubkou si rozumÄ›l i beze slov, ale stejnÄ› by rÃ¡d vÄ›dÄ›l vÅ¡e, co si myslÃ-, nebo o Ä•em se dohadujÃ- ostatnÃ- draci. UlehÄ•ilo by mu to dokonce i prÃ¡ci nÃ¡Ä•elnÃ-ka. ProstÄ› celÃ© souÅ¾itÃ- drakÅ¯ s lidmi.

â€žTy chceÅ¡ Å™Ã-ct, Å¾e jsem nemocnÃ¡?" zeptala se otrÃ¡venÄ› Rask a sklopila uÅ¡i. Bezzubka se uÅ¾ nesmÃ¡l, protoÅ¾e pochopil, Å¾e to myslela smrtelnÄ› vÃ¡Å¾nÄ›. Jeho vÅ½raz se zmÄ›nil z veselÃ©ho na takovÃ½â€¦ dalo by se Å™Ã-ct i podlÃ©zavÃ½, ale opravdu jen trochu.

â€žNe, to ne, jen jsem si myslel, Å¾eâ€¦ ehmâ€¦ bych tÄ› vzal do oblak, abys vidÄ›la, jak je to tam krÃ¡snÃ©," Å™ekl.

Rask pÅ™imhouÅ™ila oÄ•i, ale kdyÅ¾ si popruhy prohlÃ©dla poÅ™Ã¡dnÄ›ji, vidÄ›la jednotlivÃ© Ä•Ã¡sti, do kterÃ½ch by Å kyÅ¥Ã¡k zapÅ™Ã¡hl Bezzubku a kde by byla ona. Jen jÃ- stÃ¡le nedochÃ¡zela jedna vÄ›câ€¦

â€žA co tady dÄ›lÃ¡ on?" zeptala se s pohledem upÅ™enÃ½m na Å kyÅ¥Ã¡ka. Ten se drÅ¾el stÃ¡le u Bezzubky, ale kdyÅ¾ mu NoÄ•nÃ- BÄ›s strÄ•il lehce Ä•umÃ¡k do dlanÄ›, pÅ™eÅ¡el k popruhu a zaÄ•al ho rozmotÃ¡vat.

â€žEhâ€¦ Jak vidÃ-Å¡, potÅ™ebuju Ä•lovÄ›ka, aby mi to nandal," vysvÄ›tlil Bezzubka a cÃ-til se pÅ™itom trochu trapnÄ›. Opravdu by si to nedokÃ¡zal navlÃ©ct sÃ¡m? MoÅ¾nÃ¡ mu dokonce zÄ•ervenaly i Å¡piÄ•ky uÅ¡Ã-, ale to by bylo uÅ¾ ponÄ›kolikÃ¡tÃ© za tÄ›ch pÃ¡r dnÃ-. To doufal, Å¾e ne.

Rask se viditelnÄ› uvolnila a sledovala, jak Å kyÅ¥Ã¡k rozmotal (ÃºspÄ›Å¡nÄ›) vÅ¡echny ty popruhy a Bezzubka si stoupnul, aby to mÄ›l jednoduÅ¡Ã-. DraÄ•ice musela uznat, jak se tak na nÄ› dÃ-vala, Å¾e jsou opravdu sehranÃ© duo. A na to museli bÃ½t velcÃ- pÅ™Ã¡telÃ©. Rask uvaÅ¾ovala, jestli bude mÃ-t i ona nÄ›kdy takovÃ©ho dobrÃ©ho pÅ™Ã-tele. JenÅ¾e ona nevÄ›dÄ›la, jak si mÃ¡ pÅ™Ã¡tele najÃ-t. Z okolnÃ-ho svÄ›ta nevÄ›dÄ›la vÅ¯bec nic. Proto trochu sklopila uÅ¡i v osamocenÃ©m gestu.

Byla to pravda. Byla osamÄ›lÃ¡. JedinÃ½, kdo ji kdy bral vÃ¡Å¾nÄ›, byl Bezzubka, zÃ¡roveÅˆ tady byla skuteÄ•nost, Å¾e oba dva pÅ™ed kaÅ¾dÃ½m nÄ›co tajili a do tÃ© doby nebude jejich pÅ™Ã¡telskÃ© pouto

ÃºplnÄ› bez skvrny. VÅ¾dy se najde nÄ›co nedokonalÃ©ho.

Å kyÅ¥Ã¡k zruÄ•nÄ› pÅ™ehodil Bezzubkovi popruh pÅ™es hÅ™bet a potom protÃ¡hnul ruku pod jeho bÅ™ichem, aby Å™emen uchopil z druhÃ© strany. Rask se zastavila nad myÅ¡lenkou, jak by to bylo nepÅ™Ã-jemnÃ©, kdyby jÃ- nÄ›jakÃ½ Ä•lovÄ›k sÃ¡hnul na bÅ™icho. Musel to bÃ½t mrazivÃ½ dotek, protoÅ¾e se celÃ¡ zatÅ™Ã¡sla.

Bezzubka celou dobu klidnÄ› stÃ¡l a pÅ™emÃ½Å¡lel, jestli mÃ¡ Rask, kterÃ¡ byla uÅ¾ tak dost nervÃ³znÃ-, Å™Ã-ct, Å¾e to jeÅ¡tÄ› nikdy nevyzkouÅ¡eli. Nakonec se ale rozhodl. KdyÅ¾ se to nerozbije, nemusÃ- to Å™Ã-kat a uÅ¡etÅ™Ã- jÃ- tak nervy. SvÃ½m zpÅ¯sobem jÃ- prokazoval sluÅ¾bu.

Å kyÅ¥Ã¡k zkontroloval vÅ¡echny popruhy, kterÃ© Bezzubku chvÃ-lemi tlaÄ•ily, ale byl si jistÃ½, Å¾e to pÅ™eÅ¾ije, stejnÄ› uÅ¾ pÄ›knou chvilku potÅ™eboval obrousit nÄ›jakÃ© Å¡upiny, kterÃ© byly uÅ¾ moc ostrÃ©. ProstÄ› se jich potÅ™eboval zbavit a to bude dalÅ¡Ã- lekce, kterou chtÄ›l ukÃ¡zat Rask. NenÃ- nad ukÃ¡zku, Å¾e?

â€žJe to v pohodÄ›, brÃ¡Å¡ko?" zeptal se Å kyÅ¥Ã¡k a zkusmo zatahal za jeden, zrovna ten nejvÃ-ce utaÅ¾enÃ½ â€“ popruh. Bezzubka se zavrtÄ›l, ale nic neudÄ›lal. Slunce se pomalu objevovalo nad nimi a on nechtÄ›l vÃ-c ztrÃ¡cet Ä•as. StaÄ•ilo, Å¾e by mohli potkat nÄ›jakÃ© draky â€“ snad ne Stormfly, protoÅ¾e jak ji znal, urÄ•itÄ› by se s Rask pustila do Å™eÄ•i, a nebylo by zrovna pÅ™Ã-jemnÃ©, kdyby jÃ- Å™ekla, Å¾e to on je Alfa. Byl vdÄ›Ä•nÃ½, Å¾e se ho na nÄ›j Rask jeÅ¡tÄ› nezeptala.

Byl s popruhy zatÃ-m spokojenÃ½.

â€žTeÄ• ty," obrÃ¡til se k Rask. DraÄ•ici se strachem rozÅ¡Ã-Å™ily oÄ•i.

â€žJâ€¦ JÃ¡?" zeptala se vydÄ›Å¡enÄ›. UÅ¾ jen samotnÃ¡ myÅ¡lenka, Å¾e by mÄ›la nechat Ä•lovÄ›ka dotÃ½kat se jÃ-, se jÃ- hnusila. Ale co kdyÅ¾ ten Ä•lovÄ›k byl kamarÃ¡d jejÃ-ho kamarÃ¡da? Nasucho polkla a s tÃ-m spolkla i svoji hrdost. VÃ¡havÄ› se rozeÅ¡la smÄ›rem ke dvoum samcÅ¯m a pÅ™ipadala si tak divnÄ›, hlavnÄ› proto, Å¾e se chystala udÄ›lat nÄ›co, co jeÅ¡tÄ› nikdy nezkouÅ¡ela â€“ postavit se strachu.

Å kyÅ¥Ã¡k vidÄ›l jejÃ- ne zrovna nadÅ¡enÃ½ vÃ½raz, a tak na ni zaÄ•al zase potichu mluvit. JemnÄ› a pomalu. Rask zachvÄ›la uÅ¡ima a zastavila se vedle Bezzubky. Nechala tam mÃ-sto pro Å kyÅ¥Ã¡ka, aby se mezi obÄ›ma draky mohl protÃ¡hnout. Samotnou ji udivovalo, jak klidnÄ› se chovala. Kdyby pÅ™ed nÄ›kolika dny vidÄ›la Ä•lovÄ›ka tak blÃ-zko, urÄ•itÄ› by zaÃºtoÄ•ila, ale uklidÅˆovala ji pÅ™Ã-tomnost Bezzubky. Tak nÄ›jak vÄ›dÄ›la, Å¾e by nenechal nikoho jÃ- ublÃ-Å¾it.

Å kyÅ¥Ã¡k si poÄ•Ã-nal profesionÃ¡lnÄ›. KdyÅ¾ dva z popruhÅ¯ protÃ¡hl pod jejÃ-m bÅ™ichem (docela se divil, Å¾e ho nechala), ani se nepohnula. MoÅ¾nÃ¡ se jen trochu nepÅ™Ã-jemnÄ› zavrtÄ›la, ale drÅ¾ela a to nÃ¡Ä•elnÃ-ka dost udivovalo. ZatÃ-mco se Å kyÅ¥Ã¡k podivoval, Rask naopak zatÃ-nala zuby, aby nevyletÄ›la vpÅ™ed na druhÃ½ konec rokle a uÅ¾ se k nim nepÅ™iblÃ-Å¾ila.

â€žSkvÄ›le," utÃ¡hl poslednÃ- popruh. DraÄ•ice Å¡ihla ocasem a o krok poodstoupila. Na zranÄ›nÃ© noze se moc nedrÅ¾ela. To ale

Å kyÅ¥Ã¡k pÅ™ehlÃ-Å¾el. Bezzubka vÄ›dÄ›l, Å¾e se o to pak postarÃ¡. A on se pak postarÃ¡ o to, aby mÄ›l poÅ™Ã¡dnÃ½ch osm hodin spÃ¡nku. PotÅ™eboval odpoÄ•inek jako sÃ¯l.

ÄŒlovÄ›k nasedl na NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa.

â€žPÅ™ipravenÃ¡?" otoÄ•il se k Rask Bezzubka. DraÄ•ice zastÅ™Ã-hala uÅ¡ima, ale zrovna nadÅ¡enÄ› nevypadala.

â€žNa zaÄ•Ã¡tku to moÅ¾nÃ¡ trochu cukne," upozornil ji Bezzubka tÄ›snÄ› pÅ™edtÃ-m, neÅ¾ ji kÅ™Ã-dlem mÃ¡lem plesknul pÅ™es nos, aÅ¾ Rask mÃ¡lem neuhnula, a mohutnÃ½m skokem vzlÃ©tl.

NeÅ¾ mohla nÄ›co takovÃ©ho Ä•ekat, s Rask to trhlo, aÅ¾ se jÃ- popruhy zaryly do bÅ™icha. Chvilku s tÃ-m bojovala, chtÄ›la zpÃ¡tky na zem, ale potom je nechala, aÅ¥ ji dÃ¡l trÃ¡pÃ-, protoÅ¾e nemÄ›la sÃ-lu se uvolnit. NavÃ-c stoupali a zemÄ› byla daleko. Rask tedy alespoÅˆ zavÅ™ela oÄ•i.

Bezzubka chÃ¡pal, Å¾e ten zaÄ•Ã¡tek musel bÃ½t pro Rask opravdu nepÅ™Ã-jemnÃ½, ale on by jinak nedokÃ¡zal vystoupat. I kdyÅ¾ nikoho nevezl, se musel odrazit, a teÄ• do toho musel dÃ¡t dvojnÃ¡sobnou sÃ-lu. Byl si jistÃ½, Å¾e tohle ho uÅ¾ Rask nenechÃ¡ nikdy dÄ›lat. MoÅ¾nÃ¡ by mohl nÄ›jak Å™Ã-ct Å kyÅ¥Ã¡kovi, jestli by tuhle menÅ¡Ã- potÃ-Å¾ nemohl nÄ›jak vyÅ™eÅ¡it.

NoÄ•nÃ- BÄ›s vystoupal do poÅ™Ã¡dnÃ© vÃ½Å¡ky, aÅ¾ nad stromy, kdy mohl vidÄ›t celÃ½ Blp. Byl spokojenÃ½, popruhy se mu sice trochu zaÅ™ezÃ¡valy do Å¡upin, ale jemu to nevadilo. Byl volnÃ½. â€žUÅ¾ mÅ¯Å¾eÅ¡ otevÅ™Ã-t oÄ•i," zavolal dolÅ¯ na Rask. DraÄ•ice odmÃ-tavÄ› zavrtÄ›la hlavou. Bezzubka si pobavenÄ› odfrkl. â€žJÃ¡ tÄ› nebudu nutit, ale mohla by ses aspoÅˆ podÃ-vat," Å™ekl s nÃ¡znakem smÃ-chu. Å kyÅ¥Ã¡k na jeho hÅ™betÄ› Å¡Å¥astnÄ› roztÃ¡hl ruce a vykÅ™ikl.

Spolu s tÃ-m Rask prudce otevÅ™ela oÄ•i a uÅ¡ima pozornÄ› poslouchala. Nebyla si jistÃ¡, jestli na nÄ› nÄ›kdo neÃºtoÄ•Ã-. A pÅ™ece jen by to byla dost nepÅ™Ã-jemnÃ¡ situace. Potom si uvÄ›domila, Å¾e je to jen ten lidskÃ½ tvor vyhlaÅ¡ujÃ-cÃ- do svÄ›ta, Å¾e je volnÃ½. DraÄ•ice se uvolnila a najednou si uvÄ›domila, Å¾e je ve vzduchu. Chvilku panikaÅ™ila, ale nijak se nesnaÅ¾ila vyprostit. VÃ-tr ji ovÃ-val ze vÅ¡ech stran a tu a tam cÃ-tila vzduch, jak ho rozvÃ-Å™ila Bezzubkova kÅ™Ã-dla. A Rask si zaÄ•ala uvÄ›domovat, jak nÃ¡dhernÃ½ je to pocit.

Pocit volnosti a nezkrotnosti, to bylo to, co jÃ- let dopÅ™Ã¡val. CÃ-tila se silnÃ¡, nejenÅ¾e si to zaÄ•ala i uÅ¾Ã-vat, kdepak, byla hrdÃ¡ na to, Å¾e pÅ™ekonala svÅ¯j strach, a byla vdÄ›Ä•nÃ¡ tÄ›m, kteÅ™Ã- jÃ- to umoÅ¾nili. Bezzubkovi i Å kyÅ¥Ã¡kovi. A byla vÃ-c neÅ¾ rÃ¡da, Å¾e je mÅ¯Å¾e nazÃ½vat svÃ½mi pÅ™Ã¡teli. SvÃ½mi prvnÃ-mi kamarÃ¡dy. NavÃ-c vÃ½hled tady nahoÅ™e byl Ãºplně dokonalÃ½. Rask poprvÃ© vidÄ›la mÃ-sto, kterÃ© je teÄ• jejÃ-m domovem. Blp. VÅ¡ude byly lesy nebo skÃ¡ly, kolem ostrova se skvÄ›l oceÃ¡n a v dÃ¡lce vidÄ›la nÄ›jakÃ½ dalÅ¡Ã- ostrov. Bezzubka ji bral na opaÄ•nou stranu od vesnice, aby nemusela vidÄ›t tu spouÅ¡Å¥, kterou momentÃ¡lnÄ› stÃ¡le uklÃ-zeli.

â€žTak jak se ti to lÃ-bÃ-?" sklonil hlavu Bezzubka. ProhlÃ-Å¾el si Rask. Na levÃ©m uchu mÄ›la jizvu, stejnÄ› jako na Ä•ele. VlastnÄ› po celÃ©m tÄ›le, ale jejÃ- modrÃ© oÄ•i jen zÃ¡Å™ily radostÃ-.

â€žJe toâ€¦" nemohla najÃ-t slova.

â€žÃšÅ¾asnÃ©? DokonalÃ©? VolnÃ©?" pomÃ¡hal Bezzubka ochotnÄ›.

â€žVÅ¡echno," vzhlÃ©dla na nÄ›j Rask s ÃºsmÄ›vem a Bezzubkovi jako by roztÃ¡lo srdce. Byla tak roztomilÃ¡.

A pak, pak se to vÅ¡echno pokazilo. Naprosto vÅ¡echno. Najednou vÅ¡ichni tÅ™i uslyÅ¡eli zvuk trhajÃ-cÃ- se lÃ¡tky. DrakÅ¯m se rozÅ¡Ã-Å™ily oÄ•i zdÄ›Å¡enÃ-m, Å kyÅ¥Ã¡k otevÅ™el pusu a vyÅ¡el mu z nÃ- dost nepÄ›knÃ½ vÃ½raz. ZaÄ•al kontrolovat popruhy na BezzubkovÄ› hÅ™betÄ›, ale nenaÅ¡el ten jeden zatracenÃ½, kterÃ½ se trhal.

â€žNeÅ™Ã-kal jsi, Å¾e je to bezpeÄ•nÃ©? ZkouÅ¡eli jste to uÅ¾ nÄ›kdy?!" zaÄ•ala znovu panikaÅ™it Rask a podÃ-vala se dolÅ¯. Bezzubka se na ni provinile podÃ-val.

â€žDnes to zkouÅ¡Ã-me poprvÃ©?" odpovÄ›dÄ›l na otÃ¡zku otÃ¡zkou, aby nemusel odpovÃ-dat na nÄ›jakou dalÅ¡Ã-. UÅ¾ se na ni nestaÄ•il ani podÃ-vat, kdyÅ¾ najednou padali. Jak se Å™emeny roztrhly, ukÃ¡zalo se, Å¾e praskl vÃ-c neÅ¾ jeden. Draci se vyvlÃ©kli z prasklÃ½ch popruhÅ¯ a padali. Tedy, Rask padala a Bezzubka se Å kyÅ¥Ã¡kem se pustili volnÃ½m pÃ¡dem za nÃ-.

â€žRoztÃ¡hni kÅ™Ã-dla!" vykÅ™ikl Bezzubka, kdyÅ¾ se dostal vedle nÃ-. DraÄ•ice na nÄ›j vrhla nenÃ¡vistnÃ½ pohled, ale jak vidÄ›la, Å¾e se zemÄ› blÃ-Å¾Ã- vÃ-c a vÃ-c, uposlechla ho. JejÃ- kÅ™Ã-dla se napjala a Rask se cÃ-tila, jako kdyby o nÄ› mÄ›la co chvilinku pÅ™ijÃ-t. VidÄ›la, jak druhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s udÄ›lal to samÃ©, s Ä•lovÄ›kem stÃ¡le na zÃ¡dech.

Å kyÅ¥Ã¡k se podÃ-val dolÅ¯ za stÃ¡le padajÃ-cÃ-m vynÃ¡lezem a nevinnÄ› poznamenal: â€žMÄ›lo to nÄ›jakÃ© mouchy." Bezzubka souhlasnÄ› zavrÄ•el, ale nespouÅ¡tÄ›l oÄ•i z Rask. TvÃ¡Å™ila se, jako by mÄ›la nÄ›koho zabÃ-t. A on mÄ›l nepÅ™Ã-jemnÃ© tuÅ¡enÃ-, Å¾e je hned prvnÃ- na seznamu. TakÅ¾e co takhle to trochu posunout?

â€žVidÃ-Å¡? JÃ¡ Å™Ã-kal, Å¾e to dokÃ¡Å¾eÅ¡!" usmÃ¡l se na ni, neÅ¾ si uvÄ›domila, Å¾e vlastnÄ› letÃ-. Opravdu letÃ-, sama, bez nÄ›Ä•Ã- pomoci. Zase pomalu stoupali a Rask udÄ›lala nadÅ¡enÄ› ve vzduchu pÅ™emet. Bylo vidÄ›t, jakou z toho mÃ¡ radost.

â€žTo je skvÄ›lÃ©!" vykÅ™ikla a oba samci se smÃ¡li spolu s nÃ-. Nikdy by je neunavilo dÃ-vat se na nÃ-, jak blbne, ale osud tomu pÅ™Ã¡l jinak.

Rask se stÃ¡hla zpÃ¡tky k nim, kdyÅ¾ uvidÄ›la dalÅ¡Ã-ho draka. _Ale ne_, pomyslel si Bezzubka. V tom cizÃ-m drakovi totiÅ¾ poznal Stormfly s Astrid na hÅ™betÄ›. PravdÄ›podobnÄ› je nenaÅ¡ly ve vesnici, takÅ¾e se je vydaly hledat. A Å™eknÄ›me, najÃ-t Ä•ernÃ©ho draka na modrÃ© obloze bez mrÃ¡Ä•ku dÃ¡ opravdu mnoho prÃ¡ce.

â€žVydrÅ¾ tady," Å™ekl Bezzubka Rask, kterÃ¡ s radostÃ- uposlechla a letÄ›la dÃ¡l na mÃ-stÄ›, zatÃ-mco Bezzubka mÃ¡vnul kÅ™Ã-dly a vyletÄ›l naproti Stormfly. UÅ¾ teÄ• bylo vidÄ›t, jak je

nadÅ¡enÃ½.

â€žStormfly!" vykÅ™ikl a bÄ›hem chvilky byl u nÃ-.

â€žAstrid!" poÅ¡krÃ¡bal se Å kyÅ¥Ã¡k ve vlasech. Nebylo mu zrovna pÅ™Ã-jemnÃ© vidÄ›t ji zrovna teÄ•, kdyÅ¾ musel vymyslet, jak ji poÅ¾Ã¡dat o ruku.

â€žAlfo!" pozdravila Bezzubku Stormfly. â€žJenom jsem vÃ¡s chtÄ›la vidÄ›t," usmÃ¡la se medovÄ› draÄ•ice, a tak, kdyÅ¾ NoÄ•nÃ- BÄ›s vidÄ›l, Å¾e opravdu nikomu nehrozÃ- Å¾Ã¡dnÃ© nebezpeÄ•Ã-, pÅ™eruÅ¡il jÃ-.

â€žÅ˜Ã-kej mi Bezzubko," opravil ji a potom hodil pohled smÄ›rem k Rask, kterÃ¡ poÅ™Ã¡d letÄ›la na mÃ-stÄ› a sledovala okolÃ-. â€žA ani slovo vztahujÃ-cÃ- se ke slovu Alfa. Ani slovo Alfa samotnÃ©. Ani muk o tom, Å¾e jÃ¡ jsem Alfa. A co jsem to chtÄ›l Å™Ã-ct?" zamotal se do svÃ©ho vlastnÃ-ho zmatenÃ©ho proslovu.

â€žAbych se vÅ¯bec nezmiÅˆovala o tom, Å¾e jsi Alfa," poradila mu Stormfly, jako vÅ¾dy vÄ›Ä•nÄ› veselÃ¡.

â€žHlavnÄ› ne tÃ¡mhle naÅ¡Ã- kamarÃ¡dce," zagestikuloval Bezzubka uÅ¡ima k Rask a Stormfly si toho vÅ¡imla a pÅ™ikÃ½vla.

â€žÅ˜Ã-kala jsem si, kam ses asi ztratil," prohlÃ¡sila, zatÃ-mco lidÃ© vedli zuÅ™ivou konverzaci nahoÅ™e na jejich hÅ™betech.

â€žUfâ€¦ Vzal jsem si den volno?" vÄ›noval jÃ- Bezzubka jeden ze svÃ½ch bezzubÃ½ch Ãºsměvů. Nodr jen nevÄ›Å™Ã-cnÄ› zavrtÄ›l hlavou.

â€žMůÅ¾u se za nÃ- podÃ-vat?" zeptala se potom.

Bezzubka protÃ¡hl obliÄ•ej. â€žNoâ€¦ NevÃ-m," odpovÄ›dÄ›l nejistÄ›, protoÅ¾e netuÅ¡il, jestli bude Rask v poÅ™Ã¡dku, kdyÅ¾ nechÃ¡ ÃºplnÄ› cizÃ-ho draka, aby se k nÃ- pÅ™iblÃ-Å¾il. Stormfly se trochu zachmuÅ™ila.

â€žHele, Bezzubko," zaÄ•ala, â€žjÃ¡ chÃ¡pu, Å¾e ji chceÅ¡ jenom pro sebe, ale neublÃ-Å¾Ã- jÃ- mÃ-t i nÄ›jakou jinou spoleÄ•nost, neÅ¾ tebe." NoÄ•nÃ- BÄ›s cÃ-til, jak se mu Ä•ervenajÃ- uÅ¡i.

â€žAle jÃ¡ ji nechci mÃ-t jen pro sebe," namÃ-tl jako malÃ© drÃ¡Ä•e, kterÃ© vysvÄ›tluje rodiÄ•Å¯m nÄ›jakou nehodu.

PozdÄ›. Stormfly se uÅ¾ vesele rozletÄ›la smÄ›rem k Rask. Bezzubka si hluboce povzdechl a vydal se za nÃ-. Nebyl dost rychlÃ½. Rask se tvÃ¡Å™ila vydÄ›Å¡enÄ› pÅ™i pohledu na Nodra, ale jinak zachovala klid. _MoÅ¾nÃ¡ se tolik nebojÃ-_, problesklo hlavou Bezzubkovi. MoÅ¾nÃ¡ to ale bylo jenom proto, Å¾e Stormfly prostÄ› nebyla tak zastraÅ¡ujÃ-cÃ-. TÅ™eba to mÄ›lo co doÄ•inÄ›nÃ- s barvou.

ZaÅ™adil se ve vzduchu vedle Stormfly, kterÃ¡ zaÄ•ala nadÅ¡enÄ› brebentit.

â€žTo jsem rÃ¡da, Å¾e uÅ¾ jsi v poÅ™Ã¡dku, na chvÃ-li jsem si myslela, Å¾e jsi mrtvÃ¡. Tady Bezzubka se taky bÃ¡l, Å¾e? JÃ¡ jsem Stormfly. PozdÄ›ji musÃ-Å¡ urÄ•itÄ› potkat dalÅ¡Ã- draky, jsou moc

fajn, budou se na tebe tÄ›Å¡it." Mlela pÃ¡tÃ© pÅ™es devÃ¡tÃ© a Bezzubku z toho bolela hlava. Poslouchal to jenom proto, aby vidÄ›l, Å¾e Stormfly se ani slovem nezmÃ-nila o Alfovi.

Bezzubka vÅ¾dycky obdivoval, jak se Stormfly dokÃ¡zala nÄ›kterÃ½m drakÅ¯m otevÅ™Ã-t. PÅ™ed nÄ›kterÃ½mi byla tichÃ¡ a uzavÅ™enÃ¡, ale s jinÃ½mi uÅ¾ veselÃ¡ a mluvila, co jÃ- hlasivky staÄ•ily. A pokud s Rask bylo to druhÃ©, Bezzubka ji zaÄ•Ã-nal pomalu litovat. On takovou schopnost nemÄ›l. NedokÃ¡zal bÃ½t tak otevÅ™enÃ½ se vÅ¡emi draky. _MoÅ¾nÃ¡ by byla Stormfly lepÅ¡Ã- Alfa_, napadlo ho, ale s Ä•Ã¡belskÃ½m pochechtÃ¡vÃ¡nÃ-m tu myÅ¡lenku zahnal.

â€žTakÅ¾e ty se jmenujeÅ¡ vlastnÄ› jak?" probudil ho z lehkÃ©ho polospÃ¡nku Stormflyin hlas. NoÄ•nÃ- BÄ›s bezdÄ•nÄ› polkl.

â€žJÃ¡ jsem Rask," odpovÄ›dÄ›la a snaÅ¾ila se nemÃ-t roztÅ™esenÃ½ hlas.

â€žFajn," zavÅ™ela potÄ›Å¡enÄ› oÄ•i druhÃ¡ draÄ•ice, â€žmyslÃ-m, Å¾e si spolu uÅ¾ijeme spoustu legrace." Rask vÃ¡havÄ› pÅ™ikÃ½vla, protoÅ¾e v tÃ©hle situaci se nic jinÃ©ho snad ani nedalo dÄ›lat.

Rask uÅ¾ mÄ›la dojem, Å¾e peklo skonÄ•ilo, ale teÄ• se k tomu pÅ™idali lidÃ©. Jednoho z nich, Å kyÅ¥Ã¡ka, samozÅ™ejmÄ› znala, ale s lidskou samicÃ- na hÅ™betÄ› toho Nodraâ€¦ Jak Å¾e se jmenoval? Ah, Stormfly. S lidskou samicÃ- na hÅ™betÄ› Stormfly.

â€žTa je nÃ¡dhernÃ¡!" rozplÃ½vala se Astrid. Ze zkuÅ¡enosti ale vÄ›dÄ›la, Å¾e by k Rask zatÃ-m jeÅ¡tÄ› nemÄ›la chodit. NÄ›kterÃ½m drakÅ¯m trvalo dÃ©le, neÅ¾ se lidem pÅ™izpÅ¯sobili.

Bezzubka byl jedinÃ½, kdo se rozplÃ½vacÃ- scÃ©ny nezÃºÄ•astnil. UÅ¾ takhle se tvÃ¡Å™il pravdÄ›podobnÄ› dost otrÃ¡venÄ›, aby si z nÄ›j Stormfly mohla dÄ›lat Å¡prÃ½my na dalÅ¡Ã-ch deset let. Ne, Å¾e by ji znal tak dlouho. Jen byl prostÄ› ve Å¡patnou dobu na Å¡patnÃ©m mÃ-stÄ›. NaÅ¡tÄ›stÃ- pro nÄ›j tohle muÄ•enÃ- ale netrvalo dlouho.

â€žNepÅ™istaneme?" navrhl nÃ¡hle Å kyÅ¥Ã¡k, â€žpotÅ™ebuju se jeÅ¡tÄ› podÃ-vat na jejÃ- nohu." Astrid nadÅ¡enÄ› souhlasila a Stormfly se poddala.

â€žDÃ¡me zÃ¡vod?" kÅ™ikla na Bezzubku, kterÃ½ se jeÅ¡tÄ› nestaÄ•il vzpamatovat ze svÃ©ho Å¡tÄ›stÃ-.

â€žKlidnÄ›," odvÄ›til, i kdyÅ¾ trochu ospale. Rask tÄ›kala pohledem z jednoho na druhÃ©ho, aÅ¾ se do toho radÅ¡i vloÅ¾ila.

â€žAsi bych nezÃ¡vodila, jeÅ¡tÄ› nejsem moc dobrÃ½ letec," Å™ekla potichu.

Stormfly se na ni podÃ-vala. Na Bezzubku by se jenom usmÃ¡la a Å™ekla, Å¾e to nevadÃ-. Na Rask ale dala a pÅ™ikÃ½vla.

â€žDobÅ™e, poletÃ-me normÃ¡lnÄ›," odsouhlasila a vyrazili. Bezzubka se zaÅ™adil mezi obÄ› samice.

â€žJak je moÅ¾nÃ©, Å¾e kdybych jÃ¡ nechtÄ›l zÃ¡vodit, stejnÄ› bys zÃ¡vodila, ale kdyÅ¾ nechce zÃ¡vodit Rask, tak souhlasÃ-Å¡?" zeptal

se a hrÃ¡l dotÄ•enÃ©ho. Stormfly se medovÄ› usmÃ¡la.

â€žKdybys mi to naÅ™Ã-dil, tak klidnÄ› mÅ¯Å¾u," Å™ekla a dala tÃ-m Bezzubkovi najevo, Å¾e by mohla Rask Å™Ã-ct vÅ¡echno, co by chtÄ›la, i bez pouÅ¾itÃ- zakÃ¡zanÃ½ch slov. NoÄ•nÃ- BÄ›s zamrkal.

â€žProÄ• by ti Bezzubka mÄ›l nÄ›co naÅ™izovat?" zeptala se nÃ¡hle Rask. Tahle Ä•Ã¡st jÃ- asi moc nedochÃ¡zela, ale Stormfly se k nÃ-obrÃ¡tila, oÄ•ividnÄ› potÄ›Å¡ena, Å¾e jÃ- mÅ¯Å¾e s nÄ›Ä•Ã-m pomoct. Bezzubka na ni vrhl smrtÃ-cÃ- pohled.

â€žJsme pÅ™Ã¡telÃ© uÅ¾ takâ€¦ tÅ™icet let," zaÄ•ala Stormfly.

â€žAle mnÄ› je teprve dvacet!" vyhrkl Bezzubka a zamÃ¡val trochu vÃ-c kÅ™Ã-dly. Stormfly ho nevnÃ-mala a namÃ-sto nÄ›jakÃ© odpovÄ›di na nÄ›j hodila zÃ¡Å™ivÃ½ Ãºsmv.

â€žÅ½ili jsme v hnÃ-zdÄ› tyranskÃ© RudÃ© Smrti," pokraÄ•oval Nodr. Bezzubka toho uÅ¾ ale mÄ›l dost. UÅ¾ nechtÄ›l, aby se Rask dozvÄ›dÄ›la cokoliv dalÅ¡Ã-ho. MinimÃ¡lnÄ› ne takhle najednou.

â€žDost," Å™ekl potichu a sklopil hlavu. UÅ¡i se mu trochu tÅ™Ã¡sly, jak letÄ›l dolÅ¯. Stormfly v tÃ© chvÃ-li naprosto zmlkla. VycÃ-tila, Å¾e Bezzubka nenÃ- v dost dobrÃ© nÃ¡ladÄ›. Sice ho rÃ¡da provokovala, ale stejnÄ› byl mnohem silnÄ›jÅ¡Ã- neÅ¾ ona.

Rask se na nÄ› nechÃ¡pavÄ› dÃ-vala. Å kyÅ¥Ã¡k s Astrid se na sebe podÃ-vali a Å kyÅ¥Ã¡k pokrÄ•il rameny.

â€žUÅ¾ vidÃ-m rokli," snaÅ¾ila se Astrid nÄ›jak navÃ¡zat konverzaci, ale Å kyÅ¥Ã¡k byl dnes moc unavenÃ½. Po dÃ-vÄ•inÄ› odkaÅ¡lÃ¡nÃ- si to uvÄ›domil a dlouze zazÃ-val.

â€žPromiÅˆ, Astrid," omlouval se, â€žbyl jsem vzhÅ¯ru celou noc a pracoval." To ale Astrid nevadilo. Ze Stormflyina hÅ™betu se natÃ¡hla a jemnÄ› ho polÃ-bila.

â€žJÃ¡ vÃ-m, zlato," Å™ekla tiÅ¡e.

To je tak romantickÃ©, pomyslel si Bezzubka sarkasticky, kdyÅ¾ je koutkem oka uvidÄ›l. NormÃ¡lnÄ› by se radoval spolu s nimi, ale dnes na to nemÄ›l nÃ¡ladu. K rokli se blÃ-Å¾ili Ä•Ã-m dÃ¡l tÃ-m vÃ-c. UÅ¾ byli skoro nad nÃ-, kdyÅ¾ se Stormfly otoÄ•ila k Rask.

â€žNemÅ¯Å¾eÅ¡ letÄ›t napÅ™ed? MusÃ-m si tady s Bezzubkou promluvit," zeptala se jÃ- a Rask nemotornÄ› odletÄ›la, aby zastavila pÅ™Ã-mo nad zemÃ- a zase nevÄ›dÄ›la, jak sprÃ¡vnÄ› pÅ™istÃ¡t.

Bezzubka uÅ¾ cÃ-til hÃ¡dku, a ani se moc nemÃ½lil.

â€žCo tÄ› to napadlo?!" vykÅ™ikla Stormfly, vÄ›tÅ¡inou tak klidnÃ¡. NoÄ•nÃ- BÄ›s obrÃ¡til hlavu, aby se na ni nemusel dÃ-vat, a zavrÄ•el.

â€žProstÄ› chci, aby mÄ› nÄ›kdo vidÄ›l jako normÃ¡lnÃ-ho draka, ne Alfu!" vyÅ¡tÄ›kl zpÃ¡tky. JeÅ¡tÄ› Å¾e byli tak vysoko a Rask je nemohla slyÅ¡et. UrÄ•itÄ› by tenhle druh rozhovoru neschvalovala.

â€žAle, Bezzubko," poplÃ¡cal ho Å kyÅ¥Ã¡k po krku, ale drak to skoro ani necÃ-til. Stormfly byla starÅ¡Ã- a zkuÅ¡enÄ›jÅ¡Ã-, a ze vÅ¡eho nejlÃ-p, neÅ¾ se dostala k RudÃ© Smrti, tak Å¾ila jeÅ¡tÄ› pod jednÃ-m Alfou, a mÄ›la s tÃ-mhle reÅ¾imem nÄ›jakou zkuÅ¡enost.

â€žProstÄ› to pÅ™ijmi! MÃ¡Å¡ teÄ• svoje povinnosti, to, Å¾e ses stal tÃ-m, Å¾e nechceÅ¡ â€“ je to teÄ• tvoje souÄ•Ã¡st!" vysvÄ›tlila mu ne moc galantnÄ› draÄ•ice.

Byla pravda, Å¾e Bezzubka o tom hodnÄ› pÅ™emÃ½Å¡lel. O Ãºloze Alfy. A byl si vÃ-c neÅ¾ stoprocentnÄ› jistÃ½, i po rozhovoru s Icem, Å¾e to bude muset zvlÃ¡dnout. Jako kdyby se draci o sebe nedokÃ¡zali postarat sami. Bezzubka to dokonce i pomalu pÅ™ijÃ-mal, to, Ä•Ã-m se to vlastnÄ› stal. Ale teÄ• uÅ¾ s tÃ-m byl i celkem smÃ-Å™enÃ½. A to se musÃ- Stormfly dozvÄ›dÄ›t.

PodÃ-val se Stormfly pevnÄ› do oÄ•Ã- a v tÄ›ch jeho se zraÄ•ilo odhodlÃ¡nÃ-.

â€žJÃ¡ vÃ-m, Stormfly," Å™ekl, â€žjsem Alfa pro vÅ¡echny draky. Tak mÄ› nech bÃ½t Bezzubkou alespoÅˆ pro jednoho."

Nodr si ho zmÄ›Å™il pohledem a potom, k jeho velkÃ©mu pÅ™ekvapenÃ-, pomalu pÅ™ikÃ½vl.

â€žChÃ¡pu," Å™ekla Stormfly. Bezzubka nemohl uvÄ›Å™it svÃ½m uÅ¡Ã-m. Opravdu teÄ• Stormfly prohlÃ¡sila, Å¾e ho chÃ¡pe? â€žAle vÃ-Å¡, Å¾e jÃ- to pozdÄ›ji budeÅ¡ muset Å™Ã-ct, Å¾e?" zeptala se draÄ•ice, kterÃ¡ oÄ•ividnÄ› hodnÄ› myslela dopÅ™edu. NoÄ•nÃ- BÄ›s se zhluboka nadechl.

â€žJe mi to jasnÃ©," svÄ›sil uÅ¡i, â€žjÃ¡ jen nevÃ-m, jak bych jÃ- to Å™ekl."

Stormfly pohodila hlavou a uÅ¾ znovu vesele prohodila: â€žAle vÃ-te, Å¾e si za to mÅ¯Å¾ete sÃ¡m, Å¾e, Alfo?" Bezzubka protoÄ•il oÄ•i a na problÃ©m uÅ¾ tÃ©mÄ›Å™ zapomnÄ›l.

â€žZÃ¡vod?" zeptal se, uÅ¾ pomalu sklÃ¡dal kÅ™Ã-dla. To vzal Å kyÅ¥Ã¡k na vÄ›domÃ-, takÅ¾e se sklonil k sedlu a Ä•ekal.

â€žNa co vlastnÄ› Ä•ekÃ¡me?" souhlasila Stormfly a oba draci se ve stejnÃ© vteÅ™inÄ› zaÄ•ali snÃ¡Å¡et dolÅ¯. KÅ™Ã-dla mÄ›li ÃºplnÄ› u sebe a jen ocas jim vlÃ¡l (dobÅ™e, Bezzubkovi vlÃ¡ly i uÅ¡i). VolnÃ½ pÃ¡d byla jedna z jejich oblÃ-benÃ½ch Ä•innostÃ-, kdyÅ¾ byli mladÅ¡Ã-. JenÅ¾e s nÃ¡hlÃ½m pÅ™Ã-valem povinnostÃ- uÅ¾ nebudou moct lÃ©tat tak volnÄ›, jako pÅ™edtÃ-m. Byl to rozdÃ-l hlavnÄ› v tom, Å¾e Bezzubka lÃ©tal se Å kyÅ¥Ã¡kem, takÅ¾e bylo vidÄ›t, kolik volnÃ©ho Ä•asu mÄ›li pÅ™edtÃ-m, a kolik toho majÃ- teÄ•.

TÄ›snÄ› pÅ™ed roklÃ- Bezzubka i Stormfly roztÃ¡hli kÅ™Ã-dla. Bylo moc nebezpeÄ•nÃ© vletÄ›t v plnÃ© rychlosti do tak malÃ©ho prostoru. Zbytek uÅ¾ doplachtili a pÅ™istÃ¡li u jezera.

â€žNo tak, Rask!" zavolal Bezzubka na draÄ•Ã- kamarÃ¡dku, kterÃ¡ se stÃ¡le jeÅ¡tÄ› vznÃ¡Å¡ela ve vzduchu a nemÄ›la ponÄ›tÃ-, jak pÅ™istÃ¡t.

â€žJÃ¡ to asi nezvlÃ¡dnu!" odpovÄ›dÄ›la zpÃ¡tky pÅ™es jezero. NoÄ•nÃ- BÄ›s zakroutil hlavou.

â€žTak poleÅ¥ sem a my ti pomÅ¯Å¾eme!" kÅ™ikl na ni a tmavÃ¡ draÄ•ice se narovnala a rychle jako Å¡ipka vyrazila nad jezerem k nim. Bezzubka si uÅ¾ teÄ• uvÄ›domil, Å¾e letÃ- moc rychle. CÃ-til tlak, jak z nÄ›j Å kyÅ¥Ã¡k v rychlosti sesedl. MoÅ¾nÃ¡ protoÅ¾e uÅ¾ nikam neletÄ›li, ale spÃ-Å¡e proto, Å¾e Rask se Å™Ã-tila pÅ™Ã-mo na nÄ›. A neÅ¾ se Bezzubka nadÃ¡l, byla u nÄ›j. Ve velkÃ© rychlosti.

â€žNâ€¦ Ne! Zastav!" vykÅ™ikl jeÅ¡tÄ›, neÅ¾ ho jejÃ- tÄ›lo srazilo na zem. Bezzubku to odmrÅ¡tilo o nÄ›kolik stop dÃ¡l, s Rask zamotanou do jeho vlastnÃ-ch nohou.

â€žAu!" zaskuÄ•el, kdyÅ¾ po pÅ™Ã-mÃ©m nÃ¡razu dopadl zÃ¡dy na zem. UslyÅ¡el jemnÃ© kÅ™upnutÃ- a neÅ¾ se znovu ocitl celÃ½ ve vzduchu, zaklonil hlavu bolestÃ-. To byla urÄ•itÄ› nÄ›jakÃ¡ kost. Jedno z kÅ™Ã-del Rask ho plesklo po tvÃ¡Å™i, neÅ¾ dopadl. TentokrÃ¡t si tvrdÄ› narazil jedno koleno.

Ale nebyl sÃ¡m, koho nÄ›co bolelo. Rask na tom byla stejnÄ›. NejdÅ™Ã-v spadla na zranÄ›nou nohu, coÅ¾ ji donutilo hlasitÄ› vyjeknout, ale potom uÅ¾ dopadla jen na bok. VÅ¡echno horÅ¡Ã- schytal Bezzubka. Nakonec narazili do skÃ¡ly, kterÃ¡ je koneÄ•nÄ› oddÄ›lila.

Bezzubka zÅ¯stal opÅ™enÃ½ o chladnÃ½ kÃ¡men a rychle oddechoval, Å¡upiny mÄ›l na nÄ›kolika mÃ-stech sedÅ™enÃ©, Rask leÅ¾ela na bÅ™iÅ¡e a kromÄ› pÃ¡r novÃ½ch Å¡krÃ¡bancÅ¯ a bolavÃ© nohy si neodnesla Å¾Ã¡dnÃ© horÅ¡Ã- zranÄ›nÃ-.

Stormfly si je pÅ™emÄ›Å™ila pohledem a nakonec, k BezzubkovÄ› velkÃ© Ãºlevě, zÅ¯stala zticha. JeÅ¡tÄ› teÄ• by potÅ™eboval nÄ›jakÃ© nemÃ-stnÃ© komentÃ¡Å™e.

VÄ›tÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›s se pÅ™etoÄ•il, aby se mohl postavit. â€žOuch!" vyÅ¡lo z nÄ›j, kdyÅ¾ se koneÄ•nÄ› dostal na vÅ¡echny Ä•tyÅ™i. PodÃ-val se na Rask, ta ale zÅ¯stÃ¡vala na zemi a bedlivÄ› je sledovala.

â€žTo nic, mÃ¡Å¡ jen pÃ¡r odÅ™enÃ½ch Å¡upin," prohodila Stormfly a natÃ¡hla krk, aby se lÃ©pe podÃ-vala na jeho zÃ¡da. Bezzubka pohodil hlavou a zavrÄ•el. â€žDÃ-ky," vyÅ¡lo mu otrÃ¡venÄ› z tlamy a zaÄ•al rÅ¯znÄ› natÃ¡Ä•et hlavu, aby znovu zÃ-skal ztracenÃ½ cit a rozhÃ½bal bolavÃ½ krk.

â€žJau!" ozvalo se za obÄ›ma draky. Jako na povel otoÄ•ili Stormfly i Bezzubka hlavu, aby vidÄ›la Rask, jak stojÃ- jen na tÅ™ech nohou. Nodr se podÃ-val na Bezzubku, kterÃ½ se dÃ-val jak vydÄ›Å¡enÄ›, tak zmatenÄ›, protoÅ¾e nevÄ›dÄ›l, jestli se mÃ¡ zachovat jako Alfa, nebo jako starostlivÃ½ kamarÃ¡d.

Bezzubka se nakonec rozhodl problÃ©m ÃºplnÄ› obejÃ-t. S poznÃ¡mkami, jak ho bolÃ- celÃ© tÄ›lo, pÅ™iÅ¡el ke Å kyÅ¥Ã¡kovi a sedl si.

â€žTakÅ¾e ani ty si nedokÃ¡Å¾eÅ¡ problÃ©my Å™eÅ¡it sÃ¡m?" podÃ-val se na nÄ›j chÃ¡pavÄ› Viking a dlouze vzdechl. Ani pro jednoho to nebylo v poslednÃ-ch dnech zrovna nejradostnÄ›jÅ¡Ã-. Museli Ä•elit nÄ›kolika obtÃ-Å¾nÃ½m situacÃ-m a to, Å¾e kaÅ¾dÃ½ mÄ›l starosti nÄ›kde jinde a nemohli se navzÃ¡jem podporovat, to jeÅ¡tÄ› komplikovalo.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se ale nehodlal jen tak uchlÃ¡cholit jeho slovy a udÄ›lal na nÄ›j smutnÃ© oÄ•i. A mÄ›l v nich i nÃ¡znak bolesti, kterou se snaÅ¾il skrÃ½t; sice ho nic nebolelo, ale ta bolest byla ÃºplnÄ› cÃ-tit. V obrovskÃ½ch zelenÃ½ch oÄ•Ã-ch se odrÃ¡Å¾ela jako svÄ›tlo od zrcadla.

â€žNo jo, uÅ¾ jdu," zasmÃ¡l se jeho vÃ½razu. Bezzubka se v duchu usmÃ¡l â€“ jeho velikÃ© draÄ•Ã- oÄ•i ho v tomto ohledu jeÅ¡tÄ› nikdy nezklamaly. S potlaÄ•enou kÅ™eÄ•Ã- v noze se zvedl a nÃ¡sledoval ho k Rask. DraÄ•ice se drÅ¾ela na tÅ™ech nohou, ale vypadalo to, Å¾e jÃ-vadÃ- jen ta zranÄ›nÃ¡. Ale umÄ›la lÃ©tat. To bylo dÅ¯leÅ¾itÃ©, Å¾e?

Nechala Å kyÅ¥Ã¡ka, aby se k nÃ- pÅ™iblÃ-Å¾il, o nic se nepokusila, i kdyÅ¾ by jÃ- to bylo stejnÄ› k niÄ•emu, jen ho sledovala. V jejÃ-ch modrÃ½ch oÄ•Ã-ch se Viking zvlÃ¡Å¡tnÄ› odrÃ¡Å¾el. Astrid si stoupla vedle Bezzubky a kousek od Stormfly a jen ho sledovala.

Å kyÅ¥Ã¡k na Rask konejÅ¡ivÄ› mluvil. NedÄ›lal to tak s kaÅ¾dÃ½m drakem, protoÅ¾e vÄ›dÄ›l, Å¾e kaÅ¾dÃ½ je jedineÄ•nÃ½, ale nÄ›jak mÄ›l dojem, Å¾e pokud bude na NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa mluvit, moÅ¾nÃ¡ se uvolnÃ-. S Bezzubkou to tak nÄ›kdy dÄ›lal, i kdyÅ¾ pÅ™i prvnÃ-m setkÃ¡nÃ- to probÄ›hlo spÃ-Å¡e beze slov. A taktÃ©Å¾ mÄ›l pocit, Å¾e by si Rask mÄ›la zvyknout na zvuk lidskÃ©ho hlasu, kterÃ½ by na ni nekÅ™iÄ•el. ZvlÃ¡Å¡tÄ› proto, Å¾e si byl jistÃ½, Å¾e to musela na palubÄ› Dragovy lodi zaÅ¾Ã-vat Ä•asto.

DraÄ•ice na nÄ›j nijak nereagovala, moÅ¾nÃ¡ proto, Å¾e se vÃ-ce soustÅ™edila na bolest, neÅ¾ na to, Å¾e na ni mluvÃ- nÄ›jakÃ½ Ä•lovÄ›k. Å kyÅ¥Ã¡k pÅ™iÅ¡el velmi blÃ-zko k nÃ-, a stejnÄ› byla poÅ™Ã¡d nedÅ¯tklivÃ¡. Bezzubka si pomyslel, Å¾e by jÃ- to nÄ›kdo mÄ›l Å™Ã-ct, ale to uÅ¾ si Rask muÅ¾e vÅ¡imla a doslova nadskoÄ•ila.

â€žÅ Å¡Å¡Å¡, klid, holka," Å™ekl Å kyÅ¥Ã¡k tiÅ¡e a Rask naÅ¡picovala uÅ¡i. Bezzubka mÄ›l na chvilku dojem, Å¾e se jÃ- ten zvuk snad i lÃ-bÃ-, ale moÅ¾nÃ¡ to byl jen nepatrnÃ½ zÃ¡blesk. DraÄ•ice se nejistÄ› podÃ-vala smÄ›rem, kterÃ½m sedÄ›li on a Stormfly a nasucho polkla. Sice dokÃ¡zala strpÄ›t Å kyÅ¥Ã¡kovu pÅ™Ã-tomnost, ale stÃ¡le si nebyla jistÃ¡, jestli mu mÅ¯Å¾e dÅ¯vÄ›Å™ovat.

NÃ¡Ä•elnÃ-k pomalu natÃ¡hl ruku.

â€žMiluju, kdyÅ¾ tohle dÄ›lÃ¡," zamumlala Astrid vedle Bezzubky a sama natÃ¡hla ruku, aby mohla pohladit Stormfly. Nodr to vdÄ›Ä•nÄ› pÅ™ijal. NoÄ•nÃ- BÄ›s znovu pomyslel na to, jak se vlastnÄ› Å kyÅ¥Ã¡k hodlÃ¡ postarat o svatbu, kdyÅ¾ jeÅ¡tÄ› neopravili vÅ¡echny domy. UÅ¾ pÅ™edem pÅ™emÃ½Å¡lel, Å¾e by byla pÅ™Ã-Å¡tÃ- pÃ¡tek. Podle Bezzubky byl sice dobrÃ½ kaÅ¾dÃ½ den, ale pÅ™ed nÄ›kolika roky se dozvÄ›dÄ›l, Å¾e VikingovÃ© vÄ›Å™Ã-, Å¾e kdyÅ¾ se svatba uskuteÄ•nÃ- v pÃ¡tek, je to Å¡Å¥astnÃ© znamenÃ-. A protoÅ¾e dnes byla stÅ™eda, mÄ›li jeÅ¡tÄ› spoustu Ä•asu.

â€žTak, takhle je to v poÅ™Ã¡dku," pohladil Å kyÅ¥Ã¡k Rask jemnÄ› po nose. PÅ™itom narazil na malou jizvu, kterÃ¡ byla patrnÃ¡ jen na dotek, a v duchu si povzdechl. TÄ›ch jizev se nebohÃ¡ draÄ•ice nikdy nezbavÃ- a tvoÅ™ily ne moc hezkou ozdobu.

Rask se uklidnila a trio zpovzdÃ¡lÃ- vidÄ›lo, jak se celÃ© jejÃ-

tÄ›lo, kterÃ© bylo pÅ™edtÃ-m napjatÃ© jako struna, uvolnilo. Jiskra v jejÃ-ch oÄ•Ã-ch dokonce znovu zazÃ¡Å™ila, kdyÅ¾ vzhlÃ©dla vzhÅ¯ru. Bezzubka si nemohl pomoct, aby ji neobdaÅ™il bezzubÃ½m Ãºsmä›vem. Stormfly vedle nÄ›j pohodila hlavou.

â€žKdy ty pÅ™estaneÅ¡ dÄ›lat tyhle Ãºsmä›vy?" stÄ›Å¾ovala si, â€žvÅ¾dyÅ¥ nevypadÃ¡Å¡ ani jako drak." Sama by si to moÅ¾nÃ¡ nepÅ™iznala, Å¾e mÃ¡ rÃ¡da, kdyÅ¾ Bezzubka tyhle Ãºsmä›vy dÄ›lÃ¡, ale neÅ¡lo to neignorovat. Nevypadal ani nebezpeÄ•nÄ›! A to ho VikingovÃ© poklÃ¡dali za nejnebezpeÄ•nÄ›jÅ¡Ã-ho draka!

Bezzubka se k nÃ- otoÄ•il jeÅ¡tÄ› stÃ¡le se zataÅ¾enÃ½mi zuby, takÅ¾e to vyniklo mnohem vÃ-c. Nodr hlasitÄ› vydechl a zase obrÃ¡til pozornost k Rask a Å kyÅ¥Ã¡kovi.

Sledovali, jak Å kyÅ¥Ã¡k lehce ohmatÃ¡vÃ¡ Rask nohu, aby zjistil, co a jak. Nebylo pÅ™ekvapenÃ-m, Å¾e jejÃ- noha v oteklÃ©m mÃ-stÄ› byla horkÃ¡. Sice to nebylo pÅ™ekvapenÃ-, ale stÃ¡le to bylo vÃ-ce neÅ¾ nepÅ™Ã-jemnÃ© pro vÅ¡echny, co tam byli. A pravdÄ›podobnÄ› nejvÃ-c pro Rask samotnou.

TÃ¡hlÃ© zaÃºpÄ›nÃ-, kterÃ© se ozvalo, kdyÅ¾ jÃ- Ä•lovÄ›k poloÅ¾il ruku na rÃ¡nu, tÃ©mÄ›Å™ nebylo slyÅ¡et, ale citlivÃ© draÄ•Ã- uÅ¡i ho zachytily. Bezzubka by mohl pÅ™Ã-sahat, Å¾e se i jeho obliÄ•ej stÃ¡hl do bolestnÃ© grimasy, ale upÅ™Ã-mnÄ› doufal, Å¾e ne, protoÅ¾e jinak by mÄ›la Stormfly zase o Ä•em vyklÃ¡dat. TakÅ¾e vlastnÄ› nic nevÅ¡ednÃ-ho.

Å kyÅ¥Ã¡k si poÄ•Ã-nal rychle a zkuÅ¡enÄ›. A aÄ•koliv zdaleka nebyl mistrem v oboru, dokÃ¡zal Å™Ã-ct, co bude potÅ™ebovat. NejdÅ™Ã-v se podÃ-val vzhÅ¯ru na Rask, kterÃ¡ z nÄ›j nespouÅ¡tÄ›la oÄ•i, kdyby se nÃ¡hodou pokusil o nÄ›co nekalÃ©ho, i kdyÅ¾ vÄ›dÄ›la, Å¾e to neudÄ›lÃ¡, a ta nepatrnÄ› pokÃ½vala hlavou, moÅ¾nÃ¡ i uÅ¡ima.

NÃ¡Ä•elnÃ-k se pomalu zvedl a otoÄ•il se k Astrid. NebÃ¡l se pÅ™itom ukÃ¡zat cizÃ-mu drakovi zÃ¡da.

â€žAstrid, nemohla bys prosÃ-m tÄ› zaletÄ›t pro Ä•istÃ½ hadr a obvaz?" poÅ¾Ã¡dal ji a Astrid se ve zlomku vteÅ™iny vyhoupla na hÅ™bet Stormfly.

â€žJako bysme tu uÅ¾ byly," usmÃ¡la se a Nodr se vznesl. PÅ™itom rozvÃ-Å™il vzduch pod sebou a Bezzubku do obliÄ•eje uhodil vÄ›trnÃ½ vÃ-r.

NoÄ•nÃ- BÄ›s zatÅ™epal hlavou a jazykem se olÃ-zl nos. NemÄ›l rÃ¡d, kdyÅ¾ ucÃ-til prach na nose, v oÄ•Ã-ch nebo kdekoliv jinde. NamÃ¡havÄ› zvedl zadek a pÅ™iÅ¡el blÃ-Å¾ ke Å kyÅ¥Ã¡kovi a Rask, aby nezÅ¯stal pozadu.

â€žTeÄ• se podÃ-vÃ¡me na tebe," prohlÃ¡sil Å kyÅ¥Ã¡k a zaÄ•al ho starostlivÄ› prohlÃ-Å¾et ze vÅ¡ech stran. NatÃ¡hl se, aby lÃ©pe vidÄ›l na jeho zÃ¡da, ale zavrtÄ›l hlavou.

â€žTady nahoÅ™e mÃ¡Å¡ jenom pÃ¡r Å¡krÃ¡bancÅ¯," Å™ekl a Bezzubka vypustil vzdech. NeÄ•ekal ani na pokyn a lehl si. U toho zatnul zuby, aby mu neunikl Å¾Ã¡dnÃ½ bolestnÃ½ sten, a potom vyhodil nohy do vzduchu a pÅ™eleÅ¾el si kÅ™Ã-dla, ale Ãºspä›Å¡nÄ› se otoÄ•il.

TeÄ• leÅ¾el na zÃ¡dech a odhaloval svÃ¡ nejcitlivÄ›jÅ¡Ã mÃsta. Nohy mu visely ve vzduchu a Bezzubku jejich tÃha zaÄ•Ãnala otravovat. ZadnÃma nohama bezmocnÄ› hrabal ve vzduchu. Å kyÅ¥Ã¡k poloÅ¾il ruku na jeho bÅ™icho. Drak se ÃºplnÄ› zachvÄ›l a na moment se pokusil chladnÃ©mu doteku vyhnout, ale potom si jeho kÅ¯Å¾e na teplo lidskÃ½ch rukou pÅ™ivykla a Bezzubka se uklidnil.

Zvedl hlavu, aby vidÄ›l, co tam vlastnÄ› Å kyÅ¥Ã¡k dÄ›lÃ¡ a zatnul zuby, kdyÅ¾ pÅ™ejel rukou po jednom ze Å¡krÃ¡bancÅ¯, na kterÃ©m zasychala krev. Bezzubka vzdychl a hlavu poloÅ¾il na zem. Potom se mu v zornÃ©m poli objevila Rask.

â€žTy si to nechÃ¡Å¡ lÃbit?" zeptala se a uÅ¡ima stÅ™Ãhla smÄ›rem ke Å kyÅ¥Ã¡kovi, jak hledÃ¡ dalÅ¡Ã rÃ¡ny a Å¡krÃ¡bance. Bezzubka se na ni podÃval nevinnÃ½m pohledem.

â€žJe to mÅ¯j nejlepÅ¡Ã kamarÃ¡d," odpovÄ›dÄ›l, ale nebyl to ani nÃ¡znak nepÅ™Ã¡telstvÃ, jen konstatovÃ¡nÃ faktu, â€ža jÃ¡ mu vÄ›Å™Ãm."

Rask se posadila, s jednou nohou stÃ¡le zdviÅ¾enou.

â€žJÃ¡ neÅ™ÃkÃ¡m, Å¾e mu nevÄ›Å™ÃÅ¡, ale takhle odhalujeÅ¡ nejcitlivÄ›jÅ¡Ã mÃsta," Å™ekla. O pÅ™eÅ¾itÃ toho pravdÄ›podobnÄ› dost vÄ›dÄ›la, ale Bezzubka jakbysmet. ZaÅ¡Ã¡tral nohama ve vzduchu.

â€žPoslyÅ¡, kdyby to bylo pÅ™ed nÄ›jakÃ½mi Å¡esti lety, nikdy bych se k lidem ani nepÅ™iblÃÅ¾il a uÅ¾ vÅ¯bec bych se nechoval takhle," vysvÄ›tlil a uÅ¾ se o tom nechtÄ›l dÃ¡l bavit.

Rask se podÃvala na jeho odhalenÃ© bÅ™icho.

â€žTak co se zmÄ›nilo?" zeptala se a pohled odvrÃ¡tila. NoÄ•nÃ BÄ›s sklopil uÅ¡i a nÃ¡hle vypadal celkem provinile.

â€žVÅ¡echno," zamumlal.

Å kyÅ¥Ã¡k dokonÄ•il prohlÃdku.

â€žBudu ti to muset vyÄ•istit, jinak tam mÅ¯Å¾eÅ¡ dostat infekci," informoval ho a Bezzubka prostÄ› pÅ™ikÃ½vl. UÅ¡i se mu pÅ™i tom pohybu hÃ½baly dopÅ™edu a dozadu. JednÃm plynulÃ½m pohybem se otoÄ•il zpÄ›t na bÅ™icho a leÅ¾el s tlapami napÅ™ed, jazykem vyplazenÃ½m a vypadalo to dost komicky. Å kyÅ¥Ã¡k se usmÃ¡l.

â€žVeÄ•er ti ukÃ¡Å¾uâ€¦" zaÄ•al a sledoval bedlivÃ½m pohybem Rask, kterÃ¡ naÅ¡picovala uÅ¡i a trochu natÃ¡hla krk, Ä•istÄ› ze zvÄ›davosti. â€žTy vÃÅ¡ co," doÅ™ekl nÃ¡Ä•elnÃk a Bezzubka pÅ™ikÃ½vl. VidÄ›l, jak Rask doslova hoÅ™Ã zvÄ›davostÃ. A chÃ¡pal Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v zÃ¡mÄ›r pÅ™ilÃ¡kat ji do vesnice. NemÅ¯Å¾e pÅ™ece celÃ© dny zÅ¯stÃ¡vat sama v rokli, to nejde!

NeÅ¾ mohl Å kyÅ¥Ã¡k Å™Ãct nÄ›co dalÅ¡Ãho, tak se rozvÃÅ™il vzduch nad nimi a kdyÅ¾ vzhlÃ©dli, uvidÄ›li svÄ›tle Å¾lutÃ© bÅ™icho Stormfly, jak se snÃ¡Å¡Ã dolÅ¯. Astrid z nÃ seskoÄ•ila jeÅ¡tÄ› dÅ™Ãv, neÅ¾ vÅ¯bec dopadla na zem a podÃ¡vala Å kyÅ¥Ã¡kovi hadr a obvaz. JejÃ zlatÃ© vlasy se leskly ve slunci, kterÃ© na to mÃsto svÃtilo.

â€žVzaly jste to dost hupem," Å™ekl Bezzubka a zamÃ¡val ocasem. Prach vystÅ™elil ze zemÄ› jako Å¡ipka a Stormfly zvedla hlavu do vÃ½Å¡ky, aby nezasÃ¡hl oÄ•i.

â€žMy dÄ›vÄ•ata jsme totiÅ¾ rychlejÅ¡Ã-," usmÃ¡la se medovÄ›, vÄ›doma si toho, Å¾e Bezzubka by jÃ- neublÃ-Å¾il a vlastnÄ› teÄ• ani poÅ™Ã¡dnÄ› nemÅ¯Å¾e, kdyÅ¾ mÃ¡ krvÃ¡cejÃ-cÃ- rÃ¡nu na bÅ™iÅ¡e a sama ze zkuÅ¡enosti vÄ›dÄ›la, Å¾e tam jsou nejhorÅ¡Ã- rÃ¡ny. NÄ›kolik jich uÅ¾ mÄ›la a nikdy vÃ-ce je nechtÄ›la mÃ-t. CoÅ¾ se v tÃ©to dobÄ›, kdy staÄ•Ã- jedno neopatrnÃ© slovo, kterÃ© vyvolÃ¡ rvaÄ•ku, dost Å¡patnÄ› reguluje.

â€žKdo Å™Ã-kal, Å¾e jste rychlejÅ¡Ã-?" zeptal se Bezzubka lÃ-nÄ›, â€žjeÅ¡tÄ› jste nÃ¡s ani jednou neporazily!" Stormfly nevypadala uraÅ¾enÄ›, jen s klidem prohlÃ¡sila: â€žJsme v pÅ™esile, vy jste jenom dva a my holky tÅ™i. TakÅ¾e ano, porazily jsme vÃ¡s."

Bezzubka protoÄ•il oÄ•i. â€žTentokrÃ¡t jsi vyhrÃ¡la," Å™ekl nezÃºÄ•astnÄ›nÄ› a poloÅ¾il sim hlavy na tlapy. Ihned toho zalitoval, kdyÅ¾ se rÃ¡na na bÅ™iÅ¡e nepatrnÄ› napjala, ale vÄ›dÄ›l, Å¾e brzo se oÅ¡etÅ™Ã-, takÅ¾e se snaÅ¾il vypustit bolest z hlavy a myslel na to, jak si veÄ•er dÃ¡ k veÄ•eÅ™i ryby. NeÅ¾â€¦

â€žCâ€¦ Co to je?" vylekala se Rask a Bezzubku tÃ-m probrala. Trhl sebou (rÃ¡na se mu znovu otevÅ™ela), oÄ•i mÄ›l vytÅ™eÅ¡tÄ›nÃ© dokoÅ™Ã¡n, a hledal, co se kde dÄ›je. Potom uvidÄ›l Å kyÅ¥Ã¡ka s hadrem namoÄ•enÃ½m do vody. Pochopil.

â€žTo je na vyÄ•iÅ¡tÄ›nÃ- rÃ¡ny," zavrÄ•el. NÄ›kdy ho Rask s tou jejÃ- nevÄ›domostÃ- otravovala, ale vÄ›dÄ›l, Å¾e musÃ- bÃ½t trpÄ›livÃ½.

â€žBude to trochu bolet, ale neublÃ-Å¾Ã- ti to," dodal, kdyÅ¾ NoÄ•nÃ-BÄ›s vÃ-cemÃ©nÄ› zbledl. Stormfly se to snaÅ¾ila vidÄ›t povzbudivou cestou.

â€žJsi holka a my holky jsme silnÃ©," Å™ekla hrdÄ› a vypjala hruÄ•.

Bezzubka sklopil uÅ¡i i pohled. Na tohle se nedalo dÃ-vat. Rask byla oÄ•ividnÄ› zmatenÃ¡.

â€žCoÅ¾e?" zeptala se, ne moc jistÃ¡ tÃ-m, co to vÅ¡echno mÄ›lo znamenat. Stormfly odhalila zuby a vysvÄ›tlila: â€žHolky jsou lepÅ¡Ã-neÅ¾ kluci." Rask zavrtÄ›la hlavou, protoÅ¾e cÃ-tila, Å¾e je tÅ™eba se k tomu nÄ›jak vyjÃ¡dÅ™it, i kdyÅ¾ podle Bezzubky nemÄ›la ani pÃ¡ru, co to je. Ale jemu to nevadilo a Stormfly zmlkla, takÅ¾e se zase zaÄ•al soustÅ™edit jen na drobnÃ¡ zrnka pÃ-sku, kterÃ¡ se vÃ¡lela dole na zemi.

Å kyÅ¥Ã¡k se bavil s Astrid a dÃ-val se na draky, kteÅ™Ã- tiÅ¡e vrÄ•eli a hÃ½bali hlavami, uÅ¡ima Ä•i ocasy. TeÄ• uÅ¾ se ale rozhodl, Å¾e je naÄ•ase obvÃ¡zat Rask nohu, jinak by na vzduchu ztuhla a nebylo by to pÅ™Ã-jemnÃ©. Proto se rozeÅ¡el smÄ›rem k nÃ-. Hadr namoÄ•enÃ½ do vody mÄ›l stÃ¡le v ruce, ale mÄ›l strach, jak draÄ•ice zareaguje. NÄ›kterÃ½m drakÅ¯m nemuselo bÃ½t pÅ™Ã-jemnÃ©, kdyÅ¾ je oÅ¡etÅ™oval Ä•lovÄ›k, pokud to nebylo absolutnÄ› nutnÃ©.

â€žJÃ¡ ti tu rÃ¡nu vyÄ•istÃ-m," Å™ekl konejÅ¡ivÄ›. Rask se zapÅ™ela

na zadnÃ-ch nohou, aby se donutila sedÄ›t v klidu. VÄ›dÄ›la, Å¾e je to tak pro ni nejlepÅ¡Ã-, ale stÃ¡le mÄ›la strach, i kdyÅ¾ mÄ›la dÅ¯vÄ›ru v druhÃ© dva draky, Å¾e jÃ- lidÃ© na Blpu neublÃ-Å¾Ã-. Å kyÅ¥Ã¡k se smutnÄ› usmÃ¡l.

â€žMoÅ¾nÃ¡ to bude trochu bolet," upozornil ji, protoÅ¾e vÅ¾dy vÄ›Å™il, Å¾e draci jim rozumÄ›jÃ-, jen oni jim ne. V tomto ohledu se Valky jeÅ¡tÄ› na nic neptal. Rask ho nechala dojÃ-t aÅ¾ k nÃ-, moÅ¾nÃ¡ jÃ- byl v oÄ•Ã-ch vidÄ›t strach, ale nakonec se rozhodla, Å¾e jÃ- je vlastnÄ› naprosto jedno, jestli tihle lidÃ© vidÃ-, Å¾e se bojÃ-, protoÅ¾e brzy, pokud pÅ¯jde vÅ¡e hladce, uÅ¾ nebude tak hroznÄ› ustraÅ¡enÃ¡ a, pomyslela si, moÅ¾nÃ¡ by se mohla ukÃ¡zat i ve vesnici. Ale nejdÅ™Ã-ve chtÄ›la Ä•ekat na Alfu. VÄ›dÄ›la, Å¾e to musÃ- bÃ½t zamÄ›stnanÃ½ drak, kterÃ½ nemÃ¡ Ä•as, ale trÃ¡pilo ji, Å¾e si dÃ¡vÃ¡ tak naÄ•as.

To trÃ¡penÃ- ji vysvobodilo od bolesti, protoÅ¾e ani necÃ-tila, jak se Å kyÅ¥Ã¡k dotknul mokrÃ½m hadrem jejÃ- nohy a zaÄ•al rÃ¡nu Ä•istit opatrnÃ½mi a lehkÃ½mi pohyby. AÅ¾ kdyÅ¾ byl hotovÃ½ s Ä•iÅ¡tÄ›nÃ-m a Å¡el pro obvaz, si vÅ¡imla, Å¾e uÅ¾ mÃ¡ oÅ¡etÅ™enÃ- tÃ©mÄ›Å™ z poloviny za sebou. BohuÅ¾el, s realizacÃ- pÅ™iÅ¡la i bolest. Rask musela zatnout zuby, aby jÃ- neunikl ostrÃ½ sten, kdyÅ¾ ucÃ-tila, jak voda, kterÃ¡ slouÅ¾ila na vyÄ•istÄ›nÃ-, pÃ¡lÃ-. JejÃ-m Å¡upinÃ¡m to nevadilo, ale Ä•Ã¡st, kterÃ¡ byla Ä•iÅ¡tÄ›nÃ¡, hodnÄ› protestovala a Å¡tÃ-pÃ¡nÃ- bylo nesnesitelnÃ©.

Jak jsem mohla pÅ™eÅ¾Ã-t tolik let u Draga? pomyslela si Rask zoufale, _kdyÅ¾ mÃ¡m tolik jizev a nemÅ¯Å¾u vydrÅ¾et pomalu ani tohle? _NemÄ›la ale odvahu otevÅ™Ã-t tlamu a zeptat se â€“ netroufla si. Bylo totiÅ¾ moc velkÃ© riziko, Å¾e kdyÅ¾ jÃ- bolestnÃ½ sten neunikl pÅ™ed chvÃ-lÃ-, teÄ• uÅ¾ by urÄ•itÄ› vyÅ¡el ven, a to ona nechtÄ›la.

Å kyÅ¥Ã¡k se vrÃ¡til na jejÃ- vkus aÅ¾ moc rychle, ale povolila stisk zubÅ¯, kdyÅ¾ jÃ- rÃ¡nu zaÄ•al obmotÃ¡vat, protoÅ¾e obvaz jÃ- ulevil od bolesti a uÅ¾ to tolik neÅ¡tÃ-palo. Hluboce vydechla a nechala hlavu volnÄ› na Å kyÅ¥Ã¡kovÃ½ch zÃ¡dech. NÃ¡Ä•elnÃ-k nejdÅ™Ã-v pÅ™ekvapenÄ› zamrkal, ale potom gesto ocenil a dÃ¡l uÅ¾ se tÃ-m nezabÃ½val. MÄ›l dojem, Å¾e je jeÅ¡tÄ› stÃ¡le moc brzy na to pohladit ji poÅ™Ã¡dnÄ›, takÅ¾e chtÄ›l nechat prvnÃ- kroky na nÃ-. A povedlo se.

Rask si v podstatÄ› nechala hlavu na jeho zÃ¡dech, takÅ¾e i kdyÅ¾ byl hotovÃ½, nemohl se zvednout. Tedy, mohl, ale nezvedl, protoÅ¾e cÃ-til, Å¾e to je namÃ-stÄ›. NechtÄ›l ji polekat a navÃ-c, uÅ¾ si na tÃ-hu draÄ•Ã- hlavy zvykl.

â€žNerada tÄ› ruÅ¡Ã-m, ale asi budeÅ¡ muset sundat hlavu ze Å kyÅ¥Ã¡ka, _protoÅ¾e mÃ¡ urÄ•itÄ› jeÅ¡tÄ› povinnosti," odkaÅ¡lala si Stormfly dÅ¯leÅ¾itÄ›. Rask zvedla oboÄ•Ã-, ale uposlechla a hlavu zvedla zpÄ›t do vzduchu. Bylo to ale pÅ™Ã-jemnÃ© mÃ-t ji jen tak poloÅ¾enou.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡k je Alfa vesnice, takÅ¾e urÄ•itÄ› bude mÃ-t nÄ›jakÃ© povinnosti," zabruÄ•el ze zemÄ› Bezzubka a pohledem sledoval kamarÃ¡da, jak se sbÃ-rÃ¡ a jde k Astrid. UÅ¾ dnes veÄ•er mu ukÃ¡Å¾e to, co pro ni vyrobil a Bezzubka se v hloubi duÅ¡e nemohl doÄ•kat.

Rask si to upamatovala na srozumÄ›nou a zeptala se: â€žMimochodem,

kdy se jÃ¡ setkÃ¡m s vaÅ¡Ã-m Alfou?" Stormfly doslova vybuchla smÃ-chy, ale snaÅ¾ila se to skrÃ½t, takÅ¾e to vypadalo, Å¾e se dusÃ-. KdyÅ¾ mohla mluvit, sÃ-pavÄ› se nadechla a Å™ekla jen: â€žPardon, zaskoÄ•ilo mi."

Bezzubka vÄ›dÄ›l, co je dÅ¯vodem jejÃ-ho smÃ-chu, a taky vÄ›dÄ›l, Å¾e by moÅ¾nÃ¡ mÄ›l zakroÄ•it, ale Stormfly dodrÅ¾ela dohodu a zahrÃ¡la to dokonale.

â€žÅ˜ekl bych, Å¾e brzo," odpovÄ›dÄ›l Bezzubka a oÄ•ima bloudil nÄ›kde v neznÃ¡mu. V tomhle se jÃ- neodvaÅ¾oval podÃ-vat do oÄ•Ã-, protoÅ¾e mÄ›l strach, Å¾e by na nich mohla poznat, Å¾e lÅ¾e. Stormfly si toho vÅ¡imla a zakuckala se jeÅ¡tÄ› vÃ-c, teÄ• uÅ¾ tomu ale Rask nevÄ›novala tolik pozornosti, kdyÅ¾ to pÅ™edtÃ-m Stormfly â€švysvÄ›tlila'.

ModrookÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s pokrÄ•il pÅ™ednÃ- nohy, aÄ•koliv pÅ™itom trochu sykl bolestÃ-, a setkal se oÄ•ima s tÄ›mi BezzubkovÃ½mi. ZelenÃ© a modrÃ© oÄ•i na sebe chvÃ-li civÄ›ly, neÅ¾ Bezzubka uhnul pohledem. S_akra, sakra, sakra! _zanadÃ¡val v duchu. NaÅ¡tÄ›stÃ- se Rask chtÄ›la zeptat na nÄ›co jinÃ©ho.

â€žJak jsem vlastnÄ› pÅ™eÅ¾ila tolik let u Draga, kdyÅ¾ mÄ› bolÃ- i obyÄ•ejnÃ© oÅ¡etÅ™enÃ- rÃ¡ny?" zeptala se, moÅ¾nÃ¡ spÃ-Å¡e mumlala pro sebe neÅ¾ jako otÃ¡zku. Oba draci se nad tÃ-m zahloubali a uÅ¾ nevnÃ-mali zvuky lidÃ-, kteÅ™Ã- si sedli na jeden z kamenÅ¯ u jezera.

Bezzubka tomu musel dÃ¡t za pravdu. Jak to je vlastnÄ› moÅ¾nÃ©? A potom se mu v mysli vyjevil obrys Dragova Bewilderbeasta, tak zlovÄ›stnÃ©ho, ale dÃ-ky tomu si vzpomnÄ›l i na hypnÃ³zu, kde nemohl nic dÄ›lat, ale nebylo to tak, Å¾e by nic necÃ-til. Smysly mu sice otupÄ›ly, ale to nevysvÄ›tlovalo, Å¾e by nÄ›jakÃ© zranÄ›nÃ- necÃ-til vÅ¯bec. K jeho Å¡tÄ›stÃ- Stormfly pÅ™iÅ¡la s odpovÄ›dÃ- jako prvnÃ-.

â€žMoÅ¾nÃ¡ to je jen tÃ-m, Å¾e se zotavujeÅ¡," Å™ekla, â€ža proto tvoje tÄ›lo reaguje na rÃ¡ny hÅ¯Å™." To, Å¾e chtÄ›la pÅ™edvÃ©st nÃ¡zornou demonstraci na Bezzubkovi, uÅ¾ vynechala. NoÄ•nÃ- BÄ›s si upamatoval, Å¾e musÃ- jÃ-t ke Å kyÅ¥Ã¡kovi, aby mu vyÄ•istil i jeho rÃ¡nu. ZaÄ•al se zvedat.

Rask ho ale bedlivÄ› sledovala, a tak se donutil k nÄ›jakÃ© odpovÄ›di.

â€žMohlo to bÃ½t Bewilderbeastovou hypnÃ³zou," dal tu variantu, kterou pÅ¯vodnÄ› nemÄ›l doÅ™eÅ¡enou, â€žv tÃ© hypnÃ³ze se ti otupÃ- smysly, ale to nevysvÄ›tluje, proÄ• bys necÃ-tila rÃ¡ny. Nebo jsi prostÄ› jen byla vysÃ-lenÃ¡ a nevnÃ-mala je." Potom se koneÄ•nÄ› zvedl a pomalu Å¡el ke Å kyÅ¥Ã¡kovi, pÅ™i kolÃ©bavÃ©m kroku lehce mrskal ocasem a protahoval si kÅ™Ã-dla.

Bezzubka Å¡Å¥ouchl do Å kyÅ¥Ã¡ka nosem.

â€žMÃ¡Å¡ studenÃ½ nos," zanadÃ¡val muÅ¾ a Bezzubka ho otrÃ¡venÄ› napodobil. Brzy se uÅ¾ oba dva smÃ¡li tomu vÃ½stupu, kterÃ½ prÃ¡vÄ› pÅ™edvedli. NoÄ•nÃ- BÄ›s se â€“ tentokrÃ¡t uÅ¾ s vÄ›tÅ¡Ã- rychlostÃ- â€“ pÅ™evalil na zÃ¡da a ukÃ¡zal mu bÅ™icho.

Å kyÅ¥Ã¡k se sehnul k lesklÃ© vodnÃ- hladinÄ› a hadr opÄ›t namoÄ•il.

Potom se obrÃ¡til k leÅ¾Ã-cÃ-mu Bezzubkovi, kterÃ½ si jen pÅ™Ã¡l, aÅ¥ to mÃ¡ celÃ© za sebou, protoÅ¾e on neriskoval Å¾Ã¡dnou infekci a na jemnÃ© kÅ¯Å¾i na bÅ™iÅ¡e to bude bolet jeÅ¡tÄ› vÃ-c. _To mÃ¡m za to, Å¾e nedÃ¡vÃ¡m pozor_, pÅ™ipomnÄ›l si moment, kdy se mu to stalo, a znovu se v duchu proklÃ-nal.

Ale nezbylo mu opravdu nic jinÃ©ho neÅ¾ zatnout zuby a pevnÄ› zavÅ™Ã-t oÄ•i, kdyÅ¾ se mokrÃ½ hadr dotknul rÃ¡ny, na kterÃ© zaschla krev. SamozÅ™ejmÄ› Å¾e v Å¾ivotÄ› mÄ›l uÅ¾ mnohem horÅ¡Ã- zranÄ›nÃ-, ale nikdy se nestaral o to, jestli je nÄ›kdo oÅ¡etÅ™Ã-. A najednou draci Å¾ili mezi lidmi, mezi rasou, kterÃ¡ si musela oÅ¡etÅ™it kaÅ¾dou rÃ¡nu, aby nedostala infekci a - nedej tomu â€“ zemÅ™ela.

Å tiplavÃ¡ bolest se okamÅ¾itÄ› zaÄ•ala rozlÃ©hat jeho tÄ›lem, bila jako obrovskÃ½ zvon a neÅ¡la za Å¾Ã¡dnou cenu utiÅ¡it, byla nesnesitelnÃ¡. Bezzubka s vypÄ›tÃ-m sil pÅ™etrpÄ›l prvnÃ- vlnu oÄ•isty, kdy Å kyÅ¥Ã¡k vÃ-cemÃ©nÄ› jen setÅ™el prach, kterÃ½ se tam usadil, kdyÅ¾ pÅ™ed chvilkou leÅ¾el na zemi.

DruhÃ¡ vlna byla podstatnÄ› horÅ¡Ã-, ale Bezzubka to nÄ›jak pÅ™ekonal. Ani nevÄ›dÄ›l, jak se mu to podaÅ™ilo, ale koneÄ•nÄ› uÅ¾ bylo po vÅ¡em. SamozÅ™ejmÄ› Å¾e bolest stÃ¡le pÅ™etrvÃ¡vala, a kdyby nebyl lÃ-nÃ½ a rozhÃ½bal to, moÅ¾nÃ¡ by nebyla tak vÄ›Ä•nÃ¡, ale rychle se pÅ™evrÃ¡til zpÄ›t, opatrnÄ›, napÃ-nal svaly, aby se bÅ™ichem nedotkl zemÄ›, Ä•emuÅ¾ se Å kyÅ¥Ã¡k smÃ¡l, kdyÅ¾ mu zadnÃ- noha ujela na kluzkÃ©m kameni a mÃ¡lem se natÃ¡hl znovu na vÅ¡echny Ä•tyÅ™i, ale povedlo se a Bezzubka zaÄ•al chodit dokola.

Do vize se mu najednou vloudila ocasnÃ- ploutev. Ta zdravÃ¡, a aby se nÄ›jak zabavil, zaÄ•al ji honit. CelÃ© tÄ›lo zkÅ™ivil a podaÅ™ilo se mu chytit ocas v mÃ-stÄ›, kde se ocasnÃ- ploutev vÄ›tvila. Obecenstvo se smÃ¡lo. Å kyÅ¥Ã¡k si sednul zpÃ¡tky na kÃ¡men a objal Astrid jednou rukou, oba se smÃ¡li. Stormfly se uÅ¾ znovu zakuckala a Rask se jenom slabÄ› smÃ¡la, ale ve skuteÄ•nosti se jÃ- v hlavÄ› honilo, jestli to dokÃ¡Å¾e i ona.

â€žTy jsi fakt jeÅ¡tÄ› mlÃ¡dÄ›," smÃ¡la se Stormfly s hlavou pÅ™edklonÄ›nou aÅ¾ k zemi, aby si nÄ›jak ulevila. Bezzubka se zastavil a udÄ›lal malou poklonu, nÃ¡slednÄ› je vÅ¡echny obdaÅ™il bezzubÃ½m Ãºsměvem. â€žMÃ¡Å¡ opravdu talent," utÃ-ral si slzy smÃ-chu Å kyÅ¥Ã¡k a nÃ¡hle uÅ¾ nevypadal tak vyÄ•erpanÄ› z povinnostÃ- nÃ¡Ä•elnÃ-ka. Astrid se jen smÃ¡la, ale vypadala uvolnÄ›nÄ› a objÃ-mala ho nazpÃ¡tek.

Rask poÄ•kala, aÅ¾ rozruch utichne. PÅ™i zmÃ-nce o mlÃ¡dÄ›ti se zarazila, protoÅ¾e nevÄ›dÄ›la, kolik let jÃ- vlastnÄ› je. VlastnÄ› o sobÄ› nevÄ›dÄ›la zhola nic, kde byla pÅ™ed Dragem? Na to si vÅ¯bec nepamatovala.

â€žBezzubko?" pÅ™eruÅ¡ila veselou nÃ¡ladu vÃ¡Å¾nÃ½m tÃ³nem, â€žnemÅ¯Å¾eÅ¡ nÄ›jak zjistit, kolik mi je let?" NoÄ•nÃ- BÄ›s zvedl hlavu a s jednÃ-m nepatrnÃ½m syknutÃ-m, jak se jeho bÅ™icho trochu napjalo, se zamyslel. On nevÄ›dÄ›l, jak to zjistit â€“ nebyl Å¾Ã¡dnÃ½m kouzelnÃ-kem. Ale to jÃ- pÅ™ece Å™Ã-ct nemohl. Pak ho to trklo.

â€žJÃ¡ ne, ale znÃ¡m osobu, kterÃ¡ mÅ¯Å¾e," odpovÄ›dÄ›l s Ãºklebkem.

â€žPokud ti nevadÃ-, Å¾e je to Ä•lovÄ›k," dodal spÄ›Å¡nÄ›, neÅ¾ si Rask mohla zaÄ•Ã-t dÄ›lat nÄ›jakÃ© nadÄ›je. â€žAle bojovala spoustu let proti Dragovi a osvobozovala draky, kterÃ© chytil!" Å™ekl jeÅ¡tÄ› a ve tvÃ¡Å™i mÄ›l vÃ½raz dÃ-tÄ›te, kterÃ© nadÅ¡enÄ› vysvÄ›tluje matce, jak se mÄ›lo venku s kamarÃ¡dy.

â€žBojovala?" nakrÄ•ila nos Rask. Moc se jÃ- to nezdÃ¡lo, vÅ¡e to znÄ›lo najednou tak zamotanÄ›. ProÄ• by draci sami nemohli poznat, kolik jim je let? ProÄ• to musÃ- zjiÅ¡Å¥ovat Ä•lovÄ›k, navÃ-c ÃºplnÄ› neznÃ¡mÃ½?

â€žJe to Å kyÅ¥Ã¡kova matka," pÅ™ipojila se do rozhovoru Stormfly a Bezzubka jÃ- byl tentokrÃ¡t za podporu neskonale vdÄ›Ä•nÃ½.

â€žA Å¾ila dvacet let mezi draky," doplnil ji zase NoÄ•nÃ- BÄ›s. Pokud potÅ™ebovali, aby jim Rask vÄ›Å™ila, museli do toho dÃ¡t oba co nejvÃ-c detailÅ¯. DraÄ•ice si je stÃ¡le podezÅ™Ã-vavÄ› mÄ›Å™ila a zdÃ¡lo se, Å¾e jim tu historku â€“ pravdivou historku, prosÃ-m pÄ›knÄ› â€“ nevÄ›Å™Ã-. VzÃ¡pÄ›tÃ- se ukÃ¡zalo, proÄ•.

â€žAle proÄ• tady nenÃ-?" zeptala se a obvÃ¡zanou nohou se dotkla lehce zemÄ›, protoÅ¾e ve vzduchu ji uÅ¾ dÃ©le neunesla. Stormfly zavÃ¡hala, ona pÅ™esnÄ› to totiÅ¾ nevÄ›dÄ›la, ovÅ¡emÅ¾e si vÅ¡imla, Å¾e tam Valka nenÃ-, ale nebylo jÃ- sdÄ›leno, proÄ• pÅ™esnÄ›. Bezzubka naÅ¡tÄ›stÃ- pÅ™ispÄ›chal s odpovÄ›dÃ-.

â€žJe na mÃ-stÄ› bitvy a oÅ¡etÅ™uje tam Alfu," Å™ekl spÄ›Å¡nÄ›.

â€žTakÅ¾e vÃ¡Å¡ Alfa mÄ› nemÅ¯Å¾e pÅ™ijmout, protoÅ¾e je zranÄ›nÃ½ a ta Å¾ena ho oÅ¡etÅ™uje?" zeptala se Rask a Bezzubka se zaÄ•al cÃ-tit, jako by mu na hlavu dopadl kus kamene.

â€žNe, starÃ½ Alfa," pustil se do vysvÄ›tlovÃ¡nÃ-, â€žDragÅ¯v Alfa ho porazil a on mÃ¡lem zemÅ™el, takÅ¾e teÄ• se o nÄ›j starÃ¡ Valka." Na chvilku se odmlÄ•el. â€žNaÅ¡li jsme ho na tÃ© vÃ½pravÄ›, na kterÃ© jsme tÄ› zachrÃ¡nili," dodal tiÅ¡eji neÅ¾ pÅ™edtÃ-m.

â€žAleâ€¦" nechÃ¡pala Rask, â€žto potom nÄ›kdo musel porazit Dragova Alfu, ne? Nebo jsem byla pryÄ• pÅ™Ã-liÅ¡ dlouho?" Bezzubka zavrtÄ›l hlavou. TakovÃ½ vÃ½voj udÃ¡lostÃ- neoÄ•ekÃ¡val, a teÄ• se mÃ¡lem praÅ¡til nÃ¡hradnÃ- ploutvÃ- do hlavy, protoÅ¾e si byl jistÃ½, Å¾e tou by to opravdu bolelo, kdyÅ¾ obsahovala nÄ›jakÃ© kovovÃ© spoje. TÅ™eba by pÅ™iÅ¡el na nÄ›jakÃ½ nÃ¡pad, jak se z tÃ©hle zdÃ¡nlivÄ› bezvÃ½chodnÃ© situace dostat.

VÄ›Ä•nÄ› veselÃ½ Nodr se opÄ›t pÅ™ipojil do hovoru. â€žAle on ho porazil, nÃ¡Å¡ novÃ½ Alfa," zabrebentila vesele a slova jÃ- doslova pÅ™eskakovala, jak drmolila rychle. DraÄ•Ã- tlama v tÃ©to chvÃ-li budila vÃ½raz, Å¾e se smÄ›je na plnÃ© kolo. Tak ji ale mÄ›li tvarovanou vÅ¡ichni NodÅ™i. BohuÅ¾el, i kdyÅ¾ se dÃ-ky tomuto tvarovÃ¡nÃ- Ä•elisti stÃ¡le smÃ¡li, Ä•lovÄ›k dokÃ¡zal poznat ostatnÃ- emoce v jejich oÄ•Ã-ch.

Bylo vidÄ›t, Å¾e Rask opÄ›t nechÃ¡pe. Zhluboka se nadechla a zavÅ™ela oÄ•i. NÄ›kolik vteÅ™in v tÃ©to pozici zÅ¯stala a uklidnila se s vÃ½dechem.

â€žTak proÄ• tady ten vÃ¡Å¡ Alfa nenÃ-?" zeptala se. Na setkÃ¡nÃ- s nÃ-m Ä•ekala uÅ¾ docela dlouho a nedoÄ•kavost ji doslova sÅ¾Ã-rala.

StÃ¡le si nebyla jistÃ¡, jestli chce na tomto ostrovÄ› zÅ¯stat, ale bylo to lepÅ¡Ã-, neÅ¾ kdyby byla Ãºplně sama, opuÅ¡tÄ›nÃ¡ a ztracenÃ¡, nÄ›kde v divoÄ•inÄ›. A proto zoufale potÅ™ebovala Alfovo svolenÃ-, Å¾e zde mÅ¯Å¾e doÄ•asnÄ› zÅ¯stat. NechtÄ›la bÃ½t sama. Znovu.

Bezzubka zavÃ¡hal, moÅ¾nÃ¡ i se pÅ™ed jejÃ-m pohledem i trochu zmenÅ¡il. NevÄ›dÄ›l, co odpovÄ›dÄ›t. V tomto okamÅ¾iku byl opravdu rÃ¡d, Å¾e mÃ¡ s sebou Stormfly, protoÅ¾e inteligentnÃ- Nodr pÅ™iÅ¡el s Å™eÅ¡enÃ-m.

â€žJe s Valkou u starÃ©ho Alfy," Å™ekla rychle a k tomu pÅ™idala â€“ na rozdÃ-l od Bezzubky â€“ zubatÃ½ Ãºsměv.

Rask pÅ™imhouÅ™ila oÄ•i. Na celÃ©m tomhle divadle se jÃ- nÄ›co nezdÃ¡lo. MoÅ¾nÃ¡ to byla nedÅ¯vÄ›ryhodnost vÃ½povÄ›dÃ- obou drakÅ¯. TeÄ• se dozvÄ›dÄ›la, Å¾e je Alfa pryÄ• a pomÃ¡hÃ¡ s oÅ¡etÅ™ovÃ¡nÃ-m starÃ©ho vÅ¯dÄ•Ã-ho draka, ale oproti tomu Bezzubka tvrdil, Å¾e je Alfa velice zamÄ›stnanÃ½ opravou vesnice. _JistÄ›_, pomyslela si, _mohl odletÄ›t aÅ¾ potom, co mi to Bezzubka Å™ekl_. Ale stÃ¡le tomu nevÄ›Å™ila. MoÅ¾nÃ¡ byla nezkuÅ¡enÃ¡ a vydÄ›Å¡enÃ¡, ale nebyla hloupÃ¡ a vÄ›dÄ›la, Å¾e se toÄ•Ã- ve stÅ™edu mnohem sloÅ¾itÄ›jÅ¡Ã- zÃ¡leÅ¾itosti. Rozhodla se to celÃ© nekomentovat a poÄ•kat, jak se situace bude vyvÃ-jet.

Bezzubka byl Ãºplně pÅ™iÅ¡pendlenÃ½ k zemi, kdyÅ¾ se Rask zÃºÅ¾ily oÄ•i. UvaÅ¾oval, zda byla jejich leÅ¾ tak prÅ¯hlednÃ¡, a doufal, Å¾e na nÄ›m nic vidÄ›t nenÃ-, i kdyÅ¾ v duchu byl jako na trnÃ-. _UrÄ•itÄ› to vÃ-,_ pomyslel si zoufale, _musÃ- to vÄ›dÄ›t, nemÅ¯Å¾eme to udrÅ¾et_. NaÅ¡tÄ›stÃ- Rask zhluboka vydechla.

â€žA kdyÅ¾ teÄ• umÃ-m lÃ©tat, zavedeÅ¡ mÄ› k nÄ›mu?" zeptala se tiÅ¡e. Oba draci to postÅ™ehli a podÃ-vali se jeden na druhÃ©ho. Bezzubka vÃ-cemÃ©nÄ› pokrÄ•il rameny. V hlavÄ› se mu zaÄ•Ã-nal rodit plÃ¡n.

â€žMyslÃ-Å¡, Å¾e aÅ¾ poletÃ-me se Å kyÅ¥Ã¡kem za Valkou, mÅ¯Å¾eme vzÃ-t Rask za Cloudjumperem?" zeptal se NoÄ•nÃ- BÄ›s a Stormfly se bleskovÄ› chytila.

â€žAlfa Cloudjumper, Bezzubko," Å™ekla kÃ¡ravÄ› a naznaÄ•ila mu, Å¾e by mÄ›l â€šAlfovi' prokÃ¡zat dostateÄ•nÃ½ respekt. Rask se na tvÃ¡Å™i rozlil Ãºsměv â€“ koneÄ•nÄ› slyÅ¡ela nÄ›jakÃ½ pÅ™esnÃ½ plÃ¡n toho, co se bude dÃ-t.

Bezzubka se v rychlosti opravil a vstal. DoÅ¡el ke Å kyÅ¥Ã¡kovi a otÅ™el se mu hlavou o zÃ¡da. MuÅ¾ otoÄ•il hlavu a pohladil ho na hlavÄ›. PÅ™itom mu slunce zasvÃ-tilo do obliÄ•eje â€“ bylo nÄ›co k poledni a uÅ¾ si Å™Ã-kal, Å¾e by si mohl dovolit nÄ›jakÃ½ obÄ›d. A takÃ© se musel dostat zpÄ›t do vesnice, aby dokonÄ•il sekeru pro Astrid a ujal se opÄ›t svÃ½ch povinnostÃ- jako nÃ¡Ä•elnÃ-k.

â€žSvezeÅ¡ mÄ› zpÃ¡tky?" usmÃ¡l se. Nebyl to rozkaz, ale Bezzubka vÄ›dÄ›l, Å¾e by to mÄ›l udÄ›lat. SamozÅ™ejmÄ›, Å kyÅ¥Ã¡k se mohl dostat do vesnice pohodlnÄ› s Astrid a Stormfly, ale i on jako Alfa chÃ¡pal, Å¾e se potÅ™ebujÃ- vrÃ¡tit. Nastavil proto zÃ¡da.

Astrid se na kameni protÃ¡hla.

â€žMyslÃ-Å¡, Å¾e tu mÅ¯Å¾eme jeÅ¡tÄ› zÅ¯stat?" zeptala se s pohledem upÅ™enÃ½m na Rask. Nebyla si jistÃ¡, jestli draÄ•ice dovolÃ-, aby tam s nÃ- zÅ¯stala jen ona se Stormfly. Å kyÅ¥Ã¡k se k nÃ- naklonil.

â€žPojeÄ• s nÃ¡mi," zaÅ¡eptal, â€žchci vidÄ›t, jestli za nÃ¡mi pÅ¯jde zpÄ›t." Astrid pÅ™ikÃ½vla a zavolala na Stormfly.

NeÅ¾ Nodr pÅ™ibÄ›hl, Bezzubka ucÃ-til na zÃ¡dech znÃ¡mou tÃ-hu svÃ©ho kamarÃ¡da. PohodlnÄ› se zavrtÄ›l a pohlÃ©dl na Rask.

â€žDnes se sem moÅ¾nÃ¡ uÅ¾ nedostanu," prohlÃ¡sil a s gestem, kterÃ© by se dalo pÅ™irovnat k pokrÄ•enÃ- ramen, dodal: â€žPromiÅˆ. Povinnosti."

DraÄ•ice se na nÄ› zoufale dÃ-vala a bylo zjevnÃ©, Å¾e si pÅ™eje, aby neodchÃ¡zeli. NechtÄ›la zÅ¯stat sama v rokli. MoÅ¾nÃ¡ by mohla letÄ›t s nimi, ale nevÄ›Å™ila poÅ™Ã¡dnÄ› svÃ½m leteckÃ½m schopnostem, do vzduchu by se moÅ¾nÃ¡ dostala, ale dolÅ¯? A jeÅ¡tÄ› se zranÄ›nou nohou? Rask se nejistÄ› podÃ-vala na obvaz, ale pÅ™eci jen jÃ- nÄ›jakÃ½ instinkt Å™Ã-kal, Å¾e by to mohla dokÃ¡zat. ChtÄ›la ale nejdÅ™Ã-v nÄ›co zkusit.

Bezzubka si toho vÃ½razu vÅ¡iml a jen nepatrnÄ› sklonil hlavu, moÅ¾nÃ¡ v omluvnÃ©m gestu, ale potom se bleskovÄ› odrazil a kÅ™Ã-dly rozvÃ-Å™il vzduch. Stormfly otoÄ•ila hlavu k Rask a zavolala: â€žJÃ¡ se tady ale urÄ•itÄ› stavÃ-m!" Na tvÃ¡Å™i NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa pÅ™ebÄ›hl malÃ½ Ãºsmě›v, neÅ¾ se Nodr vznesl za druhÃ½m drakem.

Oba draci letÄ›li hned do vesnice. Nezastavovali se a jen obÄ•as zvedli hlavy, aby pozdravili dalÅ¡Ã- draky, kteÅ™Ã- jeÅ¡tÄ› stÃ¡le nosili dÅ™evo. Å kyÅ¥Ã¡ka opÄ›t opustila dobrÃ¡ nÃ¡lada a mohutnÄ› zazÃ-val.

â€žAsi by ses mÄ›l trochu prospat," navrhla Astrid a navedla Stormfly blÃ-Å¾ k Bezzubkovi. Oba draci se na vteÅ™inu stÅ™etli oÄ•ima, neÅ¾ Alfa zrak zase sklopil a dÃ-val se na zem. UÅ¾ teÄ• pÅ™emÃ-tal, jak to udÄ›lÃ¡ dnes s noÄ•nÃ- hlÃ-dkou. MoÅ¾nÃ¡ by na nÃ- mohli bÃ½t on a Stormfly, jim by urÄ•itÄ› nic neproÅ¡lo. CÃ-til, jak se Å kyÅ¥Ã¡k na jeho hÅ™betÄ› zavrtÄ›l. Bylo to obzvlÃ¡Å¡tÄ› cÃ-tit, protoÅ¾e nemÄ›l sedlo.

â€žAsi ano," Å™ekl, â€žale kdo by potom pohlÃ-dal vesnici?" SlabÄ› se usmÃ¡l. _JÃ¡ se o to postarÃ¡m_, problesklo Bezzubkovi hlavou. UÅ¾ vidÄ›l Velkou sÃ-Åˆ, jak se tyÄ•Ã- na vrÅ¡ku kopce v celÃ© svÃ© krÃ¡se. Tam mÄ›li namÃ-Å™eno. On tam odnese Å kyÅ¥Ã¡ka a potom pÅ¯jde nÄ›co dÄ›lat.

â€žO to se neboj," Å™ekla Astrid jemnÄ›. KdyÅ¾ byla se Å kyÅ¥Ã¡kem, projevovala se i jejÃ- dÃ-vÄ•Ã- strÃ¡nka â€“ v poslednÃ-ch letech Ä•Ã-m dÃ¡l vÃ-c. StÃ¡le to ovÅ¡em byla ta starÃ¡ dobrÃ¡ bojovnice, kterÃ¡ se nezastavila pÅ™ed niÄ•Ã-m.

â€žMy se o to postarÃ¡me." Jako na povel Bezzubka pohodil hlavou nahoru a dolÅ¯, aÅ¾ mu uÅ¡i vlÃ¡ly. Bylo to jednoznaÄ•nÃ© gesto jako â€šano'.

Å kyÅ¥Ã¡k stÃ¡le vÃ¡hal. NoÄ•nÃ- BÄ›s pootoÄ•il hlavu a tÃ©mÄ›Å™ neslyÅ¡nÄ› zavrÄ•el. JasnÃ© varovÃ¡nÃ-, Å¾e by to mÄ›l udÄ›lat. Jinak si byl Bezzubka jistÃ½, Å¾e se o to Astrid postarÃ¡ sama. A taky Å¾e

ano. Na StormflyinÄ› hÅ™betÄ› si zaloÅ¾ila ruce v bok a potom se naklonila k nim. Bezzubka schvÃ¡lnÄ› neuhnul, takÅ¾e teÄ• byli oba lidÃ© tvÃ¡Å™Ã- v tvÃ¡Å™.

â€žPoslouchej," Å™ekla nesmlouvavÄ› Astrid, â€žpÅ¯jdeÅ¡ si lehnout, jinak tÄ› do tÃ½ postele odtÃ¡hnu sama! TÅ™eba za lÃ-mec, to je mi jedno! Ale potÅ™ebujeÅ¡ si odpoÄ•inout."

Stormfly vedle Bezzubky se rozchechtala. NoÄ•nÃ- BÄ›s se na ni zmatenÄ› podÃ-val. VÄ›dÄ›l, Å¾e Astrid mÃ¡ ostrou vyÅ™Ã-dilku, ale proÄ• se Nodr smÄ›je, to mu nedoÅ¡lo. Stormfly se dÃ-ky smÃ-chu ve vzduchu Ãºplnä› tÅ™Ã¡sla.

â€žVidÃ-Å¡, Å¾e my holky vÅ¾dy vyhrajeme!" vysvÄ›tlila nechÃ¡pavÃ©mu Bezzubkovi, naÄ•eÅ¾ Å kyÅ¥Ã¡k neurÄ•itÄ› nÄ›co zamumlal ve smyslu, Å¾e si pÅ¯jde lehnout.

PÅ™istÃ¡li pÅ™ed Velkou sÃ-nÃ-. VikingovÃ© pohybujÃ-cÃ- se v blÃ-zkosti se usmÃ¡li a vesele pozdravili. KoneÄ•nÄ› se vÅ¡e zaÄ•Ã-nalo zase obracet k lepÅ¡Ã-mu. Led byl odklizen, draci pobÃ-hali vÅ¡ude a tÃ©mÄ›Å™ vÅ¡echny domy uÅ¾ byly opÄ›t postavenÃ©. Od dob draÄ•Ã-ch nÃ¡letÅ¯ trochu vyÅ¡li ze cviku, ale prokÃ¡zalo se, Å¾e stÃ¡le dokÃ¡Å¾ou opravit budovu v Ãºctyhodnã©m Ä•ase. VlastnÄ› uÅ¾ zbÃ½valo jen postavit nÃ¡Ä•elnÃ-kÅ¯v dÅ¯m a opravit dva domy na nÃ¡vsi.

Å kyÅ¥Ã¡k i Astrid sesedli a zamÃ-Å™ili dovnitÅ™. Draci je nechtÄ›li nÃ¡sledovat, protoÅ¾e byl Ä•as obÄ›da a vÄ›tÅ¡ina obyvatel vesnice byla shromÃ¡Å¾dÄ›nÃ¡ uvnitÅ™. Takhle mohli vidÄ›t skupinku draÄ•Ã-ch jezdcÅ¯ spolu s Tlamounem, Mulchem i Å kopkem, kterÃ½ â€“ jak se zdÃ¡lo â€“ byl po zÃ¡keÅ™nÃ©m napadenÃ- ledovou krou uÅ¾ v poÅ™Ã¡dku.

Bezzubka se Stormfly se zaÄ•ali krokem vzdalovat. Chvilku Å¡li mlÄ•ky, neÅ¾ narazili na TesÃ¡ka. DÄ›sovec obludnÃ½ odpoÄ•Ã-val ve stÃ-nu jednoho z domÅ¯. KdyÅ¾ tam doÅ¡li oba draci, zvedl hlavu a vypustil oblÃ¡Ä•ek dÃ½mu.

â€žDobrÃ© poledne, Alfo," zafunÄ›l a Stormfly se uÅ¾ nadechovala, aby mu pÅ™ipomnÄ›la, Å¾e nenÃ- vzduch, kdyÅ¾ do toho Bezzubka zasÃ¡hl.

â€žTesÃ¡ku," oslovil ho, â€žvÃ-Å¡, jak jsme naÅ¡li tu draÄ•ici?"

PoÄ•kal, neÅ¾ drak pÅ™ikÃ½vl, a pokraÄ•oval: â€žMÅ¯Å¾e se stÃ¡t, Å¾e dorazÃ- do vesnice. Neotravujte ji, ale jÃ¡ jsem od tÃ©hle chvÃ-le jen Bezzubka a aÅ¥ se nikdo nezmiÅˆuje o Alfovi." Vzhledem k tomu, Å¾e TesÃ¡k mÄ›l sklon neposlouchat pÅ™Ã-kazy, mu poloÅ¾il otÃ¡zku: â€žRozumÃ-Å¡?" TesÃ¡k pokÃ½val hlavou, ale pro jistotu to zopakoval.

â€žTakÅ¾e Å¾Ã¡dnÃ© zmÃ-nky o Alfovi, jen Bezzubka," odcitoval a posunul konec ocasu, protoÅ¾e na nÄ›j zaÄ•Ã-nalo svÃ-tit slunÃ-Ä•ko. SpokojenÄ› vzdechl.

â€žA Å™ekni to vÅ¡em, na kterÃ© narazÃ-Å¡," naÅ™Ã-dil Bezzubka. AÄ•koli v uvolnÄ›nÃ©m postoji vypadal mÃ-rumilovnÄ›, z jeho hlasu zaznÃ-vala autorita, kdyby se snad rozhodl pÅ™Ã-kaz neuposlechnout. DÄ›sovec znovu zafunÄ›l a s mumlÃ¡nÃ-m se zvedl za svÃ©ho

mÃ-sta.

â€žMÃ¡m dnes v noci drÅ¾et hlÃ-dku?" zeptal se a NoÄ•nÃ- BÄ›s se mÃ¡lem otÅ™Ã¡sl, kdyÅ¾ si vzpomnÄ›l, jak pÅ™edevÄ•Ã-rem na hlÃ-dce spal. Proto zavrtÄ›l hlavou.

â€žNe, hlÃ-dku si vezmu jÃ¡ a jeÅ¡tÄ› nÄ›kdo," odpovÄ›dÄ›l. Byl si vÄ›dom toho, Å¾e nÄ›kolik poslednÃ-ch nocÃ- moc nespal a dalÅ¡Ã-probdÄ›lÃ¡ noc by nebyla tÃ-m nejlepÅ¡Ã-m, ale mÄ›l obavu z dalÅ¡Ã-noÄ•nÃ- mÅ¯ry.

â€žJÃ¡ se o to klidnÄ› postarÃ¡m," nabÃ-dla se Stormfly a Bezzubku zahÅ™Ã¡lo u srdce. UpÅ™Ã-mnÄ› doufal, Å¾e se nabÃ-dne, aby noc venku strÃ¡vil s nÄ›kÃ½m, kdo mu byl dobÅ™e znÃ¡mÃ½. Za dlouhÃ½ch chvil by si mohli dokonce i popovÃ-dat. Ale pÅ™estoâ€¦

â€žTys nemÄ›la hlÃ-dku dnes v noci, Å¾e ne?" zeptal se podezÅ™Ã-vavÄ›. NechtÄ›l, aby s nÃ-m byla na hlÃ-dce, pokud by byla vzhÅ¯ru uÅ¾ druhou noc. _Ty mÃ¡Å¡ co Å™Ã-kat,_ ozvala se mu v hlavÄ› posmÄ›Å¡nÄ› Alfa strana a Bezzubka ji zahnal zatÅ™epÃ¡nÃ-m hlavou. Stormfly k jeho velkÃ© Ãºlevě odpovÄ›dÄ›la negativnÄ›.

â€žNe, dnes si ji vzali FlÃ¡kota a Brk s Hrkem," informovala ho a Bezzubka si udÄ›lal mentÃ¡lnÃ- poznÃ¡mku, Å¾e jim musÃ- podÄ›kovat.

â€žDobÅ™e, takÅ¾e dnes v noci," schvÃ¡lil to kÃ½vnutÃ-m hlavou. Pomalu se rozchÃ¡zel dÃ¡l. Stormfly se rozpohybovala spolu s nÃ-m a k jeho pÅ™ekvapenÃ- je nÃ¡sledoval i TesÃ¡k.

â€žMyslÃ-Å¡, Å¾e se dnes v noci nÄ›co stane?" zeptala se Stormfly zaujatÄ›. Bezzubka vÃ-cemÃ©nÄ› pokrÄ•il rameny. â€žDoufÃ¡m, Å¾e ne," odpovÄ›dÄ›l a zrychlil. Opravdu doufal, Å¾e dneÅ¡nÃ- noc bude poklidnÃ¡. A zÃ-tÅ™ejÅ¡Ã- taktÃ©Å¾, aby se bylo o Ä•em bavit.

TesÃ¡k odvrÃ¡til hlavu pÅ™i zmÃ-nce o Ãºtoku. Potom ale vymrÅ¡til hlavu vpÅ™ed, jako by si nÄ›Ä•eho vÅ¡iml, a rychle zadrmolil: â€žDnes mÃ¡ bÃ½t prvnÃ- draÄ•Ã- zÃ¡vod." Bezzubka si nejdÅ™Ã-v myslel, Å¾e se pÅ™eslechl, ale jeho pohled zabloudil k zÃ¡vodiÅ¡ti a vidÄ›l, Å¾e je plnÄ› funkÄ•nÃ- a pÅ™ipravenÃ© na dalÅ¡Ã- zÃ¡vod. A VikingovÃ© i draci se pÅ™i prÃ¡ci potÅ™ebovali nÄ›Ä•Ã-m rozptÃ½lit.

â€žUrÄ•itÄ› budu soutÄ›Å¾it!" oznÃ¡mila Stormfly a nadÅ¡enÄ› poskoÄ•ila. Milovala zÃ¡vody a mÄ›la soutÄ›Å¾ivou povahu, takÅ¾e si to vybavila jako pohodovÃ½ odpoÄ•inek. S Astrid se k sobÄ› perfektnÄ› hodily. Stormfly se rychle nadechla â€“ musela jÃ-t za Astrid zjistit, jestli se taky mÅ¯Å¾ou zÃºÄ•astnit. Zabrebentila omluvu a odletÄ›la.

â€žTolik nadÅ¡enÃ-," poznamenal TesÃ¡k a podÃ-val se na Bezzubku. â€žPÅ™edpoklÃ¡dÃ¡m, Å¾e tÄ› mÅ¯Å¾u nechat o samotÄ›, co? PÅ¯jdu rozÅ¡iÅ™ovat tu tvojÃ- zprÃ¡vu a taky si najÃ-t pÅ™Ã-jemnÃ½ mÃ-steÄ•ko ve stÃ-nu," Å™ekl a zamÃ-Å™il ke stÃ¡jÃ-m. Bezzubka se neklidnÄ› zavrtÄ›l, protoÅ¾e nevÄ›dÄ›l, jestli ho draci budou brÃ¡t vÃ¡Å¾nÄ›, ale zÃ¡roveÅˆ vÄ›dÄ›l, Å¾e to je nejlepÅ¡Ã- zpÅ¯sob, jak zprÃ¡vu co nejrychleji rozÅ¡Ã-Å™it.

Bezzubka pÅ™ikÃ½vl. StejnÄ› potÅ™eboval projÃ-t vesnici a zjistit, jestli se nÄ›co dÅ¯leÅ¾itÃ©ho nestalo. Do stÃ¡jÃ- se mu nechtÄ›lo, protoÅ¾e by tam bylo zbyteÄ•nÄ› moc drakÅ¯. NÄ›kterÃ© samice byly s

blÃ-Å¾Ã-cÃ-mi se svÃ¡tky nervÃ³znÃ- a od tÄ›ch si zoufale snaÅ¾il drÅ¾et odstup. AÅ¥ uÅ¾ byly jakkoliv hodnÃ©. Stormfly byla v tomto ohledu vynikajÃ-cÃ- spoleÄ•nice, protoÅ¾e dokÃ¡zala svoje emoce kontrolovat. A Bezzubka se trochu bÃ¡l, Å¾e na Rask tÃ-ha celÃ© situace taky dolehne, pokud se odvÃ¡Å¾Ã- dostat se do vesnice jeÅ¡tÄ› pÅ™ed Snoggletogem.

NoÄ•nÃ- BÄ›s zamÃ-Å™il k zÃ¡vodiÅ¡ti. Cestou narazil jen na pÃ¡r drakÅ¯, ale ti, kteÅ™Ã- zÃ¡vodili, byli ve stÃ¡jÃ-ch a pÅ™ipravovali se. Barvy se totiÅ¾ mÃ-chaly z rostlin a tÄ›ch s pÅ™ibÃ½vajÃ-cÃ- zimou ubÃ½valo. Proto se jezdci jeÅ¡tÄ› pÅ™ed zÃ¡vody rozhodli letÄ›t nasbÃ-rat poslednÃ- Ä•erstvÃ© kvÄ›ty, jelikoÅ¾ kdyÅ¾ byly starÃ©, smrdÄ›ly. Bezzubka i Å kyÅ¥Ã¡k se o tom pÅ™esvÄ›dÄ•ili minulou zimu. Jak tam Å¡el, cestou uvidÄ›l Stormfly s Astrid, jak takÃ© pospÃ-chajÃ- do stÃ¡jÃ-. SvÄ›sil hlavu. Jako Alfa uÅ¾ nebude mÃ-t tolik prostoru pro zÃ¡vodyâ€¦ minimÃ¡lnÄ› teÄ• ne.

DoÅ¡el k obÅ™Ã- dÅ™evÄ›nÃ© konstrukci. Vlajky spokojenÄ› vlÃ¡ly a tribuny jeÅ¡tÄ› stÃ¡le zely prÃ¡zdnotou. V jednÃ© z ohrad se ukrÃ½valy ovce. Na draky byly zvyklÃ©, ale pÅ™esto se jim jejich zÃ¡vody nezamlouvaly. HlavnÄ› ty draÄ•Ã- drÃ¡py. Jeden Å¡patnÃ½ pohyb a ovce by byla mrtvÃ¡. KdyÅ¾ to ale porovnÃ¡me s Ãºlovky pro Rudou Smrt, byla tohle malÃ¡ obÄ›Å¥.

Bezzubka si vÅ¡iml, Å¾e zvÃ-Å™ata jeÅ¡tÄ› nebyla pomalovanÃ¡. To znamenalo, Å¾e sem brzy nÄ›kdo pÅ™ijde a NoÄ•nÃ- BÄ›s byl nerad na nÄ›jakÃ©m mÃ-stÄ›, kde by ho mohli mÃ-t za podezÅ™elÃ©ho. MÄ›l s tÃ-m bohatÃ© zkuÅ¡enosti, kdyÅ¾ byl ve Å¡patnou dobu na Å¡patnÃ©m mÃ-stÄ›. TÅ™eba s HnÃ-vou, kdyÅ¾ ho mÃ¡lem poslali spoutanÃ©ho na moÅ™e. Nebo Dagurem. Proto vrhl na ovce jeÅ¡tÄ› jeden pohled a se Å¡vihnutÃ-m ocasem se obrÃ¡til a zamÃ-Å™il zpÄ›t na nÃ¡ves.

Napadlo ho, Å¾e by se mohl podÃ-vat na pÅ™Ã-pravy do stÃ¡jÃ-. NÃ¡hle jeho oko zachytilo zvlÃ¡Å¡tnÃ- vÃ½jev. VidÄ›l Å kyÅ¥Ã¡ka, jak se plÃ-Å¾Ã- ve stÃ-nech domÅ¯, od jednoho k druhÃ©mu. Nasadil rychlejÅ¡Ã- tempo. VÄ›dÄ›l, Å¾e pokud by se nÄ›kde vynoÅ™ila Astrid, bude jeho jezdec v poÅ™Ã¡dnÃ©m malÃ©ru.

â€žNeÅ¡el jsi nÃ¡hodou spÃ¡t?" zavrÄ•el potichu, a i kdyÅ¾ se blÃ-Å¾il ve Å kyÅ¥Ã¡kovÄ› zornÃ©m poli, nÃ¡Ä•elnÃ-k zdÄ›Å¡enÄ› nadskoÄ•il.

â€žAsi bys nemÄ›l reagovat tak vydÄ›Å¡enÄ›, mohlo by to vypadat, Å¾e se pokouÅ¡Ã-Å¡ o nÄ›co zakÃ¡zanÃ©ho," poradil mu usmÄ›vavÄ› drak a olÃ-zl ho. Moc ho bavilo, slyÅ¡et, jak se to nedÃ¡ vyprat. Ale teÄ• se zamÄ›Å™il jen ne Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v obliÄ•ej, aby nevypadal jako zombie. Nebo minimÃ¡lnÄ› aby se probudil.

â€žMusÃ-m se dostat do kovÃ¡rny," zaÅ¡eptal Å kyÅ¥Ã¡k a Bezzubka zatÅ™epal hlavou. OtoÄ•il se tak, aby stÃ¡l jeho smÄ›rem, a kÅ™Ã-dla roztÃ¡hl vÃ-c, neÅ¾ jindy, ale tak, aby to nevypadalo, Å¾e chce nÄ›kam letÄ›t. ProstÄ› se jen trochu zvÄ›tÅ¡il, nic vÃ-c. TmavÃ¡ kÅ™Ã-dla muÅ¾e dokonale schovala. CÃ-til, jak mu Å kyÅ¥Ã¡k poloÅ¾il ruku na bok, aby mÄ›l pÅ™ehled o tom, kdy se zaÄ•ne pohybovat. Bezzubka tudÃ-Å¾ nevÃ¡hal.

RozeÅ¡el se pÅ™Ã-mou cestou ke kovÃ¡rnÄ›. VikingovÃ©, kteÅ™Ã- se vrÃ¡tili z obÄ›da, a uÅ¾ se znovu pustili do opravy poslednÃ-ch dvou domÅ¯, si na nÄ›j zvlÃ¡Å¡tnÄ› ukazovali. Drak je ignoroval a pÅ™eÅ¡el nÃ¡ves aÅ¾ k nÃ-zkÃ© budovÄ›, kterÃ¡ slouÅ¾ila jako kovÃ¡rna i

vÃ½robna sedel. Ne Å¾e by mÄ›l nÄ›jakÃ© pÅ™esnÃ© plÃ¡ny, co udÄ›lÃ¡, aÅ¾ tam Å kyÅ¥Ã¡ka vyloÅ¾Ã-. MladÃ½ Viking nenÃ¡padnÄ› vyklouzl zpod jeho kÅ™Ã-dla a vydal se nejrychlejÅ¡Ã- cestou dovnitÅ™.

Bezzubka si naÅ¡el pÄ›knÃ© mÃ-sto na slunÃ-Ä•ku a stoÄ•il se tam do klubÃ-Ä•ka. KrÃ¡tce zÃ-vnul a hlavu si poloÅ¾il na tlapy. KdyÅ¾ Å kyÅ¥Ã¡k pracoval v kovÃ¡rnÄ›, Ä•ekÃ¡val tam na nÄ›j takhle. Byl si jistÃ½, Å¾e vÅ¡ichni, kteÅ™Ã- s tÃ-m byli obeznÃ¡meni, budou jen pÅ™edpoklÃ¡dat, Å¾e zde leÅ¾Ã- pouze ze zvyku. Pravdou bylo, Å¾e byl Bezzubka aÅ¾ moc lÃ-nÃ½, neÅ¾ aby Å¡el nÄ›kam dÃ¡l.

Chvilku odpoÄ•Ã-val se zavÅ™enÃ½ma oÄ•ima a vstÅ™ebÃ¡val teplo ze slunÃ-Ä•ka. Ocasem nÄ›kdy spokojenÄ› mrskl, kdyÅ¾ ho sluneÄ•nÃ- paprsek zaÅ¡imral na nÄ›jakÃ©m mÃ-stÄ›. Jeho oÄ•i byly proti slunci pevnÄ› zavÅ™enÃ©, ale potom ho nÄ›kdo zakryl. NoÄ•nÃ- BÄ›s zvÄ›davÄ› otevÅ™el oÄ•i, zvÄ›davÃ½, kdo to mÅ¯Å¾e bÃ½t. V koutku duÅ¡e oÄ•ekÃ¡val Stormfly, Å¾e se bude ptÃ¡t, co tady dÄ›lÃ¡, ale byl to Skullcrusher.

Bezzubkova hlava se zvedla.

â€žDobrÃ© odpoledne," pozdravil ho Skullcrusher. On mu odpovÄ›dÄ›l stejnÄ›. VÄ›dÄ›l, Å¾e jejich vztah se vÃ-cemÃ©nÄ› zaÄ•al urovnÃ¡vat, ale potÅ™ebovali si to vÅ¡echno ujasnit a on nechtÄ›l, aby se to jeÅ¡tÄ› nÄ›jak vÃ-c vyhrotilo.

Potom si vÅ¡iml, Å¾e Skullcrusher mÃ¡ ve tvÃ¡Å™i prosebnÃ½ vÃ½raz. Jeho uÅ¡i zvÄ›davÄ› vzletÄ›ly vzhÅ¯ru.

â€žDÄ›je se nÄ›co?" zeptal se a snaÅ¾il se mrkÃ¡nÃ-m vyhnat ospalost. Rumblehorn se oÅ¡il po mouÅ¡e a trochu rozpaÄ•itÄ› Å™ekl: â€žChceme se zÃºÄ•astnit draÄ•Ã-ch zÃ¡vodÅ¯, ale Eret nevÃ-, jak namÃ-chat rudou barvu." Bezzubka pokÃ½val. RudÃ¡ nebyla tÄ›Å¾kÃ¡ na namÃ-chÃ¡nÃ-, ale byla tÅ™eba jedna z tÄ›ch vzÃ¡cnÄ›jÅ¡Ã-ch rostlin, kterÃ¡ touhle dobou uÅ¾ nerostla. Budou muset sÃ¡hnout do zÃ¡sob.

â€žTak mÄ› napadlo, Å¾e kdyÅ¾ vy mÃ¡te rudou, mohl bys nÃ¡m to ukÃ¡zat," dodal Skullcrusher a NoÄ•nÃ- BÄ›s se zasmÃ¡l.

â€žNejsem sice Ä•lovÄ›k, abych zvlÃ¡dl vÅ¡echno mÃ-chÃ¡nÃ-," prohlÃ¡sil s ÃºsmÄ›vem, â€žale rÃ¡d vÃ¡m ukÃ¡Å¾u, jak na to." Ãšnava byla ta tam. NovÃ½ cÃ-l naplnil jeho mysl, takÅ¾e se necÃ-til tak prÃ¡zdnÄ›.

NeÅ¾ vstal, letmo se podÃ-val do kovÃ¡rny, aby zjistil, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k pilnÄ› pracuje na dÃ¡rku pro Astrid. V duchu se usmÃ¡l a Å¡el pÅ™ed Skullcrusherem smÄ›rem ke stÃ¡jÃ-m. TeÄ• to ani nevypadalo, Å¾e jeden z nich je Alfa, protoÅ¾e Bezzubka nadÅ¡enÄ› poskakoval, nadÅ¡enÃ½, Å¾e mÅ¯Å¾e s nÄ›Ä•Ã-m pomoct, a nezajÃ-malo ho, jestli vypadÃ¡ divnÄ›. Radost ze Å¾ivota byla vÄ›c, kterou si v urÄ•itÃ½ch okamÅ¾icÃ-ch dokÃ¡zal naplno uÅ¾Ã-t.

Rumblehorn ho nÃ¡sledoval, ve tvÃ¡Å™i neutrÃ¡lnÃ- vÃ½raz, ale v duchu byl rÃ¡d, Å¾e mu jeho kamarÃ¡d pomÅ¯Å¾e, i kdyÅ¾ se v poslednÃ-ch dnech pohÃ¡dali. _Bude z nÄ›j dobrÃ½ Alfa_, problesklo mu hlavou. Bezzubka nevÃ¡hal nasadit vlastnÃ- Å¾ivot, aby nÄ›komu pomohl â€“ a toho si on cenil. Ano, bolest ze ztrÃ¡ty KliÄ•ase stÃ¡le pÅ™etrvÃ¡vala, ale od toho veÄ•era u mlÃ½na mÄ›l Skullcrusher novou nadÄ›ji, Å¾e se mu to podaÅ™Ã- pÅ™ekonat. HypnotickÃ© ÃºÄ•inky mysli

Dragova Bewilderbeasta uÅ¾ zaÄ•Ã-nal zapomÃ-nat, ale dÅ¯sledky? Ty nikdy.

Byli jeÅ¡tÄ› hodnÃ½ kus od schodÅ¯ dolÅ¯ do stÃ¡je, kdyÅ¾ se Bezzubka uprostÅ™ed cesty zastavil. Zvedl hlavu k nebi a zadumanÄ› se sÃ¡m sebe zeptal: â€žProÄ• jsme vlastnÄ› neletÄ›li?" Skullcrusher se na tom zasmÃ¡l. Bylo to tak jednoduchÃ©, sletÄ›t o kus nÃ-Å¾ do stÃ¡je, a pÅ™esto Å¡li pÄ›Å¡ky. To na tom bylo hloupÃ©. A jeÅ¡tÄ› lepÅ¡Ã- byl vÃ½raz jeho Alfy, kdyÅ¾ se zaÄ•al zmatenÄ› dÃ-vat, proÄ• se smÄ›je. Nakonec to ale Bezzubka nevydrÅ¾el a rozchechtal se taky.

â€žSÃ-la zvyku," usoudil a skoÄ•il smÄ›rem ke Skullcrusherovi. Hlavou do nÄ›j hravÄ› drcnul a oba draci se znovu rozpohybovali. Jejich smÃ-ch pÅ™ilÃ¡kal mlÃ¡Ä•ata. Vzhledem k tomu, Å¾e jedinÃ½mi mlÃ¡Ä•aty na Blpu byli ScuttleclawovÃ©, hÃ¡dejte kterÃ©.

â€žKam to jdete?" zeptal se Sunrise. Jeho pisklavÃ½ hlÃ¡sek se rozlÃ©hal vÅ¡ude. Firefly zvÄ›davÄ› natahovala krk. OstatnÃ- ScuttleclawovÃ© kolem nich nadÅ¡enÄ› poskakovali a pÅ™ipomÃ-nali tak Bezzubku, jak se choval jen pÅ™ed malou chvilkou.

â€žPÅ™ipravovat se na zÃ¡vody," odpovÄ›dÄ›l Bezzubka, jeÅ¡tÄ› s nÃ¡znakem smÃ-chu. PÅ™edpoklÃ¡dal, Å¾e zprÃ¡va, kterou poslal po TesÃ¡kovi, se dostala ke vÅ¡em, i kdyÅ¾ mlÃ¡Ä•ata nikdy Alfy moc neposlouchala.

â€žBezzubko, mÅ¯Å¾eme taky?" pÅ™ibÄ›hl fialovÃ½ Scuttleclaw, v oÄ•Ã-ch mÄ›l natÄ›Å¡enÃ© hvÄ›zdiÄ•ky. Skullcrusher na nÄ›j zavrÄ•el, aby si drÅ¾el odstup. MlÃ¡dÄ› vystraÅ¡enÄ› uskoÄ•ilo a pÅ™ibÄ›hlo k Bezzubkovi z druhÃ© strany. NoÄ•nÃ- BÄ›s k nÄ›mu sklonil hlavu.

â€žNa zÃ¡vody ne, ale klidnÄ› si mÅ¯Å¾ete potom jÃ-t hrÃ¡t s barvami," Å™ekl vlÃ-dnÄ›. Rumblehorn obdivoval, jak to s mlÃ¡Ä•aty umÄ›l.

â€žMÅ¯Å¾eme si vybrat barvu?" vykÅ™ikl nadÅ¡enÄ› Sunrise. Se svÃ½mi zlatÃ½mi Å¡upinami by se mu barva vybÃ-rala opravdu dobÅ™e. SvÄ›tle modrÃ½ Scuttleclaw hryzl Bezzubku do ocasu, ale nebylo to aÅ¾ takovÃ© kousnutÃ-, Å¾e by si moc stÄ›Å¾oval. UÅ¾ si zaÄ•Ã-nal zvykat, Å¾e pokud se ScuttleclawÃ- mlÃ¡Ä•ata lÃ-hnou dÅ™Ã-v, neÅ¾ potomci ostatnÃ-ch ras, bude tohle divadlo mÃ-t kaÅ¾dÃ½ rok. PÅ™ikÃ½vl.

â€žA teÄ• uÅ¾ sebou musÃ-me hodit," prohlÃ¡sil a pevnÃ½m krokem, kterÃ½ sdÄ›loval, Å¾e nepÅ™ijÃ-mÃ¡ nÃ¡mitky, se rozeÅ¡el dÃ¡l. Skullcrusher Å¡el vedle nÄ›j a mlÃ¡Ä•ata poletovala nebo skÃ¡kala z jednoho mÃ-sta na druhÃ©. PlÃ½tvali energii na zbyteÄ•nÃ© pohyby, ale pÅ™esto jÃ- stÃ¡le mÄ›li dostatek.

VÅ¡ichni draci doÅ¡li ke vchodu do stÃ¡jÃ-. Bezzubka jÃ-m prolezl jako prvnÃ-. SeskÃ¡kal dolÅ¯ po schodech. Skullcrusher za nÃ-m mu mÃ¡lem Å¡lÃ¡pl na ocas, ale vÄ•as se zarazil a po schodech sestoupil dÅ¯stojnÄ›. MlÃ¡Ä•ata sletÄ›la a pÅ™istÃ¡la dole pod schody.

NÄ›kteÅ™Ã- draci zvedli hlavu od pÅ™Ã-pravy. FlÃ¡kota se ozvala jako prvnÃ-, protoÅ¾e ve stÃ¡jÃ-ch se rozhostilo trapnÃ© ticho, vzhledem k tomu, Å¾e nÄ›kteÅ™Ã- draci vzkaz jeÅ¡tÄ› nedostali.

â€žAhoj, Bezzubko," Å™ekla vesele, â€ždnes se neÃºÄ•astnÃ-Å¡?"

NoÄ•nÃ- BÄ›s zavrtÄ›l hlavou.

â€žJdu jen pomoct s mÃ-chÃ¡nÃ-m barev," odpovÄ›dÄ›l a otÅ™el se hlavou Rybinohovi o ruku, kdyÅ¾ ho pÅ™iÅ¡el pohladit.

â€žNavÃ-c nemÃ¡m jezdce," dodal vesele. Garvan pokÃ½val hlavou.

KdyÅ¾ FlÃ¡kota pozdravila, osmÄ›lili se i dalÅ¡Ã- draci, zatÃ-mco nÄ›kteÅ™Ã- pÅ™edÃ¡vali vzkaz tÄ›m dalÅ¡Ã-m, kteÅ™Ã- to pÅ™edtÃ-m nevÄ›dÄ›li. Stormfly si nechÃ¡vala od Astrid nandat barvy na kÅ™Ã-dla a kÅ™ikla na Bezzubku: â€žAstrid ti nepÅ¯jÄ•Ã-m, jestli se chceÅ¡ zeptat!" Ve stÃ¡ji to vyvolalo hlavnÄ› od blpskÃ½ch drakÅ¯ vÃ½buch smÃ-chu. VÅ¡ichni vÄ›dÄ›li, Å¾e Bezzubka lÃ©tÃ¡ zÃ¡sadnÄ› jen se Å kyÅ¥Ã¡kem a nÄ›kteÅ™Ã- dosud netuÅ¡ili, Å¾e mÃ¡ automatickou ploutev.

â€žJestli chceÅ¡, mÅ¯Å¾eÅ¡ mi od nÄ›koho pÅ¯jÄ•it neruÅ¡enÃ½ spÃ¡nek," usmÃ¡l se a Stormfly se usmÃ¡la.

â€žKlidnÄ› ti seÅ¾enu hnÃ-zdo, ale bezesnou noc?" pobavenÄ› zakroutila hlavou. Skullcrusher vedle nÄ›j se na nÄ›j pÅ™ekvapenÄ› podÃ-val. NetuÅ¡il, Å¾e Bezzubka mÅ¯Å¾e mÃ-t tÅ™eba noÄ•nÃ- mÅ¯ry, protoÅ¾e pÅ™edpoklÃ¡dal, Å¾e je mÃ¡ jen on.

â€žNavÃ-c, dnes v noci mÃ¡Å¡ hlÃ-dku, ne? To tÄ›m bezesnÃ½m nocÃ-m moc nepomÅ¯Å¾e," Å™ekla Stormfly a trochu se natoÄ•ila, aby mohla Astrid dosÃ¡hnout na vrÅ¡ek kÅ™Ã-dla. Mezi draky to zaÅ¡umÄ›lo zÃ¡jmem. Fanghook se po chvilce ozval: â€žVy drÅ¾Ã-te hlÃ-dky? ProÄ• jste mi nic neÅ™ekli? JÃ¡ bych jim to vÅ¡em vytmavil!"

Bezzubka zavrtÄ›l hlavou. Fanghook byl moÅ¾nÃ¡ zapÃ¡lenÃ½ drak, ale zÃ¡sadnÄ› nechÃ¡pal, Å¾e hlÃ-dky se drÅ¾Ã- pro jistotu.

â€žAno, drÅ¾Ã-me hlÃ-dky, ale jen proto, abychom mÄ›li jistotu, Å¾e se nestane podobnÃ½ Ãºtok jako pÅ™ed nÄ›kolika dny," vysvÄ›tlil mu klidnÄ› a vyrovnanÄ›.

Fanghookovy rohy vzplÃ¡ly, jak se snaÅ¾il zpracovat informaci. Gustav natÃ¡hl ruku a uklidnil ho podrbÃ¡nÃ-m na Ä•ele. Navzdory oÄ•ekÃ¡vÃ¡nÃ-, Å¾e z Gustava vyroste druhÃ½ Snoplivec, se z nÄ›j stal pÅ™Ã-jemnÃ½ hoch, kterÃ½ si se svÃ½m drakem vÃ½bornÄ› rozumÄ›l a byl Å™Ã¡dnÃ½m Ä•lenem draÄ•Ã- akademie.

Bezzubka vÅ¡echno tohle chtÄ›l vyÅ™eÅ¡it, neÅ¾ se rozhoÅ™Ä•Ã- i dalÅ¡Ã- draci ve stÃ¡ji. KaÅ¾dÃ½ by Alfovi rÃ¡d nabÃ-dl svoje sluÅ¾by, a tak se NoÄ•nÃ- BÄ›s otoÄ•il za Skullcrusherem a Å™ekl: â€žPokud mÄ› teÄ• omluvÃ-Å¡, jdu pomoct Eretovi se Skullcrusherem." VÄ›dÄ›l, Å¾e potom uÅ¾ budou zÃ¡vody, takÅ¾e Fanghook nebude mÃ-t Ä•as, aby si o tom pÅ™iÅ¡el promluvit.

ZamÃ-Å™ili k bÃ½valÃ©mu lovci drakÅ¯. Eret roztÃ¡hl zeÅ¡iroka ruce.

â€žNaÅ¡els ho!" Å™ekl nadÅ¡enÄ› a pohladil Rumblehorna po rohu. Bezzubka klidnÄ› stÃ¡l a prohlÃ-Å¾el si zÃ¡sobu rostlin, kterÃ© tam mÄ›li pÅ™ipravenÃ©. Eret zÃ-skal dost sluÅ¡nou zÃ¡sobu a NoÄ•nÃ- BÄ›s vÄ›dÄ›l, Å¾e to bude vÅ¡echno bohatÄ› staÄ•it. TaktÃ©Å¾ vidÄ›l, Å¾e uÅ¾ namÃ-chal modrou barvu. Ta byla velice lehkÃ¡ na namÃ-chÃ¡nÃ-, ale rudou barvu znali jen on se Å kyÅ¥Ã¡kem a Snoplivec s TesÃ¡kem,

kteÅ™Ã- se dneÅ¡nÃ-ho zÃ¡vodu neÃºÄ•astnili. Snoplivec si pravdÄ›podobnÄ› zaÅ™izoval bydlenÃ-, ale urÄ•itÄ› se na zÃ¡vody dostavÃ- â€“ minimÃ¡lnÄ› jako divÃ¡k.

â€žTakÅ¾e rudou?" obrÃ¡til se na Skullcrushera. PotÄ›Å¡ilo ho, jak s novÃ½m jezdcem navÃ¡zal vztah. Eret byl vÄ›tÅ¡inou opatrnÃ½ k neznÃ¡mÃ½m drakÅ¯m, takÅ¾e bylo obdivuhodnÃ©, jak rychle si ti dva dÅ¯vÄ›Å™ovali natolik, Å¾e byli ochotni zkusit zÃ¡vodit. Rumblehorn kÃ½vl.

Bezzubka se sklonil k hromÃ¡dce rostlin. Ani si nevÅ¡iml, Å¾e ScuttleclawÃ- mlÃ¡Ä•ata je znovu dohonila a teÄ• ho zvÄ›davÄ› sledovala. Do tlamy sebral hrst modrÃ½ch rostlin a dal je do misky vedle.

â€žTo je nejzrÃ¡dnÄ›jÅ¡Ã-," vysvÄ›tloval u toho druhÃ©mu drakovi, â€žprotoÅ¾e i kdyÅ¾ dÄ›lÃ¡Å¡ Ä•ervenou, pouÅ¾Ã-vÃ¡Å¡ modrÃ© kvÄ›tiny." Potom se bral jednu Å¾lutou a nakonec nÄ›kolik sytÄ› rudÃ½ch. K tomu dal do misky i dÃ¡reÄ•ek v podobÄ› vlastnÃ-ch slin, protoÅ¾e to jako drak samozÅ™ejmÄ› nemohl kontrolovat.

Zvedl hlavu a prohlÃ-Å¾el si obsah v misce. Tyhle kvÄ›tiny tam byly, ty druhÃ© taky, ale byla tu jedna vÄ›c, kterÃ¡ chybÄ›la. Bezzubka si to uvÄ›domil tÄ›snÄ› pÅ™edtÃ-m, neÅ¾ to vÅ¡echno zamÃ-chal a rychle vykroÄ•il ke skladu, doprovÃ¡zen zmatenÃ½m pohledem ostatnÃ-ch. NoÄ•nÃ- BÄ›s potÅ™eboval prÃ¡Å¡ek â€“ nikdy nevÄ›dÄ›l, jak se nazÃ½vÃ¡ sprÃ¡vnÄ›, se Å kyÅ¥Ã¡kem tomu prostÄ› Å™Ã-kali jen â€štajnÃ¡ pÅ™Ã-sada'. DÃ-ky tÃ© se barva dobÅ™e pÅ™ichytila na kÅ¯Å¾i i Å¡upinÃ¡ch.

JemnÄ› rozdrcenÃ½ prÃ¡Å¡ek byl uchovÃ¡vÃ¡n aÅ¾ nahoÅ™e na polici, kam sÃ¡m Bezzubka nemÄ›l Å¡anci dosÃ¡hnout. Mohl by vyletÄ›t, ale to by pravdÄ›podobnÄ› shodil vÅ¡echny ostatnÃ- vÄ›ci a nechtÄ›l si za to nÃ©st nÃ¡sledky. NoÄ•nÃ- BÄ›s se postavil na zadnÃ- nohy a pÅ™ednÃ-ma hledal oporu. Nebavilo ho chodit po dvou, po Ä•tyÅ™ech mÄ›l aspoÅˆ jistotu, Å¾e pÅ™i nÄ›jakÃ©m nejistÃ©m kroku hned nespadne.

KoneÄ•nÄ› naÅ¡el ve zdi dÅ¯lek, kde tlapy zapÅ™el. UÅ¾ vidÄ›l nahoru, ale doÅ¡lo mu, Å¾e takhle by to na sebe jen vysypal a bylo by po tajnÃ© pÅ™Ã-sadÄ›. NetrpÄ›livÄ› zavrÄ•el. Tohle nemÄ›l rÃ¡d, aby nÄ›co bylo tak blÃ-zko, a pÅ™ece tak daleko. Ale to uÅ¾ Eret stÃ¡l ve dveÅ™Ã-ch.

â€žMÅ¯Å¾u to sundat," Å™ekl, kdyÅ¾ pohledem zavadil o to, co drak hledal. Bezzubka se na nÄ›j podÃ-val, v oÄ•Ã-ch mÄ›l trochu zloby, ta vÅ¡ak rychle vyprchala a drak sklouzl zpÄ›t na zem. Postavil se rovnobÄ›Å¾nÄ› se stÄ›nou a nahrbil hÅ™bet, aby se na nÄ›j Eret mohl postavit. ProtoÅ¾e ta Ä•Ã¡belskÃ¡ police byla opravdu vysoko.

BÃ½valÃ½ draÄ•Ã- lovec chvilku vÃ¡hal, neÅ¾ pokrÄ•il rameny s vÄ›domÃ-m, Å¾e se jim jen snaÅ¾Ã- pomoct. I pÅ™esto se ale zeptal: â€žMÅ¯Å¾u?" Bezzubka natoÄ•il hlavu a v oÄ•Ã-ch mu zazÃ¡Å™ily zlobivÃ© jiskÅ™iÄ•ky. Eret se jich nezalekl.

â€žNeshodÃ-Å¡ mÄ› hned, kdyÅ¾ na tebe vylezu, Å¾e ne?" zasmÃ¡l se a jednou nohou na jeho zÃ¡da Å¡lÃ¡pl. Bezzubka zafunÄ›l, kdyÅ¾ ucÃ-til rÃ¡nu na bÅ™iÅ¡e, kterou mu dopoledne Å kyÅ¥Ã¡k oÅ¡etÅ™il.

A k EretovÄ› otÃ¡zce â€“ Bezzubkovi se prÃ¡vÄ› honila hlavou slova

typu: _UrÄ•itÄ› tÄ› shodÃ-m, kdyÅ¾ jdeÅ¡ pro hroznÄ› vzÃ¡cnÃ½ prÃ¡Å¡ek, kterÃ½ je z rostliny, co kvete jen nÄ›kolik tÃ½dnÅ¯ roÄ•nÄ› a se Å kyÅ¥Ã¡kem trÃ¡vÃ-me dlouhÃ© hodiny, abychom ji vÅ¯bec naÅ¡li, urÄ•itÄ› tÄ› shodÃ-m_. MÄ›l sto chutÃ- tu myÅ¡lenku Å™Ã-ct nahlas, ale zahlÃ©dl SkullcrusherÅ¯v stÃ-n ve dveÅ™Ã-ch, a tak zmlkl.

Eret mÄ›l vÃ½hodu v tom, Å¾e misku mohl uchopit rukama, takÅ¾e ji mÄ›li dole skoro hned. Bezzubka na jeho ruce vrhl trochu zÃ¡vistivÃ½ pohled, ale ve skuteÄ•nosti byl rÃ¡d, Å¾e mÃ¡ svoje tlapy, drÃ¡py a mÅ¯Å¾e s nimi dÄ›lat spoustu jinÃ½ch vÄ›cÃ-, tÅ™eba se brÃ¡nit. LidÃ© potÅ™ebovali tolik sloÅ¾itÃ½ch nÃ¡strojÅ¯, aby se ubrÃ¡nili, kdeÅ¾to draci mohli seknout drÃ¡py a nepÅ™Ã-tel byl na dnÄ›.

VrÃ¡tili se zpÄ›t do stÃ¡je. UÅ¾ tam bylo dÃ½chatelno, protoÅ¾e nÄ›kteÅ™Ã- jezdci s draky uÅ¾ byli pÅ™ipraveni a Å¡li se pÅ™ipravovat nebo dÄ›lat nÄ›co jinÃ©ho. Bezzubka sledoval, jak Eret nabral plnou hrst. _Ale tam se mÃ¡ pÅ™idat jenom trochu! _vybavil si recept a tiÅ¡e zavrÄ•el. Skullcrusher pÅ™i tom zvuku sebou trhl, ale pochopil, proÄ• tomu tak je, kdyÅ¾ se Eretovi zachvÄ›la ruka a velkÃ½ obsah hrsti pomalu vrÃ¡til zpÄ›t do misky.

â€žTakhle?" zeptal se s malou Å¡petkou prÃ¡Å¡ku v ruce a Bezzubka pÅ™ikÃ½vl. Hlavu u toho sklonil tÃ©mÄ›Å™ aÅ¾ dolÅ¯, takÅ¾e to vypadalo jako vÄ›tÅ¡Ã- poklona. K tomu pÅ™idal svÅ¯j slavnÃ½ bezzubÃ½ Ãºsmâ€›v, a jak kroutil hlavou Å¡Å¥astnÄ› sem a tam, uÅ¡i se mu pohupovaly v naprosto nesoumÄ›rnÃ©m rytmu, ale bylo vidÄ›t, Å¾e je Å¡Å¥astnÃ½.

11. LÃ©Ä•ba?

OpÄ›t se omlouvÃ¡m za to, Å¾e jsem vÃ¡s nechala Ä•ekat mÄ›sÃ-c. Snad to nÄ›jak vynahradÃ-m touto extra dlouhou kapitolou.

I don't own HTTYD. I only own my OCs.

* * *

><p>NÃ¡hle se ozvala hroznÃ¡ rÃ¡na. ObÄ›ma dospÄ›lÃ½m drakÅ¯m vystÅ™elila hlava vzhÅ¯ru a tÃ-m smÄ›rem, odkud se ozvala. NÃ¡slednÄ› si mohli vydechnout, protoÅ¾e to jen mlÃ¡Ä•ata pÅ™evrÃ¡tila krabici s nÃ¡hradnÃ-m sedlem pro Nodry.<p>

â€žUÅ¾ to mÅ¯Å¾ete mÃ-chat," Å™ekl Bezzubka Skullcrusherovi a povzdechl si. â€žJÃ¡ jdu pomoct tÄ›m nezbedÅ¯m." Mohlo to sice vyznÃ-t unavenÄ›, na tvÃ¡Å™i mu vÅ¡ak stÃ¡le hrÃ¡l ten veselÃ½ Ãºsmâ€›v a mÄ›l takovÃ½ pocit, Å¾e si jeÅ¡tÄ› dnes uÅ¾ije spoustu zÃ¡bavy se Scuttleclawy. Jen si pÅ™Ã¡l, aby vÅ¡echno tohle mohla zaÅ¾Ã-t i Rask. _Pokud Å kyÅ¥Ã¡kova pÅ™edpovÄ›Ä• vyjde_, Å™ekl si v duchu, _brzy si to bude uÅ¾Ã-vat spolu s nÃ¡mi_. PÅ™i tom pomyÅ¡lenÃ- se mu ulevilo. NechtÄ›l Å¾Ã¡dnÃ©ho draka na Blpu neÅ¡Å¥astnÃ©ho, zvlÃ¡Å¡tÄ› proto, Å¾e vÄ›dÄ›l, jakÃ© to je. Rozhodl se, Å¾e za Å kyÅ¥Ã¡kem zajde pozdÄ›ji. Konec koncÅ¯, ani on by nemÄ›l bÃ½t sÃ¡m, hlavnÄ› v tuhle chvÃ-li, kdy potÅ™ebuje podporu.

Å¤umÃ¡kem opatrnÄ› nadzvedl krabici. Sice by se z nÃ- ScuttleclawovÃ© dostali sami, ale Bezzubka mÄ›l obavy, protoÅ¾e sedlo bylo tÄ›Å¾kÃ©, i kdyÅ¾ bylo jen zÃ¡kladnÃ-, bez Å¾Ã¡dnÃ½ch vymoÅ¾enostÃ-, kterÃ© si na nÄ› lidÃ© zvykli dÃ¡vat. Vykoukl na nÄ›j Sunrise a vzadu se choulila Firefly. NoÄ•nÃ- BÄ›s krabici odhodil a tlapami sedlo shodil

z mlÃ¡Ä•at na zem. ScuttleclawovÃ© natÃ¡hli krky, aby si prohlÃ©dli jeho obÅ™Ã- tlapy.

â€žTakÅ¾e my skonÄ•Ã-me s tÃ-mhle na zÃ¡dech?" zeptala se nevÄ›Å™Ã-cnÄ› Firefly a mÄ›Å™ila si sedlo. Sunrise to nezajÃ-malo, jen sklonil hlavu a zobÃ¡kem uchopil uvolnÄ›nou kÅ¯Å¾i na sedle. OstatnÃ- ScuttleclawovÃ© se o celou scÃ©nu nezajÃ-mali, aÅ¾ na fialovÃ©ho MistrÃ¡la.

Bezzubka se nad jejich pÅ™Ã-stupem k lidem na hÅ™betech zasmÃ¡l.

â€žMÅ¯Å¾ete i nemusÃ-te," vysvÄ›tlil jim trpÄ›livÄ›, â€žale kdyÅ¾ najdete Ä•lovÄ›ka, se kterÃ½m si vytvoÅ™Ã-te pouto a budete kamarÃ¡di, mÅ¯Å¾ete ho nosit, zÃ¡vodit s nÃ-m, hrÃ¡t hry a dÄ›lit se s nÃ-m o starosti." Sunrise se na nÄ›j podÃ-val velkÃ½ma oÄ•ima.

â€žTakÅ¾e nÃ¡s musÃ- nÄ›jakÃ½ Ä•lovÄ›k svÃ¡zat k sobÄ› provazem?" nechÃ¡pal. Bezzubka se rychle ohlÃ©dl a houkl na ostatnÃ- Scuttleclawy, aby k nim pÅ™iÅ¡li. NechtÄ›l, aby vyvedli jeÅ¡tÄ› nÄ›co jinÃ©ho.

â€žNe, vytvoÅ™it pouto znamenÃ¡ skamarÃ¡dit se," vysvÄ›tlil mu a MistrÃ¡l mu skoÄ•il do Å™eÄ•i: â€žAle pouto je, kdyÅ¾ se nÄ›kdo nÄ›Ä•Ã-m svÃ¡Å¾e!" Firefly mu horlivÄ› pÅ™ikyvovala. Bezzubka obrÃ¡til oÄ•i k nebi â€“ nebo spÃ-Å¡e ke stropu stÃ¡je.

â€žTak poslyÅ¡," obrÃ¡til se k Sunrisovi a zaÄ•al vysvÄ›tlovat od zaÄ•Ã¡tku, â€žtÅ™eba kdyÅ¾ hrajeme Sever, tvoÅ™Ã-te se mnou pouto â€“ stali jsme se kamarÃ¡dy. A to je ono."

Vypadalo to, Å¾e mlÃ¡dÄ›ti koneÄ•nÄ› zaÄ•Ã-nÃ¡ svÃ-tat. RadostnÄ› na mÃ-stÄ› poskoÄ•ilo a zadÃ-valo se do BezzubkovÃ½ch oÄ•Ã-.

â€žDÃ-ky, Bezzubko!" vykÅ™ikl nadÅ¡enÄ›. NoÄ•nÃ- BÄ›s se mu trochu (komicky) uklonil.

â€žBylo mi potÄ›Å¡enÃ-m," odpovÄ›dÄ›l Å¾ertovnÄ›. Ze ScuttleclawÅ¯ se mu zdÃ¡l Sunrise nejvÃ-ce vyzrÃ¡lÃ½ a uÅ¾ pomalu dospÃ-val. MoÅ¾nÃ¡ jen mentÃ¡lnÄ›, ale i tak. A Bezzubka se obÃ¡val, Å¾e pokud by DragÅ¯v Bewilderbeast nÄ›kdy naÅ¡el cestu zpÄ›t na Blp, bude uÅ¾ i on ovlÃ¡dnut. MoÅ¾nÃ¡ sice jen Ä•Ã¡steÄ•nÄ› nebo vÅ¯bec ne, ale Bezzubka se domnÃ-val, Å¾e za tÄ›ch nÄ›kolik dnÅ¯ postoupil mentÃ¡lnÄ› na vyÅ¡Ã¡Ã- ÃºroveÅˆ neÅ¾ jeho vrstevnÃ-ci. MÄ›l za to, Å¾e tÅ™eba Firefly by jeÅ¡tÄ› nepodlÃ©hala vlivu Bewilderbeasta.

â€žMÅ¯Å¾eme si jÃ-t hrÃ¡t s tÄ›mi barvami?" zeptal se netrpÄ›livÄ› MistrÃ¡l, protoÅ¾e ho vÅ¡echny ty zÃ¡leÅ¾itosti se sedly a pouty pÅ™estaly bavit. Jako vÅ¡echna mlÃ¡Ä•ata neposedÄ›l na jednom mÃ-stÄ› pÅ™Ã-liÅ¡ dlouho. Bezzubka se rozhlÃ©dl po mÃ-stnosti. NÄ›kolik drakÅ¯ s jezdci tam stÃ¡le bylo, ale jinak byly barvy namÃ-chanÃ© v miskÃ¡ch poloÅ¾enÃ½ch v jednom koutÄ›.

â€žDobÅ™e, ale jen s tÄ›mi v rohu," ukÃ¡zal na nÄ› Å¡vihem ocasu a mlÃ¡Ä•ata se tam rozbÄ›hla jako jeden muÅ¾. Firefly s MistrÃ¡lem zaboÅ™ili zobÃ¡ky do Å¾lutÃ© a modrÃ© barvy. DalÅ¡Ã- si do barev rovnou lehli. Bezzubka se chtÄ›l unavenÄ› protÃ¡hnout, ale potom si vzpomnÄ›l na rÃ¡nu na bÅ™iÅ¡e a usoudil, Å¾e by to asi nebylo nejmoudÅ™ejÅ¡Ã-.

â€žOdvÃ¡dÃ-Å¡ s nimi dobrou prÃ¡ci," pochvÃ¡lil ho Skullcrusher a nÃ¡slednÄ› zavÅ™el oko, aby mu Eret mohl kolem nÄ›j namalovat kruh. NoÄ•nÃ- BÄ›s si ho prohlÃ©dl. Na rohu mÄ›l rÅ¯znÃ© pruhy a na ocase tÃ©Å¾. KÅ™Ã-dla mÄ›l jednoduÅ¡e zbarvenÃ¡ modrou barvou. Uznale pokÃ½val hlavou. Nevypadalo to vÅ¯bec Å¡patnÄ›. A Eret, u toho to bylo troÅ¡ku horÅ¡Ã-, protoÅ¾e byl od barvy celÃ½ Å¡inavÃ½, ale dle jeho Ãºsměvu to nevadilo.

â€žDÃ-ky," pÅ™ijal pochvalu a odeÅ¡el ke stÄ›nÄ›, odkud mÄ›l dobrÃ½ vÃ½hled na mlÃ¡Ä•ata. Ty malÃ© Ä•ertÃ-ky totiÅ¾ nikdy nemÅ¯Å¾ete nechat o samotÄ›. Lehl si a opÅ™el se zÃ¡dy o stÄ›nu. KdyÅ¾ si prohlÃ©dl kout, kde dovÃ¡dÄ›la mlÃ¡Ä•ata, okamÅ¾itÄ› zalitoval svÃ©ho rozhodnutÃ- nechat je hrÃ¡t si s barvou. Byla totiÅ¾ naprosto vÅ¡ude. Jak na dracÃ-ch, tak na zemi, stÄ›nÄ›, moÅ¾nÃ¡ i na nÄ›kolika sedlech, kterÃ¡ byla opodÃ¡l.

To byl ten okamÅ¾ik, kdy do stÃ¡je pÅ™iÅ¡li Å¤afan s Rafanou. Hrk a Brk s nimi nebyli, ale protoÅ¾e jezdci byli pomalovanÃ- a pÅ™ipravenÃ- na zÃ¡vody, Bezzubka logicky pÅ™edpoklÃ¡dal, Å¾e Ä•ekajÃ- venku. Jakmile dvojÄ•ata zahlÃ©dla spouÅ¡Å¥ na zemi, Å¤afan nadÅ¡enÄ› kÅ™ikl: â€žPoÄ•kejte na mÄ›!", Rafana se jednou ohlÃ©dla na Ereta, jak stÃ¡le maluje na Skullcrushera, a potom se rozbÄ›hla za svÃ½m bratrem.

Vrazili do hlouÄ•ku drakÅ¯ a bÄ›hem chvilky zavlÃ¡dl totÃ¡lnÃ- chaos. ProtoÅ¾e je rozrazila neznÃ¡mÃ¡ sÃ-la, Scuttleclawová se rozprchli, vÄ›tÅ¡ina se jich choulila za BezzubkovÃ½ch zadkem, kde mÄ›li pocit bezpeÄ•Ã-, zatÃ-mco dvojÄ•ata Å™Ã¡dila mÃ-sto nich.

MistrÃ¡l poznal jako prvnÃ-, Å¾e to jsou jejich novÃ- kamarÃ¡da, kteÅ™Ã- si chtÄ›jÃ- hrÃ¡t. Se zvukem podobnÃ½m slepiÄ•Ã-mu kdÃ¡kÃ¡nÃ- se poskokem vydal mezi dva dvounoÅ¾ce a ocasem mrskal kapky barvy na kaÅ¾dÃ©ho, kdo by se jen pokusil pÅ™iblÃ-Å¾it. MlÃ¡Ä•ata to ale pochytila jako novou, zÃ¡bavnou hru a brzy se zapojila do hry, kterÃ¡ se promÄ›nila v bitku, kde ten, kdo bude mÃ-t na sobÄ› nejmÃ©nÄ› barvy, vyhraje.

Bezzubka zÅ¯stal na svÃ©m bezpeÄ•nÃ©m mÃ-stÄ›, kde k nÄ›mu doputovalo pÃ¡r kapek barvy, ale v souÄ•tu zÅ¯stal Ä•istÃ½. Rafana na nÄ›j sice zavolala, aÅ¥ si s nimi jde hrÃ¡t, ale NoÄ•nÃ- BÄ›s ji ignoroval. ChtÄ›l odpoÄ•Ã-vat, byl naprosto vyÄ•erpanÃ½.

JedinÃ½, kdo u nÄ›j zÅ¯stal v bezpeÄ•Ã- pÅ™ed hrozÃ-cÃ- sprchou z barvy, byl Sunrise. Bezzubka se na zlatÃ©ho Scuttleclawa podÃ-val. On mu pohled opÄ›toval.

â€žJak si mÃ¡m vytvoÅ™it pouto s Ä•lovÄ›kem?" zeptal se najednou. Aby pravdu Å™ekl, Bezzubku jeho otÃ¡zka ani nepÅ™ekvapila. VlastnÄ› dumal, proÄ• se na ni nezeptal uÅ¾ dÅ™Ã-v.

â€žTo zÃ¡leÅ¾Ã- jak na tobÄ›, tak na Ä•lovÄ›ku," odpovÄ›dÄ›l a nadzdvihl kÅ™Ã-dlo, aby uvolnil pro mlÃ¡dÄ› mÃ-sto. â€žTÅ™eba jÃ¡ byl zranÄ›nÃ½ a vydÃ¡n napospas smrti v rokli." PÅ™i tÃ© vzpomÃ-nce se zasmÃ¡l, i kdyÅ¾ si pamatoval, Å¾e mÄ›l jistotu, Å¾e zemÅ™e. KdyÅ¾ si na to vzpomnÄ›l, uÅ¾ mu to tak vtipnÃ© nepÅ™ipadalo.

â€žTys byl nÄ›kdy zranÄ›nÃ½?" zeptal se nevÄ›Å™Ã-cnÄ› Sunrise. Pro nÄ›j bylo pravdÄ›podobnÄ› hodnÄ› vÃ½jimeÄ•nÃ©, kdyÅ¾ vidÄ›l, Å¾e i Alfa je jen drak podlÃ©hajÃ-cÃ- vÅ¡em fyzikÃ¡lnÃ-m zÃ¡konÅ¯m,

smrtelnÃ½ a mÅ¯Å¾e dÄ›lat chyby. Bezzubka mu ukÃ¡zal nÃ¡hradnÃ- ocasnÃ- ploutev.

â€žNemÄ›l jsem jednu polovinu," vedl doprovodnou Å™eÄ•, â€žale potom mÄ› tam Å kyÅ¥Ã¡k naÅ¡el a vlastnÄ› dÃ-ky tomu jsme se spÅ™Ã¡telili. Pouto jsme upevnili, kdyÅ¾ jsme se nauÄ•ili spoleÄ•nÄ› lÃ©tat."

Vynechal takovÃ© ty nepodstatnÃ© detaily typu: _No, Å kyÅ¥Ã¡k byl vlastnÄ› ten, kdo mi to zranÄ›nÃ- zpÅ¯sobil, ale uÅ¾ je to v pohodÄ›_. NemÄ›lo smysl mlÃ¡dÄ› zatÄ›Å¾ovat s nepotÅ™ebnÃ½mi vÄ›cmi. Potom se obrÃ¡til na Scuttleclawa. UÅ¾ pÅ™edtÃ-m si Å™Ã-kal, kde majÃ- vÅ¡ichni ti drobeÄ•ci matku, ale nikde na Blpu ji nenaÅ¡el. A ptÃ¡t se mu nechtÄ›lo, pokud se jÃ- nÄ›co stalo, jen by to vyvolalo nepÅ™Ã-jemnÃ© vzpomÃ-nky. TeÄ• se o nÄ›j Sunrise opÅ™el a Bezzubka ho nechal. Bylo mu jedno, jak ho vidÃ-, jestli jako nÃ¡hradnÃ- mÃ¡mu, kamarÃ¡da nebo jen jako Alfu â€“ nepotÅ™ebnou souÄ•Ã¡st draÄ•Ã- spoleÄ•nosti, ale staral se o nÄ› vÅ¡echny, jak nejlÃ©pe umÄ›l.

â€žA tÅ™eba Stormfly, ta se s Astrid â€“ svojÃ- jezdkynÃ- â€“ poprvÃ© setkala v draÄ•Ã- arÃ©nÄ›, kde se VikingovÃ© trÃ©novali v zabÃ-jenÃ- drakÅ¯." PÅ™i zmÃ-nce o zabÃ-jenÃ- drakÅ¯ Sunrise zdÄ›Å¡enÄ› vykulil oÄ•i. NÃ¡hle se na nich rozprskla Å¾lutÃ¡ barva. Bezzubka rozzlobenÄ› zavrÄ•el a obrÃ¡til pozornost k vinÃ-kovi. No ovÅ¡em. Å¤afan se smÃ¡l v pÅ™edklonu, ani nemohl poÅ™Ã¡dnÄ› stÃ¡t.

Alfa zavrÄ•el a z lehu se vymrÅ¡til doslova skokem. DÃ¡val ale pozor, aby neublÃ-Å¾il Sunrisovi, kterÃ½ z jeho napnutÃ©ho tÄ›la vycÃ-til, Å¾e se nÄ›jak pohne, a vÄ•as se odtÃ¡hl. Viking se pÅ™estal smÃ¡t a neÅ¾ drak pÅ™ekonal tÄ›ch nÄ›kolik metrÅ¯, kterÃ© je od sebe dÄ›lily, popadl do ruky dalÅ¡Ã- masu Å¾lutÃ© barvy. Ta zasÃ¡hla Bezzubkovi kÅ™Ã-dlo, kdyÅ¾ vyskoÄ•il a pÅ™iÅ¡pendlil Å¤afana k zemi.

MuÅ¾ se ani nesnaÅ¾il vyprostit.

â€žMÄ›li bysme Å kyÅ¥Ã¡kovi Å™Ã-ct, Å¾e jeho drak je bez nÄ›j nÄ›jak citlivÃ½," zasmÃ¡l se na Rafanu a odhalil pÅ™itom krk, coÅ¾ by ve spoleÄ•nosti divokÃ©ho draka rozhodnÄ› nebyl dobrÃ½ nÃ¡pad. Bezzubka nemÄ›l nÄ›jakÃ© zuÅ™ivÃ© plÃ¡ny. Ale jeden Ä•Ã¡belskÃ½ se mu prÃ¡vÄ› v hlavÄ› vylÃ-hl.

NeÅ¾ to mohl kdokoli normÃ¡lnÃ- Ä•ekat, natoÅ¾ pak Å¤afan, mu Bezzubka jednÃ-m pohybem rÅ¯Å¾ovÃ©ho jazyku olÃ-zl obliÄ•ej. Sliny se mu dostaly i do otevÅ™enÃ© pusy a Viking zaÄ•al prskat. NoÄ•nÃ- BÄ›s ale nepovolil stisk a pokraÄ•oval v hrozivÃ© muÄ•Ã-cÃ- zÃ¡bavÄ›.

â€žTo staÄ•Ã-!" chytila ho Rafana za rameno a snaÅ¾ila se ho odtÃ¡hnout od bratra. Ani si nevÅ¡imli, Å¾e je pÅ™itom sledoval Eret s pÅ™ipitomÄ›lÃ½m Ãºsměvem na tvÃ¡Å™i. Bezzubka si sedl vedle Å¤afana a s jazykem venku oddechoval. Kdyby chtÄ›l, nikdo by ho neodtrhl, ale mÄ›l pocit, Å¾e uÅ¾ dostal za vyuÄ•enou. TeÄ• musel jen vymyslet, jak se zbavit tÃ© Å¾lutÃ© barvy, kterou mÄ›l na kÅ™Ã-dle a Ä•umÃ¡ku. PÅ™es celÃ½ Ä•umÃ¡k a polovinu hlavy, prosÃ-m pÄ›knÄ›.

MlÃ¡Ä•ata si zase zaÄ•ala hrÃ¡t s barvami, ale vystoupenÃ-, kterÃ© se zde odehrÃ¡lo, je drÅ¾elo v ostraÅ¾itosti. Nikdo nechtÄ›l mÃ-t na kontÄ› zuÅ™ivÃ©ho (nebo snad hravÃ©ho?) Alfu.

DvojÄ•ata spÄ›chala ven ze stÃ¡jÃ- a poslednÃ- jezdci s draky se taktÃ©Å¾ vytrÃ¡celi. _ZÃ¡vody uÅ¾ brzy zaÄ•nou_, doÅ¡lo Bezzubkovi, a pokud je chtÄ›l sledovat, nemohl marnit Ä•as mytÃ-m. ProstÄ› tam bude muset pÅ™ijÃ-t tak, jak je. AÅ¥ ho to stojÃ- ostudu, o tohle prostÄ› nemÅ¯Å¾e pÅ™ijÃ-t!

â€žChcete se jÃ-t dÃ-vat na zÃ¡vody?" zeptal se ScuttleclawÅ¯. VÅ¡ichni do jednoho si pÅ™estali hrÃ¡t a tÃ©mÄ›Å™ rychlostÃ- svÄ›tla vyletÄ›li ven. Bezzubka si povzdechl. Tak teÄ• uÅ¾ je nikdy nenajde. I kdyby se snaÅ¾il sebevÃ-c. Bude prostÄ› jen doufat, Å¾e se budou chovat sluÅ¡nÄ› a nevyvedou Å¾Ã¡dnou neplechu.

HbitÄ› vyskoÄ•il ze stÃ¡jÃ- a zamÃ-Å™il k zÃ¡vodiÅ¡ti. ProtoÅ¾e se pÅ™edtÃ-m vÅ¾dy jen Ã°Ä•astnil, nevÄ›dÄ›l, kde bude mÃ-t nejlepÅ¡Ã- vÃ½hled. ObÅ™Ã- dÅ™evÄ›nÃ¡ konstrukce byla zaplnÄ›nÃ¡ lidmi a menÅ¡Ã- draci poletovali sem a tam. Bezzubka nechtÄ›l vyvolat moc rozruchu, takÅ¾e se potichu plÃ-Å¾il stÃ-ny pod zÃ¡vodiÅ¡tÄ›m a hledal pÅ™Ã-hodnÃ© mÃ-sto. KoneÄ•nÄ›, kdyÅ¾ byl u strany, kterÃ¡ smÄ›Å™ovala k Raven Pointu, a tudÃ-Å¾ i k rokli, kde byla Rask, naÅ¡el pÅ™Ã-hodnÃ© mÃ-steÄ•ko, odkud mÄ›l skvÄ›lÃ½ vÃ½hled na skÃ³re.

UÅ¾ vÄ›dÄ›l, Å¾e nebude nahlas fandit nikomu, ale v srdci si pÅ™Ã¡l, aby to vyhrÃ¡la Stormfly. I kdyÅ¾ mÄ›l asi zbyteÄ•nÃ© starosti, protoÅ¾e Stormfly vyhrÃ¡la vÅ¾dy, kdyÅ¾ on nezÃ¡vodil. HlavnÄ› proto, Å¾e byla s Astrid dokonale sladÄ›nÃ¡ a nebÃ¡la se do toho jÃ-t naplno.

VikingovÃ© se hlasitÄ› pÅ™ekÅ™ikovali, kdyÅ¾ Tlamoun vyÅ¡el na mÃ-sto, kde mÄ›l bÃ½t nÃ¡Ä•elnÃ-k. Bezzubka naÅ¡picoval uÅ¡i. Nebyl si jistÃ½, nevÄ›dÄ›l, jestli u kaÅ¾dÃ©ho draÄ•Ã-ho zÃ¡vodu musÃ- bÃ½t nÃ¡Ä•elnÃ-k pÅ™Ã-tomen. MlhavÄ› zaslechl nÄ›co o tom, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k nenÃ- ve VelkÃ© sÃ-ni a NoÄ•nÃ- BÄ›s zaÄ•al tuÅ¡it problÃ©m.

Jako blesk vstal a vyletÄ›l na nÃ¡ves ke kovÃ¡rnÄ›. Å½Ã¡r vychÃ¡zejÃ-cÃ- z nÃ- byl dost nesnesitelnÃ½ â€“ minimÃ¡lnÄ› pro Ä•lovÄ›ka. Drakovi to nevadilo, ale i pÅ™es ochranu svÃ½ch Å¡upin Bezzubka pÅ™emÃ-tal, jak tam vlastnÄ› mÅ¯Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k vydrÅ¾et.

NetuÅ¡il, jak jinak by na sebe mohl upozornit, takÅ¾e zaÅ™val a pÅ™ineslo to ovoce. Å kyÅ¥Ã¡k vykoukl ven a pÅ™i pohledu na jeho Ä•umÃ¡k se rozesmÃ¡l.

â€žNovÃ¡ ozdoba?" zeptal se v zÃ¡chvatu smÃ-chu a Bezzubka dotÄ•enÄ› zavrÄ•el. Velmi vtipnÃ©.

Drak se otoÄ•il nÄ›kolikrÃ¡t na mÃ-stÄ› a nakonec zÅ¯stal stÃ¡t s hlavou smÄ›rem k zÃ¡vodiÅ¡ti. Å kyÅ¥Ã¡k si povzdechl. UrÄ•itÄ› ho potÅ™ebujÃ- zase nÄ›kde jinde, konec koncÅ¯, Bezzubka nebyl pomalovanÃ½ barvou jen tak.

â€žTy nechceÅ¡ zÃ¡vodit, Å¾e ne?" ujistil se a vrÃ¡til se do kovÃ¡rny uhasit oheÅˆ. Bylo by opravdu nepÄ›knÃ©, kdyby budova vzplÃ¡la, zatÃ-mco on je pryÄ•.

Bezzubka kÃ½val hlavou, ale nebylo poznat, jestli ano, nebo ne. KaÅ¾dopÃ¡dnÄ› si pÅ™itom olÃ-zl Ä•umÃ¡k a chtÄ›l se barvy zbavit. Å kyÅ¥Ã¡k namoÄ•il hadr do vody a otÅ™el mu ho. DÃ-ky Å¡ikovnÃ½m lidskÃ½m ruÄ•iÄ•kÃ¡m Å¡la barva hladce dolÅ¯ a Bezzubka vdÄ›Ä•nÄ› zavrnÄ›l. Potom nastavil hÅ™bet. PotÅ™eboval tam Å kyÅ¥Ã¡ka dostat

dÅ™Ã-v, neÅ¾ se po nÄ›m zaÄ•ne shÃ¡nÄ›t Astrid. A to by byly potÃ-Å¾e.

KdyÅ¾ bezpeÄ•nÄ› nasedl, Bezzubka skoÄ•il do vzduchu a nesl ho kolem zÃ¡vodnÃ-ch tyÄ•Ã-, vlajek a dalÅ¡Ã-ch nepotÅ™ebnÃ½ch vÄ›cÃ- na mÃ-sto, kde byl Tlamoun. Ten pÅ™i jejich pÅ™Ã-letu roztÃ¡hl ruce.

â€žTak sem ses nÃ¡m zatoulal!" vykÅ™ikl tak, Å¾e ho mohli vÅ¡ichni slyÅ¡et. Bylo dost moÅ¾nÃ©, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k zrudl. Bezzubka se na jeho vÃ½razu doslova pÃ¡sl a mÃ¡lem se kousl do jazyka, jak se pokouÅ¡el skrÃ½t chichot. NÃ¡Ä•elnÃ-k se brzy vzpamatoval a stoupl si k okraji.

â€žVÅ¡ichni pÅ™ipraveni?" zvolal hlasitÄ›. Jeho hlas se rozlÃ©hal prostranstvÃ-m a jezdci mu odpovÄ›dÄ›li vÅ¡ichni stejnÄ›. OzÃ½valo se k tomu i vrÄ•enÃ- a Å™vanÃ- drakÅ¯.

â€žDo vzduchu!" vykÅ™ikl Å kyÅ¥Ã¡k a pÃ¡r drakÅ¯ s jezdci se vzneslo. Å kyÅ¥Ã¡k se usmÃ¡l na Astrid, posunkem ruky pozdravil Ereta a dvojÄ•ata, Rybinohu a Gustava. Jako jeden z mladÅ¡Ã-ch jezdcÅ¯ zÃ¡vodil, i kdyÅ¾ se druhÃ¡ generace draÄ•Ã-ch jezdcÅ¯ tÄ›chto zÃ¡vodÅ¯ vÄ›tÅ¡inou neÃºÄ•astnila. PÅ™esto v nich mohl soutÄ›Å¾it. Fanghook netrpÄ›livÄ› hÃ¡zel hlavou. Stormfly, Hrk, Brk a FlÃ¡kota â€“ ti zkuÅ¡enÃ- draci â€“ byli naprosto v klidu a nic je nevzruÅ¡ovalo. Bezzubka se podÃ-val na Stormfly, Nodr mu pohled neopÄ›toval. Skullcrusher byl takÃ© klidnÃ½, ale to se nedalo Å™Ã-ct o jeho jezdci. Eret si zvykne.

Bezzubka sedÄ›l hned vedle sedadla pro nÃ¡Ä•elnÃ-ka. Z druhÃ© strany byl Tlamoun a Å kyÅ¥Ã¡k se k nim pÅ™idal, kdyÅ¾ zahÃ¡jil zÃ¡vod. Draci se rozlÃ©tli pomalu â€“ prvnÃ- kolo bylo jen zahÅ™Ã-vacÃ-. Teprve potom se vypustÃ- ovce. Fanghook byl nedoÄ•kavÃ½ a hned zaujmul prvnÃ- mÃ-sto. Eret nechal Skullcrushera, aÅ¥ si zvolÃ- tempo. Å½Ã¡dnÃ½ z drakÅ¯ neletÄ›l tak rychle, protoÅ¾e Å¡etÅ™ili sÃ-ly.

I tak proletÄ›li prvnÃ- kolo velice rychle. Astrid byla v sedle Stormfly pÅ™edklonÄ›nÃ¡ a ve tvÃ¡Å™i se jÃ- zraÄ•ilo maximÃ¡lnÃ- soustÅ™edÄ›nÃ-. Ozvalo se zatroubenÃ- rohu. Ovce byly vypuÅ¡tÄ›ny.

Draci se okamÅ¾itÄ› rozlÃ©tli blÃ-Å¾e k zemi. Skullcrusher sice moc nezÃ¡vodil, ale byl svÄ›dkem mnoha bitev o koÅ™ist a tohle bylo ÃºplnÄ› stejnÃ© jako vÅ¡echny ostatnÃ- zÃ¡vody, kterÃ© zatÃ-m vidÄ›l. PrvnÃ- ovci ukoÅ™istil jako prvnÃ-, ale vÄ›dÄ›l, Å¾e ostatnÃ-m nebude trvat dlouho ho dohonit a zaÄ•nou se rvÃ¡t. Rumblehorn zamÃ-Å™il nahoru.

Hned, jak vystoupal, do nÄ›j tvrdÄ› narazila FlÃ¡kota. Skullcrusher se zatÅ™Ã¡sl, ale podaÅ™ilo se mu zÅ¯stat vÃ-cemÃ©nÄ› v rovnovÃ¡ze, aby Eret nespadl. PÅ™itom upustil ovci a Rybinoha si aÅ¾ teÄ• uvÄ›domil, Å¾e zvÃ-Å™e bude padat dolÅ¯ a on na nÄ›j nedosÃ¡hne, protoÅ¾e ho Rumblehorn drÅ¾el v paÅ™Ã¡tech, nemÄ›l ho Eret.

â€žSakra!" zaklel Rybinoha, kdyÅ¾ ovci chytil Gustav. MladÃ½ Viking si ji dal do rameno a pobÃ-dl Fanghooka k vÄ›tÅ¡Ã- rychlosti. MÄ›l by Å¡anci, Å¾e s rychlÃ½m drakem dokÃ¡Å¾e uletÄ›t, ale to jeÅ¡tÄ› nevidÄ›l Stormfly. Nodr se pÅ™ihnal odnikud a vzÃ¡pÄ›tÃ- mÄ›la ovci v

rukou Astrid. Nikdo poÅ™Ã¡dnÄ› nevidÄ›l, jak se to celÃ© sebÄ›hlo, protoÅ¾e to bylo vÅ¡echno Ä•Ã¡belsky rychlÃ©.

PrvnÃ- ovce a bod tedy pÅ™ipadl Astrid. Draci se opÄ›t vÅ¡ichni navzÃ¡jem dohonili a dalÅ¡Ã- kolo zaÄ•Ã-nali v jednÃ© rovinÄ›. Bezzubka ze svÃ© pozice zahlÃ©dl dalÅ¡Ã- ovci, jak se choulÃ- v jednom z vÃ½klenkÅ¯. ZÃ¡vodnÃ-ci si jÃ- pravdÄ›podobnÄ› taky vÅ¡imli, protoÅ¾e tam zamÃ-Å™ili Rybinoha s FlÃ¡kotou a Astrid se Stormfly je nÃ¡sledovaly.

Bezzubka si nakonec musel pÅ™iznat, Å¾e je tohle pÄ›knÃ© mÃ-sto. Dokonce ho tam nikdo neotravoval, zvlÃ¡Å¡tÄ› proto, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k potichu klimbal a Tlamoun sledoval zÃ¡vod. Dokonce i vyhlaÅ¡oval skÃ³re, protoÅ¾e vidÄ›l, jak je mladÃ½ nÃ¡Ä•elnÃ-k unavenÃ½ a nechal ho spÃ¡t.

DruhÃ¡ ovce skonÄ•ila v sÃ-ti dvojÄ•at. VikingovÃ© na tribunÃ¡ch Å™vali nadÅ¡enÃ-m a pobÃ-zeli svoje favority. Bezzubka mÄ›l nutkÃ¡nÃ- se k nim pÅ™idat, ale odolal mu, kdyÅ¾ zaÄ•al pÅ™emÃ½Å¡let o vÅ¡ech vÄ›cech, co se budou muset vyÅ™eÅ¡it. Postavit dÅ¯m, svatba, navÅ¡tÃ-vit Valku s Cloudjumperem, pÅ™ivÃ©st tam za nimi Rask, taky to nÄ›jak zaonaÄ•it, aby to vypadalo, Å¾e Cloudjumper je Alfa, urÄ•itÄ› jim tam pÅ™ivÃ©zt nÄ›jakÃ© dalÅ¡Ã- obvazyâ€¦ A Snoggletog. Bezzubka naÅ¡tvanÄ› udeÅ™il tlapou o prkennou podlahu a vyslouÅ¾il si udivenÃ½ pohled Tlamouna. Drak se o to nezajÃ-mal. VÅ¯bec totiÅ¾ nevÄ›dÄ›l, jak to o svÃ¡tky udÄ›lÃ¡. HlasitÄ› si povzdechl a od tlamy se mu zvedl oblÃ¡Ä•ek pÃ¡ry. Bylo vidÄ›t, Å¾e zaÄ•Ã-nÃ¡ zima, ani ne za mÄ›sÃ-c pÅ™ijde Snoggletog a vÅ¡ichni se rozdÄ›lÃ-. BÃ½t Alfou je tÄ›Å¾kÃ©.

Ani netuÅ¡il, jak ten Ä•as ubÃ-hÃ¡. Tolik Ä•asu strÃ¡vil sezenÃ-m a sledovÃ¡nÃ-m zÃ¡vodu, Å¾e mu to ubÃ-halo pÅ™ed oÄ•ima a vÅ¯bec to nevnÃ-mal. AÅ¾ kdyÅ¾ se rozeznÄ›l zvuk rohu, kterÃ½ vyhlaÅ¡oval poslednÃ- kolo, trhl sebou, aby zjistil, Å¾e jako obyÄ•ejnÄ› vede Astrid se Stormfly s devÃ-ti ovcemi, za nimi je Rybinoha s FlÃ¡kotou se Ä•tyÅ™mi ovcemi a hned za nimi dvojÄ•ata s Gustavem. Nemohl se hÃ¡dat, Astrid byla bezesporu nejlepÅ¡Ã-.

Ale vzÃ¡pÄ›tÃ- se v jeho zornÃ©m poli objevila Å¡mouha, kterÃ¡ tam rozhodnÄ› nemÄ›la co dÄ›lat. Bezzubka zatÅ™Ã¡sl hlavou â€“ ne, bylo to stejnÄ› opravdovÃ© jako draci, kteÅ™Ã- kolem nich prolÃ©tali do poslednÃ-ho kola. NoÄ•nÃ- BÄ›s vstal a zaclonil svÃ½m tÄ›lem Å kyÅ¥Ã¡kovi vÃ½hled.

Tlamoun se podÃ-val stejnÃ½m smÄ›rem, kde Bezzubka vidÄ›l tmavou skvrnu. TeÄ• uÅ¾ tam nebyla, zato ji zahlÃ©dl jinde â€“ o hodnÄ› blÃ-Å¾. Doslova nekontrolovanÃ¡ stÅ™ela. Vtom mu to doÅ¡lo â€“ tohle byla Rask! LetÄ›la Ãºplnä› sama, ale pÅ™Ã-mo na draÄ•Ã- zÃ¡vody! Co dodat â€“ moÅ¾nÃ¡ to, Å¾e uÅ¾ vlÃ©tala do prostoru zÃ¡vodiÅ¡tÄ› a byla nezadrÅ¾itelnÃ¡. Bezzubka si uvÄ›domil, Å¾e musÃ- nÄ›co udÄ›lat, takÅ¾e zdÄ›Å¡enÄ› zaÅ™val a seskoÄ•il z pÃ³dia.

V ten okamÅ¾ik jako by vÅ¡echno ustalo. LidÃ© se na nÄ›j zadÃ-vali s krajnÃ-m zdÄ›Å¡enÃ-m, draci, kteÅ™Ã- byli v publiku, doslova ztuhli, stejnÄ› jako ti, kteÅ™Ã- zÃ¡vodili. Ä€ernÃ¡ ovce, kterou vypustili vteÅ™inu pÅ™edtÃ-m, neÅ¾ draÄ•Ã- Alfa zaÅ™val, se setrvaÄ•nou silou vynÃ¡Å¡ela nahoru, aby ji nikdo nechytil. ZvÃ-Å™e vydÄ›Å¡enÄ› koulelo oÄ•ima.

I pro Bezzubku se Ä•as zpomalil. V jednu chvÃ-li skÃ¡kal, v tÃ©

druhÃ© se k sobÄ› s Rask blÃ-Å¾ili â€“ ale srÃ¡Å¾ka byla v nedohlednu. NoÄ•nÃ- BÄ›s se snÃ¡Å¡el k zemi s kÅ™Ã-dly ÃºplnÄ› u tÄ›la, zatÃ-mco ten druhÃ½ nemohl zastavit a letÄ›l stÃ¡le dÃ¡l. Bezzubka vycÃ-til, Å¾e to nestihne, takÅ¾e stÅ™emhlavÃ½ pÃ¡d vyrovnal a trochu zatoÄ•il. Nemohl nechat Rask, aby nÃ¡razem zboÅ™ila tribunu a jeÅ¡tÄ› se sama zranila. ProstÄ› nemÅ¯Å¾e.

Musel mÃ¡vat kÅ™Ã-dly, aby ji dohnal. Sice mÄ›l poÄ•Ã¡teÄ•nÃ- rychlost, ale uÅ¾ takhle vidÄ›l, Å¾e tÃ-mhle tempem se jejich osy sice stÅ™etnou, ale draci uÅ¾ budou kdovÃ-kde.

Stormfly si uvÄ›domila jako prvnÃ-, co se dÄ›je. Probrala se ze strnulosti, kterÃ¡ ji naplnila pÅ™i AlfovÄ› Å™evu, a i s Astrid na hÅ™betÄ› se vydala vstÅ™Ã-c oboum drakÅ¯m. NÃ¡hle jejÃ- pozornost zachytila Ä•ernÃ¡ ovce. ZvÃ-Å™e bezmocnÄ› zaÄ•Ã-nalo padat a Nodr vyrazil radÄ›ji k nÄ›mu. Byl si jistÃ½, Å¾e Bezzubka mÃ¡ vÅ¡echno pod kontrolou.

JenÅ¾e Bezzubka nemÄ›l. To byla ta hlavnÃ- potÃ-Å¾. Koutkem oka sice vidÄ›l, jak Stormfly vyrazila zachrÃ¡nit nebohou Ä•ernou ovci, ale stÃ¡le zaostÃ¡val za Rask, kterÃ¡ se snaÅ¾ila brzdit, ale neÅ¡lo jÃ-to. Nakonec udÄ›lala jedinou sprÃ¡vnou vÄ›c â€“ zatoÄ•ila a ve tvÃ¡Å™i mÄ›la vÃ½raz Ä•istÃ©ho zdÄ›Å¡enÃ-. Bezzubka jeÅ¡tÄ› pÅ™idal. _ZatoÄ• jeÅ¡tÄ› trochu_, pobÃ-zel ji v duchu. Kdyby draÄ•ice jeÅ¡tÄ› trochu zaostÅ™ila Ãºhel, mÅ¯Å¾e ji vyrazit pryÄ• z drÃ¡hy a slednÄ› zastavit (nebo shodit do moÅ™e, oboje se poÄ•Ã-talo jako zastavenÃ-).

K jeho Ãºlevě to Rask opravdu udÄ›lala. Bezzubka si v duchu oddechl. Sice si takhle jejÃ- pÅ™Ã-let nepÅ™edstavoval, ale teÄ• nebyla vhodnÃ¡ chvÃ-le rozebÃ-rat, jak si kdo co pÅ™edstavoval. NoÄ•nÃ- BÄ›s zamÃ¡val kÅ™Ã-dly. UÅ¾ byl skoro u nÃ-, uÅ¾ jen kousekâ€¦

Ramenem do nÃ- tvrdÄ› narazil a vychÃ½lil z drÃ¡hy. Ozvaly se dva zvuky â€“ Rask, jak zdÄ›Å¡enÄ› vykÅ™ikla: â€žBezzubko!" a lidÃ© na tribunÄ›, jak zatajili dech. Å kyÅ¥Ã¡k s Tlamounem nahoÅ™e na tribunÄ› dÄ›j sledovali, napjatÃ- jako struny.

Oba draci teÄ• padali. Bezzubka si myslel, Å¾e slyÅ¡el nÄ›co kÅ™upnout, a zoufale doufal, Å¾e to nenÃ- Ä•Ã¡st jeho nÃ¡hradnÃ- ploutve.

â€žRoztÃ¡hni kÅ™Ã-dla!" vykÅ™ikl za vzdalujÃ-cÃ- se Rask, kterÃ¡ stÃ¡le padala. SÃ¡m svÃ¡ kÅ™Ã-dla roztÃ¡hl a zrychlil za nÃ-.

Å kyÅ¥Ã¡k vidÄ›l, Å¾e dnes uÅ¾ draÄ•Ã- zÃ¡vody nedohrajÃ-. Stormfly s Astrid chytily Ä•ernou ovci, ale situace byla takovÃ¡, Å¾e se nedalo vyhlÃ¡sit, kdo je vÃ-tÄ›z. LidÃ© se zajÃ-mali o novÃ©ho draka. Jezdci se shromÃ¡Å¾dili u pÃ³dia, kde s Tlamounem stÃ¡li.

â€žTo bylo drama," oddechl si Eret a hÅ™betem ruky si pÅ™ejel po Ä•ele. Rybinoha natahoval krk a se zÃ¡jmem se ptal, jestli je tohle ten novÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s, dvojÄ•ata se pÅ™ekÅ™ikovala a chtÄ›la vidÄ›t, jak by to dopadlo, kdyby dopadli oba draci na zem. Astrid se natÃ¡hla a Å kyÅ¥Ã¡kovi do nÃ¡ruÄ•e dala Ä•ernou ovci a se slovy: â€žTady mÃ¡Å¡, jÃ¡ jim jdu pomoct," se vytratila.

Bezzubka se dostal tÄ›snÄ› pod Rask. I pouhÃ½m okem bylo vidÄ›t, jak se draÄ•ice tÅ™Ã¡sla strachy.

â€žCo tÄ› to napadlo?" zakroutil hlavou. Rask se na nÄ›j podÃ-vala, stÃ¡le pÅ™itom dÃ¡vala pozor na cestu.

â€žNechtÄ›la jsem tam bÃ½t sama," pÅ™iznala a sklopila zahanbenÄ› uÅ¡i, â€žtak jsem chtÄ›la letÄ›t sem, ale neuvÄ›domila jsem si, jakou mÃ¡m v kÅ™Ã-dlech sÃ-lu."

Bezzubka ukÃ¡zal Ä•umÃ¡kem na malÃ© prostranstvÃ-, kde stÃ¡l EretÅ¯v novÄ› postavenÃ½ dÅ¯m. Byl dost velkÃ½, aby se tam veÅ¡el i Skullcrusher, popÅ™Ã-padÄ› nÄ›kdo dalÅ¡Ã-, protoÅ¾e nemÅ¯Å¾ete Ä•ekat, Å¾e mladÃ½, pohlednÃ½ Viking jako Eret by zÅ¯stal sÃ¡m, Å¾e?

â€žPÅ™istaneme tam," prohlÃ¡sil a Rask se zachvÄ›la. MoÅ¾nÃ¡ z toho, Å¾e bude muset pÅ™istÃ¡t, ale i tak si Bezzubka vÅ¡iml, Å¾e se uÅ¾ tolik netÅ™Ã¡sla a vypadala spokojenÄ›ji. VzÃ¡pÄ›tÃ- sebou trhla, kdyÅ¾ kolem nich nÄ›co prosviÅ¡tÄ›lo. Stormfly ukÃ¡zkovÄ› pÅ™i letu zabrzdila.

â€žJste oba v poÅ™Ã¡dku?" zeptala se a uÅ¾ chtÄ›la k tomu dodat â€šAlfo', ale vÄ•as se zabrzdila, protoÅ¾e by to stejnÄ› niÄ•emu nepomohlo. Bezzubka pÅ™ikÃ½vl. Potom se obrÃ¡til k Rask.

â€žJo, a mimochodem, vÃ-tej na Blpu," usmÃ¡l se a draÄ•ice ho plaÅ¡e oplatila. Stormfly se k vÃ-tÃ¡nÃ- pÅ™idala.

â€žTo mÃ¡Å¡ poÅ™Ã¡d na Ä•umÃ¡ku tu Å¾lutou barvu?" zeptala se Stormfly a naklonila se, aby na Bezzubku lÃ©pe vidÄ›la.

â€žPravdÄ›podobnÄ›," potÅ™Ã¡sl hlavou Bezzubka, â€žnenÃ- to lehkÃ©, kdyÅ¾ ti pÃ¡r nejmenovanÃ½ch osob hodÃ- barvu do obliÄ•eje a ty to nemÅ¯Å¾eÅ¡ jen tak jednoduÅ¡e slÃ-znout. PomÃ¡hal mi Å kyÅ¥Ã¡k." Nodr se zasmÃ¡l. Astrid ho navedla k pÅ™istÃ¡nÃ- na plÃ¡cku pÅ™ed EretovÃ½m domem a poslouchala, jak oba draci tiÅ¡e vrÄ•Ã-.

â€žA my oba vÃ-me, kdo ty nejmenovanÃ© osoby jsou," pÅ™ipomnÄ›la Stormfly a obrÃ¡tila se k Rask.

â€žPromiÅˆ," Å™ekla, â€žty barvy vyuÅ¾Ã-vÃ¡me na draÄ•Ã- zÃ¡vody, na kterÃ© ses pÅ™ipletla." Spokojena se svÃ½m vysvÄ›tlenÃ-m zavÅ™ela oÄ•i. Rask se zÃ¡jmem nastraÅ¾ila uÅ¡i.

â€žA vy s nÄ›Ä•Ã-m takovÃ½m souhlasÃ-te?" zeptala se udivenÄ›. JeÅ¡tÄ› si plnÄ› nezvykla na to, Å¾e tady draci Å¾ijÃ- spoleÄ•nÄ› s lidmi a takÃ© na to, Å¾e by s nimi trÃ¡vili svÅ¯j volnÃ½ Ä•as. Bezzubka se pro tentokrÃ¡t ujal vysvÄ›tlovÃ¡nÃ-.

â€žAno, draci i jezdci se mÅ¯Å¾ou dohodnout, jestli chtÄ›jÃ- zÃ¡vodit nebo ne. KdyÅ¾ ne, mÅ¯Å¾ou jÃ-t spolu tÅ™eba lÃ©tat. My se Å kyÅ¥Ã¡kem vÄ›tÅ¡inou zÃ¡vodÃ-me, ale tÅ™eba dnes jsme na to oba moc unavenÃ-." Aby tomu dodal na vÄ›rohodnosti, mohutnÄ› zÃ-vl.

â€žJasnÄ›, a proto si dnes v noci bereÅ¡ hlÃ-dku," popichovala ho Stormfly. Trefa. Bezzubka se na ni zamraÄ•il.

â€žTo je z osobnÃ-ch dÅ¯vodÅ¯," prohlÃ¡sil a Nodr i NoÄ•nÃ- BÄ›s se na nÄ›j zadÃ-vali. Bezzubka protoÄ•il oÄ•i. â€žVe VelkÃ© sÃ-ni to

hroznÄ› smrdÃ-," Å™ekl prvnÃ- vÄ›c, co ho napadla. V hlavnÃ- budovÄ› vikingskÃ© vesnice obvykle nezapÃ¡chalo, ale teÄ•, kdyÅ¾ tam nÄ›kolik nocÃ- pÅ™espÃ¡vali VikingovÃ©, neumytÃ- a zpocenÃ-, se zaplnila odpornÃ½m smradem.

â€žV tom pÅ™Ã-padÄ› jsem rÃ¡da, Å¾e mÃ¡m hlÃ-dku s tebou," poznamenala a hladce pÅ™istÃ¡la. Bezzubka ji napodobil a podÃ-val se po Rask, kterÃ¡ mÄ›la stejnÄ› jako pÅ™edtÃ-m menÅ¡Ã- problÃ©my.

â€žKlidnÄ› ti budu dÄ›lat podloÅ¾ku," nabÃ-dl se Bezzubka, ale dÃ-ky tomu, Å¾e si z nÃ- dÄ›lal legraci, se Rask podaÅ™ilo pÅ™istÃ¡t normÃ¡lnÄ›, aÅ¾ na jeden hÃ¡Ä•ek v podobÄ› obvÃ¡zanÃ© nohy, kterou drÅ¾ela ve vzduchu. Nevypadala zrovna moc nadÅ¡enÄ› z toho, Å¾e je ve vesnici plnÃ© lidÃ-.

Bezzubka netuÅ¡il proÄ•, ale mÄ›l takovÃ½ nepÅ™Ã-jemnÃ½ dojem, Å¾e z tÃ©hle konverzace Rask ponÄ›kud vytlaÄ•ujÃ-. DÃ-ky tomu si naÅ¡el dalÅ¡Ã- vinu, na kterÃ© by mÄ›l zapracovat.

â€žChceÅ¡ provÃ©st po vesnici?" zeptal se draÄ•ice a ta zdrÃ¡havÄ› pÅ™ikÃ½vla. Astrid seskoÄ•ila a pohladila Bezzubku po hlavÄ›, nevnÃ-mala u toho malÃ© ostny.

â€žTak jsi nÃ¡m zkazil dalÅ¡Ã- vÃ-tÄ›zstvÃ-," zasmÃ¡la se, ale bylo znÃ¡t, Å¾e to nemyslÃ- zle. Alfa se tÃ©Å¾ usmÃ¡l.

â€žBylo mi potÄ›Å¡enÃ-m," zavrnÄ›l Å¾ertovnÄ›.

Potom se zatvÃ¡Å™ila vÃ¡Å¾nÄ›ji. â€žKde jsi Å kyÅ¥Ã¡ka naÅ¡el? Ve VelkÃ© sÃ-ni nebyl." _A jÃ©je, uÅ¾ je to tady_, zatvÃ¡Å™il se Bezzubku jako u muÄ•enÃ- a pokrÄ•il rameny s tÃ-m nejroztomilejÅ¡Ã-m vÃ½razem, jakÃ½ dokÃ¡zal na tvÃ¡Å™i vyloudit. Jejich plÃ¡ny byly prokouknuty. SamozÅ™ejmÄ› Å¾e byly Ä•Ã¡belskÃ©, ale nemohl Astrid prozradit, kde Å kyÅ¥Ã¡k byl. ProstÄ› nemohl, ona by ho potom odvlekla zpÃ¡tky do VelkÃ© sÃ-nÄ› a tam ho stÃ¡hla zaÅ¾iva z kÅ¯Å¾e.

Nebo by nejdÅ™Ã-v prohledala kovÃ¡rnu a pÅ™itom naÅ¡la tu sekeru. Ne, Bezzubka jÃ- prostÄ› nemohl dovolit, aby cokoliv zjistila. UÅ¾ jen z principu.

Vtom NoÄ•nÃ- BÄ›s naÅ¡picoval uÅ¡i. StejnÄ› jako druhÃ½ drak tÃ©hoÅ¾ plemene a Nodr obrÃ¡til svoji pozornost k zÃ¡vodiÅ¡ti. Bylo to slabÃ©, ale rozhodnÄ› to bylo ono. Å kyÅ¥Ã¡kovo volÃ¡nÃ- NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa. Poznal by to kdekoliv. PÅ™es rÃ¡mus, kterÃ½ vydÃ¡vali VikingovÃ© na tribunÃ¡ch, bylo slabÃ©, ale bylo tam. Bezzubka se otoÄ•il na Rask a Stormfly.

â€žPoÄ•kejte tady," Å™ekl hlasem, kterÃ½ nepÅ™ijÃ-mal nÃ¡mitky, nato zavolal nazpÄ›t a skokem se odlepil od zemÄ›.

VÄ›dÄ›l, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k chce jen zjistit, jak to celÃ© dopadlo, ale nebyl si jistÃ½, jestli to je zrovna moudrÃ½ nÃ¡pad, bÃ½t tvÃ¡Å™Ã- v tvÃ¡Å™ Astrid, kterÃ¡ vÄ›dÄ›la, Å¾e nebyl ve VelkÃ© sÃ-ni. PÅ™esto posluÅ¡nÄ› letÄ›l.

DoletÄ›l na tribunu a draci, kteÅ™Ã- tam stÃ¡li, se nepohodlnÄ› zavrtÄ›li. â€žVÅ¡echno je v poÅ™Ã¡dku," sykl Bezzubka smÄ›rem k FlÃ¡kotÄ›. Jeho dlouholetÃ¡ kamarÃdka to pojala spÃ-Å¡ jako rozkaz k

uvolnÄ›nÃ- se. Bokem se pÅ™itiskla na Skullcrushera a sdÄ›lila mu tÃ-m zprÃ¡vu. Draci mÄ›li tak krÃ¡snou komunikaci beze slov. NepotÅ™ebovali zbyteÄ•nÄ› otevÃ-rat tlamu, kdyÅ¾ chtÄ›li nÄ›co Å™Ã-ct.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se pro sebe pousmÃ¡l. Pak se rozeÅ¡el ke Å kyÅ¥Ã¡kovi, s hlavou majestÃ¡tnÄ› nataÅ¾enou. â€žVezmeÅ¡ mÄ› tam?" pohladil ho Å kyÅ¥Ã¡k po celÃ© dÃ©lce tlamy. Bezzubka se nepokusil vykroutit, ale pÅ™esto si okraj tlamy dÅ¯kladnÄ› olÃ-zl.

Nechal Vikinga nasednout. NeÅ¾ se kdo nadÃ¡l, byli na cestÄ› zpÃ¡tky. Brk s Hrkem se na sebe podÃ-vali.

â€žTen nikdy nikde nepostÃ¡l v klidu," odfrkl si Brk a Hrk mu zaÄ•al oponovat.

â€žNe, on postÃ¡l, ale hned zase odletÄ›l," hÃ¡dal se trochu netradiÄ•nÄ-m zpÅ¯sobem, protoÅ¾e obÄ› vÄ›ty vlastnÄ› vyjadÅ™ovaly ÃºplnÄ› to samÃ©. FlÃ¡kota si povzdechla a Å¡la za Rybinohou pryÄ•, protoÅ¾e tuÅ¡ila, Å¾e zÃ¡vody uÅ¾ pokraÄ•ovat nebudou. To samÃ© si uvÄ›domili i VikingovÃ©, co sedÄ›li na tribunÃ¡ch, takÅ¾e se vytrÃ¡celi za kaÅ¾dodennÃ-mi povinnostmi.

Drak s jezdcem pÅ™istÃ¡li pÅ™esnÄ› tam, odkud pÅ™ed chvÃ-lÃ- Bezzubka odletÄ›l. Å kyÅ¥Ã¡k seskoÄ•il, ale na Astrid se nepodÃ-val. Ze vÅ¡eho nejdÅ™Ã-v natÃ¡hl ruku k Rask.

â€žPojÄ• sem, dÄ›vÄ•e," nabÃ¡dal ji s rukou nataÅ¾enou. DraÄ•ice uÅ¾ nevÃ¡hala a hlavou se otÅ™ela o jeho ruku. V blÃ-zkosti tÄ›ch, kterÃ© znala, si pÅ™ipadala v bezpeÄ•Ã-.

â€žJsi opravdu rychlÃ¡," poznamenal Å kyÅ¥Ã¡k a Bezzubkovy uÅ¡i vystÅ™elily vzhÅ¯ru. Neznal vÅ¡echna slova z norÅ¡tiny, kterou VikingovÃ© mluvili, ale tohle postÅ™ehl. Rask znamenalo rychlÃ¡. PokÃ½val hlavou. Opravdu dobÅ™e zvolenÃ© jmÃ©no.

Rask stÃ¡la na tÅ™ech nohou, ale kdyÅ¾ se mazlila se Å kyÅ¥Ã¡kem, nevypadalo to, Å¾e by jÃ- to nÄ›jak vadilo. Nakonec se nÃ¡Ã•elnÃ-k pÅ™ece jen zvedl.

â€žAstrid, nebude ti vadit, kdybychom ji pÅ™es noc nechali u tebe doma?" obrÃ¡til se na pÅ™Ã-telkyni, ale ta zavrtÄ›la hlavou a pÅ™ekÅ™Ã-Å¾ila si ruce na prsou.

â€žNejdÅ™Ã-v mi Å™ekneÅ¡, proÄ• jsi nebyl ve VelkÃ© sÃ-ni," Å™ekla nesmlouvavÄ›. Bezzubka sledoval, jak se vÃ½raz jeho jezdce zmÄ›nil. PÅ™eÅ¡el pÅ™es vydÄ›Å¡enÃ½, zmatenÃ½, zvÄ›davÃ½, smutnÃ½ vÃ½raz a jeÅ¡tÄ› pÅ™es mnoho dalÅ¡Ã-ch. Astrid ho pÅ™itom pozorovala a Stormfly se tyÄ•ila hned za nÃ- jako morÃ¡lnÃ- potvora.

Å kyÅ¥Ã¡k si dal jednu ruku zezadu na hlavu a rozcuchal si vlasy.

â€žVÃ-Å¡, Astridâ€¦ To ti asi nemÅ¯Å¾u Å™Ã-ct, je to velmi dÅ¯leÅ¾itÃ©," usmÃ¡l se trochu trpce a pÅ™eÅ¡lÃ¡pl z nohy na protÃ©zu. MladÃ¡ Å¾ena naproti nÄ›mu se otoÄ•ila.

â€žV tom pÅ™Ã-padÄ› je mi lÃ-to, Å¾e ta draÄ•ice bude muset spÃ¡t spolu s vÃ¡mi ve VelkÃ© sÃ-ni," Å™ekla a vyhoupla se na Stormfly. Ve skuteÄ•nosti by si ji rÃ¡da vzala k sobÄ›, aby mÄ›la dalÅ¡Ã- dÃ-vÄ•Ã-

spoleÄ•nost. StejnÄ› by si pro ni pÅ™iÅ¡la, ale trochu ji zklamalo, Å¾e jÃ- to Å kyÅ¥Ã¡k odmÃ-tl Å™Ã-ct.

NeÅ¾ odletÄ›la, podÃ-vala se na nÄ›j smutnÃ½ma oÄ•ima.

â€žVÃ-Å¡ pÅ™ece, Å¾e mi mÅ¯Å¾eÅ¡ Å™Ã-ct Ãºplnä› vÅ¡echno," Å™ekla pevnÄ›, aÄ•koliv se cÃ-tila trochu podvedenÃ¡, hlas se jÃ- netÅ™Ã¡sl, naopak se zdÃ¡l mnohem silnÄ›jÅ¡Ã-, neÅ¾ kdy jindy. Å kyÅ¥Ã¡k jÃ- opÄ›toval pohled.

â€žSlibuju, Å¾e se to dozvÃ-Å¡ co nejdÅ™Ã-ve," odpovÄ›dÄ›l a v mysli byl uÅ¾ znovu u sekery, kterÃ¡ leÅ¾ela na stole v kovÃ¡rnÄ›.

ZavÃ¡l vzduch a Stormfly byla pryÄ•. I s Astrid. Bezzubka pÅ™iÅ¡el ke Å kyÅ¥Ã¡kovi a studenÃ½m nosem mu nadzdvihl dlaÅˆ. Jezdec ho beze slova hladil, zatÃ-mco zimnÃ- slunce pomalu zaÄ•Ã-nalo sestupovat z oblohy. Dny se krÃ¡tily. Bezzubka se pÅ™i pomyÅ¡lenÃ-, Å¾e hlÃ-dka bude mnohem delÅ¡Ã-, neÅ¾ by byla v lÃ©tÄ›, zachvÄ›l.

â€žPÅ¯jdu to dodÄ›lat," zaÅ¡eptal obÄ›ma drakÅ¯m a NoÄ•nÃ- BÄ›s hrdelnÄ› zavrnÄ›l. VÄ›dÄ›l, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡kovi musÃ- dopÅ™Ã¡t Ä•as. NovÃ½ nÃ¡Ä•elnÃ-k byl stÃ¡le jeÅ¡tÄ› v Å¡oku z toho, Å¾e nÄ›jakÃ© takovÃ© pravidlo existuje, takÅ¾e se s tÃ-m musel vypoÅ™Ã¡dat po svÃ©m. Mimochodem, Bezzubka stÃ¡le doufal, Å¾e nÄ›co takovÃ©ho neexistuje i v draÄ•Ã-m svÄ›tÄ›.

OtoÄ•il se k Rask. JejÃ- modrÃ© oÄ•i ho bedlivÄ› sledovaly. â€žChceÅ¡ si prohlÃ©dnout vesnici?" zeptal se, uÅ¾ znovu veselÃ½. AniÅ¾ by Ä•ekal na poÅ™Ã¡dnou odpovÄ›Ä•, zaÄ•al nedoÄ•kavÄ› poskakovat smÄ›rem k dokÅ¯m. Rask si povzdechla a taktÃ©Å¾ poskakovÃ¡nÃ-m (v tomto pÅ™Ã-padÄ› ale odÅ¯vodnÄ›nÃ½m zranÄ›nou nohou) ho nÃ¡sledovala.

SeÅ¡li pouze kousek dolÅ¯, kdyÅ¾ se Rask zeptala: â€žProÄ• vlastnÄ› jdeme dolÅ¯, kdyÅ¾ vesnice je nahoÅ™e?" Bezzubka musel uznat, Å¾e v nÄ›Ä•em mÃ¡ pravdu. Opravdu bylo nepraktickÃ©, aby nejdÅ™Ã-ve seÅ¡li dolÅ¯ a potom Å¡li zase nahoru, a letÄ›t? On klidnÄ›, ale nemÄ›l nejmenÅ¡Ã- tuÅ¡enÃ-, jestli by Rask zvlÃ¡dla letÄ›t nahoru zpÄ›t do vesnice. Tam bylo moc budov.

â€žV tom mÃ¡Å¡ pravdu, ale prohlÃ-dka vesnice znamenÃ¡ prohlÃ-dku od zdola aÅ¾ nahoru," zasmÃ¡l se tomu, co prÃ¡vÄ› Å™ekl. Rask ho dohonila. Bylo Å¡tÄ›stÃ-, Å¾e na doky dopoledne svÃ-tilo slunÃ-Ä•ko a vÅ¡echna moÅ¾nÃ¡ nÃ¡mraza uÅ¾ roztÃ¡la, takÅ¾e pÅ™Ã-stupovÃ¡ cesta byla vysuÅ¡enÃ¡ a neklouzala.

â€žMÃ¡Å¡ na tohle vÅ¯bec Ä•as?" zeptala se draÄ•ice starostlivÄ›. Bezzubka zatÅ™Ã¡sl hlavou.

â€žÄŒas se najde vÅ¾dycky," Å™ekl a v zamyÅ¡lenÃ- trochu zaklonil hlavu, â€ži kdyÅ¾ bych moÅ¾nÃ¡ mÄ›l pomÃ¡hat s opravami."

UpÅ™Ã-mnÄ› doufal, Å¾e Stormfly Å™ekne aspoÅˆ nÄ›kterÃ½m drakÅ¯m, jak to s Rask je a Å¾e potÅ™ebuje â€šspeciÃ¡lnÃ- pÃ©Ä•i'. Ale ne zase aÅ¾ tak speciÃ¡lnÃ-, draci by si to mohli Å¡patnÄ› vyloÅ¾it. PÅ™ece jen do tÃ©hle doby byl jedinÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s na ostrovÄ› a nikdo vÄ•etnÄ› nÄ›j nemÄ›l tuÅ¡enÃ-, kam se podÄ›li ti zbylÃ-.

Bezzubka naÅ¡lapoval na suchÃ¡ prkna a nÄ›kdy do nich pÅ™itom zarÃ½val drÃ¡py. Rask Å¡la hned za nÃ-m a byla zticha. Sledovala

vlny, jak se hrnou do dokÅ¯, Vikingy a nÄ›kolik drakÅ¯, kteÅ™Ã- tady byli nebo pÅ™ijeli na lodÃ-ch. A takÃ© lodÄ›. Rask se zastavila. JejÃ- poslednÃ- vzpomÃ-nka na dobu u Draga byla, jak ji svÃ¡zali v tÃ© odpornÃ© lodi, kde to pÃ¡chlo zatuchlinou a solÃ-.

DraÄ•ice se otÅ™Ã¡sla a touÅ¾ebnÄ› se zahledÄ›la nahoru, kde ty pÅ™Ã-Å¡ery nebyly. Bezzubka Å¡el kus pÅ™ed nÃ-, takÅ¾e si toho nevÅ¡iml. Rask ho zase nechtÄ›la ruÅ¡it, aleâ€¦ ty vzpomÃ-nky byly pÅ™Ã-liÅ¡ silnÃ©. VÅ¡ema zdravÃ½ma nohama se zapÅ™ela a odmÃ-tla jÃ-t dÃ¡l.

â€žBezzubko?" zavolala na druhÃ©ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa, kterÃ½ si pÅ™i chÅ¯zi vesele pohazoval hlavou. Bezzubka se okamÅ¾itÄ› zastavil. OhlÃ©dl se a prvnÃ-, co zaregistroval, bylo to, jak Rask kÅ™eÄ•ovitÄ› zatÃ-nÃ¡ drÃ¡py do dÅ™eva. Ani se nemusel ptÃ¡t, aby uhodl, na co myslÃ-. Dragovy lodÄ› se ani jemu nelÃ-bily.

â€žMoÅ¾nÃ¡ ty doky vynechÃ¡me, co ty na to?" zeptal se jen ze sluÅ¡nosti, ale pÅ™itom si uÅ¾ rÃ¡zoval zpÃ¡tky k vesnici. Rask hodila jeÅ¡tÄ› jeden pohled na pÅ™Ã-stav a vdÄ›Ä•nÄ›Å¯ho nÃ¡sledovala. ProÅ¡li branou zpÄ›t k malÃ© nÃ¡vsi, kde stÃ¡l EretÅ¯v dÅ¯m. Bezzubka se jal vysvÄ›tlovÃ¡nÃ-. Rask se sice zatvÃ¡Å™ila podezÅ™Ã-vavÄ›, kdyÅ¾ se dozvÄ›dÄ›la, Å¾e Eret bÃ½val lovcem drakÅ¯ a pracoval pro Draga, a ani v nejmenÅ¡Ã-m ji neuklidnil fakt, Å¾e mÃ¡ svÃ©ho draka a skvÄ›le si s nÃ-m rozumÃ-.

ProÅ¡li pod draÄ•Ã-m zÃ¡vodiÅ¡tÄ›m, kde jeÅ¡tÄ› byli draci. ScuttleclawÃ- mlÃ¡Ä•ata, kterÃ¡ se pÅ™edtÃ-m nÄ›kam zatoulala, na nÄ› vyletÄ›la se zjevnÃ½m zÃ¡jmem.

â€žKam jste se to ztratili?" zeptal se jich kÃ¡ravÄ› Bezzubka. Sunrise si stoupl do Ãºhlu, kde jeho uÅ¾ tak zlatavÃ© Å¡upiny osvÄ›tlovalo slunce, a Å™ekl: â€žPÅ™ed nedÃ¡vnem jsme naÅ¡li pÄ›knÃ½ vÃ½hled." Bezzubka si povzdechl. NemÄ›l jim to za zlÃ©.

Firefly se pÅ™iblÃ-Å¾ila k Rask. Samice se nervÃ³znÄ› ohnala ocasem a mlÃ¡dÄ› mÄ›lo dost rozumu, aby nepÅ™iÅ¡lo blÃ-Å¾e.

â€žTohle je Rask," pÅ™edstavil ji Bezzubka, za coÅ¾ mu byla docela vdÄ›Ä•nÃ¡, protoÅ¾e si nevÄ›Å™ila, Å¾e dokÃ¡Å¾e promluvit normÃ¡lnÄ› jedinÃ© slovo s cizÃ-mi draky, byÅ¥ mlÃ¡Ä•aty.

â€žTo je ta, co byla na lodi toho obÅ™Ã-ho draka, kterÃ½ po tÃ© naklÃ¡daÄ•ce uÅ¾ nemÄ›l roh?" zeptal se MistrÃ¡l. Bezzubka uÅ¾ vÄ›dÄ›l, Å¾e ten byl zrovna vÅ¡Ã-mavÃ½, ale nechÃ¡pal, jak se to mohli dozvÄ›dÄ›t.

â€žKdo vÃ¡m to Å™ekl?" zeptal se pÅ™ekvapenÄ›. MlÃ¡dÄ› povyskoÄ•ilo.

â€žPan TesÃ¡k!" prozradilo vinÃ-ka a se samolibÃ½m Ãºsměvem se na Bezzubku podÃ-val. Rask mÄ›la vytÅ™eÅ¡tÄ›nÃ© oÄ•i. _Copak vÅ¡ichni vÄ›dÃ-, kdo jsem a proÄ• jsem tady?_ honilo se jÃ- hlavou. Bezzubka se zadÃ-val do zemÄ› a zaryl do nÃ- drÃ¡py.

â€žJÃ¡ toho TesÃ¡ka jednou zabiju," zavrÄ•el nazlobenÄ›, â€žtakovÃ¡ drbna." To dodal uÅ¾ tiÅ¡eji, aby od nÄ›j mlÃ¡Ä•ata nepochytila tu kvÄ›tnatou Å™eÄ•.

Sunrise zvedl hlavu. â€žTo bys vÃ¡Å¾nÄ› udÄ›lal?" zeptal se s

maximÃ¡lnÄ› vÃ¡Å¾nou tvÃ¡Å™Ã-. Bezzubka zavÅ™el oÄ•i a trpÄ›livÄ› mu vysvÄ›tlil, Å¾e ne, nikdo se zabÃ-jet nebude. Ani i kdyby to rÃ¡d udÄ›lal. Rask ho pÅ™itom sledovala, a kdyÅ¾ NoÄ•nÃ- BÄ›s poslal mlÃ¡Ä•ata si hrÃ¡t, usmÃ¡la se.

â€žS mlÃ¡Ä•aty to umÃ-Å¡," prohlÃ¡sila. Bezzubka se trpce zasmÃ¡l. Tohle mu Å™Ã-kali vÅ¡ichni.

PokraÄ•ovali s Rask kolem mlÃ½nu, ukÃ¡zal jÃ-, jak se draci mohou mÃ½t v myÄ•kÃ¡ch, nakrmit se sami, kde je sklad jÃ-dla, zbranÃ- a vÅ¡eho moÅ¾nÃ©ho. Vedl ji uliÄ•kou mezi novÄ› postavenÃ½mi domy. UkÃ¡zal jÃ- sochu KliÄ•ase, kterou tam VikingovÃ© postavili po DragovÄ› Ãºtoku, aÅ¾ nakonec skonÄ•ili pÅ™ed kovÃ¡rnou neboli vÃ½robnou sedel, na tom nezÃ¡leÅ¾Ã-.

Å kyÅ¥Ã¡k vystrÄ•il hlavu. â€žÃ•, to jste vy," Å™ekl s Ãºlevou, â€žjÃ¡ uÅ¾ se bÃ¡l, aby neÅ¡la Astrid." Bezzubka zakroutil hlavou ve stylu: co tÄ› to vÅ¯bec napadlo? Vypadalo to opravdu komicky. Rask stÃ¡la opodÃ¡l a pokouÅ¡ela se nevÅ¡Ã-mat si drakÅ¯, kteÅ™Ã- chodili kolem. NÄ›kteÅ™Ã- byli opravdu spoleÄ•enÅ¡tÃ- â€“ nebo by se dalo Å™Ã-ct vtÃ-ravÃ-, takÅ¾e tÃ©mÄ›Å™ neustÃ¡le vrÄ•ela na ty, kteÅ™Ã- byli tak blÃ¡hovÃ- a pokusili se k nÃ- pÅ™iblÃ-Å¾it.

â€žChceÅ¡ to vidÄ›t?" ztiÅ¡il Å kyÅ¥Ã¡k hlas, kdyby je nÃ¡hodou nÄ›kdo odposlouchÃ¡val, i kdyÅ¾ nÄ›co takovÃ©ho by mu pÅ™iÅ¡lo spÃ-Å¡e podezÅ™elÃ©. Bezzubka nadÅ¡enÄ› pohodil hlavou, aÅ¾ mu uÅ¡i lÃ©taly ve vzduchu. MuÅ¾ se vytratil zpÄ›t do budovy a neÅ¾ se vrÃ¡til, Bezzubka pokynul Rask, aby pÅ™iÅ¡la blÃ-Å¾it.

â€žVÃ-Å¡, jak v rokli bylo to dÄ›vÄ•e?" zeptal se jÃ-, a kdyÅ¾ draÄ•ice pÅ™ikÃ½vla, pokraÄ•oval: â€žÅ kyÅ¥Ã¡k a ona jsouâ€¦" OdmlÄ•el se a nemohl najÃ-t vhodnÃ© slovo. â€žJe to jeho druÅ¾ka," Å™ekl nakonec. Rask vÃ¡havÄ› pokÃ½vala hlavou na srozumÄ›nou.

â€žA oni teÄ• chtÄ›jÃ- upevnit to pouto nÄ›Ä•Ã-m, Ä•emu tady Å™Ã-kajÃ- svatba," vysvÄ›tloval Alfa. Nebyl si jistÃ½, zda to Rask vÅ¡echno pobere najednou, ale on sÃ¡m s tÃ-m mÃ-val zezaÄ•Ã¡tku taky problÃ©my.

â€žTakÅ¾e Å kyÅ¥Ã¡k vyrÃ¡bÃ- pro Astrid dÃ¡rek," poznamenal, kdyÅ¾ zaslechl kroky, kterÃ© se k nim vracely, â€ža prÃ¡vÄ› nÃ¡m ho nese ukÃ¡zat." Rask zastÅ™Ã-hala uÅ¡ima a zvÄ›davÄ› natÃ¡hla hlavu. Byla moc zvÄ›davÃ¡. NÃ¡Ä•elnÃ-k se vynoÅ™il z Ãºtrob kovÃ¡rny a sekeru nesl v ruce. Doby, kdy nemohl pouhou sekeru unÃ©st, byly dÃ¡vno pryÄ• a Å kyÅ¥Ã¡k vÃ½tvor pyÅ¡nÄ› drÅ¾el v pravÃ© ruce.

Rask pÅ™i pohledu na zbraÅˆ trochu couvla a sklopila uÅ¡i. Dokonce vycenila zuby. Bezzubka nereagoval, ani se na ni nepodÃ-val, neÅ™ekl Å¾Ã¡dnÃ¡ uklidÅˆujÃ-cÃ- slova, jen vypadal vÃ-ce unavenÄ›, kdyÅ¾ mu kov odrazil svÄ›tlo zapadajÃ-cÃ-ho slunce do oÄ•Ã-.

Å kyÅ¥Ã¡ka to nechalo naprosto v klidu. Mohl tuÅ¡it, Å¾e Rask bude pÅ™i pohledu na nÄ›co, co mÅ¯Å¾e zabÃ-t, vyvÃ¡dÄ›t. Proto dokonÄ•enou sekeru odloÅ¾il a s nataÅ¾enou rukou se k nÃ- pÅ™iblÃ-Å¾il. KdyÅ¾ jÃ- dal najevo, Å¾e nemÃ¡ v Ãºmyslu jÃ- ublÃ-Å¾it, Rask se poddala a ruku mu oÄ•ichala.

â€žTak co na to Å™Ã-kÃ¡Å¡?" zeptal se hrdÄ› Bezzubky. NoÄ•nÃ- BÄ›s popoÅ¡el o nÄ›kolik krokÅ¯ k leÅ¾Ã-cÃ- zbrani. RukojeÅ¥ byla ze dÅ™eva, v mÃ-stÄ› Ãºchytu byla omotanÃ¡ kusem kÅ¯Å¾e. V mÃ-stÄ›, kde

se vÄ›tÅ¡inou nasazovala kovovÃ¡ Ä•Ã¡st, byla z kovu slitÃ¡ hlava Nodra, do detailÅ¯ (aÅ¾ na nejmenÅ¡Ã- Å¡upiny) vytvarovanÃ¡. MÄ›la typickÃ½ smÄ›jÃ-cÃ- se vÃ½raz. Jinak byla Ä•epel Ãºplnä› normÃ¡lnÃ-, moÅ¾nÃ¡ aÅ¾ na pÃ¡r pÅ™idanÃ½ch prouÅ¾kÅ¯ kovu, kterÃ© lemovaly okraje.

Bezzubka uznale pokÃ½val hlavou. Å kyÅ¥Ã¡ka to muselo stÃ¡t mnoho ÃºsilÃ-, aby to tak skvÄ›le vytvaroval. I Rask se zvÄ›davÄ›, avÅ¡ak stÃ¡le trochu vÃ¡havÄ›, pÅ™iblÃ-Å¾ila, aby si to umÄ›leckÃ© dÃ-lo prohlÃ©dla. OÄ•ima jela po okraji, potom se jejÃ- pozornost stoÄ•ila na rukojeÅ¥. KdyÅ¾ si zbraÅˆ prohlÃ©dla, ustoupila a hrdelnÄ› zavrnÄ›la.

NÃ¡Ä•elnÃ-k se zasmÃ¡l. â€žTak tvojÃ- draÄ•Ã- dÃ¡mÄ› se to lÃ-bÃ-, doufÃ¡m, Å¾e i Astrid to ocenÃ-," prohlÃ¡sil s Ãºsmä›vem a Bezzubka nÄ›co zavrÄ•el o tomâ€¦ VlastnÄ› tÃ©mÄ›Å™ o niÄ•em, nebylo mu rozumÄ›t. MuÅ¾ vzal sekeru zpÄ›t do ruky.

â€žVy asi nevÃ-te, kde je, Å¾e ne?" zeptal se a rozhlÃ©dl se po nÃ¡vsi. Bezzubka zavrtÄ›l hlavou. Od tÃ© chvÃ-le, kdy se Stormfly odletÄ›ly, ani jednu z nich nevidÄ›l. Å kyÅ¥Ã¡k si povzdechl.

â€žJÃ¡ to tady nechÃ¡m, potÅ™ebuju jÃ-t jeÅ¡tÄ› nÄ›co vyÅ™Ã-dit," Å™ekl tÄ›Å¾ce a atmosfÃ©ra, doteÄ• takovÃ¡ uvolnÄ›nÃ¡, se nÃ¡hle napjala. Bezzubka si sice povolil zadnÃ- nohu, jak to dÄ›lÃ¡val, kdyÅ¾ odpoÄ•Ã-val, ale ve skuteÄ•nosti byl napnutÃ½ jako struna. Nevynechal on nÄ›co ze svÃ½ch povinnostÃ-?

Rask si zmÄ›ny atmosfÃ©ry mezi nimi vÅ¡imla a sama od sebe pÅ™istoupila ke Å kyÅ¥Ã¡kovi a hlavou se otÅ™ela o jeho bÅ™icho. SlastnÄ› u toho pÅ™ivÅ™ela oÄ•i. A bylo jÃ- jedno, Å¾e na ni oba samci zÃ-rajÃ-, jako kdyby byla z jinÃ©ho vesmÃ-ru. Bezzubka Å™Ã-kal, Å¾e je lidskÃ½ Alfa, takÅ¾e mu to Rask chtÄ›la trochu usnadnit. Nebo minimÃ¡lnÄ› pÅ™ivÃ©st lepÅ¡Ã- nÃ¡ladu. Byl to Alfa, aÅ¥ uÅ¾ lidskÃ½ nebo draÄ•Ã-, nikdo nemÄ›l rÃ¡d Alfu ve Å¡patnÃ© nÃ¡ladÄ› Ä•i smutnÃ©ho.

Å kyÅ¥Ã¡k ji pohladil po hlavÄ› a sklonil se, aby jÃ- vidÄ›l do oÄ•Ã-. Rask jako by se promÄ›nila. Neuhnula pohledem, jen se dÃ-vala nÃ¡Ä•elnÃ-kovi do oÄ•Ã- a z tÄ›ch jejÃ-ch vyzaÅ™oval naprostÃ½ klid. Å kyÅ¥Ã¡k ji opÄ›t pohladil.

â€žDÃ-ky," zaÅ¡eptal a zvedl se. Jednou rukou stÃ¡le pÅ™ejÃ-Å¾dÄ›l po hlavÄ› Rask a tou druhou dal gesto Bezzubkovi, aby pÅ™iÅ¡el dÅ™Ã-v. NenÃ- nad to mazlit se s obÄ›ma NoÄ•nÃ-mi BÄ›si, Å¾e? Pokud moÅ¾no kdyÅ¾ to jsou jedinÃ- dva na ostrovÄ›.

Bezzubka pÅ™edl. VÃ¡Å¾nÄ› pÅ™edl, nepÅ™estal, ani kdyÅ¾ Å kyÅ¥Ã¡k oznÃ¡mil, Å¾e odchÃ¡zÃ-. NoÄ•nÃ- BÄ›s mÄ›l stÃ¡le pÅ™ivÅ™enÃ© oÄ•i, ale Rask nevÄ›dÄ›la, jestli je pÅ™i vÄ›domÃ- nebo jestli usnul.

â€žBezzubko?" zeptala se tiÅ¡e a nosem do nÄ›j dloubla. DruhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s otevÅ™el skelnÃ© oÄ•i.

â€žHm?" podÃ-val se na Rask, neÅ¾ si uvÄ›domil, Å¾e byl pravdÄ›podobnÄ› na chvilku mimo.

ZatÅ™epal hlavou. â€žPromiÅˆ, poslednÃ- dobou moc nespÃ-m," omluvil se. DraÄ•ice chÃ¡pavÄ› pÅ™ikÃ½vla. VÄ›dÄ›la, Å¾e dnes v noci kÅ™iÄ•el

ze spanÃ-, a kdyÅ¾ se probudil, Å¡el se zchladit do jezera. Nebylo zapotÅ™ebÃ- mu to Å™Ã-kat, nechtÄ›la mu pÅ™idÄ›lÃ¡vat starosti.

â€žPÅ™edtÃ-m jste Å™Ã-kali nÄ›co o hlÃ-dce," poznamenala Rask a v oÄ•ekÃ¡vÃ¡nÃ- se na Bezzubku zadÃ-vala. â€žProÄ•?" NoÄ•nÃ- BÄ›s pÅ™enesl vÃ¡hu z nohy na nohu a ztÄ›Å¾ka odpovÄ›dÄ›l: â€žPÃ¡r dnÃ- po vyhnÃ¡nÃ- Draga nÃ¡s napadlo pÃ¡r drakÅ¯, takÅ¾e teÄ• na AlfÅ¯v pÅ™Ã-kaz drÅ¾Ã-me hlÃ-dky." DraÄ•ice vedle nÄ›j nadzdvihla oboÄ•Ã-.

â€žJÃ¡ myslela, Å¾e vÃ¡Å¡ Alfa je mimo vesnici," prohlÃ¡sila. Bezzubka pÅ™ikÃ½vl.

â€žJednu noc jsem za nÃ-m letÄ›l s novinkami," Å™ekl.

PÃ¡ni, Bezzubko, nadÃ¡val si v duchu, _proÄ• ty to musÃ-Å¡ vÅ¾dycky tak zpackat? Takhle to pÅ¯jde dÃ¡l a tvoje divadÃ©lko pÅ¯jde k zemi rychleji, neÅ¾ nadvlÃ¡da Dragova Bewilderbeasta nad tebou._ NoÄ•nÃ- BÄ›s se rozeÅ¡el a jeho oÄ•i se rozzÃ¡Å™ily.

â€žAle dost takovÃ½ch pesimistickÃ½ch Å™eÄ•Ã-," Å™ekl zvesela, â€žpojÄ•, ukÃ¡Å¾u ti stÃ¡je."

Vedl ji ke vchodu, kterÃ½m pÅ™ed pÃ¡r hodinami tÃ©Å¾ proÅ¡el. Oba NoÄ•nÃ- BÄ›si se jÃ-m protÃ¡hli a Rask se naskytl pohled na spousty rÅ¯znobarevnÃ½ch drakÅ¯, z nichÅ¾ vÄ›tÅ¡ina se uklÃ¡dala ke spÃ¡nku. Bezzubka se jim nedivil â€“ byl to dalÅ¡Ã- den plnÃ½ nÃ¡mahy a draci byli vyÄ•erpanÃ- z oprav, takÅ¾e si chtÄ›li dopÅ™Ã¡t co nejvÃ-ce spÃ¡nku.

Byli tam i TesÃ¡k a Stormfly. Bavili se mezi sebou a Bezzubka tiÅ¡e zavrÄ•el kletbu pro TesÃ¡ka. MÄ›l sto chutÃ- jÃ-t DÄ›sovce praÅ¡tit po hlavÄ› nÄ›Ä•Ã-m tvrdÃ½m. VÄ›tÅ¡ina pohledÅ¯ se stoÄ•ila na novÄ› pÅ™Ã-chozÃ-. BlpÅ¡tÃ- draci potom zase sklonili hlavy nebo si Å¡li po svÃ©m. Ti z DraÄ•Ã- hory jeÅ¡tÄ› stÃ¡le nevinnÄ› postÃ¡vali, ale Bezzubka tÃ©mÄ›Å™ nepostÅ™ehnutelnÄ› kÃ½vnul hlavou, takÅ¾e se taky uvolnili. Bezzubka by nikdy neÅ™ekl, Å¾e bÃ½t Alfou znamenÃ¡ postavit se tvÃ¡Å™Ã- v tvÃ¡Å™ kaÅ¾dÃ©mu drakovi, aÅ¥ uÅ¾ s nÃ-m mÄ›l jakÃ½koliv vztah, a pomoct mu s jeho problÃ©my. Ale zmÄ›na je Å¾ivot.

Bezzubka nechal Rask sestoupit jako prvnÃ-. ZpoÄ•Ã¡tku mÄ›l obavy, jestli to s jejÃ- nohou zvlÃ¡dne, ale draÄ•ice si poÄ•Ã-nala jako profesionÃ¡l. JejÃ- instinkty se prosadily a ona bez pÅ™emÃ½Å¡lenÃ- skÃ¡kala ze schodu na schod, a ani na vteÅ™inu se nepozastavila, i kdyÅ¾ vÃ-cemÃ©nÄ› dopadala jen na jednu pÅ™ednÃ- nohu. VÅ¡ak to vyrovnÃ¡vala tÄ›mi zadnÃ-mi, kdyÅ¾ se zapÅ™ela a zachytila drÃ¡py.

Jakmile byli dole, draci, kteÅ™Ã- byli zvÄ›davÄ›jÅ¡Ã-, neÅ¾ ti, kteÅ™Ã- si chtÄ›li odpoÄ•inout, a byli ochotni se jeÅ¡tÄ› zvednout, se pÅ™iblÃ-Å¾ili k oboum. Se Stormfly a TesÃ¡kem v prvnÃ- Å™adÄ›. Bezzubka od Rask trochu ustoupil.

â€žTeÄ• je to na tobÄ›," stÅ™ihl levÃ½m uchem a zaÅ™adil se mezi svÃ© kamarÃ¡dy z akademie. NoÄ•nÃ- BÄ›s viditelnÄ› polkl.

â€žEhâ€¦" zaÄ•ala, neschopnÃ¡ jinÃ©ho slova. Mohla cÃ-tit, jak jÃ-nÄ›jakÃ½ drak oÄ•ichÃ¡vÃ¡ ocasnÃ- ploutev a pÅ™itÃ¡hla si ocas

blÃ-Å¾e k tÄ›lu.

â€žJÃ¡ jsem Rask," pÅ™edstavila se a nÃ¡sledovala dlouhÃ¡ odmlka. Stormfly Å¡Å¥ouchla do Bezzubky.

â€žJdi jÃ- pomoct," zaÅ¡eptala, â€žjinak se nikdy neuloÅ¾Ã- ke spÃ¡nku." NoÄ•nÃ- BÄ›s se na ni koutkem oka podÃ-val. _A co bych mÄ›l jako Å™Ã-ct? Ahojky, tohle je Rask a jÃ¡ doufÃ¡m, Å¾e tady s nÃ¡mi odteÄ• bude bydlet?_ Bezzubka se v duchu sarkasticky zasmÃ¡l a kdesi zdaleka se ozÃ½val i smÃ-ch Alfa strany.

I pÅ™esto vystoupil vpÅ™ed a Rask vysvobodil. NetÅ™eba dodat, Å¾e ji do toho hlavnÄ› sÃ¡m zatÃ¡hl.

â€žRask uÅ¾ se vÃ¡m pÅ™edstavila," zvolal, aby ho slyÅ¡eli vÅ¡ichni draci, co byli ochotnÃ- poslouchat, â€žjÃ¡ doufÃ¡m, Å¾e tady s nÃ¡mi na Blpu nÄ›jakou dobu pobude." Mezi draky to vzruÅ¡enÄ› zaÅ¡umÄ›lo a nÄ›kteÅ™Ã- se hned pustili do Å¾ivÃ© diskuze.

Rask jeÅ¡tÄ› zÅ¯stala v osudnÃ©m kruhu drakÅ¯ a Bezzubka se plÃ¡cl do krku uchem. S_kvÄ›lÃ¡ vÄ›ta, pÅ™esnÄ› to, co jsi nechtÄ›l Å™Ã-ct,_ ozval se posmÄ›ch druhÃ© strany a Bezzubka ji okamÅ¾itÄ› umlÄ•el. DÃ-ky, dnes nechtÄ›l Å¾Ã¡dnÃ© nabÃ-dky na zkaÅ¾enÄ›jÅ¡Ã- den.

â€žCo se to tady dÄ›je?" procpal se nÄ›kdo mezi draÄ•Ã-mi tÄ›ly. Bezzubka vzhlÃ©dl a uvidÄ›l jednoho z drakÅ¯, kteÅ™Ã- pÅ™iÅ¡li od Draga. ZapÃ¡tral v pamÄ›ti po jeho jmÃ©nÄ›. Ah, ano, Lax, to je jeho jmÃ©no. Drak byl Å¡edÃ½ a mÄ›l rozloÅ¾itou stavbu tÄ›la. MoÅ¾nÃ¡ to patÅ™ilo k jeho rase.

DÅ¯leÅ¾itÃ© teÄ• bylo, Å¾e se podÃ-val na Rask a zavrÄ•el. DraÄ•ice mu zavrÄ•enÃ- oplatila a draci, kteÅ™Ã- se tady tak rychle sebÄ›hli, se teÄ• vzdalovali; zaÄ•Ã-nali tuÅ¡it nepÅ™Ã-jemnost. NÄ›kterÃ© pohledy prosily Bezzubku, aÅ¥ zasÃ¡hne teÄ•, dokud se jeÅ¡tÄ› nic nestalo.

â€žTy!" zavrÄ•el vÃ½hruÅ¾nÄ› Lax a nasadil bojovÃ½ postoj. Rask se neobtÄ›Å¾ovala nic Å™Ã-kat, protoÅ¾e by to byla ztrÃ¡ta Ä•asu. Ale i ona zaujala postoj â€“ spÃ-Å¡e obrannÃ½ neÅ¾ ÃºtoÄ•nÃ½, drÃ¡py zaryla do zemÄ›, aby se na tÅ™ech nohou lÃ©pe udrÅ¾ela, a Å¡vihla ocasem ze strany na stranu. TÄ›la obou drakÅ¯ se napjala, kdyÅ¾ se pÅ™ipravili ke skoku.

Bezzubka mezi nÄ› pÅ™esnÄ› v ten okamÅ¾ik skoÄ•il. NevÅ¡Ã-mal si zavrÄ•enÃ-, kterÃ© pÅ™ichÃ¡zelo od Laxe, ani toho od Rask. Tihle dva draci teÄ• byli ve svÃ©m vlastnÃ-m svÄ›tÄ›. NoÄ•nÃ- BÄ›s se jim postavil pÅ™Ã-mo do cesty, takÅ¾e kdyÅ¾ vyskoÄ•ili, mÃ-Å™ili pÅ™Ã-mo na nÄ›j. Bezzubka nevnÃ-mal pÅ™iduÅ¡enÃ© vÃ½kÅ™iky pochÃ¡zejÃ-cÃ- od pÅ™ihlÃ-Å¾ejÃ-cÃ-ch drakÅ¯, kterÃ© umlÄ•ela Stormfly, kdyÅ¾ draky okÅ™ikla.

Do Alfy narazili draci z obou stran, z jednÃ© Rask, kterÃ¡ si uÅ¾ za letu uvÄ›domila, co dÄ›lÃ¡, a snaÅ¾ila se z bitvy vymanit, a z tÃ© druhÃ© Lax, kterÃ½ byl naprosto hnÃ¡n zuÅ™ivostÃ-. Bezzubka cÃ-til, jak se mu nÃ¡razem otevÅ™ela rÃ¡na na bÅ™iÅ¡e, ale teÄ• nebyl Ä•as se prostÄ› jen zastavit a olÃ-zat si zranÄ›nÃ-. NoÄ•nÃ- BÄ›s prosadil svoji pÅ™evahu a odkopl Laxe.

Å edÃ½ drak skonÄ•il na zÃ¡dech na zemi, a neÅ¾ se kdo nadÃ¡l, Bezzubka mÄ›l tlapy na jeho bÅ™ichu. Zuby mÄ›l vycenÄ›nÃ©. Rask se

krÄ•ila hned za nÃ-m. Ta leÅ¾ela tiÅ¡e na bÅ™iÅ¡e a na zÃ¡dech mÄ›la BezzubkÅ¯v ocas a cÃ-tila jeho nÃ¡hradnÃ- ploutev. AÄ•koli by to nikomu nepÅ™iÅ¡lo, Bezzubka vklÃ¡dal do ocasu velkou sÃ-lu a tlaÄ•il jÃ- tÃ-m k zemi.

Alfa jeÅ¡tÄ› jednou zavrÄ•el na Laxe. Drak si byl dobÅ™e vÄ›dom toho, co udÄ›lal, ale stejnÄ› nenÃ¡vistnÄ› pokukoval po Rask. DraÄ•ice mu tyhle pohledy neoplÃ¡cela. Bezzubka sloÅ¾il nohy z jeho bÅ™icha a seskoÄ•il na zem na vÅ¡echny Ä•tyÅ™i.

â€žCo vÃ¡s to pro Thora napadlo?!" vykÅ™ikl na nÄ› oba. Rask se krÄ•ila u zemÄ› a nebyla s to odpovÄ›dÄ›t. Jen ponÃ-Å¾enÄ› sklopila zrak. Bezzubka to kÅ™ikl nahlas a ani v nejmenÅ¡Ã-m ho nezajÃ-malo, Å¾e nÄ›kteÅ™Ã- draci uÅ¾ pokojnÄ› spali.

Lax se Alfovi podÃ-val do oÄ•Ã-. â€žJe to starÃ½ boj, byli jsme na DragovÄ› lodi a nepÅ™Ã¡telstvÃ-, kterÃ© mezi nÃ¡s zaseli, stÃ¡le trvÃ¡," odpovÄ›dÄ›l vzdorovitÄ› a nespouÅ¡tÄ›l oÄ•i z Rask. NoÄ•nÃ- BÄ›s se sice cÃ-til zahanbenÄ›, ale nepodnikl Å¾Ã¡dnÃ½ tah jako pokusit se vycouvat z kruhu toho vÅ¡eho. Ne, Rask si prostÄ› poÄ•kala na pokÃ¡rÃ¡nÃ-. PÅ™ednÃ¡Å¡ka od jejÃ-ho nejlepÅ¡Ã-ho kamarÃ¡da.

Bezzubka se mezi nÄ› postavil a tÃ-m jim zakryl vÃ½hled na toho druhÃ©ho, aÄ•koli svojÃ- velikostÃ- nepÅ™esahoval Laxe a nemohl mu tak zabrÃ¡nit ve vÃ½hledu na Rask Ãºplnä›.

â€žPoslyÅ¡te, teÄ• uÅ¾ nejste pod nadvlÃ¡dou Draga. JÃ¡ chÃ¡pu, Å¾e starÃ© vazby stÃ¡le trvajÃ-, ale ten tyran je pryÄ• a vy mÅ¯Å¾ete zaÄ•Ã-t znovu," Å™ekl Bezzubka zvuÄ•nÄ›. â€žDostali jste druhou Å¡anci! Kolika z vÃ¡s by se to jinak povedlo?"

PodÃ-val se jak na Laxe, tak na Rask. â€žMyslÃ-m, Å¾e vy dva byste hned mohli zkusit tu svoji druhou Å¡anci," prohlÃ¡sil a o krok ustoupil, aby k sobÄ› oba draci mÄ›li cestu. NoÄ•nÃ- BÄ›s to vzal sportovnÄ›. KulhavÄ› pÅ™iÅ¡el ke druhÃ©mu drakovi.

â€žOmlouvÃ¡m se," Å™ekla Rask a ukÃ¡zala jen odhodlanost. Neobjevily se Å¾Ã¡dnÃ© znaky podÅ™Ã-zenosti. Lax zopakoval vÄ›tu, ale Bezzubka si vÅ¡iml, Å¾e z jeho hlasu nezaznÃ-vala upÅ™Ã-mnost.

NazlobenÄ› Å¡vihnul ocasem, ale jinak nepodnikl nic dalÅ¡Ã-ho.

â€žRask, poÄ•kej prosÃ-m venku," naÅ™Ã-dil jÃ- ostÅ™eji, neÅ¾ mÄ›l v Ãºmyslu, ale draÄ•ice to pÅ™ijala zodpovÄ›dnÄ›.

â€žDobrou noc," popÅ™Ã¡la drakÅ¯m, kteÅ™Ã- byli svÄ›dky boje, a po tÅ™ech zase Å¡ikovnÄ› vyÅ¡plhala nahoru po schodech.

Bezzubka se dÃ-val, jak odchÃ¡zÃ-, a potom se obrÃ¡til k Laxovi. Å edÃ½ drak stÃ¡l a zÃ-ral na Alfu.

â€žTo nebylo zrovna upÅ™Ã-mnÃ©," poznamenal Bezzubka a bokem ho donutil otoÄ•it se a oba zamÃ-Å™ili vÃ-c do Ãºtrob stÃ¡je. Lax Å¡el neochotnÄ› s nÃ-m. NoÄ•nÃ- BÄ›s se zastavil aÅ¾ za liniÃ- spÃ-cÃ-ch drakÅ¯, kde uÅ¾ byla jen vrata do stÃ¡je.

â€žA co bych mÄ›l dÄ›lat?" rozÄ•iloval se Lax, â€žprostÄ› jen Å™Ã-ct: â€šNazdÃ¡rek, jmenuju se Lax a rÃ¡d bych to zkusil odznova, i kdyÅ¾

jsem ti v minulosti proved pÃ¡r fakt hnusnÃ½ch vÄ›cÃ-?' MÄ›l jsem, _Alfo_?" Jeho oÄ•i byly ohnivÃ© a Bezzubka v nich vidÄ›l jen malou podÅ™Ã-zenost. To mu nevadilo. JedinÃ©, co mu vadilo, byl jeho pÅ™Ã-stup.

â€žNe," pÅ™ipustil Bezzubka, â€žale mohl ses aspoÅˆ snaÅ¾it zapomenout na to, Å¾e jste byli nepÅ™Ã¡telÃ©. Nebo jimi snad chcete zÅ¯stat do konce Å¾ivota?" Laxovy napnutÃ© svaly se povolily.

â€žNe. Nechci, abychom byli nepÅ™Ã¡teli, Alfo. Byla to jen sÃ-la zvyku," Å™ekl svÃ½m drsnÃ½m hlasem, kterÃ½ znÄ›l najednou mnohem poddajnÄ›ji. Bezzubka kÃ½vl.

â€žDobrou noc," popÅ™Ã¡l mu a obrÃ¡til se zase ke dveÅ™Ã-m stÃ¡je.

KdyÅ¾ prochÃ¡zel kolem Stormfly s TesÃ¡kem, kteÅ™Ã- stÃ¡li uvolnÄ›nÄ› u schodÅ¯ a o nÄ›Ä•em diskutovali, Stormfly se rozlouÄ•ila s TesÃ¡kem, popÅ™Ã¡la jemu i ostatnÃ-m drakÅ¯m dobrou noc a vyÅ¡la ven za Bezzubkou. Venku uÅ¾ padla tma a NoÄ•nÃ- BÄ›s v nÃ- nebyl skoro vÅ¯bec vidÄ›t, ale vÅ¡imla si ho, kdyÅ¾ zamÃ-Å™il ke dvoum velkÃ½m modrÃ½m oÄ•Ã-m, kterÃ© ve tmÄ› zÃ¡Å™ily jako Å¾Ã¡rovky.

â€žPromiÅˆ," svÄ›sila hlavu Rask. Bezzubka si naproti nÃ- sedl. NevÄ›dÄ›l poÅ™Ã¡dnÄ›, jak se zachovat. Stormfly si pÅ™isedla vedle nÄ›j. Kdyby teÄ• nÄ›kdo zaÅ°toÄ•il na vesnici, dokÃ¡zali by ji snadno ubrÃ¡nit, takÅ¾e neÅ¡la hned na svÃ© mÃ-sto, kde mÄ›la drÅ¾et hlÃ-dku pÅ™es noc.

â€žDoufÃ¡m, Å¾e nejsem zvÄ›davÃ½ a nevtÃ-rÃ¡m se ti do soukromÃ-, ale co se stalo mezi tebou a Laxem?" zeptal se Bezzubka a opravdu v duchu doufal, Å¾e nenÃ- vtÃ-ravÃ½. Ale aby tenhle drobnÃ½ problÃ©m vyÅ™eÅ¡il, potÅ™eboval vÄ›dÄ›t, co se mezi nimi odehrÃ¡lo.

Rask se zhluboka nadechla. NechtÄ›lo se jÃ- mluvit o svÃ©m Å¾ivotÄ› u Draga. VÅ¡echno to teÄ• byla jen velkÃ¡ zamlÅ¾enÃ¡ vzpomÃ-nka a ona na to chtÄ›la kompletnÄ› zapomenout. UÅ¾ pomalu zaÄ•Ã-nala kroutit hlavou, Å¾e ne, kdyÅ¾ ticho pÅ™eruÅ¡ila Stormfly.

â€žJestli o tom nechceÅ¡ mluvit, dobÅ™e, ale ulevÃ- se ti, kdyÅ¾ se nÄ›komu svÄ›Å™Ã-Å¡." Bezzubka se na ni vdÄ›Ä•nÄ› podÃ-val, i kdyÅ¾ takhle ve tmÄ› to kaÅ¾dÃ©mu nemuselo bÃ½t dobÅ™e vidÄ›t.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se podÃ-val nejdÅ™Ã-v na jednoho, potom na druhÃ©ho draka. Potom zaÄ•ala.

â€žDrago nemÄ›l jen Bewilderbeasta. DraÄ•Ã- spoleÄ•nost tam byla rozdÄ›lenÃ¡ na vÃ-ce skupin a kaÅ¾dÃ¡ z nich mÄ›la Dragem vybranÃ©ho Alfu, kterÃ©ho kontroloval Bewilderbeast. Byli to ti nejkrutÄ›jÅ¡Ã-draci," vyprÃ¡vÄ›la Rask a Bezzubka mÄ›l uÅ¡i vztyÄ•enÃ© vzhÅ¯ru. Tohle mu aÅ¾ nebezpeÄ•nÄ› pÅ™ipomÃ-nalo Rudou Smrt.

â€žLax byl jednÃ-m z nich," Å™ekla Rask a tÃ¡zavÄ› se zadÃ-vala na Bezzubku, kterÃ½ ji vybÃ-dl, aby pokraÄ•ovala. V duchu si udÄ›lal poznÃ¡mku, Å¾e si na Å¡edÃ©ho draka bude muset dÃ¡vat dobrÃ½ pozor.

â€žNÄ›kteÅ™Ã- draci vylÃ©tali se svÃ½mi skupinami na mise, kdy mÄ›li za Ãºkol pÅ™ivÃ©st jeÅ¡tÄ› vÃ-ce drakÅ¯. V jednÃ© takovÃ© misi jsem byla a tam jsem se koneÄ•nÄ› vytrhla z kontroly," vyprÃ¡vÄ›la Rask a

hlavu mÄ›la unavenÄ› svÄ›Å¡enou aÅ¾ dolÅ¯. Bezzubka se zavrtÄ›l. SlyÅ¡el dobÅ™e, Å¾e vylÃ©tali na mise? V tom pÅ™Ã-padÄ› Rask dÅ™Ã-ve musela umÄ›t lÃ©tat, jen to pozdÄ›ji pravdÄ›podobnÄ› zapomnÄ›la. I kdyÅ¾ lÃ©tÃ¡nÃ- nebylo nÄ›Ã•Ã-m, co by se dalo snadno zapomenout, v tÄ›ch Å™etÄ›zech musela bÃ½t hroznÄ› dlouho, aby se to stalo.

â€žI pÅ™edtÃ-m jsem se dokÃ¡zala dostat z kontroly, ale ne ÃºplnÄ›. TakÅ¾e kdyÅ¾ jsem mÄ›la Å¡anci, pokusila jsem se utÃ©ct," prohlÃ¡sila draÄ•ice a Bezzubka kÃ½vl. Asi by udÄ›lal to samÃ©.

â€žAle nepovedlo se mi to," Å™ekla draÄ•ice a oÄ•i se jÃ- leskly. Stormfly se pÅ™iblÃ-Å¾ila k nÃ- a jemnÄ› se o nÃ- otÅ™ela hlavou. CÃ-tila, Å¾e Rask potÅ™ebuje podporu, aby mohla dÃ¡l vyprÃ¡vÄ›t.

â€žOd tÃ© doby jsem se vÅ¾dycky, aspoÅˆ na chvilku, snaÅ¾ila vymanit se z kontroly, aleâ€¦ vÅ¯bec to neÅ¡lo," povÃ-dala dÃ¡l Rask a hlas se jÃ- nebezpeÄ•nÄ› tÅ™Ã¡sl. Bezzubka se zaÅ™Ã-dil podle pÅ™Ã-kladu Stormfly a pÅ™itiskl svÃ© tÄ›lo z druhÃ© strany. CÃ-til, jak se Rask napjala a zase uvolnila.

â€žA potom, kdyÅ¾ jsme byli na jednÃ© misi na nÄ›jakÃ©m pustÃ©m ostrovÄ›, tak se mi to podaÅ™ilo a znovu jsem se pokusila o ÃºtÄ›k," Å™ekl NoÄ•nÃ- BÄ›s a hlavu mÄ›l svÄ›Å¡enou a pohled zabodnutÃ½ do zemÄ›.

Bezzubka s nÃ- soucÃ-til. ZaÄ•al pÅ™emÃ½Å¡let o tom, Å¾e kdyby on byl u Draga, moÅ¾nÃ¡ by skonÄ•il jeÅ¡tÄ› hÅ¯Å™. Ale obdivoval Rask za to, Å¾e se jÃ- podaÅ™ilo vÅ¯li Alfy pÅ™emoct, i kdyÅ¾ jen krÃ¡tce.

â€žDobÅ™e," Å™ekla Stormfly a roztÃ¡hla kÅ™Ã-dla. V noci s chabÃ½m osvÄ›tlenÃ-m vypadala jako netopÃ½r. â€žAle co to mÃ¡ spoleÄ•nÃ©ho s Laxem?"

Rask pohnula hlavou a naznaÄ•ila tÃ-m, Å¾e jeÅ¡tÄ› neskonÄ•ila. Oba draci u nÃ- ztichli.

â€žNo prÃ¡vÄ›. Lax byl jednÃ-m z tÄ›ch, kdo mÄ› pomÃ¡hal spoutat do Å™etÄ›zÅ¯. DÃ¡l uÅ¾ si nic nepamatuju a vÃ-m jen, Å¾e potom jsem se probudila tady na ostrovÄ›." Trpce se zasmÃ¡la. â€žA pÅ™ekvapuje mÄ›, Å¾e jsem si vÅ¯bec na tolik vÄ›cÃ- vzpomnÄ›la. Jen se mi nechtÄ›lo je nikomu Å™Ã-kat, ale opravdu to je pravda, Å¾e kdyÅ¾ se svÄ›Å™Ã-m, bude mi lÃ-p," prohlÃ¡sila tiÅ¡e.

Bezzubka vycÃ-til, Å¾e je namÃ-stÄ› nÄ›jak zareagovat. Proto (aniÅ¾ by se nÄ›jak zajÃ-mal o to, co pÅ™esnÄ› dÄ›lÃ¡) se jÃ- hlavou otÅ™el o krk. Rask pÅ™ekvapenÄ› rozevÅ™ela tlamu, ale nechala si od nÄ›j vÃ-cemÃ©nÄ› â€šhladit' Å¡upiny. Stormfly ji pÅ™ikryla kÅ™Ã-dlem.

Po chvilce se oba draci odtÃ¡hli.

â€žMoÅ¾nÃ¡ by bylo dobrÃ©, aby sis Å¡la odpoÄ•inout," poznamenal Bezzubka a starostlivÄ› se zahledÄ›l na oblohu. Dnes veÄ•er bylo jasno. Obloha byla bez mrÃ¡Ä•ku. Bezzubka pÅ™edpoklÃ¡dal, Å¾e brzy se pÅ™iÅ¾enou mraky a zaÄ•ne hustÄ› snÄ›Å¾it. Takhle to bylo kaÅ¾dÃ½ rok, nejdÅ™Ã-ve zaÄ•ala bÃ½t zima a nÄ›kolik dnÅ¯ potÃ© uÅ¾ byl Blp pokrytÃ½ snÄ›hem. NeÄ•ekal, Å¾e by to letos bylo jinÃ©. A potÃ© pÅ™ijdou svÃ¡tky a doba, kdy se draci odletÃ- rozmnoÅ¾ovat.

Rask nÃ¡sledovala Stormfly k domu Astrid, kterÃ½ VikingovÃ© dostavÄ›li bÄ›hem odpoledne. Byla v nÄ›m cÃtit vÅ¯nÄ› borovÃ©ho dÅ™eva. Astrid jim otevÅ™ela a NoÄ•nÃho BÄ›sa navzdory svÃ©mu tvrzenÃ, Å¾e si ho za Å¾Ã¡dnou cenu na noc nevezme, pustila dovnitÅ™. Rask se jeÅ¡tÄ› jednou ohlÃ©dla na oba draky, kteÅ™Ã zÅ¯stÃ¡vali venku, ale potom se obrÃ¡tila a veÅ¡la dovnitÅ™ za Astrid.

â€žCo na to Å™ÃkÃ¡Å¡?" zeptala se Stormfly. NeÅ¾ se rozejdou na stanoviÅ¡tÄ›, mÅ¯Å¾ou si jeÅ¡tÄ› chvÃli popovÃdat a rozebrat vÅ¡e, co se teÄ• dozvÄ›dÄ›li. Bezzubka pokrÄ•il rameny.

â€žHodnÄ› mi ten zpÅ¯sob pÅ™ipomÃnÃ¡ Rudou Smrt," odvÄ›til, â€žjenÅ¾e ta svÃ© Alfy jen zastraÅ¡ovala, neovlÃ¡dala je silou, jakou majÃ Bewilderbeasti."

â€žA kterou mÃ¡Å¡ i ty," pÅ™ipomnÄ›la mu Stormfly a NoÄ•nÃ BÄ›s podrÃ¡Å¾dÄ›nÄ› odfrkl.

â€žJÃ¡ ji neumÃm pouÅ¾Ãvat," odsekl, ale hned se vrÃ¡til k zÃ¡vaÅ¾nÄ›jÅ¡Ãmu tÃ©matu.

â€žTo by znamenalo, Å¾e nÄ›kteÅ™Ã z tÄ›ch DragovÃ½ch AlfÅ¯ musÃ bÃ½t na Blpu, ale je otÃ¡zkou, zda byli ÃºplnÄ› pod kontrolou nebo jestli to vÅ¡echno dÄ›lali jen ze svÃ© vlastnÃ vÅ¯le," pÅ™emÃtal Bezzubka a Stormfly mu musela dÃ¡t za pravdu. OdteÄ• si budou muset dÃ¡vat opravdu velkÃ½ pozor. Na vÅ¡echny draky, kteÅ™Ã pochÃ¡zeli od Draga, moÅ¾nÃ¡ i na ty z DraÄ•Ã hory. Bezzubka si sice nemyslel, Å¾e by mezi draky, kteÅ™Ã Å¾ili s Valkou, byl nÄ›jakÃ½ z DragovÃ½ch zvÄ›dÅ¯, ale bÃ½t pozornÃ½ se vyplatilo.

â€žPokud mÄ› tedy omluvÃÅ¡, pÅ¯jdu drÅ¾et hlÃdku na severu vesnice," Å™ekla Stormfly a neÅ¾ odkrÃ¡Ä•ela, vesele pohodila hlavou a nÄ›jak nadÅ¡enÄ› Å™ekla: â€žAle nepopÃrej, Å¾e se ti nelÃbilo bÃ½t u nÃ tak blÃzko!"

Bezzubka cÃtil, jak mu rudnou uÅ¡i. Musel pÅ™iznat, Å¾e to bylo pÅ™ÃjemnÃ© a byl rÃ¡d, Å¾e v noci je nikdo nemohl vidÄ›t, ale stejnÄ›, i tak se bÃ¡l, Å¾e se na Rask zaÄ•ÃnÃ¡ moc upÃnat. Rozhodl se, Å¾e si bude muset udrÅ¾et nÄ›jakÃ½ odstup.

S povzdechem se vydal na svÃ© mÃsto v jiÅ¾nÃ Ä•Ã¡sti vesnice.

Rask sledovala oba draky z okna. VidÄ›la, jak se chvilku o Ä•emsi bavili a takÃ© to, jak se rozeÅ¡li, kaÅ¾dÃ½ na jinou stranu vesnice, Stormfly s hlavou vysoko zdviÅ¾enou a Ä•ile mÃ¡vajÃcÃm ocasem, zatÃmco Bezzubka se loudal na jih se svÄ›Å¡enou hlavou, uÅ¡ima i ocasem. Potom se Rask obrÃ¡tila a seÅ¡la dolÅ¯ po schodech.

Astrid sedÄ›la na svÃ© posteli, stÃ¡le plnÄ› obleÄ•enÃ¡, ale uÅ¾ se pÅ™ipravovala, Å¾e pÅ¯jde spÃ¡t. ZadÃvala se na Rask a pÅ™i jejÃm pohledu si draÄ•ice vzpomnÄ›la na sekeru, kterou jÃ udÄ›lal Å kyÅ¥Ã¡k. Rask k dÃvce pÅ™iÅ¡la a otÅ™ela se jÃ hlavou o nohu. Byla rÃ¡da, Å¾e nemusÃ zÅ¯stat pÅ™es noc sama.

I Astrid za to byla celkem vdÄ›Ä•nÃ¡. VÄ›dÄ›la, Å¾e od Ãºtoku drÅ¾Ãdraci hlÃdky, a dnes, zrovna kdyÅ¾ novÃ½ dÅ¯m potÅ™eboval trochu toho draÄ•Ãho zÃ¡pachu, ji musela mÃt Stormfly. NatÃ¡hla ruku, aby Rask pohladila. PÅ™itom pÅ™ejela dlanÃ pÅ™es nÄ›kolik jejÃch jizev.

â€žVÃ-Å¡, jsem rÃ¡da, Å¾e bude mÃ-t Bezzubka nÄ›koho ze svÃ© vlastnÃ-rasy," Å™ekla jÃ- potichu a Rask pÅ™i zvuku jejÃ-ho hlasu vzhlÃ©dla a jejÃ- pomnÄ›nkovÃ© oÄ•i se stÅ™etly s AstridinÃ½mi modrÃ½mi. OheÅˆ rozdÄ›lanÃ½ o kus dÃ¡l v mÃ-stnosti vlÃ©val do nitra jejÃ-ch oÄ•Ã-rudou zÃ¡Å™i.

Rask si sedla na dÅ™evÄ›nou podlahu a uvolnila tak svÃ© zranÄ›nÃ© noze. PoloÅ¾ila Astrid hlavu na klÃ-n.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡k mi mohl aspoÅˆ Å™Ã-ct, kde je, nemyslÃ-Å¡?" sklonila k nÃ- hlavu Astrid, ukazujÃ-c vÃ-ce ze svÃ© Å¾enskÃ© strÃ¡nky. JejÃ-strÃ½c byl doma, spal dole v loÅ¾nici, jen dnes mÄ›la Astrid postel zde dole, protoÅ¾e ji nestihli pÅ™enÃ©st do hornÃ-ho pokoje, kde bylo okno pro draky a kde pÅ™ed chvÃ-lÃ- Rask pozorovala Bezzubku a Stormfly.

Drak zavrnÄ›l. Znamenalo to souhlas, a Astrid si to dobÅ™e uvÄ›domovala. TakÃ© si byla vÄ›doma toho, Å¾e tohle byl divokÃ½ drak a jen doÄ•asnÃ¡ nÃ¡hrada za jejÃ-ho vlastnÃ-ho. Rask mohla s pobytem u nÃ- nesouhlasit, pokud jÃ- bylo pÅ™Ã-jemnÄ›jÅ¡Ã- strÃ¡vit noc u svÃ½ch druhÅ¯. Ale NoÄ•nÃ- BÄ›s byl spokojenÃ½ s hlavou na jejÃ-m klÃ-nÄ›.

Astrid ji pÅ™estala hladit a rozvÃ¡zala si cop. JejÃ- zlatÃ© vlasy jÃ- spadly dolÅ¯ na zÃ¡da a v zÃ¡Å™i ohnÄ› vypadaly mnohem krÃ¡snÄ›ji neÅ¾ jindy. Potom se mladÃ¡ vÃ¡leÄ•nice zarazila a sÃ¡hla na stolek vedle postele pro zrcadlo. NÄ›kolik vteÅ™in si ho podrÅ¾ela pÅ™ed obliÄ•ejem a pak ho obrÃ¡tila proti Rask.

KdyÅ¾ draÄ•ice uvidÄ›la svÅ¯j odraz v zrcadle, kterÃ© dal Astrid Å kyÅ¥Ã¡k jako dÃ¡rek k poslednÃ-mu Snoggletogu, pÅ™ekvapenÄ› vyskoÄ•ila a odhalila zuby. JejÃ- vrÄ•enÃ- se rozlehlo po mÃ-stnosti, ale Astridina strÃ½Ä•ka to neprobudilo. Å½ena se zasmÃ¡la a zrcadlo stÃ¡hla blÃ-Å¾ k sobÄ›, naopak natÃ¡hla ruku, aby se Rask mohla pÅ™esvÄ›dÄ•it, Å¾e neznamenÃ¡ hrozbu.

â€žNeboj, dÄ›vÄ•e," oslovila ji, â€žje to jen zaÅ™Ã-zenÃ-, kterÃ© vyrobil Å kyÅ¥Ã¡k. Ten drak v nÄ›m jsi byla ty."

Rask krÃ¡tce zavÃ¡hala, ale vidÄ›la, Å¾e ta vÄ›c nepÅ¯sobÃ- Astrid ani jÃ- Å¾Ã¡dnÃ¡ zranÄ›nÃ-, takÅ¾e opatrnÄ› pÅ™istoupila. KdyÅ¾ se opÄ›t objevila v zrcadle, vykoukl na ni zpÄ›t tÃ©mÄ›Å™ naprosto Ä•ernÃ½ drak s modrÃ½ma oÄ•ima a nÄ›kolika jizvami, kterÃ© byly svÄ›tlejÅ¡Ã- neÅ¾ Å¡upiny na hlavÄ›. UpÅ™Ã-mnÄ› se Rask pÅ™i pohledu na nÄ› zdÄ›sila, ale jinak potÄ›Å¡enÄ› Å¡vihla ocasem.

Astrid vÄ›c zase odloÅ¾ila na stolek. â€žPÄ›knÃ©, Å¾e?" zeptala se a Rask zavrnÄ›la. Docela se sama sobÄ› i lÃ-bila. AÅ¾ teÄ• si uvÄ›domila, jak si jsou vzhledem s Bezzubkou podobnÃ-.

â€žJak ti vlastnÄ› budeme Å™Ã-kat?" pohladila ji Astrid znovu po hlavÄ›. Rask se po draÄ•Ã-m zpÅ¯sobu zamraÄ•ila. VÅ¾dyÅ¥ ona uÅ¾ pÅ™ece mÃ¡ jmÃ©no! NesouhlasnÄ› zavrÄ•ela. MladÃ¡ Å¾ena nestÃ¡hla ruku, ale ani se nepokusila o nic rychlÃ©ho a neÄ•ekanÃ©ho.

â€žMohla bys bÃ½t tÅ™eba Mwezi?" zeptala se Astrid a Rask zavrÄ•ela. To jmÃ©no se jÃ- ani trochu nelÃ-bilo.

â€žTak tÅ™eba Else?" zkusila to znovu Astrid. TentokrÃ¡t Rask rÃ¡znÄ›

zavrtÄ›la hlavou. Ne, nepÅ™ijme Å¾Ã¡dnÃ© novÃ© jmÃ©no!

â€žKarin?" Ne. â€žElv?" Jedno rÃ¡znÃ© zavrtÄ›nÃ- hlavou. â€žBrann?" Rask nÄ›kolikrÃ¡t Å¡ihla ocasem a zavrÄ•ela.

Astrid zkusila jeÅ¡tÄ› spoustu dalÅ¡Ã-ch jmen, ale u kaÅ¾dÃ©ho to vypadalo stejnÄ›. Rask nesouhlasila ani s jednÃ-m, vÅ¾dy zavrÄ•ela nebo zaÄ•ala vyvÃ¡dÄ›t. Astrid s povzdechem zaklonila hlavu a podÃ-vala se na strop.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡k Å™Ã-kal, Å¾e jsi hroznÄ› rychlÃ¡," prohlÃ¡sila, spÃ-Å¡ ve svÃ½ch myÅ¡lenkÃ¡ch neÅ¾ k drakovi. Rask ale napÅ™Ã-mila uÅ¡i. Å½e by? Mohlo tohle bÃ½t to, co chtÄ›la slyÅ¡et?

â€žCo tÅ™eba Fart?" vyslovila Astrid norskÃ© synonymum pro rychlost. DraÄ•ice zklamanÄ› zavrtÄ›la hlavou a oÄ•ima se zabodla do zemÄ›. Ne, to nebylo ono. TentokrÃ¡t ale v jejÃ-m chovÃ¡nÃ- bylo cosi, co oddÄ›lilo tohle jmÃ©no od tÄ›ch ostatnÃ-ch. Astrid si tÃ© zmÄ›ny vÅ¡imla, a tak zkusila dalÅ¡Ã- jmÃ©no spojenÃ© s rychlostÃ-.

â€žBevegelse?" zkusila Astrid a vyhoupla nohy na postel. Rask opÄ›t zklamanÄ› zavrtÄ›la hlavou a zvedla se. Na tÅ™ech nohÃ¡ch pÅ™ehopsala mÃ-stnost. Na to, Å¾e byla omezenÃ¡ zranÄ›nÃ-m, se pohybovala velice rychle. Doufala, Å¾e to Astrid trkne.

â€žRask?" zeptala se Astrid a NoÄ•nÃ- BÄ›s vesele kÃ½vl. Rask dokonce zatÃ¡hla zuby a pokusila se o Ãºsměv, jakÃ½m ji poÅ™Ã¡d obdarovÃ¡val Bezzubka. PÅ™edtÃ-m by si nikdy nedovolila zuby zatÃ¡hnout. Astrid na posteli se taky usmÃ¡la.

â€žTakÅ¾e ty jsi Rask? VÃ-tej," Å™ekla a draÄ•ice si dala pÅ™ednÃ- nohy na hranu postele. Astrid ji znovu pohladila a podÃ-vala se ven z malÃ©ho okna, kterÃ© v mÃ-stnosti bylo. Venku byla Ä•ernoÄ•ernÃ¡ tma. DÃ-vka se protÃ¡hla.

â€žAsi bychom mÄ›ly jÃ-t na kutÄ›, co, Rask?" zeptala se, hrdÃ¡, Å¾e uhodla jejÃ- jmÃ©no.

Rask jÃ- odpovÄ›dÄ›la dlouhÃ½m zÃ-vnutÃ-m a stoÄ•ila se u ohnÄ›. Ocas si obtoÄ•ila kolem tÄ›la a zavÅ™ela jedno oko. StÃ¡le nebyla vyrovnanÃ¡ s tÃ-m, Å¾e tady na Blpu to je bezpeÄ•nÃ©, ale potÃ©, co vidÄ›la Laxe, se bÃ¡la. MusÃ- blpskÃ©ho Alfu upozornit na to, Å¾e mÃ¡ ve stÃ¡dÄ› pÃ¡r nebezpeÄ•nÃ½ch drakÅ¯.

Äœas plynul, ale Rask stÃ¡le neusÃ-nala. MÃ-stnostÃ- bylo slyÅ¡et plynulÃ© oddechovÃ¡nÃ- Astrid, kterÃ¡ spala jen pÃ¡r metrÅ¯ od nÃ-pÄ›knÄ› pod peÅ™inou. To ale Rask nevadilo. Ve skuteÄ•nosti oceÅˆovala tvrdou podlahu. VzhlÃ©dla a oÄ•ima se ponoÅ™ila do odleskÅ¯ vyhasÃ-najÃ-cÃ-ho ohnÄ›.

Kolik Ä•asu uÅ¾ asi ubÄ›hlo? ptala se sama sebe. PÅ™es okno vidÄ›la stÃ¡le jen tmu. AÄ•koliv na to nechtÄ›la myslet, v duchu zabÄ›hla zpÄ›t k setkÃ¡nÃ- s Laxem. Toho draka nesnÃ¡Å¡ela. ProÄ• taky? Byl krutÃ½, ale Bezzubka si myslÃ-, Å¾e je to jeho druhÃ¡ Å¡ance. Rask vÄ›dÄ›la, Å¾e ne. HodnÃ- draci mohli pÃ¡chat pod vedenÃ-m zlÃ½ch lidÃ- zlo, ale draky, kteÅ™Ã- majÃ- duÅ¡i prohnanou aÅ¾ do morku kostÃ- a slouÅ¾Ã- zlÃ½m lidem ze svÃ© vlastnÃ- vÅ¯le, z tÄ›ch se dobÅ™Ã- draci nestanou.

V myÅ¡lenkÃ¡ch zabloudila zpÄ›t do doby strÃ¡venÃ© s Dragem. NemÄ›la by si toho tolik pamatovat. Nechce si toho tolik pamatovat! Rask zavÅ™ela oÄ•i. CÃ-tila, jak se jÃ- v koutku tvoÅ™Ã- slzy. A teÄ• jÃ-bylo ÃºplnÄ› jedno, jestli tÃ-m zahanbÃ- vÅ¡echny NoÄ•nÃ- BÄ›sy, kdyÅ¾ dÃ¡ najevo svÃ© emoce. Bezzubka taky plakal â€“ z jinÃ©ho dÅ¯vodu, ale ten se o to taky nestaral.

Rask tiÅ¡e vzlykla. Celou tu dobu si vÅ¡echny ty oÅ¡klivÃ© vzpomÃ-nky, kterÃ© se jÃ- ve snech vracely, nechÃ¡vala pro sebe, a teÄ•, kdyÅ¾ je koneÄ•nÄ› mohla pÅ™edat dalÅ¡Ã-m, z jejÃ-ho srdce spadla takovÃ¡ tÃ-ha, Å¾e to neunesla. PoloÅ¾ila si hlavu na pÅ™ednÃ- tlapy.

DraÄ•Ã- vzlyky se chvilku rozlÃ©haly po mÃ-stnosti spolu s AstridinÃ½m dechem. Byla to nekoneÄ•nÃ¡ chvÃ-le; Ä•as jako by se zastavil. Rask se dÃ-vala do zemÄ› a nechÃ¡vala slzy volnÄ› stÃ©kat po Å¡upinÃ¡ch.

NoÄ•nÃ- BÄ›s po chvÃ-li pevnÄ› zavÅ™el oÄ•i. _Vzchop se, Rask_, Å™Ã-kala si sama sobÄ›, _teÄ• mÃ¡Å¡ lepÅ¡Ã- domov, lepÅ¡Ã- rodinu, tady jsi v poÅ™Ã¡dku_. VÄ›Å™ila tomu, Å¾e Blp pro ni znamenÃ¡ novÃ½ zaÄ•Ã¡tek. DraÄ•ice otevÅ™ela oÄ•i a podÃ-vala se na svoji obvÃ¡zanou nohu. MusÃ- si to zranÄ›nÃ- nÄ›jak vylÃ©Ä•it.

VzpomÃ-nala, jak si u Draga draci oÅ¡etÅ™ovali vlastnÃ- zranÄ›nÃ-. Nikdo by jim nikdy nepomohl, a pokud by se jim do ran dostala infekce, brzy by zemÅ™eli. A Rask si takovÃ½ch ran lÃ©Ä•ila hodnÄ›, vzhledem k tomu, Å¾e jako jeden z nejsilnÄ›jÅ¡Ã-ch drakÅ¯ byla vysÃ-lÃ¡na na ty nejhorÅ¡Ã- mise. Tedy dokud ji mÄ›li pod kontrolou.

Jejich zdrojem lÃ©kÅ¯ byly byliny. Ä Œas od Ä•asu museli pÅ™istÃ¡t nÄ›kde u ostrova, aby nalovili zvÄ›Å™ a udÄ›lali zÃ¡soby. Ä Œasto museli o Ãºzemí pro lov bojovat s jinÃ½mi draky (kteÅ™Ã- poslÃ©ze taktÃ©Å¾ skonÄ•ili pod kontrolou Bewilderbeasta, hned jak se jim je podaÅ™ilo dotÃ¡hnout blÃ-Å¾ k lodÃ-m), takÅ¾e poznali rÅ¯znÃ© druhy lÃ©Ä•ivÃ½ch rostlin.

Rask vÄ›dÄ›la, Å¾e pÅ™Ã-mo ve vesnici jich pÃ¡r roste, vidÄ›la je, kdyÅ¾ ji Bezzubka provÃ¡zel. Trochu zkoprnÄ›le vstala a slzy si otÅ™ela o rameno. DraÄ•Ã- Å¡upiny neposkytovaly zrovna tu nejlepÅ¡Ã- osuÅ¡ku, takÅ¾e bylo vidÄ›t, Å¾e breÄ•ela, ale poÄ•Ã-tala s tÃ-m, Å¾e ji nikdo neuvidÃ-. Jen si vezme rostliny a pÅ¯jde zase hned sem.

Å ouravÃ½m krokem se vydala ke dveÅ™Ã-m.

* * *

><p>Bezzubka si svou hlÃ-dku ani v nejmenÅ¡Ã-m neuÅ¾Ã-val. Byl unavenÃ½, v bÅ™iÅ¡e mu kruÄ•elo hlady a celkovÄ› se chtÄ›l jen vrÃ¡tit v Ä•ase, kdy jejich dÅ¯m jeÅ¡tÄ› stÃ¡l, a natÃ¡hnout se na svÃ©m pÅ™Ã-jemnÃ©m placatÃ©m kameni, kterÃ½ mu slouÅ¾il jako postel.<p>

UÅ¾ asi postÃ© zkontroloval polohu mÄ›sÃ-ce. Instinkt mu napovÃ-dal, Å¾e je pÅ™ibliÅ¾nÄ› jedna rÃ¡no. Jedna rÃ¡no. Celou dobu, co tady stÃ¡l, se nic nedÄ›lo, a Bezzubka Ä•elil pokuÅ¡enÃ- uloÅ¾it se ke spÃ¡nku. MoÅ¾nÃ¡ by se mohl projÃ-t â€“ zkontrolovat i zÃ¡padnÃ- Ä•Ã¡st vesnice. Proto zavolal jeden ze smluvenÃ½ch signÃ¡lÅ¯ na

Stormfly.

Z druhÃ© strany vesnice mu odpovÄ›dÄ›l jejÃ- hlas. Bylo rozhodnuto. Oba draci vÄ›dÄ›li, Å¾e se po cestÄ› dvakrÃ¡t setkajÃ- v mÃ-stÄ›, kde se pÅ™edtÃ-m rozeÅ¡li. Potom se Bezzubka vydÃ¡ na zÃ¡pad a Stormfly na vÃ½chod, projdou to tam a potom se vrÃ¡tÃ- pÅ™es tento bod zase zpÄ›t na severnÃ- a jiÅ¾nÃ- stanoviÅ¡tÄ›.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se ohlÃ©dl na oblohu. Nikde nebylo nic, co by ho mohlo zajÃ-mat, takÅ¾e vykroÄ•il zpÄ›t k severu. UÅ¡i drÅ¾el vzhÅ¯ru, aby zachytil kaÅ¾dÃ½ nepatrnÃ½ zvuk, a nohama pohyboval tiÅ¡e, jak to dokÃ¡zal jen NoÄ•nÃ- BÄ›s.

Na nÃ¡vsi Ä•ekala Stormfly. Vypadala spÃ-Å¡ znudÄ›nÄ› neÅ¾ unavenÄ›. PÅ™i jedinÃ©m pohledu na vyÄ•erpanÃ©ho Bezzubku prohlÃ¡sila: â€žMoÅ¾nÃ¡ by sis mÄ›l vzÃ-t zÃ-tra dopoledne volno a poÅ™Ã¡dnÄ› se vyspat. KlidnÄ› za tebe vezmu Alfa povinnosti." NoÄ•nÃ- BÄ›s jeÅ¡tÄ› vÃ-c unavenÄ› svÄ›sil hlavu. Jeho oÄ•i jÃ- jen dÃ¡valy za pravdu.

â€žUÅ¾ dnes dopoledne jsem byl pryÄ•," Å™ekl tiÅ¡e, â€žnemÅ¯Å¾u si vzÃ-t volno na dalÅ¡Ã- den." Ocasem u toho znavenÄ› pohupoval za strany na stranu.

â€žDnes je vÅ¡echno Ä•istÃ©," poznamenal Bezzubka a hlavou se zadÃ-val na oblohu. Stormfly pÅ™itakala.

â€žÅ koda, Å¾e uÅ¾ nevylÃ©tÃ¡me na prÅ¯zkumy tak jako kdysi," zapojila se a poukazovala tÃ-m na tajnÃ© vÃ½pravy za ÃºÄ•elem poznÃ¡nÃ- draÄ•Ã-ch ras. TajnÄ› samozÅ™ejmÄ›.

Vtom se Bezzubkovy uÅ¡i nepatrnÄ› pohnuly. Zachytil zvuk a Stormfly si ho vÅ¡imla hned po nÄ›m. Tohle rozhodnÄ› bylo skÅ™Ã-pÃ¡nÃ- dveÅ™Ã-.

â€žPojÄ•me," svÄ›sil uÅ¡i zase Bezzubka, â€žto jen nÄ›jakÃ½ Viking jde ven." Nodr SmrÅ¥Ã¡k se ohlÃ©dl smÄ›rem, odkud zvuk pÅ™ichÃ¡zel. U VikingÅ¯ bylo tradicÃ- panty u dveÅ™Ã- nemazat, aby skÅ™Ã-pÃ¡nÃ- bylo prvnÃ-m varovÃ¡nÃ-m, kterÃ© dotyÄ•nÃ½ pÅ™i pÅ™Ã-padnÃ©m Ãºtoku dostane. A tohle byly novÃ© domy, panty byly novÃ©, nemÄ›ly by vydÃ¡vat takovÃ½ zvuk.

Najednou to NoÄ•nÃ-mu BÄ›sovi doÅ¡lo. Tohle bylo skÅ™Ã-pÃ¡nÃ- draÄ•Ã-ch drÃ¡pÅ¯ po podlaze. Se svou domnÄ›nkou se svÄ›Å™il Stormfly.

â€žPÅ¯jdu to zkontrolovat," oznÃ¡mila, â€žstejnÄ› se jen nÄ›jakÃ½ drak potÅ™ebuje nadÃ½chat Ä•erstvÃ©ho vzduchu, protoÅ¾e nemÅ¯Å¾e vydrÅ¾et smrad vikinskÃ½ch nohou." U poslednÃ-ch slov dodala nechutnÃ½ ÃºÅ¡klebek. Bezzubka se zazubil, Ä•Ã-mÅ¾ nedÄ›lal Ä•est svÃ©mu jmÃ©nu.

â€žFajn," odpovÄ›dÄ›l a jeho oÄ•i zabloudily za jejÃ- zÃ¡da, jestli by tam nÄ›co nevidÄ›l, â€žstejnÄ› je to tvoje ÃºzemÃ-." Stormfly se beze slov obrÃ¡tila a zaÄ•ala pochodovat na vÃ½chod. Bezzubka udÄ›lal to samÃ© smÄ›rem na zÃ¡pad. Pokud Å¡lo o Ä•Ã¡sti vesnice, na zÃ¡pad byla rozÅ¡Ã-Å™enÃ¡ vÃ-c neÅ¾ na vÃ½chod, ale tam byly zase doky, takÅ¾e kdyÅ¾ se vÅ¡e seÄ•etlo, dohromady byly obÄ› strany stejnÄ› velkÃ©.

Bezzubka pÅ™i odchodu hodil pohled na Velkou sÃ-Åˆ, kde teÄ• spal Å kyÅ¥Ã¡k. Jako jeden z poslednÃ-ch VikingÅ¯ nemÄ›l postavenÃ½ dÅ¯m a takÃ© ho nehodlal postavit, dokud nebudou mÃ-t vÅ¡ichni obyvatelÃ© na Blpu Ãºtulnï½ domov. Ve VelkÃ© sÃ-ni takÃ© doÄ•asnÄ› skrÃ½vali DraÄ•Ã- oko, tajemnÃ½ artefakt, dÃ-ky nÄ›muÅ¾ v minulosti nalezli mnoho novÃ½ch zemÃ- a draÄ•Ã-ch ras. Jeho sÃ-lu dokÃ¡zal rozproudit jen draÄ•Ã- oheÅˆ. NoÄ•nÃ- BÄ›s se trochu otÅ™Ã¡sl na vzpomÃ-nku, kdy ho naÅ¡li na jednÃ© z DagurovÃ½ch lodÃ-. Potom se drak otÅ™epal a pokraÄ•oval v obchÅ¯zce dÃ¡l.

Stormfly zamÃ-Å™ila rovnou k mÃ-stu, kde pÅ™edtÃ-m zvuky slyÅ¡eli. SamozÅ™ejmÄ› tam nikdo nebyl. MÄ›sÃ-c, kterÃ½ aÅ¾ dosud slabÄ› osvÄ›tloval oblohu, byl nÃ-zko a navÃ-c ho zakrÃ½valy mraky. Nodr vÄ›dÄ›l, Å¾e bude prÅ¡et. Nebo snÄ›Å¾it, to bylo v zimÄ› pravdÄ›podobnÄ›jÅ¡Ã-.

DraÄ•ice Å¡ihla ocasem a sklonila hlavu k zemi. RadÄ›ji by si byla jistÃ¡, Å¾e to opravdu byl jen drak potÅ™ebujÃ-cÃ- na vzduch, neÅ¾ aby je Ä•ekalo nemilÃ© pÅ™ekvapenÃ-.

KdyÅ¾ nasÃ¡la pach, na zemi byla spousta prachu, takÅ¾e se jÃ- jeho Ä•Ã¡steÄ•ky dostaly do nosu a drak zafrkal. Nodr zkuÅ¡enÄ› rozliÅ¡il rÅ¯znÃ© pachy. Kus patÅ™il drakovi, ale Stormfly v tom cÃ-tila znÃ¡mÃ½ pach Blpu. Po letech strÃ¡venÃ½ch na ostrovÄ› byl naprosto nezamÄ›nitelnÃ½. Trochu se uklidnila.

NasÃ¡la pach znovu a rozliÅ¡ila dalÅ¡Ã- jednotlivÃ© pachy. Jeden z nich urÄ•itÄ› patÅ™il Astrid, coÅ¾ ji nutilo k zÃ¡vÄ›ru, Å¾e venku je Rask. DalÅ¡Ã- sloÅ¾kou byl totiÅ¾ jejÃ- pach. KaÅ¾dÃ¡ draÄ•Ã- rasa mÄ›la svÅ¯j, a vzhledem k tomu, Å¾e Bezzubka s Rask byli jedinÃ- NoÄ•nÃ- BÄ›si na Blpu, nebylo tÄ›Å¾kÃ© uhodnout, kterÃ½ to byl.

Stormfly neklidnÄ› pÅ™ivÅ™ela oÄ•i. VÄ›dÄ›la, Å¾e se nemusÃ- bÃ¡t Å¾Ã¡dnÃ©ho Ãºtoku, ale na druhou stranu byla svÄ›dkem potyÄ•ky ve stÃ¡ji a Rask mohla klidnÄ› jÃ-t hledat Laxe, aby si to s nÃ-m vyÅ™Ã-dila. Dle jejÃ-ho vyprÃ¡vÄ›nÃ- toho provedl opravdu hodnÄ›, takÅ¾e by se tomu ani nedivila.

Nodr opÄ›t pohodil ocasem ze strany na stranu. NevÄ›dÄ›la, zda mÃ¡ opustit svÃ© mÃ-sto na hlÃ-dce a jÃ-t ji hledat, ale kdyby se nÄ›co stalo v tÃ©to Ä•Ã¡sti vesnice, nesla by za to zodpovÄ›dnost ona. Stormfly pohodila hlavou. _Bezzubka se o to postarÃ¡_, Å™ekla si a snaÅ¾ila se, aby to znÄ›lo pÅ™esvÄ›dÄ•ivÄ›. I kdyÅ¾ by mu spÃ-Å¡e dopÅ™Ã¡la poÅ™Ã¡dnÃ½ odpoÄ•inek, musela se na nÄ›j spolehnout. Konec koncÅ¯, uÅ¾ nÄ›kolikrÃ¡t dokÃ¡zal, Å¾e je tvrdÅ¡Ã-, neÅ¾ se zdÃ¡.

â€žRask?" kÅ™ikla do noci, ale ne tak hlasitÄ›, aby nÄ›koho vzbudila. KdyÅ¾ nÄ›kdo probudil Vikinga ze spÃ¡nku, mohl se doÄ•kat hodnÄ› nepÅ™Ã-jemnÃ©ho vysvÄ›tlovÃ¡nÃ-.

RozhlÃ©dla se po potemnÄ›lÃ© vesnici. Nikde nebyla ani Å¡upina, pokud nepoÄ•Ã-tala ty svoje. A tÄ›ch mÄ›la opravdu dost. BohuÅ¾el, Å¾Ã¡dnÃ© Ä•ernÃ© se mezi nimi nenachÃ¡zelo, ty potÅ™ebovala mnohem vÃ-c. BÃ¡la se, Å¾e Rask provede nÄ›co hroznÃ©ho. ProÄ• by jinak byla sama venku?

Stormfly popoÅ¡la o nÄ›kolik krokÅ¯. LouÄ•e osvÄ›tlovaly vesnici Å™Ã-dkÃ½m svÄ›tlem, takÅ¾e byla celkem malÃ¡ pravdÄ›podobnost, Å¾e by

se naÅ¾loutlÃ© svÄ›tlo odrÃ¡Å¾elo od Å¡upin, ale i tak dodrÅ¾oval drak smysl pro detail.

Vtom se nÄ›co nÃ¡hle pohnulo, jako by sebou trhlo, a Stormfly vÄ›dÄ›la pÅ™esnÄ›, Å¾e to je RasÄ•ina hlava. UÅ¡i se jÃ- houpaly nahoru a dolÅ¯ a v oÄ•Ã-ch se odrÃ¡Å¾elo slabÃ© svÄ›tlo ohnÄ›. Stormfly k nÃ- zamÃ-Å™ila.

â€žHm?" zeptala se Rask, kdyÅ¾ Nodr pÅ™iÅ¡el blÃ-Å¾, a aÅ¾ teÄ• bylo vidÄ›t, Å¾e mÃ¡ tlamu plnou rostlin. Na zemi pÅ™ed nÃ- leÅ¾ela hromÃ¡dka dalÅ¡Ã-ch a leskly se, jako by na nich byla vrstva slin.

â€žCo tady dÄ›lÃ¡Å¡?" zeptala se Stormfly a pohled drÅ¾ela na rostlinÃ¡ch. Byly to obyÄ•ejnÃ© kvÄ›tiny, kterÃ© zdobily Blp, ale nikdy pro nÄ› nenaÅ¡li vÄ›tÅ¡Ã- vyuÅ¾itÃ- neÅ¾ okrasnÃ©. Rask vyplivla rostliny k ostatnÃ-m.

â€žNapadlo mÄ›, Å¾e bych nemusela spolÃ©hat na lidi s tou zranÄ›nou nohou," Å™ekla. Nevypadala vÅ¯bec¯unavenÄ›, spÃ-Å¡e Ä•ile, kdyÅ¾ tlapou srovnÃ¡vala kvÄ›tiny na rÅ¯znÃ¡ mÃ-sta a potom je rozmÄ›lÄ•ila do kaÅ¡e.

â€žU Draga jsem se nauÄ•ila, jak vylÃ©Ä•it rÅ¯znÃ¡ zranÄ›nÃ-," pokraÄ•oval NoÄ•nÃ- BÄ›s, â€žtakÅ¾e bych vÃ¡m to mohla trochu usnadnit, kdyÅ¾ jste na mÄ› tak hodnÃ- a jÃ¡ vÃ¡m to oplÃ¡cÃ-m dalÅ¡Ã-mi starostmi." Rask sehnula Ä•umÃ¡k a pÅ™iÄ•ichla ke smÄ›si. VzÃ¡pÄ›tÃ- trhla hlavou vzhÅ¯ru a nos mÄ›la nakrÄ•enÃ½.

â€žCopak?" zeptala se Stormfly, â€žnevonÃ-?" Rask po nÃ- Å¡lehla pohledem.

â€žNe, podle zÃ¡pachu vÃ-Å¡, Å¾e je to sprÃ¡vnÄ›," odvÄ›tila chladnÄ›. VytÃ¡hla zuby a pÅ™ekousala obvaz, kterÃ½m ji rÃ¡no Å kyÅ¥Ã¡k tak peÄ•livÄ› nohu obvÃ¡zal. RÃ¡na nehnisala, ale byla nateklÃ¡. Rask pÅ™imhouÅ™ila oÄ•i. Bolelo to jako Ä•ert. Jen doufala, Å¾e vÅ¡echny infekce, kterÃ© se do nÃ- dostaly, tahle zÃ¡zraÄ•nÃ¡ smÄ›s jen zahubÃ-.

Druhou tlapou nabrala kus rozmÄ›lÄ•enÃ½ch rostlin a hodila je plnou vrstvou na odhalenou rÃ¡nu. Zuby bolestnÄ› zatnula bolestÃ-, kdyÅ¾ smÄ›s pÅ™iÅ¡la do kontaktu s rÃ¡nou. Potom smÄ›s hrdinnÄ› napatlala i na zbytek rÃ¡ny.

â€žBolÃ- to hodnÄ›?" naklonila hlavu Stormfly, aby si rÃ¡nu pokrytou rostlinami prohlÃ©dla. Rask se na ni vlÃ-dnÄ› podÃ-vala.

â€žUÅ¾ jsem mÄ›la i horÅ¡Ã-," odvÄ›tila a nohu poloÅ¾ila jemnÄ› na zem. OÄ•ima sjela ke zbytku smÄ›si z okrasnÃ½ch rostlin. Zbyla zhruba polovina a Rask nemÄ›la tuÅ¡enÃ-, co s tÃ-m udÄ›lÃ¡.

â€žNemÅ¯Å¾eme to tady takhle nechat," poznamenala si spÃ-Å¡ pro sebe. Nodr vedle nÃ- zÃ-vl.

â€žJÃ¡ mÃ¡m jeden nÃ¡pad, co s tÃ-m udÄ›lat," prohlÃ¡sila Stormfly a zavrtÄ›la ocasem, opatrnÄ›, aby neuvolnila Å¾Ã¡dnÃ½ osten. â€žMohla bys s tÃ-m zbytkem napatlat Bezzubkovu rÃ¡nu na bÅ™iÅ¡e. PotÅ™ebuje nÄ›co, co by ho probralo z polospÃ¡nku." PÅ™i poslednÃ- vÄ›tÄ› se zlomyslnÄ› uculila.

Ani neÄ•ekala na odpovÄ›Ä• jednoho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa a uÅ¾ volala druhÃ©ho. PÅ™edpoklÃ¡dala, Å¾e Bezzubka by teÄ• mohl bÃ½t na cestÄ› zpÃ¡tky, takÅ¾e jen slabÄ› imitovala volÃ¡nÃ- NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯. Za ty roky se vÅ¡ichni draci nauÄ•ili volÃ¡nÃ- tÄ›ch druhÃ½ch a kolikrÃ¡t uÅ¾ jim to zachrÃ¡nilo Å¾ivot.

Netrvalo dlouho a Bezzubka se Å™Ã-til k nim. LetÄ›l jako o zÃ¡vod a pÅ™ed dopadem prudce zabrzdil.

â€žCo se dÄ›je?" zeptal se tÃ©mÄ›Å™ bez dechu. Byl zadÃ½chanÃ½ a oÄ•i mÄ›l dokoÅ™Ã¡n otevÅ™enÃ©, nebylo tomu divu. Tento signÃ¡l se mÄ›l vyuÅ¾Ã-vat jen v pÅ™Ã-padech nebezpeÄ•Ã-, jindy ne. ChvatnÄ› se rozhlÃ©dl. PÅ™i prvnÃ-m letmÃ©m pÅ™elÃ©tnutÃ- pohledem si ani nevÅ¡iml Rask, nejdÅ¯leÅ¾itÄ›jÅ¡Ã- byl fakt, Å¾e nikde jinde nebyla ani noha. AÅ¾ kdyÅ¾ si tÃ-m byl jistÃ½, si dovolil posadit se a zÃ¡keÅ™nÄ› se podÃ-vat na Stormfly.

â€žProÄ• jsi mÄ› zavolala, kdyÅ¾ se nic nedÄ›je?" zeptal se vyÄ•Ã-tavÄ›. AlespoÅˆ se dal na chvilku klasifikovat na vÃ-c neÅ¾ na Å¾ivou mrtvolu. Jak ostatnÄ› vypadal poslednÃ-ch pÃ¡r dnÃ-, dnes v noci ale extrÃ©mnÄ›.

â€žTakhle ani nemÃ¡ hlÃ-dka vypadat?!" lÃ¡teÅ™il dÃ¡l NoÄ•nÃ- BÄ›s a od nozder mu tÃ©mÄ›Å™ stoupal rozhoÅ™Ä•enÃ-m dÃ½m. â€žMÃ¡me se tady jen poflakovat a klÃ¡bosit?! Co kdyby se nÄ›co stalo?! Potom by to nebylo tak bezstarostnÃ©!" Bezzubka mÃ¡lem Å™val a nestaral se o to, jestli nÄ›koho vzbudÃ-. PotÅ™ebovali bÃ½t ve stÅ™ehu kaÅ¾dou minutu, kaÅ¾dou sekundu, co byli vzhÅ¯ru, nemohli si nechat nic propÃ¡snout. JÃ-t se bavit s pÅ™Ã¡teli a opustit pÅ™itom svÃ© povinnosti byla hroznÃ¡ nezodpovÄ›dnost.

Stormfly zaskoÄ•enÄ› sklopila hlavu. Pohledem doslova provrtÃ¡vala zem. ZahanbenÄ› stÃ¡hla ocas mezi nohy. Bezzubka se na ni ohnivÃ½ma oÄ•ima dÃ-val. Mohl sice chtÃ-t, aby ho oslovovala jen Bezzubko, ale stÃ¡le to byl jejÃ- Alfa a ona k nÄ›mu chovala hlubokÃ½ respekt. A v neposlednÃ- Å™adÄ› byla povinna jeho rozkazy poslouchat. CoÅ¾ jÃ- po tÄ›ch letech nedÄ›lalo problÃ©my, kdyÅ¾ byl vlastnÄ› vÅ¯dcem akademie, akorÃ¡t se k nÄ›mu nechovali s takovÃ½m respektem.

â€žZa to mÅ¯Å¾u jÃ¡," ozvala se tiÅ¡e Rask. Bezzubka jÃ- aÅ¾ do tÃ©to chvÃ-le nevÄ›noval pozornost. TeÄ• jeho ohnivÃ© oÄ•i propÃ-chly svÃ½m rentgenovÃ½m pohledem i ji. DraÄ•ice vydÄ›Å¡enÄ› ucouvla, BezzubkÅ¯v pohled doslova spaloval. Bylo jen dobÅ™e, Å¾e mu nezaÄ•aly svÃ-tit modÅ™e. Rask nasucho polkla.

â€žJÃ¡ vÃ¡m jen chtÄ›la trochu ulehÄ•it prÃ¡ci s tou svou nohou," pÃ-pla nesmÄ›le. Bylo aÅ¾ pozoruhodnÃ©, jak rychle se jejÃ- osobnost dokÃ¡zala mÄ›nit. DokÃ¡zala bÃ½t rozzuÅ™enou sanÃ- a hned nato vystraÅ¡enÃ½m kuÅ™etem. Bezzubkovy oÄ•i pÅ™i pohledu na ni, jak moc je vydÄ›Å¡enÃ¡, trochu zjihly. NoÄ•nÃ- BÄ›s teÄ• vystupoval mnohem uvolnÄ›nÄ›ji.

â€žA to nemÅ¯Å¾e poÄ•kat do rÃ¡na?" zeptal se unavenÄ›. S napÅ¯l zavÅ™enÃ½ma oÄ•ima vypadal starÅ¡Ã-, neÅ¾ doopravdy byl. Rask se zahledÄ›la na smÄ›s z rostlin, kterÃ¡ jÃ- leÅ¾ela u nohou. Potom se podÃ-vala nÄ›kam za Bezzubku.

â€žMohlo," Å™ekla tiÅ¡e, â€žale myslela jsem, Å¾e by ti ta lÃ©Ä•ivÃ¡ smÄ›s mohla pomoct a tou rÃ¡nou na bÅ™iÅ¡e. KoneckoncÅ¯ je to hlavnÄ› moje vina." Ocas si obtoÄ•ila tÄ›snÄ› kolem sebe.

Stormfly mÄ›la hlavu stÃ¡le zahanbenÄ› sklonÄ›nou, teÄ• ji zvedla a sledovala rozhovor mezi NoÄ•nÃ-mi BÄ›sy. Byla dost rozumnÃ¡, aby jej nepÅ™eruÅ¡ovala, protoÅ¾e Bezzubka se potÅ™eboval dozvÄ›dÄ›t, o co tady vlastnÄ› jde, a nejlepÅ¡Ã-m zpÅ¯sobem, jak na to, je zjistit to od samotnÃ© Rask.

Bezzubka pÅ™ivÅ™el oÄ•i. NevÄ›dÄ›l, co si o tom mÃ¡ myslet. Na jednu stranu bylo pÄ›knÃ©, Å¾e mu Rask chtÄ›la pomoct se zranÄ›nÃ-m, kterÃ© mÃ¡ vlastnÄ› jejÃ- zÃ¡sluhou, a byl v ohromnÃ©m pokuÅ¡enÃ- nabÃ-dku pÅ™ijmout (coÅ¾ by v dobÃ¡ch, kdy jeÅ¡tÄ› nebyl Alfa, bez vÃ¡hÃ¡nÃ- udÄ›lal), ale nÄ›jakÃ½ vnitÅ™nÃ- hlÃ¡sek mu velel vrÃ¡tit se na mÃ-sto, kde mÄ›l drÅ¾et hlÃ-dku a pokraÄ•ovat v nepÅ™Ã-liÅ¡ nutnÃ© obranÄ› vesnice a jejÃ-ch obyvatel. Nakonec se rozhodl poslouchat radÄ›ji svÅ¯j instinkt.

â€žMÄ›l bych se vrÃ¡tit," vstal a roztÃ¡hl kÅ™Ã-dla. Rask nechtÄ›la, aby odletÄ›l. ChtÄ›la mu prokÃ¡zat malou sluÅ¾bu za to, co vÅ¡echno pro ni udÄ›lal. RostlinnÃ© smÄ›si mÄ›la opravdu dost a mohla snadno udÄ›lat dalÅ¡Ã-. Bezzubkova odpovÄ›Ä• ji neskuteÄ•nÄ› mrzela, aÅ¾ zapomnÄ›la i na slabÃ© pÃ¡lenÃ- v mÃ-stÄ›, kam si pÅ™ed chvÃ-lÃ- mast sama nanesla.

NoÄ•nÃ- BÄ›s obrÃ¡til hlavu smÄ›rem na jih, aby se vrÃ¡til na svou vÃ½chozÃ- pozici, kdyÅ¾ pÅ™ed nÄ›j skoÄ•ila Stormfly. KÅ™Ã-dla mÄ›la taktÃ©Å¾ roztaÅ¾enÃ¡, ale ne tak, aby si pÅ™Ã-padnÃ½ pozorovatel myslel, Å¾e chce Alfu vyzvat na souboj. To by bylo ve vesnici velkÃ© pozdviÅ¾enÃ-.

â€žStormfly, dokonÄ•i prosÃ-m obhlÃ-dku a vraÅ¥ se na svÃ© mÃ-sto, to toho chci tak moc?" zavrÄ•el Bezzubka otrÃ¡venÄ› a nosem odstrÄ•il jejÃ- kÅ™Ã-dlo. Nodr ale ustoupil o pÃ¡r krokÅ¯ zpÄ›t a cestu mu zatarasil zase o kousek dÃ¡l.

â€žMÄ›l bys o starost mÃ-Åˆ," zaÄ•ala ho pÅ™esvÄ›dÄ•ovat. Bezzubka nejdÅ™Ã-v nechÃ¡pal, o Ä•em to mluvÃ-, ale hned se dovtÃ-pil, Å¾e to bude o tÃ© nabÃ-dce napatlÃ¡nÃ- nÄ›jakou smÄ›sÃ- (pravdÄ›podobnÄ›), kterÃ© by podle Rask pomohly vylÃ©Ä•it jeho rÃ¡nu na bÅ™iÅ¡e. NoÄ•nÃ-BÄ›s pÅ™imhouÅ™il nebezpeÄ•nÄ› oÄ•i a zÃ¡Å™e ohnÄ› z louÄ•Ã-pÅ™ekrÃ½vala jejich zelenou barvu oranÅ¾ovÃ¡. Stormfly cÃ-tila z jeho pohledu tichou hrozbu, ale pÅ™eÅ¡la to jednou Ãºsmě›vnou myÅ¡lenkou, kdyÅ¾ si ho pÅ™edstavila s tÃ-m jeho pitomÃ½m bezzubÃ½m Å¡klebenÃ-m se. Tipovala, Å¾e ani nevÃ-, proÄ• mÃ¡ zatahovacÃ- zuby.
>â€žTo by tÄ› to tolik bolelo, kdybys to pÅ™ijal?" pokraÄ•ovala Stormfly a Ä•Ã¡belsky se na nÄ›j podÃ-vala, â€žnavÃ-c Rask by to urÄ•itÄ› udÄ›lalo obrovskou radost, Å¾e?" Rask za nimi chvatnÄ› kÃ½vla.<p>

JedinÃ¡ Stormfly na ni vidÄ›la a kÃ½vnutÃ-m hlavy draÄ•ici pobÃ-zela, aby se k tomu vyjÃ¡dÅ™ila i slovnÄ›. Ale byla si jistÃ¡, Å¾e zmÃ-nkou o Rask mÃ¡ o vÃ-tÄ›zstvÃ- v tÃ©hle slovnÃ- bitce vystarÃ¡no. Bezzubka byl totiÅ¾ Alfa a jeho nynÄ›jÅ¡Ã- zÃ¡kladnÃ- instinkt mu nevelel pÅ™eÅ¾Ã-t, ale starat se o svÃ© druhy a aÅ¾ potom se postarat sÃ¡m o sebe. A odepÅ™enÃ- radosti nÄ›kterÃ©ho z drakÅ¯ se jemu vnitÅ™nÃ-mu hlasu pÅ™Ã-Ä•ilo.

NoÄ•nÃ- BÄ›s si to nechtÄ›l pÅ™Ã-liÅ¡ pÅ™iznÃ¡vat, ale bitvu se svojÃ- Alfa stranou pomalu, ale jistÄ› prohrÃ¡val. Koutkem oka se podÃ-val na obÄ› draÄ•ice a v duchu doufal, Å¾e si z nÄ›j jeho vlastnÃ- pÅ™edstavivost dÄ›lÃ¡ Å¡prÃ½my. Rask na jednÃ© stranÄ›

zuÅ™ivÄ› kÃ½vala hlavou a Stormfly na druhÃ© jen malinko pÅ™ikyvovala, ale respektive dÄ›laly obÄ› to samÃ©.

â€žTo snad nenÃ- moÅ¾nÃ©," protoÄ•il oÄ•i v hravÃ©m gestu Bezzubka. Na chvilku byly jakÃ©koliv povinnosti zapomenuty, jelikoÅ¾ si jeho vÄ›tu vyloÅ¾ily obÄ› samice jako souhlas. KterÃ½m skuteÄ•nÄ› byla.

Bezzubka se posluÅ¡nÄ› vrÃ¡til na mÃ-sto naproti Rask a aÅ¾ teÄ• si vÅ¡imnul malÃ© hromÃ¡dky nÄ›Ä•eho, co vypadalo jako rostliny v dost bÃ-dnÃ©m stavu. DoteÄ• o nich nevÄ›dÄ›l, protoÅ¾e nepÅ™edpoklÃ¡dal, Å¾e tam budou. Nakonec dospÄ›l k nÃ¡zoru, Å¾e nechce vÄ›dÄ›t, z Ä•eho se celÃ¡ smÄ›s sklÃ¡dÃ¡. Odtrhl pohled od tÃ© podÃ-vanÃ© a vyÄ•kÃ¡val.

â€žNa co Ä•ekÃ¡Å¡, myslÃ-Å¡, Å¾e tÄ› bude muset Rask pÅ™ekulit? Nebo jÃ¡?" zeptala se pobavenÄ› a zÃ¡roveÅˆ vyÄ•Ã-tavÄ› Stormfly. Bezzubka se zatvÃ¡Å™il trochu zahanbenÄ›, ale opravdu nechtÄ›l dvÄ› samice, aby ho nÃ¡silÃ-m pÅ™etoÄ•ily. PÅ™Ã-Ä•ilo se to jeho dÅ¯stojnosti a legendÃ¡rnÃ- povaze NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯, ale vÅ¡ichni, kteÅ™Ã- Bezzubku (nebo teÄ• i Rask) znali, mohli s jistotou potvrdit, Å¾e tahle bÃ¡chorka je silnÄ› nadnesenÃ¡.

I tak se Bezzubka svezl na kolena a jednÃ-m pohybem se pÅ™evalil na zÃ¡da. ZranÄ›nÃ- na bÅ™iÅ¡e opÄ›t zaprotestovalo. Drak zatnul zuby. _NemÄ›l jsem se pouÅ¡tÄ›t do tÃ© potyÄ•ky s Laxem_, Å™Ã-kal si v duchu. Nohy nechal volnÄ› ve vzduchu a Stormfly se postavila nad oba draky a bystrÃ½m pohledem skenovala oblohu. KvÅ¯li pÅ™Ã-padnÃ©mu nebezpeÄ•Ã-. Nebylo by dobrÃ©, kdyby zrovna teÄ•, kdyÅ¾ je Alfa naprosto bezmocnÃ½, nÄ›kdo zaÃºtoÄ•il na vesnici.

â€žAsi to bude dost pÃ¡lit," varovala Bezzubku Rask. VÄ›tÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›s si to uvÄ›domil uÅ¾ pÅ™edtÃ-m, Å¾e to pravdÄ›podobnÄ› nebude zrovna bezbolestnÃ¡ lÃ©Ä•ba, ale chtÄ›lo to zalÃ©Ä•it. Aby se to neotvÃ-ralo pÅ™i kaÅ¾dÃ©m vÄ›tÅ¡Ã-m pohybu. A Rask vÄ›dÄ›la, co dÄ›lÃ¡. Zvedl hlavu a podÃ-val se na ni roztomilÃ½m, zvÃ-davÃ½m pohledem. DraÄ•ice si prohlÃ-Å¾ela jeho bÅ™icho a to Bezzubkovi bylo trochu nepÅ™Ã-jemnÃ© a hlavnÄ› trapnÃ©.

â€žMÃ¡Å¡ tady zaschlou krev," prohlÃ¡sila neÅ¡Å¥astnÄ›, vÄ›doma si toho, Å¾e je to Ä•Ã¡steÄ•nÄ› jejÃ- vina, â€ža abych to mohla nanÃ©st, potÅ™ebuju tu rÃ¡nu Ä•istou." Bezzubka mÃ¡lem zaÃºpÄ›l. UÅ¾ nechtÄ›l Å¾Ã¡dnou krev v Å¾ivotÄ› vidÄ›t, takovÃ½ pocit mÄ›l vÅ¾dy, kdyÅ¾ utrpÄ›l nÄ›jakÃ© zranÄ›nÃ-, ale hned, jak bylo vylÃ©Ä•enÃ©, byl opÄ›t samÃ½ ÃºsmÄ›v.

â€žTakÅ¾e se mÃ¡m jÃ-t umÃ½t?" zeptal se v nadÄ›ji, Å¾e lÃ©Ä•ebnÃ¡ kÃºra bude odloÅ¾ena na dobu neurÄ•itou. Rask naklonila hlavu a rozmÃ½Å¡lela se.

â€žTo zvlÃ¡dnu, pokud ti to nevadÃ-," prohlÃ¡sila po chvilce a sklonila se k jeho bÅ™ichu. DrsnÃ½m jazykem pÅ™ejela kolem rÃ¡ny. Bezzubka se zachvÄ›l pÅ™i prvnÃ-m dotyku, ale vzÃ¡pÄ›tÃ- se mu oÄ•i rozÅ¡Ã-Å™ily pÅ™ekvapenÃ-m. Rask opravdu dÄ›lala nÄ›co takovÃ©ho a Bezzubka se cÃ-til dosti nepohodlnÄ›. Pocit to byl sice pÅ™Ã-jemnÃ½, i kdyÅ¾ rÃ¡na bolela a Å¡tÃ-pala jako Ä•ert, ale nedÄ›lajÃ- tohle jen draciâ€¦ spolu? Jen pÅ™i tÃ© myÅ¡lence mu zÄ•ervenaly uÅ¡i, ale naÅ¡tÄ›stÃ- to nebylo ve tmÄ› vidÄ›t.

Rask pokraÄ•ovala v Ä•iÅ¡tÄ›nÃ- rÃ¡ny, kdyÅ¾ najednou zvedla hlavu a

trochu plaÅ¡e se zeptala: â€žNevadÃ- ti to, Å¾e ne?" Jen tÄ›Å¾ko skrÃ½vala rozpaky. Bezzubka zvedl hlavu a jeho rÃ¡na zaprotestovala proti pohybu. I tak ale NoÄ•nÃ- BÄ›s vytrval v pozici.

â€žNe," Å™ekl po dlouhÃ©m rozmyÅ¡lenÃ- a zase se odmlÄ•el. Hlavu drÅ¾el stÃ¡le nahoÅ™e, takÅ¾e bylo celkem jistÃ©, Å¾e bude pokraÄ•ovat. Rask se mu zadÃ-vala do oÄ•Ã- a hledala v nich nÃ¡znak jakÃ©hokoliv nesouhlasu. â€žAle nedÄ›lajÃ- tohle jen draciâ€¦ spolu?" zeptal se a zrudly mu i tvÃ¡Å™e. Rask se okamÅ¾itÄ› odtÃ¡hla.

â€žPro-promiÅˆ!" vydechla zdÄ›Å¡enÄ›, â€žjÃ¡ nechtÄ›laâ€¦ jÃ¡ to nevÄ›dÄ›laâ€¦ OdpustÃ-Å¡ mi to?" Byla oÄ•ividnÄ› velice zmatenÃ¡ a Bezzubka jÃ- vÄ›Å™il, kdyÅ¾ tvrdila, Å¾e to nevÄ›dÄ›la. KoneckoncÅ¯ u Draga se spÃ-Å¡ uÄ•ili, jak bojovat a dle jeho pÅ™edpokladu na nÄ›jakÃ© banality jako tohle vÅ¯bec nedoÅ¡lo. SpÃ-Å¡ se proklÃ-nal sÃ¡m proto, Å¾e ji nezastavil vÄ•as. TeÄ• by si tady nemuseli odpykÃ¡vat tuhle trapnou scÃ©nku.

â€žJistÄ› Å¾e ti to odpustÃ-m, nemohlas to vÄ›dÄ›t," Å™ekl a sklopil pohled. Rask tudÃ-Å¾ mÄ›la za to, Å¾e je na ni naÅ¡tvanÃ½, jen to nechce Å™Ã-ct.

â€žPromiÅˆ!" omlouvala se znovu a znovu, â€ždoufÃ¡m, Å¾e tvoje druÅ¾ka nebude moc naÅ¡tvanÃ¡." DraÄ•ice se smutnÄ› obrÃ¡tila ke smÄ›si z rostlin a tlapami jÃ- kus nabrala. MoÅ¾nÃ¡ to udÄ›lala proto, aby se nemusela dÃ-vat na Bezzubku.

Stormfly sklonila hlavu k Bezzubkovi a pronikavÄ› se mu zahledÄ›la do oÄ•Ã-.

â€žTos jÃ- musel kazit iluze?" zeptala se rÃ¡znÄ›, aby to Rask taky slyÅ¡ela. JejÃ- uÅ¡i se nepatrnÄ› pohnuly, ale potom je sklopila aÅ¾ ke¯krku, ale ani to ji nemohlo ubrÃ¡nit pÅ™ed tÃ-m, aby neslyÅ¡ela vÅ¯bec nic.

â€žAle je to tak, ne?" odpovÄ›dÄ›l Bezzubka otÃ¡zkou. Stormfly si nebezpeÄ•nÄ› odfrkla.

â€žSamozÅ™ejmÄ› Å¾e to tak je, ale i kdybyste vy dva byli spolu, tak sezÃ³na uÅ¾ je stejnÄ› dÃ¡vno pryÄ•!" vypouÅ¡tÄ›la dÃ½m. JakÃ©koliv povinnosti byly jednou provÅ¾dy zapomenuty.

â€žAle toho sis ty ani nevÅ¡iml!" pokraÄ•ovala smÄ›rem k NoÄ•nÃ-mu BÄ›sovi. Aby bylo jejich divadlo vÄ›rohodnÄ›jÅ¡Ã-, nehrÃ¡li stylem ty jsi Alfa a jÃ¡ jsem nikdo, ale stylem vÄ›Ä•nÃ© poÅ¡Å¥uchovÃ¡nÃ- Bezzubky a Stormfly.

â€žÃŒeho jsem si nevÅ¡iml?" nechÃ¡pal Bezzubka, naprosto zmatenÃ½. Nemluvili teÄ• nÃ¡hodou o tom, co draci dÄ›lajÃ- a co ne, kdyÅ¾ jsou pÃ¡r?

â€žBrzy odletÃ-me vyvÃ©st mladÃ©," odfrkla si Stormfly, vÃ-ce neÅ¾ otrÃ¡venÄ›. Bezzubkovi svitlo, ale Nodr si sedl k jeho hlavÄ› a bÅ™icho pÅ™itiskl na jeho tvÃ¡Å™. NoÄ•nÃ- BÄ›s mÄ›l sto chutÃ- jÃ- rozkÃ¡zat, aÅ¥ toho nechÃ¡, ale to by jim zniÄ•ilo vÃ½stup, kterÃ½ Rask bedlivÄ› sledovala. Stormfly jÃ- tÃ-m chtÄ›la ukÃ¡zat, Å¾e Bezzubka Å¾Ã¡dnou druÅ¾ku nemÃ¡, kdyÅ¾ ani nevÃ-, kdy je pro samice ta nejvhodnÄ›jÅ¡Ã- doba, a taky to, Å¾e brzy odletÃ- mÃ-t mlÃ¡Ä•ata.

Bezzubkovi se to nelÃ-bilo. Naprosto to nepovaÅ¾oval za vhodnÃ©. Stormflyino bledÄ› Å¾lutÃ© bÅ™icho se mu noÅ™ilo do tvÃ¡Å™e a tlaÄ•ilo ho to. Ne NodÅ™Ã- bÅ™icho, ale Stormfly se letos chystala vyvÃ©st mladÃ©, takÅ¾e cÃ-til vejce, kterÃ© v nÄ›m mÄ›la. Bezzubka navÃ-c celkem dobÅ™e vÄ›dÄ›l, kdy byla draÄ•Ã- doba na rozmnoÅ¾ovÃ¡nÃ-, ale vzhledem k tomu, Å¾e v tÃ© dobÄ› byl jedinÃ½m NoÄ•nÃ-m BÄ›sem na ostrovÄ›, nijak ho to neovlivnilo. StÃ¡le se choval normÃ¡lnÄ›. Stormfly mu po bitvÄ› s Bewilderbeastem zaujatÄ› vyprÃ¡vÄ›la, jak udeÅ™ily mateÅ™skÃ© pudy a ona brala Ereta jako mlÃ¡dÄ›. SpoleÄ•nÄ› se tomu vÅ¡ichni smÃ¡li a na bÃ½valÃ©ho lovce ukazovali, coÅ¾ ho dost otrÃ¡vilo, kdyÅ¾ netuÅ¡il, o Ä•em se draci bavÃ-.

â€žDobÅ™e, dobÅ™e, vzdÃ¡vÃ¡m se!" vysoukal ze sebe drak, kdyÅ¾ se pomalu zaÄ•al dusit, protoÅ¾e ho Nodr tlaÄ•il vÃ-c a vÃ-c k zemi. KdyÅ¾ vidÄ›la, Å¾e se dusÃ-, Stormfly spokojenÄ› zakrÃ¡kala a odtÃ¡hla se. ZahledÄ›la se na Rask.

â€žDoufÃ¡m, Å¾e tÄ› to moc nevydÄ›silo," Å™ekla s Ãºsměvem. Rask zavrtÄ›la hlavou, ale nebylo to pÅ™esvÄ›dÄ•ivÃ©.

â€žKaÅ¾dÃ½ Snoggletog, jak to lidÃ© nazÃ½vajÃ-, odlÃ©tÃ¡me na mÃ-sto, kde jsme se narodili, abychom mÄ›li mladÃ©," vysvÄ›tlila Stormfly, â€žale vzhledem k tomu, Å¾e vÄ›tÅ¡ina drakÅ¯ se narodila v hnÃ-zdÄ› RudÃ© Smrti nebo si nepamatuje, kde pÅ™esnÄ› se narodili, lÃ©tÃ¡me hromadnÄ› na ostrov bÃ½valÃ© krÃ¡lovny. Ale vy se asi na Dragovy lodÄ› nevrÃ¡tÃ-te, Å¾e?"

Rask nahrbila hÅ™bet a nechala smÄ›s z rostlin volnÄ› spadnout na zem. TemnÄ› zavrÄ•ela.

â€žVrÃ¡tit se na loÄ• toho tyrana?!" tÃ©mÄ›Å™ vÅ™Ã-skla. KdyÅ¾ byla rozzuÅ™enÃ¡, rozhodnÄ› nahÃ¡nÄ›la strach, ale jejÃ- hnÄ›v nebyl mÃ-Å™en ani na Bezzubku, ani na Stormfly. Jen a jen na Draga samotnÃ©ho.

â€žAni za milion let!" zavrÄ•ela draÄ•ice rozhodnÄ› a tÃ-m bylo tohle tÃ©ma uzavÅ™enÃ©. Bezzubka si v duchu udÄ›lal poznÃ¡mku, Å¾e tÃ©ma svÃ¡tkÅ¯, kde je strÃ¡vÃ-, s nÃ- probere pozdÄ›ji, tÅ™eba u Cloudjumpera, aby zjistil, jestli bude ochoten ho zastupovat na mÃ-stÄ› Alfy. Potom si vzpomnÄ›l, Å¾e on i Stormfly zanedbÃ¡vajÃ- svÃ© povinnosti.

â€žNemÅ¯Å¾eme to vyÅ™eÅ¡it aÅ¾ rÃ¡no?" zeptal se znavenÃ½m tÃ³nem, â€žprotoÅ¾e jÃ¡ i Stormfly se musÃ-me vrÃ¡tit na hlÃ-dku." Dal tÃ-m naprosto jasnÄ› najevo, Å¾e tohle nebude Å¾Ã¡dnÃ¡ dalÅ¡Ã- protÃ¡hlÃ¡ konverzace. NavÃ-c se mu nechtÄ›lo takhle dlouho leÅ¾et s odhalenÃ½mi citlivÃ½mi partiemi. BÅ™icho bylo totiÅ¾ nejzranitelnÄ›jÅ¡Ã- Ä•Ã¡stÃ- draÄ•Ã-ho tÄ›la.

â€žTakÅ¾e ti to mÅ¯Å¾u potÅ™Ã-t tÃ-m lÃ©kem?" zeptala se Rask nejistÄ›, â€žta rÃ¡na uÅ¾ je Ä•istÃ¡." Bezzubka kÃ½vl, nemÄ›lo cenu toho teÄ• nechÃ¡vat. DraÄ•ice nabrala smÄ›s znovu na tlapy, kdyÅ¾ jÃ- pÅ™ed chvilkou sklouzla na zem, a opatrnÄ› ji nanesla na Bezzubkovu rÃ¡nu.

NoÄ•nÃ- BÄ›s zavÅ™el oÄ•i. PÃ¡lilo to jako Ä•ert, ale byl si jistÃ½, Å¾e to brzy pÅ™estane bolet. VÅ¾dy to nakonec pÅ™estalo bolet. Rask navÃ-c dÄ›lala prÃ¡ci sviÅ¾nÄ› a nevynechala jedinÃ© mÃ-sto. Bezzubka

by si pohyb jejÃ-ch tlap po bÅ™iÅ¡e docela uÅ¾Ã-val, kdyby do toho ta rÃ¡na neustÃ¡le neprotestovala.

â€žA je to," odtÃ¡hla se znovu Rask. Bezzubka se vymrÅ¡til a vstal. Bylo docela pÅ¯sobivÃ©, jak rychle to dokÃ¡zal. Stormfly se usmÃ¡la.

â€žDokonÄ•Ã-m prohlÃ-dku vesnice," Å™ekla a popÅ™Ã¡la vÅ¡em dobrou noc. Bezzubka se dÃ-val, jak v dobrÃ© nÃ¡ladÄ› odchÃ¡zÃ- a nechÃ¡vÃ¡ jeho a Rask samotnou. To se mu moc nelÃ-bilo, zvlÃ¡Å¡tÄ› potÃ©, co si Å™ekl, Å¾e se od nÃ- musÃ- nÄ›jak odlouÄ•it.

â€žChceÅ¡ doprovodit zpÄ›t k Astrid?" zeptal se jÃ- Bezzubka a musel uznat, Å¾e v duchu doufÃ¡ v kladnou odpovÄ›Ä•. Rask jako by vycÃ-tila jeho myÅ¡lenku, pÅ™ikÃ½vla. NoÄ•nÃ- BÄ›s byl rÃ¡d, Å¾e bude v nÄ›Ä•Ã-spoleÄ•nosti. Samota mu lezla na nervy.

Oba draci mlÄ•ky vyrazili zpÄ›t na nÃ¡ves. Nebyli od nÃ- daleko, ale i tak zvolnili tempo a Å¡li velice pomalu. Bezzubka sledoval oblohu a Rask mÄ›la pohled zabodnutÃ½ do zemÄ›. KoneÄ•nÄ› doÅ¡li k domu, kde spala Astrid. VÄ›tÅ¡Ã- drak se zastavil a Ä•ekal, aÅ¾ Rask vejde dovnitÅ™, ta si ale sedla a obtoÄ•ila ocas kolem tÄ›la. OdvrÃ¡tila pohled.

â€žTy se na mÄ› zlobÃ-Å¡, Å¾e?" zeptala se, i kdyÅ¾ to vyznÄ›lo spÃ-Å¡e jako fakt, â€žza to, jak jsem ti oÄ•istila tu rÃ¡nu." Bezzubkovo srdce se tÃ-m prohlÃ¡Å¡enÃ-m mÃ¡lem zlomilo. Jak si mohla myslet, Å¾e se na ni zlobÃ-? Jen nemÄ›l dobrou nÃ¡ladu, byl pÅ™epracovanÃ½ a moÅ¾nÃ¡ to tak vypadalo, ale rozhodnÄ› se na ni nezlobil.

PÅ™iÅ¡el k nÃ- a Ä•umÃ¡kem jÃ- podebral Ä•elist. Naposled to takhle udÄ›lal pÅ™ed nÄ›kolika dny, kdy jÃ- v bezvÄ›domÃ- dÃ¡vali se Å kyÅ¥Ã¡kem napÃ-t. I teÄ• cÃ-til, jak polkla. TÃ-mhle ji donutil podÃ-vat se mu do oÄ•Ã-.

â€žJak tÄ› napadlo, Å¾e bych se mohl zlobit?" zeptal se vlÃ-dnÄ›. NevÄ›dÄ›l, Å¾e teÄ• pÅ™evzala kontrolu Alfa strana, kterÃ¡ ji chtÄ›la uklidnit, on prostÄ› cÃ-til, Å¾e je to namÃ-stÄ›. Rask potÅ™ebovala uklidnit a obÄ› jeho poloviny v tu chvÃ-li splynuly v jednu, protoÅ¾e chtÄ›ly pÅ™esnÄ› to samÃ©.

â€žJsem trochu pÅ™epracovanÃ½, poslednÃ-ch pÃ¡r nocÃ- jsem moc nespal, jsem jen unavenÃ½ a podrÃ¡Å¾dÄ›nÃ½," vysvÄ›tlil a jemnÄ› se tvÃ¡Å™Ã- otÅ™el o tu jejÃ-. On sÃ¡m to pouÅ¾Ã-val, kdyÅ¾ se potÅ™eboval uklidnit, i kdyÅ¾ vÄ›tÅ¡inou tohle gesto daroval jen Å kyÅ¥Ã¡kovi. Co to s nÃ-m v poslednÃ- dobÄ› bylo?

Rask uhnula pohledem, ale Bezzubka jÃ- znovu podebral Ä•elist. DraÄ•ice se neochotnÄ› zadÃ-vala do jeho hypnotizujÃ-cÃ-ch zelenÃ½ch oÄ•Ã-.

â€žAleâ€¦ UrÄ•itÄ› se na mÄ› zlobÃ-Å¡, za to, co jsem udÄ›lala. My dva nejsme draci spolu," Å™ekla tiÅ¡e, ale Bezzubka ji pÅ™esto slyÅ¡el. Nemohl tomu uvÄ›Å™it. Aby pravdu Å™ekl, dokonce si to chvÃ-lemi i uÅ¾Ã-val.

â€žNezlobÃ-m," ujistil ji. Rask tentokrÃ¡t neuhnula pohledem, jen jejÃ- hlas byl smutnÃ½.

â€žAle co tvoje druÅ¾ka? Ta se na mÄ› urÄ•itÄ› zlobit bude," prohlÃ¡sila a nÃ¡slednÄ› hlavu sklopila. Bezzubka si sÃ¡m obtoÄ•il ocas kolem tÄ›la. Jak jÃ- to mÃ¡ jen vysvÄ›tlit?

â€žJÃ¡ Å¾Ã¡dnou druÅ¾ku nemÃ¡m," Å™ekl po chvilce. Rask se ani nepohnula. PravdÄ›podobnÄ› se o to moc nezajÃ-mala. ChtÄ›lo se omluvit, ale teÄ• nevÄ›dÄ›la, jak mÃ¡ reagovat.

â€žAle Stormfly -" zaÄ•ala neurÄ•itÄ›. Bezzubka ji pÅ™eruÅ¡il: â€žStormfly je moje dobrÃ¡ kamarÃ¡dka, ale nenÃ- to moje druÅ¾ka." OlÃ-zl jÃ- Ä•umÃ¡k â€“ dalÅ¡Ã- z uklidÅˆujÃ-cÃ-ch gest, kterÃ© fungovaly na nÄ›j, ale Rask to spÃ-Å¡ frustrovalo, jak se zatÃ-m zdÃ¡lo.

â€žOpravdu se na tebe nezlobÃ-m, ale udÄ›lÃ¡Å¡ nejlÃ-p, kdyÅ¾ si poÅ™Ã¡dnÄ› odpoÄ•ineÅ¡," vstal a malÃ½m pokÃ½vnutÃ-m hlavy naznaÄ•il Rask cestu ke dveÅ™Ã-m. DraÄ•ice se na nÄ›j vÃ¡havÄ› zadÃ-vala a nakonec vstala a zamÃ-Å™ila ke vchodu.

â€žA Rask?" ozval se za nÃ- jeÅ¡tÄ› Bezzubka a ona obrÃ¡tila hlavu, aby na nÄ›j vidÄ›la. â€žDÄ›kuju," usmÃ¡l se NoÄ•nÃ- BÄ›s vesele. DraÄ•ice mu opÄ›tovala pouze slabÃ½ nÃ¡znak Ãºsmě›vu a nosem otevÅ™ela dveÅ™e, kterÃ© pÅ™i svÃ©m dobrodruÅ¾stvÃ- dostat se ven nechala pootevÅ™enÃ©.

Bezzubka vzdychl, kdyÅ¾ v mÃ-stnosti zmizel i jejÃ- ocas, nevrle zaklel: â€žPovinnosti. VÃ-tejte zpÄ›t," a potom se vydal zpÄ›t na svÃ© mÃ-sto s jednÃ-m velkÃ½m mÃ¡chnutÃ-m ocasem.

12. FaleÅ¡nÃ½ Alfa

DalÅ¡Ã- kapitola :) UÅ¾ijte si ji!

I don't own HTTYD

* * *

><p>Bezzubka byl neskuteÄ•nÄ› rÃ¡d, Å¾e po zbytek noci se nic nedÄ›lo. Byl za to bohÅ¯m neskonale vdÄ›Ä•nÃ½. TeÄ• se tma uÅ¾ pomalu pÅ™esouvala za horizont, i kdyÅ¾ slunce jeÅ¡tÄ› stÃ¡le nevychÃ¡zelo.<p>

Oproti slunci byli draci rannÃ- ptÃ¡Ä•ata. VÄ›tÅ¡ina jich uÅ¾ byla vzhÅ¯ru a obsluhovali se u automatickÃ½ch krmnÃ½ch stanic. Vzhledem k tomu, Å¾e uÅ¾ jich vstalo dost, se Bezzubka i Stormfly rozhodli pÅ™ipojit se k nim.
>NoÄ•nÃ- BÄ›s seÅ¡el z vyvÃ½Å¡enÃ©ho mÃ-sta, kde hlÃ-dku drÅ¾el, a s mocnÃ½m zÃ-vnutÃ-m pozdravil vÅ¡echny draky shromÃ¡Å¾dÄ›nÃ© u hromad ryb.<p>

â€žDobrÃ© rÃ¡no," pozdravili ho draci, mlÃ¡Ä•ata i dospÄ›lÃ-, aÄ•koliv nÄ›kteÅ™Ã- zapomnÄ›li na jeho vÄ•erejÅ¡Ã- Å¾Ã¡dost, aby se nezmiÅˆovali o Alfovi, a zaÄ•ali to slovo Å™Ã-kat. Bezzubka se na nÄ› okamÅ¾itÄ› podÃ-val, takÅ¾e dÅ™Ã-v, neÅ¾ staÄ•ili â€šzakÃ¡zanÃ©' slovo Å™Ã-ct, pÅ™i pohledu na nÄ›j okamÅ¾itÄ› zmlkli.

Stormfly si to taktÃ©Å¾ vpochodovala se vÅ¡Ã- parÃ¡dou a hlasitÄ› a s dobrou nÃ¡ladou pozdravila. KdyÅ¾ byly vÅ¡echny rannÃ- formality ujednanÃ©, vÄ›tÅ¡ina drakÅ¯ se vrÃ¡tila zpÄ›t ke svÃ© Ä•innosti -

rabovÃ¡nÃ- blpskÃ½ch zÃ¡sob ryb. I Stormfly se Å¡la se spokojenÃ½m vÃ½razem najÃ-st. U Bezzubky zÅ¯stala jen skupinka drakÅ¯ originÃ¡lnÄ› vycviÄ•enÃ½ch na Blpu.

â€žVypadÃ¡Å¡ hroznÄ›," prohlÃ¡sila FlÃ¡kota. NÄ›kteÅ™Ã- jedinci na ni hodili podezÃ-ravÃ½ pohled. Bezzubka unavenÄ› zavÅ™el oÄ•i.

â€žKolik jsi toho v poslednÃ-ch dnech naspal, kromÄ› toho, Å¾e tÃ©mÄ›Å™ nic?" zeptal se starostlivÃ½ Garvan. Nemusel ani dostÃ¡vat odpovÄ›Ä•, vzhledem k tomu, Å¾e jiÅ¾ byla zodpovÄ›zena v otÃ¡zce. Bezzubka jen sklopil znavenÄ› hlavu.

â€žJÃ¡ mu Å™Ã-kala, Å¾e se mÃ¡ prospat!" zavolala od krmÃ-tka Stormfly. FlÃ¡kota k tomu pÅ™ikyvovala.

â€žNeboj, zatÃ-mco budeÅ¡ zaneprÃ¡zdnÄ›nÃ½, s radostÃ- pÅ™evezmu tvoje povinnosti," ujistil ho TesÃk hrdÄ›. Ale vzhledem k tomu, Å¾e ho Bezzubka znal uÅ¾ pÄ›t let, vÄ›dÄ›l, Å¾e DÄ›sovec by nadÄ›lal vÃ-c Å¡kody neÅ¾ uÅ¾itku.

â€žPokud bych tady nÄ›komu z vÃ¡s pÅ™edal velenÃ-, byla by to Stormfly nebo FlÃ¡kota," odpovÄ›dÄ›l Alfa. ObÄ› samice se na sebe vesele zazubily.

Hrk a Brk se k tomu nevyjadÅ™ovali, protoÅ¾e se rvali o rybu. ObÄ› hlavy chtÄ›ly celÃ© zvÃ-Å™e, ale ani jednu nenapadlo natÃ¡hnout krk a vzÃ-t si dalÅ¡Ã-.

Bezzubka popoÅ¡el pÃ¡r krokÅ¯ ke krmÃ-tku, draci mu ustupovali z cesty. Vedle nÄ›j Å¡li ostatnÃ- Ä•lenovÃ© akademie. NoÄ•nÃ- BÄ›s se zastavil u Stormfly a vzal si nÄ›kolik ryb. To mu naprosto staÄ•ilo, protoÅ¾e nechtÄ›l zdrÅ¾ovat dalÅ¡Ã- hladovÃ© jedince.

â€žJÃ¡ si ale nemÅ¯Å¾u vzÃ-t den volno," namÃ-tl, kdyÅ¾ se vÅ¡ech pÄ›t drakÅ¯ vzdÃ¡lilo od davu. Za tu dobu, co tam stÃ¡li, se k Å¾ivotu zaÄ•Ã-nala probouzet celÃ¡ vesnice. Slunce jeÅ¡tÄ› stÃ¡le nevychÃ¡zelo, obloha byla tmavÃ¡, ale lidÃ© se pomalu trousili ze svÃ½ch domÅ¯ - nebo v pÅ™Ã-padÄ› Å kyÅ¥Ã¡ka z VelkÃ© sÃ-nÄ› - a protahovali se venku.

â€žMy to tady pÅ¯l dne zvlÃ¡dneme," odvÄ›tila Stormfly, â€žuÅ¾ jsme pÅ™eÅ¾ili i mnohem horÅ¡Ã- vÄ›ci, spravovat vesnici bude hraÄ•ka."

ProÄ• se mi tohle nelÃ-bÃ-? pomyslel si trpce Bezzubka. Byla pravda, Å¾e se chtÄ›l jÃ-t prospat, doufal, Å¾e noÄ•nÃ- mÅ¯ra tentokrÃ¡t nezavÃ-tÃ¡ na nÃ¡vÅ¡tÄ›vu.

â€žFajn," souhlasil nakonec, â€žale vÃ¡m to tu do drÃ¡pÅ¯ nesvÄ›Å™Ã-m. Jenom Hrk a Brk by to tady dokÃ¡zali hned zase zdemolovat, natoÅ¾pak kdyby se k nim pÅ™idala mlÃ¡Ä•ata. PÄ›t let jsme Å¾ili v pohodÄ› a klidu, takÅ¾e pÃ¡r hodin navÃ-c se to nezblÃ¡znÃ-." Bezzubka hlasitÄ› zÃ-vnul a potom si prohlÃ©dl vÅ¡ech pÄ›t drakÅ¯, Å¾e ho pochopili. HlavnÄ› ZipÃ¡ka a DÄ›sovce. Stormfly se pustila do nadÅ¡enÃ© debaty s FlÃ¡kotou, kterÃ¡ se tÃ½kala Snoggletogu. MoÅ¾nÃ¡ jÃ- chtÄ›la barvitÄ› vylÃ-Ä•it, co v noci provÃ¡dÄ›la svÃ©mu Alfovi.

Bezzubka myÅ¡lenku setÅ™Ã¡sl a pomalu se vydal smÄ›rem k VelkÃ© sÃ-ni. ChtÄ›l Å kyÅ¥Ã¡kovi nÄ›jak sdÄ›lit, jestli by nemohl s

pÅ™edÃ¡nÃ-m sekeÅ™e Astrid trochu poÄ•kat.

Na schodech pÅ™ed vchodem potkal Tlamouna. Viking mÄ›l jako vÅ¾dy rozjeÅ¾enÃ© vousy a drak pÅ™edpoklÃ¡dal, Å¾e pÅ¯jde do kovÃ¡rny, kdyÅ¾ mÄ›l dÅ¯m uÅ¾ postavenÃ½. TÅ™eba jen Å¡el nÄ›co vyÅ™izovat s nÃ¡Ä•elnÃ-kem. Bezzubka mÄ›l pocit, Å¾e uÅ¾ kamarÃ¡da vidÄ›l vyjÃ-t z haly, ale potom zase zaÅ¡el.

â€žNazdÃ¡rek, drÃ¡Ä•e!" pozdravil ho Tlamoun vesele, moÅ¾nÃ¡ aby si nepÅ™ipadal tak starÃ½. Bezzubka se hravÄ› postavil na zadnÃ- a pÅ™ednÃ-mi tlapami po nÄ›m neÅ¡kodnÄ› seknul. RozloÅ¾itÃ½ Viking ho chytil za tlapy a na vteÅ™inu to vypadalo, Å¾e ti dva tancujÃ-. NoÄ•nÃ- BÄ›s sklouzl zpÄ›t na zem a pÅ™i tom pohybu si uvÄ›domil, Å¾e rÃ¡na na bÅ™iÅ¡e uÅ¾ tÃ©mÄ›Å™ nebolÃ-. Hned se mu zlepÅ¡ila nÃ¡lada.

Tlamoun si toho vÅ¡iml a zasmÃ¡l se.

â€žDalÅ¡Ã- super den, ne?" chtÄ›l ho pohladit, ale nepostÅ™ehl, Å¾e na to pouÅ¾Ã-vÃ¡ ruku, na kterÃ© mÄ›l starÃ½ hÃ¡k. Drak ale ano, takÅ¾e se tomu vyhnul a ublÃ-Å¾enÄ› zavrÄ•el. Tlamoun zvedl ruku.

â€žJejda, promiÅˆ," omluvil se a dÃ-lo dokonÄ•il druhou rukou, â€žÅ kÃ½Å¥a to uÅ¾ mÃ¡ hotovÃ½, co? NezapomeÅˆ, Å¾e chci bejt na svatbÄ›!" S tÄ›mito slovy pÃ¡dil dÃ¡l smÄ›rem, kterÃ½m se ubÃ-ral pÅ™edtÃ-m. Bezzubka pokrÄ•il rameny. Copak on rozhodne, kdo na svatbÄ› bude?

NoÄ•nÃ- BÄ›s vstoupil do haly. Byla jen spoÅ™e osvÄ›tlenÃ¡, ale teÄ• rÃ¡no to nikomu nevadilo. Å kyÅ¥Ã¡ka spatÅ™il na laviÄ•ce, jak jÃ-snÃ-dani. PÅ™iklusal k nÄ›mu. NÃ¡Ä•elnÃ-k zvedl hlavu a vzÃ¡pÄ›tÃ-sÃ-Åˆ naplnilo veselÃ© poÅ¡Å¥uchovÃ¡nÃ- dvou kamarÃ¡dÅ¯.

â€žKdy dÃ¡me ty-vÃ-Å¡-co ty-vÃ-Å¡-komu?" zeptal se Å kyÅ¥Ã¡k. Bezzubka vÄ›dÄ›l pÅ™esnÄ›, o co se jednÃ¡. PÃ¡r VikingÅ¯ zvedlo zmatenÄ› hlavu, nÄ›kteÅ™Ã- od talÃ-Å™Å¯, jinÃ- od plÃ¡nÅ¯. Potom se ale za vÅ¡eobecnÃ©ho mumlÃ¡nÃ- vrÃ¡tili zpÄ›t k Ä•innosti, vzhledem k tomu, Å¾e ani jeden nemÄ›l ponÄ›tÃ-, o co jde.

Bezzubka zÃ-vl a jak se ukÃ¡zalo, nebylo lepÅ¡Ã- moÅ¾nosti, jak Å kyÅ¥Ã¡kovi naznaÄ•it, Å¾e teÄ• rozhodnÄ› ne. NoÄ•nÃ- BÄ›s se ostatnÄ› uÅ¾ tÄ›Å¡il na niÄ•Ã-m neruÅ¡enÃ½ spÃ¡nek.

â€žDobÅ™e, brÃ¡Å¡ko," podrbal ho pod tlamou a Bezzubka slastnÄ› zavÅ™el oÄ•i. â€žJen mÄ› pak nÄ›kde najdi, protoÅ¾e na takovÃ½ Ãºkol potÅ™ebuju svou morÃ¡lnÃ- potvoru," zasmÃ¡l se vlastnÃ-mu vtipu.

â€žKomu tady Å™Ã-kÃ¡Å¡ potvora?" zavrÄ•el Bezzubka a pÅ™ednÃ- tlapy poloÅ¾il Å kyÅ¥Ã¡kovi na nohy. DÃ¡val si pozor, aby ho nijak nezranil. VyplÃ¡znul jazyk a neÅ¾ se nÃ¡Ä•elnÃ-k mohl zaÄ•Ã-t brÃ¡nit, Alfa mu olÃ-zl obliÄ•ej. KoÅ¾eÅ¡inovÃ½ pÅ™ehoz pÅ™es ramena a obleÄ•enÃ- tentokrÃ¡t uÅ¡etÅ™il.

VidÄ›l, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k by mÄ›l na hranÃ- nÃ¡ladu, ale nemohl ho zdrÅ¾ovat od povinnostÃ- vÅ¯dce. Ten lidskÃ½ ostatnÄ› vypadal mnohem odpoÄ•atÄ›ji neÅ¾ vÄ•era a drak se mohl jen domnÃ-vat, Å¾e potÃ©, co nenaÅ¡el Astrid, zamÃ-Å™il do VelkÃ© sÃ-nÄ› nabrat sÃ-ly.

Bezzubka sklouzl zpÄ›t dolÅ¯ a zamÃ-Å™il do kouta, kde povÄ›tÅ¡inou spÃ¡val Å kyÅ¥Ã¡k. Na jeho mÃ-stÄ› byla poloÅ¾enÃ¡ deka, takÅ¾e se NoÄ•nÃ- BÄ›s pohodlnÄ› stoÄ•il do klubÃ-Ä•ka a ocas si obtoÄ•il kolem tÄ›la. Hlavu poloÅ¾il mezi nohy a zavÅ™el oÄ•i. TÃ©mÄ›Å™ okamÅ¾itÄ› se ponoÅ™il do hlubokÃ©ho spÃ¡nku.

Ani nevÄ›dÄ›l, kolik Ä•asu ubÄ›hlo. Nic ho neprobudilo, mÄ›l bezesnÃ½ spÃ¡nek.

Probral se aÅ¾ nÄ›kdy v pozdnÃ-m odpoledni a cÃ-til se svÄ›Å¾Ã-. PÅ™ipadal si na chvilku jako mlÃ¡dÄ›, kterÃ© mÃ¡ skvÄ›lou nÃ¡ladu poÅ™Ã¡d, bez Å¾Ã¡dnÃ©ho dÅ¯vodu. Tlamu mÄ›l pootevÅ™enou a jazyk mu z nÃ- volnÄ› visel. ZelenÃ© oÄ•i uÅ¾ nevypadaly unavenÄ›.

Bezzubka byl rÃ¡d, Å¾e nemÄ›l Å¾Ã¡dnou dalÅ¡Ã- noÄ•nÃ- mÅ¯ru. TÅ™eba ve dne nejsou, pomyslel si Å¡Å¥astnÄ› a protÃ¡hl se jako koÄ•ka. PÃ¡r VikingÅ¯ mu popÅ™Ã¡lo pÄ›knÃ½ den.

NoÄ•nÃ- BÄ›s pomalu zamÃ-Å™il k vÃ½chodu. Byl moc pÄ›knÃ½ den, i kdyÅ¾ toto uÅ¾ vlastnÄ› bylo pozdnÃ- odpoledne, a on potÅ™eboval najÃ-t Å kyÅ¥Ã¡ka, co nejrychleji to Å¡lo.

VybÄ›hl z haly a naskytl se mu pohled na vesnici. Byl opravduâ€¦ zajÃ-mavÃ½. Ne Å¾e by bylo nÄ›co zniÄ•enÃ©ho, kdepak, dÅ¯m, ve kterÃ©m budou bydlet on, Å kyÅ¥Ã¡k, Valka, Cloudjumper a - pokud Astrid pÅ™ijme - i ona se Stormfly, byl uÅ¾ tÃ©mÄ›Å™ hotovÃ½. Drak si vÅ¡iml, Å¾e chybÃ- dodÄ›lat jedna mÃ-stnost.

Taky se nepodivil nad tÃ-m, Å¾e napadl snÃ-h. BÃ-lÃ¡ odrÃ¡Å¾ela svÄ›tlo a dÃ-ky tomu musel poÅ™Ã¡dnÄ› zaostÅ™it, aby na Blp vidÄ›l. JedinÃ© vdÄ›Ä•nÃ© barvy byly ty umÃ-stÄ›nÃ© na draÄ•Ã-m zÃ¡vodiÅ¡ti. KaÅ¾dopÃ¡dnÄ› ho prvnÃ- snÃ-h pÅ™esvÄ›dÄ•il, Å¾e bude muset zaÄ•Ã-t nÄ›co dÄ›lat v ohledu Snoggletog.

Ale zpÄ›t k vesnici. Draci se asi nudili a nemÄ›li co dÄ›lat - divnÃ©, kdyÅ¾ na Blpu bylo stÃ¡le hodnÄ› prÃ¡ce - a rozhodli se uspoÅ™Ã¡dat si oslavu. OriginÃ¡lnÄ› blpskÃ½ch drakÅ¯ tam bylo jen pomÃ¡lu. Ani draci z DraÄ•Ã- hory tam moc nebyli. A Bezzubkovi se nezamlouvalo, Å¾e by si draci, kteÅ™Ã- originÃ¡lnÄ› byli od Draga, nÄ›co plÃ¡novali.
>Bezzubka se o tÃ©to schÅ¯zce chtÄ›l dozvÄ›dÄ›t vÃ-c, takÅ¾e co nejtiÅ¡eji seÅ¡el dolÅ¯ po kamennÃ½ch schodech a plÃ-Å¾il se za nÄ›. UÅ¾ jen dÃ-ky vlastnostem svÃ© rasy to byla hraÄ•ka.<p>

â€žAle co budeme dÄ›lat?" zaslechl jednu samici. _Co udÄ›lajÃ-?_ uvaÅ¾oval Bezzubka a dal si pozor, aby pÅ™i svÃ©m nenÃ¡padnÃ©m Å¡pehovÃ¡nÃ- nebyl vidÄ›t. Draci byli uskupenÃ- tak, Å¾e nebylo vidÄ›t dovnitÅ™ do kruhu, ale NoÄ•nÃ- BÄ›s odhadoval, Å¾e mu bude staÄ•it jen rozhovor.

â€žAle jak mÃ¡me Å™Ã-ct, Å¾e s nimi nepoletÃ-me vyvÃ©st mladÃ©?" zeptal se jinÃ½ drak. Bezzubkovi to Å™eklo dost na to, aby usoudil, Å¾e se nebavÃ- o niÄ•em jinÃ©m neÅ¾ o tom krÃ¡snÃ©m problÃ©mu zvanÃ©m svÃ¡tky.

â€žTak tady zÅ¯stanete nebo mÅ¯Å¾ete letÄ›t s nÃ¡mi, pokud byste nechtÄ›li bÃ½t nÄ›kolik dnÃ- jen s lidmi," promluvil neÄ•ekanÄ› Alfa a pÃ¡r drakÅ¯ tÄ›snÄ› pÅ™ed nÃ-m nadskoÄ•ilo zdÄ›Å¡enÃ-m.

â€žAh!" vykÅ™ikl Å¡edÃ½ Raincutter a mÃ¡lem Bezzubku srazil ocasem,

ale drak se tomu vyhnul. Draci pÅ™eruÅ¡ili kruh a nÄ›kteÅ™Ã- sklonili hlavy. StÃ¡le prokazovali Alfovi mnohem vÃ-c respektu, neÅ¾ by museli. ZdÃ¡lo se, Å¾e to majÃ- zaÅ¾itÃ© od Draga s Bewilderbeastem. _Jestlipak by byla takovÃ¡ i Rask, kdybys jÃ- Å™ekl, Å¾e ty jsi Alfa?_ zeptala se zÃ¡keÅ™nÄ› Bezzubkova druhÃ¡ strana a on musel pÅ™iznat, Å¾e asi byla. Ale stejnÄ› Å™Ã-kala, Å¾e se pokouÅ¡ela rozbÃ-t Bewilderbeastovu kontrolu, takÅ¾e moÅ¾nÃ¡ ne. AlespoÅˆ v to Bezzubka doufal.

NoÄ•nÃ- BÄ›s pÅ™iÅ¡el mezi nÄ› do kruhu. Draci se tvÃ¡Å™ili dost rozpaÄ•itÄ›, jako by je nachytal pÅ™i nÄ›jakÃ© zakÃ¡zanÃ© Ä•innosti.

â€žJe pravda, Å¾e o lidskÃ½ch svÃ¡tcÃ-ch odlÃ©tÃ¡me mÃ-t mladÃ©," prohlÃ¡sil Bezzubka a draci si vymÄ›nili dalÅ¡Ã- rozpaÄ•itÃ© pohledy, â€žale neznamenÃ¡ to, Å¾e odlÃ©tajÃ- jen ti, kteÅ™Ã- chtÄ›jÃ- naklÃ¡st vejce. PoslednÃ-ch pÄ›t let to znamenalo odpoÄ•inek od lidÃ-, dny, kterÃ© jsou pro vÅ¡echny draky vÃ½jimeÄ•nÃ©, aÅ¥ uÅ¾ Ä•ekali mladÃ©, nebo ne." Bezzubka se na chvilku odmlÄ•el a musel si pÅ™ipomenout, Å¾e on sÃ¡m s ostatnÃ-mi nelÃ©tal a zÅ¯stÃ¡val tady, a taky to, Å¾e on mladÃ© nemÃ¡ a moÅ¾nÃ¡ nikdy mÃ-t nebude. Rask pÅ™ece mohla kdykoliv odejÃ-t, nemÄ›lo by cenu ji zdrÅ¾ovat v cestÄ› za Å¡tÄ›stÃ-m.

â€žTakÅ¾e klidnÄ› mÅ¯Å¾ete letÄ›t," pokraÄ•oval dÃ¡l, â€ža pokud se vÃ¡m nebude chtÃ-t, mÅ¯Å¾ete tady zÅ¯stat spolu s lidmi." Mezi draky to zaÅ¡umÄ›lo. OÄ•ividnÄ› byli dost nesvÃ- z toho, Å¾e by pÃ¡r dnÃ- Å¾ili jen s lidmi a jejich Alfa byl pryÄ•.

â€žJste si jist, Å¾e jsou ti lidÃ© neÅ¡kodnÃ-?" zeptal se nedÅ¯vÄ›Å™ivÄ› jeden drak. Bezzubka vÄ›dÄ›l, o koho se jednÃ¡. Kareivis, temnÄ› zelenÃ½ Snafflefang, se vyhÃ½bal lidem. Jednu zadnÃ- nohu nemÄ›l, pÅ™iÅ¡el o ni v DragovÄ› pasti, kdyÅ¾ ho chytili. Bezzubka nevÄ›dÄ›l, jak by tady mohl Å¾Ã-t, kdyÅ¾ se lidÃ- bojÃ-.

â€žTÄ›m lidem bych svÄ›Å™il vlastnÃ- Å¾ivot," Å™ekl pevnÄ› a celÃ½ jeho postoj byl nabitÃ½ odhodlÃ¡nÃ-m. Kareivis mu nedÅ¯vÄ›Å™ivÄ› pohlÃ©dl do oÄ•Ã-, ale kdyÅ¾ tam nenaÅ¡el ani Å¡petku pochybnostÃ-, pÅ™ikÃ½vl. Pokud Alfa prohlaÅ¡oval, Å¾e by jim svÄ›Å™il do rukou svÅ¯j Å¾ivot, pokusÃ- se on nÃ¡sledovat Alfu a vÄ›Å™it jim.

â€žTakÅ¾e s vÃ¡mi mÅ¯Å¾eme letÄ›t?" ujistil se jeÅ¡tÄ› jednou ten Å¡edÃ½ Raincutter. Bezzubka kÃ½vl.

â€žProÄ• byste nemohli?" poloÅ¾il jim zase on otÃ¡zku, naprosto nepotÅ™ebnou, protoÅ¾e ti draci, kterÃ© tohle tÃ©ma brali opravdu vÃ¡Å¾nÄ›, se zaÄ•ali radovat. Bezzubka se usmÃ¡l, kdyÅ¾ vidÄ›l, jak jsou Å¡Å¥astnÃ-. Bylo tÅ™eba jim dopÅ™Ã¡t trochu tÃ© radosti.

â€žDÄ›kujeme!" pÅ™iÅ™Ã-til se k nÄ›mu jeden Nodr, kterÃ½ si i vzpomnÄ›l na to, Å¾e se k nÄ›mu nemÃ¡ chovat jako k Alfovi, a hned potom zase odeÅ¡el spolu s ostatnÃ-mi nadÅ¡enÃ½mi draky. V Ä•erstvÃ©m snÄ›hu nechÃ¡vali viditelnÃ© stopy.

Bezzubka hluboce vydechl. Tohle by bylo, teÄ• musÃ- najÃ-t Å kyÅ¥Ã¡ka. Musel bÃ½t pÅ™ece ta jeho morÃ¡lnÃ- potvora, ne? RozhlÃ©dl se po vesnici, ale kdyÅ¾ ho nikde nevidÄ›l, vzlÃ©tl. StÃ¡le

pÃ¡tral tam dole. V jednu chvÃ-li se mu zdÃ¡lo, Å¾e zahlÃ©dl FlÃ¡kotu, jak si povÃ-dÃ¡ s Rask, ale momentÃ¡lnÄ› mÄ›l jinÃ© starosti. NavÃ-c nechtÄ›l na Rask tak ulpÄ›t, coÅ¾, jak mu teÄ• doÅ¡lo, bude pekelnÄ› tÄ›Å¾kÃ½ Ãºkol, kdyÅ¾ poletÃ- oba dva za Valkou a Cloudjumperem, aby zjistili jejÃ- vÄ›k.

SletÄ›l i do dokÅ¯, kde koneÄ•nÄ› Å kyÅ¥Ã¡ka naÅ¡el. Bavil se s Mulchem a opÃ-ral se u toho o loÄ• - asi mÄ›la nÄ›jakou zÃ¡vadu, beztak NoÄ•nÃ- BÄ›s nechÃ¡pal, proÄ• VikingovÃ© potÅ™ebovali lodÄ›. SÃ¡m s nimi nemÄ›l nejlepÅ¡Ã- zkuÅ¡enosti, na jednÃ© ho chtÄ›li poslat pryÄ•, potom se na tom samÃ©m plavidlu mÃ¡lem zabil Å kyÅ¥Ã¡k a potÃ© celÃ¡ ta situace s draÄ•Ã-m hnÃ-zdem.

â€žAhoj, brÃ¡Å¡ko," vÅ¡iml si ho nÃ¡Ä•elnÃ-k a jeho obliÄ•ej se rozjasnil. Mulch trochu poodstoupil, aby se mohli pÅ™ivÃ-tat.

â€žVyspal ses dobÅ™e?" chytil mu muÅ¾ obÄ›ma rukama Ä•elist a Bezzubka se ani nesnaÅ¾il vykroutit z jeho sevÅ™enÃ-. NÄ›kolik vteÅ™in s nÃ-m hravÄ› bojoval, ale byla to jen jako, samozÅ™ejmÄ›.

â€žJÃ¡ to tady doÅ™eÅ¡Ã-m a potom najdeme Astrid," Å™ekl mu Å kyÅ¥Ã¡k a drak mÄ›l tolik rozumu, aby zacouval o nÄ›kolik krokÅ¯ zpÄ›t a Ä•ekal.

Jakkoliv mu je mohl zÃ¡vidÄ›t, zdÃ¡lo se mu, Å¾e lidÃ© majÃ- mnohem snadnÄ›ji Å™eÅ¡itelnÃ© Ãºkoly neÅ¾ draci. Ale teÄ• zase, vesniÄ•anÃ© nemÄ›li pÅ™Ã-rÅ¯stky od Draga, se kterÃ½mi bude jeÅ¡tÄ› hodnÄ› prÃ¡ce. Nebo je moÅ¾nÃ¡ jen Å¡patnÃ½ Alfa, kdyÅ¾ problÃ©my Å™eÅ¡Ã- tak pomalu. Å kyÅ¥Ã¡k se mÄ›l stÃ¡t nÃ¡Ä•elnÃ-kem, vÄ›dÄ›lo se to uÅ¾ od jeho narozenÃ-, ale Bezzubka do tÃ©to role vstoupil dobrovolnÄ›, aby ho ochrÃ¡nil.

NoÄ•nÃ- BÄ›s mÄ›l moÅ¾nost vidÄ›t, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k problÃ©my dokÃ¡Å¾e Å™eÅ¡it opravdu rychle. NÄ›kolik minut potÃ©, co mu Å™ekl, Å¾e to tady dokonÄ•Ã-, se obrÃ¡til a ruce si opraÅ¡oval jednu o druhou.

â€žMÅ¯Å¾eme?" prohlÃ¡sil vesele. Bezzubka zavrnÄ›l a byl rÃ¡d, Å¾e mÃ¡ pÅ™Ã-leÅ¾itost Å kyÅ¥Ã¡ka opÄ›t nÃ©st, i kdyÅ¾ jen krÃ¡tce.

â€žAstrid bude v akademii," prohlÃ¡sil Å kyÅ¥Ã¡k. Bezzubka vyslovenÄ› pokrÄ•il rameny. Jako jejÃ- pÅ™Ã-tel to Å kyÅ¥Ã¡k rozhodnÄ› vÄ›dÄ›l lÃ-p, ale kdyÅ¾ se otoÄ•il ve smÄ›ru k arÃ©nÄ›, kamarÃ¡d ho zabrzdil.

â€žPoÄ•kej, musÃ-me jeÅ¡tÄ› pro tu sekeru," Å™ekl a Bezzubka vzlÃ©tl a za letu zatoÄ•il nahoru do vesnice. Trochu energeticky nevÃ½hodnÃ©, kdyÅ¾ pÅ™esnÄ› tudy pÅ™ed chvilkou letÄ›l. NoÄ•nÃ- BÄ›s letÄ›l rychle jako Å¡Ã-p vystÅ™elenÃ½ z luku. Netrvalo dlouho a pÅ™istÃ¡l pÅ™ed kovÃ¡rnou.

PÅ™edtÃ-m mÄ›l pravdu, Å¾e vidÄ›l Rask s FlÃ¡kotou. MilÃ½ Garvan se laskavÄ› ujal jeho povinnosti pÅ™edstavit ji drakÅ¯m a lidem. Byl jÃ-za to docela vdÄ›Ä•nÃ½, a teÄ• se obÄ› draÄ•ice objevily tÄ›snÄ› pÅ™ed nÃ-m.

â€žAhoj, Bezzubko," pozdravily obÄ› souÄ•asnÄ›. TeÄ•, kdyÅ¾ byla ve

spoleÄ•nosti ostatnÃ-ch drakÅ¯, stÃ¡la Rask vzpÅ™Ã-menÄ› a uvolnÄ›nÄ›. Jako by naÅ¡la ztracenou sebedÅ¯vÄ›ru.

Å kyÅ¥Ã¡kovi netrvalo dlouho najÃ-t sekeru a vybÄ›hnout zpÃ¡tky. Dokonce si ve spÄ›chu vzpomnÄ›l i na Bezzubkovo sedlo, protoÅ¾e jinak by ho Ä•ekal dlouhÃ½ a nepÅ™Ã-jemnÃ½ let. Rask natÃ¡hla hlavu, aby doplnÄ›k vidÄ›la na Bezzubkovi, kdyÅ¾ ho Å kyÅ¥Ã¡k upevnil. NoÄ•nÃ-BÄ›s se spokojenÄ› otÅ™Ã¡sl, kdyÅ¾ mÄ›l kolem krku zase Å™emen, aby se Å kyÅ¥Ã¡k mohl v nouzi chytit.

â€žAhoj, FlÃ¡koto, dÄ›vÄ•e," pokynul mladÃ½ Viking Rask, protoÅ¾e dnes Astrid jeÅ¡tÄ› nevidÄ›l, aby mu mohla sdÄ›lit jejÃ- jmÃ©no, â€žletÃ-te s nÃ¡mi?" Garvan se podÃ-val na Bezzubku a jen zavrtÄ›l hlavou.

â€žKdyÅ¾ uÅ¾ jsi tady, mÅ¯Å¾eÅ¡ jÃ- dÃ¡t dalÅ¡Ã- leteckou lekci," postrÄ•ila Rask Ä•umÃ¡kem kupÅ™edu, â€žvÅ¾dyÅ¥ vÃ-Å¡, Å¾e nemÃ¡m takovÃ¡ kÅ™Ã-dla, abych to mohla pÅ™edvÃ¡dÄ›t." Bezzubka tedy pohodil hlavou a naznaÄ•il Rask, aÅ¥ letÃ- s nÃ-m.

Byl potÄ›Å¡enÃ½, kdyÅ¾ vidÄ›l, jak hladce dokÃ¡Å¾e vzlÃ©tnout. Dokonce to zvlÃ¡dla i na menÅ¡Ã- poÄ•et mÃ¡vnutÃ- kÅ™Ã-dly. Bezzubka si vzpomnÄ›l, jak nÄ›kdy dÃ¡vno slyÅ¡el, Å¾e samice NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯ jsou rychlejÅ¡Ã- neÅ¾ samci, ale ti to dohÃ¡nÄ›jÃ- silou. MoÅ¾nÃ¡ to bylo v hnÃ-zdÄ› RudÃ© Smrti, kaÅ¾dopÃ¡dnÄ› to byla tak mlhavÃ¡ vzpomÃ-nka, Å¾e ani nevÄ›dÄ›l, jestli si to prÃ¡vÄ› nevymyslel.

â€žDo arÃ©ny," poplÃ¡cal ho na krku Å kyÅ¥Ã¡k. NoÄ•nÃ- BÄ›s mÃ-rnÄ› zatoÄ•il a Rask nÃ¡sledovala. S letem nemÄ›la problÃ©my, nejhorÅ¡Ã- to bylo se zastavovÃ¡nÃ-m a pÅ™istÃ¡nÃ-m. TeÄ• se ale drÅ¾ela tÄ›snÄ› vedle Bezzubky a jemu pÅ™ipadalo, Å¾e si myslÃ-, Å¾e je na ni stÃ¡le naÅ¡tvanÃ½. OdvrÃ¡til hlavu.

Cesta byla hodnÄ› krÃ¡tkÃ¡. ArÃ©na se skvÄ›la pÅ™ed nimi a Rask vydechla: â€žTam jsem byla prvnÃ-ch pÃ¡r dnÃ-?" Bezzubka pÅ™itakal.

â€žZpomal," napomenul ji a trochu jinÃ½m natoÄ•enÃ-m kÅ™Ã-del jÃ- ukÃ¡zal, jak se to dÄ›lÃ¡. Musel uznat, Å¾e Rask se uÄ•ila velice rychle, protoÅ¾e zpomalila jen o trochu vÃ-c neÅ¾ on. A taky v poÅ™Ã¡dku pÅ™istÃ¡la, coÅ¾ Bezzubku mÃ¡lem donutilo sklopit dolnÃ-Ä•elist pÅ™ekvapenÃ-m. UpÅ™Ã-mnÄ› si myslel, Å¾e bude potÅ™ebovat pomoc. Rask se usmÃ¡la.

â€žFlÃ¡kota mi vysvÄ›tlila teorii," objasnila, kdyÅ¾ bezpeÄ•nÄ› dopadla na vÅ¡echny Ä•tyÅ™i hned vedle >Bezzubky. Nohu, kterou si lÃ©Ä•ila v noci, nedrÅ¾ela ve vzduchu a bylo vidÄ›t, Å¾e je jÃ- s tÃ-m mnohem lÃ©pe. ZÃ¡raÄ•nÃ¡ smÄ›s fungovala skvÄ›le.<p>

ArÃ©na byla aÅ¾ na Stormfly s Astrid prÃ¡zdnÃ¡. DneÅ¡nÃ- lekce uÅ¾ skonÄ•ila, kdyÅ¾ bylo pozdnÃ- odpoledne, a mladÃ¡ Å¾ena jen uklÃ-zela. Stormfly sedÄ›la v koutÄ›, ale kdyÅ¾ uvidÄ›la oba NoÄ•nÃ-BÄ›sy, radostnÄ› vyskoÄ•ila.

â€žKoneÄ•nÄ› jste tady!" vykÅ™ikla nadÅ¡enÄ› a pohled jÃ- spoÄ•inul na Å kyÅ¥Ã¡kovi, jak v ruce drÅ¾Ã- sekeru. â€žCo to?" zamraÄ•ila se pÅ™i pohledu na zbraÅˆ. StÃ¡le si pamatovala, jak bolestivÃ¡ zbraÅˆ to je, nÄ›kolikrÃ¡t s nÃ- dostala do Ä•enichu.

â€žTo je dÃ¡rek pro Astrid," vysvÄ›tlil Bezzubka a Stormflyin obliÄ•ej se zase zalil radostÃ-. Zavolala na Astrid v draÄ•Ã-m stylu.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ku!" vyÅ¡la Astrid z jednÃ© z bÃ½valÃ½ch klecÃ-, kde udrÅ¾ovali vÃ½ukovÃ½ materiÃ¡l. Odolala pokuÅ¡enÃ-, aby se k nÄ›mu rozbÄ›hla, ale jejÃ- nataÅ¾enÃ© paÅ¾e svÄ›dÄ•ily o tom, jak rÃ¡da ho vidÃ-. NÃ¡Ä•elnÃ-k poloÅ¾il sekeru na zem za nÄ›j a objetÃ- vÅ™ele pÅ™ijal.

â€žAstrid, promiÅˆ mi to vÄ•erejÅ¡Ã- nedorozumÄ›nÃ-," omlouval se Å kyÅ¥Ã¡k a polÃ-bil jÃ- Ä•elo. Astrid oÄ•ividnÄ› nechÃ¡pala, proÄ• tohle tÃ©ma vytahuje prÃ¡vÄ› teÄ•. MÄ›la za sebou pernÃ½ den a chtÄ›la si odpoÄ•inout, nejlÃ©pe v jeho pÅ™Ã-tomnosti.

â€žAle bylo to opravdu tajnÃ©," svÄ›Å™il se Å kyÅ¥Ã¡k a Bezzubka trochu ustoupil, aby jim dal prostor. VÄ›dÄ›l, Å¾e teÄ• se schyluje k tomu nejdÅ¯leÅ¾itÄ›jÅ¡Ã-mu a nechtÄ›l bÃ½t na obtÃ-Å¾. Å kyÅ¥Ã¡k se sehnul pro zbraÅˆ a zÅ¯stal kleÄ•et.

â€žAstrid HoffersonovÃ¡, vezmeÅ¡ si mÄ›?" zeptal se a na tvÃ¡Å™i mu hrÃ¡l podivnÃ½ vÃ½raz. Sekeru drÅ¾el na nataÅ¾enÃ½ch rukou pÅ™ed sebou. Astrid nejdÅ™Ã-v vypadala Å¡okovanÄ›, ale vzÃ¡pÄ›tÃ- se vzpamatovala a sekeru si vzala.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ku, jistÄ›Å¾e si tÄ› rÃ¡da vezmu!" uchopila jeho ruku a trhnutÃ-m ho postavila na nohy. Potom se ti dva vÃ¡Å¡nivÄ› polÃ-bili.

Draci si vymÄ›nili rozpaÄ•itÃ© pohledy. UÅ¾ si sice zvykli, Å¾e kdyÅ¾ si lidÃ© chtÄ›jÃ- vyjÃ¡dÅ™it lÃ¡sku, mÃ¡lem si dajÃ- k obÄ›du obliÄ•ej toho druhÃ©ho, ale stÃ¡le jim to pÅ™ipadalo takovÃ© divnÃ©. Jim staÄ•ilo pÅ™itisknout nos na Ä•umÃ¡k toho druhÃ©ho a bylo to stejnÃ© gesto, jakÃ© pouÅ¾Ã-vali lidÃ©, jen v draÄ•Ã- verzi.

â€žAch, Å kyÅ¥Ã¡ku, to je nÃ¡dhernÃ©!" rozplÃ½vala se Astrid nad sekerou. Byli tu jen sami dva a jejich draci, takÅ¾e si to mohla dovolit. PozornÄ› si zbraÅˆ prohlÃ-Å¾ela a uznale kÃ½vala hlavou nad jejÃ-m vyvÃ¡Å¾enÃ-m i jejÃ- ostrou hranou.

â€žKdy bude datum?" zeptala se Astrid, â€žrÃ¡da bych tady mÄ›la draky, jeÅ¡tÄ› neÅ¾ odletÃ-."

â€žTo je za dva tÃ½dny," odpovÄ›dÄ›l Å kyÅ¥Ã¡k. Bezzubka v duchu zaklel. MÃ¡ dva tÃ½dny, aby vÅ¡echno nÄ›jak vyÅ™eÅ¡il.

â€žTak pÅ™Ã-Å¡tÃ- tÃ½den?" navrhl, â€žždnes je Ä•tvrtek, takÅ¾e bychom mÄ›li osm dnÃ-."

Astrid kÃ½vla a znovu ho polÃ-bila. Od bitvy s Bewilderbeastem, kdy o nÄ›j mÃ¡lem pÅ™iÅ¡la, se k nÄ›mu chovala mnohem nÄ›Å¾nÄ›ji, neÅ¾ by si to dovolila jindy.

Draci se zaÄ•Ã-nali nudit. Bezzubka i Stormfly vÄ›dÄ›li, Å¾e se svatby budou muset zÃºÄ•astnit, a tak rozdmÃ½chali debatu o tom, co se vÅ¡echno bude muset pÅ™ichystat.

â€žAstrid bude urÄ•itÄ› mÃ-t Å¡aty," rozplÃ½vala se Stormfly, â€žurÄ•itÄ› bude mÃ-t Å¡aty. JeÅ¡tÄ› nikdy jsem na nÃ- nic takovÃ©ho

nevidÄ›la!" Bezzubka s nÃ- musel souhlasit. Astrid nosila suknÄ›, ale Å¡aty nikdy. Rask zvÄ›davÄ› zvedla hlavu.

â€žCo jsou to Å¡aty?" zeptala se a oba draci se na ni vyjevenÄ› podÃ-vali, neÅ¾ si vzpomnÄ›li, Å¾e byla dlouhou dobu izolovÃ¡na a nemÄ›la ponÄ›tÃ-, co by to tak mohlo bÃ½t. Bezzubka byl rÃ¡d, Å¾e to byla Stormfly, kdo se ujal vysvÄ›tlovÃ¡nÃ-.

â€žVidÃ-Å¡ Astridinu sukni?" zeptala se draÄ•ice a Rask pÅ™ikÃ½vla. O sukni uÅ¾ vÄ›dÄ›la, co je, protoÅ¾e ji nosila vÄ›tÅ¡ina vikinskÃ½ch Å¾en.

â€žTak Å¡aty jsou nÄ›co jako suknÄ›, ale nahrazujÃ- i triÄ•ko," vysvÄ›tlila Stormfly. Rask si to nejdÅ™Ã-v musela pÅ™edstavit, ale pÅ™i pohledu na Astrid to Å¡lo celkem dobÅ™e. HlavnÄ› kdyÅ¾ mÄ›la nÄ›koho, na kom si o tom mohla udÄ›lat obrÃ¡zek. TiÅ¡e podÄ›kovala a zase se zadÃ-vala ke klecÃ-m, kde byla popsanÃ¡ tabule. NedokÃ¡zala ale urÄ•it, co je tam napsÃ¡no.

â€žMÅ¯Å¾u darovat pÃ¡r Å¡upin, kterÃ© by se na nÄ› pÅ™ipevnily!" napadlo Stormfly a byl to dokonalÃ½ nÃ¡pad. Rask zvedla hlavu a nadÅ¡enÄ› souhlasila.

Holky, pomyslel si Bezzubka_, vÅ¾dy se bavÃ- jen o mÃ³dÄ›_. Na okamÅ¾ik zavÅ™el oÄ•i, neÅ¾ uslyÅ¡el Stormflyino: â€žA Bezzubka by mohl mÃ-t na hlavÄ› kvÄ›tinovÃ½ vÄ›nec." NoÄ•nÃ- BÄ›s ji nebezpeÄ•nÄ› propÃ-chl pohledem.

â€žVÅ¾dyÅ¥ je zima!" namÃ-tl, â€žnerostou kytky! NavÃ-c vÄ›nce jsou pro holky!" Jeho protesty vyÃºstily v to, Å¾e Rask i Stormfly propukly v hlasitÃ½ smÃ-ch. LidÃ© se po nich otoÄ•ili.

VÄ›tÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›s se trucovitÄ› zvedl a Å¡el ke Å kyÅ¥Ã¡kovi, kde naÅ¡el podporu. OtÅ™el se mu o nohy a zapÅ™edl.

â€žDÄ›lajÃ- si z tebe srandu, co?" pohladil ho po hlavÄ›. Astrid si klekla a Bezzubka se jÃ- lehce otÅ™el o ruce. NechtÄ›l pÅ™ece naÅ¡tvat Stormfly, co si to dovoluje mazlit se s jejÃ- jezdkynÃ-, Å¾e?

Astrid se nÃ¡hle zvedla a pozornost vÅ¡ech byla u nÃ-.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ku, vÄ•era, jak jsem mÄ›la na pÅ™espÃ¡nÃ- tu novou," ukÃ¡zala na Rask, kterÃ¡ zvÄ›davÄ› pÅ™iÅ¡la blÃ-Å¾. Moc se jÃ- nelÃ-bilo, Å¾e na ni poukazovala jako na â€štu novou'.

â€žChtÄ›la jsem ji pojmenovat, ale ona uÅ¾ jmÃ©no mÃ¡," Å™ekla Astrid. Å kyÅ¥Ã¡k zdvihl oboÄ•Ã-. Jezdci normÃ¡lnÄ› dostali moÅ¾nost pojmenovat svÃ© draky a nezÃ¡leÅ¾elo na tom, jestli uÅ¾ jmÃ©no mÄ›li, nebo ne. Nutno dodat, Å¾e vÄ›tÅ¡ina drakÅ¯ svÃ© starÃ© jmÃ©no opustila a to novÃ© povaÅ¾ovala za to pravÃ©, protoÅ¾e v dobÄ›, kdy skonÄ•ila vÃ¡lka s draky, to povaÅ¾ovali jako gesto vzÃ¡jemnÃ©ho pÅ™Ã¡telstvÃ-. CoÅ¾ vlastnÄ› bylo doteÄ•.

â€žJmenuje se Rask," prohlÃ¡sila Astrid a svoji novou sekeru opatrnÄ› poloÅ¾ila na zem. VÅ¡imla si, Å¾e draÄ•ice pÅ™i pohledu na zbraÅˆ v jejÃ- ani Å kyÅ¥Ã¡kovÄ› ruce nevyvÃ¡dÄ›la, coÅ¾ ji vedlo k poÅ™Ã¡dnÃ©mu zmatku. KdyÅ¾ byla u Draga, musela poÅ™Ã¡dnÄ› trpÄ›t, ale pÅ™esto se nebojÃ- pohledu na zbraÅˆ. JedinÃ½m logickÃ½m

zÃ¡vÄ›rem by bylo, Å¾e jim dÅ¯vÄ›Å™uje natolik, aby to u nich strpÄ›la.

MladÃ¡ Å¾ena natÃ¡hla ruku a NoÄ•nÃ- BÄ›s do nÃ- strÄ•il Ä•umÃ¡k.

â€žVypadÃ¡ to, Å¾e tÄ› mÃ¡ radÅ¡i neÅ¾ mÄ›," nadhodil Å kyÅ¥Ã¡k, ale nevypadalo to, Å¾e by z toho byl nÄ›jak smutnÃ½.

â€žDÄ›vÄ•ata totiÅ¾ drÅ¾Ã- pÅ™i sobÄ›, Å¾e, Rask, Stormfly?" zasmÃ¡la se Astrid.

Bezzubka se po jejÃ-m prohlÃ¡Å¡enÃ- uchÃ½lil ke Å kyÅ¥Ã¡kovi. Oni taky drÅ¾Ã- pÅ™i sobÄ›, i kdyÅ¾ jsou holky v pÅ™esile. VzÃ¡pÄ›tÃ- ho napadlo, Å¾e tohle je dost dÄ›tinskÃ½ argument, protoÅ¾e byl uÅ¾ dost starÃ½ na to, aby si uvÄ›domoval, Å¾e byl dost silnÃ½ na to klidnÄ› pÅ™eprat i pÄ›t samic najednou. Tedy, nevÄ›dÄ›l, jak to bylo teÄ• s tÄ›mi Alfa schopnostmi, ale tÃ-mhle Ä•Ã-slem si byl jistÃ½.

PozdnÃ- odpoledne se zmÄ›nilo v soumrak. Å kyÅ¥Ã¡k Astrid vyprovodil domÅ¯, a malou zastÃ¡vkou v kovÃ¡rnÄ›, kde mÄ›l vÄ›tÅ¡inu svÃ½ch vÄ›cÃ- jakoÅ¾to dÃ¡rek pro jejÃ- rodiÄ•e (dle starÃ© vikinskÃ© tradice) a draci chtÄ›li bÃ½t svÄ›dky. NenÃ- to kaÅ¾dÃ½ den, kdy mÃ¡ svatbu vÃ¡Å¡ jezdec.

Bezzubka tam sice stÃ¡l, ale v mysli uÅ¾ letÄ›l tu dlouhou cestu zpÄ›t na DraÄ•Ã- horu, kam se brzy vydajÃ-. OpÄ›t uvidÃ- Ice a Cloudjumpera. Ten pocit ho mrazil. Jak mu vysvÄ›tlÃ-, Å¾e mÃ¡ hrÃ¡t v pÅ™Ã-tomnosti Rask Alfu, aniÅ¾ by se o tom ona dozvÄ›dÄ›la? Ten Ãºkol mu pÅ™ipadal nemoÅ¾nÃ½.

â€žBrÃ¡Å¡ko, jdeme," vytrhl ho z myÅ¡lenek Å kyÅ¥Ã¡k, kdyÅ¾ se vracel. CoÅ¾e? Bezzubka ani nepostÅ™ehl, jak to Å¡lo s AstridinÃ½mi rodiÄ•i, ale dle obrovskÃ©ho ÃºsmÄ›vu na Å kyÅ¥Ã¡kovÄ› tvÃ¡Å™i usoudil, Å¾e asi dobÅ™e. Nechal kamarÃ¡da nasednout.

Rask si ho zmÄ›Å™ila vyÄ•Ã-tavÃ½m pohledem.

â€žNedÃ¡vÃ¡Å¡ vÅ¯bec pozor," prohlÃ¡sila a kroutila u toho hlavou. Vypadala tak roztomile, kdyÅ¾ k tomu jeÅ¡tÄ› mÄ›la vyplazenou Å¡piÄ•ku jazyka. Bezzubka pohodil hlavou.

â€žNenÃ- pravda, Å¾e nedÃ¡vÃ¡m pozor, jen se topÃ-m v problÃ©mech," odpovÄ›dÄ›l dÅ¯leÅ¾itÄ›. Rask zmlkla. VÄ›dÄ›la, jakÃ© to je, mÃ-t problÃ©my a nikomu jinÃ©mu to nepÅ™Ã¡la, takÅ¾e tuÅ¡ila, jak se druhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s asi musÃ- cÃ-tit. Dost mizernÄ›.

â€žTÃ-m se netrap," Å™ekl Bezzubka a roztÃ¡hnul kÅ™Ã-dla. Koutkem oka se podÃ-val na svÃ©ho jezdce, aby vidÄ›l, Å¾e je pÅ™ipravenÃ½ na let. JeÅ¡tÄ› naposledy se podÃ-val na draÄ•ici s modrÃ½ma oÄ•ima.

â€žJsi si jistÃ¡, Å¾e chceÅ¡ letÄ›t?" zeptal se s kamennou tvÃ¡Å™Ã-, â€žbude to dlouhÃ¡ cesta a stÃ¡le tam jsou Dragovy lodÄ›." Rask instinktivnÄ› zavrÄ•ela pÅ™i vyslovenÃ- Dragova jmÃ©na.

â€žTak aÅ¥ si tam tÅ™eba shnijÃ-," zavrÄ•ela, â€žjÃ¡ letÃ-m." V tuto chvÃ-li Bezzubkovi doÅ¡lo, Å¾e tu plachou a ustraÅ¡enou Rask asi uÅ¾ nadobro ztratil. Ta novÃ¡ byla cÃ-levÄ›domÃ¡ a nebÃ¡la se novÃ½ch vÄ›cÃ-. Ani starÃ½ch, i kdyÅ¾ jÃ- musely pÅ™inÃ©st bolest. Z jejÃ-ch pohybÅ¯ bylo pÅ™Ã-mo vidÄ›t, Å¾e je na draka je hodnÄ› mladÃ¡ â€“ to

byl ale koneckoncÅ¯ i Bezzubka a tak svÄ›Å¾Ã- pohyby rozhodnÄ› nemÄ›l. MoÅ¾nÃ¡ to bylo tÃ-m, Å¾e na bedrech nesl problÃ©my draÄ•Ã-Ä•Ã¡sti vesnice.

Soumrak uÅ¾ pomalu pÅ™eÅ¡el a zaÄ•Ã-nala padat noc, kdyÅ¾ dva draci vzlÃ©tli a zamÃ-Å™ili smÄ›rem na jihozÃ¡pad.

Rask se drÅ¾ela vedle Bezzubky a polovinu celÃ© cesty vÅ¯bec nemluvila. VÄ›tÅ¡inu Ä•asu mÄ›la trochu zaklonÄ›nou hlavu a pozorovala hvÄ›zdy. Dnes byly nÃ¡dhernÃ©, to musel Bezzubka uznat. Å kyÅ¥Ã¡k ho nechal letÄ›t, protoÅ¾e drak uÅ¾ znal cestu od srdce. MuÅ¾ se spokojenÄ› natÃ¡hl na jeho hÅ™betÄ› a dÄ›lal to, co oba draci - sledoval hvÄ›zdy.

KdyÅ¾ proletÄ›li kolem ostrova, kterÃ½ se Å kyÅ¥Ã¡kem pojmenovali, vzpomnÄ›l si Bezzubka, Å¾e nevÃ-, jestli mÃ¡ nÄ›kdo hlÃ-dku. Jen chvilku si pohrÃ¡val s myÅ¡lenkou, Å¾e se vrÃ¡tÃ- do vesnice, ale opravdu jen minutu. MÄ›l tady Rask a Å kyÅ¥Ã¡ka. Pro nÄ› by bylo divnÃ©, kdyby se bez vysvÄ›tlenÃ- obrÃ¡til a letÄ›l zpÃ¡tky. MÄ›l za nÄ› zodpovÄ›dnost, takÅ¾e to vypustil z hlavy. Mohl jen doufat, Å¾e se o to nÄ›kdo postarÃ¡.

Jak tak sledoval oblohu, vÅ¡iml si, Å¾e v nÄ›kterÃ½ch Ä•Ã¡stech je vÃ-ce Ä•ernÃ¡ a jinde trochu doÄ•ervena. UÅ¾ dÃ¡vno vÄ›dÄ›l, Å¾e je to snÄ›hem, jen ho trochu pÅ™ekvapilo, Å¾e to muselo bÃ½t jen pÃ¡smo, protoÅ¾e na jednom mÃ-stÄ› se to bÃ-le tÅ™pytilo a o kus dÃ¡l uÅ¾ ne.

Bylo tam pÅ™Ã-jemnÃ© ticho, kterÃ© chvÃ-lemi pÅ™eruÅ¡ovalo obÄ•asnÃ© mÃ¡vnutÃ- kÅ™Ã-del obou drakÅ¯. Å kyÅ¥Ã¡k uÅ¾ se na BezzubkovÄ› hÅ™betÄ› docela dlouho nepohnul a drak si zaÄ•Ã-nal Å™Ã-kat, jestli nÃ¡hodou neusnul. MÄ›li za sebou pernÃ½ tÃ½den. Tolik udÃ¡lostÃ- a zvratÅ¯. NovÃ© povinnosti nedostatek spÃ¡nku je mohly brzy dohnat k Å¡Ã-lenstvÃ-.

â€žRask?" zaÅ¡eptal do tmy smÄ›rem k druhÃ©mu NoÄ•nÃ-mu BÄ›sovi. DraÄ•ice se mu podÃ-vala do oÄ•Ã-. Ty jejÃ- byly takovÃ© netrpÄ›livÃ©, Ä•ekajÃ-cÃ- na otÃ¡zku.

â€žNemohla by ses podÃ-vat, jestli je Å kyÅ¥Ã¡k vzhÅ¯ru?" zeptal se Bezzubka a vidÄ›l, jak se pÃ¡r pomnÄ›nkovÄ› modrÃ½ch oÄ•Ã- posunul nahoru a dolÅ¯, kdyÅ¾ pÅ™ikÃ½vla. SlyÅ¡el, jak kÅ™Ã-dly mÃ¡vla o trochu vÃ-c, aby nabrala vÃ½Å¡ku. MÄ›l chuÅ¥ instinktivnÄ› uhnout, protoÅ¾e nebylo zrovna bezpeÄ•nÃ©, aby dva draci byli za letu takhle blÃ-zko sebe. Kdyby nÃ¡hodou narazili, mohli by zemÅ™Ã-t, ale nakonec odolal touze zahnout s tÃ-m, Å¾e jsou v poÅ™Ã¡dnÃ© vÃ½Å¡ce. Kdyby se nÄ›co stalo, pravdÄ›podobnÄ› by je dokÃ¡zal jeÅ¡tÄ› chytit. I pÅ™es tu myÅ¡lenku to byl znaÄ•nÄ› nepÅ™Ã-jemnÃ½ pocit.

â€žJe vzhÅ¯ru," zahlÃ¡sila Rask, â€žjen se dÃ-vÃ¡ na hvÄ›zdy." Bezzubka si potichu oddechl. NemÄ›l ponÄ›tÃ-, jak by ho vzbudil. Samice se zase zaÅ™adila vedle nÄ›j a on musel ocenit, Å¾e lÃ©tala opravdu dobÅ™e.

â€žDÃ-ky," Å™ekl a pÅ™imhouÅ™il oÄ•i. ZdÃ¡lo se mu, Å¾e v dÃ¡li nÄ›co vidÃ-, ale byl to jen odraz mÄ›sÃ-ce od oceÃ¡nu.

NÄ›kolik dalÅ¡Ã-ch minut cestovali mlÄ•ky.

Potom Rask trochu zvedla hlavu a zastÅ™Ã-hala uÅ¡ima, coÅ¾ Bezzubka

postÅ™ehl a byl zvÄ›davÃ½, co mÃ¡ na srdci.

â€žTakÅ¾e jÃ¡ potkÃ¡m vaÅ¡eho Alfu, Å¾e?" podotkla sprÃ¡vnÄ›. ZnÄ›lo to spÃÅ¡ jako konstatovÃ¡nÃ faktu neÅ¾ otÃ¡zka. Bezzubka pokÃ½val hlavou, jen troÅ¡ku, aby nevyruÅ¡il Å kyÅ¥Ã¡ka v pozorovÃ¡nÃ hvÄ›zd. MladÃ½ Viking mÄ›l ve zvyku domÃ½Å¡let si draÄ•Ã dialogy a on si byl jistÃ½, Å¾e tenhle by nebyl moc pÄ›knÃ½.

â€žAle co kdyÅ¾ nebudu moct zÅ¯stat na Blpu?" zeptala se draÄ•ice. AÄ•koliv to rozhodnÄ› nebyla veselÃ¡ otÃ¡zka, tÃ³n jejÃho hlasu byl pevnÃ½ a svÄ›dÄ•il o novÄ› zÃskanÃ©m sebeovlÃ¡dÃ¡nÃ.

Bezzubka nevÄ›Å™ÃcnÄ› zavrtÄ›l hlavou.

â€žUrÄ•itÄ› budeÅ¡ moct zÅ¯stat," Å™ekl tÃ©mÄ›Å™ ihned, aÅ¾ to vyznÄ›lo nereÃ¡lnÄ›, â€žCloudjumper je hodnÄ› velkorysÃ½." Rask na nÄ›j povytÃ¡hla oboÄ•Ã. Bezzubka jejÃ pohled vydrÅ¾el a neodvrÃ¡til se. VÄ›dÄ›l, Å¾e Cloudjumper by to neudÄ›lal bez pÃ¡dnÃ©ho dÅ¯vodu, navÃc nebyl skuteÄ•nÄ› Alfa. A Stormcutter si uÅ¾ domyslÃ, Å¾e on, Bezzubka, nechce, aby Rask odeÅ¡la. Jen pokud by to opravdu chtÄ›la.

â€žJak se ti vlastnÄ› lÃbÃ na Blpu?" zavedl Å™eÄ• na jinÃ© tÃ©ma. DraÄ•ice vzdechla.

â€žBlp je nÃ¡dhernÃ½, moc se mi tam lÃbÃ," odpovÄ›dÄ›la a hlubokÃ½ nÃ¡dech Bezzubkovi prozradil, Å¾e bude pokraÄ•ovat.

â€žDraci jsou ÃºÅ¾asnÃ. OmlouvÃ¡m se za ten problÃ©m s Laxem," dodala.

â€žTo se nÄ›jak vyÅ™eÅ¡Ã," poznamenal Bezzubka. Na Laxe si chtÄ›l dÃ¡t pozor, zvlÃ¡Å¡tÄ› pokud by zjistil, Å¾e je DragÅ¯v Bewilderbeast nÄ›kde venku a dÄ›lÃ¡ neplechu. I kdyÅ¾ mÄ›l silnÃ© podezÅ™enÃ, Å¾e uÅ¾ to stejnÄ› vÃ, od tÃ© noci, co na vesnici zaÃºtoÄ•ilo pÃ¡r DÄ›sovcÅ¯ a nakonec jeÅ¡tÄ› ten
>Å½Ãravec.<p>

â€žAle FlÃ¡kota se Stormfly jsou hroznÄ› milÃ©. VyprÃ¡vÄ›ly mi spoustu pÅ™ÃbÄ›hÅ¯."

TeÄ• byla Å™ada na samci, aby se tvÃ¡Å™il podezÃravÄ›.

â€žJako napÅ™Ãklad?"

â€žTÅ™eba to, jak jste zaloÅ¾ili draÄ•Ã akademii," odpovÄ›dÄ›la Rask, â€žnebo jak se vÃ¡Å¡ nÃ¡Ä•elnÃk KliÄ•as spÅ™Ã¡telil sâ€¦" ZaÄ•ala pÃ¡trat v pamÄ›ti, protoÅ¾e jmÃ©no zapomnÄ›la.

â€žTornÃ¡dem," napovÄ›dÄ›l jÃ Bezzubka a trochu upravil smÄ›r letu.

â€žJo, to je ono, a TornÃ¡dem," pÅ™ikÃ½vla Rask. JejÃ Å¡upiny uÅ¾ neodrÃ¡Å¾ely mÄ›sÃc, protoÅ¾e ho zakryly mraky.

â€žMimochodem, kde je KliÄ•as teÄ•?" zeptala se nevinnÄ› Rask, â€žnÃ¡Ä•elnÃkem je teÄ• Å kyÅ¥Ã¡k, ne?"

ÄŒlovÄ›k se na BezzubkovÄ› hÅ™betÄ› zavrtÄ›l, kdyÅ¾ slyÅ¡el draÄ•Ã

ekvivalent svÃ©ho jmÃ©na. PÃ¡r vÄ›cÃ- by moÅ¾nÃ¡ dokÃ¡zal sloÅ¾it, kdyby chtÄ›l.

VÄ›tÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›s se zadÃ-val kamsi do dÃ¡li.

â€žKliÄ•as je ve Valhalle," odpovÄ›dÄ›l a dalo by se Å™Ã-ci, Å¾e pohledem putoval celou cestu aÅ¾ tam nahoru, do velkÃ© sÃ-nÄ› hrdÃ½ch vÃ¡leÄ•nÃ-kÅ¯, kde sedÃ¡vali kolem jednoho stolu a nynÃ- u nÄ›j sedÄ›l i KliÄ•as sÃ¡m.

â€žTo je mi lÃ-to," svÄ›sila Rask uÅ¡i. I kdyÅ¾ strÃ¡vila spoustu Ä•asu u Draga, asi vÄ›dÄ›la, co to Valhalla je. EvidentnÄ› jÃ- to lÃ-to bylo, ale stejnÄ› jÃ- koutky uÅ¡Ã- trochu cukaly.

â€žCo je?" zeptal se zmatenÄ› Bezzubka.

Rask vzhlÃ©dla.

â€žNedÃ¡vno jsi mi Å™Ã-kal, Å¾e jsi zabil otce svÃ©ho nejlepÅ¡Ã-ho pÅ™Ã-tele. A to je Å kyÅ¥Ã¡k," Å™ekla draÄ•ice v Ä•irÃ© hrÅ¯ze. Bezzubkovi pokleslo srdce, zatÃ-mco muÅ¾ na jeho hÅ™betÄ› se napÅ™Ã-mil.

â€žTakÅ¾eâ€¦" dochÃ¡zela k jedinÃ©mu moÅ¾nÃ©mu zÃ¡vÄ›ru Rask, â€žjsi zabil KliÄ•ase?" Bezzubkovi teÄ• uÅ¾ srdce prasklo ÃºplnÄ›. Bude ho odsuzovat?

â€žAno," vydechl. â€žNebudu se nijak obhajovat, i kdyÅ¾ to bylo pod vlivem Dragova Bewilderbeasta. UdÄ›lal jsem to, zabil jsem ho. NejhorÅ¡Ã- je, Å¾e kdybych se snaÅ¾il, mohl bych tu kontrolu pÅ™ekonat. Proto ti tady klidnÄ› na mÃ-stÄ› Å™eknu, Å¾e za to nesu plnou vinu a lituji toho."

Rask naprosto zkamenÄ›la. Vzhledem k tomu, Å¾e se jÃ- vlastnÄ› Bezzubka pÅ™iznal v plnÃ©m rozsahu a nijak to nepopÃ-ral, na okamÅ¾ik onÄ›mÄ›la. Potom zakroutila hlavou.

â€žTy bys neublÃ-Å¾il ani mouÅ¡e," prohlÃ¡sila skÃ¡lopevnÄ›, â€žbyla to kontrola Bewilderbeasta. KaÅ¾dÃ½, koho ovlÃ¡dl, alespoÅˆ jednou zabÃ-jel." Bezzubka sklopil otrÃ¡venÄ› uÅ¡i aÅ¾ ke krku.

â€žTy to nechÃ¡peÅ¡, jÃ¡ se mohl vymanit, kdybych se jen trochu snaÅ¾il," odsekl trochu rÃ¡znÄ›ji, neÅ¾ mÄ›l pÅ¯vodnÄ› v Ãºmyslu. Rask se toho nezalekla.

â€žNemohl," Å™ekla, â€žnikdo nemÅ¯Å¾e. U nÃ¡s se mohlo vzdorovat, ale pokud na nÃ¡s ta zrÅ¯da pouÅ¾ila naÅ¡e jmÃ©no, nemohl se nikdo vymanit. Nebyla to tvoje chyba."

Na jednu stranu byl Bezzubka rÃ¡d, Å¾e ho Rask neodsuzuje. A na tu druhou chtÄ›l, aby mu dala zÃ¡minku, proÄ• se jÃ- vyhÃ½bat. I kdyÅ¾â€¦ najednou si ani nebyl jistÃ½, jestli se chce Rask zbavit. JistÄ›, mohla odejÃ-t kdykoliv, ale prÃ¡vÄ› Å™ekla, Å¾e se jÃ- na Blpu lÃ-bÃ-. Opustila by ho, i kdyÅ¾ to tam mÃ¡ rÃ¡da?

Bezzubka setÅ™Ã¡sl myÅ¡lenku. NesmÃ- o Rask uvaÅ¾ovat takhle. SamozÅ™ejmÄ›, byla pÄ›knÃ¡ a Å¡tÃ-hlÃ¡. JejÃ- vzhled jen kazily jizvy, kterÃ© u Draga zÃ-skala. Za tÄ›ch pÃ¡r dnÃ-, co tu byla, pÅ™ibrala. UÅ¾ nebyla pohublÃ¡, ale ani tlustÃ¡. ProstÄ› toho bylo aÅ¾ pÅ™Ã-liÅ¡, co se u nÃ- zmÄ›nilo, a vÅ¾dy k

lepÅ¡Ã-mu.

â€žZÃ-rÃ¡Å¡," Å™ekla Rask nÃ¡hle a Bezzubka ve vzduchu zdÄ›Å¡enÄ› nadskoÄ•il. Ani si neuvÄ›domoval, Å¾e si ji prohlÃ-Å¾el. ZahanbenÄ› sklopil pohled.

â€žPromiÅˆ," omluvil se, â€žjen jsem si Å™Ã-kal, Å¾e vypadÃ¡Å¡ mnohem lÃ-p, neÅ¾ kdyÅ¾ jsme tÄ› naÅ¡li."

Rask se rozÅ¡Ã-Å™ily oÄ•i pÅ™ekvapenÃ-m. â€žJe to taky tvojÃ-zÃ¡sluhou," pÅ™ijala kompliment, ale nedokÃ¡zala skrÃ½t rozpaky. ZjevnÄ› nebyla zvyklÃ¡, aby ji nÄ›kdo chvÃ¡lil.

Bezzubka tenhle malÃ½ nedostatek pÅ™eÅ¡el. On sÃ¡m by asi okamÅ¾itÄ› zrudl. Pokud se tak jemnÄ› rudÃ¡ barva na Ä•ernÃ½ch Å¡upinÃ¡ch dala nazÃ½vat.

â€žNejsi unavenÃ¡?" zeptal se a mÃ¡vl kÅ™Ã-dly. VzpomnÄ›l si, Å¾e Rask byla hroznÄ› dlouho zavÅ™enÃ¡ na lodi, bez moÅ¾nosti pohybu. TakÅ¾e na zaÄ•Ã¡tku musela mÃ-t kÅ™Ã-dla neskuteÄ•nÄ› ztuhlÃ¡. A jeÅ¡tÄ› se znovu uÄ•ila lÃ©tat a zbavovala se strachu z vÃ½Å¡ek. Bezzubka nevÄ›dÄ›l, co ho k tomu vedlo, ale pÅ™iÅ¡lo mu, Å¾e Rask se dÅ™Ã-ve vÃ½Å¡ek nebÃ¡la, stejnÄ› jako umÄ›la lÃ©tat, protoÅ¾e teÄ• si to ve vzduchu uÅ¾Ã-vala. AlespoÅˆ tak mohl soudit jako nezÃ¡vislÃ½ pozorovatel.

â€žVÅ¯bec ne," usmÃ¡la se Rask, â€žmohla bych takhle letÄ›t celÃ© hodiny."

â€žJÃ¡ taky," opÄ›toval Bezzubka Ãºsmav, ten jeho byl doplnÄ›nÃ½ o obvyklÃ© odhalenÃ- dÃ¡snÃ-.

VÄ›tÅ¡Ã- drak se ohlÃ©dl na Å kyÅ¥Ã¡ka. NÃ¡Ä•elnÃ-k stÃ¡le sedÄ›l vzpÅ™Ã-menÄ›, a kdyÅ¾ vidÄ›l, jakou mÃ¡ radost, poznamenal: â€žChci se taky pÅ™idat, aÅ¥ uÅ¾ tam mÃ¡te cokoliv vtipnÃ©ho."

To pomohlo rozÅ¡Ã-Å™it BezzubkÅ¯v Ãºsmav jeÅ¡tÄ› o trochu vÃ-c, takÅ¾e se teÄ• vesele tlemil. Jazyk mu volnÄ› visel z tlamy. A Rask i Å kyÅ¥Ã¡k se tomu smÃ¡li.

PÅ™i dobrÃ© zÃ¡bavÄ› obstaranÃ© BezzubkovÃ½mi tvÃ¡Å™emi cesta rychle ubÃ-hala. Ani se nenadÃ¡li a uÅ¾ mohli vidÄ›t DraÄ•Ã- horu. Bezzubka instinktivnÄ› zrychlil, Ä•Ã-mÅ¾ si vyslouÅ¾il udivenÃ½ pohled Rask, ale potom samice taktÃ©Å¾ pÅ™idala a vypadalo to jako zÃ¡vod.

PÅ™ed dopadem Bezzubka zpomalil. ChtÄ›l jeÅ¡tÄ› jednou vidÄ›t, jak to Rask zvlÃ¡dne. DraÄ•ice mÄ›la svÅ¯j vlastnÃ- styl pÅ™istÃ¡vÃ¡nÃ-. NemÃ¡vala zbÄ›sile kÅ™Ã-dly jako nÄ›kteÅ™Ã- draci, aby dopadli mÄ›kce na zadnÃ- nohy, ale jen trochu zpomalila a na zemi byla jako prvnÃ- pÅ™ednÃ-mi tlapami. Bezzubka si domyslel, Å¾e to musÃ- bÃ½t zvyk od Draga, protoÅ¾e kdyÅ¾ nezpomalila dostateÄ•nÄ›, jeÅ¡tÄ› chvilku bÄ›Å¾ela. OvÅ¡em takhle to vypadalo, Å¾e jejÃ- noha je v poÅ™Ã¡dku, protoÅ¾e dopadla celkem tvrdÄ› a nÃ¡slednÄ› ji zatÄ›Å¾ovala celou vahou tÄ›la.

Rask se postavila vedle Bezzubky a ztuhla. NoÄ•nÃ- BÄ›s se podÃ-val smÄ›rem jako ona, ale nevidÄ›l nic. VÅ¯bec nic - aÅ¾ na Iceovu obÅ™Ã-hlavu. ObrÃ¡til pohled na Rask, kterÃ¡ stÃ¡le stÃ¡la trochu strnule.

â€žTo je Bewilderbeast," Å™ekla jiÅ¾ oÄ•ividnÃ©. Bezzubka kÃ½vl a posunul se vpÅ™ed. Potom ucÃ-til nÄ›Ä•Ã- Ä•elist na ocase.

OtoÄ•il se na Rask. Ta mu dÃ¡snÄ›mi, aby ho nezranila, drÅ¾ela ocas a tÃ¡hla ho zpÃ¡tky. Bezzubka se zapÅ™el v zemi drÃ¡py.

â€žV poÅ™Ã¡dku, tenhle ti neublÃ-Å¾Ã-," uklidÅˆoval ji, ale oceÅˆoval jejÃ- snahu dostat ho z dosahu obÅ™Ã-ho draka, â€žIce je zlatÃ½."

Rask pustila jeho ocas, ale nijak se neomluvila. Nelitovala toho. Bezzubka se rozeÅ¡el a Å¡vihnutÃ-m ocasem jÃ- naznaÄ•il, aby ho nÃ¡sledovala.

KdyÅ¾ se pÅ™iblÃ-Å¾ili k BewilderbeastovÄ› hlavÄ›, gigantickÃ½ drak ji trochu zaklonil a podÃ-val se na nÄ› svÃ½ma ledovÃ½ma, avÅ¡ak pÅ™Ã-jemnÃ½ma oÄ•ima. Jeho vÃ½raz byl tak inteligentnÃ-, i kdyÅ¾ leÅ¾el takto na zemi. Bezzubku ale potÄ›Å¡ilo, Å¾e je schopen pohybu. Valka odvÃ¡dÄ›la dobrou prÃ¡ci.

â€žAhoj, Ici," pozdravil ho NoÄ•nÃ- BÄ›s.

â€žEhâ€¦ ahoj, jÃ¡ jsem Rask," Å™ekla draÄ•ice vedle nÄ›j nervÃ³znÄ›. Mohla se zmÄ›nit, jak chtÄ›la, faktem ale zÅ¯stÃ¡valo, Å¾e jeden Bewilderbeast ji uÅ¾ jednou ovlÃ¡dal, takÅ¾e nebylo divu, Å¾e kolem dalÅ¡Ã-ho byla nesvÃ¡.

â€žZdravÃ-m, Bezzubko, zdravÃ-m, Rask. MÃ© jmÃ©no je Ice, tÄ›Å¡Ã-mÄ›." PoslednÃ- slova byla urÄ•ena pÅ™Ã-mo pro draÄ•ici.

Ice mluvil mnohem lÃ©pe, nemusel se odmlÄ•et, aby nabral dech a celkovÄ› vypadal v lepÅ¡Ã- kondici.

Å kyÅ¥Ã¡k seskoÄ•il z Bezzubkova hÅ™betu. NoÄ•nÃ- BÄ›s se podÃ-val na Rask, pak zpÄ›t na Ice a zaÄ•al mu v duchu vysÃ-lat signÃ¡ly, aÅ¥ neÅ™Ã-kÃ¡ nic o Alfovi. Å½e Cloudjumper je doÄ•asnÃ½ Alfa. BohuÅ¾el se nedovÄ›dÄ›l, zda byl pokus o pÅ™enos myÅ¡lenek Ãºspě›Å¡nÃ½, aÄ•koliv se Bewilderbeastovy oÄ•i na vteÅ™inku chÃ¡pavÄ› zaleskly.

Bezzubka se rozhlÃ©dl. Cloudjumper s Valkou tady nÄ›kde museli bÃ½t, nebo ne? TÅ™eba letÄ›li natrhat lÃ©Ä•ivÃ© rostliny. TÅ™eba jsou pryÄ•.

Anebo tÅ™eba spÃ-, je noc, ozval se v jeho hlavÄ› posmÄ›Å¡nÄ› hlas. Jo, to je taky moÅ¾nost.

Drak tam zanechal Å kyÅ¥Ã¡ka s Rask a odbÄ›hl. BÄ›Å¾el kolem Iceovy hlavy, pÅ™eskoÄ•il jeho kel a obeÅ¡el nohy. MoÅ¾nÃ¡ by bylo vÃ½hodnÄ›jÅ¡Ã- letÄ›t, ale s tÃ-m se uÅ¾ asi nedalo nic dÄ›lat. UÅ¾ totiÅ¾ vidÄ›l ValÄ•in provizornÃ- pÅ™Ã-stÅ™eÅ¡ek. Cloudjumper u nÄ›j leÅ¾el, ale byl ve stÅ™ehu. SovÃ- hlavu mÄ›l vysoko zdviÅ¾enou a pozornÄ› sledoval okolÃ-.

KdyÅ¾ uvidÄ›l Bezzubku, vstal. NoÄ•nÃ- BÄ›s se k nÄ›mu radostnÄ› rozbÄ›hl. â€žCloudjumpere!" vykÅ™ikl a jemnÄ› oranÅ¾ovÃ½ drak lehce Å¡Å¥ouchl do Valky. Pokud tu byl Bezzubka, Å kyÅ¥Ã¡k urÄ•itÄ› nebude daleko.

â€žBezzubko," opÄ›toval pozdrav, jeÅ¡tÄ› neÅ¾ k nÄ›mu dobÄ›hl, â€žjak

to jde ve vesnici? Co ten drak, kterÃ©ho jsme pÅ™evÃ¡Å¾eli?" Cloudjumper mÄ›l zÃ¡ludnÃ© otÃ¡zky, to se mu muselo nechat.

â€žNedoÅ¡lo k Å¾Ã¡dnÃ©mu dalÅ¡Ã-mu Ãºtoku na vesnici," podal zprÃ¡vu Bezzubka, â€ža ten drak, kterÃ©ho jsme pÅ™evÃ¡Å¾eli, je tady. A my jsme jÃ- Å™ekli, Å¾e Alfa jsi ty." Dodal k tomu pÅ™ekrÃ¡snÃ½ zubatÃ½ Ãºsměv. Cloudjumper vyvalil oÄ•i.

â€žCoÅ¾e jste udÄ›lali?" zeptal se nevÄ›Å™Ã-cnÄ›.

â€žStormfly jÃ- tak trochu Å™ekla, Å¾e ty jsi Alfa," odpovÄ›dÄ›l Bezzubka pravdivÄ›. Stormcutter si protÃ¡hl kÅ™Ã-dla.

â€žA proÄ• jsi to neuvedl na pravou mÃ-ru?" zeptal se podrÃ¡Å¾dÄ›nÄ›. OÄ•ividnÄ› se mu nelÃ-bila skuteÄ•nost, Å¾e by si mÄ›l hrÃ¡t na vÅ¯dce.

â€žProtoÅ¾e chci, aby mÄ› vidÄ›la jenom jako Bezzubku," objasnil mu menÅ¡Ã- drak. Cloudjumper pocÃ-til nutkÃ¡nÃ- protoÄ•it hrÅ¯zou oÄ•i.

Vtom se Valka posadila. JejÃ- dlouhÃ© hnÄ›dÃ© vlasy, tu a tam protkanÃ© stÅ™Ã-brem, jÃ- splÃ½valy aÅ¾ na zem a i pÅ™es to, Å¾e byly zapletenÃ©, je mÄ›la znaÄ•nÄ› rozcuchanÃ©.

â€žBezzubko," poznala draka pÅ™ed sebou. NoÄ•nÃ- BÄ›s natÃ¡hl hlavu a olÃ-zl jÃ- ruku. Valce to nevadilo.

â€žJe tady Å kyÅ¥Ã¡k?" zeptala se a Bezzubka divoce potÅ™Ã¡sl hlavou. Å½ena ho jeÅ¡tÄ› podrbala mezi uÅ¡ima, kde to mÄ›l rÃ¡d, a vstala. ChtÄ›la vidÄ›t svÃ©ho syna.

Oba draci zÅ¯stali na mÃ-stÄ›. Cloudjumper mÃ-rnÄ› pohyboval hlavou a pÅ™emÃ½Å¡lel. Po chvilce se rozhodl.

â€žDobÅ™e," Å™ekl, â€žbudu s tebou hrÃ¡t to divadlo. Ale uvÄ›domujeÅ¡ si, Å¾e je to podvod?" Bezzubka to vÄ›dÄ›l. A taky si byl vÄ›dom toho, Å¾e by to od Rask schytal jako prvnÃ-, v druhÃ© Å™adÄ› Stormfly a ve tÅ™etÃ- Cloudjumper. OstatnÃ- draci by za nic nemohli, protoÅ¾e od Alfy dostali pÅ™Ã-mÃ½ rozkaz.

PÅ™esto vdÄ›Ä•nÄ› pÅ™ikÃ½vl. Cloudjumperovi se z hrdla vydal tÃ¡hlÃ½ povzdech a Å™ekl: â€žTak to bychom ji asi nemÄ›li nechat Ä•ekat."

Rask byla u Å kyÅ¥Ã¡ka a Valky. Å½ena uÅ¾ s nÃ- navÃ¡zala kontakt, a kdyÅ¾ jÃ- vÄ•era Bezzubka se Stormfly vyprÃ¡vÄ›li, Å¾e spoustu let bojovala proti Dragovi a jeho lovcÅ¯m, tÃ©mÄ›Å™ ihned ji mÄ›la rÃ¡da. Byla pÅ™Ã-jemnÃ¡ a s draky to umÄ›la. Proto se zatÃ-m jen pozdravila se synem, ale Å kyÅ¥Ã¡k chÃ¡pal, Å¾e se chce podÃ-vat na novÃ½ pÅ™Ã-rÅ¯stek do uÅ¾ tak velkÃ© rodiny na Blpu.

Cloudjumper si hned vÅ¡iml, jak je Å¾ivÃ¡ a kdyby prÃ¡vÄ› vedle nÄ›j nestÃ¡l Bezzubka, napadlo by ho, Å¾e to je pÅ™esnÄ› on. Potom si zaÄ•al vÅ¡Ã-mat i tÄ›ch menÅ¡Ã-ch rozdÃ-lÅ¯, tÅ™eba velikosti.

Rask je slyÅ¡ela jako prvnÃ-. MoÅ¾nÃ¡ jeÅ¡tÄ› Ice, ten mÄ›l ale zavÅ™enÃ© oÄ•i a nevnÃ-mal. KdyÅ¾ uvidÄ›la Stormcuttera, se zÃ¡jmem si ho prohlÃ-Å¾ela. Nebyla si ani jistÃ¡, jestli draky tÃ©to rasy

Drago mÄ›l. Vedle draka se sovÃ- hlavou Å¡el Bezzubka. Pak se napomenula, Å¾e by nemÄ›la zÃ-rat, protoÅ¾e je to nesluÅ¡nÃ©, hlavnÄ› pokud tohle byl Alfa.

Cloudjumper se postavil pÅ™es Rask. DraÄ•ice sklonila hlavu na pozdrav i na znamenÃ- Ãºcty. Stormcutter jen lehce pokynul hlavou.

â€žTakÅ¾e ty jsi Rask," Å™ekl neutrÃ¡lnÃ-m tÃ³nem, â€žjmenuji se Cloudjumper."

â€žAlfo," sklonila hlavu nÃ-Å¾ Rask. Asi to nebylo nutnÃ©, ale chtÄ›la vyjÃ¡dÅ™it svÅ¯j vdÄ›k.

â€žProsÃ-m, preferuji oslovenÃ- Cloudjumper," Å™ekl uhlazenÄ› a vÃ½znamnÄ› se podÃ-val na Bezzubku. NoÄ•nÃ- BÄ›s si uvÄ›domil, Å¾e to je jeho vlastnÃ- vÄ›ta, jen trochu stylovÄ› upravenÃ¡. V CloudjumperovÄ› podÃ¡nÃ- vyznÄ›la opravdu profesionÃ¡lnÄ› a Bezzubka si v duchu poznamenal, Å¾e takhle formÃ¡lnÄ› mluvit by se mÄ›l nauÄ•it taky.

â€žCloudjumpere," opravila se Rask, â€ždÄ›kuji, Å¾e jste mi poskytli na Blpu domov a doufÃ¡m, Å¾e budu moci zÅ¯stat." Kdyby to umÄ›l, Bezzubka by obdivnÄ› hvÃ-zdl a Å™ekl: _â€žPÃ¡ni, to sis pÅ™ipravovala hodnÄ› dlouho?"_
>NaÅ¡tÄ›stÃ- drÅ¾el jazyk za zuby, zatÃ-mco Cloudjumper sdÄ›lil Rask, Å¾e mÅ¯Å¾e zÅ¯stat, jak dlouho bude chtÃ-t. NÄ›jak vycÃ-til, Å¾e by to tak Bezzubka chtÄ›l. I pÅ™esto ho ale zasÃ¡hla Å¾Ã¡rlivost, kdyÅ¾ si pÅ™edstavil, Å¾e Rask se takhle mohla bavit s nÃ-m.<p>

Ona byla absolutnÄ› nadÅ¡enÃ¡. KoneÄ•nÄ› se setkala s nÄ›jakÃ½m Alfou, jehoÅ¾ vystupovÃ¡nÃ- bylo pÅ™Ã-jemnÃ© a uhlazenÃ©, a kterÃ½ byl normÃ¡lnÃ-.

Potom se pozornost vÅ¡ech drakÅ¯ obrÃ¡tila na dvounoÅ¾ce. Ti pÅ™edtÃ-m sledovali dost zmatenÄ› draÄ•Ã- trojku, protoÅ¾e se pÅ™irozenÄ› domnÃ-vali, Å¾e Bezzubka hraje roli Alfy. Valka z jejich rozhovoru pochopila to nejnutnÄ›jÅ¡Ã-, a tak odloÅ¾ila vÅ¡elijakÃ© otÃ¡zky na potom.

KdyÅ¾ draci domluvili, pro lidi spÃ-Å¡e dovrÄ•eli, rozhodl se Å kyÅ¥Ã¡k, Å¾e by mÄ›l Valce oznÃ¡mit, proÄ• sem vlastnÄ› pÅ™iÅ¡li, takÅ¾e se na ni obrÃ¡til.

â€žMami, Astrid a jÃ¡ se budeme brÃ¡t," Å™ekl hrdÄ›. Valka otevÅ™ela pusu pÅ™ekvapenÃ-m, ale potom mÃ¡lem vykÅ™ikla: â€žTo je ÃºplnÃ©!" Cloudjumper doÅ¡el k nÃ- a souhlasnÄ› pokyvoval hlavou. I Bezzubku a Rask nakazila dobrÃ¡ nÃ¡lada. Oba draci stÃ¡li vedle sebe a divoce kÃ½vali hlavami nahoru a dolÅ¯. Jejich uÅ¡i o sebe pÅ™i kaÅ¾dÃ©m pohybu pleskly, ale jim to nevadilo. Dokonce je ani nezarÃ¡Å¾elo, jak jsou u sebe blÃ-zko.

â€žÅ koda Å¾e to neuvidÃ- KliÄ•as," otÅ™ela si Valka slzy Å¡tÄ›stÃ-. Navzdory tomu, Å¾e jmenovanÃ½ Viking nedÃ¡vno zemÅ™el, to radostnou atmosfÃ©ru nijak neovlivnilo. Ani Bezzubku. StÃ¡le mohl mÃ-t vÃ½Ä•itky svÄ›domÃ-, ale uÅ¾ vÄ›dÄ›l, Å¾e to nenÃ- pÅ™Ã-mo jeho chyba.

â€žPÅ™iletÃ-Å¡ s Cloudjumperem?" zeptal se Å kyÅ¥Ã¡k a Valka a radostÃ- pÅ™ikÃ½vla a pohladila Iceovo Ä•elo s malÃ½mi vÃ½stupky.

Drak otevÅ™el ledovÄ› zbarvenÃ© oÄ•i.

â€žOn to tady ten den vydrÅ¾Ã-," prohlÃ¡sila lÃ¡skyplnÄ›. â€žSvatba bude v pÃ¡tek?" vyznÄ›lo to spÃ-Å¡e jako konstatovÃ¡nÃ-, vzhledem k tomu, Å¾e vikinskÃ© svatby se tradiÄ•nÄ› uskuteÄ•Åˆovaly v pÃ¡tek.

Å kyÅ¥Ã¡k kÃ½vl. â€žPÅ™Ã-Å¡tÃ-," potvrdil, â€žAstrid chtÄ›la, aby u toho byli i draci, protoÅ¾e ten dalÅ¡Ã- odletÃ-."

Valka vÄ›dÄ›la, Å¾e je Ä•as, kdy draci majÃ- mlÃ¡Ä•ata, stejnÄ› jako mÄ›la ponÄ›tÃ- o vybuchujÃ-cÃ-ch vejcÃ-ch. Do tÃ© doby jen slÃ½chala zvÄ›sti, ale zatÃ-m se nikdy nesetkala s tÃ-m, Å¾e by draci opravdu odlÃ©tali. HnÃ-zdo, kterÃ© vytvoÅ™il Bewilderbeast, bylo na takovÃ© situace pÅ™ipravenÃ©, takÅ¾e se mlÃ¡Ä•ata rodila uÅ¾ tam.

Valka o tom vyprÃ¡vÄ›la Å kyÅ¥Ã¡kovi, jak kaÅ¾dou zimu draci snesli vejce, kterÃ© po nÄ›kolika dnech odkutÃ¡leli do vody, kde se mladÃ-drÃ¡Ä•ci vylÃ-hli. ZdÅ¯raznila, jakÃ¡ to byla krÃ¡snÃ¡ podÃ-vanÃ¡. TÄ›Å¡ila se na novÃ© pÅ™Ã-rÅ¯stky na Blpu.

â€žA malÃ- NoÄ•nÃ- BÄ›si nebudou?" zeptal se Cloudjumper, i kdyÅ¾ je jenom Å¡kÃ¡dlil. Bezzubka se na nÄ›j vraÅ¾ednÄ› podÃ-val.

â€žPokud to tak vypadalo, tak se omlouvÃ¡m, ale ne, nebudou," Å™ekl pevnÄ› a snaÅ¾il se u toho nasadit stejnÃ½ formÃ¡lnÃ- tÃ³n, kterÃ½ nasadil sÃ¡m ValÄ•in drak. Rask byla moÅ¾nÃ¡ rÃ¡da, Å¾e odpovÄ›dÄ›l mÃ-sto nÃ-, protoÅ¾e nevÄ›dÄ›la, kolik respektu mÃ¡ Cloudjumperovi, jakoÅ¾to Alfovi, vÄ›novat.

â€žTo je Å¡koda," uculil se Ä•Ã¡belsky Stormcutter, â€ža mnÄ› se hravost NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯ tak lÃ-bÃ-."

Rask se s vykulenÃ½ma oÄ•ima obrÃ¡tila na Bezzubku. Ten mÄ›l otrÃ¡venÄ› sklopenÃ© uÅ¡i a ve tvÃ¡Å™i vÃ½raz: to urÄ•itÄ›.

â€žPoÄ•kat," zeptala se stÃ¡le tak trochu zmatenÃ¡ Rask, â€žmy mÃ¡meâ€¦"

â€žNe," Å™ekl druhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s. Jeho znudÄ›nÃ©mu tÃ³nu se zasmÃ¡la Valka.

â€žCloudjumper si jen dÄ›lÃ¡ legraci," okomentoval to. Rask se na oba draky nejistÄ› podÃ-vala.

â€žBezzubka mÃ¡ pravdu," prohlÃ¡sil velkÃ½ Stormcutter, â€žbyla to jen legrace." Po tomto ho zmÃ-nÄ›nÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s propÃ-chl pohledem, kterÃ½ v sobÄ› skrÃ½val nÄ›mÃ© varovÃ¡nÃ-.

Rask odvrÃ¡tila pohled. UÅ¾ se dovtÃ-pila, Å¾e Bezzubka s Cloudjumperem se rÃ¡di poÅ¡Å¥uchujÃ-, ale nezamlouvalo se jÃ-, Å¾e ji do toho musejÃ- zatÃ¡hnout.

â€žPromiÅˆ, Rask," omluvil se naoranÅ¾ovÄ›lÃ½ drak, â€žmÄ›l jsem si uvÄ›domit, Å¾e by se ti to nemuselo lÃ-bit."

DraÄ•ice zvedla uÅ¡i. On se jÃ- omlouval? Na tohle rozhodnÄ› nebyla zvyklÃ¡. Jen rozpaÄ•itÄ› kÃ½vla, Å¾e omluvu pÅ™ijÃ-mÃ¡.

Valka i Å kyÅ¥Ã¡k si po chvÃ-li sedli na hladkÃ© kameny. Led je dokonale opracoval, jedinÃ¡ potÃ-Å¾ byla v tom, Å¾e malÃ¡ vrstva snÄ›hu, kterÃ¡ na nich byla, se rozpustila, ale VikingÅ¯m to nevadilo. Ice je vÅ¡echny pozoroval. Povaha bÃ½valÃ©ho Alfy nebyla jen ochranÃ¡Å™skÃ¡ a mÃ-rumilovnÃ¡, ale takÃ© zvÃ-davÃ¡. Se zÃ¡jmem sledoval kaÅ¾dÃ½ pohyb.

â€žJak se mu daÅ™Ã-?" zeptal se Å kyÅ¥Ã¡k a hlavou ukÃ¡zal na Bewilderbeasta. V odpovÄ›Ä• Ice otevÅ™el tlamu a vypustil trochu ledovÃ© mlhy.

â€žTakÅ¾e dobÅ™e," pÅ™eloÅ¾il si Å kyÅ¥Ã¡k sÃ¡m. Potom se trochu zachmuÅ™il.

â€žMÃ¡m nÄ›koho poslat s dalÅ¡Ã-mi obvazy?" zeptal se a v duchu si prochÃ¡zel, kolik jim jich asi tak zbÃ½vÃ¡. StÃ¡valo se docela Ä•asto, Å¾e se VikingovÃ© zranili, a on si teÄ• pÅ™esnÄ› nedokÃ¡zal vybavit, jakÃ© mnoÅ¾stvÃ- jim zbÃ½vÃ¡.

â€žAch, ano, asi budou potÅ™eba dalÅ¡Ã- obvazy," Å™ekla Valka, ale nepÅ™estÃ¡vala se jemnÄ› uculovat. MÄ›la opravdu dobrou nÃ¡ladu.

â€žMÅ¯Å¾u s vÃ¡mi hned poslat Cloudjumpera," dodala a Stormcutter pÅ™i zaslechnutÃ- svÃ©ho jmÃ©na natÃ¡hnul hlavu a dychtivÄ› kÃ½vl. Rask se trochu odtÃ¡hla, protoÅ¾e se ho nechtÄ›la dotknout. Bezzubka, kterÃ½ byl vedle nÃ-, uÅ¾ nemÄ›l mÃ-sto, a tak vyskoÄ•il na IceÅ¯v kel. LidÃ© se rozesmÃ¡li a i obÅ™Ã- Bewilderbeast vypustil pobavenÃ-m trochu pÃ¡ry. Jeden kus, speciÃ¡lnÄ› namÃ-Å™enÃ½ na NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa, ho zasÃ¡hl v plnÃ© mÃ-Å™e.

â€žBezzubko, Å™Ã-kal jsem ti, aby sis nedÄ›lal hÅ™iÅ¡tÄ› v domÄ›, ale to neznamenÃ¡, Å¾e si ho mÅ¯Å¾eÅ¡ dÄ›lat z ostatnÃ-ch drakÅ¯," pokÃ¡ral ho hravÄ› Å kyÅ¥ak a jmenovanÃ½ se na nÄ›j nevinnÄ› otoÄ•il. Na hlavÄ› mÄ›l snÄ›hovou Ä•epiÄ•ku, takÅ¾e vÅ¡ichni propukli ve smÃ-ch nanovo. PÅ™i jejich reakci Bezzubka setÅ™Ã¡sl vÅ¡echen snÃ-h, kterÃ½ na nÄ›m byl a na Å kyÅ¥Ã¡ka vyplÃ¡zl jazyk. AÄ•koliv to mÄ›la bÃ½t jeho odpovÄ›Ä•, Å¾e to mu je upÅ™Ã-mnÄ› jedno, v jeho podÃ¡nÃ- to vypadalo opravdu roztomile. PÅ™Ã-mo tÃ-m vybÃ-zel kamarÃ¡da, aby si s nÃ-m Å¡el hrÃ¡t.

â€žNeomlouvej se tÃ-mhle pohledem," dÃ¡val mu kÃ¡zÃ¡nÃ- Å kyÅ¥Ã¡k a Bezzubka protoÄ•il oÄ•i a seskoÄ•il z Iceova klu.

Usedl opÄ›t vedle Rask, kterÃ¡ jen tÄ›Å¾ko zakrÃ½vala smÃ-ch. Cloudjumper si vedl o trochu lÃ©pe, ale cukaly mu koutky Ãºst. Bezzubkovi trochu zrÅ¯Å¾ovÄ›ly uÅ¡i, takÅ¾e je stÃ¡hnul aÅ¾ ke krku, aby to nebylo vidÄ›t. Sice byla noc, ale snÄ›hobÃ-lÃ½ Bewilderbeast svÃ-til jako Å¾Ã¡rovka, Å¾e draci ani nemuseli zapÃ¡lit oheÅˆ.

â€žValko?" pÅ™iÅ¡el k nÃ- Bezzubka a nechal se pohladit. V tÄ›chto ohledech byl opravdu mazel, ale Valce to nevadilo. MÄ›la radÅ¡i, kdyÅ¾ byli draci pÅ™Ã-tulnÃ-, na drahou stranu respektovala povahu kaÅ¾dÃ©ho draka.

â€žNemohla bys prosÃ-m zjistit, kolik je Rask let?" zeptal se Bezzubka a zvedl hlavu, aby mohla vstÃ¡t. Pokynul Rask, aby pÅ™iÅ¡la trochu blÃ-Å¾. Poslechla a stanula draÄ•Ã- Å¾enÄ› tvÃ¡Å™Ã- v tvÃ¡Å™.

Valka si klekla na kolena a jemnÄ› jÃ- podebrala tlamu. DraÄ•ice se na ni v oÄ•ekÃ¡vÃ¡nÃ- dÃ-vala. Å kyÅ¥Ã¡kova matka jÃ- opatrnÄ› prohmatÃ¡vala spodek tlamy a Rask se nehÃ½bala. Jen ji pozornÄ› sledovala.

â€žÅ˜ekla bych, Å¾e jÃ- je kolem osmnÃ¡cti, moÅ¾nÃ¡ devatenÃ¡ct," usoudila Valka a podrbala samici na hlavÄ›. Rask slastnÄ› pÅ™ivÅ™ela oÄ•i.

â€žVidÃ-Å¡, Bezzubko," ukÃ¡zal na nÄ›j Å kyÅ¥Ã¡k, â€žRask je skoro stejnÄ› starÃ¡!" DraÄ•ice se podÃ-vala na druhÃ©ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa.

â€žVÃ¡Å¾nÄ›?" zeptala se, â€žkolik je tobÄ›?" V hlase jÃ- zaznÃ-valo lehkÃ© pÅ™ekvapenÃ-. UÅ¾ pÅ™edtÃ-m tuÅ¡ila, Å¾e je blÃ-zko Bezzubkova vÄ›ku, takÅ¾e ten Å¡ok nebyl zas aÅ¾ tak velkÃ½.

â€žMnÄ› je dvacet let," prohlÃ¡sil hrdÄ›. Rask se posadila.

â€žMoc na to nevypadÃ¡Å¡," Å™ekla a Bezzubka svÄ›sil hlavu. Nikdy by netuÅ¡il, Å¾e nevypadÃ¡ na dvacet let.
>KdyÅ¾ poÄ•Ã¡teÄ•nÃ- pÅ™ekvapenÃ- zmizelo, jako by se dostal zpÄ›t do mladÅ¡Ã-ch let a postavil se na zadnÃ-.<p>

â€žKdyÅ¾ mÄ› tedy vidÃ-Å¡ jako mlÃ¡dÄ›, tak by sis se mnou mÄ›la dÃ¡t cviÄ•nÃ½ zÃ¡pas, abys vidÄ›la, Å¾e jsem dospÄ›lÃ½ drak," mÃ¡lem se zakuckal smÃ-chy, protoÅ¾e se mu uÅ¾ jen samotnÃ½ tento nÃ¡pad zdÃ¡l vtipnÃ½. Myslel si, Å¾e Rask nebude ochotnÃ¡ si s nÃ-m hrÃ¡t, ale k jeho Ãºdivu vÃ½zvu okamÅ¾itÄ› pÅ™ijala a zavrtÄ›la ocasem.

â€žProÄ• ne?" zeptala se a Cloudjumper vydal hrdelnÃ- zavrÄ•enÃ-. Oba NoÄ•nÃ- BÄ›si ztuhli.

â€žPokud si chcete hrÃ¡t, bÄ›Å¾te o kus dÃ¡l, jinak bych se k vÃ¡m musel pÅ™idat," vyslovil Stormcutter hrozbu nevrle. Bezzubka pleskl Rask po hÅ™betÄ› pravou ocasnÃ- ploutvÃ-, aby jÃ- neublÃ-Å¾il, a odbÄ›hl k nÄ›kolika hroudÃ¡m ledu. DraÄ•ice bÄ›Å¾ela za nÃ-m.

Draci se postavili na zadnÃ-. V tomhle mÄ›l Bezzubka vÃ½hodu, protoÅ¾e byl silnÄ›jÅ¡Ã- a tudÃ-Å¾ se mohl zapÅ™Ã-t pevnÄ›ji. PouÅ¾Ã-val u toho drÃ¡py a tÄ›mi pÅ™ednÃ-mi se zasekl s Rask.

Jen se chvilku pÅ™etlaÄ•ovali, coÅ¾ s pÅ™ehledem vyhrÃ¡l vÄ›tÅ¡Ã-samec. UÅ¾ se mÃ¡lem pÅ™ekulil celÃ½m tÄ›lem na Rask, ale ona se v poslednÃ- vteÅ™inÄ› pohnula a Bezzubka tÃ©mÄ›Å™ spadl. JakÃ© Å¡tÄ›stÃ-, Å¾e tlapami drÅ¾el Rask, takÅ¾e se smÃ½kl spolu s nÃ-, kdyÅ¾ vtom nohama zavadil o kÃ¡men a zaÄ•al padat.

S sebou k zemi vzal samozÅ™ejmÄ› Rask, kterÃ¡ pÅ™ekvapenÄ› vyjekla. On skonÄ•il na zÃ¡dech a ona sletÄ›la na nÄ›j. Oba se rozplÃ¡cli - Rask leÅ¾ela ÃºplnÄ› celÃ¡ na Bezzubkovi, ale ani jednomu to nevadilo. Jen se na sebe podÃ-vali a rozesmÃ¡li se.

â€žAle no tak!" mÃ¡lem se dusila Rask. â€žUkaÅ¾ mi svoji celou sÃ-lu! JdeÅ¡ na mÄ› moc lehce."
>Bezzubka se jÃ- podÃ-val do oÄ•Ã-. â€žJÃ¡ jsem jenom uklouzl," obhajoval se a zadnÃ-ma nohama chtÄ›l tÃ¡pat ve vzduchu, ale tÄ›ma svÃ½ma narazil na RasÄ•iny, takÅ¾e ji celou nadzdvihl do vzduchu a ona se zapÅ™ela o BezzubkÅ¯ v hrudnÃ-k. Ten vyhekl.<p>

â€žTak pokraÄ•ujeme?" zeptal se vesele. To, Å¾e na nÄ›m leÅ¾ela Rask, mu vÅ¯bec nevadilo. PÅ™ipadal si, jako by byl v jinÃ©m svÄ›tÄ›. _Co to vlastnÄ› dÄ›lÃ¡m?_ pomyslel si v jeden moment, kterÃ½ pak jako zÃ¡zrakem pominul a draci se zvedli.

Bezzubka nemohl vÄ›dÄ›t, Å¾e nÄ›co takovÃ©ho si Å™Ã-kÃ¡ i Rask. JejÃ- vÃ½raz i emoce byly naprosto neÄ•itelnÃ©, kdyÅ¾ se smÃ¡la. ChtÄ›la mu ukÃ¡zat, Å¾e nenÃ- bezbrannÃ¡. Ale teÄ• to prostÄ› neÅ¡lo. Nebylo divu, Å¾e Bezzubku mÄ›la rÃ¡da, ale Ä•Ã-m vÃ-c ho poznÃ¡vala, tÃ-m vÃ-c se zaÄ•Ã-nala bÃ¡t, Å¾e se to zmÄ›nÃ- v nÄ›coâ€¦ vÄ›tÅ¡Ã-ho neÅ¾ pÅ™Ã¡telstvÃ-. Jak by mohlo nÄ›co takovÃ©ho fungovat? On byl nÄ›co jako Alfova pravÃ¡ tlapa, ale kdo byla ona? Nikdo. AbsolutnÄ› nikdo. TeÄ• sice aspoÅˆ nÄ›kam patÅ™ila, jejÃ- domov byl na Blpu, ale jinak? Pro teÄ• na to vÅ¡echno zapomnÄ›la.
>Tohle byla totiÅ¾ skvÄ›lÃ¡ zÃ¡bava.<p>

Ona i Bezzubka se Å¡kÃ¡dlili, koÄ•kovali a rÅ¯znÄ› padali, kutÃ¡leli pÅ™es kusy ledu, hravÄ› po sobÄ› chÅˆapali zuby a nestarali se o to, co cÃ-tÃ-. MomentÃ¡lnÄ› to byla jen chuÅ¥ pÅ™eprat toho druhÃ©ho, aÄ•koli Bezzubka na to Å¡el dost zlehka. Nemohl jÃ- ukÃ¡zat svoji skuteÄ•nou sÃ-lu, to prostÄ› neÅ¡lo. I tak ale trochu zabral.

Nakonec, kdyÅ¾ se opÄ›t kutÃ¡leli po zemi, narazili do nÄ›Ä•eho tvrdÃ©ho a rozdÄ›lili se. Bezzubka letÄ›l doleva a Rask doprava. Oba dva se obrÃ¡tili smÄ›rem k tomu druhÃ©mu a ztuhli, kdyÅ¾ vidÄ›li, Å¾e tam leÅ¾ela rozklÃ¡dajÃ-cÃ- se mrtvola draka. Bezzubka se znechucenÃ-m otÅ™Ã¡sl. TÄ›lo nebohÃ©ho Hobblegrunta tady muselo bÃ½t od bitvy, coÅ¾ byl asi tÃ½den zpÃ¡tky. Rask odvrÃ¡tila hlavu a zavÅ™ela oÄ•i.

Pohled na mrtvolu byl odpornÃ½, a i kdyÅ¾ jen touÅ¾ili dostat se od nÃ- pryÄ•, Bezzubka mÄ›l dojem, Å¾e by si zaslouÅ¾il aspoÅˆ nÄ›jak dÅ¯stojnÄ›ji odejÃ-t. Jednou slyÅ¡el, Å¾e dokud se nespÃ¡lÃ- nebo nepohÅ™bÃ- tÄ›lo, duÅ¡e zemÅ™elÃ©ho bude navÅ¾dy bloudit a nedojde klidu. A jako Alfa pociÅ¥oval nÄ›jakou zodpovÄ›dnost.

â€žNemÅ¯Å¾eme ho tady takhle nechat," prohlÃ¡sil a Rask struÄ•nÄ› vysvÄ›tlil, v co vÄ›Å™Ã- VikingovÃ©.

â€žTo je hroznÃ©," zhrozil se druhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s, â€žspoustu drakÅ¯ nikdy nedojde klidu!" Bezzubka si mohl jen domyslet, Å¾e mluvÃ- o Å¾ivotÄ› u Draga.

â€žSpÃ¡lÃ-me ho," rozhodl nakonec, â€ža proneseme nÄ›jakou menÅ¡Ã- Å™eÄ•." Rask souhlasila. NechuÅ¥ dÃ-vat se na rozklÃ¡dajÃ-cÃ- se mrtvolu stÃ¡le pÅ™etrvÃ¡vala, ale mÄ›li jasnÃ½ cÃ-l.

NoÄ•nÃ- BÄ›si si stoupli na jednu stranu a Bezzubka zaÄ•al. Rask se hned chytila. PouÅ¾Ã-vali slabou plazmu, aby tÄ›lo hned nespÃ¡lili. Hobblegrunt se pomalu ztrÃ¡cel v plamenech. Rask se podÃ-vala na Bezzubku a Ä•ekala, aÅ¾ nÄ›co pronese. NoÄ•nÃ- BÄ›s si odkaÅ¡lal.

â€žDalÅ¡Ã- drak padl v boji. NeznÃ¡mÃ½ Hobblegrunte, z celÃ©ho srdce doufÃ¡me, Å¾e dojdeÅ¡ klidu a najdeÅ¡ svÃ© prÃ¡voplatnÃ© mÃ-sto ve Valhalle," Å™ekl Bezzubka vÃ¡Å¾nÄ› a oÄ•ima peÄ•livÄ› pozoroval kaÅ¾dÃ½ plamen, kterÃ½ se rozrostl v oheÅˆ.

â€žPojÄ•me," obrÃ¡til se od ohnÄ›, â€žasi bychom uÅ¾ mÄ›li letÄ›t zpÄ›t na Blp." OtoÄ•il se a vykroÄ•il zpÄ›t k mÃ-stu, kde slabÄ› svÃ-til Bewilderbeast. Rask se sklopenou hlavou nÃ¡sledovala, neodvaÅ¾ujÃ-c se pohlÃ©dnout naposledy na hoÅ™Ã-cÃ- tÄ›lo.

â€žCo jste tam dÄ›lali?" To byla prvnÃ- vÄ›c, na kterou se jich zeptal Cloudjumper. Rask se podÃ-vala do zemÄ›. Bylo jÃ- nepÅ™Ã-jemnÃ© jen pomyslet na to, Å¾e tam naÅ¡li mrtvolu.

â€žByl tam mrtvÃ½ drak," odpovÄ›dÄ›l Bezzubka, â€žpravdÄ›podobnÄ› jeÅ¡tÄ› z bitvy, tak jsme ho spÃ¡lili a Å™ekli pÃ¡r vÄ›t."

Stormcutter kÃ½vl.

â€žDobÅ™e jste udÄ›lali," prohlÃ¡sil, â€žmoÅ¾nÃ¡ bych to tady mohl trochu poklidit, aby to tady bylo aspoÅˆ Ä•isto, aÅ¾ sem pÅ™iletÃ- draci." PodÃ-val se nÄ›kam za Bezzubku, do mÃ-st, kde zÃ¡Å™il oheÅˆ.

â€žTakÅ¾e poletÃ-Å¡ sem na DraÄ•Ã- horu?" zeptal se Bezzubka. Mohli by to s Cloudjumperem uhrÃ¡t jako Alfa a drak, kdyÅ¾ zapletou hovor, a on by se tak mohl dozvÄ›dÄ›t, jestli Cloudjumper skuteÄ•nÄ› poletÃ- s draky odtud jako jeho zÃ¡stupce.

â€žChceÅ¡ snad letÄ›t s draky z bÃ½valÃ©ho hnÃ-zda RudÃ© Smrti, ne?" odpovÄ›dÄ›l otÃ¡zkou, ale Bezzubka vdÄ›Ä•nÄ› pÅ™ikÃ½vl.

Draci jeÅ¡tÄ› chvÃ-li odpoÄ•Ã-vali, Bezzubka si lehl a hlavu poloÅ¾il na pÅ™ednÃ- tlapy. Sedlo na hÅ™betÄ› mu zelo prÃ¡zdnotou. Rask se zÃ¡dy opÅ™ela o IceÅ¯v kel a zavÅ™ela oÄ•i. Cloudjumper zÅ¯stÃ¡val ve stÅ™ehu, jen pro pÅ™Ã-pad.

KoneÄ•nÄ› to vypadalo, Å¾e Valka se Å kyÅ¥Ã¡kem dopovÃ-dali. Vstali a Ice po dlouhÃ© dobÄ› otevÅ™el jedno oko.

â€žMoÅ¾nÃ¡ byste mÄ›li vyrazit, pokud to na Blp chcete stihnout do svÃ-tÃ¡nÃ-," zafunÄ›l a Valka se chopila jeho rady a pÅ™eloÅ¾ila jeho slova Å kyÅ¥Ã¡kovi. NÃ¡Ä•elnÃ-k pohledem pÅ™ejel oblohu a usoudil, Å¾e je opravdu nejvyÅ¡Ã- Ä•as na nÃ¡vrat.

â€žCloudjumpera s vÃ¡mi poÅ¡lu pro dalÅ¡Ã- masti a obvazy, i kdyÅ¾ ty uÅ¾ moc potÅ™ebovat nebudu, jen pro jistotu. SpÃ-Å¡ ty masti," dala mu instrukce Valka a potom se usmÃ¡la.

â€žPÅ™iletÃ-m v pÃ¡tek na vaÅ¡i svatbu," Å™ekla a lehce pohladila Rask, kterÃ¡ vstala a odeÅ¡la kus od Bezzubky s Cloudjumperem. MeruÅˆkovÃ½ drak se trochu uÅ¡klÃ-bl.

â€žTak se uvidÃ-me v pÃ¡tek," vylezl Å kyÅ¥Ã¡k Bezzubkovi na hÅ™bet a NoÄ•nÃ- BÄ›s se rozlouÄ•il s Valkou i Icem. Cloudjumper i Rask se zachovali stejnÄ›.

Bewilderbeast otevÅ™el i druhÃ© oko.

â€žNashledanou, Bezzubko, Cloudjumpere. TÄ›Å¡ilo mÄ›, Rask," promluvil. MoÅ¾nÃ¡ to znÄ›lo aÅ¾ moc formÃ¡lnÄ›, ale snÄ›hobÃ-lÃ½ drak si s tÃ-m hlavu nedÄ›lal. KoneckoncÅ¯ bÃ½val Alfa a byl na takovÃ½ zpÅ¯sob mluvy zvyklÃ½.

â€žI mnÄ› bylo potÄ›Å¡enÃ-m," odpovÄ›dÄ›la Rask a trochu sklonila hlavu. Bewilderbeasti byli Alfa draky od pÅ™Ã-rody, takÅ¾e se sluÅ¡elo mu prokÃ¡zat alespoÅˆ trochu Ãºcty, i kdyÅ¾ uÅ¾ Alfou nebyl.

Ice i Valka sledovali, jak vÅ¡ichni tÅ™i draci odlÃ©tajÃ-. Cloudjumper tentokrÃ¡t uÅ¾ od zaÄ•Ã¡tku letÄ›l jen s pomocÃ- hlavnÃ-ho pÃ¡ru kÅ™Ã-del, aby mu NoÄ•nÃ- BÄ›si staÄ•ili.

Po chvilce se Valka opÅ™ela o BewilderbeastÅ¯v kel a zahledÄ›la se na nÄ›j s vÃ-tÄ›znÃ½m ÃºÅ¡klebkem.

â€žHodÃ- se k sobÄ›, Å¾e?" prohodila jen tak a obÅ™Ã- drak vypustil trochu pÃ¡ry na znamenÃ- souhlasu. Kousek tÃ© mlhy dopadl Å¾enÄ› na vlasy, na kterÃ½ch se potom zachytily malÃ© kapky vody.

â€žRozhodnÄ›," pÅ™isvÄ›dÄ•il a sledoval Valku, jak se uvolnÄ›nÄ› opÃ-rÃ¡ o jeho kel. Ice byl rÃ¡d, Å¾e mÃ¡ aspoÅˆ oba. Bitvu s Dragem si uÅ¾ nÄ›kolikrÃ¡t vyslechl od Cloudjumpera a musel uznat, Å¾e je rÃ¡d za oba kly. Pokud by se teÄ• nÄ›co stalo, mohl by se alespoÅˆ efektivnÄ› brÃ¡nit.

â€žZÅ¯staneÅ¡ s nÃ¡mi, aÅ¾ se uzdravÃ-Å¡?" zavedla Å™eÄ• Valka na nÄ›co jinÃ©ho. To, Å¾e drakÅ¯m rozumÃ-, nedÃ¡vala moc najevo, ale ve spoleÄ•nosti plazÅ¯ to bylo nÄ›co jinÃ©ho. Nejednou si Å™Ã-kala, Å¾e by se zblÃ¡znila, kdyby se to nenauÄ•ila.

Ice zavÅ™el bolestnÄ› oÄ•i.

â€žObÃ¡vÃ¡m se, Å¾e ne," odpovÄ›dÄ›l ztÄ›Å¾ka, â€žAlfou je teÄ• Bezzubka a na Blpu bych byl vÃ-c neÅ¾ pÅ™Ã-tÄ›Å¾." Valce se rozÅ¡Ã-Å™ily oÄ•i pÅ™ekvapenÃ-m.

â€žTy nejsi zbyteÄ•nÃ¡ zÃ¡tÄ›Å¾," Å™ekla a znÄ›lo to dost neÅ¡Å¥astnÄ›. Tenhle Bewilderbeast jÃ- pomohl, kdyÅ¾ jÃ- bylo nejhÅ¯Å™, nemohla o nÄ›j jen tak pÅ™ijÃ-t! NechtÄ›la, aby jen tak odeÅ¡el. Ice si ji prohlÃ©dl.

â€žPotÅ™ebuji se vydat svojÃ- vlastnÃ- cestou," objasnil Bewilderbeast, â€žkdybyste mÄ› nÄ›kdy potÅ™ebovali, vÅ¾dy mÅ¯Å¾eÅ¡ poslat Cloudjumpera a jÃ¡ pÅ™ijdu."

Valka si zhluboka povzdechla a zadÃ-vala se na hvÄ›zdy. StejnÄ› jako pÅ™ed nÄ›kolika hodinami jako Bezzubka musela uznat, Å¾e jsou nÃ¡dhernÃ©.

â€žChÃ¡pu," vzdechla nakonec. I ona se vydÃ¡ svojÃ- vlastnÃ- cestou. Nic uÅ¾ nebude tak jako dÅ™Ã-v.

Cesta domÅ¯ probÄ›hla naprosto v poÅ™Ã¡dku. Ani jeden z nich nemluvil, moÅ¾nÃ¡ proto, Å¾e si nemÄ›li co Å™Ã-ct. Rask se stÃ¡le dÃ-vala na hvÄ›zdy a nebylo tÅ™eba upÅ™esÅˆovat, na co zrovna myslÃ-. StÃ¡le se nemohla zbavit pohledu na mrtvÃ©ho draka, kterÃ©mu uspoÅ™Ã¡dali menÅ¡Ã- pohÅ™eb. Na riziko smrti byla zvyklÃ¡, ale bylo to nÄ›co jinÃ©ho, zemÅ™Ã-t sÃ¡m a vidÄ›t nÄ›koho zemÅ™Ã-t. Nebo uÅ¾ nÄ›koho mrtvÃ©ho, a aÄ•koliv Hobblegrunta neznala, byla otÅ™esenÃ¡ z toho, Å¾e zahynul ve vÃ¡lce.

Cloudjumper s Bezzubkou spolu naopak nemohli mluvit. Stormcutter sice

Å™Ã-kal, Å¾e ho bude uÄ•it, ale neÅ¡lo to, kdyÅ¾ tady s nimi byla Rask. TakÅ¾e se kaÅ¾dÃ½ch pÃ¡r chvil na sebe podÃ-vali a potom zase obrÃ¡tili svoji pozornost jinam. Å kyÅ¥Ã¡k leÅ¾el na BezzubkovÄ› hÅ™betÄ› a pozoroval hvÄ›zdy. Nebo moÅ¾nÃ¡ spal, Bezzubka si nebyl jistÃ½. On byl stÃ¡le odpoÄ•atÃ½ a mÄ›l dojem, Å¾e vydrÅ¾Ã- pÃ¡r dnÃ- bez dalÅ¡Ã-ho spÃ¡nku.

KdyÅ¾ dorazili na Blp, byl napadanÃ½ Ä•erstvÃ½ snÃ-h. Bezzubka se zpoÄ•Ã¡tku bÃ¡l, Å¾e se nÄ›co stalo, ale Ãºlevou si oddechl, kdyÅ¾ ke tÅ™em drakÅ¯m pÅ™iletÄ›la FlÃ¡kota.

â€žAch, to jste vy," Å™ekla zadÃ½chanÄ›, â€žuÅ¾ jsem se bÃ¡la, aby to nebyl nÄ›jakÃ½ dalÅ¡Ã- Ãºtok." Cloudjumper se rozhlÃ©dl.

â€žTo jsi tu na strÃ¡Å¾i jenom ty?" zeptal se podezÅ™Ã-vavÄ› a FlÃ¡kota zavrtÄ›la hlavou.

â€žNe, je tu se mnou jeÅ¡tÄ› TesÃ¡k, volala jsem ho," odpovÄ›dÄ›la a ohlÃ©dla se za sebe. Rask musela v tomto ohledu uznat, Å¾e Bezzubka se Stormfly drÅ¾eli hlÃ-dku peÄ•livÄ›.

â€žUrÄ•itÄ› zase spÃ-," zavrÄ•el zmÃ-nÄ›nÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s a zaryl drÃ¡py do zemÄ›, â€žaÅ¾ se mi dostane do tlapâ€¦"

Cloudjumper je vÅ¡echny pÅ™eruÅ¡il. OdkaÅ¡lal si a Å kyÅ¥Ã¡k, kterÃ½ doteÄ• leÅ¾el Bezzubkovi na zÃ¡dech, se napÅ™Ã-mil. _TakÅ¾e opravdu spal_, pomyslel si Bezzubka. _Å kyÅ¥Ã¡k opravdu rÃ¡d pokouÅ¡Ã- svÃ© Å¡tÄ›stÃ-_.

â€žTo staÄ•Ã-, klidnÄ› TesÃ¡ka na hlÃ-dce nahradÃ-m a rÃ¡no se vrÃ¡tÃ-m za Valkou. A zabrÃ¡nÃ-m tÃ-m Bezzubkovi, aby mu ublÃ-Å¾il, protoÅ¾e se mi zdÃ¡, Å¾e s nÃ-m mÃ¡ mÃ¡lo trpÄ›livosti," prohlÃ¡sil Stormcutter a FlÃ¡kota kÃ½vla. Nato zaÄ•ala mÃ¡vat kÅ™Ã-dly a vznesla se zase zpÄ›t na svÃ© mÃ-sto.

â€žKdybys ho znal tak dlouho jako jÃ¡, taky bys s nÃ-m nemÄ›l trpÄ›livost!" odsekl Bezzubka a vykroÄ•il vpÅ™ed. Rask se naopak stÃ¡hla. Vypadalo to, Å¾e se schyluje k bitvÄ›. I Å kyÅ¥Ã¡k seskoÄ•il z Bezzubkova hÅ™betu a stÃ¡l vedle draÄ•ice.

Bezzubka se pÅ™iblÃ-Å¾il ke Cloudjumperovi a obÅ™Ã- Stormcutter ho doslova obalil kÅ™Ã-dlem. Byli v naprostÃ© tmÄ›, ani mÄ›sÃ-c sem neprosvÃ-tal. Pod zemÃ- moÅ¾nÃ¡ tak slabÃ© svÄ›tlo z louÄ•Ã-.

Cloudjumper zvedl hlavu a pohnul jÃ- ve smÄ›ru domÅ¯.

â€žKlidnÄ› bÄ›Å¾te, my si to tady vyÅ™Ã-dÃ-me," Å™ekl Rask a ta pÅ™ikÃ½vla. VÃ¡Å¾nÄ› se nechtÄ›la dostat do potÃ-Å¾Ã- s Alfou, aÄ•koli Bezzubka Å™Ã-kal, Å¾e je dost benevolentnÃ-. _I Bezzubka se mÅ¯Å¾e mÃ½lit_, pomyslela si a se zataÅ¾enÃ½mi zuby uchopila Å kyÅ¥Ã¡kovi ruku a zaÄ•ala ho tÃ¡hnout smÄ›rem k nÃ¡vsi.

â€žDobrou noc," obrÃ¡tila se jeÅ¡tÄ› na Cloudjumpera, kterÃ½ v kukle z kÅ™Ã-del svÃ-ral Bezzubku. NoÄ•nÃ- BÄ›s se uvnitÅ™ posadil a docela si uÅ¾Ã-val teplo, kterÃ© tam bylo. Drak mÄ›l v kÅ™Ã-dlech z letu rozproudÄ›nou krev a rozhodnÄ› to bylo pÅ™Ã-jemnÄ›jÅ¡Ã- neÅ¾ bÃ½t venku, kde byl Ä•erstvÃ½ snÃ-h.

Oba odeÅ¡li docela rychle, takÅ¾e Cloudjumper kÅ™Ã-dla rozevÅ™el a

odhalil Bezzubku, kterÃ½ vykroÄ•il na snÃ-h.

â€žTo bylo vÃ¡Å¾nÄ› chytrÃ©," poznamenal a podÃ-val se smÄ›rem, kterÃ½m Rask se Å kyÅ¥Ã¡kem museli odejÃ-t. Stormcutter se beze slova pustil druhÃ½m smÄ›rem, kde mÄ›l bÃ½t TesÃ¡k. Bezzubka zaÄ•al mÃ-t dojem, Å¾e je na nÄ›j Cloudjumper naÅ¡tvanÃ½, ale i tak se vydal za nÃ-m a vesele u toho poskakoval.

â€žJak si s tÃ-m chceÅ¡ poradit?" zdvihl oboÄ•Ã- Stormcutter, kdyÅ¾ se NoÄ•nÃ- BÄ›s dostal kousek pÅ™ed nÄ›j. Ten se zastavil na mÃ-stÄ› a zmatenÄ› se zeptal: â€žS Ä•Ã-m?"

Cloudjumper potÅ™Ã¡sl hlavou.

â€žS Rask pÅ™ece." Bezzubka byl najednou jeÅ¡tÄ› vÃ-c zmatenÃ½. ProÄ• vÅ¯bec vytahuje tohle tÃ©ma, nedohodli se snad na nÄ›Ä•em? NerozhodnÄ› se podÃ-val na hvÄ›zdy.

â€žJak dokÃ¡Å¾eÅ¡ pÅ™ed nÃ- skrÃ½vat to, Å¾e jsi Alfa, navÃ-c s nÃ- budeÅ¡ urÄ•itÄ› trÃ¡vit mnohem vÃ-c Ä•asu," objasnil oranÅ¾ovÃ½ drak, jehoÅ¾ Å¡upiny se teÄ• leskly spÃ-Å¡e do Ä•ervena dÃ-ky osvÄ›tlenÃ- vesnice.

â€žProÄ• bych s nÃ- trÃ¡vil vÃ-c Ä•asu, kdyÅ¾ uÅ¾ tak ho mÃ¡m mÃ¡lo?" zeptal se Bezzubka, i kdyÅ¾ uÅ¾ mÄ›l docela jasnou pÅ™edstavu, kam tenhle rozhovor asi tak mÃ-Å™Ã-. A nelÃ-bilo se mu to. ProÅ¡li kolem mlÃ½na a zaboÄ•ili doprava. NoÄ•nÃ- BÄ›s spatÅ™il DÄ›sovce ObludnÃ©ho, jak mÃ¡ poklidnÄ› svÄ›Å¡enou hlavu a spÃ-. RozzlobenÄ› zavrÄ•el.

â€žJen si to pÅ™iznej," podÃ-val se vpÅ™ed Cloudjumper a taky si nemohl pomoct, aby se pÅ™i pohledu na dÅ™Ã-majÃ-cÃ-ho TesÃ¡ka nezamraÄ•il, â€žje mladÃ¡, chytrÃ¡, pÄ›knÃ¡â€¦ Opravdu jsi si jistÃ½, Å¾e ji chceÅ¡ opravdu jen jako kamarÃ¡dku?"

Bezzubka zavÅ™el oÄ•i. VÄ›dÄ›l, Å¾e k tomu dojde. Cloudjumper byl aÅ¾ moc vÅ¡Ã-mavÃ½, aby si tohoto nevÅ¡imnul.

â€žAno, Cloudjumpere. Jen jako kamarÃ¡dku," odpovÄ›dÄ›l, ale v duchu si pÅ™Ã¡l, aby to nebyla pravda. Rask byla ta, kterÃ¡ mu pomÃ¡hala pÅ™ekonat ty nejhorÅ¡Ã- dny, kdyÅ¾ nic jinÃ©ho nezabÃ-ralo. Byla tou, kterÃ¡ ho vidÄ›la, kÃ½m skuteÄ•nÄ› byl, na zaÄ•Ã¡tku zlomenÃ½m drakem, jenÅ¾ potÅ™ebuje podporu, potÃ© jejÃ-m uÄ•itelem. ZaÄ•Ã-nal se na ni upÃ-nat, ale po dneÅ¡ku se mu zdÃ¡lo, Å¾e z jejich pÅ™Ã¡telskÃ©ho pouta uÅ¾ nevycouvÃ¡. A ani nechtÄ›l.

â€žV tom pÅ™Ã-padÄ› si dÃ¡vej pozor," povzdechl si Stormcutter, â€žaby se ti to nevymstilo."

DoÅ¡li k TesÃ¡kovi. DÄ›sovec se ani nepohnul, spal tak tvrdÄ›, Å¾e by ho nevzbudila ani VÅ™eÅ¡tÃ-cÃ- Smrt. Bezzubka pÅ™i pohledu na nÄ›j protoÄ•il oÄ•i.

â€žTesÃ¡ku!" prakticky mu zaÅ™val pÅ™Ã-mo do ucha, aÅ¾ vÄ›tÅ¡Ã- drak nadskoÄ•il. Rozespale se podÃ-val na NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa.

â€žAâ€¦ Alfo!" kÅ™ikl zdÄ›Å¡enÄ›. â€žBezzubko!" NoÄ•nÃ- BÄ›s se pÅ™imhouÅ™il oÄ•i. TesÃ¡k si vÅ¡iml i Cloudjumpera, kterÃ½ pozoroval jeho poÄ•Ã-nÃ¡nÃ- a hodnotil vÃ½stup. â€žJÃ¡ ti to vysvÄ›tlÃ-m," skrÄ•il se DÄ›sovec.

â€žNepotÅ™ebuju to vysvÄ›tlit," Å¡vihl Bezzubka ocasem, â€žtohle je uÅ¾ druhÃ¡ noc, co jsem tÄ› nachytal spÃ-cÃ-ho na hlÃ-dce. Polevili jsme. Od tÃ© doby, co jsme uzavÅ™eli mÃ-rovou dohodu s Alvinem a Dagura se vÃ-cemÃ©nÄ› zbavili, jsme uÅ¾ tolik hlÃ-dky nedrÅ¾eli, a musÃ-m Å™Ã-ct, Å¾e nÄ›kteÅ™Ã- z nÃ¡s hodnÄ› zlenivÄ›li." OdmlÄ•el se a podÃ-val se pÅ™es drakovo rameno nÄ›kam do dÃ¡lky.

â€žNo schvÃ¡lnÄ›, jak mi vysvÄ›tlÃ-Å¡ tamto?" zeptal se a ve tvÃ¡Å™i mÄ›l vÃ½raz teÄ•-to-schytÃ¡Å¡. TesÃ¡k se vyplaÅ¡enÄ› ohlÃ©dl.

â€žKde? JÃ¡ nic nevidÃ-m! Kde to je?" panikaÅ™il, dokud ho Bezzubka nezarazil.

â€žNic tam nenÃ-," Å™ekl klidnÄ›, â€žale kdyby tam nÄ›co bylo a my tÄ› nevzbudili, jak bys to dokÃ¡zal spatÅ™it?" TesÃ¡k se zahanbenÄ› podÃ-val do zemÄ›.

â€žPokud chceÅ¡ spÃ¡t, jdi do stÃ¡je a nech to nÃ¡m," poslal ho NoÄ•nÃ- BÄ›s pryÄ• a DÄ›sovec stÃ¡hl ocas a odporouÄ•el se do stÃ¡jÃ-.

Cloudjumper vyÅ¡el ze stÃ-nu. Uznale pokyvoval hlavou.

â€žPoradil sis opravdu dobÅ™e," pochvÃ¡lil ho a Bezzubka cÃ-til nemalou pÃ½chu, Å¾e to takhle zvlÃ¡dnul. PÅ™i prvnÃ-m pohledu mÄ›l sto chutÃ- TesÃ¡kovi opravdu ublÃ-Å¾it. MoÅ¾nÃ¡ by dokonce dostÃ¡l i tÃ© pÅ™ezdÃ-vce, kterou mu VikingovÃ© kdysi dali, ale potom mu to pÅ™iÅ¡lo zbyteÄ•nÃ©, ublÃ-Å¾it nÄ›komu, takÅ¾e se spokojil jen s tÃ-mhle a vida â€“ byl spokojenÄ›jÅ¡Ã- s tÃ-m, jak to dokÃ¡zal, neÅ¾ kdyby tady nÄ›kde teÄ• leÅ¾el DÄ›sovec v bezvÄ›domÃ-.

Bezzubka pokrÄ•il rameny.

â€žMoÅ¾nÃ¡ bych mohl hlÃ-dku drÅ¾et s tebou," nabÃ-dl se, â€žstejnÄ› nejsem unavenÃ½." Å ance Ãºtoku po zbytek dneÅ¡nÃ- noci byla mizivÃ¡, ale stejnÄ› tady chtÄ›l zÅ¯stat. Pohled na vesnici v noci mu pÅ™ipomÃ-nal tu noc, kdy ho Å kyÅ¥Ã¡k sestÅ™elil. Byla to prostÃ¡ vzpomÃ-nka na to, jak unikl kontrole RudÃ© Smrti, coÅ¾ nakonec vedlo k jejÃ- porÃ¡Å¾ce a pÅ™Ã¡telstvÃ- lidÃ- a drakÅ¯. Bezzubka se Ä•astokrÃ¡t zamÃ½Å¡lel nad tÃ-m, co by se stalo, kdyby se tyhle dva nÃ¡rody nespÅ™Ã¡telily. PravdÄ›podobnÄ› by byl uÅ¾ dÃ¡vno mrtvÃ½.

â€žJÃ¡ to tady zvlÃ¡dnu," odvÄ›til Cloudjumper pÅ™esvÄ›dÄ•ivÄ›, â€žjdi si odpoÄ•inout." Bezzubka se zatvÃ¡Å™il dotÄ•enÄ›.

â€žÅ˜Ã-kal jsem, Å¾e nejsem unavenÃ½!" protestoval, ale Stormcutter ho zarazil.

â€žMohl bys jÃ-t Å™Ã-ct Rask, Å¾e jsem ti nic neudÄ›lal," nadhodil a Bezzubka obrÃ¡til oÄ•i v sloup.

â€žTo se opravdu budeÅ¡ bavit jen na tomhle tÃ©matu?" zeptal se otrÃ¡venÄ› a zkusmo ho zkusil plÃ¡cnout ocasem. VÄ›tÅ¡Ã- drak uhnul a zÃ¡keÅ™nÄ› se uculil.

â€žAno, je to zÃ¡bava, A-L-F-O!" vyslovil a skoro u toho zpÃ-val. _To je tak zÃ¡bavnÃ©_, pomyslel si Bezzubka a vstal.

â€žV tom pÅ™Ã-padÄ› dobrou noc," Å™ekl na rozlouÄ•enou a neÄ•ekal na Stormcutterovu odpovÄ›Ä•, obrÃ¡til se a odeÅ¡el. Cloudjumper se za nÃ-m podÃ-val a smÃ-chy se mÃ¡lem zakuckal. Bezzubka byl na nÄ›kterÃ¡ tÃ©mata aÅ¾ moc citlivÃ½.

NoÄ•nÃ- BÄ›s proÅ¡el celou vesnicÃ-._Nebyl si jistÃ½, jestli uÅ¾ bude Å kyÅ¥Ã¡k u sebe doma, kdyÅ¾ mÄ›l dÅ¯m novÄ› postavenÃ½ a rozÅ¡Ã-Å™enÃ½ i pro Valku a Cloudjumpera. Vypadalo to, Å¾e Tlamoun jako hlavnÃ- konstruktÃ©r nezapomnÄ›l na fakt, Å¾e brzy tam budou bydlet i Astrid se Stormfly. I tak mu ale dÅ¯m pÅ™ipadal aÅ¾ moc velkÃ½, kdyÅ¾ k nÄ›mu doÅ¡el. _Ale ne!_ zaÄ•al panikaÅ™it. _Å½e to neudÄ›lali tak, aby tam mohla bydlet i Rask?_

Bezzubka obÄ›hl dÅ¯m zezadu a vyskoÄ•il do okna, kterÃ© vedlo do Å kyÅ¥Ã¡kova pokoje. Zastavil se hned na rÃ¡mu. Jeho_jezdec mÄ›l jako pÅ™edtÃ-m postel v patÅ™e a i on tam mÄ›l zatÃ-m svÅ¯j kÃ¡men, ale Rask visela za ocas na jednom z trÃ¡mÅ¯ a modrÃ½ma oÄ•ima ho sledovala.

Bezzubka seskoÄ•il do pokoje, aby neprobudil Å kyÅ¥Ã¡ka. DraÄ•ice se trochu odkryla, aby s nÃ-m mohla mluvit, jen jedno Bezzubkovi vrtalo hlavouâ€¦

â€žProÄ• sis nelehla na kÃ¡men?" zeptal se zvÄ›davÄ›. Rask se na kus horniny podÃ-vala.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡k Å™Ã-kal, Å¾e na nÄ›m spÃ¡vÃ¡Å¡ ty, tak jsem si Å™ekla, Å¾e ti nezalehnu mÃ-sto," odpovÄ›dÄ›la a Bezzubka si svoji postel poÅ™Ã¡dnÄ› pÅ™emÄ›Å™il.

â€žVÅ¾dyÅ¥ je tu dost mÃ-sta pro nÃ¡s oba," namÃ-tl a hned se za sebe zastydÄ›l. Rask pÅ™ece nepÅ™ijme nÄ›co takovÃ©ho! NavÃ-c â€“ co by dÄ›lal Cloudjumper, kdyby tohle vÄ›dÄ›l? Potrhal by se smÃ-chy. A Å™ekl by to Stormfly. Ne, to rozhodnÄ› nebyl dobrÃ½ nÃ¡pad. Bezzubkovi to ale pÅ™ipadalo na mÃ-stÄ›. Mohl pÅ™ece jednou obÄ›tovat pohodlnÃ½ spÃ¡nek.

â€žTaky jsem si Å™Ã-kala, ale stejnÄ› jsem Ä•ekala na tebe," seskoÄ•ila Rask ze stropu a lehla si na kÃ¡men, ÃºplnÄ› ke stÄ›nÄ›. Bezzubka si povzdechl s tÃ-m, Å¾e teÄ• uÅ¾ to nezmÄ›nÃ-, a uvelebil se vedle nÃ-.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡k Å™Ã-kal, Å¾e tady mÅ¯Å¾u bydlet," zaÅ¡eptala Rask, bylo vidÄ›t, Å¾e uÅ¾ chtÄ›la jÃ-t spÃ¡t, â€žÅ¾e budeÅ¡ opravdu rÃ¡d."

â€žÅ kyÅ¥Ã¡k vÃ¡Å¾nÄ› rÃ¡d pokouÅ¡Ã- svoje Å¡tÄ›stÃ-," obrÃ¡til oÄ•i v sloup vÄ›tÅ¡Ã- drak sarkasticky a ani si poÅ™Ã¡dnÄ› neuvÄ›domil, Å¾e je to ta samÃ¡ vÄ›ta, kterou si pÅ™i letu zpÄ›t na Blp pomyslel, kdyÅ¾ Viking usnul na jeho hÅ™betÄ›.

Rask mu najednou olÃ-zla tvÃ¡Å™. Bezzubka se na ni zmatenÄ› podÃ-val a cÃ-til, jak mu hoÅ™Ã- tvÃ¡Å™e.

â€žDÃ-ky," Å™ekla Rask, â€ždobrou noc."

NeÅ¾ se Bezzubka stihl zeptat, za co dÄ›kuje, mÄ›la uÅ¾ pevnÄ› zavÅ™enÃ© oÄ•i a tvrdÄ› spala.

13. Svatba

**DvÄ› kapitoly v jednom dni? To snad nenÃ- moÅ¾nÃ©! Tahle je trochu kratÅ¡Ã-, ale pokusÃ-m se bÃ½t s dalÅ¡Ã- kapitolou o nÄ›co rychlejÅ¡Ã- neÅ¾ za mÄ›sÃ-c (a pÅ¯l) :D **

I don't own HTTYD

* * *

><p>TÃ½den ubÄ›hl jako voda. MoÅ¾nÃ¡ dokonce rychleji. DruhÃ½ den rÃ¡no Cloudjumper odletÄ›l zpÄ›t na DraÄ•Ã- horu a nechal Bezzubku napospas starostem Alfy.<p>

Å kyÅ¥Ã¡k svÃ©ho draka vÃ-dal takÃ© mnohem mÃ©nÄ›, protoÅ¾e rÃ¡no se Bezzubka vÅ¾dy nÄ›kam vytratil a jen pÃ¡rkrÃ¡t ho bÄ›hem dne zahlÃ©dl. OstatnÄ›, Å kyÅ¥Ã¡k mÄ›l sÃ¡m svÃ© problÃ©my jako nÃ¡Ä•elnÃ-k. Teprve pÅ™es tÃ½den pÅ™ijÃ-Å¾dÄ›ly lodÄ› spÅ™Ã¡telenÃ½ch klanÅ¯, aby jejich nÃ¡Ä•elnÃ-ci mohli vyjÃ¡dÅ™it upÅ™Ã-mnou soustrast Å kyÅ¥Ã¡kovi, hned po tom mu pogratulovat k pozici nÃ¡Ä•elnÃ-ka, coÅ¾ bylo dosti ironickÃ©, Å¾e nejdÅ™Ã-ve truchlili a hned potÃ© byli veselÃ-, ale mladÃ½ Viking to pÅ™ijÃ-mal znaÄ•nÄ› diplomaticky. VÄ›tÅ¡ina nÃ¡vÅ¡tÄ›vnÃ-kÅ¯ zÅ¯stÃ¡vala na Blpu aÅ¾ do svatby.

NÄ›kteÅ™Ã- nÃ¡Ä•elnÃ-ci dokonce pÅ™iloÅ¾ili ruku k dÃ-lu pÅ™i zdobenÃ- vesnice. Draci jim u toho pomÃ¡hali, na coÅ¾ ostatnÃ- klany nebyly zvyklÃ©, aÄ•koli i oni uzavÅ™eli mÃ-r s draky. Ale to aÅ¾ potÃ©, co jim nÄ›kolik let zpÃ¡tky pÅ™edvedli Å kyÅ¥Ã¡k s KliÄ•asem nÃ¡zornou ukÃ¡zku, Å¾e draci opravdu nejsou nebezpeÄ•nÃ-.

Rask trÃ¡vila Ä•as se Stormfly a FlÃ¡kotou, Ä•asto i s ostatnÃ-mi draky z akademie. TesÃ¡k se ji snaÅ¾il ohromit, ale ona ho jen ignorovala. Snad ani nemÄ›la nÃ¡ladu.

PrvnÃ- den ji vzali do arÃ©ny, kde ji Ä•lenovÃ© akademie vyzkouÅ¡eli. Vzhledem k tomu, Å¾e jedinÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s, kterÃ©ho kdy pÅ™edtÃ-m mÄ›li tu Ä•est poznat, byl Bezzubka, se na toto setkÃ¡nÃ- vÄ›tÅ¡ina z nich tÄ›Å¡ila. Rask doufala, Å¾e dorazÃ- i Bezzubka, ale k jejÃ-mu velkÃ©mu zklamÃ¡nÃ- se ukÃ¡zal aÅ¾ veÄ•er. KdyÅ¾ mu vyprÃ¡vÄ›la, jak ji jezdci nutili lÃ©tat co nejrychleji (coÅ¾ v jejÃ-m pÅ™Ã-padÄ› nebyl vÅ¯bec Å¾Ã¡dnÃ½ problÃ©m), jak mÄ›la Å¡krÃ¡bnout do kamene, aby zjistili ostrost jejÃ-ch drÃ¡pÅ¯, jejÃ- reakci na ÃºhoÅ™e, coÅ¾ se jÃ- absolutnÄ› nelÃ-bilo, jak ji celou prozkoumali, zkontrolovali zuby, jak musela stÅ™Ã-let co nejsilnÄ›jÅ¡Ã- plazmy, zkouÅ¡eli jejÃ- Ä•ich, vzali ji do tunelÅ¯ pod Blpem, aby si vyzkouÅ¡ela echolokaci, a jak vÅ¡e nÃ¡slednÄ› zapisovali do nÄ›jakÃ© tlustÃ© knihy, vypadal NoÄ•nÃ- BÄ›s znaÄ•nÄ› znavenÄ›.

Bezzubka jÃ- potom trpÄ›livÄ› vysvÄ›tlil, Å¾e to je lexikon drakÅ¯, kam VikingovÃ© zapisujÃ- vlastnosti kaÅ¾dÃ© draÄ•Ã- rasy. KdyÅ¾ Rask prohlÃ¡sila, Å¾e to chÃ¡pe, vÄ›tÅ¡Ã- drak jÃ- popÅ™Ã¡l dobrou noc a ihned tvrdÄ› usnul.

Tak to Å¡lo vÅ¡echny dny. Bezzubka se brzy rÃ¡no vÅ¾dy vytratil za povinnostmi, kdy nÄ›co Å™eÅ¡il na druhÃ© stranÄ› ostrova, jindy zase ve stÃ¡jÃ-ch, v docÃ-ch nebo ve vesnici. Odhodil vÅ¡echny svoje starosti stranou a soustÅ™edil se na svÃ© povinnosti Alfy. Ulevilo se mu, kdyÅ¾ zjistil, Å¾e kdyÅ¾ spal stoÄ•enÃ½ na kameni vedle Rask a

naproti podÅ™imoval Å kyÅ¥Ã¡k, noÄ•nÃ- mÅ¯ry se mu nezdÃ¡ly. Proto byl mnohem Å¾ivÄ›jÅ¡Ã-.

Jako Alfa pÅ™ihlÃ-Å¾el, jak pÅ™ijÃ-Å¾dÄ›jÃ- nÃ¡Ä•elnÃ-ci ostatnÃ-ch kmenÅ¯ a jak vikinskÃ© Å¾eny Å¡ijÃ- svatebnÃ- oblek pro Å kyÅ¥Ã¡ka a Å¡aty pro Astrid. To byl jedinÃ½ den, kdy se pÅ™Ã-mo setkal s Rask. Ona i Stormfly pÅ™iÅ¡ly, aby zhodnotily Å¡aty pro Astrid.

ModrÃ½ Nodr nevÃ¡hal a vytrhl si nÄ›kolik azurovÄ› zbarvenÃ½ch Å¡upin, aby je Å¾eny nÄ›jak Å¡ikovnÄ› umÃ-stily na Å¡aty.

Bezzubka vyuÅ¾il pÅ™Ã-leÅ¾itosti a ukÃ¡zal Rask, jak se zbavit starÃ½ch a nepÄ›knÃ½ch Å¡upin, coÅ¾ mÄ›l uÅ¾ pÃ¡r dnÃ- v plÃ¡nu. ZÃ¡dy se zaÄ•al otÃ-rat o sloup krmnÃ© stanice, aby nepoÅ¡kodil domy. StarÃ© Å¡upiny se rychle uvolnily a Bezzubka je nabÃ-dl Å¾enÃ¡m, kterÃ© mÄ›ly na starost Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v oblek.

Rask vÅ¡echno zopakovala po nÄ›m. MÄ›la pÅ™i tom slastnÃ½ vÃ½raz. KdyÅ¾ skonÄ•ila, byl bÃ-lÃ½ snÃ-h pokrytÃ½ Ä•ernÃ½mi Å¡upinami. DokonalÃ¡ ukÃ¡zka kontrastu. DraÄ•ice se zbavila i tÄ›ch dÄ›tskÃ½ch a teÄ• vypadala pÅ™ekrÃ¡snÄ›. Dokonce jÃ- zmizelo i pÃ¡r jizev, kterÃ© byly jen z povrchovÃ½ch zranÄ›nÃ-, a tudÃ-Å¾ byly jen na starÃ½ch Å¡upinÃ¡ch (nebo - pokud byly rÃ¡ny hlubokÃ© - je mÄ›la i na novÄ›jÅ¡Ã-ch Å¡upinÃ¡ch). Rask se spokojenÄ› oklepala a Bezzubka musel odvrÃ¡tit pohled. Nakonec, jeÅ¡tÄ› neÅ¾ se draÄ•ice zaÅ™Ã-dila podle nÄ›j a vÄ›novala svÃ© starÃ© Å¡upiny na Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v oblek, se omluvil a odletÄ›l do dolnÃ- Ä•Ã¡sti vesnice, kde slyÅ¡el nÄ›jakÃ© vÃ½kÅ™iky. Zanechal na mÃ-stÄ› zmatenou Rask a smÄ›jÃ-cÃ- se Stormfly.

Bezzubka se v podstatÄ› nezastavil, ale kdyÅ¾ nebyl unavenÃ½, veÄ•er si vÅ¾dy docela dlouho povÃ-dal s Rask. DozvÄ›dÄ›l se od nÃ-, Å¾e se jÃ- docela lÃ-bilo teplÃ© pobÅ™eÅ¾Ã-, kdyÅ¾ byli s Dragem na Å¡ihu, ale Å¾e si z toho moc nepamatuje, kromÄ› krÃ¡snÃ½ch vÃ½hledÅ¯ a teplÃ© vody.

To se Bezzubka divil, proÄ• byli aÅ¾ tak daleko, ale Rask mu vysvÄ›tlila, Å¾e tam vlastnÄ› jeli sehnat novÃ© draky.

Rask se stÃ¡vala Ä•Ã-m dÃ¡l odvÃ¡Å¾nÄ›jÅ¡Ã-, nÄ›kdy byla dokonce drzÃ¡. S Bezzubkou si ale Ä•asto hrÃ¡li. KdyÅ¾ uÅ¾ ne fyzicky, tak alespoÅˆ svÃ¡dÄ›li malÃ© slovnÃ- bitvy. StarÅ¡Ã- drak je vÄ›tÅ¡inou vÅ¾dy vyhrÃ¡l. Rask byla velice inteligentnÃ-, ale i dobrÃ¡ ve skrÃ½vÃ¡nÃ- pocitÅ¯. Ani nevÄ›dÄ›la, jak jsou v tomhle s Bezzubkou podobnÃ-. I on totiÅ¾ skrÃ½val vÅ¡echny svÃ© pocity, a tak, i kdyÅ¾ to nebylo zÃ¡mÄ›rnÃ©, je jeho neustÃ¡lÃ¡ absence jeÅ¡tÄ› vÃ-c sblÃ-Å¾ila. PÃ¡tou noc dokonce pÅ™ed spanÃ-m obtoÄ•il ocas kolem Rask. Byla sice pÅ™ekvapenÃ¡, ale nechala ho. RÃ¡no Bezzubka zjistil, Å¾e si ho ve spÃ¡nku pÅ™itÃ¡hla blÃ-Å¾ k tÄ›lu a dokonce ho objÃ-mala. TakÅ¾e ho opatrnÄ› vyprostil, aby ji neprobudil.

CelÃ½ tÃ½den se nesl v takovÃ©mto duchu. VÄ›dÄ›l, Å¾e si ScuttleclawÃ- mlÃ¡Ä•ata naÅ¡la novou obÄ›Å¥. Ano, byla to Rask. JÃ- to ale nevadilo a co Bezzubku udivilo nejvÃ-c - uÅ¾ od zaÄ•Ã¡tku vÄ›dÄ›la, jak hrÃ¡t Sever. Docela se mu zdÃ¡lo, Å¾e si tu hru uÅ¾Ã-vÃ¡.

V noci draci stÃ¡le drÅ¾eli hlÃ-dku. TeÄ• uÅ¾ se zapojili i Skullcrusher, Fanghook a nÄ›kolik StormflyinÃ½ch mlÃ¡Ä•at, kterÃ¡ uÅ¾ byla odrostlÃ¡. Nodr jim to dovolil, ale to si Stormfly vÅ¾dy vzala

druhou hlÃ-dku, kdyby se nÄ›co stalo. Å½Ã¡dnÃ© Ãºtoky ale nepÅ™ichÃ¡zely.

Tak uplynul tÃ½den a najednou tu byl pÃ¡tek.

Å kyÅ¥Ã¡k nemohl dospat. Brzy rÃ¡no se probudil a od tÃ© doby se jen pÅ™evaloval v posteli.

â€žNemohl bys aspoÅˆ vstÃ¡t?" zavrÄ•el Bezzubka otrÃ¡venÄ›, protoÅ¾e ho jeho vÄ›Ä•nÃ© vrtÄ›nÃ- vzbudilo a NoÄ•nÃ- BÄ›s opravdu nemÄ›l nÃ¡ladu na brzkÃ© vstÃ¡vÃ¡nÃ-. VÄ•era se vrÃ¡til aÅ¾ pozdÄ› v noci a tÃ©mÄ›Å™ okamÅ¾itÄ› usnul. I teÄ• rÃ¡no byl ospalÃ½.

â€žPromiÅˆ, Bezzubko," omluvil se Å kyÅ¥Ã¡k, â€žale urÄ•itÄ› chÃ¡peÅ¡, jak jsem nervÃ³znÃ-." Drak obrÃ¡til oÄ•i v sloup a definitivnÄ› se probral z Å™Ã-Å¡e spÃ¡nku. Rask jeÅ¡tÄ› poklidnÄ› dÅ™Ã-mala a Bezzubka mohl vidÄ›t, jak znovu objÃ-mÃ¡ jeho ocas. Povzdechl si.

Dnes rÃ¡no ji asi bude muset vzbudit. Sami draci se totiÅ¾ potÅ™ebovali pÅ™ipravit, hlavnÄ› on a Stormfly, ale museli pÅ™ivÃ-tat Valku s Cloudjumperem, kteÅ™Ã- mÄ›li dorazit brzy dopoledne. NavÃ-c mÄ›l Bezzubka v plÃ¡nu utÃ©ct pÅ™ed horlivou Stormfly, kterÃ¡ opravdu sehnala pÃ¡r HrÅ¯zÃ¡kÅ¯ HrozivÃ½ch, kteÅ™Ã- byli vÃ-ce neÅ¾ Å¡Å¥astnÃ-, Å¾e mohou pomÃ¡hat s ozdobami na svatbu, a pomohli jÃ- uplÃ©st kvÄ›tinovÃ© vÄ›nce. A protoÅ¾e byla zima a nikde nebyly Å¾Ã¡dnÃ© kvÄ›tiny, vypÅ¯jÄ•ili si je ze zÃ¡sob.

Bezzubka by se o tom celÃ©m ani nedozvÄ›dÄ›l, kdyby mu to TesÃ¡k neprozradil. DÄ›sovec se doslova rozplÃ½val nad tou pÅ™edstavou, takÅ¾e NoÄ•nÃ- BÄ›s se rychle vytratil a zmizel.

PÅ™emÃ½Å¡lel, kde by se mohl schovat. MoÅ¾nÃ¡ by to mohl uhrÃ¡t, kdyby byl u cizÃ-ch nÃ¡Ä•elnÃ-kÅ¯. Draci se k nim moc nehrnuli a rozhodnÄ› z nich nebyli nijak nadÅ¡enÃ-. OvÅ¡em Bezzubka jako Alfa se kolem nich musel pohybovat, takÅ¾e na nÄ› byl celkem zvyklÃ½.

Å kyÅ¥Ã¡k vstal a pÅ™eÅ¡el k oknu. Bezzubka zÃ-vl, kdyÅ¾ se nÃ¡Ä•elnÃ-k podÃ-val ven.

â€žJe jeÅ¡tÄ› tma," poznamenal jezdec neurÄ•itÄ›, proto se shÃ½bl a zapÃ¡lil svÃ-Ä•ku. Jeho hnÄ›dÃ© vlasy pÅ™i osvÄ›tlenÃ- vypadaly spÃ-Å¡ zrzavÄ›.

Bezzubka ucÃ-til, jak se Rask pohnula. Byla to prvnÃ- znÃ¡mka toho, Å¾e by mÄ›l vstÃ¡t, pokud nechtÄ›l, aby se cÃ-tila trapnÄ›. JenÅ¾e stÃ¡le tu byl ten problÃ©m s ocasem. Rozhodl se, Å¾e by mohl pÅ™edstÃ-rat spÃ¡nek.
>Ano, to byl dobrÃ½ nÃ¡pad. Bezzubka se v duchu ÃºplnÄ› zatetelil Å¡tÄ›stÃ-m, kdyÅ¾ poloÅ¾il hlavu na pÅ™ednÃ- tlapy a zavÅ™el oÄ•i.<p>

Netrvalo dlouho a Rask se probudila. SlyÅ¡el tÃ¡hlÃ© zÃ-vnutÃ-, kterÃ© to doprovÃ¡zelo.

â€žAhoj, Rask," pozdravil draÄ•ici Å kyÅ¥Ã¡k a ona asi musela kÃ½vnout jako odpovÄ›Ä•, protoÅ¾e Bezzubka nic neslyÅ¡el. Vypadalo to, Å¾e si malÃ©ho pÅ™ekvapenÃ- jeÅ¡tÄ› ani nevÅ¡imla. To by totiÅ¾ poznal.

AÅ¾ kdyÅ¾ ucÃ-til, jak se nepohodlnÄ› zavrtÄ›la a zvedla pÅ™ednÃ-tlapy, vÄ›dÄ›l, Å¾e uÅ¾ to nemusÃ- dÃ¡l hrÃ¡t. MilosrdnÄ› pohnul ocasem z jejÃ-ho dosahu a zÃ-vl.

â€žDobrÃ© rÃ¡no," Å™ekl a Rask pozdrav zdrÃ¡havÄ› opÄ›tovala. PÅ™itom se od nÄ›j odtÃ¡hla.

â€žPromiÅˆ za ten ocas," zadrmolila rychle, jako by se tÃ© tÃ-Å¾e chtÄ›la zbavit. Bezzubka ji chtÄ›l ale trochu pozlobit.

â€žVÄ•era rÃ¡no jsi vypadala celkem spokojenÄ›," uchechtl se a Rask otevÅ™ela tlamu pÅ™ekvapenÃ-m. Nakonec se uÅ¡klÃ-bla taky. Tohle mÃ-Å™ilo do jednÃ© z jejich - teÄ• uÅ¾ tradiÄ•nÃ-ch - slovnÃ-ch hrÃ¡tek.

â€žVÃ¡Å¾nÄ›?" nazdvihla oboÄ•Ã-, â€žjak jsem si toho u velkÃ©ho draka mÄ›la vÅ¡imnout, kdyÅ¾ jsem spala?"
>Bezzubka se uchechtl. Rask vÅ¾dy zaÄ•Ã-nala takhle nevÄ›domky.<p>

â€žMÅ¯Å¾eÅ¡ bÃ½t rÃ¡da, Å¾e NoÄ•nÃ- BÄ›si majÃ- na ocase jen malÃ© ostny, ale pÅ™edstav si tÅ™eba takovou Stormflyâ€¦" pozastavil se a bylo mu docela jasnÃ©, Å¾e uÅ¾ vyhrÃ¡l.

Oba draci obrÃ¡tili hlavy ke Å kyÅ¥Ã¡kovi, kdyÅ¾ si pÅ™es sebe pÅ™ehodil koÅ¾eÅ¡inu a beze slov se vydal dolÅ¯, aby si pÅ™ipravil nÄ›co k snÃ-dani.

â€žNebo bych ti sem mohl podstrÄ•it tÅ™eba Sharpshota," pokraÄ•oval Ä•Ã¡belsky Bezzubka. MalÃ©ho HrÅ¯zÃ¡ka Rask uÅ¾ poznala, kdyÅ¾ pÅ™inesl vzkaz od Tlamouna. DraÄ•ice byla v tu dobu se Å kyÅ¥Ã¡kem, protoÅ¾e doufala, Å¾e uvidÃ- Bezzubku. Ale k jejÃ-mu zklamÃ¡nÃ- k nim doletÄ›l pouze Sharpshot. MalÃ½ HrÅ¯zÃ¡k pÅ™edal Å kyÅ¥Ã¡kovi zprÃ¡vu a potom zase zmizel s odpovÄ›dÃ-.

â€žTo bys neudÄ›lal!" Å™ekla pÅ™esvÄ›dÄ•ivÄ›. BezzubkÅ¯v ÃºsmÄ›v se jeÅ¡tÄ› rozÅ¡Ã-Å™il.

â€žAle udÄ›lal bych to," odpovÄ›dÄ›l a ocasem ji hravÄ› plÃ¡cl pÅ™es zÃ¡Ä•. DraÄ•ice se ani nepohnula.

â€žNeboâ€¦" zaÄ•al Bezzubka a dramaticky se odmlÄ•el.

â€žNebo co?" byla netrpÄ›livÃ¡ Rask.

â€žNebo tÄ› mÅ¯Å¾u vyhodit z okna, aby sis mohla se Sharpshotem osobnÄ› popovÃ-dat. UrÄ•itÄ› bude nadÅ¡enÃ½," Å™ekl vÄ›tÅ¡Ã- drak. Rask se rozÅ¡Ã-Å™ily oÄ•i.

â€žTo neudÄ›lÃ¡Å¡!" mÃ¡lem vykÅ™ikla, ale asi si neuvÄ›domila, Å¾e se nevÄ›domky posunuje blÃ-Å¾ ke stÄ›nÄ›. MoÅ¾nÃ¡ jÃ- dodÃ¡vala pocit bezpeÄ•Ã-, ale to nijak nepomohlo, kdyÅ¾ se Bezzubka postavil.

â€žVÃ¡Å¾nÄ›?" naklonil hlavu na stranu jako zvÄ›davÃ© mlÃ¡dÄ›, â€ža co bys Å™ekla na to, kdybych tÄ› z toho okna vÃ¡Å¾nÄ› vystrÄ•il?"

Rask vycÃ-tila potenciÃ¡lnÃ- nebezpeÄ•Ã-. Posadila se a zÃ¡dy

pÅ™itiskla na stÄ›nu. UÅ¡i sklopila ke krku a zavrÄ•ela.

â€žTo ne," vydala ze sebe dlouhÃ© vrÄ•enÃ-. Bezzubka se rozkroÄ•il.

â€žAle ano," zasmÃ¡l se a obÄ›hl ji zleva. Rask se zaryla drÃ¡py do podlahy a odmÃ-tala se pohnout, i kdyÅ¾ vÄ›tÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›s sklonil hlavu a zaÄ•al ji tlaÄ•it smÄ›rem k vÃ½klenku.

Nakonec Bezzubka prokÃ¡zal, Å¾e je silnÄ›jÅ¡Ã-, kdyÅ¾ se Rask naklonila a mÃ¡lem pÅ™epadla, takÅ¾e se s pomocÃ- zadnÃ-ch nohou vymrÅ¡tila o kus dopÅ™edu a obrÃ¡tila se Ä•elem k samci.

UÅ¾ zase si hrÃ¡li. Jejich slovnÃ- hrÃ¡tky vÄ›tÅ¡inou nekonÄ•ily takhle, ale ani jednomu nÃ¡hlÃ¡ zÃ¡bava nevadila. VlastnÄ› si to uÅ¾Ã-vali. Nebylo lepÅ¡Ã-ho probuzenÃ-. Bylo docela dobÅ™e moÅ¾nÃ©, Å¾e jejich hravÃ© vrÄ•enÃ- slyÅ¡eli aÅ¾ na nÃ¡vsi, ale jim to nevadilo. TeÄ• Å¾ili jen pro tento okamÅ¾ik.

Ke konci uÅ¾ Rask ztratila sÃ-lu a Bezzubka ji z okna opravdu vystrÄ•il. NoÄ•nÃ- BÄ›s vykÅ™ikl, kdyÅ¾ se ocitl ve vzduchu, ale nenapadlo ho roztÃ¡hnout kÅ™Ã-dla. Proto se Rask ocitla na zemi. Bezzubka vyskoÄ•il na rÃ¡m okna.

â€žA pak Å¾e koÄ•ky vÅ¾dycky dopadnou na vÅ¡echny Ä•tyÅ™i," vÄ›noval jÃ- zubatÃ½ ÃºsmÄ›v a Rask se na nÄ›j zaÅ¡klebila zpÃ¡tky.

â€žTentokrÃ¡t jsi vyhrÃ¡l," zavrÄ•ela a rychle se oÄ•istila. Bezzubka za nÃ- vyskoÄ•il ven.

â€žCo budeÅ¡ dneska dÄ›lat?" zeptal se jÃ- a Rask zvedla hlavu k nebi.

â€žDnes majÃ- pÅ™ece Astrid se Å kyÅ¥Ã¡kem svatbu, ne?" odpovÄ›dÄ›la na otÃ¡zku otÃ¡zkou. PÅ™ipadalo jÃ- divnÃ©, Å¾e by zrovna na takovÃ© udÃ¡losti Bezzubka nebyl.

â€žAle ty tam jdeÅ¡ taky, ne?" pÅ™imhouÅ™ila oÄ•i a snaÅ¾ila se nevnÃ-mat ostrÃ½ chlad snÄ›hu, kterÃ½ se jÃ- dostÃ¡val pod Å¡upiny. Bezzubka pÅ™ikÃ½vl.

â€žTo ano, ale teÄ• se budu hlavnÄ› snaÅ¾it utÃ©ct Stormfly a jejÃ-m kvÄ›tinovÃ½m vÄ›ncÅ¯m," odvÄ›til Bezzubka. Oba dva se na sebe podÃ-vali a vyprskli smÃ-chy. Rask si pÅ™edstavila kamarÃ¡da s vÄ›ncem na hlavÄ› a Bezzubka se rozesmÃ¡l z vize, jak by byl na svatbÄ›. Ne, takhle by to neÅ¡lo.

PrvnÃ- draci vychÃ¡zeli ze stÃ¡jÃ- a NoÄ•nÃ- BÄ›s si jich vÅ¡iml jako prvnÃ-.

â€žAsi bych uÅ¾ mÄ›l jÃ-t," chtÄ›l zmizet â€“ uÅ¾ zase â€“ ale Rask ho bezzubÃ½mi dÃ¡snÄ›mi chytila za ocas.

â€žNe, nepÅ¯jdeÅ¡!" Å™ekla neohrabanÄ›, kdyÅ¾ ho drÅ¾ela,. â€žvÃ-Å¡, jakÃ¡ to bude zÃ¡bava?" Bezzubka obrÃ¡til oÄ•i v sloup.

â€žVÃ¡Å¾nÄ›? Pro tebe moÅ¾nÃ¡ ano, ale kytky jsou pro holky!" Bezzubka rozhodnÄ› nebyl pobavenÃ½. NechtÄ›l na hlavÄ› Å¾Ã¡dnÃ© kytky. Rask sklopila pohled.

â€žJen jsem s tebou chtÄ›la strÃ¡vit vÃ-c Ä•asu," poznamenala a zaÄ•ala se zvedat. Ve stÃ¡jÃ-ch urÄ•itÄ› budou mlÃ¡Ä•ata. â€žAle ty vÅ¾dycky rÃ¡no nÄ›kam zmizÃ-Å¡ a vrÃ¡tÃ-Å¡ se aÅ¾ veÄ•er."

Bezzubka si musel pÅ™iznat, Å¾e Rask mÃ¡ v tomhle ohledu pravdu. CelÃ© dny byl pryÄ• â€“ ale pro ni nemÄ›l Å¾Ã¡dnÃ© pÅ™ijatelnÃ© vysvÄ›tlenÃ-. Jen draci z Blpu byli perfektnÄ› obeznÃ¡meni s tÃ-m, Å¾e on je Alfa, ale jak by to pro velkÃ©ho draka na nebesÃ-ch vysvÄ›tlil Rask? Ona to nevÃ- â€“ a doufal, Å¾e dost dlouho to jeÅ¡tÄ› nebude vÄ›dÄ›t â€“ a jen tak mizet na celÃ© dny kvÅ¯li zdÃ¡nlivÄ› malÃ½m vÄ›cem bylo divnÃ©.

SvÄ›sil uÅ¡i.

â€žMÃ¡Å¡ pravdu," Å™ekl a podÃ-val se spÃ-Å¡e za ni, neÅ¾ do jejÃ-ch oÄ•Ã-, â€žnetrÃ¡vÃ-m s tebou moc Ä•asu. Dneska s tebou budu." Rask se rozzÃ¡Å™ily oÄ•i.

â€žVÃ¡Å¾nÄ›?" zeptala se nadÅ¡enÄ› a zavrtÄ›la ocasem. Bezzubka kÃ½vl. Rozhodl se, Å¾e nemÃ¡ potÅ™ebu pro nÄ›jakÃ© kytky, ale mohli by se projÃ-t po Blpu. Nebo se proletÄ›t. Pro zaÄ•Ã¡tek se ale vydali ke krmnÃ½m stanicÃ-m.

â€žCo budeme dÄ›lat?" zeptal se jÃ- Bezzubka, kdyÅ¾ dojedl poslednÃ- rybu a olÃ-zl si rty. Rask se podÃ-vala na svoji rybu â€“ taktÃ©Å¾ poslednÃ-, a pokrÄ•ila rameny.

â€žNevÃ-m," Å™ekla, â€žneznÃ¡Å¡ tÅ™eba mÃ-sto, kde to nenÃ- aÅ¾ tak zÃ¡Å™ivÃ©? Ä’erstvÃ½ snÃ-h je dÄ›snÃ½." Bezzubkova tvÃ¡Å™ se rozzÃ¡Å™ila. UÅ¾ pÅ™esnÄ› vÄ›dÄ›l, kam ji vezme â€“ a kde se navÃ-c schovÃ¡ pÅ™ed Stormfly a jejÃ-mi vÄ›nci.

â€žZnÃ¡m perfektnÃ- mÃ-sto," Å™ekl a ocasem udÄ›lal pohyb, aby ho nÃ¡sledovala. Rask uchopila poslednÃ- rybu do zubÅ¯ a Å¡la za nÃ-m. Cestou nebohÃ©ho pstruha spolkla.

â€žSnad ti nevadÃ-, Å¾e to bude trocha lÃ©tÃ¡nÃ-," varoval ji Bezzubka.

â€žNe, vÅ¯bec mi to nevadÃ-. MoÅ¾nÃ¡ sis uÅ¾ mohl vÅ¡imnout, Å¾e kdyÅ¾ jsi mÄ› nauÄ•il znovu lÃ©tat, je to mÅ¯j Å¾ivel," odpovÄ›dÄ›la Rask a vzÃ¡pÄ›tÃ- si uvÄ›domila, Å¾e polovinu jejÃ-ho leteckÃ©ho umÄ›nÃ-, kterÃ© trÃ©novala s draky z akademie a mlÃ¡Ä•aty, Bezzubka nevidÄ›l, protoÅ¾e byl pryÄ•. Ona sama ale netuÅ¡ila, proÄ• tam nebyl, vzhledem k tomu, Å¾e jÃ- Stormfly vyprÃ¡vÄ›la, Å¾e prÃ¡vÄ› on se Å kyÅ¥Ã¡kem jsou vÅ¯dci celÃ©ho draÄ•Ã-ho trÃ©ninku. U nÃ¡Ä•elnÃ-ka by to chÃ¡pala, ale drak?

â€žTak to se sÃ¡m pÅ™esvÄ›dÄ•Ã-m," odhalil Bezzubka zuby a vyskoÄ•il do vzduchu. Rask nÃ¡sledovala hned za nÃ-m.

VÄ›tÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›s sletÄ›l dolÅ¯, mÄ›l kÅ™Ã-dla pÅ™itaÅ¾enÃ¡ k tÄ›lu, aby nabral co nejvyÅ¡Å¡Ã- rychlost. DraÄ•ice ho odhodlanÄ› sledovala, nebÃ¡la se udÄ›lat to samÃ©, aby tÄ›snÄ› nad moÅ™em oba roztÃ¡hli kÅ™Ã-dla a vyrovnali Å¡Ã-lenÃ½ pÃ¡d, kterÃ½ by jistÄ› skonÄ•il velkÃ½m Å¡plouchnutÃ-m, kdyby to neudÄ›lali.

Bezzubka mÃ-Å™il k jednÃ© z jeskynÃ-, kterÃ© byly na pobÅ™eÅ¾Ã-. AÄ•koliv Rask uÅ¾ vidÄ›la vÄ›tÅ¡inu Blpu, kdyÅ¾ ji provÃ¡dÄ›li

Stormfly s TesÃ¡kem, tady jeÅ¡tÄ› nebyla. Draci z akademie povaÅ¾ovali za nepotÅ™ebnÃ© sdÄ›lovat jÃ-, Å¾e se tady svÃ¡dÄ›lo uÅ¾ mnoho bitev. VyprÃ¡vÄ›li jÃ- jen o vÃ¡lce mezi draky a lidmi, ale Rask nechÃ¡pala, jak je moÅ¾nÃ©, Å¾e tady Å¾ijÃ- lidÃ© s draky v mÃ-ru. LÃ©pe Å™eÄ•eno, byla zmatenÃ¡ kvÅ¯li tomu, Å¾e se krÃ¡lovnÄ› muselo nÄ›co stÃ¡t, ne? Nikdo nebyl tak silnÃ½, aby jÃ- konkuroval. ChtÄ›la vÄ›dÄ›t, co to bylo za draka. Å½ije jeÅ¡tÄ›? NetuÅ¡ila, Å¾e ho prÃ¡vÄ› teÄ• mÃ¡ pÅ™Ã-mo pÅ™ed sebou.

Bezzubka vletÄ›l do jeskynÄ› a vzal to nejvÄ›tÅ¡Ã-m tunelem nahoru. Rask jen vykulila oÄ•i. Existovalo nÄ›co tak velkÃ©ho, aby udÄ›lalo tunel takovÃ½ch rozmÄ›rÅ¯? Blp jeÅ¡tÄ› skrÃ½val mnohÃ¡ tajemstvÃ-.

Stoupali strmÄ› nahoru. Tunel byl naÅ¡tÄ›stÃ- velkÃ½, takÅ¾e oba NoÄ•nÃ- BÄ›si mohli volnÄ› roztÃ¡hnout kÅ™Ã-dla. Dostali se do jednoho z menÅ¡Ã-ch tunelÅ¯, kde Bezzubka pÅ™istÃ¡l. Odtud Å¡li pÄ›Å¡ky. Ani jeden z nich nemluvil. ProÅ¡li nÄ›kolik dalÅ¡Ã-ch tunelÅ¯ a Rask se udivenÄ› rozhlÃ©dla. Tady dole pod Blpem bylo naprostÃ© bludiÅ¡tÄ›! ZaÄ•alo ji zajÃ-mat, jak mÅ¯Å¾e vesnice jeÅ¡tÄ› stÃ¡t. VÅ¾dyÅ¥ se to muselo uÅ¾ dÃ¡vno zÅ™Ã-tit!

Bezzubka se najednou ztratil. V jednÃ© chvÃ-li se Rask rozhlÃ-Å¾ela po temnÃ½ch tunelech a najednou tam vÄ›tÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›s nebyl. DraÄ•ice se vydÄ›Å¡enÄ› zastavila.

â€žBezzubko?" zavolala do tmy. PoslednÃ-, co by si pÅ™Ã¡la, bylo zÅ¯stat v tÃ©hle nekoneÄ•nÃ© spleti tunelÅ¯ naprosto sama. Rask sice mÄ›la nepatrnÃ© ponÄ›tÃ- o echolokaci, kterou mohla vyuÅ¾Ã-t, ale co by bylo s Bezzubkou? Kdyby se mu nÄ›co stalo, byla by to jejÃ- vina, Å¾e mu nepomohla.

â€žTady!" ozvalo se pod jejÃ-ma pÅ™ednÃ-ma nohama. Rask uskoÄ•ila a podÃ-vala se dolÅ¯. Bezzubkovi koukala hlava z ÃºzkÃ©ho otvoru a vypadalo to, Å¾e leÅ¾Ã- na zÃ¡dech, aby mÄ›l lepÅ¡Ã- vÃ½hled. Rask se sklonila k nÄ›mu.

â€žCo tam dÄ›lÃ¡Å¡?" zeptala se a Bezzubka hlavu zvedl.

â€žPojÄ• za mnou," odvÄ›til prostÄ›. Rask padla na vÅ¡echny Ä•tyÅ™i, aby se dokÃ¡zala otvorem protÃ¡hnout. A stejnÄ› to boky poÅ™Ã¡dnÄ› nedokÃ¡zala. Jak se tam mohl Bezzubka dostat tak rychle?

KdyÅ¾ se trochu natoÄ•ila, Å¡lo to mnohem lÃ©pe. DruhÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s ji oÄ•ekÃ¡val kousek od vchodu, aby se tam oba veÅ¡li.

Rask se koneÄ•nÄ› postavila a zaregistrovala celÃ½ prostor. PÅ™ekvapenÄ› vydechla. Bezzubka se pÅ™esunul vedle nÃ- a teÄ• se na ni podÃ-val rozÅ¡Ã-Å™enÃ½ma oÄ•ima.

â€žDokonalÃ©, ne?" optal se jÃ-, ale uÅ¾ pÅ™edem vÄ›dÄ›l odpovÄ›Ä•. Rask podzemnÃ-m jezerem byla pÅ™Ã-mo uchvÃ¡cenÃ¡. Bezzubka si sÃ¡m pÅ™ipomnÄ›l okamÅ¾ik, kdy on tu nÃ¡dheru poprvÃ© spatÅ™il. A u toho se mu na mysl pÅ™ipletla myÅ¡lenka, Å¾e Rask je vlastnÄ› druhÃ¡ osoba (nebo drak) na celÃ©m Blpu, koho sem pÅ™ivedl.

â€žTo ano," odpovÄ›dÄ›la Rask a prohlÃ-Å¾ela si elegantnÃ- vlnky na jezeÅ™e, kterÃ© se formovaly do ÃºchvatnÃ½ch tvarÅ¯. OsvÄ›tlenÃ- bylo sporÃ©, ale i tak to stÃ¡lo za to.

Bezzubka Å¡el k vodnÃ- hladinÄ›, ale neveÅ¡el tam. U bÅ™ehu si lehl a pozoroval Rask, jak si to vÅ¡echno prohlÃ-Å¾Ã-.

Sice se nemohla vynadÃ-vat, ale po chvilce si pÅ™ece jen lehla vedle Bezzubky. Bokem se o nÄ›j opÅ™ela, vypadalo to, Å¾e mu to nevadÃ-. NoÄ•nÃ- BÄ›s dokonce pÅ™ivÅ™el oÄ•i. Rask zprvu vÃ¡hala, ale potom se uÅ¡ima otÅ™ela o jeho tvÃ¡Å™; Bezzubka se ani nepohnul.

â€žMÅ¯Å¾u se tÄ› na nÄ›co zeptat?" Å™ekla najednou a aÅ¾ teÄ• se vlastnÄ› prokazovalo, jakÃ½ byla ve skuteÄ•nosti mazel. Bezzubka to nevydrÅ¾el. Rask se o nÄ›j moc otÃ-rala, a tak neodolal a zaÄ•al se mazlit taky. Asi to bylo v povaze NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯, aby byli tak roztomilÃ-.

â€žJistÄ›," odpovÄ›dÄ›l a podÃ-val se na ni.

â€žProÄ• tady mÃ¡te tyhle tunely?" poloÅ¾ila otÃ¡zku Rask a Ä•ekala. Bezzubka se zamyslel. PoprvÃ© tyhle jeskynÄ› vytvoÅ™ila PlÃ-Å¾ivÃ¡ Smrt, ta, se kterou mÄ›l nevyÅ™Ã-zenÃ© ÃºÄ•ty z hnÃ-zda RudÃ© Smrti. Ale ty byly malÃ©. Toto obÅ™Ã- bludiÅ¡tÄ› vytvoÅ™ila VÅ™eÅ¡tÃ-cÃ- Smrt a jejÃ- sourozenci.

â€žAsi pÅ™ed Ä•tyÅ™mi lety nÃ¡m tady nepÅ™Ã¡telskÃ½ klan dal vejce PlÃ-Å¾ivÃ½ch SmrtÃ-," zaÄ•al vyprÃ¡vÄ›t, â€ža z jednoho se vylÃ-hla VÅ™eÅ¡tÃ-cÃ- Smrt â€“ obrovskÃ½ bÃ-lÃ½ drak s rudÃ½ma oÄ•ima, byla poddruhem PlÃ-Å¾ivÃ½ch SmrtÃ-, kterÃ© ji poslouchaly. Jednu dobu se nÃ¡m chtÄ›la pomstÃ-t, kdyÅ¾ jsme ji vyhnali, ale ve skuteÄ•nosti jen nemohla najÃ-t maminku." Zoufale se sdnaÅ¾il, aby to bylo srozumitelnÃ©, ale ve vÃ½sledku to bylo ÃºplnÄ› naopak.

â€žProÄ• se vÃ¡m chtÄ›la pomstÃ-t?" nechÃ¡pala Rask.

â€žAby Blp nezniÄ•ila, museli jsme ji vyhnat," odpovÄ›dÄ›l Bezzubka, ale uÅ¾ si neuvÄ›domil, Å¾e nevysvÄ›tlil, Å¾e jako my mÃ-nÃ- draky z akademie.

â€žMuseli jste ji vyhnat?" zopakovala Rask a kaÅ¾dÃ© slovo pÅ™evalovala dlouze na jazyku, â€žkdo â€švy'?"

Bezzubka sjel koncem ocasu do studenÃ© vody. Bylo to osvÄ›Å¾ujÃ-cÃ- a pomÃ¡halo mu to myslet.

â€žDraci z akademie â€“ jÃ¡, Stormfly, TesÃ¡k, FlÃ¡kota a Hrk s Brkem," odpovÄ›dÄ›l, â€žteÄ• fungujeme jako ochrÃ¡nci Blpu a snaÅ¾Ã-me se zjistit co nejvÃ-ce o draÄ•Ã-ch rasÃ¡ch, abychom byli dobÅ™e pÅ™ipraveni, pokud by doÅ¡lo k nÄ›jakÃ©mu Ãºtoku."

ZdÃ¡lo se, Å¾e to Rask pochopila â€“ i kdyÅ¾ zde samozÅ™ejmÄ› byla vÅ¾dy moÅ¾nost, Å¾e vÅ¡e chÃ¡pala od samÃ©ho zaÄ•Ã¡tku, inteligentnÃ- na to byla dost, ale tÅ™eba si s Bezzubkou chtÄ›la jen pohrÃ¡t.

â€žJak Ä•asto musÃ-te Blp pÅ™ed nÄ›Ä•Ã-m takovÃ½m chrÃ¡nit?" zeptala se Rask. Na ostrovÄ› se sice cÃ-tila bezpeÄ•nÄ›, ale bylo zapotÅ™ebÃ- bÃ½t pÅ™ipraven na vÅ¡echno.

Bezzubka zvedl hlavu a na chvÃ-li pÅ™emÃ½Å¡lel. NevnÃ-mal u toho lesklou hladinu podzemnÃ-ho jezera a zvuky dolÃ©hajÃ-cÃ- z vesnice.

â€žDÅ™Ã-v to bylo celkem Ä•asto, teÄ• uÅ¾ snad moc ne," Å™ekl zadumanÄ›. Aby pravdu Å™ekl, doufal, Å¾e se na Blpu neobjevÃ- draci jako PlÃ-Å¾ivÃ© Smrti. Tuhle rasu nemÄ›l zrovna moc v lÃ¡sce, ani lidÃ© ji zrovna moc nemuseli. Dalo se s nimi spolupracovat, ale jen pokud to bylo opravdu nutnÃ©.

Rask si poloÅ¾ila hlavu na tlapy. Bylo tam takovÃ© pÅ™Ã-jemnÃ© Å¡ero, mohli by si jeÅ¡tÄ› odpoÄ•inout.

â€žTak to je dobÅ™e," zaÅ¡eptala a oÄ•ima pÅ™ejela po vodnÃ- hladinÄ›. Bezzubka ji napodobil. Tu a tam vyskoÄ•ily z vody malÃ© Å¡edÃ© rybky, kterÃ© Å¾ily pouze zde.

UÅ¾ se dÃ¡l nebavili, protoÅ¾e oba vycÃ-tili Ãºmysly toho druhÃ©ho. Bezzubka si taktÃ©Å¾ poloÅ¾il hlavu na tlapy a vÄ›domÃ-m, Å¾e tady je nebude nikdo otravovat, zavÅ™el oÄ•i. Mohl tady naÄ•erpat jeÅ¡tÄ› nÄ›kolik hodin spÃ¡nku, neÅ¾ budou muset jÃ-t na svatbu. Doufal, Å¾e ji nezmeÅ¡kajÃ-, moc rÃ¡d by ji vidÄ›l.

Sotva otevÅ™el oÄ•i a pÅ™ipadalo mu, Å¾e je stejnÄ› unavenÃ½ jako pÅ™edtÃ-m. MoÅ¾nÃ¡ dokonce vÃ-c. MohutnÄ› zÃ-vl a zastÅ™Ã-hal uÅ¡ima. Rask stÃ¡le leÅ¾ela vedle nÄ›j, opÅ™enÃ¡ o jeho bok, s kÅ™Ã-dly sloÅ¾enÃ½mi u tÄ›la a klidnÄ› oddechovala. Takhle nebylo poznat, jestli je vzhÅ¯ru.

Bezzubka zavÅ™el oÄ•i a usilovnÄ› si pÅ™Ã¡l, aby znovu usnul, jenÅ¾e jeho vnitÅ™nÃ- hodiny mu Å™Ã-kaly, Å¾e uÅ¾ je Ä•as, aby se vydal nahoru. NoÄ•nÃ- BÄ›s si povzdechl a nosem jemnÄ› Å¡Â¥ouchnul do Rask.

ProbuzenÃ- pro ni bylo nepÅ™Ã-jemnÃ©. NejdÅ™Ã-v se po nÄ›m ohnala ocasem a uhodila ho do zad, ale Bezzubka ji potÅ™eboval vzbudit. Sice stÃ¡le platilo pravidlo nikdy nebuÄ• spÃ-cÃ-ho draka, ale pÅ™edpoklÃ¡dal, Å¾e by se mu nemohlo nic starÅ¡nÃ©ho stÃ¡t.

Rask otevÅ™ela oÄ•i a chvilku jÃ- trvalo, neÅ¾ se pÅ™izpÅ¯sobily Å¡eru. Potom rozeznala obrysy Bezzubky a na mysl se jÃ- dostalo ÃºplnÄ› vÅ¡echno, co se stalo.

SvatÃ½ draku na nebesÃ-ch, jÃ¡ se s nÃ-m opravdu mazlila! doÅ¡lo jÃ- takhle se zpoÅ¾dÄ›nÃ-m. Ale pÅ™edtÃ-m to opravdu povaÅ¾ovala za sprÃ¡vnÃ©, jenÅ¾e teÄ• nevÄ›dÄ›la, jestli mu to nebylo nepÅ™Ã-jemnÃ©. ZastydÄ›la se za sebe.

â€žUÅ¾ musÃ-me jÃ-t?" zeptala se tiÅ¡e a vÄ›tÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›s kÃ½vl. UÅ¾ se dostÃ¡val k vÃ½chodu. Rask bolestnÄ› zavÅ™ela oÄ•i. JeÅ¡tÄ› by odpoÄ•Ã-vala, ale sama by nenaÅ¡la cestu. NavÃ-c chtÄ›la vidÄ›t, jak se lidÃ© stÃ¡vajÃ- oficiÃ¡lnÄ› partnery. Pokud si sprÃ¡vnÄ› pamatovala, u drakÅ¯ staÄ•ila jen nÄ›jakÃ¡ sestava za letu, ale ani u svÃ©ho vlastnÃ-ho druhu nevÄ›dÄ›la, jak to vypadÃ¡. Pochybovala, Å¾e se mÅ¯Å¾e Bezzubky zeptat. On sÃ¡m o tom pravdÄ›podobnÄ› nevÄ›dÄ›l, kdyÅ¾ si nepamatoval nic od hnÃ-zda RudÃ© Smrti.

â€žJe nejvyÅ¡Ã- Ä•as," protÃ¡hl se NoÄ•nÃ- BÄ›s otvorem. Rask se naposledy ohlÃ©dla na jezero, ale nechtÄ›la ho ztratit z dohledu, a tak to bylm opravdu jen rychlÃ½ pohled.

NÃ¡sledovala Bezzubku zpÄ›t tunelem. V Å¡eru vidÄ›la dobÅ™e, ale nepoÄ•Ã-tala s tÃ-m, Å¾e letÄ›li aÅ¾ tak kolmo vzhÅ¯ru. MÃ¡lem narazila do zemÄ›, kdyby se tunel mÃ-rnÄ› nerovnal. A i tak to

tÃ©mÄ›Å™ nevyrovnala. Bezzubka to moÅ¾nÃ¡ pÅ™edpoklÃ¡dal, protoÅ¾e potom skoro narazila i do nÄ›j, kdyÅ¾ zpomalil, aby se pÅ™esvÄ›dÄ•il, Å¾e nejhorÅ¡Ã- Ãºsek cesty zvlÃ¡dla.

â€žV poÅ™Ã¡dku?" zavolal Bezzubka pÅ™es rameno, kdyÅ¾ Å¡Ã-lenÄ› zrychlil, aby neskonÄ•ili v sobÄ›. Rask stÃ¡le jeÅ¡tÄ› zrychlenÄ› dÃ½chala, ale jinak vypadala v poÅ™Ã¡dku.

â€žJak to mÅ¯Å¾e bÃ½t v poÅ™Ã¡dku?" vykÅ™ikla zpÃ¡tky, â€žprÃ¡vÄ› jsem skoro vletÄ›la do zemÄ› a potom jsem mÃ¡lem mÄ›la kolizi s tebou!" DraÄ•ice pÅ™idala a teÄ• letÄ›li vedle sebe. Bezzubka se na ni obrÃ¡til. Rask byla naprosto klidnÃ¡ a pohled mu opÄ›tovala.

â€žHlavnÄ› nedÄ›lej srÃ¡Å¾ku teÄ•," zasmÃ¡l se vÄ›tÅ¡Ã- drak, â€žprotoÅ¾e tady by nÃ¡s to asi bolelo opravdu moc." Rask napÅ™Ã-mila uÅ¡i.

â€žCo tÃ-m myslÃ-Å¡?" zeptala se udivenÄ›. Bezzubka hlavou ukÃ¡zal dopÅ™edu.

â€žTohle," prohlÃ¡sil prostÄ› a Rask se tam podÃ-vala jeÅ¡tÄ› ve chvÃ-li, kdy to Å™Ã-kal. VzÃ¡pÄ›tÃ- zbledla pÅ™i pomyÅ¡lenÃ-, Å¾e by teÄ• spadli. PÅ™ed nimi byly Ãºtesy, sice ne velkÃ©, ale rozhodnÄ› by to bolelo.

Rask polkla.

â€žMÃ¡Å¡ pravdu. PoletÃ-me radÅ¡i na svatbu," Å™ekla a zaÄ•ala zatÃ¡Ä•et.

Na svatbu pÅ™ece letÃ-me celou dobu, odpovÄ›dÄ›l jÃ- Bezzubka v duchu a vyuÅ¾il svÃ© dvojitÃ© ostny, aby udÄ›lal ostrou kliÄ•ku. Moc je nepouÅ¾Ã-val, protoÅ¾e i kdyÅ¾ byly nÃ¡dhernÃ©, skrÃ½valy v sobÄ› neuvÄ›Å™itelnou sÃ-lu. I dÃ-ky nim se mohl stÃ¡t Alfou, zvyÅ¡ovaly limit stÅ™el a dozajista mÄ›ly mnohem vÃ-ce skrytÃ½ch schopnostÃ-, kterÃ© chtÄ›l Bezzubka postupem Ä•asu zistit. Ale Rask se o nich nemusela dozvÄ›dÄ›t, teÄ• jeÅ¡tÄ› ne.

Vystoupali od moÅ™e nahoru k vesnici. VÅ¡ude byly zÃ¡stupy lidÃ- a Bezzubka se v jednÃ© chvÃ-li polekal, Å¾e snad pÅ™iÅ¡li pozdÄ›, ale to se naÅ¡tÄ›stÃ- nenaplnilo, kdyÅ¾ uvidÄ›l Å kyÅ¥Ã¡ka, jak stojÃ- za svÃ½m domem a volÃ¡ ho. JeÅ¡tÄ› pÅ™idal. Rask za nÃ-m zaÄ•ala zaostÃ¡vat.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se pÅ™iÅ™Ã-til ke kamarÃ¡dovi a prudce dopadl na zem. Å kyÅ¥Ã¡ka olÃ-zl, ale dÃ¡val si pozor, aby jeho sliny neskonÄ•ily na obleku. NÃ¡Ä•elnÃ-k uÅ¾ byl obleÄ•enÃ½ a vypadal v tom, dle Bezzubkova nÃ¡zoru, divnÄ›. Ale to bylo asi tÃ-m, Å¾e vÄ›tÅ¡inu Ä•asu mÄ›l svÅ¯j leteckÃ½ oblek, takÅ¾e byl ten rozdÃ-l obrovskÃ½.

Rask pÅ™istÃ¡la o kousek dÃ¡l a natoÄ•ila hlavu na stranu. Å kyÅ¥Ã¡k vyÅ¡el i k nÃ- a natÃ¡hl ruce, aby ji mohl pohladit.

â€žTakÅ¾e celou dobu jste vy dva byli spolu?" zeptal se Ä•Ã¡belsky. Bezzubka protoÄ•il oÄ•i. Å kyÅ¥Ã¡k to oÄ•ividnÄ› stÃ¡le nevzdal se svÃ½m nÃ¡padem malÃ½ch NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯. To by ovÅ¡em mezi nÃ-m a Rask muselo nÄ›co bÃ½t. A to nebylo. BohuÅ¾el, jak se vypaÅ™ili, to vypadalo, Å¾e to je pÅ™esnÄ› naopak.

Å kyÅ¥Ã¡k se chvilku mazlil s obÄ›ma draky. PotÅ™eboval s nimi bÃ½t pÅ™ed jednÃ-m z nejdÅ¯leÅ¾itÄ›jÅ¡Ã-ch momentÅ¯ svÃ©ho Å¾ivota.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ku, ty jsi tady?" ozval se znÃ¡mÃ½ hlas. Valka dodrÅ¾ela slovo a pÅ™iletÄ›la i s Cloudjumperem na svatbu. MomentÃ¡lnÄ› se po synovi shÃ¡nÄ›la, protoÅ¾e byl nejvyÅ¡Å¡Ã- Ä•as, aby se dostavil pÅ™ed oltÃ¡Å™. Bezzubka se k nÃ- s vyplazenÃ½m jazykem rozbÄ›hl.

â€žAhoj, Bezzubko," pohladila ho Å¾ena. Za jejÃ-mi zÃ¡dy vykoukl Cloudjumper a zavrÄ•el svÅ¯j pozdrav.

Rask se od vÅ¡ech rodinnÃ½ch uvÃ-tÃ¡nÃ- drÅ¾ela dÃ¡l, i kdyÅ¾ dostala pÅ™Ã-jemnÃ© pÅ™ivÃ-tÃ¡nÃ- od VÃ¡lky i od Cloudjumpera. StÃ¡le mÄ›la tak trochu pocit, Å¾e do bliÅ¾Å¡Ã-ho rodinnÃ©ho kruhu nepatÅ™ila. OvÅ¡em netuÅ¡ila, Å¾e Haddockovi ji jako blÃ-zkou rodinu berou.

â€žPojÄ•te," Å™ekl Å kyÅ¥Ã¡k a udÄ›lal k tomu doprovodnÃ© gesto rukou. Bezzubka Å¡el hned za nÃ-m a Rask se drÅ¾ela aÅ¾ ÃºplnÄ› vzadu, ale pÅ™ekvapilo ji, kdyÅ¾ Cloudjumper sklonil hlavu a postrÄ•il ji dopÅ™edu.

â€žTy jsi taky svÄ›dek," zaÅ¡eptal a Rask se rozÅ¡Ã-Å™ily oÄ•i. Ona a svÄ›dÄ›k? Bezzubka byl takÃ© jednÃ-m, takÅ¾e to asi byla dÅ¯leÅ¾itÃ¡ pozice, ale opravdu ji vybrali za svÄ›dka? To nemohlo bÃ½t moÅ¾nÃ©, ona byla nikdo. Oproti Bezzubkovi nebo Cloudjumperovi byla absolutnÄ› nikÃ½m. A pÅ™esto pocÃ-tila teplÃ© Å¡imrÃ¡nÃ- u srdce, kdyÅ¾ si uvÄ›domila, Å¾e je to velice dÅ¯leÅ¾itÃ¡ role, kterou by svÄ›Å™ili jen nÄ›komu, komu dÅ¯vÄ›Å™ujÃ-.

â€žBezzubko, Rask, tak tady jste!" ozvala se Stormfly. JedinÃ½ drak, kterÃ©mu se Bezzubka snaÅ¾il celÃ© dopoledne vyhnout, mÄ›l samozÅ™ejmÄ› celÃ½ obÅ™ad stÃ¡t vedle nÄ›j. OtrÃ¡venÄ› zavrÄ•el, kdyÅ¾ mu na hlavu dopadl vÄ›nec z kvÄ›tin.

â€žStormfly!" ohnal se po nÃ-, â€žkvÄ›tiny dej Rask, jÃ¡ je nechci!" Nodr se uchechtl.

â€žAle tak hroznÄ› ti sluÅ¡ejÃ-!" rozplÃ½vala se hranÄ› a dÄ›lala, Å¾e si ho prohlÃ-Å¾Ã-. Bezzubku napadlo, Å¾e by mohl jÃ-t za Å kyÅ¥Ã¡kem, ale nÃ¡pad vypustil. NemusÃ- se chovat jako mlÃ¡dÄ› kvÅ¯li nÄ›jakÃ©mu vÄ›nci! NavÃ-c nechtÄ›l kamarÃ¡dovi pokazit slavnostnÃ- den.

Rask i Stormfly se potutelnÄ› usmÃ-valy. DobÅ™e, spÃ-Å¡e potlaÄ•ovaly vÃ½buch smÃ-chu. Bezzubka s vÄ›ncem na hlavÄ› byl prostÄ› k popukÃ¡nÃ-. SÃ¡m NoÄ•nÃ- BÄ›s to neshledÃ¡val zÃ¡bavnÃ½m. Bylo dobÅ™e, Å¾e obÅ™ad zaÄ•al dÅ™Ã-v, neÅ¾ se staÄ•ili porvat do krve. KvÅ¯li nÄ›jakÃ½m kytkÃ¡m.

VesnicÃ- se rozeznÄ›l zvuk rohu, jeÅ¾ informoval obyvatele o tom, Å¾e samotnÃ½ obÅ™ad zaÄ•Ã-nÃ¡. Nebylo Vikinga, kterÃ½ by tady nebyl â€“ i ti, kteÅ™Ã- by v tuhle dobu byli na lovu, si na chvilku odpoÄ•inuli od svÃ½ch povinnostÃ- a pÅ™iÅ¡li se podÃ-vat, jak jejich nÃ¡Ä•elnÃ-k Å™ekne ano svÃ© nastÃ¡vajÃ-cÃ-.

VÅ¡ichni tÅ™i draci zmlkli a obrÃ¡tili pozornost k oltÃ¡Å™i. Tlamoun a Gothi stÃ¡li uprostÅ™ed, vesnickÃ¡ lÃ©Ä•itelka se opÃ-rala o svoji

hÅ¯l a jejÃ- drÃ¡Ä•ci byli nÄ›kde zalezlÃ-. AlespoÅˆ jednou. NÃ¡Ä•elnÃ-ci z okolnÃ-ch kmenÅ¯ byli usazeni na dÅ™evÄ›nÃ½ch Å¾idlÃ-ch hned v prvnÃ- Å™adÄ› a Bezzubka cÃ-til jejich pohledy.

Tlamoun si odkaÅ¡lal a spustil proslov, aÅ¾ pÅ™ehnanÄ› rozsÃ¡hlÃ½. Bezzubka poslouchal jen krÃ¡tce a potÃ© natoÄ•il uÅ¡i tak, aby to nemusel slyÅ¡et.

Musel uznat, Å¾e Å kyÅ¥Ã¡k vypadÃ¡ opravdu bÃ¡jeÄ•nÄ›. Jeho Ä•ernÃ½ oblek zdobily jeho a RasÄ•iny Å¡upiny, Ãºhlednï srovnanÃ©, takÅ¾e jeho svÄ›tlejÅ¡Ã- tvoÅ™ily na zÃ¡dech znak Blpu a RasÄ•iny tmavÅ¡Ã- znak obepÃ-naly. Bezzubka tÃ-m byl doslova uchvÃ¡cen a musel si pÅ™edstavit, Å¾e to muselo dÃ¡t pekelnou prÃ¡ci, znak sestavit a nakonec Å¡upiny pÅ™ichytit na lÃ¡tku. ZaÄ•Ã-nal pÅ™emÃ½Å¡let, jak asi bude vypadat Astrid.

Nemuseli na ni dlouho Ä•ekat. Tlamoun dokonÄ•il proslov. Zprvu byli vÅ¡ichni aÅ¾ otupÄ›lÃ-, jak dlouhÃ¡ to byla Å™eÄ•, ale hned se probrali, kdyÅ¾ se opÄ›t rozeznÄ›l roh. NÃ¡vÅ¡tÄ›vnÃ-ci jako na povel obrÃ¡tili hlavy k uliÄ•ce, kterÃ¡ zÅ¯stala mezi jednotlivÃ½mi Å™adami stojÃ-cÃ-ch VikingÅ¯, a po kterÃ© pÅ™ichÃ¡zela Astrid. Byla vedena svÃ½m strÃ½Ä•kem Finnem, ale to, Å¾e ji doprovÃ¡zel, nebylo to, co jako prvnÃ- pÅ™itÃ¡hlo pozornost Ãºplnï vÅ¡ech.

Byla to Astrid sama. Ve svatebnÃ-ch Å¡atech vypadala naprosto Ãºchvatnï, jeÅ¡tÄ› lÃ©pe neÅ¾ Å kyÅ¥Ã¡k. Vlasy protentokrÃ¡t nemÄ›la po vikinskÃ©m zpÅ¯sobu svÃ¡zanÃ© do copu, ale mÄ›la je volnÄ› a splÃ½valy jÃ- pÅ™es ramena. UÅ¾ jen to by pÅ™inutilo kaÅ¾dÃ©ho vydechnout obdivem.

Å aty samotnÃ© byly Ä•istÄ› bÃ-lÃ© a sahaly Astrid po kotnÃ-ky. NemÄ›la Å¾Ã¡dnÃ½ zÃ¡voj, ale ten ani poÅ™Ã¡dnÄ› nepotÅ™ebovala. Å aty byly uÅ¡itÃ© z jednÃ© exotickÃ© lÃ¡tky, kterou dovezl kupec Johann, a kterÃ¡ byla opravdu velice drahÃ¡, zvlÃ¡Å¡tÄ› v oblastech Blpu. I tak za ni byli ochotni zaplatit.

Kolem Astridina pasu byl na Å¡atech zavÄ›Å¡en pÃ¡sek ze StormflyinÃ½ch Å¡upin; a nebyly to jen jejÃ- Å¡upiny. Dole, aÅ¾ u dÃ-vÄ•inÃ½ch kotnÃ-kÅ¯ byly pÅ™ipevnÄ›nÃ© Bezzubkovy Å¡upiny, stejnÄ› tak RasÄ•iny. SvÄ›tlejÅ¡Ã- a tmavÅ¡Ã- odstÃ-n se stÅ™Ã-dal. Stormfly se vedle Bezzubky potÄ›Å¡enÄ› zaÄ•epÃ½Å™ila.

CelkovÄ› vzato byla opravdu nÃ¡dhernÃ¡ a vypadalo to, Å¾e i ona si to myslela. Nodr s NoÄ•nÃ-m BÄ›sem se po sobÄ› podÃ-vali a beze slov vÄ›dÄ›li, co si ten druhÃ½ myslÃ-. JeÅ¡tÄ› nikdy nevidÄ›li Astrid tak Å¡Å¥astnou.

Finn ji vedl uliÄ•kou pomalu, aby si ji lidÃ© mohli prohlÃ©dnout, ale ani to Astrid nevadilo. Jak pozdÄ›ji poznamenala, proÄ• by taky mÄ›lo, Å¾e?

Å kyÅ¥Ã¡k pÅ™i pohledu na ni bezdÄ›Ä•nÄ› polkl. A nebyl jedinÃ½. Mnoho zde sedÃ-cÃ-ch hostÅ¯ urÄ•itÄ› udÄ›lalo to samÃ©.

ProtoÅ¾e pozornost byla aÅ¾ doteÄ• vÄ›novÃ¡na pouze Astrid, mÃ¡lokdo si vÅ¡iml dvou malÃ½ch dÄ›vÄ•at, kterÃ¡ mÄ›la prostÃ© Å¡aty, a hÃ¡zely na zem jemnÄ› obrouÅ¡enÃ© draÄ•Ã- Å¡upiny. Ty starÃ© a nepohodlnÃ© draci rÃ¡di odevzdali. Tlamoun je pak v kovÃ¡rnÄ› obrousil, kdyÅ¾ mÄ›l Å kyÅ¥Ã¡k prÃ¡ci. Byly vÅ¡ech barev a jako

pozadÃ- za dokonalou Astrid se hodily bÃ¡jeÄ•nÄ›.

DoÅ¡li k oltÃ¡Å™i a Finn Astrid pustil a sedl si na volnou Å¾idli vedle Valky, kterÃ¡ tam pro nÄ›j byla pÅ™ichystanÃ¡. I druÅ¾iÄ•ky odstoupily a posadily se. V tento moment tam byli jen Å kyÅ¥Ã¡k s Astrid a za nimi tiÅ¡e stÃ¡li jejich draci. Bezzubka se tak ponoÅ™il do tÃ© svÃ¡teÄ•nÃ- atmosfÃ©ry, Å¾e mu jiÅ¾ ani nevadil vÄ›nec na hlavÄ›.

â€žÅ kyÅ¥Ã¡ku StraÅ¡nÃ½ Tresko tÅ™etÃ-, pÅ™Ã-sahÃ¡Å¡, Å¾e budeÅ¡ Astrid Hoffersonovou brÃ¡t jako svoji, chrÃ¡nit ji v dobÃ¡ch dobrÃ½ch i zlÃ½ch a nenechÃ¡Å¡ na ni nikoho vztÃ¡hnout ruku?" Z TlamounovÃ½ch Ãºst tohle vyznÄ›lo opravdu divnÄ›.

â€žPÅ™Ã-sahÃ¡m," odpovÄ›dÄ›l Å kyÅ¥Ã¡k. Jeho ten podivnÃ½ proslov vÅ¯bec nerozhodil. LidÃ© to asi brali trochu jinak neÅ¾ draci, kteÅ™Ã- se po sobÄ› nerozhodnÄ› podÃ-vali. Å½Ã¡dnÃ½ z nich ale nechtÄ›l obÅ™ad pÅ™eruÅ¡it, tak sklopili pohled a vyÄ•kÃ¡vali.

â€žAstrid HoffersonovÃ¡, pÅ™Ã-sahÃ¡Å¡, Å¾e budeÅ¡ brÃ¡t Å kyÅ¥Ã¡ka StraÅ¡nÃ©ho Tresku tÅ™etÃ-ho jako svÃ©ho a bÃ½t mu dobrou Å¾enou a matkou jeho dÄ›tÃ-?" Tlamoun se rychle podÃ-val na papÃ-rek, kde mÄ›l otÃ¡zky napsanÃ© a ujistil se, Å¾e vÅ¡e Å™ekl sprÃ¡vnÄ›.

â€žPÅ™Ã-sahÃ¡m," odpovÄ›dÄ›la Astrid. MÄ›la nutkÃ¡nÃ- vzÃ-t Å kyÅ¥Ã¡ka za ruku, ale jeÅ¡tÄ› tomu odolala.

â€žPak se tedy mÅ¯Å¾ete polÃ-bit," Å™ekl Tlamoun a Å kyÅ¥Ã¡k s Astrid tak opravdu udÄ›lali. Podle Bezzubky to potom byl rozhodnÄ› ten nejvÃ¡Å¡nivÄ›jÅ¡Ã- polibek, kterÃ½ u nich kdy vidÄ›l. I teÄ• mu pÅ™ipadalo trapnÃ©, dÃ-vat se na nÄ›, ale vzhledem k okolnostem by bylo trapnÄ›jÅ¡Ã- se na nÄ› nedÃ-vat.

Dav ÃºÅ¾asem vydechl. Bezzubka si mohl pÅ™edstavit, jak nÄ›kterÃ© Å¾eny touÅ¾Ã- po romantickÃ© svatbÄ›, jako je tahle. UÅ¾ jich pÃ¡r zaÅ¾il a Å¾enskÃ© osazenstvo se pÅ™i vÄ›tÅ¡inÄ› chovalo naprosto stejnÄ›.

â€žPojÄ•te nahoru do VelkÃ© sÃ-nÄ›," pobÃ-dl je vÅ¡echny Å kyÅ¥Ã¡k, â€žje Ä•as na hostinu." Spolu s Astrid se v Ä•ele zÃ¡stupu vydali do hornÃ- Ä•Ã¡sti vesnice, draci Å¡li za nimi mlÄ•ky. AÅ¾ potÃ©, co se vÅ¡ichni pohodlnÄ› usadili v obÅ™Ã- hale a jednotlivci chodili pÅ™Ã¡t Astrid se Å kyÅ¥Ã¡kem mnoho Å¡tÄ›stÃ-, se rozpovÃ-dali. PÅ™idal se k nim i Cloudjumper.

â€žZÃ-tra se odlÃ©tÃ¡," Å™ekl tÃ©mÄ›Å™ s nezÃ¡jmem.

â€žJop," odpovÄ›dÄ›l Bezzubka a pohledem zkoumal Ä•Ã-Å¡i, kterÃ¡ stÃ¡la pÅ™ed Å kyÅ¥Ã¡kem na stole. CÃ-til, jak vedle nÄ›j Stormfly natÃ¡hla krk, aby slyÅ¡ela co nejlÃ©pe. NevÄ›dÄ›l, co dÄ›lÃ¡ Rask, ale jak byl obeznÃ¡men se sluchem NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯, nepotÅ™ebovala nijak mÄ›nit polohu, aby dokonale slyÅ¡ela kaÅ¾dÃ© slovo.

Cloudjumper si mladÅ¡Ã-ho draka zvÄ›davÄ› prohlÃ-Å¾el, aÅ¾ nakonec doÅ¡el k nÃ¡zoru, kterÃ½ Stormfly hluboce zasÃ¡hl.

â€žSundej si ten vÄ›nec, vypadÃ¡Å¡ v tom hroznÄ›," naÅ™Ã-dil a

Bezzubka s radostÃ- poslechl. KvÄ›tiny skonÄ•ily v ohni. Nodr zalapal po dechu.

â€žVÅ¾dyÅ¥ mu to sluÅ¡elo!" namÃ-tl a Cloudjumper nespokojenÄ› zavrtÄ›l hlavou.

â€žNesluÅ¡elo. KvÄ›tiny jsou pro samice," oponoval jÃ- Stormcutter a Bezzubka se pÅ™idal: â€žKoneÄ•nÄ› nÄ›kdo, kdo se mÄ› tady v tÃ© vesnici taky zastane!"

Stormfly se zhluboka nadechla, aby pÅ™eÅ¾ila Å¡ok, a v tÃ© chvÃ-li se Rask pohnula. Beze slova se zvedla a zamÃ-Å™ila k vÃ½chodu z VelkÃ© sÃ-nÄ›. Bezzubka se za nÃ- ohlÃ©dl, ale nebyl si jistÃ½, jestli zde musÃ- jako svÄ›dek zÅ¯stat.

Valka sedÃ-cÃ- na Å¾idli pÅ™ed nimi, jeho obavy asi vycÃ-tila, protoÅ¾e se obrÃ¡tila.

â€žVaÅ¡i Ãºlohu svÄ›dkÅ¯ pÅ™evezmu jÃ¡ s Tlamounem. To nenÃ- nÄ›co, co byste mohli vidÄ›t," pohladila ho po hlavÄ› a nevynechala ani Stormfly. Na jednu stranu byl Bezzubka velice rÃ¡d, Å¾e nebude muset zaÅ¾Ã-t upevnÄ›nÃ- svazku, ale zÃ¡roveÅˆ si bude muset najÃ-t alternativnÃ- mÃ-sto na spanÃ-. SamozÅ™ejmÄ› se po nÄ›jakÃ©m v tÃ½dnu shÃ¡nÄ›l, ale nakonec ho napadlo jen letÄ›t do akademie. Ve VelkÃ© sÃ-ni budou VikingovÃ© pravdÄ›podobnÄ› oslavovat aÅ¾ do rÃ¡na a do stÃ¡jÃ- se mu nechtÄ›lo. I Rask s tÃ-mhle menÅ¡Ã-m problÃ©mem obeznÃ¡mili, ale trochu pozdÄ›.

Bezzubka vstal a jeÅ¡tÄ› jednou se podÃ-val na Astrid se Å kyÅ¥Ã¡kem. Ti dva se prÃ¡vÄ› nÄ•emu smÃ¡li a nevnÃ-mali poÅ™Ã¡dnÄ› okolÃ-. Drak by s nimi jeÅ¡tÄ› rÃ¡d strÃ¡vil vÃ-ce Ä•asu, ale tohle byla noc opravdu jen pro nÄ›. Nebylo by na mÃ-stÄ› jim ji kazit.

â€žOmluvte mÄ›," obrÃ¡til se na Stormfly a Cloudjumpera a zamÃ-Å™il za Rask k vÃ½chodu. SlyÅ¡el StormcutterÅ¯v tichÃ½ smÃ-ch. Potom se Cloudjumper zabral do rozhovoru se Stormfly, oÄ•ividnÄ› o velice zajÃ-mavÃ©m tÃ©matu

Cestou proÅ¡el NoÄ•nÃ- BÄ›s kolem draÄ•Ã-ch jezdcÅ¯. DvojÄ•ata sedÄ›la na jednÃ© stranÄ› a vedle Rafany mÄ›l svÃ© mÃ-sto jeÅ¡tÄ› Eret. Naproti nim sedÄ›li Rybinoha se SnoplivcemÅ¯. VÅ¡ichni dÃ¡vali Eretovi nÄ›jakÃ© rady a tipy ohlednÄ› rÅ¯znÃ½ch draÄ•Ã-ch ras a bÃ½valÃ½ draÄ•Ã- lovec hltal kaÅ¾dÃ© jejich slovo. Tu a tam upili ze svÃ½ch Ä•Ã-Å¡Ã-.

ProchÃ¡zejÃ-cÃ-ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa si nevÅ¡imli a hlasitÄ› â€“ stejnÄ› jako ostatnÃ- VikingovÃ© v sÃ-ni â€“ si vymÄ›Åˆovali nÃ¡zory. Bezzubka kolem nich v rychlosti proÅ¡el.

AÅ¾ kdyÅ¾ vyÅ¡el ven, uvÄ›domil si, jakÃ© uvnitÅ™ bylo dusno a jak to tam zapÃ¡chalo. Tady venku byl osvÄ›Å¾ujÃ-cÃ- chlad a Ä•erstvÃ½ vzduch, kterÃ½ drak opravdu pÅ™ivÃ-tal. Zhluboka se nadechl a zachytil pÅ™itom RasÄ•in pach.

Vydal se po stopÄ›. Ve snÄ›hu za sebou zanechÃ¡val viditelnÃ© stopy. Rask nemohla jÃ-t daleko, byl si tÃ-m jistÃ½.

Vesnice byla naprosto vylidnÄ›nÃ¡. Nikde nebylo ani Å¾ivÃ¡Ä•ka, vÅ¡ichni byli pravdÄ›podobnÄ› na hostinÄ›.

MoÅ¾nÃ¡ to bylo i celkem dobÅ™e. Draci postÃ¡vali v osamÄ›lÃ½ch skupinkÃ¡ch, ale bylo jich tam pomÃ¡lu. VÄ›tÅ¡ina jich uÅ¾ urÄ•itÄ› spala, na hostinÄ›, aÄ•koliv si to nemuseli uvÄ›domovat, strÃ¡vili velkou Ä•Ã¡st odpoledne a veÄ•era. TeÄ•, kdyÅ¾ se brzy smrÃ¡kalo, byla vÅ¡ude tma.

Bezzubka sledoval RasÄ•in pach. Za tÄ›ch pÃ¡r dnÃ- ho uÅ¾ dokonale znal a nemÄ›l problÃ©my s jeho rozeznÃ¡nÃ-m od ostatnÃ-ch. Rask podle vÅ¡eho smÄ›Å™ovala za Velkou sÃ-Åˆ, do mÃ-st, kde byl perfektnÃ- vÃ½hled na moÅ™e.

Bezzubka se vydal za nÃ-, i kdyÅ¾ vlastnÄ› vÅ¯bec nevÄ›dÄ›l, jak bude reagovat. TÅ™eba chtÄ›la bÃ½t jenom chvÃ-li sama. NoÄ•nÃ- BÄ›s vÅ¡ak cÃ-til, Å¾e problÃ©m musÃ- mÃ-t koÅ™eny hloubÄ›ji. UÅ¾ nÄ›kolik dnÅ¯ se mu zdÃ¡lo, Å¾e se Rask chovÃ¡ trochu jinak. MoÅ¾nÃ¡ to bylo tÃ-m, jak nachÃ¡zela sama sebe, ale i tak to Bezzubkovi nedalo. Jeho instinkty udeÅ™ily a on chtÄ›l vypÃ¡trat, co draÄ•ici trÃ¡pÃ-.

BlÃ-Å¾il se potichu, kdyÅ¾ si uvÄ›domil, Å¾e zadrÅ¾uje dech, zhluboka vydechl. NepotÅ™eboval, aby si Rask myslela, Å¾e je nÄ›jakÃ½ vetÅ™elec. Nemusel bÃ½t zticha, ale ani nemusel dÄ›lat zbyteÄ•nÃ½ rÃ¡mus.
>ObeÅ¡el roh VelkÃ© sÃ-nÄ›, odkud byl slyÅ¡et zpÄ›v a to, jak rÅ¯znÃ- VikingovÃ© pokÅ™ikovali. Bezzubka ale vÄ›dÄ›l, Å¾e za zatÃ¡Ä•kou to uÅ¾ nebude tak hlasitÃ©. A o kousek dÃ¡l, v mÃ-stÄ›, kam se domnÃ-val, Å¾e Rask Å¡la, to uÅ¾ nebylo slyÅ¡et vÅ¯bec. Tam byl naprostÃ½ klid, perfektnÃ- pro myÅ¡lenÃ-.<p>

NoÄ•nÃ- BÄ›s se prosmÃ½kl kolem jednoho trÃ¡mu. Na chvilku se zadÃ-val na obzor, smÄ›rem, kterÃ½m se nachÃ¡zel jejich ostrov. AkorÃ¡t Å¾e prÃ¡vem by mÄ›l bÃ½t dvojÄ•at, nebÃ½t jejich pÅ™edka Magnuse. Potom se to ale vyÅ™eÅ¡ilo a ostrov byl vÅ¡ech draÄ•Ã-ch jezdcÅ¯. Ano, a jeÅ¡tÄ› NoÄ•nÃ-ch TerrorÅ¯. Bezzubka pochyboval, Å¾e se tam v brzkÃ© dobÄ› vrÃ¡tÃ-.

Jeho Ä•ich ho opÄ›t nezklamal. Rask sedÄ›la na kraji Ãºtesu a koukala se na moÅ™e, na jehoÅ¾ vlnÃ¡ch se odrÃ¡Å¾ela zÃ¡Å™ mÄ›sÃ-ce. KdyÅ¾ Bezzubku zaslechla, otoÄ•ila hlavu a mlÄ•ky mu uvolnila mÃ-sto k sezenÃ-. Samec si pÅ™isedl a chvilku se jen tak dÃ-vali na krajinu. Nakonec vÅ¡ak Bezzubka promluvil.

â€žNÄ›co tÄ› trÃ¡pÃ-, je to tak?" zeptal se a Rask si pomyslela, Å¾e asi musÃ- vypadat opravdu zoufale. _Kdyby tak vÄ›dÄ›l, kolik vÄ›cÃ- mÄ› trÃ¡pÃ-_, zasmÃ¡la se v duchu. Pomalu pÅ™ikÃ½vla.

â€žAle to je v poÅ™Ã¡dku, nechci ti pÅ™idÄ›lÃ¡vat starosti," Å™ekla Rask rychle. Bezzubka nadzdvihl oboÄ•Ã-.

â€žTak tebe nÄ›co trÃ¡pÃ-, ale je to naprosto v pohodÄ›, tam tady budeÅ¡ chodit a pÅ™edstÃ-rat, Å¾e se nic nestalo?" otÃ¡zal se naÅ¡tvanÄ›. Bylo od Rask sice pÄ›knÃ©, Å¾e mu nechce pÅ™idÄ›lÃ¡vat starosti, ale to on byl Alfa a to on se o ni mÄ›l postarat. To by udÄ›lal, i kdyby Alfou nebyl.

NoÄ•nÃ- BÄ›s svÄ›sil hlavu.

â€žJen Å¾eâ€¦" nadechla se Rask a Bezzubkovi se zdÃ¡lo, Å¾e trochu pÅ™erÃ½vavÄ› dÃ½chÃ¡.

â€žVÅ¡ichni tady jste kamarÃ¡di, ale uÅ¾ jste spolu dlouho a bavÃ-te se o vÄ›cech, o kterÃ½ch nemÃ¡m ani ponÄ›tÃ-, Å¾e existujÃ-. A kdyÅ¾ mi to musejÃ- vysvÄ›tlovat, pÅ™ipadÃ¡m si jako pÅ™Ã-tÄ›Å¾," vychrlila ze sebe Rask. OÄ•i se jÃ- uÅ¾ zase trochu leskly.

Bezzubka si nemohl pomoct, potÅ™eboval ji nÄ›jak uklidnit. PÅ™ikryl ji kÅ™Ã-dlem a bokem se pÅ™itiskl na ten jejÃ-.

â€žUÅ¾ jsem ti jednou Å™Ã-kal, Å¾e na Blpu nejsi pÅ™Ã-tÄ›Å¾," pronesl kÃ¡ravÄ›. Rask se svÃ½m kÅ™Ã-dlem a bokem pÅ™itiskla na nÄ›j a Bezzubkovi se v hrudi rozlilo pÅ™Ã-jemnÃ© teplo.

â€žJe tady spoustu drakÅ¯, kterÃ½m musÃ-me vÅ¡e vysvÄ›tlovat, ale brzy zapadnete vÅ¡ichni. Jen to chce Ä•as," uklidÅˆoval ji. Spoustou drakÅ¯ nemyslel pouze draky od Draga, ale vÅ¡echny z DraÄ•Ã- hory. Bylo jich tolik, Å¾e to bude opravdu dlouho, neÅ¾ zapadnou a zvyknou si na Vikingy, ale Bezzubka byl pÅ™esvÄ›dÄ•en, Å¾e to dokÃ¡Å¾ou stejnÄ› jako ti, kteÅ™Ã- byli v hnÃ-zdÄ› RudÃ© Smrti. SamozÅ™ejmÄ› Bezzubka mÄ›l jistou nevÃ½hodu pochopit to, protoÅ¾e patÅ™il ke skupinÄ› drakÅ¯ oficiÃ¡lnÄ› vycviÄ•enÃ½ch na Blpu a bÄ›hem hodin se Å kyÅ¥Ã¡kem se s nÃ-m seznÃ¡mil nejen jako s jezdcem, ale poznal, jacÃ- lidÃ© jsou.

Rask se na nÄ›j podÃ-vala a hlavou se mu otÅ™ela o krk. Tyhle hrÃ¡tky pÅ™estÃ¡valy bÃ½t v pÅ™Ã¡telskÃ½ch mezÃ-ch. Oba dva si to uvÄ›domovali, ale nic se s tÃ-m nepokouÅ¡eli udÄ›lat. ProstÄ› nechali situaci vyvÃ-jet tak, jak byla.

â€žTakÅ¾e neboj, opravdu zapadneÅ¡," zopakoval Bezzubka a natÃ¡hl zadnÃ- nohu, protoÅ¾e mu trochu dÅ™evÄ›nÄ›la. Z druhÃ© strany budovy k nim dolehl smÃ-ch. PrÅ¯vod uÅ¾ se urÄ•itÄ› musel vydat zpÃ¡tky.

>Rask se podÃ-vala na moÅ™e.<p>

â€žJe tady moc pÄ›knÄ›," Å™ekla zasnÄ›nÄ›. Bezzubka mohl jen souhlasit. Bylo tam opravdu moc pÅ™Ã-jemnÄ›, jedinÃ© mÃ-sto, kde by se mohl cÃ-tit lÃ©pe, byla jen rokle a Dragon Edge. Trochu se mu stÃ½skalo po zvÃ-davÃ½ch a vÄ›tÅ¡inou hravÃ½ch NoÄ•nÃ-ch Terrorech. OvÅ¡em nÄ›kterÃ© draky uÅ¾ nechtÄ›l v Å¾ivotÄ› vidÄ›t.

â€žMÅ¯Å¾eme tu zÅ¯stat pÅ™es noc," navrhl Bezzubka, â€žsice bude zima, ale to by snad nevadilo, ne?" Pozvedl oboÄ•Ã- a Ä•ekal na odpovÄ›Ä•.

â€žNebo se mÅ¯Å¾eme vrÃ¡tit do VelkÃ© sÃ-nÄ›, ale tam to pravdÄ›podobnÄ› bude smrdÄ›t alkoholem," zamyslel se starÅ¡Ã- NoÄ•nÃ-BÄ›s, â€žanebo jsou tady jeÅ¡tÄ› stÃ¡je."

â€žSpÃ-me tady," rozhodla Rask a tentokrÃ¡t jÃ- v modrÃ½ch oÄ•Ã-ch pÅ™ebÄ›hly Ä•Ã¡belskÃ© jiskÅ™iÄ•ky, â€žale asi mÄ› budeÅ¡ muset hÅ™Ã¡t." Byla to trochu zlomyslnÃ¡ vÃ½zva, ale Bezzubka se rozhodl ji pÅ™ijmout.

â€žTak lehej," vybÃ-dl ji. Aby pravda byla vyÅ™Ä•ena, Rask nevÄ›Å™ila, Å¾e se k tomu odhodlÃ¡, ale byla potÄ›Å¡ena, jak se to celÃ© vyvÃ-jelo. NÄ›co uvnitÅ™ jÃ- napovÃ-dalo, aÅ¥ pokraÄ•uje ve hÅ™e. A tak si lehla na zem. ZatÅ™Ã¡sla se, protoÅ¾e zemÄ› byla opravdu chladnÃ¡.

Bezzubka zavrtÄ›l hlavou.

â€žVstaÅˆ a sleduj mÄ›," nakÃ¡zal a Rask se opÄ›t zvedla. Nutno dodat, Å¾e za to byla rÃ¡da, kdyÅ¾ tam uÅ¾ nemusela leÅ¾et. V oÄ•ekÃ¡vÃ¡nÃ- se na druhÃ©ho draka podÃ-vala.

â€žTo musÃ-Å¡ takhle," Å™ekl Bezzubka a ukÃ¡zal jÃ-, jak se svou slabÅ¡Ã- plazmou ohÅ™Ã-vÃ¡ zemi. SnÃ-h kolem se rozpustil a zbyla jen zmrzlÃ¡ trÃ¡va, kterou pozdÄ›ji BezzubkÅ¯v plamen zahÅ™Ã¡l natolik, Å¾e i ona rozmrzla. Rask to zkusila po nÄ›m. Byla rychlÃ½ Å¾Ã¡k.

KoneÄ•nÄ› si znovu lehla. TentokrÃ¡t to nebylo nepÅ™Ã-jemnÃ©, protoÅ¾e zemÄ› byla zahÅ™Ã¡tÃ¡. Bezzubka si lehl vedle nÃ- a ocas obtoÄ•il kolem obou. LevÃ© kÅ™Ã-dlo sloÅ¾il a tÃ-m pravÃ½m Rask pÅ™ikryl. Chvilku se jen tak dÃ-vali na moÅ™e.

â€žPoletÃ-Å¡ zÃ-tra s nÃ¡mi nebo zÅ¯stÃ¡vÃ¡Å¡?" zeptal se Bezzubka nevinnÄ›. SÃ¡m si pÅ™Ã¡l, aby Rask letÄ›la s jeho skupinou, ale nemohl ji k niÄ•emu nutit. VÄ›tÅ¡ina drakÅ¯ od Draga letÄ›la s nÃ-m, protoÅ¾e si u nÄ›j pÅ™ipadali vÃ-ce v bezpeÄ•Ã- neÅ¾ u Cloudjumpera. Ale kdyby se vÃ½pravy nerozdÄ›lily, ostrov RudÃ© Smrti by je vÅ¡echny nepojmul, zvlÃ¡Å¡tÄ› proto, Å¾e se po boji zmenÅ¡il, kdyÅ¾ krÃ¡lovna narazila do zemÄ› a zpÅ¯sobila explozi.

â€žAsi poletÃ-m s vÃ¡mi," odpovÄ›dÄ›la Rask, â€žnechce se mi tady zÅ¯stÃ¡vat. Lidi jsou fajn, ale jenom bych pÅ™ekÃ¡Å¾ela. A oni majÃ- svÃ© vlastnÃ- svÃ¡tky." Bezzubka uznÃ¡val, Å¾e v tom mÃ¡ celkem pravdu. Tohle bylo vlastnÄ› poprvÃ©, co letÄ›l s ostatnÃ-mi, jindy byl na Blpu hlavnÃ- atrakcÃ- pro dÄ›ti. OvÅ¡em jen pokud nebyl nablÃ-zku Å kyÅ¥Ã¡k. To vÄ›tÅ¡inou relaxovali - a jak jinak, bylo to ve vzduchu.

â€žA se kterou skupinou? MojÃ- nebo Cloudjumperovou?" zeptal se nedoÄ•kavÄ› Bezzubka. KdyÅ¾ se Rask rozmÃ½Å¡lela, na chvilku zauvaÅ¾oval, jestli nÃ¡hodou nepoletÃ- na DraÄ•Ã- horu. Ale u Cloudjumpera vÄ›tÅ¡inou byla nervÃ³znÃ- a doufal, Å¾e to tak nebude.

â€žAsi s tvojÃ-," odpovÄ›dÄ›la Rask, â€žna DraÄ•Ã- horu se mi moc nechce, zvlÃ¡Å¡tÄ› po tom, co jsme naÅ¡li tu mrtvolu. NavÃ-c bych docela rÃ¡da vidÄ›la mÃ-sto, kde vÃ¡s drÅ¾ela krÃ¡lovna."

Bezzubka vydal zvuk podobnÃ½ smÃ-chu.

â€žTo toho moc neuvidÃ-Å¡. Po bitvÄ› se ostrov zmenÅ¡il a je mnohem pÅ™Ã-vÄ›tivÄ›jÅ¡Ã-. Sopka ani jeskynÄ› v nÃ- uÅ¾ nejsou k mÃ¡nÃ-. A to je dobÅ™e," objasnil.

â€žAle stejnÄ› Stormfly Å™Ã-kala, Å¾e je to tam krÃ¡snÃ©. Abych pravdu Å™ekl, od bitvy jsem tam nebyl, ani o Snoggletogu."

Rask zvÄ›davÄ› zvedla oboÄ•Ã-.

â€žProÄ• ne?" zeptala se. Bezzubka jÃ- jen pÅ™ed oÄ•ima zamÃ¡val koncem ocasu, aby vidÄ›la faleÅ¡nou ploutev.

â€žAle vÅ¾dyÅ¥ mÅ¯Å¾eÅ¡ lÃ©tat sÃ¡m," namÃ-tla zmatenÄ›. Bezzubka chÃ¡pal, Å¾e to pro ni musÃ- bÃ½t matoucÃ-.

â€žTenkrÃ¡t jsem mohl pouze se Å kyÅ¥Ã¡kem na hÅ™betÄ›," vysvÄ›tlil,

â€žale kdyÅ¾ se stal nÃ¡Ä•elnÃ-kem, dal mi tuhle, se kterou mÃ¡m naprostou volnost, abych mohl lÃ©tat sÃ¡m, protoÅ¾e mÃ¡ jinÃ© starosti."

Rask pÅ™ikÃ½vla. Skoro kaÅ¾dÃ½ veÄ•er, kdyÅ¾ Bezzubka jeÅ¡tÄ› nebyl doma, sledovala mladÃ©ho Vikinga, jak si rve vlasy. Dokonce jÃ-pÃ¡rkrÃ¡t vyklÃ¡dal, kolik toho bylo. MatnÄ› si pamatovala, Å¾e nÄ›jakÃ©mu Å kopkovi museli zkontrolovat nohu, protoÅ¾e mu na ni spadl kus Bewilderbeastovy kly. Zapamatovala si to, protoÅ¾e u toho Å kyÅ¥Ã¡k vyklÃ¡dal nezmÄ›rnÃ© nadÃ¡vky na Draga a jeho Bewilderbeasta. I ona k tomu souhlasnÄ› vrÄ•ela, protoÅ¾e je nesnÃ¡Å¡ela stejnÄ› jako on.

â€žTak asi pÅ¯jdeme spÃ¡t," navrhl Bezzubka a hlavu si poloÅ¾il na zem. StÃ¡le byla pÄ›knÄ› teplÃ¡.

â€žZÃ-tra nÃ¡s Ä•ekÃ¡ pernÃ½ den. Dobrou noc."

â€žDobrou," Å™ekla Rask a svoji hlavu poloÅ¾ila vedle tÃ© jeho. MoÅ¾nÃ¡ u sebe byli aÅ¾ moc blÃ-zko, ale jim to nevadilo. ProtoÅ¾e si uvÄ›domili, Å¾e majÃ- toho druhÃ©ho opravdu rÃ¡di.

14. Snoggletog

NemÅ¯Å¾u uvÄ›Å™it, Å¾e pÅ™idÃ¡vÃ¡m dalÅ¡Ã- kapitolu tak brzy. No nic, doufÃ¡m, Å¾e se lÃ-bÃ-

I don't own How to train your dragon

* * *

><p>â€žBezzubko!" JmenovanÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s se s trhnutÃ-m probudil a zamÅ¾oural k zatÃ¡Ä•ce k VelkÃ© sÃ-ni. JemnÄ› dloubl nosem do Rask a ospale se postavil.<p>

RozeÅ¡el se smÄ›rem, odkud Cloudjumper volal. Jeho hlas by poznal kdekoliv. NeÅ¾ ho ovanul studenÃ½ rannÃ- vzduch, trochu se potÃ¡cel, aÅ¾ potom se zcela probudil. Rask teprve zvedla hlavu, kdyÅ¾ zatÃ¡Ä•el.

â€žBezzubko!" zavolal Cloudjumper znovu a tentokrÃ¡t se k nÄ›mu pÅ™idala Stormfly. NoÄ•nÃ- BÄ›s protoÄ•il oÄ•i. VÅ¾dyÅ¥ uÅ¾ jdu, pomyslel si vztekle, asi mÄ› nemÅ¯Å¾ete nechat probudit, co?

ProsmÃ½kl se kolem trÃ¡mÅ¯ a vyhnul se kamenÅ¯m, aÅ¾ seskoÄ•il u VelkÃ© sÃ-nÄ›. VÄ›tÅ¡ina drakÅ¯ byla shromÃ¡Å¾dÄ›na na nÃ¡vsi, stÃ¡le se jeÅ¡tÄ› krmili.

â€žUÅ¾ je Ä•as," vypustila Stormfly kus dÃ½mu, â€žvÅ¡ichni jsou vzhÅ¯ru, Ä•ekÃ¡ se jen na to, aÅ¾ pÅ™ijdou."

â€žTak to bychom je asi nemÄ›li nechat Ä•ekat," okomentoval to Bezzubka, zaklonil hlavu a zaÅ™val.

Draci, kteÅ™Ã- tam jeÅ¡tÄ› nebyli, vykoukli a bez protestÅ¯ se vyhrnuli ven. MlÃ¡Ä•ata poskakovala mezi nimi a poletovala od jednoho k druhÃ©mu a kousala do vÅ¡eho, co se dalo.

Rask vykoukla zpoza VelkÃ© sÃ-nÄ› a pÅ™ipojila se k drtivÃ© vÄ›tÅ¡inÄ› drakÅ¯, kteÅ™Ã- Ä•ekali na dalÅ¡Ã- pokyny, i kdyÅ¾ jim byly udÄ›lenÃ© Bezzubkou uÅ¾ v tÃ½dnu. Pro jistotu je jeÅ¡tÄ› zopakoval.

â€žDraci z DraÄ•Ã- hory poletÃ- s Cloudjumperem, od krÃ¡lovny do starÃ©ho hnÃ-zda a ti od Draga si mÅ¯Å¾ou vybrat," zopakoval Bezzubka velmi struÄ•nÄ› jiÅ¾ Å™eÄ•enÃ© pokyny, â€žnÄ›jakÃ© dotazy?"

Nikdo se neozval, a tak NoÄ•nÃ- BÄ›s se Stormcutterem vyskoÄ•ili do vzduchu a rozdÄ›lili se. Draci je nÃ¡sledovali, v BezzubkovÄ› skupinÄ› byli spÃ-Å¡e ZipÃ¡ci, DÄ›sovci a bÄ›Å¾nÃ© rasy, ta Cloudjumperova byla o trochu pestÅ™ejÅ¡Ã-.

RozlouÄ•ili se a Bezzubka zamÃ-Å™il k zÃ¡padu, Cloudjumper k jihu. Draci se rozdÄ›lili a obÄ› skupiny se od sebe zaÄ•aly vzdalovat.

Draci od Draga se drÅ¾eli vzadu, Bezzubku nijak nepotÄ›Å¡ilo, Å¾e s nimi letÃ- i Lax. Å edÃ½ drak byl ÃºplnÄ› poslednÃ- a zdÃ¡lo se, Å¾e se s Eldurem, DÄ›sovcem taktÃ©Å¾ zachrÃ¡nÄ›nÃ½m z Å™ad DragovÃ½ch drakÅ¯, dobÅ™e bavÃ-. Rask se drÅ¾ela kus od nich, ale probojovÃ¡vala si stÃ¡dem cestu dopÅ™edu, za draky z akademie a za Bezzubku.

â€žVÃ-Å¡, kudy se tam dostaneme, Å¾e?" ujiÅ¡Å¥ovala se Stormfly, kdyÅ¾ vedoucÃ-ho NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa dohnala.

â€žStormfly, lÃ©tal jsem tady kolik let," protoÄ•il Bezzubka oÄ•i, â€žmyslÃ-m, Å¾e i po pÄ›ti letech dokÃ¡Å¾u najÃ-t cestu na ten zpropadenÃ½ ostrov."

Stormfly rozhoÅ™Ä•enÄ› mÃ¡vla kÅ™Ã-dly.

â€žV tom pÅ™Ã-padÄ› bych ti mÄ›la Å™Ã-ct, Å¾e mÃ¡Å¡ Å¡patnÃ½ kurs," varovala ho a Bezzubka svoji chybu rychle napravil a kurs srovnal.

â€žLetÄ›l jsi smÄ›rem k Dragon Edge," Å™ekla FlÃ¡kota, kterÃ¡ mÄ›la co dÄ›lat, aby drÅ¾ela jeho tempo.

â€žTo bude zvykem," pokrÄ•il rameny Bezzubka a jeÅ¡tÄ› vÃ-c zatoÄ•il, â€ži kdyÅ¾ to nenÃ- Å¡patnÃ© mÃ-sto."

Rask je v tu chvÃ-li dostihla a jen tak letÄ›la vedle Bezzubky a Stormfly.

â€žRask, moje milÃ¡, co tady dÄ›lÃ¡Å¡?" vyjekl TesÃ¡k, protoÅ¾e na vteÅ™inu zavÅ™el oÄ•i a najednou tam mÄ›l NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa.

â€žPromiÅˆ, vydÄ›sila jsem tÄ›?" obrÃ¡tila hlavu, ale nezpomalila.

â€žNe, vÅ¯bec ne," odvrÃ¡til pohled DÄ›sovec a rozhodl se, Å¾e nemÃ¡ cenu zdrÅ¾ovat se vpÅ™edu, tak nechal kÅ™Ã-dla otevÅ™enÃ¡ a pomalu sestoupal k Fanghookovi, se kterÃ½m se zaÄ•al bavit o tom, jak si bÃ½vali Gustav a Snoplivec podobnÃ-. TeÄ•, kdyÅ¾ bylo prvnÃ-mu mlÃ¡denci osmnÃ¡ct, se chtÄ›li s Fanghookem pÅ™ipojit k ochranÄ› Blpu. PÅ™ed Ä•asem Å kyÅ¥Ã¡k rozhodl, Å¾e uÅ¾ jsou pÅ™ipraveni

zahÃ¡jit draÄ•Ã- vÃ½cvik, a teÄ• ho mÄ›li tÃ©mÄ›Å™ za sebou a chtÄ›li se aktivnÄ› podÃ-let na obranÄ›.

â€žJak dlouho tam budeme?" zeptala se Rask. Bezzubka nevÄ›dÄ›l, jedinÃ©, co bylo pozitivnÃ-, byla loÄ•, kterou sem Skullcrusher s TesÃ¡kem pÅ™ed Ä•tyÅ™mi dny na jeho pokyn dopravili. Na DraÄ•Ã- horu poslali takÃ© jednu, aby se draci mohli brzy vrÃ¡tit. LodÄ› tam od prvnÃ-ho spoleÄ•nÃ©ho Snoggletogu posÃ-lali kaÅ¾dÃ½ rok, coÅ¾ byl Å kyÅ¥Ã¡kÅ¯v nÃ¡pad. VÅ¡ichni s nÃ-m nadÅ¡enÄ› souhlasili, takÅ¾e od tÃ© doby tam v tuhle dobu bÃ½vala jedna z menÅ¡Ã-ch lodÃ-, kterou si VikingovÃ© mohli dovolit postrÃ¡dat.

â€žÄŒtyÅ™i dny?" odpovÄ›dÄ›l na otÃ¡zku neurÄ•itÄ›, â€žmoÅ¾nÃ¡ tÃ½den. ZÃ¡leÅ¾Ã-, jak se to vyvede." Stormfly mu to potvrdila.

Bezzubka je vedl vysoko, takÅ¾e se nemuseli proplÃ©tat skalisky, u Ä•ehoÅ¾ uÅ¾ pÃ¡r drakÅ¯ v minulosti zemÅ™elo, kdyÅ¾ narazili. StarÅ¡Ã- draci toto jeho poÄ•Ã-nÃ¡nÃ- ocenili pochvalnÃ½m vrÄ•enÃ-m. KoneckoncÅ¯ Bezzubka ty skÃ¡ly sÃ¡m nemÄ›l pÅ™Ã-liÅ¡ v oblibÄ›, hlavnÄ› kdyÅ¾ do nich se Å kyÅ¥Ã¡kem pÅ™i zkuÅ¡ebnÃ-m letu mÃ¡lem narazili. Od tÃ© doby se jim snaÅ¾il vyhÃ½bat, pokud to Å¡lo.

KoneÄ•nÄ› se pÅ™ed nimi rozprostÅ™el vÃ½hled na ostrov. Draci, povzbuzenÃ- tÃ-m, Å¾e byli blÃ-zko cÃ-le, zrychlili a Bezzubku pÅ™edbÄ›hli. ProtoÅ¾e tam mladÃ½ NoÄ•nÃ- BÄ›s v podstatÄ› nemÄ›l co na prÃ¡ci a nebyl unavenÃ½, neobtÄ›Å¾oval se ani mÃ¡vnout kÅ™Ã-dly. StejnÄ› uÅ¾ bude jen plachtit. A tak ve vzduchu zÅ¯stal jen on, Rask a draci od Draga, kteÅ™Ã- si vymÄ›Åˆovali rozpaÄ•itÃ© pohledy.

Pomalu sestupovali. Trvalo jim to jeÅ¡tÄ› hodnou chvÃ-li, neÅ¾ pÅ™istÃ¡li, to uÅ¾ rychlÃ- jedinci jako Stormfly byli ve svÃ©m vlastnÃ-m chrÃ¡nÄ›nÃ©m mÃ-stÄ› a zaÄ•Ã-nali klÃ¡st vejce. Bezzubka to jeÅ¡tÄ› nikdy nevidÄ›l, takÅ¾e odvrÃ¡til pohled a zamÃ-Å™il na druhou stranu ostrova. BohuÅ¾el se draÄ•Ã- populace Blpu tak rozrostla, Å¾e vÅ¡ude byli draci. NoÄ•nÃ- BÄ›s znechucenÄ› ohrnul hornÃ- pysk a lehl si Ä•elem k moÅ™i, aby se nemusel dÃ-vat. PÅ™ipadalo mu to trapnÃ©.

â€žMÅ¯Å¾u se pÅ™idat?" ozvalo se za nÃ-m, â€žtakovÃ©hle scenÃ©rie taky nejsou zrovna mÅ¯j Å¡Ã¡lek kÃ¡vy."

Bezzubka se otoÄ•il a zavrtÄ›l ocasem. Rask to pojala jako â€šano' a lehla si vedle nÄ›j. NoÄ•nÃ- BÄ›s mÄ›l ale otÃ¡zku.

â€žKÃ¡vy? Co to je?" zeptal se zvÄ›davÄ›, protoÅ¾e to slovo jeÅ¡tÄ› nikdy neslyÅ¡el. PÅ™ipadalo mu cizÃ- a - co bylo nejdÅ¯leÅ¾itÄ›jÅ¡Ã- â€“ neumÄ›l si pod nÃ-m nic pÅ™edstavit. Rask vykulila oÄ•i, ale potom si uvÄ›domila, Å¾e draci z Blpu nikdy nebyli tam, kde ona.

â€žKÃ¡va je lidskÃ½ nÃ¡poj z jihu," odpovÄ›dÄ›la a najednou se zamraÄ•ila. â€žNebo to bylo ze zÃ¡padu?" Nemohla se na tom shodnout, proto frustrovanÄ› zaklonila hlavu a vydechla.

â€žUÅ¾ se v tom ztrÃ¡cÃ-m. Byli jsme na tolika mÃ-stech, Å¾e jsem ztratila orientaci. ProstÄ› je to lidskÃ½ nÃ¡poj tmavÄ› hnÄ›dÃ© barvy. MyslÃ-m, Å¾e je docela hoÅ™kÃ½, protoÅ¾e lidi vÅ¾dycky dÄ›lali

takovÃ© smÄ›Å¡nÃ© grimasy, kdyÅ¾ se ho napili," vzdychla a zkusila udÄ›lat podobnÃ½ vÃ½raz, aby tomu Bezzubka nÄ›jak porozumÄ›l. UkÃ¡zkovÄ› se jÃ- to nepovedlo, ale kamarÃ¡da alespoÅˆ pobavila.

â€žChÃ¡pu," smÃ¡l se Bezzubka a chtÄ›l se jÃ- zeptat na to, co novÃ©ho jeÅ¡tÄ› vidÄ›la, pokud by jÃ- to nevadilo, ale zatÃ-m ho tak zmÃ¡hal smÃ-ch, Å¾e na to ÃºplnÄ› zapomnÄ›l. Rask na tom nebyla o moc lÃ©pe.

â€žTeÄ• je to tady celkem pÄ›knÃ©," Å™ekla, kdyÅ¾ se koneÄ•nÄ› oba uklidnili, s pohledem upÅ™enÃ½m na pÃ-skovÃ© pobÅ™eÅ¾Ã-.

â€žTo ano," vydechl Bezzubka, â€žale stejnÄ› to tady pÅ™inÃ¡Å¡Ã-Å¡patnÃ© vzpomÃ-nky."

Rask najednou sklopila pohled a pÅ™edstÃ-rala, Å¾e nÄ›co zkoumÃ¡ v pÃ-sku, kdyÅ¾ Bezzubka opÄ›t promluvil: â€žDlouho jsme si mysleli, Å¾e jsem poslednÃ- NoÄ•nÃ- BÄ›s, neÅ¾ jsme naÅ¡li tebe."

DraÄ•ice se zatvÃ¡Å™ila pÅ™ekvapenÄ›. UÅ¾ byla obeznÃ¡mena s tÃ-m, Å¾e ona a Bezzubka jsou jedinÃ- dva draci tohoto druhu v celÃ© tÃ©to oblasti, ale slyÅ¡et to od toho zdÃ¡nlivÄ› poslednÃ-ho jedince znÄ›lo divnÄ›.

â€žAle teÄ• uÅ¾ nejsi," namÃ-tla. Bezzubka se na ni Å¾lutozelenÃ½ma oÄ•ima podÃ-val.

â€žJen mezi nÃ¡mi, nÄ›kdo rozÅ¡Ã-Å™il klepy," vrhl nenÃ¡vistnÃ½ pohled na jeden ze vzdÃ¡lenÃ½ch vÃ½bÄ›Å¾kÅ¯, kde podle nÄ›j byli Stormfly a TesÃ¡k, â€žo nÃ¡s dvou, Å¾e jsmeâ€¦"

Hlas se mu zadrhl a nevÄ›dÄ›l, jak pokraÄ•ovat.

â€žÅ½e jsmeâ€¦ VÅ¡ak vÃ-Å¡," odkaÅ¡lal si nervÃ³znÄ›, â€žtakÅ¾e abychom si to ujasniliâ€¦" V ten moment mu zÄ•ervenaly uÅ¡i a tvÃ¡Å™e mu pÅ™Ã-mo hoÅ™ely.

â€žMÃ¡m tÄ› rÃ¡da," skoÄ•ila mu Rask do Å™eÄ•i, rudÃ¡ barva v kontrastu s jejÃ-ma modrÃ½ma oÄ•ima. Tohle byla poslednÃ- Å¡ance, aby nÄ›co Å™ekla. Bezzubka se ÃºlevnÄ› usmÃ¡l.

â€žAbych pravdu Å™ekl, jÃ¡ tebe taky," vymaÄ•kal ze sebe a najednou jako by z nÄ›j spadla obrovskÃ¡ tÃ-ha.

â€žNemÅ¯Å¾u uvÄ›Å™it, Å¾e jsem tohle vÃ¡Å¾nÄ› Å™ekla," okomentovala poslednÃ- momenty Rask a Bezzubka pÅ™itakal: â€žJÃ¡ taky." PodÃ-vali se na sebe a rozesmÃ¡li se.

â€žTakÅ¾e co to z nÃ¡s vlastnÄ› dÄ›lÃ¡?" zajÃ-mala se samice a samec pokrÄ•il rameny.

â€žNevÃ-m, Å™ekl bych, Å¾e zatÃ-m nic," odpovÄ›dÄ›l a rychle pohledem pÅ™elÃ©tl krajinu za nimi. Vypadalo to, Å¾e vÅ¡ichni draci jsouâ€¦ ehmâ€¦ zamÄ›stnÃ¡ni.

â€žNemÄ›li bychom to zmÄ›nit, aby na tÄ›ch klepech byla aspoÅˆ nÄ›jakÃ¡ pravda?" zasmÃ¡la se Rask nad jeho nakrÄ•enÃ½m nosem, kdyÅ¾ se zase podÃ-val na moÅ™e. Za jejich zÃ¡dy se ozÃ½valy skÅ™eky drakÅ¯.

Bezzubka se zaklonil hlavu a podÃ-val se na pÃ¡r mrÃ¡Ä•kÅ¯ na nebi.

â€žHmâ€¦ moÅ¾nÃ¡," Å™ekl a posunul tlapy z jednoho mÃ-sta. ProtoÅ¾e na ostrovÄ› bÃ½vala sopka, byla zemÄ› stÃ¡le vyhÅ™Ã-vanÃ¡ a jemu to celkem vadilo.

Rask poloÅ¾ila svÅ¯j ocas na ten jeho. Bezzubku to zase zaskoÄ•ilo, protoÅ¾e cÃ-til obÄ› jejÃ- ploutve, kterÃ½mi lehce pohybovala. Bylo to ÃºÅ¾asnÃ©, jako by mÄ›l zase obÄ› ocasnÃ- ploutve.

A pakâ€¦ pak pÅ™itiskl svÅ¯j nos na ten jejÃ-. V draÄ•Ã-m svÄ›tÄ› to byl ekvivalent polibku. Rask se nejdÅ™Ã-ve rozÅ¡Ã-Å™ily oÄ•i pÅ™ekvapenÃ-m, ale potom je slastnÄ› zavÅ™ela a jen si to vychutnÃ¡vala.

â€žTo byloâ€¦ bÃ¡jeÄ•nÃ©," vydechla, kdyÅ¾ se na sebe opÄ›t podÃ-valo. NezasvÄ›cenÃ©mu by mohlo pÅ™ipadat, Å¾e neexistujÃ- Å¾Ã¡dnÃ- NoÄ•nÃ- BÄ›si, ale RudÃ- BÄ›si, takhle tak oba vypadali.

â€žPromiÅˆ," omlouval se Bezzubka. ChtÄ›l jÃ- nÄ›jak Å¡etrnÄ› vysvÄ›tlit, Å¾e to byl instinkt, ale nenachÃ¡zel vhodnÃ¡ slova.

Rask se k nÄ›mu pÅ™itulila a zavÅ™ela oÄ•i. CÃ-tila se v bezpeÄ•Ã-, Å¾e koneÄ•nÄ› naÅ¡la mÃ-sto.

Ani si neuvÄ›domila, Å¾e usnula. Bezzubka mÄ›l pÅ™Ã-jemnÄ› teplÃ© Å¡upiny a ty jÃ- k tomu dopomohly. StarÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›s ji celou dobu chrÃ¡nil. Bylo odpoledne a Bezzubka jen tak podÅ™imoval. Vypadalo to, Å¾e ostatnÃ- draci majÃ- spoustu prÃ¡ce s mlÃ¡Ä•aty. NeopustÃ- hnÃ-zdo dÅ™Ã-v neÅ¾ zÃ-tra, takÅ¾e oba NoÄ•nÃ- BÄ›si mÄ›li dostatek soukromÃ-, pokud by se nenaÅ¡el nÄ›jakÃ½ drak od Draga nebo nÄ›kdo, kdo by sem nÃ¡hodou Å¡el lovit ryby.

KdyÅ¾ se Rask probudila, Bezzubka byl vzhÅ¯ru a rozhlÃ-Å¾el se po obzoru. DraÄ•ice zÅ¯stala v pozici, ve kterÃ© byla, a sledovala ho. Muselo se mu stÃ½skat po Blpu. Nedovedla si pÅ™edstavit, jak by sem ona nedokÃ¡zala lÃ©tat kaÅ¾dÃ½ rok, ale chÃ¡pala Bezzubkovy dÅ¯vody. Sama se takÃ© nechtÄ›la vracet k DragovÃ½m lodÃ-m. NÄ›co podobnÃ©ho to muselo bÃ½t i s Bezzubkou, jen s tÃ-m rozdÃ-lem, Å¾e jeho vzpomÃ-nka byla starÅ¡Ã-. Rask si vÅ¡ak uvÄ›domovala, Å¾e i starÃ© vzpomÃ-nky mohou lÃ¡mat srdce a otevÃ-rat rÃ¡ny.

â€žBezzubko?" zaÅ¡eptala potichu. NoÄ•nÃ- BÄ›s obrÃ¡til hlavu a podÃ-val se na ni.

â€žHm?" zabruÄ•el, ale ne nevrle.

â€žNepÅ¯jdeme se projÃ-t?" nadhodila Rask a brzy uÅ¾ oba vstÃ¡vali. Bezzubka si protÃ¡hl zadnÃ- nohy a Å¡vihl ocasem. Rask dÄ›lala to samÃ©, protoÅ¾e po nÄ›kolika hodinÃ¡ch v jednÃ© pozici byla ztuhlÃ¡.

Pomalu Å¡li po pobÅ™eÅ¾Ã- a tlapy se jim boÅ™ily do pÃ-sku. Draci tady moc nebyli, jen nÄ›kolik, co jich letÄ›lo nalovit ryby pro mladÃ©. ZakrÃ¡tko se pÃ-sÄ•itÃ¡ plÃ¡Å¾ zmÄ›nila na kamenitou a Bezzubku zachvÃ¡tily nepÅ™Ã-jemnÃ© vzpomÃ-nky na vikinskou loÄ•, na kterÃ© je mÄ›l dovÃ©st prÃ¡vÄ› sem - a coÅ¾ takÃ© udÄ›lal, vzhledem k

tomu, Å¾e nemÄ›l zrovna moc na vÃ½bÄ›r. Ale to Rask nemusela vÄ›dÄ›t. NÄ›kdy jÃ- to povÃ-.

UÅ¡li uÅ¾ poÅ™Ã¡dnÃ½ kus a Bezzubka tuÅ¡il, Å¾e se dostÃ¡vajÃ- k pramenÅ¯m, kde se mlÃ¡Ä•ata lÃ-hla. Tam se pobÅ™eÅ¾Ã- mÄ›nilo v menÅ¡Ã- skÃ¡lu, takÅ¾e museli vyskoÄ•it nahoru. Rask se rozhlÃ©dla a obdivnÄ› vydechla. HemÅ¾ilo se to tam draky rÅ¯znÃ½ch barev a velikostÃ-, ale nejvÄ›tÅ¡Ã- pozornost pÅ™itÃ¡hli ti malÃ- drobeÄ•ci, kteÅ™Ã- ke svÃ½m matkÃ¡m hladovÄ› natahovali krÄ•ky.

Jeden Nodr pobÃ-hal sem a tam, svÃ½ch pÄ›t mlÃ¡Ä•at nestÃ-hal krmit. Bezzubka se vrhl do laguny, kde uvidÄ›l pÄ›knou rybu. Nemohl ho pÅ™ece nechat se trÃ¡pit. Zuby rybu chytil a poloÅ¾il ji Nodrovi k nohÃ¡m. Ten vdÄ›Ä•nÄ› zaskÅ™ehotal, vzal ji do tlamy a zamÃ-Å™il opÄ›t k mlÃ¡Ä•atÅ¯m, kterÃ¡ se na jÃ-dlo laÄ•nÄ› vrhla.

â€žRÃ¡d pomÃ¡hÃ¡Å¡?" zeptala se Rask, kdyÅ¾ se k nÃ- opÄ›t pÅ™ipojil. Å li pÅ™es skaliska, a co chvÃ-li se zastavili, aby obdivovali mlÃ¡Ä•ata. Tady NodÅ™i, tÃ¡mhle zase malÃ- DÄ›sovci, ZipÃ¡ciâ€¦ Bylo jich tu poÅ¾ehnanÄ›, Å¾e si Bezzubka zaÄ•Ã-nal Å™Ã-kat, jak se na Blp za pÃ¡r let vlastnÄ› vejdou.

â€žBezzubko! Tak tady jsi! A Rask! Jdete nÃ¡m pomoct?" vyskoÄ•ila na nÄ› Stormfly zpoza skÃ¡ly, aÅ¾ se Bezzubkovi zdÃ¡lo, Å¾e moÅ¾nÃ¡ leknutÃ-m pÅ™iÅ¡el o pÃ¡r Å¡upin na hÅ™betÄ›.

â€žKlidnÄ› si je i adoptuju, jenom mÄ› takhle nedÄ›s!" zavyl Bezzubka a nakoukl Nodrovi pÅ™es rameno.

â€žPotomek smrti a blesku," zakroutila hlavou Stormfly, â€žnechÃ¡pu, jak tÄ› tak mohli pojmenovat." Ustoupila, aby si i Rask mohla prohlÃ©dnout tÅ™i malÃ© Nodry, kteÅ™Ã- se jako ostatnÃ- doÅ¾adovali potravy. Stormfly jim vyhovÄ›la, ale jen po troÅ¡kÃ¡ch, aby jÃ- stÃ¡le nÄ›co zbylo. OpodÃ¡l byl TesÃ¡k se dvÄ›ma mlÃ¡Ä•aty a FlÃ¡kota odpoÄ•Ã-vala nedaleko.

NodÅ™Ã- mlÃ¡Ä•ata byla ve tÅ™ech rÅ¯znÃ½ch barvÃ¡ch. TyrkysovÃ½ sameÄ•ek, kterÃ©ho Stormfly pojmenovala Nezbleu, svÄ›tle fialovÃ¡ samiÄ•ka se svÄ›tlou znaÄ•kou na Ä•ele, kterÃ¡ trochu pÅ™ipomÃ-nala mÄ›sÃ-c, dostala jmÃ©no Mwezi a potom tady byl zelenomodrÃ½ sameÄ•ek, Razhir. Vypadali opravdu roztomile, ale opak byl pravdou.

Rask i Bezzubka zÅ¯stali a mÄ›li se co ohÃ¡nÄ›t. AlespoÅˆ ÃºspÄ›Å¡nÄ› zahnali nudu, kdyÅ¾ seskakovali k pobÅ™eÅ¾Ã- a brodili se vodou, aby nachytali ryby. Rask je donÃ¡Å¡ela hlavnÄ› Stormfly, ale Bezzubka myslel i na ostatnÃ- draky z akademie a cesty s jÃ-dlem rozdÄ›loval poctivÄ›. JenÅ¾e pokaÅ¾dÃ©, kdyÅ¾ nachytali pÄ›knou vÃ¡rku, neÅ¾ se vrÃ¡tili, ryby byly v Å¾aludku - buÄ•to mlÃ¡Ä•at, nebo dokonce rodiÄ•Å¯.

Nakonec byli rÃ¡di, Å¾e mlÃ¡Ä•ata veÄ•er usnula. Tolik hladovÃ½ch krkÅ¯ jeÅ¡tÄ› Rask nezaÅ¾ila. Stormfly se jemnÄ› usmÃ¡la.

â€žPoÅ™Ã¡dnÃ¡ makaÄ•ka," poznamenala a lehla si k Nezbleuovi, Mwezi a Razhirovi a pÅ™ikryla je svÃ½m kÅ™Ã-dlem. Bezzubka na ni vyplÃ¡zl jazyk.

â€žTy mÃ¡Å¡ co Å™Ã-kat, opravdu. Tys neskÃ¡kala sem a tam a nenosila ryby. A abys hned potom zjistila, Å¾e jsou hned vÅ¡echny pryÄ•,"

stÄ›Å¾oval si Bezzubka, ale nemyslel to nijak zle. VlastnÄ› ji chtÄ›l jenom poÅ¡Å¥uchovat.

â€žZÃ-tra to bude lepÅ¡Ã-," ujistila ho Stormfly, â€žto uÅ¾ nebudou tak hladovÃ-." PodÃ-vala se na NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa a v oÄ•Ã-ch se jÃ-blÃ½sklo.

â€žAle nechceÅ¡ si to nÃ¡hodou vynahradit? Z dÄ›tstvÃ- si nic nepamatujeÅ¡, nechceÅ¡?" Nadzvedla kÅ™Ã-dlo. Bezzubka ihned zavrtÄ›l hlavou.

â€žNe, myslÃ-m, Å¾e mÃ¡mu mi dÄ›lat nemusÃ-Å¡," Å™ekl a Stormfly vypustila dÃ½m ve stylu vyhrÃ¡la jsem. Rask se obrÃ¡tila a jeÅ¡tÄ› jednou seskoÄ•ila dolÅ¯ k pobÅ™eÅ¾Ã-, aby si sama nachytala ryby k veÄ•eÅ™i. Bezzubka mÃ¡vl ocasem a pÅ™i pohledu na ni, jak vytahuje z moÅ™e jednu macatou tresku, mu zakruÄ•elo v bÅ™iÅ¡e. Stormfly se uvelebila u svÃ½ch mlÃ¡Ä•at a takÃ© zavÅ™ela oÄ•i. Po dlouhÃ©m dni byla unavenÃ¡.

Bezzubka se vydal o kousek dÃ¡l, protoÅ¾e pÅ™i nejbliÅ¾Å¡Ã-m vÃ½bÄ›Å¾ku uÅ¾ nebyly Å¾Ã¡dnÃ© ryby. VÅ¡echny se vylekaly a odpluly. NoÄ•nÃ- BÄ›s by musel zajÃ-t dÃ¡l do vody, a to se mu zrovna teÄ• nechtÄ›lo. A tak nechal Rask, aÅ¥ se plÃ¡cÃ¡ daleko od bÅ™ehu, a vyÅ¡el hledat mÃ-sto, kde by si dal veÄ•eÅ™i.

UÅ¡el nÄ›kolik krokÅ¯ a uvÄ›domil si, Å¾e je vlastnÄ› moc lÃ-nÃ½ (nebo unavenÃ½), aby Å¡el dÃ¡l. PodÃ-val se na Rask, kterÃ¡ uÅ¾ oÄ•ividnÄ› byla po veÄ•eÅ™i a vracela se zpÃ¡tky, a povzdechl si. BuÄ•to pÅ¯jde do vody, nebo nebude jÃ-st. A aÄ•koliv byl opravdu dÄ›snÄ› unavenÃ½, vybral si prvnÃ- moÅ¾nost. RadÄ›ji tu, dokud mu draci shÃ¡nÄ›jÃ-cÃ- potravu pro svÃ© mladÃ© nevylovÃ- celÃ© moÅ™e.

Jak se mu celÃ© odpoledne daÅ™ilo, teÄ• se nÄ›jak nevedlo. KdyÅ¾ Bezzubka, naprosto znavenÃ½ a pÅ™ejÃ-cÃ- si uloÅ¾it se ke spÃ¡nku, vylezl z moÅ™e, mÄ›l chycenÃ© jen tÅ™i malÃ© ryby. Ty spolknul vÅ¡echny najednou a stÃ¡le to bylo mÃ¡lo. Rozhodl se, Å¾e to nechÃ¡ plavat a skoÄ•il na skÃ¡lu, kde vedle Stormfly a jejÃ-ch mlÃ¡Ä•at odpoÄ•Ã-vala Rask. I ona uÅ¾ mÄ›la pevnÄ› zavÅ™enÃ© oÄ•i a pravidelnÄ› oddechovala.

â€žTak hÃ¡dÃ¡m, Å¾e dobrou noc," vydechl Bezzubka a lehl si vedle nÃ-. Jakmile to udÄ›lal, zavÅ™el oÄ•i a v minutÄ› spal jako dÅ™evo.

RÃ¡no se snad jeÅ¡tÄ› nikdy nevzbudil tak, Å¾e ho nÄ›co tahalo za ucho. DobÅ™e, tahalo je slabÃ© slovo. CÃ-til se, jako by mu to ucho mÄ›lo upadnout, uÅ¾ ho vÅ¯bec necÃ-til.

OtevÅ™el oko, aby zjistil, Å¾e je jeÅ¡tÄ› tma. To by v zimnÃ-m obdobÃ- nebylo nic zvlÃ¡Å¡tnÃ-ho, ale i jeho vnitÅ™nÃ- hodiny mu Å™Ã-kaly, Å¾e jeÅ¡tÄ› nenÃ- Ä•as vstÃ¡vat. Jako Alfa byl uÅ¾ zvyklÃ½ na Ä•asnÃ© vstÃ¡vÃ¡nÃ- a kontroly vesnice, ale tohleâ€¦ Tohle bylo opravdu moc brzo.

PotÅ™Ã¡sl hlavou a shodil malÃ©ho vÃ½trÅ¾nÃ-ka na zem. Nebyl pÅ™ekvapenÃ½, kdyÅ¾ vidÄ›l zelenomodrÃ©ho Razhira, jak se sbÃ-rÃ¡ ze zemÄ›. Stormfly by si lÃ-p mÄ›la hlÃ-dat dÄ›ti, pomyslel si nevrle a chvilku zÃ¡pasil s myÅ¡lenkou, Å¾e by samici probudil, aby jÃ-Å™Ã¡dnÄ› vysvÄ›tlil, Å¾e si mÃ¡ mlÃ¡Ä•ata hlÃ-dat, ale nakonec se s

povzdechem sklonil hlavu k malÃ©mu Nodrovi.

â€žTak co bys hrÃ¡l, huh?" trochu na nÄ›j frkl a mlÃ¡dÄ› zakrÃ¡kalo. Bezzubka ztuhnul, protoÅ¾e zvuk se rozlÃ©hal ztichlou krajinou. Byl si jistÃ½, Å¾e tohle minimÃ¡lnÄ› vzbudÃ- polovinu ostrova. NemÄ›l pravdu â€“ naÅ¡tÄ›stÃ-.

Razhir jeÅ¡tÄ› neumÄ›l mluvit, mÃ-sto toho vyskoÄ•il Bezzubkovi na hÅ™bet.

â€žTakÅ¾e pony jÃ-zda?" usmÃ¡l se NoÄ•nÃ- BÄ›s a pomalu vstal. CÃ-til, jak se mlÃ¡dÄ› usadilo v dolÃ-ku na jeho hÅ™betÄ› â€“ pÅ™esnÄ› mezi kÅ™Ã-dly.

Razhir vzruÅ¡enÄ› krÃ¡kal, kdyÅ¾ se starÅ¡Ã- drak rozeÅ¡el. UÅ¾Ã-val si to, i kdyÅ¾ Bezzubka Å¡el pomalu, aby nespadl. ObeÅ¡el nÄ›kolikrÃ¡t spÃ-cÃ- Stormfly i Rask. ChtÄ›l zÅ¯stat blÃ-zko nich, protoÅ¾e kdyby se Nodr probudil a nevÄ›dÄ›l, kde je jeho mlÃ¡dÄ›, nemusela by z toho vyjÃ-t pÅ™Ã-jemnÃ¡ zkuÅ¡enost.

Potom si lehl zpÃ¡tky na zem a Ä•ekal, Å¾e mlÃ¡dÄ› seskoÄ•Ã-, ale ono se zobÃ¡kem zakouslo do jednoho jeho ostnu na hÅ™betÄ›.

â€žAle no tak!" zaprosil Bezzubka a Razhir se na nÄ›j podÃ-val svÃ½ma velkÃ½ma, nevinnÃ½ma oÄ•ima. NoÄ•nÃ- BÄ›s zaklonil hlavu.

â€žTo pochytil od tebe," ozvalo se kousek od nÄ›j. Stormfly uÅ¾ byla vzhÅ¯ru a pozorovala jejich interakci. Bezzubka si odfrkl.

â€žNepamatuju si, Å¾e bych jim dÃ¡val rady na nevinnÃ½ vÃ½raz," odpovÄ›dÄ›l, â€žti se s nÃ-m uÅ¾ narodili."

Stormfly se uculila a odkryla zbÃ½vajÃ-cÃ- mlÃ¡Ä•ata. Rychle udÄ›lala nÄ›kolik krokÅ¯, vzala Razhira do tlamy a poloÅ¾ila ho k ostatnÃ-m.

â€žDÄ›ti," sklonila se k nim, â€žco Å™Ã-kÃ¡te na dobrou snÃ-dani, kdyÅ¾ chytÃ-te tohohle NoÄ•nÃ-ho BÄ›sa?" ZobÃ¡kem namÃ-Å™ila na Bezzubku a ten pochopil, Å¾e by mÄ›l utÃ-kat. NodÅ™Ã- mlÃ¡Ä•ata, aÄ• se to nezdÃ¡lo, dokÃ¡zala bÃ½t rychlÃ¡.

Nezbleu, Razhir i Mwezi nadÅ¡enÄ› zavÅ™eÅ¡tÄ›li, Ä•Ã-mÅ¾ probudili osazenstvo kolem, a rozbÄ›hli se k Bezzubkovi. Ten na nic neÄ•ekal a s rychlostÃ- blesku se zvedl a pelÃ¡Å¡il pryÄ•. Ne tak pomalu, aby ho dostihli, ale rychle rozhodnÄ› ano.

Vzhledem k tomu, Å¾e nadÅ¡enÃ© vÅ™eÅ¡tÄ›nÃ- NodÅ™Ã-ch mlÃ¡Ä•at by probudilo i mrtvÃ©ho, dospÄ›lÃ- draci se zaÄ•ali probouzet a jejich mlÃ¡Ä•ata se chtÄ›la pÅ™ipojit ke skupinovÃ© hÅ™e. Samice se rozplÃ½valy, jak je Bezzubka hodnÃ½, Å¾e si s nimi tak hezky hraje, a s radostÃ- mlÃ¡Ä•ata pustily, aby si pÄ›knÄ› pohrÃ¡l i s nimi.

â€žAle ne!" kÅ™ikl Bezzubka, kdyÅ¾ se mlÃ¡Ä•ata dostala do jeho zornÃ©ho pole. CelÃ½ ostrov uÅ¾ byl vzhÅ¯ru, a kdyby draci chtÄ›li jeÅ¡tÄ› spÃ¡t, nepovedlo by se jim to. Alfa s mlÃ¡Ä•aty dÄ›lali pÅ™Ã-liÅ¡ mnoho rÃ¡musu.

NoÄ•nÃ- BÄ›s zahnul za skÃ¡lu. Ale ani tady nebyl pÅ™ed malÃ½mi draky

v bezpeÄ•Ã-. Ti malÃ- roÅ¡Å¥Ã¡ci si naÅ¡li cestu aÅ¾ sem. PÅ™iÅ¡li z obou stran. Bezzubka protoÄ•il oÄ•i.

VyskoÄ•il smÄ›rem, kde bylo posledn Ã- volnÃ© mÃ-sto. Napadlo ho, Å¾e by mohl vyuÅ¾Ã-t kÅ™Ã-dla, ale to by bylo vÅ¯Ä•i mlÃ¡Ä•atÅ¯m nefÃ©r.

V nejuÅ¾Å¡Ã-m mÃ-stÄ› se na nÄ›j mladÃ- draci doslova sesypali. Zezadu ho kousali do ocasu. Bylo jich hroznÄ› moc, a tak ho pÅ™ibrzdili, coÅ¾ umoÅ¾nilo tÄ›m vepÅ™edu na nÄ›j skoÄ•it.

Po vÄ•erejÅ¡Ã-m krmenÃ- nebyla mlÃ¡Ä•ata zrovna nejlehÄ•Ã- a v takovÃ©m poÄ•tu Bezzubku ÃºplnÄ› povalili. Mohl bÃ½t jen rÃ¡d, Å¾e neklovali a nepouÅ¾Ã-vali drÃ¡py, jen na nÄ›m stÃ¡li, sedÄ›li a vzruÅ¡enÄ› vrÄ•eli, krÃ¡kali a skÅ™ehotali.

â€žTo uÅ¾ staÄ•Ã-," zavolala na svÃ¡ mlÃ¡Ä•ata FlÃ¡kota. MalÃ- Garvani ale jeÅ¡tÄ› nebyli s Bezzubkou hotovÃ- a NoÄ•nÃ- BÄ›s je nechtÄ›l shodit. Hlavu si poloÅ¾il na vyhÅ™Ã¡tou zem a jen vnÃ-mal vÃ¡hu vÅ¡ech malÃ½ch vÃ½trÅ¾nÃ-kÅ¯.

Nezbleu â€“ aspoÅˆ si myslel, Å¾e je to on â€“ seskoÄ•il a vÃ-tÄ›znÄ› pÅ™ed nÃ-m zaÅ™val.

FlÃ¡kota s Bezzubkou asi jako jedinÃ¡ soucÃ-tila, protoÅ¾e pÅ™iÅ¡la aÅ¾ k nÄ›mu a na svÃ© mladÃ© nelÃ-tostnÄ› zaÅ™vala, aÅ¥ jdou zpÃ¡tky a nechajÃ- ho na pokoji. Po tomhle se zdÃ¡lo, Å¾e se slitovali i ostatnÃ- rodiÄ•e a pÅ™iÅ¡li si pro svÃ¡ mlÃ¡Ä•ata.

Rask pÅ™iÅ¡la s nimi a jen se smÃ¡la. Bezzubka zÅ¯stal leÅ¾et, i kdyÅ¾ uÅ¾ byla vÅ¡echna mlÃ¡Ä•ata pryÄ•. PotÅ™eboval tÄ›lu ulevit.

â€žTy by ses smÃ¡la?" zvedl oboÄ•Ã- na draÄ•ici.

â€žPromiÅˆ," omlouvala se, â€žjen Å¾e to bylo tak roztomilÃ©!"

Bezzubka protÃ¡hl zadnÃ- nohu. PÅ™itom se mu zdÃ¡lo, Å¾e mu kÅ™upla nÄ›jakÃ¡ kost, ale kdyÅ¾ se pozdÄ›ji postavil na vÅ¡echny Ä•tyÅ™i, vÅ¡echno bylo v poÅ™Ã¡dku.

â€žJestli se ti to zdÃ¡lo tak rozkoÅ¡nÃ©, tak se mÅ¯Å¾eÅ¡ pÅ™Ã-Å¡tÄ› pÅ™ipojit," Å™ekl a Å¡vihl ocasem. Rask se zaÅ¡klebila.

â€žKlidnÄ›," pleskla svÃ½m ocasem pÅ™es ten jeho.

Bezzubka se vÃ-tÄ›znÄ› zaÅ¡klebil. A pak zvedl hlavu a kÅ™ikl na mlÃ¡Ä•ata: â€žTady mÃ¡te dalÅ¡Ã- obÄ›Å¥!"

MalÃ- drÃ¡Ä•ci vzruÅ¡enÄ› zakÅ™iÄ•eli a ignorujÃ-c svÃ© rodiÄ•e se rozletÄ›li za obÄ›ma NoÄ•nÃ-mi BÄ›si. Rask ztuhla.

â€žProÄ• jsi to udÄ›lal?" zeptala se zdÄ›Å¡enÄ›. Bezzubka se podÃ-val za ni a vyhodnocoval, kolik majÃ- Ä•asu, neÅ¾ tady budou prvnÃ- mlÃ¡Ä•ata.

â€žChtÄ›la jsi roztomilou podÃ-vanou," odpovÄ›dÄ›l a do tlamy se zataÅ¾enÃ½mi zuby chytil jejÃ- ocas.

â€žPbÄ›Å¾!" vyzval ji trochu neohrabanÄ›, protoÅ¾e s ocasem v tlamÄ› nemohl poÅ™Ã¡dnÄ› mluvit. Rask na nic nevÃ¡hala a rozbÄ›hla se s nÃ-m v patÃ¡ch. KdyÅ¾ se koneÄ•nÄ› rozhÃ½bali, pustil jejÃ- ocas, aby mÄ›l vÄ›tÅ¡Ã- volnost.

MlÃ¡Ä•ata si to vychutnÃ¡vala stejnÄ› jako oni. Co pro Bezzubku zaÄ•alo jako peklo, nynÃ- bylo trochu pÅ™Ã-jemnÄ›jÅ¡Ã-, kdyÅ¾ nebyl sÃ¡m, koho honili. ZaÄ•al se nekontrolovatelnÄ› smÃ¡t a jeho nÃ¡lada nakazila i Rask.

BÄ›Å¾eli bok po boku, neÅ¾ si mlÃ¡Ä•ata nadbÄ›hla z druhÃ© strany a obklÃ-Ä•ila je. Byly jich stovky.

NoÄ•nÃ- BÄ›si, kdyÅ¾ vidÄ›li, Å¾e nenÃ- Å¾Ã¡dnÃ© Ãºnikové cesty, se zastavili. Bezzubka jen stÃ¡l, Rask se moÅ¾nÃ¡ pokusila vycouvat, ale ve vÃ½sledku to dopadlo vÅ¡echno stejnÄ›.

VÄ›tÅ¡Ã- z NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯ se stÃ¡le smÃ¡l, kdyÅ¾ ho uÅ¾ podruhÃ© vÃ¡ha mlÃ¡Ä•at pÅ™irazila k zemi. Na jeho Ä•ele stÃ¡l s hrdÄ› napjatou hrudÃ- Razhir a Bezzubka si pomyslel, Å¾e ten asi bude po matce. Stormfly mÄ›la taky takovou soutÄ›Å¾ivou povahu a nÄ›kdy mu vadilo, Å¾e chce bÃ½t ve vÅ¡em nejlepÅ¡Ã-. On se vÄ›tÅ¡inou nemusel ani snaÅ¾it a letÄ›t co nejpomaleji a stejnÄ› byl prvnÃ-.

Rask zÅ¯stala na zemi hned vedle nÄ›ho. Mwezi byla taky pravdÄ›podobnÄ› po Stormfly, protoÅ¾e zabrala jejÃ- hlavu a vÃ-tÄ›znÄ› krÃ¡kala.

â€žTohle byl tvÅ¯j skvÄ›lÃ½ nÃ¡pad?" zasÃ-pala Rask, ale Bezzubka neodpovÃ-dal. PÃ¡r GarvanÅ¯ si mu sedlo na Ä•umÃ¡k a NoÄ•nÃ- BÄ›s zatnul zuby, kdyÅ¾ mu ho skÅ™Ã-pli.

VÅ¡echna mlÃ¡Ä•ata se vÃ-tÄ›znÄ› Å¡klebila a pravdÄ›podobnÄ› si neuvÄ›domovala, Å¾e prÃ¡vÄ› Å¡ikanujÃ- svÃ©ho budoucÃ-ho Alfu. I kdyÅ¾ si ten drak s nimi pÄ›knÄ› hrÃ¡l, drÃ¡Ä•ci nevÄ›dÄ›li, Å¾e mu nemajÃ- ubliÅ¾ovat. Bezzubka si Å™ekl, Å¾e bude muset matkÃ¡m Å™Ã-ct, aby je krotily. Tedy za pÅ™edpokladu, Å¾e nÄ›kdy vstane.

Rask byla rozplÃ¡clÃ¡ na zemi a mohla jen sledovat dÄ›nÃ-. NÄ›kdy mÄ›la chuÅ¥ Bezzubku zabÃ-t, a to hodnÄ› bolestivÄ›. A pomalu. VÄ›dÄ›la, Å¾e ji to zase pÅ™ejde, a ve skuteÄ•nosti byla rÃ¡da, Å¾e mÃ¡ druhÃ½ drak v jistÃ©m rozmezÃ- smysl pro humor.

â€žSnÃ-danÄ›!" zavolala Stormfly zdÃ¡lky. A jako by toto slovo bylo magickÃ½m zaklÃ-nadlem pro vÅ¡echny malÃ© roÅ¡Å¥Ã¡ky, seskoÄ•ili ze svÃ½ch vÄ›Å¯Å¯ a zaÄ•ali se pro zmÄ›nu hnÃ¡t zase zpÃ¡tky. Bezzubka mÄ›l jistÃ© podezÅ™enÃ-, Å¾e Å¾Ã¡dnou snÃ-dani nedostanou, ale v tenhle moment mu to bylo upÅ™Ã-mnÄ› jedno. Narovnal se a packou si zaÄ•al mnout nos.

Rask zÅ¯stala jeÅ¡tÄ› chvilku na zemi. VÅ¡echny Ä•tyÅ™i nohy mÄ›la rozplÃ¡clÃ© a nevykazovala Å¾Ã¡dnÃ© znÃ¡mky aktivity. JejÃ- oÄ•i ale Å¾ivÄ› monitorovaly okolÃ-.

â€žTen skvÄ›lÃ½ nÃ¡pad jsem si pÅ™edstavoval troÅ¡ku jinak," pÅ™iznal Bezzubka pravdivÄ› a kÃ½vl na Stormfly, kterÃ¡ mÄ›la Razhira, Nezbleua a Mwezi pod kontrolou a Ä•ekala, aÅ¾ jÃ- Bezzubka potvrdÃ-, Å¾e jsou s Rask v poÅ™Ã¡dku. KdyÅ¾ pokÃ½val hlavou, sklonila se k zelenomodrÃ©mu mlÃ¡dÄ›ti a postrÄ•ila ho smÄ›rem k hnÃ-zdu.

â€žJÃ¡ taky," Å™ekla Rask a koneÄ•nÄ› se zvedla.

â€žTa mlÃ¡Ä•ata jsou hroznÄ› energickÃ¡," povzdechla si a sklopila bezradnÄ› uÅ¡i.

â€žTys nebyla jinÃ¡," uculil se NoÄ•nÃ- BÄ›s vÄ›doucnÄ›, â€žpravdÄ›podobnÄ› jeÅ¡tÄ› horÅ¡Ã-."

Rask do nÄ›j tlapou dloubla.

â€žTys musel bÃ½t taky pÄ›knÃ© kvÃ-tko, tak nemluv jen o mnÄ›," Å™ekla drze a Bezzubka pÅ™imhouÅ™il oÄ•i.

â€žJÃ¡ byl svatouÅ¡ek," prohlÃ¡sil pevnÄ› a hrÃ¡l uraÅ¾enÃ©ho. ZavÅ™el oÄ•i a zvedl hlavu. Ocas si obtoÄ•il kolem tÄ›la.

Rask k nÄ›mu pÅ™iÅ¡la a hlavou se mu otÅ™ela o krk.

â€žAle no tak," zaÅ¡eptala, â€žjÃ¡ to tak nemyslela."

Bezzubka uskoÄ•il z jejÃ-ho dosahu.

â€žMÃ¡Å¡ nÃ¡ladu jeÅ¡tÄ› na jednu honiÄ•ku?" zeptal se hravÄ›. Rask neodpovÄ›dÄ›la, jen skoÄ•ila smÄ›rem k nÄ›mu a dalÅ¡Ã- Å¡Ã-lenÃ½ bÄ›h zapoÄ•al. TentokrÃ¡t uÅ¾ Bezzubka vyuÅ¾Ã-val plnÃ© rychlosti, ostrÃ½ch zatÃ¡Ä•ek a pomÃ¡hal si kÅ™Ã-dly.

Ze skÃ¡ly seskoÄ•il na pobÅ™eÅ¾Ã-, kde byla malÃ¡ Å¡ance, Å¾e by je nÄ›kdo vidÄ›l. NavÃ-c hladovÃ¡ mlÃ¡Ä•ata byla teÄ• u svÃ½ch matek, ale stÃ¡le tady bylo reÃ¡lnÃ© nebezpeÄ•Ã-, Å¾e kdyby je vidÄ›la, pÅ™ipojila by se k Rask a podruhÃ© by Stormfly a FlÃ¡kota nemusely bÃ½t tak shovÃ-vavÃ©.

S ostrovem, jak se ukÃ¡zalo, nebyl tak obeznÃ¡men, jak si pÅ¯vodnÄ› myslel. ZniÄ•ehonic se pÅ™ed nÃ-m objevila skÃ¡la zasahujÃ-cÃ- aÅ¾ do moÅ™e. Bezzubka zpomalil. O tom kusu horniny netuÅ¡il, Å¾e tam je. ZmatenÄ› se zaÄ•al rozhlÃ-Å¾et, jak by se jÃ- mohl vyhnout, aniÅ¾ by vyskoÄ•il nahoru. Rask za nÃ-m se rychle blÃ-Å¾ila.

Nakonec se Bezzubka vrhl do moÅ™e. Voda byla studenÃ¡, ale po noci na ostrovÄ› vyhÅ™Ã-vanÃ©m termÃ¡lnÃ-mi prameny to byla pÅ™Ã-jemnÃ¡ zmÄ›na. NoÄ•nÃ- BÄ›s zaÄ•al plavat. Jeho styl zpoÄ•Ã¡tku vypadal jako skoky splaÅ¡enÃ© antilopy, ale potom uÅ¾ nedosahoval na dno.

Rask byla kupodivu lepÅ¡Ã- plavec neÅ¾ on. MoÅ¾nÃ¡ za to mohl fakt, Å¾e spoustu let Å¾ila na lodi. A lodÄ›, jak je dobÅ™e znÃ¡mo, jsou vÄ›tÅ¡inou na otevÅ™enÃ©m moÅ™i, takÅ¾e Å¡patnÃ- plavci nebo dokonce neplavci nejsou na palubÄ› vÃ-tÃ¡ni. Anebo byly samice NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯ Å¡Å¥astnÄ›jÅ¡Ã- na vÅ¡echny vlastnosti.

Bezzubka si toho samozÅ™ejmÄ› vÅ¡iml - kdyÅ¾ ho chytila a potopila. VÄ›tÅ¡Ã- drak se najednou ocitl pod vodou a hladina se za nÃ-m zavÅ™ela. Na chvilku zaÄ•al panikaÅ™it, ale rychle si vzpomnÄ›l, Å¾e draci dokÃ¡Å¾ou bÃ½t pod vodou velice dlouho. NÄ›kteÅ™Ã- i dÃ½chat. TakÅ¾e se uvolnil, ale nechat se tÃ¡hnout ke dnu se mu taky moc nelÃ-bilo.

Se znaÄ•nÃ½mi obtÃ-Å¾emi se pÅ™etoÄ•il. Na souÅ¡i to bylo mnohem lehÄ•Ã-. TeÄ• mohl vidÄ›t Rask, taky celou pod vodou, jak se vÃ-tÄ›zoslavnÄ› Å¡klebÃ-. Bezzubka vypustil kus vzduchu a vytvoÅ™il

bublinu, kterÃ¡ samici proletÄ›la kolem obliÄ•eje a nahoru ke hladinÄ›.

Rask uÅ¾ asi nebavila honiÄ•ka, ale nÄ›co jinÃ©ho. Lehla si na nÄ›j a Ä•ekala, neÅ¾ spadnou aÅ¾ ÃºplnÄ› ke dnu, coÅ¾ se stalo aÅ¾ po znaÄ•nÃ© chvÃ-li, kdy musela nÄ›kolikrÃ¡t pÅ™itlaÄ•it na Bezzubkovo citlivÃ© bÅ™icho. Draci majÃ- totiÅ¾ lehkÃ© kosti a pÅ™irozenÄ› je to nadnÃ¡Å¡Ã-. Bezzubka cÃ-til, jak se mu nÄ›jakÃ½ korÃ¡l zarÃ½vÃ¡ do zad. Tady dole byly kameny pokrytÃ© slizovitou hmotou.

DraÄ•ice na nÄ›m stÃ¡le nic nedÄ›lala. MoÅ¾nÃ¡ chtÄ›la vidÄ›t, jak dlouho vydrÅ¾Ã- pod vodou. Potom si mÃ¡lem dal v duchu facku. To byla blbost. KaÅ¾dÃ½ vydrÅ¾Ã- tady dole jinak dlouho a navÃ-c se uÅ¾ zase zaÄ•Ã-nal vznÃ¡Å¡et nahoru. Rask opÄ›t zatlaÄ•ila na jeho bÅ™icho, aby ho udrÅ¾ela dole.

Co-chceÅ¡-dÄ›lat? naznaÄ•il Bezzubka nÄ›mÃ½mi pohyby rty a Rask mu stejnÄ› naznaÄ•ila, Å¾e mÅ¯Å¾ou pozorovat ryby. Nebo je lovit.

Bezzubkovi svitlo a naznaÄ•il: Tak jdeme chytit snÃ-dani.

Po tomto z nÄ›j draÄ•ice koneÄ•nÄ› slezla a oba zaÄ•ali plavat smÄ›rem od pobÅ™eÅ¾Ã-. ÄŒÃ-m dÃ¡l budou, tÃ-m vÃ-c ryb tam bude Ä•ekat. A oni si vychutnajÃ- poÅ™Ã¡dnou snÃ-dani.

To dopoledne si opravdu uÅ¾ili. Jak to zaÄ•alo rÃ¡no Å¡patnÄ› s honiÄ•kou, se potom obrÃ¡tilo v zÃ¡bavu, kdyÅ¾ se NoÄ•nÃ- BÄ›si honili mezi korÃ¡ly, sem tam chytili nÄ›jakou nebohou svaÄ•inku a osvÄ›Å¾ovali se ve vodÄ›. Rask plavala naprosto dokonale a Bezzubku nauÄ•ila pÃ¡r zpÅ¯sobÅ¯m, jak plavat rychleji.

Nakonec vylezli z vody a hodnou dobu se vyhÅ™Ã-vali na plÃ¡Å¾i. Rask leÅ¾ela na bÅ™iÅ¡e, zatÃ-mco Bezzubka na zÃ¡dech. UÅ¾Ã-vali si slabÃ©ho zimnÃ-ho slunÃ-Ä•ka, zatÃ-mco to spolu s prameny pod ostrovem je vysouÅ¡elo. JeÅ¡tÄ› odpoledne mÄ›l Bezzubka na Å¡upinÃ¡ch zaschlou sÅ¯l.

Rask se kolem obÄ›da omluvila, Å¾e se pÅ¯jde podÃ-vat na mlÃ¡Ä•ata jednoho ZipÃ¡ka, se kterÃ½m se seznÃ¡mila v prÅ¯bÄ›hu pobytu na Blpu, a odbÄ›hla. JeÅ¡tÄ› staÄ•ila Bezzubku plesknout ocasem po Ä•umÃ¡ku.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se cÃ-til trochu osamÄ›lÃ½, kdyÅ¾ odeÅ¡la. Vstal a zkusil se projÃ-t, ale vÅ¡ude vidÄ›l jen draÄ•ice a draky, jak se starostlivÄ› starajÃ- o svÃ¡ mlÃ¡Ä•ata a o nic jinÃ©ho se nezajÃ-majÃ-. Bezzubku doÄ•ista zaplavila osamÄ›lost, aÅ¾ si Å™Ã-kal, jak to vlastnÄ› zvlÃ¡dl pÅ™eÅ¾Ã-t vÅ¡echny ty roky zpÃ¡tky.

ProtoÅ¾e jsi mÄ›l Å kyÅ¥Ã¡ka, posmÃ-val se mu temnÃ½ hlas Alfa strany. UÅ¾ ho moc neslÃ½chal, ale kdyÅ¾ ano, byla to perla. BohuÅ¾el, z devadesÃ¡ti devÃ-ti procent to byla perla pravdivÃ¡_. A byl jsi na Blpu_, dodal hlas. Bezzubka si smutnÄ› uvÄ›domoval, Å¾e je to pravda. Ale teÄ•, kdyÅ¾ je Alfa, by mÄ›l cestovat s ostatnÃ-mi. Co kdyby ho nÃ¡hodou potÅ™ebovali?

KdyÅ¾ se blÃ-Å¾il ke Stormflyinu narychlo postavenÃ©mu hnÃ-zdu, Å™ekl si, Å¾e by si mohl odpoÄ•inout. Neboâ€¦ Napadl ho jeÅ¡tÄ› lepÅ¡Ã-nÃ¡pad. Mohl by se proletÄ›t. PotÅ™eboval by si protÃ¡hnout kÅ™Ã-dla.

NavÃ-c nemohl zÅ¯stat na zemi tak dlouho, kdyÅ¾ mu svoboda byla jednou odebrÃ¡na. NechtÄ›l zÅ¯stÃ¡vat na zemi.

VyskoÄ•il do vzduchu a ovanul ho svÄ›Å¾Ã- vÄ›tÅ™Ã-k. Bezzubka blaÅ¾enÄ› zavÅ™el oÄ•i. VolnÃ© kusy zaschlÃ© soli vÃ-tr odnesl a na Å¡upinÃ¡ch zÅ¯staly uÅ¾ jen ty opravdu zaschlÃ©. NoÄ•nÃ- BÄ›s mÄ›l v plÃ¡nu pÃ¡rkrÃ¡t obletÄ›t kolem ostrova, aby se uvolnil, ale sotva urazil pÃ¡r metrÅ¯, zezdola se ozval zmatenÃ½ kÅ™ik.

Bezzubka se taktÃ©Å¾ zmatenÄ› podÃ-val dolÅ¯. NechÃ¡pal, co se to tam dÄ›je, ale zÃ¡hy pochopil. MÄ›l chuÅ¥ se praÅ¡tit. OvÅ¡emÅ¾e se nemohl proletÄ›t, byl Alfa, a kdyÅ¾ se vznesl do vzduchu, zaÄ•Ã-nal tÃ-m migraci zpÃ¡tky. GarvanÃ- mlÃ¡Ä•ata se dole pokouÅ¡ela vzlÃ©tnout a jejich matky je postrkovaly kupÅ™edu.

NoÄ•nÃ- BÄ›s si Å™ekl, Å¾e by se asi mÄ›l vrÃ¡tit na zem, aby situaci objasnil vÅ¡em drakÅ¯m.

Dosedl na tvrdou skÃ¡lu a klidnÄ› Å™ekl: â€žNenÃ- dÅ¯vod k Ä•asnÃ©mu nÃ¡vratu." SnaÅ¾il se mluvit nÄ›jak formÃ¡lnÄ›, ale draci jeho nÃ¡hlÃ½ vzlet nechÃ¡pali. Bezzubka si povzdechl.

â€žChtÄ›l jsem se jenom podÃ-vat, jestli je kolem ostrova vÅ¡echno v poÅ™Ã¡dku," vysvÄ›tlil. Nebyla to tak ÃºplnÄ› pravda, ale to draci nevÄ›dÄ›li. A vlastnÄ› ani nemuseli vÄ›dÄ›t. NavÃ-c, kdyÅ¾ to teÄ• vyslovil, uvÄ›domil si, Å¾e by to nebyl Å¡patnÃ½ nÃ¡pad. Ostrov byl sice bezpeÄ•nÃ½ a mohl ho najÃ-t jenom drak, stÃ¡da se mu dokonce vyhÃ½bala, jelikoÅ¾ stÃ¡le Å¾ili v domnÄ›nÃ-, Å¾e zde pÅ™ebÃ½vÃ¡ tyranskÃ¡ krÃ¡lovna, ale nikdy nebylo Å¡patnÃ© se jÃ-t podÃ-vat.

â€žV tom pÅ™Ã-padÄ› jste nÃ¡m to mohl Å™Ã-ct," Å™ekla naÅ¡tvanÄ› jedna samice DÄ›sovce, ale zachovÃ¡vala si urÄ•itÃ© meze. Dokonce ani nepouÅ¾ila vÃ½raz Alfa, pÅ™estoÅ¾e mu vykala. To bylo dobÅ™e, protoÅ¾e si byl Bezzubka jistÃ½, Å¾e Rask tady taky nÄ›kde bude. PÅ™i pomyÅ¡lenÃ-, jak mÃ¡lo by staÄ•ilo k tomu, aby se vÅ¡echno pokazilo, se mu sevÅ™ely Ãºtroby.

â€žNechtÄ›l sem vÃ¡s vyruÅ¡ovat, Nax," podÃ-val se DÄ›sovci pÅ™Ã-mo do oÄ•Ã- a on trochu couvl, â€žmÃ¡te spoustu prÃ¡ce s mlÃ¡Ä•aty, ale jÃ¡ Å¾Ã¡dnÃ© nemÃ¡m."

Nax, temnÄ› rudÃ½ drak, se zaÄ•ervenala. VÅ¡ichni vÄ›dÄ›li, proÄ• Bezzubka nemÃ¡ Å¾Ã¡dnÃ© mlÃ¡dÄ›. I ona to vÄ›dÄ›la, aÄ•koliv Å¾ila dlouho jinde a neodvaÅ¾ovala se pÅ™ijÃ-t k lidem.

â€žTo je v poÅ™Ã¡dku," sklopila podÅ™Ã-zenÄ› hlavu, â€žomlouvÃ¡m se." Bezzubka kÃ½vl hlavou na znamenÃ-, Å¾e omluvu pÅ™ijÃ-mÃ¡.

â€žAÅ¾ bude Ä•as k nÃ¡vratu, Å™eknu vÃ¡m to," slÃ-bil a draci rozpaÄ•itÄ› pÅ™ikÃ½vli. Asi se stydÄ›li za to, Å¾e si hned neuvÄ›domili, Å¾e jde jen o kontrolu ostrova a okolÃ-.

Bezzubka se vznesl do vzduchu. Mohl vidÄ›t, jak se draci rozchÃ¡zejÃ-, jen Stormfly s TesÃ¡kem po nÄ›m zÃ¡vistivÄ› pokukujÃ-. UrÄ•itÄ› je mrzelo, Å¾e nejdou taky, ale naÅ¡tÄ›stÃ- mÄ›li dost rozumu, aby se za nÃ-m nepustili.

Vyrazil kolem pobÅ™eÅ¾Ã-, neÅ¾ se vedle nÄ›j mihl temnÃ½ stÃ-n.

â€žÅ la ses taky proletÄ›t?" zeptal se, protoÅ¾e uÅ¾ vÄ›dÄ›l, Å¾e Rask na zemi dlouho nevydrÅ¾Ã-.

â€žMÅ¯Å¾u s tebou?" zeptala se draÄ•ice a Bezzubka v ten moment uÅ¾ kÃ½val hlavou na souhlas.

LetÄ›li mlÄ•ky a drÅ¾eli se v linii u pobÅ™eÅ¾Ã-. Rask k nÄ›mu letÄ›la blÃ-Å¾, zatÃ-mco Bezzubka si dovolil vzdÃ¡lit se o hodnÃ½ kus dÃ¡l.

Nic zvlÃ¡Å¡tnÃ-ho se neobjevilo a uÅ¾ chtÄ›li letÄ›t zpÃ¡tky, kdyÅ¾ Rask na Bezzubku dopÅ™edu kÅ™ikla: â€žCo je tamto?"

VÄ›tÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›s zpomalil a nechal ji, aby ho dostihla. RozhlÃ-Å¾el se po horizontu, aÅ¾ naÅ¡el objekt, kterÃ½ mÄ›la draÄ•ice na mysli. Nebylo pochyb o tom, Å¾e to je loÄ•.

â€žPoleÅ¥ za mnou. TiÅ¡e," Å™ekl Bezzubka a vyletÄ›l vÃ½Å¡. PotÅ™eboval dobrÃ½ vÃ½hled a nad zÃ¡dy mraky, aby se v pÅ™Ã-padÄ› potÅ™eby mohl schovat. Rask by ho mohla nÃ¡sledovat.

ZdÃ¡lky to vypadalo jako neÅ¡kodnÃ© plavidlo, ale kdyÅ¾ se oba draci pÅ™iblÃ-Å¾ili, bylo vidÄ›t, jak zdevastovanÃ¡ loÄ• opravdu je. Nebyla to malÃ¡ obchodnÃ- bÃ¡rka, ale plavidlo obÅ™Ã-ch rozmÄ›rÅ¯. Bezzubka z toho mÄ›l Å¡patnÃ½ pocit.

â€žPodÃ-vej!" Å¡pitla Rask. NoÄ•nÃ- BÄ›s vÄ›dÄ›l, co myslÃ-, a jeho Å¡patnÃ© tuÅ¡enÃ- to jeÅ¡tÄ› prohloubilo. ZÃ¡Ä• lodi byla rozervanÃ¡ na kusy, zbyly jen tÅ™Ã-sky. PÅ™i bliÅ¾Å¡Ã-m pohledu bylo vidÄ›t, Å¾e ve vodÄ› kolem plavou prkna.

â€žCo se to tu stalo?" zeptala se zdÄ›Å¡enÄ› Rask. Bezzubka jÃ-nechtÄ›l odpovÄ›dÄ›t, jen nasucho polkl.

Byli uÅ¾ tÃ©mÄ›Å™ kolmo nad lodÃ-, ale on nevidÄ›l Å¾Ã¡dnou posÃ¡dku. To bylo divnÃ©. NavÃ-c se nezdÃ¡lo, Å¾e by tam byly nÄ›jakÃ© zbranÄ›. Bezzubka se obrÃ¡til na Rask a zaÅ¡eptal: â€žMyslÃ-m, Å¾e mÅ¯Å¾eme pÅ™istÃ¡t. DÃ¡vej pozor." DraÄ•ice kÃ½vla a zaÄ•ala se spouÅ¡tÄ›t za nÃ-m.

LoÄ• byla na prvnÃ- pohled opuÅ¡tÄ›nÃ¡ a Bezzubka na chvilku zavÃ¡hal, jestli je trosky vÅ¯bec unesou. RadÄ›ji vÄ›Å™il, Å¾e ano.

Opravdu je unesla. Jako kaÅ¾dÃ© plavidlo se zakymÃ¡cela a Bezzubka zvedl Ä•enich. KdyÅ¾ nasÃ¡l pach, pÅ™imhouÅ™il oÄ•i. Byl tady.

Rask si toho pachu oÄ•ividnÄ› taky vÅ¡imla. PÅ™ikrÄ•ila se a zavrÄ•ela.

â€žJe to DragÅ¯v Bewilderbeast," Å™ekl Bezzubka, â€žto znamenÃ¡, Å¾e na tÃ©hle lodi museli bÃ½t draci."

â€žA pokud ano, tak uÅ¾ tady nejsou," dodala Rask a pÅ™istoupila blÃ-Å¾ k Bezzubkovi.

â€žNenÃ- tady Å¾Ã¡dnÃ¡ posÃ¡dka," prohodila, â€žale nemohli plout sami. BuÄ•to jsou mrtvÃ- nebo skoÄ•ili pÅ™es palubu."

â€žA v tom pÅ™Ã-padÄ› by byli mrtvÃ- taky, kdyÅ¾ je tady takhle ledovÃ¡ voda," pÅ™ihodil vÄ›tÅ¡Ã- NoÄ•nÃ- BÄ›s. Rask pÅ™itakala.

Bezzubka se pomalu rozeÅ¡el k rozmlÃ¡cenÃ© zÃ¡di. Pach Bewilderbeasta byl nepÅ™Ã-jemnÃ½, ale slÃ¡bl. Musel tady bÃ½t uÅ¾ pÅ™ed nÄ›kolika dny. MenÅ¡Ã- drak ho nÃ¡sledoval se zubama vycenÄ›nÃ½ma a sklopenÃ½ma uÅ¡ima. Pohledem monitoroval okolÃ-.

â€žMÅ¯Å¾eÅ¡ klidnÄ› letÄ›t zpÃ¡tky," pÅ™ipomenul Bezzubka, â€žpokud ti to tady pÅ™inÃ¡Å¡Ã- Å¡patnÃ© vzpomÃ-nky, nemusÃ-Å¡ tu bÃ½t." Rask na chvilku pÅ™estala vrÄ•et a zvedla hlavu.

â€žMoc bych chtÄ›la zmizet," Å™ekla, â€žale pokud byl tady, znamenÃ¡ to, Å¾e je blÃ-zko Blpu, a je naÅ¡Ã- povinnostÃ- oznÃ¡mit to Alfovi." Bezzubka kÃ½vl. JejÃ- rozhodnutÃ- chÃ¡pal. NavÃ-c bylo lepÅ¡Ã-, kdyby tady byli dva, pro pÅ™Ã-pad nÃ¡hlÃ©ho nebezpeÄ•Ã- - i kdyÅ¾ tady na lodi pravdÄ›podobnÄ› nebylo. Nebyli si tÃ-m ale stoprocentnÄ› jistÃ-. PotÅ™ebovali to vÄ›dÄ›t s pÅ™esnostÃ-.

â€žPravda," pÅ™itakal Bezzubka, â€žtohle je moc blÃ-zko Blpu. MÃ¡me teorii, Å¾e se snaÅ¾Ã- znovu sehnat armÃ¡du, aby na nÄ›j znovu vytÃ¡hl - a tentokrÃ¡t porazil."

Rask zastÅ™Ã-hala uÅ¡ima, ale potom je hned zase sklopila. MoÅ™e bylo klidnÃ©, ale i sebemenÅ¡Ã- vlnky vnÃ-mala jako pohyby, kterÃ© je nutno zaregistrovat.

Bezzubka se znovu pÅ™ikrÄ•il a mÃ-Å™il k zÃ¡di. OpatrnÄ› naÅ¡lÃ¡pl na prasklÃ© prkno a to pod nÃ-m zaskÅ™Ã-palo. Rask chytÅ™e poÄ•kala, dokud kritickÃ½ Ãºsek nepÅ™eÅ¡el, a potom Å¡la za nÃ-m. Nebylo moudrÃ© skÃ¡kat nebo dokonce letÄ›t.

Oba NoÄ•nÃ- BÄ›si se tiÅ¡e pÅ™iblÃ-Å¾ili k prvnÃ-m rozlÃ¡manÃ½m kusÅ¯m. Bezzubka opatrnÄ› sklonil hlavu a pomalu se podÃ-val do Ãºtrob lodi. VÅ¡ude bylo temno, ale on mohl vidÄ›t, Å¾e tam jsou rozbitÃ© klece. To se mu nelÃ-bilo.

â€žTahle loÄ• asi patÅ™ila lovcÅ¯m," sdÄ›lil Rask, kterÃ¡ Ä•ekala nahoÅ™e. NepotÅ™eboval jejÃ- potvrzenÃ-, Å¾e ani ona z toho nenÃ- nadÅ¡enÃ¡.

â€žJdu dolÅ¯," oznÃ¡mil a seskoÄ•il. Prkna pod nÃ-m zapraskala, ale nezdÃ¡lo se, Å¾e by nÄ›jak hrozivÄ› povolila. Bezzubka se rozhlÃ©dl po mÃ-stnosti a hledal nÄ›jakÃ© pasti.

â€žMÅ¯Å¾eÅ¡," zavolal nahoru na Rask, kdyÅ¾ se ujistil, Å¾e tady Å¾Ã¡dnÃ© nebezpeÄ•Ã- opravdu nehrozÃ-.

MÃ-stnost byla spoÅ™e osvÄ›tlenÃ¡, na zÃ¡chytnÃ½ch obruÄ•Ã-ch, kterÃ© zbyly v dÃ¡lce na stÄ›nÄ›, musely viset pochodnÄ›, kterÃ© ji normÃ¡lnÄ› osvÄ›tlovaly. Jinak byla ponoÅ™enÃ¡ ÃºplnÄ› do tmy. V rohu byla jedna zavÅ™enÃ¡ klec. Jako jedinÃ¡ nebyla rozbitÃ¡, pravdÄ›podobnÄ› proto, Å¾e tam v dobÄ› napadenÃ- nebyl Å¾Ã¡dnÃ½ drak. Ty ostatnÃ- klece vypadaly, Å¾e jsou vyrobenÃ© z materiÃ¡lu, kterÃ½ draci nemohli rozbÃ-t. Bezzubka si vzpomnÄ›l na jednu z JohannovÃ½ch lodÃ-, Reapera, kde byly podobnÃ© klece. Tady na lodi musely bÃ½t vyrobeny ze stejnÃ©ho materiÃ¡lu.

Rask, kterÃ¡ seskoÄ•ila za nÃ-m, slyÅ¡itelnÄ› zalapal po dechu. Ten

pohled ji musel hodnÄ› vydÄ›sit. Bezzubka opatrnÄ› popoÅ¡el dÃ¡l do Ãºtrob. Potvrdilo se, Å¾e v temnÃ© lodi nikdo nebyl. PosÃ¡dka pravdÄ›podobnÄ› vyskoÄ•ila do moÅ™e nebo spustila zÃ¡chrannÃ© Ä•luny. AlespoÅˆ tedy mÄ›li Å¡anci na pÅ™eÅ¾itÃ-.

Bezzubka se vrÃ¡til k Rask. Ta nemÄ›la tolik odvahy, aby ho nÃ¡sledovala dovnitÅ™, radÄ›ji zÅ¯stala tam, kde jeÅ¡tÄ› bylo svÄ›tlo. I tak to od nÃ- bylo velmi odvÃ¡Å¾nÃ©, vÅ¯bec vstoupit na tu loÄ•. Na takovÃ©hle plavidla musela mÃ-t Å¡patnÃ© vzpomÃ-nky.

â€žNikdo tady nenÃ-," Å¡vihl Bezzubka ocasem. ChtÄ›l odsud vypadnout, ale nejdÅ™Ã-v potÅ™eboval zjistit, jak je to dlouho, co tady Bewilderbeast byl. Nerad by ho potkal. ZaÄ•Ã-nal uvaÅ¾ovat, Å¾e draky zavede do bezpeÄ•Ã- na Blp, neÅ¾ se sem vrÃ¡tÃ-. OtoÄ•il se k Rask.

â€žMohla bys sem pÅ™ivÃ©st Stormfly?" poÅ¾Ã¡dal ji a draÄ•ice kÃ½vla.

â€žJako by se stalo," odpovÄ›dÄ›la a vystrÄ•ila hlavu na palubu. StÃ¡le to tam bylo ponurÃ©, ale snad ne nebezpeÄ•nÃ©. KdyÅ¾ to Bezzubka provÄ›Å™il dole, nemusely bÃ½t Å¾Ã¡dnÃ© pasti ani nahoÅ™e. Nebo byly, ale dobÅ™e schovanÃ©.

StarÅ¡Ã- drak vyskoÄ•il na palubu za nÃ-. To uÅ¾ se Rask odlepila od povrchu a rychle zamÃ-Å™ila zpÄ›t k draÄ•Ã-mu ostrovu. Bezzubka se odvrÃ¡til a zaÄ•al Ä•ichat ve vzduchu.

Opravdu nemohl urÄ•it, jak je to dlouho od nÃ¡vÅ¡tÄ›vy Dragova zÃ¡keÅ™nÃ©ho mazlÃ-Ä•ka. VÄ›dÄ›l jen, Å¾e nanejvÃ½Å¡ pÃ¡r dnÃ-. MÄ›l sice dobrÃ½ Ä•ich, ale netuÅ¡il, kterÃ½m smÄ›rem se obÅ™Ã- drak vydal, ani kolik drakÅ¯ s sebou mÄ›l. VÅ¡echno to byly velkÃ© otaznÃ-ky, kterÃ© mohla vyÅ™eÅ¡it Stormfly jako zÃ¡stupce drakÅ¯ stopaÅ™Å¯.

Bezzubka vzdal pokus o urÄ•enÃ- vÅ¡eho moÅ¾nÃ©ho a zaÄ•al se porozhlÃ-Å¾et po lodi. Plavidlo to bylo vskutku enormnÃ-. Dojem kazil fakt, Å¾e to byla loÄ• lovcÅ¯ drakÅ¯ a mÄ›la na pÅ™Ã-di nÄ›kolik vrhacÃ-ch strojÅ¯. Ani v jednom nebyla sÃ-Å¥, Bezzubka si domyslel, Å¾e je vyÄ•erpali pÅ™i pokusu zbavit se Bewilderbeasta.

Plachty dole byly rozervanÃ© a cÃ¡ry lÃ¡tky volnÄ› visely z vÄ›tÅ¡Ã-ch kusÅ¯. AÅ¾ nahoÅ™e byla plachta kompletnÃ-, ale ani tak se nedalo poznat, z jakÃ©ho kmene lovci byli. Pokud byli vÅ¯bec z nÄ›jakÃ©ho kmene. A jestliÅ¾e byli, nemusel to bÃ½t jeden z tÄ›ch ChuligÃ¡nÅ¯m znÃ¡mÃ½m.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se tlapami opÅ™el o zÃ¡bradlÃ- a zkontroloval, zda nenÃ-loÄ• poÅ¡kozenÃ¡ nÄ›kde na pÅ™Ã-di. Tam nebyla Å¾Ã¡dnÃ¡ dÃ-ra. KdyÅ¾ plavidlo poprvÃ© uvidÄ›l, Å™Ã-kal si, jak je moÅ¾nÃ©, Å¾e se nepotopilo. DragÅ¯v Bewilderbeast to mÄ›l docela dobÅ™e vymyÅ¡lenÃ©, pokud chtÄ›l, aby loÄ• naÅ¡li, protoÅ¾e dÃ-ru udÄ›lal aÅ¾ nad vodnÃ-hladinou, do lodi se tak dostalo jen velmi mÃ¡lo vody. Pokud by ovÅ¡em nechtÄ›l, aby loÄ• naÅ¡li, byl to bÃ-dnÃ½ plÃ¡n.

â€žCo se to tady stalo?" To pÅ™iletÄ›la Stormfly. Bezzubka se otoÄ•il. Rask pÅ™istÃ¡la vedle Nodra a trochu odstoupila, aby si to novÄ› pÅ™Ã-chozÃ- drak mohl prohlÃ©dnout.

Stormfly se jen jednou nadechla a potom se podÃ-vala na NoÄ•nÃ-BÄ›sy. MÄ›la zÃºÅ¾enÃ© oÄ•i.

â€žTo je DragÅ¯v Bewilderbeast!" Å™ekla rozzuÅ™enÄ›. SamozÅ™ejmÄ› Å¾e byla rozruÅ¡enÃ¡. Draci byli a jsou hrdÃ½mi stvoÅ™enÃ-mi, kteÅ™Ã- si nenechajÃ- nic lÃ-bit, pokud sami nechtÄ›jÃ-. A bÃ½t nÄ›kÃ½m ovlÃ¡dÃ¡n - to pro nÄ› byla ta nejhorÅ¡Ã- potupa.

Bezzubka i Rask oba kÃ½vli.

â€žNemohla bys zjistit, kam zamÃ-Å™il? Nebo kolik drakÅ¯ s nÃ-m bylo?" zeptal se Bezzubka. Jeho tÃ³n hlasu byl dost zoufalÃ½; mÄ›l proÄ•. Tohle nebyla Å¾Ã¡dnÃ¡ hra.

â€žPokusÃ-m se," odpovÄ›dÄ›la Stormfly a nechala oba draky stranou, kdyÅ¾ soustÅ™edÄ›nÄ› Ä•ichala, jak na lodi, tak ve vzduchu. Potom slÃ©tla k hladinÄ› moÅ™e a krouÅ¾ila kolem lodi. NedaÅ™ilo se jÃ-najÃ-t pach, takÅ¾e byla nucena dÄ›lat stÃ¡le vÄ›tÅ¡Ã-okruhy.

Bezzubka sletÄ›l k nÃ-, aby mu mohla cokoliv sdÄ›lit. Nodra tÃ-m nijak nerozptyloval - drak byl natolik zabranÃ½ do prÃ¡ce, Å¾e si ho skoro vÅ¯bec nevÅ¡Ã-mal.

Rask se k nim pÅ™ipojila, nechtÄ›la pÅ™ijÃ-t o novÃ© zprÃ¡vy, ale taky proto, Å¾e se sama na lodi cÃ-tila nesvÃ¡. NechÃ¡pala, jak to tam mohl Bezzubka pÅ™eÅ¾Ã-t, zatÃ-mco byla na cestÄ› pro Stormfly.

Nakonec se modrÃ¡ draÄ•ice zastavila. MÃ-Å™ila k jihu, coÅ¾ bylo dobÅ™e, protoÅ¾e Blp byl opaÄ•nÃ½m smÄ›rem. ZÅ¯stala u vodnÃ- hladiny a zoufale hledala nÄ›jakÃ½ dalÅ¡Ã- pach, kterÃ½ by jÃ- pomohl. Nakonec zklamanÄ› zvedla hlavu a zakroutila jÃ-.

â€žMÃ-Å™Ã- na jih a je s nÃ-m asi padesÃ¡t drakÅ¯," Å™ekla Bezzubkovi, â€žale vÃ-c toho uÅ¾ asi nezjistÃ-m."

â€žI tak dÃ-ky," podÃ-val se NoÄ•nÃ- BÄ›s na obzor, â€žpadesÃ¡t jich mohlo bÃ½t na tÃ© lodi, ale urÄ•itÄ› majÃ- nÄ›kde hnÃ-zdo."

Stormfly pÅ™ikÃ½vla, ale nevypadala zrovna nadÅ¡enÄ›. Ani Bezzubka se netvÃ¡Å™il vesele. Zrovna promeÅ¡kali pÅ™Ã-leÅ¾itost zbavit se zÃ¡keÅ™nÃ©ho Bewilderbeasta, coÅ¾ rozhodnÄ› nebylo nic pro oslavu.

â€žVrÃ¡tÃ-me se," rozhodl Bezzubka, protoÅ¾e usoudil, Å¾e opravdu nemÃ¡ cenu jen poletovat nad moÅ™em. VÅ¡ichni tÅ™i draci se obrÃ¡tili opÄ›t k severu, minuli trosky lodi a brzy dorazili na ostrov.

PÅ™istÃ¡li na pobÅ™eÅ¾Ã-, aby nevyvolali dalÅ¡Ã- zbyteÄ•nou paniku. Stormfly se chystala jÃ-t ke svÃ½m mlÃ¡Ä•atÅ¯m a Rask se k nÃ-chtÄ›la pÅ™idat. Bezzubka pociÅ¥oval malou Å¾Ã¡rlivost, Å¾e nechce jÃ-t s nÃ-m, ale mladÃ¡ draÄ•ice si potÅ™ebovala po hrÅ¯znÃ©m zÃ¡Å¾itku odpoÄ•inout.

NoÄ•nÃ- BÄ›s se vydal nejdÅ™Ã-v s nimi a zlobil se na sebe, Å¾e Cloudjumpera nechal jÃ-t s druhou skupinou. ZÃ¡roveÅˆ se mu ale ulevilo, Å¾e draci jsou na DraÄ•Ã- hoÅ™e v bezpeÄ•Ã-. To Blp je pravdÄ›podobnÃ½m cÃ-lem Bewilderbeasta, protoÅ¾e pÅ™ece z hnÃ-zda

starÃ©ho Alfy odvedl vÅ¡echny draky, nemÃ¡ Å¾Ã¡dnÃ½ dÅ¯vod vracet se tam, kde se odehrÃ¡la bitva.

â€žZatÃ-m," rozlouÄ•il se Bezzubka se Stormfly a Rask, kterÃ© pokraÄ•ovaly dÃ¡l pÅ™es skaliska, a dal se vpravo. PotÅ™eboval svolat cosi jako vÃ¡leÄ•nou poradu. Kdyby se rozhodl Å¡patnÄ›, mohlo by to mÃ-t fatÃ¡lnÃ- nÃ¡sledky, zvlÃ¡Å¡tÄ› kdyÅ¾ mlhavÄ› tuÅ¡il, jak rychle se Bewilderbeasti pohybujÃ- ve vodÄ›. TeÄ• ale stÃ¡l pÅ™ed tou otÃ¡zkou - zÅ¯stat nebo odletÄ›t zpÄ›t na Blp? MlÃ¡Ä•ata by na ostrov dopravili snadno - jen by zaletÄ›li pro pÅ™ichystanou loÄ•, ale stÃ¡lo by to za to?

NoÄ•nÃ- BÄ›s proÅ¡el kolem nÄ›kolika draÄ•Ã-ch rodinek. VÅ¡ichni ho uctivÄ› pozdravili a on jim odpovÃ-dal stejnÄ›. Bezzubka se podÃ-val na oblohu. Bylo odpoledne, kdyby teÄ• vyrazili, na Blpu by byli v dobÄ› soumraku. Potom ale usoudil, Å¾e je jeÅ¡tÄ› brzy na takovÃ©hle uvaÅ¾ovÃ¡nÃ-, kdyÅ¾ zatÃ-m ani nevÃ-, jestli se dnes vrÃ¡tÃ-.

Bezzubka se dostal skoro aÅ¾ ke Stormflyinu hnÃ-zdu z druhÃ© strany, kde mÄ›li svÃ© rodiny FlÃ¡kota a Brk s Hrkem. Jejich mlÃ¡Ä•ata vidÄ›l zatÃ-m jen z dÃ¡lky a pÅ™i honiÄ•ce, takÅ¾e kdyÅ¾ pÅ™iÅ¡el, pÃ¡r hnÄ›dÃ½ch GarvanÅ¯ si se zÃ¡jmem prohlÃ©dl.

ZamÃ-Å™ili k nÄ›mu i malÃ- ZipÃ¡ci. Byli dva, jeden byl modrÃ½ a druhÃ½ byl Å¾lutÃ½ s Ä•ervenÃ½m nÃ¡dechem na krku. Vedle dospÄ›lÃ©ho ZipÃ¡ka byl jeÅ¡tÄ› jeden, samice, jak Bezzubka pÅ™edpoklÃ¡dal, a matka obou mlÃ¡Ä•at. Pokud to zrovna nebyly rasy, kde si draci vybÃ-rali partnery na celÃ½ Å¾ivot, ostatnÃ- vÄ›tÅ¡inou nezajÃ-malo, kdo je druhÃ½ rodiÄ•, takÅ¾e samice mÄ›ly prÃ¡vo nechat si mlÃ¡Ä•ata ÃºplnÄ› pro sebe, ale Brk s Hrkem asi byli letos vÃ½jimka.

â€žZdravÃ-m," Å™ekl NoÄ•nÃ- BÄ›s, kdyÅ¾ k nim doÅ¡el. VÅ¡ichni pozdravili zpÃ¡tky. PÅ™Ã-chozÃ- drak se podÃ-val na modrou samici ZipÃ¡ka a oslovil ji: â€žMÅ¯Å¾u si s FlÃ¡kotou a Hrkem a Brkem popovÃ-dat o samotÄ›, prosÃ-m?"

â€žAle jistÄ›," odpovÄ›dÄ›la samice a jedna hlava sehnala obÄ› mlÃ¡Ä•ata. MalÃ½m ZipÃ¡kÅ¯m se moc nechtÄ›lo jÃ-t, ale jejich matka je nesmlouvavÄ› popostrkovala dÃ¡l, aby nechala Alfu s obÄ›ma draky o samotÄ›.

â€žDoufÃ¡m, Å¾e je to dÅ¯leÅ¾itÃ©," Å™ekla FlÃ¡kota otrÃ¡venÄ›. Takhle by to pÅ™Ã-mo vypadalo, Å¾e s modrou samicÃ- ZipÃ¡ka, kterÃ¡ mÄ›la jeden zlatÃ½ zub (od Tlamouna) jsou nejlepÅ¡Ã- kamarÃ¡dky.

Bezzubka se na ni rychle podÃ-val a potom pokynul Brkovi s Hrkem.

â€žPotÅ™ebuju s vÃ¡mi mluvit," prohlÃ¡sil Bezzubka, â€ža s draky z akademie. NaÅ¡li jsme nÄ›co, co se vÃ¡m nebude lÃ-bit."

Garvan vstal. MlÃ¡Ä•ata se kolem nÄ›j sebÄ›hla, myslela si, Å¾e je Ä•as krmenÃ-. FlÃ¡kota je jemnÄ› odstrÄ•ila Ä•umÃ¡kem.

ZipÃ¡k, Garvan a NoÄ•nÃ- BÄ›s se vydali k hnÃ-zdÅ¯m Stormfly a TesÃ¡ka, FlÃ¡kotina mlÃ¡Ä•ata cupitala hned za dospÄ›lÃ½mi draky.

Jak byla ta mlÃ¡Ä•ata nevinnÃ¡ a nevÄ›domÃ¡. MÄ›la obrovskÃ© Å¡tÄ›stÃ-, Å¾e netuÅ¡ila nic o nebezpeÄ•Ã-, kterÃ© jejich domovu hrozÃ-. A i kdyby, stejnÄ› budou jedinÃ½mi, kteÅ™Ã- ujdou hypnotickÃ© kontrole Bewilderbeasta. Byla dokonce tak mladÃ¡, Å¾e ani nemohla postÅ™ehnout nalÃ©havost v BezzubkovÄ› hlase, dÃ-ky tomu je to nezneklidÅˆovalo.

Stormfly mu prokÃ¡zala sluÅ¾bu a s TesÃ¡kem a Rask uÅ¾ byli shromÃ¡Å¾dÄ›ni kolem jejÃ-ho hnÃ-zda, kde je nebylo slyÅ¡et.

Bezzubka a oba dalÅ¡Ã- draci si k nim pÅ™isedli. TesÃ¡k zabÃ-ral nejvÃ-c mÃ-sta, ale ostatnÃ- se posunuli o kus dÃ¡l. Bylo zapotÅ™ebÃ- probrat dÅ¯leÅ¾itÄ›jÅ¡Ã- vÄ›ci neÅ¾ TesÃ¡kÅ¯v nevhodnÃ½ zpÅ¯sob sezenÃ-.

â€žS Rask jsme naÅ¡li rozmlÃ¡cenou loÄ•," zaÄ•al Bezzubka a tlapou si k sobÄ› pÅ™ihrnul Razhira, kterÃ½ utekl Stormfly ze sevÅ™enÃ- a hopkal k nÄ›mu v nadÄ›ji, Å¾e si budou hrÃ¡t, â€žta loÄ• patÅ™ila lovcÅ¯m, ale zachytili jsme na ni jeÅ¡tÄ› dalÅ¡Ã- pach." Bezzubka se odmlÄ•el a vÃ½znamnÄ› se podÃ-val po vÅ¡ech kolem.

â€žByl tam i DragÅ¯v Bewilderbeast, kterÃ½ jako na DraÄ•Ã- hoÅ™e rozerval zÃ¡Ä• lodi a ovlÃ¡dl draky, kteÅ™Ã- tam byli uvÄ›znÄ›nÃ-," Å™ekl a vzÃ¡pÄ›tÃ- se do debaty pÅ™idal TesÃ¡k.

â€žPoÄ•kej! Na DraÄ•Ã- hoÅ™e?" zeptal se, aby se ujistil, Å¾e slyÅ¡el dobÅ™e. Tohle mohl bÃ½t ojedinÄ›lÃ½ Ãºtok, ale pokud se to stalo podruhÃ©â€¦

Bezzubka si vypadal za to, Å¾e to kamarÃ¡dÅ¯m zapomnÄ›l Å™Ã-ct. MÄ›l tolik starostÃ-, Å¾e na to doÄ•ista zapomnÄ›l.

â€žAno, na DraÄ•Ã- hoÅ™e," obrÃ¡til se na DÄ›sovce, â€žvÅ¡echny tÅ™i Dragovy lodÄ›, kterÃ© tam nechal, mÄ›ly rozervanou zÃ¡Ä•. Cloudjumper je vÅ¡echny prozkoumal dÅ¯kladnÄ›ji, nebylo tam Å¾ivÃ© duÅ¡e."

â€žDobÅ™e, ale proÄ• jsi nÃ¡m to neÅ™ekl?" pÅ™ipojila se FlÃ¡kota.

â€žMÄ›l jsem moc starostÃ- a tak nÄ›jak jsem na to doÄ•ista zapomnÄ›l," odpovÄ›dÄ›l a doufal, Å¾e to vÅ¡ichni pochopÃ-. ZdÃ¡lo se, Å¾e to pÅ™ijÃ-majÃ- v poÅ™Ã¡dku, urÄ•itÄ› chÃ¡pali, jakÃ© to musÃ- bÃ½t.

â€žTakÅ¾e k Ä•emu jste doÅ¡li?" zeptala se Stormfly. Bezzubka si tlapou znovu pÅ™itÃ¡hl Razhira, protoÅ¾e se malÃ½ Nodr pokusil utÃ©ct.

â€žMyslÃ-me si, Å¾e se Bewilderbeast snaÅ¾Ã- znovu shromÃ¡Å¾dit armÃ¡du, aby mohl vytÃ¡hnout na Blp," vyslovil Bezzubka zÃ¡vÄ›r a Å¡est draÄ•Ã-ch hlav zalapalo po dechu. VÅ¡ichni vypadali, Å¾e jsou v Å¡oku, a mlÃ¡Ä•ata nad jejich zhrozenÃ½mi vÃ½razy jen krÃ¡kala nebo vydÃ¡vala zvuky podobnÃ© mÅˆoukÃ¡nÃ-.

â€žCo budeme dÄ›lat?" zeptala se FlÃ¡kota zdrcenÄ›.

â€žUÅ¡kvaÅ™Ã-me je!" vykÅ™ikl Hrk.

â€žZapÃ¡lÃ-me!" pÅ™ekÅ™ikl ho Brk a obÄ› hlavy zaÄ•aly kousat tu druhou do krku, aby prosadily svÅ¯j nÃ¡zor.

â€žTicho!" okÅ™ikla je Stormfly, â€žjÃ¡ chci na rozdÃ-l od vÃ¡s poslouchat!" ZipÃ¡kovy hlavy se na ni blbÄ› podÃ-valy a nakonec je drak sklopil, tu Brkovu daleko od Hrkovy a naopak.

â€žAÅ¾ se vrÃ¡tÃ-me na Blp, mÅ¯Å¾eme nÄ›co vymyslet, ale spÃ-Å¡ - mÃ¡me se vrÃ¡tit teÄ•, kdyÅ¾ vÃ-me, Å¾e byl Bewilderbeast blÃ-zko, nebo zÅ¯stat tady a nechat mlÃ¡Ä•ata, aby si zvykla na svÄ›t?" poloÅ¾il Bezzubka otÃ¡zku. SÃ¡m mÄ›l nejhlubÅ¡Ã- touhu vypadnout odsud. Vypadalo to, Å¾e vÅ¡ichni pÅ™Ã-tomnÃ- jsou stejnÃ©ho nÃ¡zoru.

â€žOdletÃ-me," Å™ekla FlÃ¡kota trochu roztÅ™esenÄ›, â€žtu zrÅ¯du uÅ¾ nechci v Å¾ivotÄ› vidÄ›t."

Bezzubka, Stormfly i Rask pÅ™isvÄ›dÄ•ili.

â€žJÃ¡ bych mu dal co proto, ale poletÃ-m s vÃ¡mi jako vÃ¡Å¡ ochrÃ¡nce," Å™ekl TesÃ¡k a pyÅ¡nÄ› mÃ¡vl ocasem. Bezzubka protoÄ•il oÄ•i. To snad nemyslel vÃ¡Å¾nÄ›!

Hrk a Brk se pÅ™idali, i kdyÅ¾ se dlouho hÃ¡dali o tom, Å¾e kdyÅ¾ Bewilderbeast nemÃ¡ ve jmÃ©nÄ› smrt, nechtÄ›jÃ- ho domÅ¯, ale kdyby nÃ¡hodou slovo smrt ve jmÃ©nÄ› mÄ›l, klidnÄ› by ho pÅ™ivedli, aby udÄ›lali Å¤afanovi s Rafanou radost.

â€žTak odletÃ-me zÃ-tra rÃ¡no?" navrhl Bezzubka, ale FlÃ¡kota s TesÃ¡kem ho pÅ™ekÅ™iÄ•eli: â€žUÅ¾ dnes!"

Bezzubkovi bylo jasnÃ©, Å¾e by se normÃ¡lnÄ› nechovali aÅ¾ tak vydÄ›Å¡enÄ›, ale byli docela daleko od domova a navÃ-c mÄ›li mladÃ©. RÃ¡di by byli v bezpeÄ•Ã- co nejdÅ™Ã-v.

NoÄ•nÃ- BÄ›s pustil Razhira a vstal.

â€žV tom pÅ™Ã-padÄ› to musÃ-me oznÃ¡mit," Å™ekl a roztÃ¡hnul kÅ™Ã-dla. BÄ›hem okamÅ¾iku byl ve vzduchu a letÄ›l rozhodnutÃ- vÅ¡em ohlÃ¡sit.

Stormfly vzala do zobÃ¡ku Nezbleua a podala ho Rask. Ocasem pÅ™ihrnula Mwezi a NoÄ•nÃ- BÄ›s sÃ¡m chytil Razhira.

â€žPostarÃ¡Å¡ se o nÄ›, viÄ•?" poprosila Stormfly, â€žmy s TesÃ¡kem poletÃ-me vyzvednout loÄ•."

VyletÄ›la a DÄ›sovec ji nÃ¡sledoval. FlÃ¡kota si sedla k Rask, Å¾e s nÃ- bude Ä•ekat. MladÅ¡Ã- draÄ•ice za to byla rÃ¡da a sklonila krk, aby vÅ¡echny tÅ™i Stormflyina mlÃ¡Ä•ata mohla nastoupit na jejÃ- hÅ™bet, aby je mohla povozit. NetuÅ¡ila, Å¾e to samÃ© dÄ›lal pÅ™ed nÄ›kolika hodinami Bezzubka. MalÃ- NodÅ™i se asi nemohli nabaÅ¾it pÅ™Ã-tomnosti NoÄ•nÃ-ch BÄ›sÅ¯.

KdyÅ¾ je po chvÃ-li Rask nechala slÃ©zt ze hÅ™betu, aby si chvilku odpoÄ•inula, neÅ¾ se vrÃ¡tÃ- Stormfly, Bezzubka, TesÃ¡k, nebo kdokoliv jinÃ½, vÅ¡ichni tÅ™i na ni zaÄ•ali dotÃ-rat a skÃ¡kat. Nakazili tÃ-m i FlÃ¡kotiny mlÃ¡Ä•ata, takÅ¾e Rask byla pod neustÃ¡lÃ½m tlakem.

â€žJsi pro nÄ› jako magnet," zasmÃ¡la se FlÃ¡kota a na okamÅ¾ik zapomnÄ›la na starosti s hrozÃ-cÃ-m nebezpeÄ•Ã-m. Rask se usmÃ¡la.

â€žAsi ano," prohlÃ¡sila a lehla si na bok. KÅ™Ã-dlo roztÃ¡hla jako nÃ¡stupnÃ- mÅ¯stek a drÃ¡Ä•ata to vÅ™ele uvÃ-tala. VybÄ›hla na jejÃ-hÅ™bet a Mwezi s Nezbleuem na nÃ- zaÄ•ali poskakovat, aby ji prohlÃ¡sili svÃ½m dobytÃ½m Ãºzemã-m. NedoÅ¡lo jim, Å¾e je jejich, dobytÃ© Ãºzemã-' mÅ¯Å¾e kdykoliv setÅ™Ã¡st.

ObÄ› samice si zaÄ•aly povÃ-dat - o Ä•emkoliv, jen aby se vyhnuly tÃ©matu Draga a jeho Bewilderbeasta. FlÃ¡kota vyprÃ¡vÄ›la o slavnostech na Blpu a jak vznikly draÄ•Ã- zÃ¡vody. NemÄ›la sÃ-lu vyprÃ¡vÄ›t Rask o Ãºtocã-ch Alvina a pozdÄ›ji i Dagura.

NoÄ•nÃ- BÄ›s pozornÄ› naslouchal a hltal kaÅ¾dÃ© slovo. Bylo pÄ›knÃ© v temnÃ½ch chvÃ-lÃ-ch slyÅ¡et nÄ›co pozitivnÃ-ho, Ä•Ã-mÅ¾ vznik zÃ¡vodÅ¯ rozhodnÄ› byl. KdyÅ¾ FlÃ¡kota popisovala, jak Snoplivec podvÃ¡dÄ›l a byl na to pyÅ¡nÃ½, neubrÃ¡nila se smÃ-chu.

PÅ™i historkÃ¡ch Ä•as rychle ubÄ›hl a brzy se vrÃ¡tila Stormfly. PÅ™i pohledu na leÅ¾Ã-cÃ- Rask a mlÃ¡Ä•ata, jak si spokojenÄ› hovÃ- v dolÃ-ku mezi kÅ™Ã-dly, se usmÃ¡la.

â€žJe Ä•as jÃ-t," Å™ekla, â€žBezzubka uÅ¾ vÅ¡echny svolal. MusÃ-me jen nalodit mladÃ©." S tÃ-m si Nodr vzal do tlamy dvÄ› svÃ¡ mlÃ¡Ä•ata, Rask natÃ¡hla hlavu a do tlamy uchopila to poslednÃ-. FlÃ¡kota se o svoje malÃ© Garvany postarala a vÅ¡echny tÅ™i samice se vydaly k pobÅ™eÅ¾Ã- ostrova, kde byla loÄ•.

UÅ¾ zdÃ¡lky byl vidÄ›t dav drakÅ¯ a Bezzubka byl prÃ¡vÄ› na cestÄ› kolem draÄ•Ã-ho ostrova, aby tam nÃ¡hodou neztratili nÄ›jakÃ©ho nebohÃ©ho draka. NepotÄ›Å¡ilo ho, Å¾e vidÄ›l Laxe bavit se o nÄ›Ä•em s Eldurem. Jejich dvojice se mu vÅ¯bec nelÃ-bila. VyhÅ™Ã-vali se na druhÃ©m konci bÃ½valÃ©ho hnÃ-zda, kde bylo jeho volÃ¡nÃ- rozhodnÄ› slyÅ¡et.

NoÄ•nÃ- BÄ›s pÅ™ed nimi pÅ™istÃ¡l a DÄ›sovec zvedl hlavu. Lax se neobtÄ›Å¾oval udÄ›lat ani to.

â€žOdlÃ©tÃ¡me," prohlÃ¡sil stroze Bezzubka. Eldur nevrle zavrÄ•el, ale postavil se. PodÃ-val se na Å¡edÃ©ho draka, kterÃ½ jen neochotnÄ› vrtÄ›l hlavou.

â€žTak brzy?" zeptal se Lax klidnÄ›, Bezzubka nevÄ›dÄ›l proÄ•, ale tÃ³n jeho hlasu ho vytÃ¡Ä•el. Jako by se mu vysmÃ-val. Ale on je potÅ™eboval mÃ-t na oÄ•Ã-ch. Pokud byli opravdu ochotni vrÃ¡tit se do sluÅ¾eb Bewilderbeasta, nebylo by dobrÃ©, kdyby vÄ›dÄ›li, Å¾e byl poblÃ-Å¾.

â€žMlÃ¡Ä•ata jsou pÅ™ipravenÃ¡," odpovÄ›dÄ›l struÄ•nÄ› Bezzubka a zachovÃ¡val si pÅ™itom ledovÃ½ vÃ½raz, i kdyÅ¾ uvnitÅ™ mu vÅ™ela krev. MoÅ¾nÃ¡ si toho Lax vÅ¡iml, protoÅ¾e pÅ™ivÅ™el oÄ•i a zeptal se stejnÄ› chladnÄ›: â€žTak brzy?"

â€žAno, tak brzy," odpovÄ›dÄ›l Bezzubka a menÅ¡Ã-m frknutÃ-m poslal Eldura do vzduchu. Lax vycÃ-til nebezpeÄ•Ã-, kdyÅ¾ Alfa pÅ™imhouÅ™il oÄ•i, a rychle vstal. JeÅ¡tÄ› nebyl dobrÃ½ nÃ¡pad si s nÃ-m zahrÃ¡vat.

NoÄ•nÃ- BÄ›s letÄ›l hned za nimi a vypadalo to, jako by je nahÃ¡nÄ›l. DÄ›sovec ani velkÃ½ Å¡edÃ½ drak (obyvatelÃ© Blpu si jeÅ¡tÄ› stÃ¡le nebyli jistÃ-, co byl vlastnÄ› Lax za rasu) se nebavili. ProstÄ› mlÄ•ky letÄ›li k zÃ¡stupu drakÅ¯.

Bezzubka dalÅ¡Ã-m odfrknutÃ-m oba draky propustil a sÃ¡m pÅ™istÃ¡l aÅ¾ u lodi.

â€žJsou vÅ¡ichni pÅ™ipraveni?" optal se pÅ™Ã-tomnÃ½ch. VÅ¡ichni pÅ™ikÃ½vli. AÄ•koli normÃ¡lnÃ- draci nevÄ›dÄ›li, proÄ• vyrÃ¡Å¾ejÃ- tak brzo, spokojili se s rozhodnutÃ-m Alfy. FlÃ¡kota zuÅ™ivÄ› kÃ½vala hlavou. Pokud Å¡lo o ni, chtÄ›la bÃ½t co nejdÅ™Ã-ve doma.

Bezzubka do tlap uchopil lano, kterÃ© bylo uvÃ¡zanÃ© k pÅ™Ã-di. TesÃ¡k se ujal toho hned za nÃ-m. VÅ¡ichni se podÄ›lili, i Rask pomÃ¡hala. Pokud Bezzubka vidÄ›l sprÃ¡vnÄ›, chopila se lana v polovinÄ› pravÃ© strany.

KdyÅ¾ se vÅ¡ichni podÄ›lili o provazy, ohlÃ©dl se NoÄ•nÃ- BÄ›s, aby zjistil, kde kdo je. JakÃ© bylo ale jeho pÅ™ekvapenÃ-, kdyÅ¾ uvidÄ›l za lodÃ- postÃ¡vat Laxe a jeho skupinku, vÄ•etnÄ› Eldura. DruhÃ½ pohled patÅ™il samicÃ-m vzadu, kterÃ© byly jiÅ¾ od pohledu velice vyÄ•erpanÃ©. V Bezzubkovi zaÄ•ala opÄ›t vÅ™Ã-t krev. To je nenapadlo, Å¾e by mohli alespoÅˆ pomoct?

â€žPoÄ•kejte tady," nakÃ¡zal a pustil svÃ© lano. ZamÃ-Å™il ke skupince DragovÃ½ch drakÅ¯. V duchu si pÅ™itom zlomyslnÄ› pÅ™edstavoval, jak Laxovi ubÃ-rÃ¡ kyslÃ-k. Ten drak mu opravdu hrÃ¡l na nervy.

ProÅ¡el i kolem Rask, ale na draÄ•ici se ani nepodÃ-val. VÅ¡ichni, kteÅ™Ã- vidÄ›li jeho obliÄ•ej, si mohli Å™Ã-ct, Å¾e je vÃ¡Å¾nÄ› nabruÄ•enÃ½.

DoÅ¡el aÅ¾ ke skupince postÃ¡vajÃ-cÃ- za lodÃ-. Eldur z nÄ›j mÄ›l strach, stÃ¡hl ocas mezi nohy a zacouval za Laxe, hned jak vidÄ›l jeho pohled. S rozzuÅ™enÃ½m Alfou si nebylo radno zahrÃ¡vat. Oproti tomu Å¡edÃ½ drak se na vÅ¯dÄ•Ã-ho draka ani nepodÃ-val.

â€žLaxi," oslovil ho Bezzubka a snaÅ¾il se, aby to znÄ›lo trpÄ›livÄ›. BÃ½valÃ½ DragÅ¯v drak k nÄ›mu zvedl pohled.

â€žHm?"

â€žPodÃ-vej se na samice v poslednÃ-ch Å™adÃ¡ch a Å™ekni mi, jak bys je popsal," nakÃ¡zal mu NoÄ•nÃ- BÄ›s a Lax ze zvÄ›davosti zvedl hlavu a zadÃ-val se na samice. Ty se v oÄ•ekÃ¡vÃ¡nÃ- dÃ-valy na nÄ›.

Bylo hned nÄ›kolik slov, kterÃ½mi by je mohl popsat. Vypadaly unavenÄ›, postÃ¡valy s hlavami svÄ›Å¡enÃ½mi, nÄ›kterÃ© stÃ¡le klimbaly. Bylo jasnÃ©, Å¾e byly znavenÃ© z pÃ©Ä•e o mlÃ¡Ä•ata. PÅ™ece jen ti malÃ- tvoreÄ•ci dokÃ¡zali vyÄ•erpat i takovÃ©ho draka jako je Bezzubka. Kdyby si s nimi nezahrÃ¡val, mohl tÄ›m samicÃ-m pomÃ¡hat lovit, ale neudÄ›lal to, proto tady teÄ• stÃ¡ly a vypadaly takhle.

â€žUnavenÄ›," prohlÃ¡sil Lax po dlouhÃ© pauze. Bezzubka pÅ™ikÃ½vl.

â€žNechceÅ¡ jim tÅ™eba pomoct?" zeptal se a pÅ™ekvapilo jej, Å¾e tÃ³n jeho hlasu zÅ¯stal klidnÃ½.

â€žNeptaly se," pokrÄ•il Å¡edÃ½ drak naproti nÄ›mu rameny. NoÄ•nÃ- BÄ›s pocÃ-til nutkÃ¡nÃ- se do nÄ›Ä•eho pevnÄ› zakousnout a otoÄ•il hlavu. Samice po jeho povelu pustily lana a vdÄ›Ä•nÄ› se posunuly o kousek dÃ¡l.

â€žAle vy jim rÃ¡di pomÅ¯Å¾ete," odpovÄ›dÄ›l Bezzubka na jeho nelogickou odpovÄ›Ä•. To, Å¾e se jich nezeptaly, se nepoÄ•Ã-talo. Oni sami mohli vidÄ›t, Å¾e jen tak tak stojÃ- na nohou. NavÃ-c byli draci od Draga odpoÄ•atÃ- a pÅ™ipravenÃ- vyrazit.

â€žAsi ano," viditelnÄ› zbledl Lax a pomalu se Å¡oural k levÃ©mu boku lodi. Tam se chopil lana a Ä•ekal.

Eldur se kolem Bezzubky proplazil s ocasem mezi nohama. NoÄ•nÃ- BÄ›s ho jeÅ¡tÄ› trochu popohnal. PotÅ™ebovali vyrazit, pokud mÄ›li na Blp dorazit v pÅ™ijatelnÃ©m Ä•ase. Pokynul unavenÃ½m samicÃ-m.

â€žLeÅ¥te napÅ™ed," Å™ekl a Å¾Ã¡dnÃ¡ se ho neptala, jestli tady nemÅ¯Å¾ou zÅ¯stat do rÃ¡na. Slovo Alfy bylo svatÃ©, tak roztÃ¡hly pomalu kÅ™Ã-dla a ztÄ›Å¾ka se odlepily od zemÄ›. Bezzubka si povzdechl a vydal se zase na svoje vlastnÃ- mÃ-sto. Cestou se podÃ-val na Rask a vÄ›noval jÃ- menÅ¡Ã- Ãºsmě›v, protoÅ¾e jako jedinÃ¡ z bÃ½valÃ½ch DragovÃ½ch drakÅ¯ byla dost duchapÅ™Ã-tomnÃ¡, aby pomohla. MÄ›la opravdu zlatÃ© srdce.

Stormfly si pohrdavÄ› odfrkla.

â€žTen drak mi pije krev," Å™ekla a pohrdÃ¡nÃ- znÄ›lo i v jejÃ-m hlase. Bezzubka si ihned zaÄ•al pÅ™Ã¡t, aby nemluvila tak nahlas, ale kdyÅ¾ se ohlÃ©dl, ve zmÄ›ti drakÅ¯, kteÅ™Ã- se spolu bavili, to snad nebylo slyÅ¡et.

â€žMnÄ› taky," ucedil mezi zuby, â€žna to mÃ¡ asi talent."

Stormfly kÃ½vla.

â€žPravdÄ›podobnÄ›," Å™ekla a protÃ¡hla si kÅ™Ã-dla. To byl pro Bezzubku rozkaz k odletu.

Zvedl hlavu a zvolal: â€žVÅ¡ichni pÅ™ipraveni?" Jako odpovÄ›Ä• se mu dostalo nÄ›kolik souhlasnÃ½ch zamruÄ•enÃ-.

â€žTak letÃ-me!" vykÅ™ikl. Draci zaÄ•ali mÃ¡vat kÅ™Ã-dly, aby unesli sebe i loÄ•. Jen malou chvilku jim trvalo dostat se do rytmu ostatnÃ-ch, ale brzy letÄ›li v synchronizaci vstÅ™Ã-c Blpu.

End
file.